

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဌမအုပ်

၁၉၀၉၇

‘သုဓမ္မာဘိ သီရိဇေ မဟာဓမ္မ ရာဇဂုရု’

တံဆိပ်တော်ရ

ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်—အရှင်သာရဒဿိ

မြန်မာပြန်ဆိုအပ်သော

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

ပဌမအုပ်

လယ်တီမဏ္ဍိုင်ပုံနှိပ်တိုက်

အမှတ် ၁၆၈၊ ဗဟို-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်
အမှတ် (၆၉၈၄)

ပြင်ဆင်သူ ပါဠိဆရာ ဦးချစ်နှင့်
လယ်တီမဏ္ဍိုင် စာတည်းအဖွဲ့

ရိုက်နှိပ်ခြင်း ဒုတိယအကြိမ်
၁၉၇၅-ခု၊ ဇူလိုင်လ
အုပ်စု (၂၀၀၀)
ထန်ဖိုး ၈-ကျပ်

ပုံနှိပ်သူ ဦးထွန်းလွင် (၀၄၃၃) မြို့
လယ်တီမဏ္ဍိုင် ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် ၁၆၈၊ ၄၇-လမ်း၊
ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ ဦးပလော (၀၁၁၄၀) မြို့
စင်္ကြာစာပေ
အမှတ် ၇၇၊ ၁၅၅-လမ်း၊
ထာမွေ၊ ရန်ကုန်။

နိဒါန်း

“မပေါ်လွင် မထင်ရှားသော ကာလ (ခေတ်), ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များ ပေါ်လွင်ထင်ရှားစိမ့်သောငှာ ထိုကာလ, ဒေသ, ပုဂ္ဂိုလ်များကို ညွှန်ပြသော နိဒါန်းရှိရမည်”ဟု အဋ္ဌသာလိနီ မူလဋီကာဆရာ မိန့်မှာတော်မူခဲ့၏။

[အပါကဋ္ဌာနံ ကာလ၊ ဒေသ၊ ဒေသက၊ ပရိသာနံ
ပါကဋ္ဌ ဘာဝ ကရဏတ္ထံ တဒုပဒေသ သဟိတေန
နိဒါနေန ဘဝိတဗ္ဗံ]

မူလဋီကာဆရာ၏ မိန့်မှာတော် မူချက်အတိုင်း ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယနိဒါန်းကို....

(၁) ကာလ၊

(၂) ဒေသ၊

(၃) ပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် ၃-ပိုင်းခွဲခြား ညွှန်ပြ၍ ရေးသားအပ်၏။

(၁) ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို ရေးသားသော ခေတ်မှာ “ကုန်းဘောင်ခေတ် မှန်းတည့်ချိန်” ဟု ခေါ်သင့်သော ဘိုးတော်ဘုရား လက်ထက် ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဿယကျမ်းပြီး နိဂုံးနှင့် ကျမ်းဦးပဏာမတို့မှ သိရသည်။ ။ကျမ်းပြီးနိဂုံး၌ ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယကို သကရစ် ၁၁၅၅-ခု၊ နယုန်လပြည့်၊ သောကြာနေ့ရေးသားပြီးစီးကြောင်း-ပါဠိမြန်မာ နှစ်ဘာသာဖြင့် သကရစ် ကန်ခဲ့၏။ ။ကျမ်းဦးပဏာမ၌ “ဆင်ဖြူစီးရ၊ ဘဝသခင်၊ အသျှင်ကေရာဇ်မင်းမြတ် ကြည့်ရှုတော်မူရန်အကျိုးငှာ ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု တံဆိပ်နှာမံတော်ရှိသော သာသနာပြုဆရာတော်ကြီးက တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူပေသောကြောင့် သာသနာပြုသာသနာပိုင်ဆရာတော်မြတ်၏အစွမ်းအာနုဘော် ဘုန်းတော်ကိုအမှီပြု၍ရေးသားစီရင်ကြောင်း”....နိဿယ ဆရာတော်က ဖော်ပြခဲ့၏။

(၁)

နိဒါန်း

(၂) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ရေးသားသောဒေသမှာ အမရပူရမြို့ မြောက်၊ မဟာမုနိ (ဘုရားကြီး) ရုပ်ရှင်တော်အရှေ့(အရှေ့မြောက်) “ဗိမာန် ဘုံကျော်” ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်ဖြစ်လေသည်။ ထိုအကြောင်းကို ကျမ်းပြီး နိဂုံးမှ သိရ၏။

(၃) ပုဂ္ဂလ ကဏ္ဍတွင် ၂-ပိုင်းခွဲခြားအပ်၏။

(က) ဒေသက သို့မဟုတ် ကာရက၊

(ခ) ပရိသတ်။

(က) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ရေးသားသော ကာရကပုဂ္ဂိုလ်မှာ အဆိုပါ ဗိမာန်ဘုံကျော် ပြာသာဒ်ကျောင်းတော်၌ သီတင်းသုံးစံပျော်တော် မူသော ရှင်မည်၊ ရဟန်းမည် ရှင်သာရဒဿီ၊ တံဆိပ်မည် သုဓမ္မာဘိ သိရိဓဇ မဟာဓမ္မ ဣဇဂုရု ဆရာတော်ဖြစ်သည်။ ထိုအကြောင်းကို နိဂုံးနှင့် ပိဋကတ် သမိုင်းမှ သိရလေသည်။ ၎င်းဆရာတော်၏ ဖွားသကရစ် ၁၁၀၇-ခုဖြစ်သည်။ ၁၁၅၄-ခု နှစ်တွင် ဥဘတောဝိဘင်းကို ပြန်ဆိုသည် ထိုအခါသက်တော် ၄၇၊ ၀၁တော် (သိက္ခာတော်) ၁၁-၀၁၊ ရပြီ။ ထိုအကြောင်းကို ဘိုးတော်အမေး သာသနာပိုင်အဖြေဖြစ်သော “အမေးတော်ဖြေ” ကျမ်းကြီးမှ သိရသည်။

ဗုဒ္ဓဝင်ပါဠိတော် နိဿယသစ်နှင့် သဒ္ဒါရှစ်စောင် နိဿယများကိုလည်း ရေးသား စီရင်ခဲ့၏။ ထိုအကြောင်းကို “ပိဋကတ်သမိုင်း” မှ သိရ၏။

(ခ) ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ၏ဆိုင်ရာ ပရိသတ်မှာ- အခြားသာမန် ပုဂ္ဂိုလ်မဟုတ်၊ အမရပူရမြို့တည်နန်းတည် ဖြစ်တော်မူသော ဘိုးတော်မင်း တရားကြီးဖြစ်သည်။

ဘိုးတော် မင်းတရားကြီးသည် ကိုယ်တိုင်လည်း အရည်အချင်း အနှစ် သာရ ပြည့်ဝ၍ အရည်အချင်း အနှစ်သာရ ပြည့်ဝသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ခြံရံခြင်းကိုလည်း ခံယူရရှိသော သာရ-သာရပရိဝါရ ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်လေသည်။

“အင်း၊ နှင့်၊ သာ၊ နေ၊ မင်း၊ စနေ” ဟူသော မုံရွေးရာဇဝင် သီတံအရ- သကရစ် ၁၀၆၀-ခုနှစ် နန်းတက်သော စနေမင်းလက်ထက်မှစ၍ ကွဲပြား ခဲ့သော တုံဂိုဏ်း ရှိဂိုဏ်း-သို့မဟုတ် အတင်ဂိုဏ်း အရံဂိုဏ်း ပြဿနာသည်

စဉ်ကူးမင်းလက်ထက်တွင် အရှိုန်ကုန်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ရောက်မှ အပြီးတိုင် ပြေငြိမ်းခဲ့၏။

အလောင်းမင်းတရားလက်ထက်မှစ၍ ၂၉-နှစ်လုံးလုံး ပြတ်စဲသွားခဲ့ရသော အရံဂိုဏ်းကြီးသည် စဉ်ကူးမင်း လက်ထက်ရောက်မှ ပြန်လည် ဆက်လက်လာခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် ဆုံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားအပ်သော အာစရိယဝံသပါဌ်၌ ဤသို့ မှတ်တမ်းတင်တော်မူခဲ့၏။

[ပါရမ္မနု ဂဏဝံသစ္ဆိန္ဒဝဿာနိ ပန ဂဏောတဗ္ဗာနိ၊ ရူပ၊ရူပ၊ရူပ၊ ဘူမိ-၁၁၁၄ ဝဿေ ရတနာပုရဿ ဟိ ရာမည ရာဇနံ ဟတ္ထဂတကာလတော ပရံ ရောဝတိ နဒျုတ္တရေ ကုန်းဘောင်ဣတိမဟာနဂရံ မာပေတွာ တတ္ထ သေတစ္ဆတ္ထံ ဓာရေန္တော အာဒိ မဟာရာဇာ (အလောင်းမင်းတရား) အဋ္ဌဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ ဇေဋ္ဌပုတ္တော (နောင်တော်ကြီး) စတ္တာရိ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊အာဒိ ရာဇဿ ဒုတိယပုတ္တ ဘူတော၊ ဒုတိယမဟာရာဇဿ ကနိဋ္ဌဘူတော၊ မဟာသေနော၊ သေတိဘိန္ဒ မဟာရာဇာ(ဆင်ဖြူရှင်) စဒ္ဒသ ဝဿာနိ ရဇ္ဇံ ကာရေသိ၊ တဿ မဟာရညော ပုတ္တဘူတ နရိန္ဒဿ(စဉ်ကူး) ရာဇဘာဝံ ပတ္တကာလတော ယာဝပါရမ္မနုဂဏော အနုသန္ဓာတိ၊ တာဝ တိဏိဝဿာနိ၊ ဧဝံခေါ ကျေနတ္ထိံ သတိဝဿာနိ ဝိနယာစာရသမ္ပန္နော သိက္ခာကာမော လဇ္ဇီကုက္ကုစ္စကော ပါရမ္မနုဂဏဝံသော သာမဏေရေဟိ ယထာပညတ္တ သေဝိယဝတ္တ ခန္ဓကဝတ္တံ အပါရမ္မာ ပန ဝသေန ပစ္ဆိန္နော]။

ထိုမှတစ်ပါး ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်တော်တွင်-

- (က) နိုင်ငံခြားပညာတော်သင်များ စေလွှတ်ခြင်း၊
- (ခ) ဘာသာပြန်လုပ်ငန်း အကြီးအကျယ်လုပ်ဆောင်ခြင်း၊
- (ဂ) သုတေသနလုပ်ငန်းကို ကျောက်စာများနှင့်ညှိနှိုင်း၍ ကျယ်ပြန့်စွာ ဆောင်ရွက်ခြင်း (တွင်းသင်းမင်းကြီးကို ကျောက်စာဝန်ခန့်သည်)

(သ)

နိဒါန်း

(ဆ) ရာဇဝင်သစ်ရေးခြင်းနှင့်၊

(င) မြို့ပေါင်း (၅၆) မြို့သို့ သာသနာပြု သင်္ဃာတော်များ စေလွှတ်ခြင်းစသော ဘာသာရေး ပညာရေးများ အထူးတိုးတက်အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ၌ လာရှိသော ဝတ္ထုများကို မြန်မာပြန် (နိဿယ) ဖြင့် ဖတ်ရှုလိုသောကြောင့် ဘိုးတော်ဘုရားက သာသနာပိုင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအား လျှောက်ထားရာ သာသနာပိုင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပြာသာဒ်ကျောင်းဆရာတော်အား နိဿယပြန်ဆို ရေးသားရန် တောင်းပန် စေခိုင်းတော်မူသောကြောင့် ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာ နိဿယ ထွက်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ဤနေရာ၌ စကားအလျဉ်းသင့်၍ ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက် ဓမ္မပဒ ခေတ်စားပုံကို အနည်းငယ် ရေးသားလိုပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားလက်ထက်ကို ဓမ္မပဒခေတ်ဟု ခေါ်သော် ခေါ်သင့်ပေသည်။ ဘိုးတော်ဘုရားကိုယ်တိုင်လည်း ဓမ္မပဒကို အလွန်လေ့လာ ကြည့်ရှုတော်မူသည်။ မင်းတရားကြီး ကိုးကွယ်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများလည်း တာဝန်တရပ်အနေအားဖြင့် ဓမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြလေသည်။

“ဥဘတောဝိဘင်းကျမ်းကို ပြန်ဆိုပြီးလျှင် နောင်လေ့လာရန် စာပေများကို ဝန်ခံသည့် ဆရာတော် သင်္ဃာတော်တို့ စာရင်းဘုရား...အစချီသော ၁၁၅၄-ခုနှစ်သွင်း စာရင်းမှတ်တမ်းတခု၌—

၁-ဉာဏာဘိဝံသ ဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု(သာသနာပြု ဆရာတော်) အသက် ၃၉၊ သိက္ခာ ၁၉၊ နောက်လေ့လာရန်စာ ဓမ္မပဒကျမ်း၊ + + + + + ၄၉-ရှင်သဒ္ဓမ္မရံသီ (ဗဒုံအောက် တိုက် ညောင်ကန်) အသက် ၄၂၊ သိက္ခာ ၂၁၊ ၎င်းဓမ္မပဒကျမ်း။

အထက်ပါ စာရင်းဇယားကို လေ့လာသောအခါ အမှတ်စဉ် ၁။ ၄။ ၇။ ၈။ ၁၀။ ၁၁။ ၁၃။ ၁၄။ ၁၅။ ၁၆။ ၁၇။ ၁၈။ ၁၉။ ၂၀။ ၂၂။ ၂၃။ ၂၆။ ၂၇။ ၂၉။ ၃၃။ ၃၅။ ၃၆။ ၃၇။ ၃၈။ ၃၉။ ၄၀။ ၄၁။ ၄၃။ ၄၄။ ၄၅။ ၄၆။ ၄၇။ ၄၈ နှင့် အမှတ်စဉ် ၄၉ ကျသောဆရာတော် (၃၄) ပါးက ဓမ္မပဒကျမ်းကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြ၍ ကျန်သောဆရာတော် (၁၅) ပါးကသာ အခြား ကျမ်းစာများကို လေ့လာရန် ဝန်ခံတော်မူကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

အမှတ်စဉ်-၁၈၊ ရှင်သာရဒဿိ (ပြာသာဒ် ကျောင်းတော်)

အသက် ၄၇။ သိက္ခာ ၁၁။ ၎င်း ဓမ္မပဒကျမ်း။

အမှတ် ၁၈။ ရှင်သာရဒဿိမှာ အခြားသူ မဟုတ်၊ ဤဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယကို ရေးသားစီရင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ ထိုဆရာတော်၏ အဋ္ဌပုတ္တိတွင် စိတ်ဝင်စားဘွယ်၊ လေ့လာဘွယ်တခုရှိ၏။ ၎င်းမှာ အခြားမဟုတ်၊ ဆရာတော်သည် ‘ငယ်ဖြူဟုတ်မှ ဟုတ်ပါလေအံ့လော’ ဟူသော ပြဿနာပင်ဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ငယ်ဖြူမဟုတ်လျှင် ဆရာတော်အား ပိုမိုလေးစားသင့်၏။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ငယ်ဖြူမဟုတ်သော ရဟန်းတော်များစွာတို့သည် စာပေ တတ်မြောက် ကျွမ်းကျင်ခြင်း နည်းပါး၍ လောကီ “သန်” နေတတ်ကြသောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ အသက်-၄၇၊ သိက္ခာ-၁၁ ဤအချက်ကို ထောက်ထား၍ အသက် ၃၆-နှစ်လောက်ရှိမှ ရဟန်းပြုသည် ဆိုနိုင်လျှင် ပြာသာဒ်ကျောင်း ဆရာတော်အား ဒုတိယ ဦးကျည်ဗွေ၊ သို့မဟုတ် ကုန်းဘောင်ခေတ် ဦးကျည်ဗွေ၊ ဟု မော်ကွန်းတင်သင့်ပေသည်။

အကယ်၍ အကြောင်းအားလျော်စွာ ပရိသုဒ္ဓ (လူထွက်ခြင်း) ပြုပြီးမှ တဖန်ရဟန်းဘောင်သို့ ပြန်လည်တက်ရောက်သည်ဆိုနိုင်လျှင်လည်း “တမောဇောတိ ပရာယန” (အမှောင်ခွင်း၍ အလင်းသို့လာနိုင်သော) ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် လေးစားသင့်ပေသည်။

ဆရာတော်ရေးသားစီရင်အပ်သော ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ၏ အခန့်
ပမာဏကို ခန့်မှန်းလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် စက္ခုပမာဏ အခန့်အမှန်း
ကို ဆိုရသော်....ဆိုက်ကြီးအားဖြင့်—

ပထမတွဲ	စာမျက်နှာ	၅၀၀-ခန့်။
ဒုတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
တတိယတွဲ	။	၆၀၀-ကျော်။
စတုတ္ထတွဲ	။	၅၀၀-ခန့်။

၄-တွဲ။ စာမျက်နှာ ၂၂၀၀-ခန့် အရေအတွက် ရှိပေသည်။

ပုရပိုက်-ကန့်ကူ။ ပေ-ကညစ်ခေတ်က ဤမျှ များပြားလှသော စာလုံး
အက္ခရာများကို တလုံးစီလီ၍ ရေးသားတော် မူရသော ဆရာတော်ဘုရား
၏ လုံ့လဝီရိယနှင့် သဒ္ဒါတရားကို အဘယ်သူသည် မလေးစား မကြည်ညို
နိုင်ဘဲ ရှိပါအံ့နည်း။

ဆန်း ထွန်း

၂၅-၆-၅၆

မာတိကာ

ဦးရေ	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
နိဿယ ပဏာမ	၁
ကျမ်းဦးပဏာမ	၅

၁-ယမကဝဂ္ဂ

၁ စက္ခုပါလတ္ထေရ ဝတ္ထု	၈
၂ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဝတ္ထု	၄၉
၃ တိဿတ္ထေရ ဝတ္ထု	၇၀
၄ ကာဠိယက္ခိနီ ဝတ္ထု	၈၃
၅ ကောသမ္ပိက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၉၇
၆ စူဠကောဠ မဟာကောဠ ဝတ္ထု	၁၂၁
၇ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	၁၃၉
၈ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု	၁၅၀
၉ နန္ဒတ္ထေရ ဝတ္ထု	၂၀၉
၁၀ စုန္ဒသူကရိက ဝတ္ထု	၂၂၉
၁၁ ဓမ္မိက ဥပါသကာ ဝတ္ထု	၂၃၅
၁၂ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု	၂၄၃
၁၃ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု	၂၇၄
၁၄ ဒွေသဟာယက ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၂၈၀

(၉)

မာတိကာ

ဦးရေ

အကြောင်းအရာ

စာပျက်နှာ

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ

၁	သာမာဝတီ ဝတ္ထု	၂၈၉
	ဥတေနမင်းအကြောင်း	၂၉၀
	သောသကသူဌေးအကြောင်း	၃၀၃
	သာမာဝတီ မိဖုရားအကြောင်း	၃၃၇
	ဝါသုလဒတ္တ မိဖုရားအကြောင်း	၃၄၆
	မာဂဏ္ဍိ မိဖုရားအကြောင်း	၃၅၉
၂	ကုမ္ဘသောသက သူဌေး ဝတ္ထု	၄၁၂
၃	စူဠပန္နကထွေရ ဝတ္ထု	၄၂၇
၄	ဗာလနက္ခတ္တ သံသုဋ္ဌ ဝတ္ထု	၄၅၄
၅	မဟာကဿပထွေရ ဝတ္ထု	၄၅၈
၆	ပမတ္တာပမတ္တ ဒွေသဟာယက ဝတ္ထု	၄၆၁
၇	မဿဝတ္ထု	၄၆၆
၈	အညတရ ဘိက္ခု ဝတ္ထု	၄၉၆
၉	နိဂမဝါသီ တိဿထွေရ ဝတ္ထု	၄၉၉

နိဿယပဏာမ

- ၁။ ဝုတ္တံ ဓမ္မပဒံ ဗုဒ္ဓံ၊ မဟာကာရုဏိကံ ခိလံ။
ဓမ္မဇာတံပိ ဉာဏိကံ၊ ဝန္တေ သုဇနသေဝကံ။
- ၂။ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါစရံ။
ဓမ္မံ ဗုဒ္ဓေန အက္ခာတံ၊ ဝန္တေ သမ္မုဒ္ဓပုဇိတံ။
- ၃။ ဝန္တကိလေသမာနသံ၊ ဒက္ခိဏေယျံ အနုတ္တရံ။
ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ၊ ဝန္တေ သံဃဉ္စ ဩရသံ။
- ၄။ နမက္ကာရေန ယံ ပုညံ၊ ဣစ္ဆေဝံ ရတနတ္ထယေ။
ဟုတော ဟတန္တရာယော ဝ၊ သဗ္ဗတ္ထ တဿ တေဇသာ။
- ၅။ ဘာသန္တရံ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ထေရေန ရစိတာ ဝဏ္ဏနာ။
ဓမ္မပဒပဗဒ္ဓါယ၊ ပီတိပါမောဇ္ဇေဝစုနာ။
- ၆။ သံဝဏ္ဏနာယ တဿာ စ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဒုက္ကရော ကာတုံ။
နိဿယော ဥပဒေသံ ဥ-ပနိဿာယ ယထာဗလံ။
- ၇။ သာသနဿ အဓိပတိ၊ ယတိနံ ယတိပုဂံဝေ။
သီတာဒိဂုဏသမ္ပန္နော၊ ဆေကော ပါဝစနေ ထေရော။
- ၈။ ဒဿနတ္ထံ ဂဇိန္ဒဿ၊ ယာစိတော ဟံ ကရိဿာမိ။
ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ၊ နိဿယာစရိယာနုဘာဝံ။

၁။ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဓမ္မပဒံ-ဓမ္မပဒ အမည်ရှိသော ဒေသနာကို၊ ဝုတ္တံ-ဟောတော်မူတတ်သော၊ မဟာ ကာရုဏိကံ-ကြီးမြတ်သော ကရုဏာ ရှိတော်မူသော၊ ဝါ-မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်တော်မူသော၊ အခိလံ- အလုံးစုံသော၊ ဓမ္မဇာတံပိ - တရားအပေါင်းကိုလည်း၊ ဉာဏိကံ-သိစွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ရှိတော်မူသော၊ သုဇနသေဝကံ-သူတော်ကောင်းတို့သည် မှီဝဲဆည်းကပ် အပ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုးပြီး၍။

၂၊ ကိလေသဇာလဝိဒ္ဓံသံ-ကိလေသာတည်းဟူသော ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်သော၊ ဂမ္ဘီရဉာဏဂေါစရံ-နက်နဲသောဉာဏ်၏ ကျက်စားရာ အာရုံဖြစ်ထသော၊ ဗုဒ္ဓေန-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အကွာတံ-ဟောတော်မူအပ်သော၊ သမ္ဗုဒ္ဓပူဇိတံ-မြတ်စွာဘုရားသည် အရိုအသေ ဆင်ခြင်သောအားဖြင့် ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ ဓမ္မဉ္စ-ဆယ်ပါးသော တရားတော်မြတ်ကိုလည်း၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုးပြီး၍။

၃၊ ဝန္တကိလေသမာနသံ-ထွေးအပ်ပြီးသော ကိလေသာဟုဆိုအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ် ရှိတော်မူထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ-မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ အနုတ္တရံ-လွန်ကဲသည့် ရှိတော်မူထသော၊ ပရမဂုဏသမ္ပန္နံ-အလွန်မြတ်သော သီလက္ခန်အစရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ဩရသံ-ဘုရားသခင်၏ သားတော်ရင်နှစ် ဖြစ်ထသော၊ သံသဉ္စ-ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္တသံဃာတော်အပေါင်းကိုလည်း၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုးပြီး၍။

၄၊ ဣစ္စေဝံ ဣတိဝေ-ဤသို့လျှင်၊ ရတနတ္ထယေ-ရတနာသုံးပါး အပေါင်း၌၊ နမက္ကာရေန-ရှိခိုးသော အားဖြင့်၊ ဇနိတံ-ဖြစ်စေအပ်သော၊ ယံပုညံ-အကြင်ကောင်းမှုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿပုညဿ-ထိုကောင်းမှု၏၊ တေဇသာ-အစွမ်း အာနုဘော်အားဖြင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသော ကာလ၌၊ ဝါ-အလုံးစုံသော အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ သန္တာန်၌၊ ဟတန္တရာယောဝ - ဖျောက်အပ်ပြီးသော အန္တရာယ်ရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍။

၅၊ ထေရေန-အရှင် ဗုဒ္ဓဃောသ မထေရ်သည်၊ ဘာသန္တရံ - သင်တိုင်းဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ ဝိဝဇ္ဇိယ-ကြည်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊ ပီတိပါမောဇ္ဇဇနာ-နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော၊ ဓမ္မပဒပဗ္ဗာယ-ဓမ္မပဒဒေသနာ ဂါထာအပေါင်း၏၊ ယာ ဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာကို၊ ရစိတာ-စီရင်အပ်ပြီ။

၆၊ တဿာ သံဝဏ္ဏနာယ စ-ထိုဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ၏လည်း၊ နိဿယော-မှီရာနိဿယကို၊ ကာတု-ပြုစုရေးသားခြင်းငှါ၊ ကိဉ္ဇာပိဒုက္ကရော-အကယ်၍ကား ခဲယဉ်းစွာ၏ရှင့်၊ ပနတထာပိ-ထိုသို့ ခဲယဉ်းသည်ပင် ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊

ဥပဒေသံ-ဆရာအရှင်မြတ်တို့၏နည်းကို၊ ဥပနိဿယံ-အားကြီးစွာ အမှီပြု၍၊
ယထာဗလံ-အစွမ်းအလျောက်၊ ဝါ-အစွမ်းအားလျော်စွာ။

၇-ဂ၊ သာသနဿ အဓိပတိ-သာသနာ၏အရှင် ဖြစ်တော်မူထသော၊
ဝါ-သာသနာကို အစိုးရတော်မူထသော၊ ဝါ-သာသနာကို ပိုင်တော်မူထ
သော၊ ယတိနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ဝါ-ရဟန်းတို့ထက်၊ ဝါ-ရဟန်းတို့တွင်၊ ယတိ
ပုဂံဝေါ-ရဟန်းမြတ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ သီလာဒိဂုဏသမ္ပန္နော-သီလ အစ
ရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူး အပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ ပါဝစနေ-
မြတ်စွာဘုရား စကားတော်၌၊ ဝါ-ပိဋကတ်သုံးပုံ၌၊ ဆေကော-အလွန် လိမ်
မာတော်မူထသော၊ ထေရော-ဉာဏာအိဝံသဓမ္မသေနာပတိ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ
ရာဇဂုရု တံဆိပ်နာမံတော်ရှိသော သာသနာပြု ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်၊
ဂဇိန္ဒဿ-ဆင်ဖြူစီးရ ဘဝသခင် အသျှင်ဧကရာဇ်မင်းမြတ်၏၊ ဒဿနတ္ထံ-
ကြည့်ရှုတော် မူစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ယာစိတော ယာစိတတ္တာ-တောင်းပန်
စေခိုင်းတော် မူပေသောကြောင့်၊ အာစရိယာနုဘာဝံ-သာသနာပြုသာသနာ
ပိုင် ဆရာတော်မြတ်၏ အစွမ်းအာနုဘော်ဟူသော ဘုန်းတော်ကို၊ နိဿယ-
အမှီပြု၍၊ ဓမ္မပဒတ္ထနိဿယံ-ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာနိဿယကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုပေ
အံ့။

ဓမ္မပဒ အဋ္ဌကထာ နိဿယ

ပ ၅ မ ၅

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ပဏာမ

အလုံးစုံသော ကုသိုလ်ဓမ္မတို့၏ မင်္ဂလာဖြစ်၍ လောကီ လောကုတ္တရာ အကျိုးထူးကို ဆောင်ပေတတ်သော ပရမဂမ္ဘီရတ္ထရှိသော ဓမ္မပဒ၏ စာတ္ထသံဝဏ္ဏနာအဋ္ဌကထာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် ဓမ္မပဒပါဠိတော်အဖွင့်ဖြစ်သော “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာလံ အယံ ဓမ္မဒေသနာ ကတ္ထ ဘာသိတာတိ” အစရှိသည်ကိုသာ မဆိုဦးဘဲ သန့်ရှင်း ကြည်လင်သော စိတ်အစဉ်ကိုမျှ၍ ပညာ၏ တိက္ခဝိသဒ္ဓါ အဖြစ်သို့ ရောက်သဖြင့် အလိုရှိအပ်သော အဋ္ဌကထာ၏ အပြီးအဆုံးသို့ ရောက်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မိမိစိတ်ကို သန့်ရှင်းကြည်လင်စွာ ပြစ်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ရတနတ္ထယပဏာမဖြင့် ဖျောက်အပ်ပြီးသော ကံလေသာရှိသော စိတ်အစဉ်၌ ရှေးဘဝက ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံ၏ ပစ္စယဝေကဏ္ဍဖြစ်၍ အဋ္ဌကထာ၏ အန္တရာယ်ကိုပြုခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အန္တရာယ် ဝိသောသန အကျိုးငှာလည်းကောင်း “မဟာပောဟတမောနဒ္ဓေ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။

အဟံ-ငါသည်၊ မဟာမောဟတမောနဒ္ဓေ- အလွန် တွေဝေ စွာသော အဝိဇ္ဇာဟူသော အမှိုက်မှောင်သည် မြွေးယှက်အပ်ထသော၊ လောကေ- သုံးပါးသောလောက၌၊ လောကန္တ ဒဿိနာ-လောက၏ ဆုံးရာနိဗ္ဗာန်ကို မြင်တော် မူတတ်ထသော၊ ဇလိတိဒ္ဓိနာ - ထွန်းတောက်ပသော တန်းခိုး

အာနုဘော် ရှိတော်မူထသော၊ ယေနသမ္ပုဒ္ဓေန-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဒ္ဓမ္မပဇ္ဇောတော-သူတော်ကောင်းတို့၏တရားဟူသောဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဇလိတော-ထွန်းတော်မူ၏။ သိရီမတော-ဘုန်းကြက်သရေ ရှိတော်မူထသော၊ တဿ သမ္ပုဒ္ဓဿ-၏။ ပါဒေ - ခြေတော်အစုံတို့ကို၊ နမဿိတွာ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏။ နမဿိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သဒ္ဓမ္မဉ္စ-မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန် ပရိယတ္တိဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော သူတော်ကောင်း တရားကိုလည်း၊ ပူဇေတွာ ပူဇေမိ-ပူဇော်ပါ၏။ ပူဇေတွာ-ပူဇော်ပြီး၍၊ အဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏၊ သံသဿစ-မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော ပရမတ္ထသင်္ခာတော် အပေါင်းကိုလည်း၊ အဉ္စလိ-ချီအပ်သောလက်အုပ်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ ကရောမိ-ပြုပါ၏။ ကတွာ-ပြုပြီး၍။

ရတနတ္ထယပဏာမကိုပြုပြီး၍ ဒေသနာကိုလည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗကိုလည်းကောင်း၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၏ ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “တံ တံ ကာရဏံ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို ပိဋ်သတည်း။

တံတံ ကာရဏံ-ထိုထိုစက္ခုပါလ အစရှိသော မထေရ်တို့၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိဟူသော အကြောင်းကို၊ အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ ဓမ္မာဓမ္မေသု-အကြောင်း ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့၌၊ ဝါ-သဘောဟုတ်သည် မဟုတ်သည်တို့၌၊ ကောဝိဒေါ-အလွန်လိမ္မာတော်မူထသော၊ သမ္ပန္န သဒ္ဓမ္မပဒေါ-သူတော်ကောင်းတို့၏ တရားဟူသော အဘို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ကရုဏာဝေဂသမုဿာ ဟိတမာနသော၊ သတ္တဝါအပေါင်းအား သနားခြင်းဟူသော ကရုဏာတော် အဟုန်ဖြင့် တိုက်တွန်းအပ်သော ရွှေနုလုံးတော် ရှိတော်မူထသော၊ ဝါ-စိတ်ရှိတော်မူထသော၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေ ကေန္တေန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ ဝါ-နတ်လူတို့အား၊ ပီတိပါမောဇ္ဇ ဝဇုနံ-နှစ်သက်ခြင်း၊ ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ သုဘံ-အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသောကြောင့် ကောင်းထသော၊ ဝါ-မကျဉ်းလွန်း မကျယ်လွန်းသောအားဖြင့် ကောင်းထသော၊ ယံ ဓမ္မပဒံ-အကြင်သဘာဝတ္ထ အဘို့ရှိသော ဒေသနာတော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ။

ဒေသကစသည်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ သံဝဏ္ဏနာ ဤအဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝကိုလည်းကောင်း၊ ဘာသန္တရဖြစ်၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ တပါးသောသူတို့၏ လိုရာအကျိုး မရှိသည်ကိုလည်းကောင်း၊ ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသဆရာသည် “ပရမ္ပရာဘတာ တဿ” အစရှိသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။

ပရံပရာဘတာ-ဆ ရာ အ ဆက် ဆက် တို့ သည် ဆောင် အပ် ထ သော၊ နိပုဏာ-သိမ်မွေ့နက်နဲစွာထသော၊ တဿ ဓမ္မပဒဿ-ထိုဓမ္မပဒ ပါဠိတော် ၏၊ ယာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-အကြင် အဋ္ဌကထာသည်၊ တမ္မပဏ္ဏိဒီပမိ-သီဟိုဠ် ကျွန်း၌၊ ဒီပဘာသာယ-သင်တိုင်း ဦးစွပ်နှင့်တူသော သီဟိုဠ် ဘာသာဖြင့်၊ သဏ္ဌိတာ-တည်၏၊ သာ အတ္ထဝဏ္ဏနာ-ထို အဋ္ဌကထာသည် သေသာနံ- သီဟိုဠ်ကျွန်းသားမှ ကြွင်းကုန်သော၊ သတ္တာနံ-ဇမ္ဗူဒီပါကျွန်းသားတို့အား၊ ဟိတသမ္ပဒံ-အကျိုး၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ န သာဓယတိ-မပြီးစေနိုင်၊ သဗ္ဗ လောကဿ-အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏၊ ဟိတံ-အကျိုး စီးပွားကို၊ အပ္ပေဝနာမ သာဓေယျံ-အဘယ်မှာ ပြီးစေနိုင်အံ့နည်း။

ဤအဋ္ဌကထာ၏ ပဘဝစသည်ကိုပြုပြီး၍ အဘိယာဓကကိုလည်းကောင်း၊ ကရုဏာပူကာရ ကို လည်းကောင်း၊ ပဓာနဉာဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓယောသ ဆရာသည် “ဣတိအာသိသ” စသည်ကို မိန့်သတည်း။

ဣတိတသ္မာ-ထိုသို့ လိုအပ်သောအကျိုးကို မပြီးစေနိုင်သောကြောင့်၊ အာသိသမာနေန-မြတ်သော အကျိုးကို တောင့်တခြင်းရှိသော၊ ဒန္တန- ဆုံးမခြင်းဖြင့် ယဉ်ကျေးသော ဣန္ဒြေရှိထသော၊ သမစာရိနာ - ညီညွတ် သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိထသော၊ ဝါ-ငြိမ်သက်သော အကျင့် သီလရှိထသော၊ သဒ္ဓမ္မဋ္ဌတိကာမေန - သူတော်ကောင်း တရား၏ အရှည် တည်ခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ ဝါ-သာသနာတော်၏ အရှည်တည်ခြင်းကို အလိုရှိထသော၊ ကုမာရကဿပေန-ကုမာရကဿပအမည်ရှိသော၊ ထေရေ န-မထေရ်သည်၊ ထိရစေတသာ-သမ္မာဒိဋ္ဌိနှင့် ယှဉ်သော စိတ်ဖြင့်၊ ဝါ- ခိုင်ခံ့သောစိတ်ဖြင့်၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ အဘိယာစိတော အဘိယာစိတတ္ထာ- ရွှေရူတောင်းပန်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အတိဝိတ္ထာရံ-အလွန် ကျယ် လွန်းစွာ၊ ဂတံ-ဖြစ်သော၊ ဝစနက္ကမံ-သဒ္ဓါအစဉ် ရှိသော၊ ဝါ-စကား အစဉ်ရှိသော၊ ယံ ဘာသံ-အကြင် သီဟိုဠ်ဘာသာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဘာသံ-ထို သီဟိုဠ်ဘာသာကို၊ ပဟာယ-စွန့်၍၊ ဝါ-ပယ်၍၊ မနောရမံ-

(၈)

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ

နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ တန္တိဘာသံ-ဘုရားဟောတော်မူတိုင်း ပါဠိ
 တော်ရှိသော မာဂဓဘာသာကို၊ အာရောပယိတွာန - ပေထက် တင်၍၊
 တတ္ထ-ထိုသိဟိုဠ် အဋ္ဌကထာ၌၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ နဘာဝိတံ - မထင်
 သော၊ ဝါ-မဖွင့်သော၊ ဂါထာနံ-ဂါထာတို့၏၊ ယံဗျဉ္ဇနပဒံ-အကြင်သဒ္ဒါ
 ပုဒ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ ဗျဉ္ဇနပဒံ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို၊ ဝိဘာဝေတွာ-ထင်စွာ
 ပြု၍၊ ဝါ-ထင်စွာဖွင့်၍၊ ဝိဘာဝိနံ-ပညာရှိတို့၏၊ မနသော-စိတ်အားဖြင့်၊
 ပီတိပါမောဇ္ဇံ - နှစ်သက်ခြင်း ဝမ်းမြောက်ခြင်းကို၊ အာဝဟန္တော - ရွက်
 ဆောင်လျက်၊ အတ္ထဓမ္မူပ နိဿိတံ-အဋ္ဌကထာပါဠိတော်ကို မှီခြင်းရှိသော၊
 အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သေသံ-ကြွင်းသော၊ တမေဝ-ထိုသဒ္ဒါပုဒ်ကို
 သာလျှင်၊ ဘာသန္တရေန-မာဂဓဘာသာဖြင့်၊ ဘာသိဿံ ဘာသိဿာမိ-
 ဟောပေအံ၊ ဝါ-ဆိုပေအံ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁-ဓက္ခပါလတ္ထေရဝတ္ထု၊

ရတနတ္ထယပဏာမ ပယောဇဉ်စသည်တို့ကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ တဆဲလေးဝတ္ထုရှိသော
 ယမကဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော အပ္ပမာဒဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဝိတ္တဝဂ်၊ တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော
 ပုပ္ဖဝဂ်၊ တဆဲငါးဝတ္ထုရှိသော ဗာလဝဂ်၊ တဆဲတဝတ္ထုရှိသော ပဏ္ဍိတဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိ
 သော အရဟန္တဝဂ်၊ တဆဲလေးဝတ္ထုရှိသော သဟဿဝဂ်၊ တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပါပဝဂ်၊
 တဆဲတဝတ္ထုရှိသော ဝဏ္ဏဝဂ်၊ ကိုးဝတ္ထုရှိသော ဇရာဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော အတ္တဝဂ်၊
 တဆဲတဝတ္ထုရှိသော လောကဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဗုဒ္ဓဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော သုခဝဂ်၊
 ကိုးဝတ္ထုရှိသော ပိယဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော ကောဓဝဂ်၊ တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပလဝဂ်၊
 ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော ဓမ္မဋ္ဌဝဂ်၊ တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော ပဂ္ဂဝဂ်၊ ဆယ်ဝတ္ထုရှိသော ပကိဏ္ဏကဝဂ်၊
 ကိုးဝတ္ထုရှိသော နဂဝဂ်၊ ရှစ်ဝတ္ထုရှိသော နာဂဝဂ်၊ တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော တဏှာဝဂ်၊
 တဆဲနှစ်ဝတ္ထုရှိသော ဘိက္ခုဝဂ်၊ သုံးဆဲကိုးဝတ္ထုရှိသော ဩဟုဏဝဂ်-အားဖြင့် နှစ်ဆဲ
 ခြောက်ဝက်တို့တွင် ယမကဝဂ်၌ ဓက္ခပါလမထေရ်ကို အကြောင်းပြု၍ ဟောရာဖြစ်သော
 “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ” အစရှိသောဂါထာ၏ အတ္ထာဏ္ဏနာကို ပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာ
 သည် “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ” စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ဓမ္မာ - နာမက္ခန္ဓာတရား လေးပါးတို့သည်၊ မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမာ - ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာ သာလျှင် ပြဓာန်းခြင်း ရှိကုန်၏၊ ဝါ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သာလျှင်
 ရှေ့သွားရှိကုန်၏၊ မနောသေဋ္ဌာ - ဝိညာဏက္ခန္ဓာသာလျှင် အကြီးဖြစ်ကုန်
 ၏၊ ဝါ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သာလျှင် အမြတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ
 ကိုသာလျှင် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏၊ မနောမယာ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏၊

ယောပုဂ္ဂလော-သည်၊ ပဒုဋ္ဌေန-ပြစ်မှားလိုသော၊ မနသာ-ဖြင့်၊ စေဘာ
သတိဝါ-အကယ်၍မူလည်း ဆိုငြားအံ့၊ စေကရောတိဝါ-အကယ်၍မူလည်း
ပြုငြားအံ့၊ တတော-ထိုသို့ ပြစ်မှားလိုသောစိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်၊
နံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသည်၊ အန္တေတိ-အစဉ်လိုက်တတ်၏၊
ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမကား၊ စက္ခု-လှည်းဘီးစက်သည်၊ ဝဟတော-
ဝန်ကိုဆောင်သော နွားလား၏၊ ပဒံ-ခြေရာသို့၊ အန္တေတိဣဝ-အစဉ်လိုက်
သကဲ့သို့၊ အန္တေတိ-အစဉ်လိုက်၏။

ဣတိအယံဓမ္မဒေသနာ - ဤတရား ဒေသနာတော်ကို၊ ကတ္ထ-အဘယ်
အရပ်၌၊ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတာ-ဟောတော်မူအပ်
သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ဆိုငြားအံ့၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိ
ပြည်၌၊ ဘာသိတာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော-ဖြေ
အပ်၏၊ ကံပုဂ္ဂလံ-အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ-
ဟောတော်မူအပ်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ စေဝဒေယျ-အကယ်၍ ဆိုငြားအံ့၊
စက္ခုပါလတ္ထေရံ-စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိ
တာ-ဟောတော်မူအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဿဇ္ဇေတဗ္ဗော-ဖြေအပ်၏၊ သာ
ဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ မဟာသုဝဏ္ဏောနာမ-မဟာသုဝဏ္ဏ အမည်ရှိသော၊
ကုဋုမ္မိကော-များသော ဥစ္စာရှိသော သူကြွယ်သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်
သတတ်၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ အဇော-ကြွယ်ဝ၏၊ မဟဒ္ဒနော-များ
သောဥစ္စာနှစ်ရှိ၏၊ မဟာဘောဂေါ - များသော စည်းစိမ် ချမ်းသာရှိ၏၊
အပုတ္တကော-သားမရှိ၊ ဝါ-သားမှကင်း၏၊ သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ ဧက
ဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ နှာနတိတ္ထံ-ရေချိုးဆိပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နှုတ်-ရေ
ချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တော-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊
ဝါ-အနီး၌၊ သမ္ပန္နပတ္တသာခံ-ပြည့်စုံသော အရွက်အခက် ရှိသော၊ ဧကံ
ဝနပ္ပတိံ-တခုသော တောစိုးသစ်ပင်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤသစ်ပင်ကို၊
ဝါ-ဤသစ်ပင်သည်၊ မဟေသက္ခာယ-တန်းခိုးကြီးသော၊ ဒေဝတာယ-နတ်
သည်၊ ပရိဂ္ဂဟိတော-သိမ်းဆည်းအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ တဿ-တို့တောစိုးသစ်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌာဘာဂံ-အောက်အဘို့ကို၊ သော
ဓာပေတွာ-သုတ်သင်စေ၍၊ ပါကာရ ပရိက္ခေပံ-တံတိုင်းရံခြင်းကို၊ ကာရာ

ပေတော-ပြုစေ၍၊ ဝါလုကံ-သဲကို၊ ဩကိရာပေတော-ကြဲစေ၍၊ ဓဇပဋ္ဌာကံ-
ကုက္ကားတမ်းခွန်ကို၊ ဥဿာပေတော-စိုက်ဆောက်၍၊ တံဝနပ္ပတိ-ထို တော
စိုးသစ်ပင်ကို၊ အလင်္ကရိတော-တန်းဆာဆင်၍၊ ပဒကိဏံ-လက်ျာရစ် လှည့်
သည်ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ပုတ္တံဝါ-သားကို လည်းကောင်း၊ ဓိတရံဝါ-သွီးကို
လည်းကောင်း၊ လဘိတော-ရပါမူကား၊ ဝါ-သော်၊ တုမ္မာကံ-သင်နတ်မင်း
တို့အား၊ မဟာသက္ကာရံ-ကြီးစွာသော ပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊
ဣတိ-ဤဘို့၊ ပတ္တနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ပက္ကမိ-ဖဲလေ၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသူကြွယ်၏၊ နစိရဿေဝ-ဖဲ၍မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ဘရိယာ
ယ-မယားဖြစ်သောသူဌေးကတော်၏၊ ကုစ္ဆိယံ-ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊
ပတိဋ္ဌာတိ-တည်၏၊ သာ-ထိုသူဌေးကတော်သည်၊ ဂဗ္ဘဿ-ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတ
ဘာဝံ-တည်သောအဖြစ်ကို၊ ဥတော-သိသည်ဖြစ်၍၊ တဿ-ထိုသူဌေးအား၊ အာ
ရောစေသိ-ကြား၏၊ သော-ထိုသူဌေးသူကြွယ်သည်၊ တဿာ-ထိုသူဌေးကတော်
အား၊ ဝါ-သူဌေးကတော်၏၊ ဂဗ္ဘဿ - ကိုယ်ဝန်၏၊ ပရိဟာရံ-အစောင့်
အရှောက်ကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သာ-ထိုသူဌေးကတော်သည်၊ ဒသမာသစ္စယေ
န-ဆယ်လလွန်သဖြင့်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဝိဇာယိ-ဖွား၏၊ တံ-ထိုသတို့သားကို၊ နာ
မဂ္ဂဟဏဒိဝသေ-အမည်မှည့်သောနေ၌၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသူကြွယ်သည်၊ အတ္တနာ-
မိမိသည်၊ ပါလိတံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော၊ ဝနပ္ပတိ-တောစိုး သစ်ပင်ကို၊
နိဿာယ-မှီ၍၊ လဒ္ဓတ္တာ-ရသောကြောင့်၊ တဿ-ထိုသတို့သားငယ်အား၊ ပါ
လောတိနာမံ-ပါလဟူသော အမည်ကို၊ အကာသိ-မှည့်၏၊ သာ-ထို သူဌေး
ကတော်သည်၊ အပရဘာဂေ-တပါးသောအဘို့၌၊ အညမ္ပိ-တပါးလည်း ဖြစ်
သော၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ လဘိ-ရ၏၊ တဿ-ထိုသတို့သားငယ်အား၊ စူဠပါလော
တိနာမံ-စူဠပါလဟူသော အမည်ကို၊ ကတော-မှည့်၍၊ ဣတရဿ-အစ်ကိုအား၊
မဟာပါလောတိနာမံ-မဟာပါလဟူသော အမည်ကို၊ အကာသိ-ပြုပြီ၊ တေ-
ထိုညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝယပတ္တေ-အရွယ်သို့ ရောက်လတ်သော်၊
သရဗန္ဓနေန-အိမ်ယာထောင်ခြင်း တည်းဟူသောနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဖြင့်၊ ဗန္ဓိံ-သု-
ဖွဲ့ကုန်၏၊ အပရဘာဂေ-တပါးသော အဘို့၌၊ မာတာပိတရေ-အမိ အဘ
တို့သည်၊ ကာလံ-စုတေခြင်းကို၊ အကံသု-ပြုကုန်၏၊ သဗ္ဗမ္ပိ-အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်သော၊ ဝိဘာဝံ-စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဣတရေယေဝ-ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်

တို့သည် သာလျှင်၊ ဝိစာရိသုခန့်ရမ်း စီရင်ကုန်၏၊ ဝါ-သုံးဆောင်စံစား
 ခြင်းကို ပြုကုန်၏၊ တသ္မိသမယေ - ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ - မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော - မြတ်သောတရားရတနာကို ဖြစ်စေတော်မူ
 ၏၊ ဝါ-မြတ်သော ဓမ္မစကြာတရားကို ဟောတော်မူ၏၊ ဝါ-မြတ်သော
 အာဏာစက်ကို လည်စေတော်မူ၏၊ အနုပုဗ္ဗေန - အစဉ်သဖြင့်၊ အာဂန္တု-
 ကြွတော်မူ၍၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန - အနာထပိဏ္ဍိ အမည်ရှိသော၊ မဟာ
 သေဠိနာ - သူဌေးကြီးသည်၊ စတုပက္ခာသကောဋ္ဌိဓနံ - ငါးဆဲ့ လေးကုဋေ
 သော ဥစ္စာရတနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-စွန့်၍၊ ကာရိတေ-ဆောက်အပ်သော၊
 ဇေတဝန မဟာဝိဟာရေ - ဇေတဝန် အမည်ရှိသော ကျောင်းတော်ကြီး၌၊
 မဟာဇနံ - လူများအပေါင်းကို၊ သဂ္ဂမဂ္ဂေစ-နတ်ရွာခရီး၌ လည်းကောင်း၊
 မောက္ခမဂ္ဂေ စ - မင်္ဂုလ် နိဗ္ဗာန် ခရီး၌လည်းကောင်း၊ ပတိဋ္ဌာပယမာနော-
 တည်စေလျက်၊ ဝိဟာရတိ - နေတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကား ဆိုသင့်စွ၊ တထာ
 ဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာတုပက္ခတော-မယ်တော် အမျိုးမှ၊ အသီတိ
 ယာ သဟဿံ-ရှစ်သောင်း၊ ပိတုပက္ခတော - ခမည်းတော်အမျိုးမှ၊ အသီတိ
 ယာ သဟဿံ-ရှစ်သောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေအသီတိ ဉာတိကုလသဟဿေ
 ဟိ-တသိန်းခြောက်သောင်းသော ဆွေတော်မျိုးတော်တို့သည်၊ ကာရိတေ-
 ဆောက်လုပ်အပ်သော၊ ဝိဟာရေ-နိဂြောဓာရုံ ကျောင်းယောင်ကြီး၌၊ ဧကံ
 ယေဝ ဝဿာဝါသံ-တဝါသာလျှင်၊ ဝသိ-နေတော်မူ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန-
 အနာထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ ကာရိတေ-ဆောက်အပ်သော၊ ဇေတဝန မဟာ
 ဝိဟာရေ-ဇေတဝန်အမည်ရှိသော ကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဧကုနဝိသတိဝဿာ
 နိ-တဆဲ့ ကိုးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဝဿာဝါသံ-ဝါဆို၍၊ ဝသိ-နေတော်မူ၏၊ ဝိသာခါ
 ယ-ဝိသာခါသည်၊ သတ္တဝိသတိ ကောဋ္ဌိဓနံ - နှစ်ဆဲ့ ခုနစ်ကုဋေသော ဥစ္စာ
 ရတနာကို၊ ပရိစ္စာဂေန-စွန့်သဖြင့်၊ ကာရိတေ-ဆောက်အပ်သော၊ ပုဗ္ဗာရာ
 မေ-ပုဗ္ဗာရုံကျောင်းတော်ကြီး၌၊ ဆဗ္ဗဿာနိ-ခြောက်ဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဝဿာ
 ဝါသံ-ဝါဆို၍၊ ဝသိ - နေတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကား ဆိုသင့်စွ၊ သော - ထို
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒွိန္နကုလာနံ - အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး ဝိသာခါ ဟူသော
 နှစ်ပါးသောအမျိုးတို့၏၊ ဂုဏမဟတ္တတံ - ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ပရိစ္စ-စွဲ၍၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ပဉ္စဝိသတိဝဿာနိ-

နှစ်ဆဲငါးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဝသိ-နေတော်မူ၏။ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ-အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးသည်လည်းကောင်း၊ မဟာ ဥပါသိကာ-မြတ်သော ဥပါသိကာမဖြစ်သော၊ ဝိသာခါပိ-ဝိသာခါသည်လည်းကောင်း၊ နိဗဒ္ဓိ-မပြတ်၊ ဒိဝသဿ-နေ၏။ ဝါ-ဒိဝသဿ ဒိဝသေ-နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ဒွေဝါရေ-နှစ်ကြိမ်၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ-လုပ်ကျွေးခယခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏။ ဂစ္ဆန္တာ စ - ရောက်ကုန်သော်လည်း၊ ဒဟရသာမဏေရာသာမဏေငယ် တို့သည်၊ နော-ငါတို့၏၊ ဟတ္ထေ-လက်တို့ကို၊ ဩလောကေဿန္တိ-ကြည့်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးသွင်း၍၊ တုစ္ဆဟတ္တာ-လက်အချည်းနှီး၊ န ဂတပုဗ္ဗာ-မသွားစဘူး၊ ပုရေဘတ္တံ-ဆွမ်းမစားမီ ကာလ၌၊ ဝါ-နံနက်ကာလ၌၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ခါဒနိယဘောဇနိယာဒီနိ-ခဲဘွယ် ဘောဇဉ် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ ပစ္စာဘတ္တံ-ဆွမ်းစားပြီးသောကာလ၌၊ ဝါ-နေလွဲသောလာလ၌၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စဘေသဇ္ဇာနိ စ-ငါးပါးသော ဆေးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အဋ္ဌစပါနာနိ-ရှစ်ပါးသောအဖျော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ တေသံ-ထိုအနာထပိဏ္ဍိ ဝိသာခါတို့၏၊ နိဝေသနေ သုပန-အိမ်တို့၌ကား၊ ဒိန္နံဒိန္နံ ဘိက္ခုသဟဿာနံ-နှစ်ထောင် နှစ်ထောင်သော ရဟန်းတို့အား၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပညတ္တာသနာနေဝ-ခင်းထားအပ်သော နေရာရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အန္တပါန ဘေသဇ္ဇာဒီသု-ဆွမ်းအဖျော် ဆေး အစရှိသည်တို့ကို၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ယံ-အကြင်ပစ္စည်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ တံ-ထိုပစ္စည်းသည်၊ ယထိစ္ဆတမေဝ - အလိုရှိတိုင်းသာလျှင်၊ သမ္ပဇ္ဇတိ-ပြည့်စုံ၏၊ တေသု-ထိုအနာထပိဏ္ဍိ ဝိသာခါတို့တွင်၊ အနာထပိဏ္ဍိကေန - အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးသည်၊ ကေဒိဝသံပိ-တနေ့မျှလည်း၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ နပုစ္ဆိတပုဗ္ဗော-မလျှောက်စဘူး၊ သော-ထိုသူဌေးသည်၊ တထာဂတော-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓသုခုမာလော-ဘုရားဖြစ်၍ သိမ်မွေ့တော်မူ၏၊ ဝါ-ဘုရား၏ သိမ်မွေ့ခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ခတ္တိယ သုခုမာလော-မင်းဖြစ်၍သိမ်မွေ့တော်မူ၏၊ ဝါ-မင်း၏ သိမ်မွေ့ခြင်းရှိတော်မူ၏၊ ဥပကာရေ-မျှားသော ကျေးဇူးရှိပေ၏၊ မေ-၏၊ ဂဟပတိကိရ-အိမ်ရှင်ဖြစ်သတတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံး

သွင်း၍၊ မယှံငါးအား၊ ဓမ္မတရားကို၊ ဒေသန္တောဟောတော်မူသည် ရှိသော်၊ ကိလမေယျ-ပင်ပန်းရာ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ကြောင့်၊ သတ္တရိ-မြတ်စွာဘုရား၌၊ အဓိမတ္တ သိနေဟေန-အတိုင်းထက်အလွန် ချစ်ခြင်းဖြင့်၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ နပုစ္ဆတိ-မမေး၊ သတ္တာပန-မြတ်စွာဘုရားသည်ကား၊ တသ္မိ-ထိုသူဌေးအိမ်၌၊ နိသိန္နမတ္ထေယေဝ-နေကာမျှလျှင်၊ အယံသေဌိ-ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အရက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ - မစောင့်ရှောက်အပ်သော အရာ၌၊ ရက္ခတိ-စောင့်ရှောက်၏၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ အဟံ-သည်၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကာနိ - ကမ္ဘာတသိန်း အလွန် ရှိကုန်သော၊ စတ္တာရိ အသင်္ချေယာနိ-လေး အသင်္ချေတို့ပတ်လုံး၊ အလင်္ကတ ပဋိယတ္တံ-တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်သော၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သီသံ-ဦးခေါင်းကို၊ ဆန္ဒိတော-ဖြတ်၍၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့ကို၊ ဥပ္ပါဋေတော-ထုတ်၍၊ ဟဒယံမသံ-နှလုံးခွံသားကို၊ ဥပ္ပါဋေတော-နှုတ်၍၊ ပါဏသမံ ပုတ္တဒါရံ-အသက်နှင့်တူသောသားမယားကို၊ ပရိစ္စဇိတော-စွန့်၍၊ ပါရမိယော-ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေန္တော-ဖြည့်သည်ရှိသော်၊ ပရေသံ-သူတပါးတို့အား၊ ဓမ္မတရားကို၊ ဒေသနတ္ထမေဝ-ဟောခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ ပူရေမိ-ဖြည့်၏၊ သေသော-ဤအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အရက္ခိတဗ္ဗဋ္ဌာနေ-မစောင့်ရှောက်အပ်ဘော အရာ၌၊ ရက္ခတိ-စောင့်ရှောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကေဓမ္မဒေသနံ-တခုသောတရားဒေသနာကို၊ ကထေတိ ယေဝ-ဟောတော်မူသလျှင်ကတည်း၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ သတ္တမနုဿ ကောဋိယော-ခုနစ်ကုဋေသောလူတို့သည်၊ ဝသန္တိ-နေကုန်၏၊ တေသု-ထိုလူတို့တွင်၊ သတ္တု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ ပဉ္စကောဋိမတ္တာ မနုဿာ - ငါးကုဋေ မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်၊ အရိယသာဝကာ-သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့သည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ကြကုန်၏၊ ဒွေကောဋိမတ္တာ မနုဿာ-နှစ်ကုဋေ မျှလောက်ကုန်သော လူတို့သည်၊ ပုထုဇ္ဇနာ-ကလျာဏ ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ကြကုန်၏၊ တေသု-ထိုလူတို့တွင်၊ အရိယသာဝကာနံ-သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့အား၊ ဒွေယေဝ ကိစ္စာနိ-နှစ်ပါးသော ကိစ္စတို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ ပူရေဘတ္တံ-ဆွမ်းမစားမီ ကာလ၌၊ ဒါနံ-ဆွမ်းအစရှိသောအလှူကို၊ ဒေန္တိ-လှူကုန်၏၊ ပစ္စာဘတ္တံ-ဆွမ်းစားပြီးသောကာလ၌၊ ဝါ-ညချမ်းသောကာလ၌၊ ဂန္ဓမာလာဒိ

ဟတ္ထာ-နံသာပန်းစသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက်၊ ဝတ္ထဘောသဇ္ဇပါနကာဒိနိ-
သင်္ကန်းလျာ ပုဆိုး ဆေး အဖျော် အစရှိသည်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ-ယူစေ
၍၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ-တရားနာအံ့သောငှာ၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏။ အထ-ထို
အခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ မဟာပါလော-မဟာပါလသည်၊ အရိယ
သာဝကေ-သောတာပန် သကဒါဂါမ်တို့ကို၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထေ-နံသာပန်း
အစရှိသည်တို့ကို လက်စွဲကုန်လျက်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားကုန်
သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အယံ မဟာဇနော-ဤလူအပေါင်းသည်၊ ကုဟိ-
အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆတိ-သွားသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေး၍၊ ဓမ္မ
သဝနတ္ထာယာတိ-တရားနာအံ့သောငှာ သွားသတည်းဟု၊ သုတွာ-ကြား၍၊
အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဂန္ဓာ-
သွား၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပရိသာပရိယန္တေ-ပရိ
သတ်အစွန်း၌၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ ဗုဒ္ဓါစနာမ-ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ ဓမ္မ-တရား
ကို၊ ဒေသေန္တာ-ဟောတော်မူကုန်သည် ရှိသော်၊ သရဏ သီလ ပဗ္ဗဇ္ဇာ ဒီနံ-
သရဏဂုံသီလ ပဗ္ဗဇ္ဇသီလ အစရှိသည်တို့၏၊ ဥပနိဿယံ-ဥပနိဿယကို၊ ဩ
လောကေတွာ-ကြည့်၍၊ အဇ္ဈာသယဝသေန-အလို၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဓမ္မ-
တရားကို၊ ဒေသေန္တိ-ဟောတော်မူကုန်၏၊ တသွာ-ထိုကြောင့်၊ သတ္တာ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ တဿ-ထိုမဟာပါလ၏၊ ဥပနိဿယံ-
ဥပနိဿယကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေန္တော-
ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ-အစဉ်သော
တရားစကားကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ သေယျထိဒံ-ထိုအစဉ်သော
တရားစကားဟူသည် အဘယ်နည်း၊ ဒါနကထံ-အလှူနှင့်စပ်သော တရား
စကားလည်းကောင်း၊ သီလကထံ-သီလနှင့်စပ်သော တရားစကား လည်း
ကောင်း၊ သဂ္ဂကထံ-နတ်ရွာနှင့် စပ်သော တရားစကား လည်းကောင်း၊
ကာမာနံ-ကာမဂုဏ်တို့၏၊ အာဒိနဝံ-အပြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဩကာရံ-
အယုတ်ကို လည်းကောင်း၊ သံကိလေသံ-ညစ်နွမ်းခြင်းကို လည်းကောင်း၊
နေက္ခမ္မေ-တောထွက်ခြင်း၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးဆက်ကို လည်းကောင်း၊
ပကာသေသိ - ပြတော်မူ၏၊ တံ-ထို တရားစကားကို၊ သုတွာ - ကြား၍၊
မဟာပါလော ကုရုမ္ပိကော-မဟာပါလ သူကြွယ်သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏။

ပရလောကံ-တမလ္လန္တံ ဘဝသ္မိ၊ ဂစ္ဆန္တံ-သွားသည် ရှိသော်၊ ပုတ္တံ ဓိတရော
ဝါ-သားသမီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘာတရောဝါ-ညီအစ်ကိုတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ဘောဂါဝါ-စည်းစိမ် ချမ်းသာတို့သည် လည်းကောင်း၊
နာနုဂစ္ဆန္တိ - အစဉ်မလိုက်ကုန်၊ သရီရံပိ-ကိုယ်သည်လည်း၊ အတ္တနာ-မိမိ
နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ နဂစ္ဆတိ-မလိုက်၊ မေ-ငါ့အား၊ ဝါ-၏၊ သရာဝါ
သေန-အိမ်ယာထောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာ
မိ-ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ - ဤသို့၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ သော - ထိုမဟာပါလ
သူကြွယ်သည်၊ ဒေသနာ ပရိယောသာနေ - ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊
သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ - ရဟန်းအဖြစ်
ကို၊ ယာစိ-တောင်းပန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမဟာပါလ သူကြွယ်
ကို၊ သတ္တာ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ တေ-သင်၏၊
ကောစိ-တစုံ တယောက်သော၊ အာပုစ္ဆိတဗ္ဗယုတ္တကော-ပန်ကြားအပ်သည်
နှင့် ယှဉ်သော၊ ဉာတိ-အဆွေအမျိုးသည်၊ နတ္ထိ-မရှိလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ မေ - အကျွန်ုပ်၏၊ ကနိဋ္ဌ
ဘာတာ-ညီငယ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ - နားတော်
လျှောက်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ တံ-ထိုညီငယ်ကို၊ အာပုစ္ဆာ
ဟိ-ပန်ကြားဦးလော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထို မဟာ
ပါလ သူကြွယ်သည်၊ သာဓူတိ-ကောင်းပါပြီဟူ၍၊ သမ္ပုဋိစ္ဆိတွာ-ဝန်ခံ၍၊
သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ပြန်
သွား၍၊ ကနိဋ္ဌ-ညီကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ တာတ-ချစ်ညီ၊
မယံ-ငါ၏၊ ဣမသ္မိံ ဂေဟေ-ဤအိမ်၌၊ သဝိညာဏကမ္ပိ-အသက် ရှိသည်
လည်းဖြစ်သော၊ အဝိညာဏကမ္ပိ-အသက်မရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ-
တစုံတခုသော၊ ယံဓနံ-အကြင်ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ သဗ္ဗံ-ထိုအလုံး
စုံသော ဥစ္စာသည်၊ တဝ-သင်၏၊ ဘာရော-ဝန်တည်း၊ နံ-ထိုဥစ္စာကို၊ ပဋိ
ပဇ္ဇာဟိ-ခံစား လေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ - ဆို၏၊ သာမိ-အရှင်၊
တုမေပန-အရှင်တို့သည်ကား၊ ကိံ-အဘယ်ပါနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-
ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ သတ္တု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗ
ဇိဿာမိ-ရဟန်းပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘာတိက-နောင်တော်၊

ကိံကထေသိ-အသို့ဆိုသနည်း၊ တံ-သင်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ မာတရိ-အမိသည်၊ မတာယ-သေသည့်ရှိသော်၊ မာတာဝိယ-အမိကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ပိတရိ-အဘသည်၊ မတေပိ-သေခဲ့သည်ရှိသော်လည်း၊ ပိတာဝိယ-အဘကဲ့သို့ ဖြစ်၏၊ တေ-သင်၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ မဟာဝိဘဝေါ-များစွာသော စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ လဒ္ဓေါ-ရအပ်၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ အဇ္ဈာဝသန္ဓေယေဝ-နေလျက်လျှင်၊ ပုညာနိ-ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကာတံ - ပြုခြင်းငှာ၊ သက္ကာတတ်ကောင်း၏၊ ဝေံ-ဤသို့၊ မာ အကရိတ္တ - မပြုလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာတ-ချစ်ညီ၊ အဟံ-ငါသည်၊ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မဒေသနံ - တရား ဒေသနာတော်ကို၊ သုတု-ကြားရ၍၊ ဃရာဝါသေ-အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသိတံ-နေထိုင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာမိ-မတတ်နိုင်၊ ဟိ - ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ သတ္ထာရာ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဏ္ဌသုခမံ-သိမ်မွေ့နူးညံ့သော၊ တိလက္ခဏံ-သုံးပါးသောလက္ခဏာသို့၊ အာရောပေတုာ-တင်၍၊ အာဒိမဇ္ဈပရိယောသာန ကလျာဏော-အစ၏ ကောင်းခြင်း အလယ်၏ကောင်းခြင်း အဆုံး၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မော-တရားကို၊ ဒေသိတော-ဟောတော်မူအပ်၏၊ သော အဟံ-ထိုင်သည်၊ အဂါရမဇ္ဈေ-အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္ဓေန-နေသဖြင့်၊ ပူရေတံ-ဖြည့်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်၊ တာတ-ချစ်ညီ၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘာတိက-နောင်တော်၊ တံ-သင်သည်၊ တရုဏော-ယေဝ-ငယ်သေးသည် သာလျှင်တည်း၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ တိဋ္ဌတု-သည်းခံဦးလော့၊ မဟလ္လကကာလေ-ကြီးရင့်သော ကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿထ-ရဟန်းပြုရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ တာတ-ချစ်ညီ၊ မဟလ္လကဿ-ကြီးရင့်သောသူ၏၊ ဝါ-အား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဟတ္ထပါဒါပိ-လက်ခြေတို့သည်လည်း၊ အနဿဝါ-အလိုသို့ မလိုက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝသေ-အလိုသို့၊ နဝတ္တန္တိ-မလိုက်ကုန်၊ ဉာတကာ-အဆွေအမျိုးတို့သည်၊ ကိမဂံ ပန-အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ တဿ - ထို့ကြောင့်၊ သွာဟံ သော အဟံ-ထိုင်သည်၊ တဝ-သင်၏၊ ကထံ-စကားကို၊ န ကရောမိ-မလိုက်နာအံ့၊ သမဏပဋိပတ္တိံ ယေဝ-ရဟန်း၏ အကျင့်ကိုသာလျှင်၊ ပူရေဿာမိ-ဖြည့်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

ဘောစူဠပါလ-အိစူဠပါလ၊ ဇရာ-အိုမင်းကုန်သော သူတို့သည်၊ ဇဇရိ
တာ-ဆွေးမြေ့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟတ္ထပါဒါ-လက်ခြေတို့
သည်၊ အနဿဝါ-အလိုသို့ မလိုက်ကုန်၊ ယဿ-အကြင် အိုမင်းသောသူ၏၊
ထာမော-အားသည်၊ ဝိဟတံ-ဆုတ်ယုတ်၏၊ သော-ထိုအိုမင်းသောသူသည်၊
ကထံ-အသို့မူ၍၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ စရိဿတိ-ကျင့်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အာဟ-ဆို၏။

တာတ-ချစ်ညီ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိဝေ-ရဟန်းပြုအံ့သည် သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တဿ-ထိုစူဠပါလ၏၊ ဝိရဝန္တဿေဝ-ငိုမြည်တမ်း
စဉ်လျှင်၊ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-
ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍၊ လဒ္ဓပဗ္ဗဇ္ဇူပသမ္ပဒေါ-သာမဏေ
ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို ရပြီးသော မဟာပါလသည်၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ-ဆရာ
ဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ပဉ္စဝဿာနိ-ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဝသိတွာ-
နေ၍၊ ဝုတ္တဝဿော - ဝါကျွတ်ပြီးသော်၊ ပဝါရေတွာ - ပဝါရဏာပြု၍၊
သတ္ထာရံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပုစ္ဆံ-
မေးလျှောက်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမသ္မိံ သာသနေ-ဤ သာသနာ
တော်၌၊ ဓုရာနိ-ဓုရတို့သည်၊ ကတိ-အဘယ်မျှတို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆံ-
မေးလျှောက်၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ဂန္ဓဓုရံ-ဂန္ဓဓုရငှား၊ ဝိပဿနာဓုရံ-ဝိပဿ
နာဓုရငှား၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဓုရာနိ-ဓုရတို့သည်၊ ဒေယေဝ-နှစ်ပါးတို့သည်သာ
လျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
ဂန္ဓဓုရံ-ဂန္ဓဓုရသည်၊ ကတမံ-အဘယ်နည်း၊ ဝိပဿနာဓုရံ-ဝိပဿနာဓုရ
သည်၊ ကတမံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆံ-မေးလျှောက်၏၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ ပညာနုရူပေန-ပညာနှင့်လျော်သဖြင့်၊ ကေဝါ-တခုသောနိကာယ်ကို
လည်းကောင်း၊ ဒွေဝါနိကာယေ-နှစ်ခုသောနိကာယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊
သကလံဝါ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ တေပိဋကံ-ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-မြတ်စွာဘုရား စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ-သင်၍၊ တဿ-
ထိုပိဋကတ်သုံးပုံကို၊ ဓာရဏံဝါ-ဆောင်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကထနံ
ဝါ-ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဝစနံ-စကားတော်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊
ဣတိဣဒံ-ဤအလုံးစုံသည်၊ ဂန္ဓဓုရံနာမ-ဂန္ဓဓုရမည်၏၊ သန္တသေနာသနာ

ဘိရတဿ - ဆိတ်ငြိမ်သော ကျောင်း၌ အလွန် မွေ့လျော်ခြင်း ရှိသော၊
သလ္လဟုကဝုတ္တိနောပန-ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်းရှိသော ရဟန်း၏ကား၊
အတ္တဘာဝေ-ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ ခယဝယံ-ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ပဌပေတွာ-
ဖြစ်စေ၍၊ သာတစ္ဆကိရိယဝသေန-ရိုသေစွာ ကျင့်အပ်သော အမှုအရာ၏
အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာကို၊ ဝစေတွာ-ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တဂ္ဂ
ဟဏံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို ယူခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာဓရံနာမ-ဝိပဿနာဓရမည်
၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟလ္လကကာလေ - ကြီးရင့်သောကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော-
ရဟန်းပြု၏၊ ဂန္တဓရံ-ဂန္တဓရကို၊ ပူရေတံ-ဖြည့်ခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်
နိုင်အံ့၊ ဝိပဿနာဓရံပန-ဝိပဿနာဓရကိုကား၊ ပူရေဿာမိ-ဖြည့်အံ့၊ ဧကံ
ကမ္မဋ္ဌာနံ-တခုသောကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေထ-ဟောတော်မူပါလော့၊ ဣတိ-
သို့၊ အဝေါစ-နားတော်လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုမဟာ
ပါလအား၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယာဝအရဟတ္တံ-အရတ္တဖိုလ်ကိုင်
အောင်သော၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ သော-
ထိုမဟာပါလသည်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍၊ အတ္တ
နာ သဟဂါမိနော-မိမိနှင့်တကွ သွားဘော်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း
တို့ကို၊ ပရိယေသန္တော-ရှာသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗိဘိက္ခု - ခြောက်ကျိပ်သော
ရဟန်းတို့ကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ တေဟိ-ထိုခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့နှင့်၊
သဗ္ဗိ-တကွ၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ ဝိသယောဇနသတံ မဂ္ဂံ-ယူဇနာတရဘု
နှစ်ဆယ်ရှိသောခရီးကို၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ ဧကံ မဟန္တံ ပစ္စန္တံ ဂါမံ-တခုသော
ပစ္စန္တရစ်ရွာကြီးသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ တတ္ထ-ထိုရွာကြီး၌၊ သပရိဝါရော-
အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ-ဝင်၏၊ မနုဿာ-လူ
တို့သည်၊ ဝတ္တသမ္ပန္နော-ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသ္မာဝ-
မြင်၍သာလျှင်၊ ပသန္တစိတ္တာ-ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အာသနံ-
နေရာကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ နိသီဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ပဏီတေနာ
ဟာရေန-မွန်မြတ်သော ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ-လုပ်ကျွေး၍၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အယျာ - အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကုဟိ-အဘယ်
အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေးသောကြောင့်၊

ဥပါသကာ - ဒါယကာတို့၊ ယထာ - အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဖာသုကဋ္ဌာနံ-
ချမ်းသာသောအရပ်သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ တထာ-ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆေယျာ
မ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပဏ္ဍိတမနုဿာ-
ပညာရှိသော လူတို့သည်၊ ဘဒ္ဒန္တ - အရှင်ကောင်း တို့သည်၊ ဝဿာဝါသံ
သေနာသနံ-ဝါဆိုကျောင်းကို၊ ပရိယေသန္တိ - ရှာကုန်၏၊ ဣတိ - ဤသို့၊
ဥတုာ-သိ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဣမံ
တေမာသံ-ဤ ဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊ ဣဓ-ဤရွာ၌၊ သစေ ဝသေယျု-
အကယ်၍ နေကုန်ငြားအံ့၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ သရဏေသု-သရဏဂုံ
တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာယ-တည်၍၊ သီလနိ-သီလတို့ကို၊ ဂဏေယျာမ-ယူပါကုန်
အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ တေပိ-ထိုခြောက်ကျိပ်သော
ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဣမာနိ ကုလနိ-ဤအမျိုးတို့ကို၊
နိဿာယ-မှီ၍၊ ဘဝနိဿရဏံ-ဘဝမှ ထွက်မြောက်ခြင်းကို၊ ကရိဿာမ-
ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဓိဝါသေသံ - သည်းခံကုန်၏၊ မနုဿာ-လူတို့
သည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပဋိညံ - ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊
ဝိဟာရံ-ကျောင်းကို၊ ပဋိဇဂ္ဂိတွာ-သုတ်သင်၍၊ ရတ္တိဋ္ဌာနဒိဝါဋ္ဌာနာနိ-ညဉ့်
သန့်ရာ နေ့သန့်ရာ အရပ်တို့ကို၊ သမ္ပာဒေတွာ-ပြည့်စုံစေ၍၊ အဒံသု-လူကုန်
၏၊ တေ-ထိုခြောက်ကျိပ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ နိဗ္ဗံ-မပြတ်၊ တမေဝ
ဂါမံ-ထိုရွာသို့လျှင်၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်ကုန်၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ နေ-ထိုရဟန်းတို့သို့၊ ဧကော - တယောက်သော၊ ဝေဇ္ဇော-
ဆေးသမားသည်၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ဗဟုနံ-
များစွာသောသူတို့၏၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-နေရာအရပ်၌၊ အဖာသုကံပိနာမ-မချမ်း
သာခြင်း မည်သည်လည်း၊ ဟောတိ-၏၊ တသ္မိံ-ထိုမချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်အား၊ ကထေယျာထ-ဆိုပါကုန်
လော့၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ ကရိဿာမိ-ကုပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဝါရေသိ-
ဘိတ်၏၊ ထေရော - မဟာပါလမထေရ်သည်၊ ဝဿုပနာယိကဒိဝသေ-ဝါ
ကပ်သောနေ၌၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်၍၊ ပုစ္ဆိ-
မေး၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ဣမံ တေမာသံ-ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊
ကတိဟိဣရိယာပထေဟိ-အဘယ်မျှလောက်သော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတိ

နာမေဿထ - လွန်စေကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ စတူဟိ-လေးပါးကုန်သော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေ
 ဿာမ-လွန်ပါစေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစုံ-လျှောက်ကုန်၏၊ အာဝု
 သော-ငါ့ရှင်တို့၊ တေ-ဤသို့ ဣရိယာပုထ်လေးပါးကို လွန်ခြင်းသည်၊ ကိ
 ပန ပတိရူပံ-အဘယ်သို့ လျှောက်ပတ်အံ့နည်း၊ အပ္ပမတ္တေဟိ-မမေ့မလျော့
 ခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗနန္ဒ-ဖြစ်အပ်သည်မဟုတ်လော၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊
 မယံ-ငါတို့သည်၊ ဓရမာနကဿ-သက်တော် ထင်ရှားရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဿ-
 မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကာ-အထံမှ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ-
 ယူ၍၊ အာဂတာ - လာကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါ စ နာမ-ဘုရားတို့ မည်သည်ကား၊
 ပမာဒေန - မေ့လျော့သဖြင့်၊ အာရာဓေတုံ-နှစ်သက်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-
 မတတ်ကောင်း၊ ကလျာဏဇ္ဈာသယေန-ကောင်းသော အလိုဖြင့်၊ တေ-ထို
 ဘုရားသခင်တို့သည်၊ ဝေါတုမှာကံ-တို့အား၊ အာရာဓေတဗ္ဗာ - နှစ်သက်
 စေအပ်ကုန်၏၊ ပမတ္တဿနာမ-မေ့လျော့သောသူ မည်သည်ကား၊ စတ္တာ
 ရော အပါယာ-အပါယ်လေးဘုံတို့သည်၊ သကဂေဟ သဒိသာ-မိမိအိမ်နှင့်
 တူကုန်၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ အပ္ပမတ္တာ - မမေ့မလျော့ ကုန်သည်၊
 ဟောထ-ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ကိ ပန-အဘယ်သို့ လွန်စေကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-
 သို့၊ ပုစ္ဆိ သု-မေးကုန်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ တီဟိ ဣရိယာပထေဟိ-သုံးပါး
 သော ဣရိယာပုထ်တို့ဖြင့်၊ ဝိတိနာမေဿာမိ-လွန်စေအံ့၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်
 တို့၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကို၊ နပသာရေဿာမိ-မဆန့်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို
 ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာဓု-ကောင်း၏၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့ မလျော့ကုန်
 သည်၊ ဟောထ - ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစုံ-ဆိုကုန်၏၊ နိဒ္ဒံ
 အနောက္ကမန္တဿ-အိပ်ခြင်းသို့ မသက်သော၊ ထေရဿ-အရှင်ပါလ မထေရ်
 ၏၊ ပဌမ မာသေ-ဝါဆိုလသည်၊ အတိက္ကန္တေ - လွန်သည်ရှိသော်၊ မဇ္ဈိမ
 မာသေ-ဝါခေါင်လသည်၊ သမ္ပတ္တေ-ရောက်သည်ရှိသော်၊ အက္ခိရောဂေါ-
 မျက်စိအနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ - ဖြစ်၏၊ ဆိဒ္ဓဃဋ္ဌတော - အိုးပေါက်မှ၊ ဥဒက
 ဓာရာဝိယ - ရေအလျဉ်ကဲ့သို့၊ အက္ခိဟိ - မျက်စိတို့မှ၊ အဿုဓာရာ-မျက်
 ရည် အလျဉ်တို့သည်၊ ပဋ္ဌရန္တိ - ယိုစီးကုန်၏၊ သော - ထို မဟာပါလ

သည်။ သဗ္ဗရတ္တိံ - ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး၊ သမဏဓမ္မံ - ရဟန်း တရားကို၊
ကတော-ပြု၍၊ အရုဏဂ္ဂမနေ-အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်၊ ဂဗ္ဘံ-တိုက်ခန်းသို့၊
ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ နိသီဒိ - နေ၏၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်၊ ဘိက္ခဝာစာရ
ဝေလာယ-ဆွမ်းခံအံ့သော အချိန်တန်သည်ရှိသော်၊ ထေရဿ-မထေရ်၏၊
သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘိက္ခဝာစာရဝေလာ-
ဆွမ်းခံအံ့သောအခါတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု - လျှောက်ကုန်၏၊
တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်
သင်္ကန်းကို၊ ဂဏှထ-ယူကုန်လော့၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပတ္တစီဝရံ - သပိတ်
သင်္ကန်းကို၊ ဂါဟာပေတော-ယူစေ၍၊ နိက္ခမိ-ထွက်၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့
သည်၊ တဿ-ထိုမဟာပါလ၏၊ အက္ခိဟိ-မျက်စိတို့မှ၊ အဿုနိ-မျက်ရည်
တို့သည်၊ ပဉ္စရန္တေ-ယိုစီးသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
တေ-ဤမျက်ရည်ယိုခြင်းသည်၊ ကိ-အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ
သု-မေးလျှောက်ကုန်၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ မေ-ငါ၏၊ အက္ခိနိ-မျက်
စိတို့ကို၊ ဝါတာ-လေတို့သည်၊ ဝိဇ္ဇန္တိ-ထိုးကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-
ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေဇ္ဇေန-ဆေးသမားသည်၊ ပဝါရိတမ္ဘာနန-
ဘိတ်အပ်သည် မဟုတ်လော၊ တဿ-ထိုဆေးသမားအား၊ ကထေဿာမ-
ဆိုကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-ကုန်၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ သာဓု-
ကောင်း၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝေဇ္ဇဿ-
ဆေးသမားအား၊ ကထယိံသု - ဆိုကုန်၏၊ သော - ထိုဆေးသမားသည်၊
တေလံ-ဆီကို၊ ပစိတော-ချက်၍၊ ပေသေသိ-ပို့လာစေ၏၊ ထေရော-မထေရ်
သည်၊ နာသာယ-နှာခေါင်း၌၊ တေလံ-ဆီကို၊ အာသိဉ္ဇန္တော-သွန်းသည်
ရှိသော်၊ နိသိန္နကောဝ-ထိုင်လျက်လျှင်၊ အာသိဉ္ဇိတော-သွန်း၍၊ အန္တော
ဂါမိ-ရွာထွင်းသို့၊ ပဝိသိ-ဝင်၏၊ ဝေဇ္ဇော - ဆေးသမားသည်၊ တံ-ထို
မဟာပါလထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
အယုဿ-အရှင်ဘုရား၏၊ အက္ခိနိ - မျက်စိတို့ကို၊ ဝါတော - လေသည်၊
ဝိဇ္ဇတိကိရ-ထိုးကျင့်၏ဟူသည် မှန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ-မေး၏၊
ဥပါသက-ဒါယကာ၊ အာမ-ဪ ထိုးသည်မှန်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့
ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တေလံ-

ဆီကို၊ ပစိတော-ချက်၍၊ ပေသိတံ-ပို့အပ်ပြီ၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
 နာသာယ-နှာခေါင်း၌၊ အာသိတ္တံ-သွန်းပါ၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-
 မေး၏၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ အာမသိတ္တံ-ဩဇာသွန်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 အာဟ-ဆို၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကိဒိသံ-အသိရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ ရုဇ္ဇတေဝ-နာကျင်မြဲ နာကျင်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမားသည်၊ မယာ-
 ငါသည်၊ ကေဝါရေနေဝ-တကြိမ်သွန်းခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝူပသမနသမတ္တံ
 တေလံ-ငြိမ်းစေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောဆီကို၊ ယဟိတံ-ပို့အပ်ပြီ၊ ကိံ-နုခေါ-
 အဘယ်ကြောင့်၊ ရောဂေါ-အနာသည်၊ နဝူပသန္ဓော-မငြိမ်းသနည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရား
 တို့သည်၊ နိသိဒ္ဓိတွာ-ထိုင်၍၊ အာသိတ္တံ-သွန်းသလော၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ-အိပ်၍၊
 အာသိတ္တံ-သွန်းသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ထေရော-မထေရ်
 သည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပုနပျုနံ-အဘန်
 တလဲလဲ၊ ပုစ္ဆိယမာနောပိ-မေးသော်လည်း၊ နကထေသိ-မဆို၊ သော-
 ထိုဆေးသမားသည်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ထေရဿ-
 မထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ-နေရာအရပ်ကို၊ ဩလောကေဿာမိ-ကြည့်အံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆထ-ကြွတော်မူလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ထေရံ-မထေရ်
 ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-လွှတ်လိုက်၍၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား
 လေ၍၊ ထေရဿ-မထေရ်၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ-နေရာအရပ်ကို၊ ဩလော
 ကေန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ စင်္ကမနနိသိဒ္ဓနဋ္ဌာနမေဝ-စင်္ကြံသွားရာ ထိုင်ရာ
 အရပ်ကိုသာလျှင်၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သယနဋ္ဌာနံ-အိပ်ရာအရပ်ကို၊ အဒိသ္မာ-
 မမြင်သောကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
 နိသိန္ဓေဟိ-ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တံ-သွန်းသလော၊ နိပ္ပဇ္ဇေဟိ-
 အိပ်ခြင်းတို့ဖြင့်၊ အာသိတ္တံ-သွန်းသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊
 ထေရော-မထေရ်သည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေံ-ဤသို့၊ မာကရိတ္ထံ-မပြုလင့်၊ သမဏဓမ္မောနာမ-
 ရဟန်းတရား မည်သည်ကား၊ သရိရံ-ကိုယ်ကို၊ ယာပေန္တေန-မျှသဖြင့်၊

ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်း၏၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-အိပ်၍၊ အာသိဉ္ဇ
ထ-သွန်းတော်မူလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ယာဓိ-၏၊
အာဝုသော-ဒါယကာ၊ တံ-သင်သည်၊ တာဝဂစ္ဆ - သွားဦးတော့၊ မန္တေ
တော-တိုင်ပင်၍၊ ဇာနိဿာမိ-သိရအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဇ္ဇိ-ဆေးသမား
ကို၊ ဥယျောဇေသိ-လွှတ်လိုက်၏၊ တတ္ထဂါမေ-ထိုရွာ၌၊ ထေရဿ-မထေရ်
၏၊ ဉာတိစ-အဆွေအမျိုးတို့သည်လည်း၊ နေဝအတ္ထိ-မရှိကုန်၊ သာလော
ဟိတာစ-တမိသားချင်းတို့သည်လည်း၊ န အတ္ထိ-မရှိကုန်၊ ကေန-အဘယ်
သူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မန္တေယျ-တိုင်ပင်ရအံ့နည်း၊ ကရဇကာယေန ပန-
ကရဇကာယနှင့်ကား၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မန္တေန္တော-တိုင်ပင်လျက်၊ ဝဒေဟိ-
ဆိုလော့၊ အာဝုသောပါလိတ - ငါ့ရှင်ပါလိတ၊ တံ-သင်သည်၊ တာဝ-
ရှေးဦးစွာ၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့ကို၊ သြလောကေဿသိကိံ-ကြည့်အံ့လော၊
ဥဒါဟု-ထိုသို့ မဟုတ်မူကား၊ ဗုဒ္ဓသာသနံ-မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်
ကို၊ သြလောကေဿသိကိံ-ကြည့်အံ့လော၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ အနမ
တဂ္ဂသ္မိံ-မသိအပ်သော အစရှိသော၊ သံသာရဝဇ္ဇေ-သံသရာဝဋ်၌၊ တဝ-
သင်၏၊ အက္ခိကာဏဿ-မျက်စိကန်းခြင်း၏၊ ဂဏနာနာမ-ရေတွက်ခြင်း
မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပန-အကျယ်ဆိုဦးအံ့၊ အနေကာနိ-များစွာ ကုန်
သော၊ ဗုဒ္ဓသတာနိ-အရာမကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ
သဟဿာနိ-အထောင်မကသော ဘုရားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အတိတာ
နိ-လွန်ကုန်ပြီ၊ တေသု-ထိုဘုရားတို့တွင်၊ ကေဗုဒ္ဓေါပိ-တဆူသော ဘုရား
ရှင်သည်လည်း၊ နပရိစ္ဆန္တော-ကန်းခြင်းကို မပိုင်းခြားနိုင်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ
၌၊ ဣမံအန္တောဝဿံ-ဤ မိုးတွင်းပတ်လုံး၊ တယောမာသေ-သုံးလတို့၌၊
ဝါ-တို့ပတ်လုံး၊ နနိပ္ပဇ္ဇိဿာမိ-မအိပ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တေမာသံ-ဝါတွင်း
သုံးလပတ်လုံး၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ဝီရိယံ-လုံ့လကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ တသ္မာ-
ထိုကြောင့်၊ တေ-သင်၏၊ စက္ခုနိ-မျက်စိတို့သည်၊ နဿန္တုဝါ-ပျက်မူ
လည်း ပျက်ပစေ၊ ဘိဇ္ဇန္တုဝါ-ကဲ့မူလည်း ကဲ့ပစေ၊ ဗုဒ္ဓသာသနမေဝ-မြတ်
စွာဘုရား သာသနာတော်ကိုသာလျှင်၊ ဓာရေဟိ-ဆောင်လော့၊ စက္ခုနိ-
မျက်စိတို့ကို၊ မာဓာရေဟိ-မဆောင်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘူတကာယံ-

ဘုတ်လေးပါးလျှင် မှီရာရှိသောကိုယ်ကို၊ ဩဝဒန္တော-ဆုံးမလျက်၊ ဣမာ ဂါထာယော-ဤသုံးဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ရွတ်၏။

ပါလိတ-ငါ့ရှင်ပါလိတ၊ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ-အလုံးစုံကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ မမာယိတာနိ-မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ စက္ခုနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ဟာယန္တု-ယုတ်မူလည်း ယုတ်စေကုန်၊ သောတာနိ-နားတို့သည်လည်း၊ ဟာယန္တု-ယုတ်မူလည်း ယုတ်စေကုန်၊ တထေဝ-ထိုအတူလျှင်၊ ဣဒံ အယံကာယော-ဤ ကိုယ်သည်၊ ဟာယတု-ယုတ်စေသတည်း၊ ကိံ ကာရဏာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ပမဇ္ဇသိ-မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ-ငါ့ရှင်ပါလိတ၊ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ-အလုံးစုံကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ မမာယိတာနိ-မရက်မစက် မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ စက္ခုနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ဇီရန္တု-ဆွေးမူလည်း ဆွေးစေကုန်၊ သောတာနိ-နားတို့သည်၊ ဇီရန္တု-ဆွေးမူလည်း ဆွေးစေကုန်၊ တထေဝ-ထိုအတူလျှင်၊ ဣဒံ အယံ ကာယော-ဤကိုယ်သည်၊ ဇီရတု-ဆွေးစေသတည်း၊ ကိံ ကာရဏာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊ ပမဇ္ဇသိ-မေ့လျော့အံ့နည်း။

ပါလိတ-ငါ့ရှင်ပါလိတ၊ သဗ္ဗံ ဒေဟနိဿိတံ-အလုံးစုံ ကိုယ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ မမာယိတာနိ-မရက်မစက်မြတ်နိုးအပ်ကုန်သော၊ စက္ခုနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တု-ကဲ့မူလည်း ကဲ့စေကုန်၊ သောတာနိ-နားတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇန္တု-ကဲ့မူလည်း ကဲ့စေကုန်၊ ဝါ-ပင်းမူလည်း ပင်းစေကုန်၊ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်၊ ဣဒံအယံကာယော-ဤကိုယ်သည်၊ ဘိဇ္ဇတု-ကဲ့စေသတည်း၊ ကိံ ကာရဏာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ တံ-သည်၊ ပမဇ္ဇသိ-မေ့လျော့အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဘာသိ-ရွတ်၏။

ဝေ-ဤသို့၊ တိဟိ ဂါထာဟိ-သုံးဂါထာတို့ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝါဒံ-အဆုံးအမကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ နိသိန္နကောဝ-ထိုင်နေလျက်လျှင်၊ နတ္ထုကမ္ပံ-နှာခေါင်းနှုတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ-ဝင်၏၊ ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမားသည်၊ တံ-ထိုအရှင်ပါလမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နတ္ထုကမ္ပံ-နှာခေါင်းနှုတ်ခြင်းကို၊ ကတံကိံ-ပြုပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ အာမ-ဪပြုပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်

ဘုရား၊ ကိဒိသံ-အသိရှိပါသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဥပါသက-
ဒါယကာ၊ ရုဇ္ဇတေဝ-နာကျင်မြဲ နာကျင်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
နိသိဒ္ဓိတွာ-ထိုင်၍၊ နတ္ထုကမ္ပ-နာခေါင်းနှုတ်ခြင်းကို၊ ကတံ-ပြုသလော၊
နိပုဇ္ဇိတွာ-အိပ်၍တည်း၊ ကတံ-ပြုသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊
ထေရော-မထေရ်သည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ် နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊
ပုနပျုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပုစ္ဆိတောပိ-မေးသော်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော
စကားကို၊ နကထေသိ - မဆို၊ အထ - ထိုအခါ၌၊ နံ - ထိုမဟာပါလကို၊
ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမားသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုဗ္ဗေ - အရှင်ဘုရားတို့
သည်၊ သပ္ပါယံ-လျှောက်ပတ်သည်ကို၊ နကရေထ-မပြုကုန်၊ အဇ္ဈတော
ပဋ္ဌာယ-ယနေမှစ၍၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အသုကေနနာမ-ဤမည်သော
ဆေးသမားသည်၊ တေလံ-ဆီကို၊ ပက္ကန္တိ-ချက်လော့ဟူ၍၊ မာဝဒိတ္ထ-မဆို
လင့်ကုန်၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့
၏၊ တေလံ-ဆီကို၊ ပက္ကန္တိ-ချက်အံ့ဟု၊ နဝက္ခာမိ-မဆိုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အာဟ-ဆို၏၊ ဝေဇ္ဇေန-ဆေးသမားသည်၊ ပစ္စက္ခာတော - စွန့်အပ်သော၊
သော-ထိုမဟာပါလသည်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ- သွား၍၊ တံ-
သင့်ကို၊ ဝေဇ္ဇေနာပိ-ဆေးသမားသည်လည်း၊ ပစ္စက္ခာတော-စွန့်အပ်သည်၊
အသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သမဏ-ရဟန်းပါလ၊ ဣရိယာပထံ - ဣရိယာပုထ်ကို၊ မာ
ဝိဿဇ္ဇိ-မစွန့်လင့်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဩဝေတိ-ဆုံးမ၏။

တိကိစ္ဆာယ-ဆေးသမားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တော-ပယ်အပ်ပြီ၊ ဝေဇ္ဇေနာပိ-
ဆေးသမားသည်လည်း၊ ဝိဝဇ္ဇိတော-စွန့်အပ်ပြီ၊ မစ္စုရာဇာ-သေမင်းနိုင်ငံ
သို့ လိုက်ရအံ့သော အကြောင်းသည်၊ နိယတော-မြဲစွာ၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊
ပါလိတ-ငါ့ရှင်ပါလိတ၊ တံ-သင်သည်၊ ကိပမဇ္ဇသိ-အဘယ်ကြောင့် မေ
လော့အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဩဝေတိ-ဆုံးမ၏။

ဣမာယဂါထာယ-ဖြင့်၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ဩဝေဒိတွာ - ဆုံးမ၍၊
သမဏဓမ္မံ-ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ-၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထို
မဟာပါလ၏၊ မဇ္ဈိမယာမေ - သန်ကောင်ယာမသည်၊ အတိက္ကန္တေ-လွန်
သည်ရှိသော်၊ အပုဗ္ဗံအစရိမံ-မရှေးမနှောင်း၊ အက္ခိနိဇ္ဇေ-မျက်စိတို့သည်

လည်းကောင်း၊ ကိလေသာစ-ကိလေသာတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဘိဇ္ဇိံသု-
ပျက်ကုန်၏။ သော-ထိုမဟာပါလသည်။ သုက္ခဝိပဿကော-သုက္ခဝိပဿက
ဖြစ်သော၊ အရဟာ-ရဟန္တာသည်။ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆိ-တိုက်တွင်းသို့၊
ပဝိသိတ္တာ - ဝင်၍၊ နိသီဒိ-နေ၏။ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်။ ဘိက္ခာစာရ
ဝေလာယ-ဆွမ်းခံသွားအံ့သောအခါ၌၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ ဘိက္ခာစာရ ကာလော-ဆွမ်းခံ သွားအံ့သောအခါ တန်ပြီ၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ကာလော-
အခါတန်ပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-
ဪ တန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့
တပြီးကား၊ ဂစ္ဆထ-သွားကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ တုမေပန-အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ ဂိ - အဘယ်အခါမှ
ကြွတော်မူကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု-မေးလျှောက်ကုန်၏၊ အာဝု
သော-ငါ့ရှင်တို့၊ မေ-ငါ၏၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ပရိဟိနာနိ-ကွယ်
ကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ - ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တဿ-
ထိုမဟာပါလမထေရ်၏၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့ကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊
အဿုပုဏ္ဏနေတွာ-မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော မျက်စိရှိကုန်သည်၊ ဟုတ္တာ-
ဖြစ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မာစိန္တယိတ္ထ-မစိုးရိမ်လင့်ကုန်၊ မယံ-တို့သည်၊
ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမ-လုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အဝေါစုံ-လျှောက်ကုန်၏၊ ထေရံ-အရှင်ပါလမထေရ်ကို၊ သမဿာသေတွာ-
နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ-ပြုအပ်သည်နှင့်ယှဉ်သော၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ-ဝတ်
ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဂါမိ-ရွာသို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိ
သိံသု-ဝင်လေကုန်၏၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ထေရံ-အရှင်ပါလမထေရ်ကို၊
အဒိသု-မမြင်သောကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်
တို့၏၊ အယျော-အရှင်ပါလမထေရ်သည်၊ ကုဟိ - အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ ပုစ္ဆိတွာ - မေးလျှောက်၍၊ ဝါ-မေးလျှောက်သည် ရှိသော်၊ တံ
ပဝတ္တိံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ-ကြားကုန်၏၊ တေ-ထိုဒါယကာ
တို့သည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ယာဂုံ-ယာဂုကို၊ ပေသေတွာ-
ပို့လာစေ၍၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ပိဏ္ဏပါတံ - ဆွမ်းကို၊ အာဒါယ - ယူ၍၊

အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ထေရံ-အရှင်ပါလမထေရ်ကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ ပါဒ
 မူလေ-ခြေရင်း၌၊ ပရိဝတ္တမာနာ-လူးလည်းကုန်လျက်၊ ရောဒိတော-ငိုကုန်
 လျက်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရား
 တို့အား၊ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမ-လုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ တုဗ္ဗေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မာ
 စိန္တယိတ္ထ - မကြံလင့်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ သမဿာသေတော - နှစ်သိမ့်စေ၍၊
 ပက္ကမိံသု - ဖဲကုန်၏၊ တတော ပဋ္ဌာယ-ထိုနေ့မှစ၍၊ နိဗဒ္ဓမေဝ - အမြဲ
 သာလျှင်၊ ယာဂုဘတ္တိ-ယာဂုဆွမ်းကို၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ပေသေန္တိ-
 ပို့စေကုန်၏၊ ထေရောပိ-မထေရ်သည်လည်း၊ ယူတရေသဋ္ဌိဘိက္ခု-မိမိမှ
 တပါး ခြောက်ကျိပ်သောရဟန်းတို့ကို၊ နိရန္တရံ-မပြတ်၊ ဩဝဒတိ-ဆုံးမ၏၊
 တေ-ထို ခြောက်ကျိပ်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တဿော ဝါဒေ-ထိုအရှင်
 မဟာပါလမထေရ် ဆုံးမရာ ဩဝါဒ၌၊ ဌတော-တည်၍၊ ပဝါရဏာယ-ပဝါ
 ရဏာနေသည်၊ ဥပကဋ္ဌာယ-နီးသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသော ရဟန်း
 တို့သည်သာလျှင်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ-
 အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု-ရောက်ကုန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တ
 ဝဿာစပန-ဝါကျွတ်ပြီး၍ကား၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠကာမာ-
 ဖူးမြင်လိုကုန်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ထေရံ-အရှင် မဟာပါလ မထေရ်ကို၊
 အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒဠကာမမ္မာ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိပါကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-
 လျှောက်ကုန်၏၊ ထေရော-အရှင်မဟာပါလမထေရ်သည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်း
 တို့၏၊ ဝစနံ-စကားကို သုတော-ကြား၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ-သည်၊
 ဒုဗ္ဗလော-အားနည်း၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေစ- ခရီးအကြား၌လည်း၊ အမနုဿ
 ပရိဂ္ဂဟိတာ-ဘိလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ အဋ္ဌဝီ-တောအုပ်သည်၊
 အတ္တိ-၏၊ မယိ-ငါသည်၊ ဧတေဟိ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂစ္ဆန္တေ-
 သွားသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကိလမိဿန္တိ-
 ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့၊ ဘိက္ခံပိ - ဆွမ်းကိုလည်း၊ လဘိတံ - ရခြင်းငှာ၊ နာ
 သက္ခိယန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်လတ္တံ့၊ ပုရေတရမေဝ-
 ရှေးဦးစွာလျှင်၊ ပေသေဿာမိ-မိမိအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ နေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဟံ-ဆွမ်း၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊

တုမေ-သင်တို့သည်၊ ပုရတော-ရွှေမျှ၊ ဂစ္ဆထ-သွားကြကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမေပန-အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ ကိ-အဘယ်အခါမှ ကြကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဒဗ္ဗလော-အားနည်း၏၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌ လည်း၊ အမနုဿပရိဂ္ဂဟိတာ-ဘိလူးတို့သည် သိမ်းဆည်းအပ်သော၊ အဋ္ဌဝိ-တောအုပ်သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ မယံ-ငါသည်၊ တုမေဟိ-သင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားသည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကိလမိဿထ-ပင်ပန်းကုန်လတ္တံ့၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ ပုရတော-ရွှေမျှ၊ ဂစ္ဆထ-သွားကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေ-ဤသို့၊ မာကရိတ္ထ-မပြုပါလင့်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တုမေဟိ-အရှင်ဘုရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-ယေဝ-တကွလျှင်၊ ဂမိဿာမ-သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေါ-သင်တို့သည်၊ ဝေ-ဤသို့ ငါနှင့်တတူတကွ သွားခြင်းကို၊ မာရုစိတ္ထ-မနှစ်သက်လင့်ကုန်၊ ဝေသန္တေ-ဤသို့နှစ်သက်သည်ရှိသော်၊ မယံ-ငါ့အား၊ အဖာသုကံ-မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ မယံ-ငါ၏၊ ကနိဋ္ဌော-ညီသည်၊ တုမေ-တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ပုစ္ဆိဿတိ-မေးလတ္တံ့၊ အထ-ထိုသို့ မေးသောအခါ၌၊ အဿ-ထိုငါ့ညီအား၊ မမ-ငါ၏၊ စက္ခုနံ-မျက်စိတို့၏၊ ပရဟိနဘာဝံ-ကွယ်သောအဖြစ်ကို၊ အာရော-စေယျာထ-ကြားကုန်လော့၊ သော-ထိုငါ့ညီသည်၊ မယံ-ငါ၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစုံတယောက်သောသူကိုသာလျှင်၊ ဟိဏိဿတိ-စေလတ္တံ့၊ တေန-ထိုစေသူနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ အာဂစ္ဆိဿာမိ-လာအံ့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မမဝစနေန-ငါ၏စကားဖြင့်၊ ဒသဗလဉ္စ-မြတ်စွာဘုရားကို လည်းကောင်း၊ အသီတိမဟာထေရေစ-ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီးတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဝန္တထ-ရှိခိုးလေကုန်၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မှာ၍၊ တေ-ထို ရဟန်းတို့ကို၊ ဥယျောဇေသိ-လွှတ်လိုက်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ထေရံ-စက္ခုပါလမထေရ်ကို၊ ခမာပေတွာ-သည်းခံစေ၍၊ အန္တော ဂါမံ-ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိသိံသု-ဝင်ကုန်၏၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ နိသိဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဒတွာ-လှူ၍၊

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ကိံ-အသို့နည်း၊ အယျာနံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊
 ဂမနာကာရေ - သွားအံ့သော အခြင်းအရာသည်၊ ပညာယတိ - ထင်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစုံ - လျှောက်ကုန်၏၊ ဥပါသကာ - ဒါယကာတို့၊
 အာမ-ဪထင်သည်မှန်၏၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠကာမမှာ-
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံသု - ဆိုကုန်၏၊ တေ-
 ထိုဒါယကာတို့သည်၊ ပုနပ္ပုနံ - အဖန်တလဲလဲ၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍၊
 တေသံ - ထို ရဟန်း တို့၏၊ ဂမန ဆန္ဒ မေဝ - သွားလိုခြင်းကို သာလျှင်၊
 ဥတွာ-သိ၍၊ အနုဂန္ဓာ-ပို့လိုက်၍၊ ပရိဒေဝိတွာ-ငိုကြွေး၍၊ နိဝတ္တိံသု-
 ပြန်ကုန်၏၊ တေပိ-ထိုရဟန်းတို့ သည်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန - အစဉ်သဖြင့်၊
 ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္ဓာ-ရောက်၍၊ သတ္တာရဉ္စ-မြတ်စွာ
 ဘုရားကိုလည်းကောင်း၊ အသီတိမဟာထေရေစ-ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်ကြီး
 တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ထေရဿ - အရှင် စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဝစနေန-
 စကားဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပုနဒိဝသေ-ဝာဘန် မိုးသောက်သောနေ့၌၊
 ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ ထေရဿ-အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်၏၊ ကနိဋ္ဌော-
 ညီသည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ တံဝီထိံ - ထိုခရီးသို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိ
 သိံသု-ဝင်ကုန်၏၊ ကုဠုမ္ပိကော-သူကြွယ်သည်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သဉ္စာ
 နိတွာ-သိ၍၊ နိသီဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ကတပဋိသန္ဓာရော-ပြုအပ်သော စေ့စပ်
 ခြင်းရှိသော စူဠပါလသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဘာတိ
 ကထေရော - နောင်တော်မထေရ်သည်၊ ကုဟိံ - အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ - မေး၏၊ အထ - ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသူကြွယ်အား၊ တေ-ထို
 ရဟန်းတို့သည်၊ တံပဝတ္တိံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသုံ - ကြားကုန်၏၊
 သော-ထိုသူကြွယ်သည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာဝ-ကြား၍လျှင်၊ တေသံ-
 ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ပရိဝတ္ထေန္တော - လူးလည်း၍၊ ရော
 ဒိတွာ-ငိုကြွေး၍၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရားတို့၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ
 ၌၊ ကိံကတဗ္ဗံ-အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ထေရော-
 အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်သည်၊ ဣတော - ဤသာဝတ္ထိပြည်မှ၊ ကဿစိ-တစုံ
 တယောက်သောသူ၏၊ အာဂမနံ-လာခြင်းကို၊ ပစ္စာသီသတိ-တောင့်တ၏၊
 တဿ-ထိုတစုံတယောက်သောသူ၏၊ ဂတကာလေ ရောက်သော ကာလ၌၊

တေန-ထိုသူနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ အာဂမိဿတိ - လာလတ္တံ့၊ ဣတိ - ဤသို့၊ အာရောစေသုံ - ကြားကုန်၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရားတို့၊ မေ - အကျွန်ုပ်၏၊ အယံ ဘာဂိနေယျော - ဤတူသည်၊ ပါလိတောနာမ-ပါလိတ အမည်ရှိ၏၊ တေ-ထိုပါလိတကို၊ ပေသေထ-စေတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏၊ ဧဝံ-ဤလူဝတ်နှင့်၊ ပေသေတုံ-စေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ မဂ္ဂေ-ခရီး၌၊ ပရိပန္နော - ဘေးရန်သည်၊ အတ္ထိ - ရှိ၏၊ တံ-ထိုပါလိတကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ - သာမဏေပြု၍၊ ပေသေတုံ-စေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိ-အပ်၏၊ ဣတိ ဧဝံ ကတွာ-ဤသို့ရှင်ပြု၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ ပေသေထ-စေကုန်လော့၊ ဣတိ ဤသို့၊ အာဟ ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပါလိတကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ-ရှင်ပြု၍၊ အခုမာသမတ္တံ - လခွဲမျှ၊ ပတ္တစီဝရဂ္ဂဟဏာဒီနိ-သပိတ် သင်္ကန်းယူခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ သိက္ခာပေတွာ-သင်စေ၍၊ မဂ္ဂ-ခရီးကို၊ အာစိက္ခတွာ-ကြား၍၊ ပဟိဏိ သု - စေလိုက်ကုန်၏၊ သော-ထိုပါလိတ သာမဏေသည်၊ အနုပုဗ္ဗေန - အစဉ်သဖြင့်၊ တံဂါမံ-ထိုရွာသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ဂါမဒ္ဓါရေ-ရွာတံခါး၌၊ ကေ မဟလ္လကံ-တယောက်သော သူအိုကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဣမံဂါမံ ဤရွာကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ အာရညကော - အရညကင်ရသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်းသည်၊ အတ္ထိ ရှိသလော၊ ဣတိ - သို့၊ ပုစ္ဆိ - မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အတ္ထိ-၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ ဆို၏၊ တတ္ထ-ထိုကျောင်း၌၊ ကောနာမ - အဘယ်မည်သော အရှင်သည်၊ ဝသတိ နေသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပါလထေရောနာမ-ပါလအမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ မေ-ငါ့အား၊ မဂ္ဂ-ခရီးကို၊ အာစိက္ခထ-ကြားဘိလော့၊ ဣတိ - ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ တံ-အရှင်ဘုရားသည်၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ထေရဿ-အရှင်ပါလမထေရ်၏၊ ဘာဂိနေယျော-တူသည်၊ အမှီ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အထ ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသာမဏေကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ နေတိ-ပင့်ဆောင်၏၊ သော-ထိုသာမဏေသည်၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ ရှိခိုး၍၊ အခုမာသမတ္တံ-လခွဲမျှ၊ ဝတ္တပဋိ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး ဝက်ငယ်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ သမ္မာ-ကောင်း

စွာ၊ ပဋိဇဉ်တော လုပ်ကျွေး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ မာတု
လ ကုဋ္ဌမြို့ကော-ဝရီးသူကြွယ်သည်၊ တုမ္မာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အာဂမနံ-
လာခြင်းကို၊ ပစ္စာသီသတိ - တောင့်တ၏၊ ထေ-လာလော့၊ ဂစ္ဆာမ-သွား
ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေနဟိ - ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ မေ-
ငါ၏၊ ဣမံ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိံ - ဤတောင်ဌေးစွန်းကို၊ ဂဏှာဟိ-ဆွဲလော့၊ ဣတိ
ဤသို့၊ အာဟ - ဆို၏၊ သော - ထို သာ မ ဧဏ သည်၊ ယဋ္ဌိကောဋ္ဌိံ -
တောင်ဌေးစွန်းကို၊ ဂဟေတွာ - ဆွဲ၍၊ ထေရေန - မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ -
တကွ၊ အန္တောဂါမံ-ရွာတွင်းသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်၏၊ မန္တုဇာ-တို့သည်၊ ထေရံ-
မထေရ်ကို၊ နိသိဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရား
တို့၏၊ ဂမနာကာရော-သွားအံ့သော အခြင်းအရာသည်၊ ပညာယတိကံ -
ထင်၏မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံ သု မေးကုန်၏၊ ဥပါသကာ-ဒါယကာ
တို့၊ အာမ-ဪထင်သည်မှန်၏၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဝန္တိဿာမိ-ဖူးမြင်အံ့၊ ဣတိ ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ-ထိုဒါယကာတို့သည်၊
နာနပ္ပကာရေန-အထူးထူး အပြားပြားအားဖြင့်၊ ယာဇိတွာ-တောင်းပန်၍၊
အလဘန္တာ-မရကုန်သည်ရှိသော်၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဥယျောဇေတွာ-လွှတ်
လိုက်၍၊ ဥပခုပထံ-ထက်ဝက်သော ခရီးသို့၊ ဂန္ဓာ-ပို့၍၊ ရောဒိတွာ-ငို၍၊
နိဝတ္တိံ သု-ပြန်ကုန်၏၊ သာမဧဏရော-သာမဧဏသည်၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ယဋ္ဌိ
ကောဋ္ဌိယာ-တောင်ဌေးစွန်းဖြင့်၊ အာဒါယ-ဆွဲ၍၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည် ရှိ
သော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ အဋ္ဌဝိယံ-တောအုပ်၌၊ ကဋ္ဌ နဂရံနာမ-
ကဋ္ဌ နဂရ အမည်ရှိသော၊ ထေရေန-မထေရ်သည်၊ ဥပနိဿာယ-မှီ၍၊ ဝုတ္ထ
ပုဗ္ဗံ-နေဘူးသော၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊ သမ္ပာပုဏိ-ရောက်၏၊ သော-ထိုသာမဧဏ
သည်၊ ဂါမဧတော-ရွာမှ၊ နိက္ခမိတွာ-၍၊ အရညေ တော၌၊ ဂိတံ-သီခြင်းကို၊
ဂါယိတွာ-သီ၍၊ ဒါရုနိ-ထင်းတို့ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တိယာ-ခွေသော၊ ကောကာ ဣတ္ထိ
ယာ မိန်းမတယောက်၏၊ ဂိတသဒ္ဓံ-သီချင်းသံကို၊ သုတွာ-၍၊ သရေ-အသံ
၌၊ နိမိတ္တံ-အာရုံကို၊ ဂဏှိယူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါဝိယ-မိန်းမ
အသံကဲ့သို့၊ အညော သဒ္ဓေါ-တပါးသောအသံသည်၊ ပုရိသာနံ-ယောကျ်ား
တို့၏၊ သကလသရီရံ-ကိုယ်အလုံးကို၊ ဗရိတွာ-နွံ၍၊ ဌာတု-တည်ခြင်းငှာ၊
သမတ္ထောနာမ-စွမ်းနိုင်သော အသံမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေန-ထိုကြောင့်၊

ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နာဟံဘိက္ခဝေ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါတိ-နာဟံ
 ဘိက္ခဝေ။လ။ ဣတ္ထိသဒ္ဓေါဟူ၍၊ အာဟ-၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒံသော
 ဣတ္ထိ သဒ္ဓေါယထာ-ဤမိန်းမအသံကဲ့သို့ ဧဝံတထာ-တူ၊ ပုရိသဿ-ယောက်ျား
 ၏၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပရိယာဒါယ-ကုန်စေ၍၊ ဝါ-နွံစေ၍၊ ယောသဒ္ဓေါ-အကြင်
 အသံသည်၊ တိဋ္ဌတိ - ၏၊ ဘိက္ခဝေ - တို့၊ တထာရူပံ - ထိုသို့သဘောရှိသော၊
 အညံ-သော၊ ဧကသဒ္ဓံပိ-ကိုလည်း၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ နသမနုပဿာမိ-
 မြင်တော်မမူ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ သာမဏေရော-သာမဏေ
 သည်၊ တတ္ထ-ထိုအသံ၌၊ နိမိတ္တံ-အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ယဒ္ဓိကောဋိ-
 တောင်ဝှေးစွန်းကို၊ ဝိဿဇေတွာ-လွှတ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ကိစ္စံ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တာဝ-တခဏ၊ တိဋ္ဌ-ရပ်တော် မူဦး
 လော၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ခွင့်တောင်း၍၊ တဿာ-ထိုမိန်းမ၏၊ သန္တိကံ-အထံ
 သို့၊ ဂတော-သွား၏၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ တံ-ထိုသာမဏေကို၊ ဒိသ္မာဝ မြင်၍
 လျှင်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-၏၊ သော-ထိုသာမဏေသည်၊
 တာယ-ထိုမိန်းမနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သီလဝိပတ္တိံ - သီလပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပါပု
 ကိ-ရောက်၏၊ ထေရော မထေရ်သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာ
 လျှင်၊ ကောဂိတသဒ္ဓေါ-တခုသောသံချင်းသံကို၊ သူယိတ္ထ-ကြားအပ်၏၊
 သောစခေါဣတ္ထိယာသဒ္ဓေါ-ထိုကြားသောမိန်းမ၏ အသံသည်လည်း၊ ဆိဋ္ဌိ-
 ပြတ်၏၊ သာမဏေရောပိ - သာမဏေသည်လည်း၊ စိရာယတိ- ကြာမြင့်ခဲ့၏၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေသိ ကြံ၏၊ သော-ထိုသာမဏေသည်၊ တာယ-ထိုမိန်းမနှင့်၊
 သဒ္ဓိ- တကွ၊ သီလဝိပတ္တိံ - သီလပျက်စီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော - ရောက်သည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ သောပိ-ထိုသာမဏေသည်
 လည်း၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ ကိစ္စံ-ကိစ္စကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ-ပြီးစေ၍၊ အာဂန္တာ-
 လာ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသာမဏေကို၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊
 သာမဏေရ-သာမဏေ၊ တံ-သည်၊ ပါပေါ ဇာတော-ယုတ်မာသော သဘော
 ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သလော၊ ဝါ-ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်
 သလော၊ ဣတိ သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သော-ထိုသာမဏေသည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်
 နေသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ပုနပျုနံ-အပန်တလဲလဲ၊ ပုစ္ဆိယမာနောပိ-မေးသော်

လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော စကားကို၊ နကထေသိ-မဆို၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသာမဏေကို၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာဒိသေနပါပေန-ထိုသို့ ယုတ်မာသော သဘော အကျင့်ရှိသောသူသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ယဉ္စိ-ကောဋ္ဌိ-တောင်တော်စွန်းကို၊ ဂဟဏကိစ္စ-ဆွဲအံ့သောအမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သော-ထိုသာမဏေသည်၊ သံဝေဂပတ္တော-ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ကာသာယာနိ-သင်္ကန်းတို့ကို၊ အပနေတွာ-ပယ်၍၊ ဂိဟိနိယာမေန-လူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ပရိဒဟိတွာ-ဝတ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ သာမဏေရော-သာမဏေတည်း၊ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား၊ ဂိဟိ-လူသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်သည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ သွာဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်သည်၊ ပဗ္ဗဇန္တောပိ-သာမဏေ ပြုသော်လည်း၊ သဒ္ဓါယ-သဒ္ဓါ၍၊ နပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုသည် မဟုတ်၊ မဂ္ဂပရိပန္နဘယေန-ခရီးခဲဘေးကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြု၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ထေ-လာလော့၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်သာမဏေ၊ ဂိဟိပါပေါပိ-လူဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သမဏပါပေါပိ-ရဟန်းဖြစ်၍ ယုတ်မာခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ပါပေါယေဝ-ယုတ်မာခြင်း သည်သာတည်း၊ တံ-သင်သည်၊ သမဏဘာဝေ-သာမဏေအဖြစ်၌၊ ဌတွာပိ-တည်၍လည်း၊ သီလမတ္တံ-သီလမျှကို၊ ပူရေတုံ - ဖြည့်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ ဂိဟိဟုတွာ-လူဖြစ်၍၊ ကလျာဏံ-ကောင်းသောအကျင့်ကို၊ ကိံ-နာမကရိဿသိ-အသို့ ကျင့်နိုင်အံ့နည်း၊ တာဒိသေန ပါပေန-ထိုသို့ ယုတ်မာသော အကျင့်ရှိသော သူသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ယဉ္စိကောဋ္ဌိ-တောင်တော်စွန်းကို၊ ဂဟဏကိစ္စ - ဆွဲဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မဂ္ဂေါ-ခရီးသည်၊ အမနုဿုပဒ္ဓဝေါ-ဘိလူးဘေးရန်ရှိ၏၊ တုမေစ-အရှင်ဘုရားတို့သည်လည်း၊ အန္ဓာ-ကန်းကုန်၏၊ အပရိဏာယိကာ-ကိုးကွယ်ရာ မရှိကုန်၊ ကထံ-အသို့မူ၍၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ဝသိဿထ - နေတော် မူကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ - နားတော် လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသာမဏေကို၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်သာမဏေ၊ တံ-သင်သည်၊ ဧဝံ-သို့၊ မာ စိန္တယိ-မကြံလင့်၊ ဝါ-မစိုးရိမ်

လင့်၊ ဣဓေဝ-ဤအရပ်၌လျှင်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-အိပ်၍၊ မရန္တဿာပိ-သေသော်
လည်းကောင်း၊ အပရာပရံ-ထိုမှဤမှ၊ ပရိဝတ္တန္တဿာပိ - လူးလည်းသော်
လည်းကောင်း၊ တယာ-သင်နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဂမနံနာမ-သွားခြင်းမည်
သည်၊ နတ္ထိ-မရှိပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတော-ဆို၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့
ကို၊ အဘာသိ-ရွတ်၏။

အဟံ-ငါသည်၊ ဟန္တု-ယခုအခါ၌၊ ဟတစက္ခု-ကွယ်သော မျက်စိရှိ
သည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏၊ ကန္တာရဒ္ဓါနံ-ဘီလူးဘေးရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့၊ အာ
ဂတော-ရောက်၏၊ သေယျမာနော-အိပ်၍နေအံ့၊ နဂစ္ဆာမိ-ငါမသွားအံ့၊
ဗာလေ-မလိမ္မမာသော သာမဏေ၊ သဟာယတာ-သင်နှင့် အဆွေခင်ပွန်း
ဖွဲ့ခြင်းအဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဟန္တု-ယခုအခါ၌၊ ဟတ
စက္ခု-ကွယ်သောမျက်စိရှိသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏၊ ကန္တာရဒ္ဓါနံ - ဘီလူးဘေး
ရန်ရှိသော ခရီးခဲသို့၊ အာဂတော-ရောက်၏၊ မရိဿာမိ-သေပေစေ၊ န
ဂမိဿာမိ-ငါမသွားအံ့၊ ဗာလေ-မလိမ္မမာသော သာမဏေ၊ သဟာယတာ-
သင်နှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့ခြင်း အဖြစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အဘာသိ-
ရွတ်၏။

တံ - ထိုမထေရ်ဆိုသော စကားကို၊ သုတော-၍၊ ဣတရော-သာမဏေ
သည်၊ သံဝေဂဇာတော-ထိတ်လန့်ခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ မေ-ငါ၏၊ သာဟ
သိကံ - ပြစ်မှားအပ်သော၊ ဝါ - နိုင်ထက်ကလူ ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ-အမှု
သည်၊ ဘာရိယံဝတ-ဝန်လေးစွတကား၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ-အမှု
သည်၊ အနန္တဝိကံ-မလျောက်ပတ်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗာဟာ-လက်မောင်း
တို့ကို၊ ပဂ္ဂယ-ချီ၍၊ ကန္တန္တော - ငိုကြွေးလျက်၊ ဝနသဏ္ဍံ-တောအုပ်သို့၊
ပက္ခန္တိတော-ပြေးဝင်၍၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပက္ခန္တော-ဖဲသွားသည်
သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ထေရဿာပိ-အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်၏
လည်း၊ သီလတေဇေန-သီလတန်းခိုးဖြင့်၊ ဝါ-သီလတန်းခိုးကြောင့်၊ သဠိ
ယောဇနာယာမံ-အလျားအားဖြင့် ယူဇနာ ခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ ပညာ
သ ယောဇန ဝိတ္ထတံ - အနံအားဖြင့် ယူဇနာ ငါးဆယ်ရှိသော၊ ပန္နရသ
ယောဇန ဗဟလံ-အထူအားဖြင့် တဆဲ့ငါးယူဇနာ ရှိသော၊ ဇယသုမန ပုပ္ဖ
ဝဏ္ဏံ-လယ်ခေါင်ရန်းပန်း အဆင်းနှင့်တူသော၊ နိသီဒနံဌဟန ကာလေသု-

ထိုင်ခြင်း ထခြင်းကို ပြုသောကာလတို့၌၊ ဩနမနန္ဒမနပကတိကံ-ညွတ်ခြင်း ကိုင်းခြင်းကို ပြုသောအခါ ပုဆစ်ဒူးတိုင်အောင်၊ ပြကတေ့ထိုင်သောအခါ ချက်တိုင်အောင် နစ်စေခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ သက္ကဿ ဒေဝရညော- သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာသနံ-ပဏ္ဍုကမ္မလာ ကျောက်နေရာ သည်၊ ဥဏှာကာရံ-ပူပြင်းသောအရာကို၊ ဒဿေသိ-ပြ၏၊ သက္ကော-သိကြား မင်းသည်၊ ကောနုခေါ-အကြောင်းအဘယ်နည်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဌာနာ-အရာမှ၊ စာဝေတုကာမော-ရွှေစေလိုသလော၊ ဣတိ-သို့၊ ဩလောကေန္တော-ကြည့် သည်ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုနာ-နတ်မျက်စိဖြင့်၊ ထေရံ-စက္ခုပါလ မထေရ်ကို၊ အဒ္ဓသ-မြင်၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ ပေါရာဏာ-ရှေးဆရာ တို့သည်၊ သဟဿ နေတ္တော ဒေဝိန္ဒော။လ။ရတောတိ-ရတော ဟူ၍၊ အာဟု-ဆိုကုန်၏။

သဟဿနေတ္တော-မျက်စိ အမြင်တထောင်ရှိသော၊ ဒေဝိန္ဒော-သိကြား မင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-နတ်မျက်စိကို၊ ဝိသောဓယိ-သုတ်သင်၏၊ ပါပဂရဟိ တော-မကောင်းမှုကိုကဲ့ရဲ့တတ်သော၊ အယံပါလော-ဤအရှင်ပါလသည်၊ အာဇီဝံ-သန့်ရှင်းသော အသက်မွေးခြင်းကို၊ ပရိသောဓယိ-သုတ်သင်၏။

သဟဿနေတ္တော-မျက်စိအမြင်တထောင်ရှိသော၊ ဒေဝိန္ဒော-သိကြား မင်းသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခု-နတ်မျက်စိကို၊ ဝိသောဓယိ-သုတ်သင်၏၊ အယံ ပါ လော-ဤအရှင်ပါလသည်၊ ဓမ္မဂရုကော-တရားကိုအလေးပြု၍၊ သာသနေ- သာသနာတော်၌၊ နိသိန္ဒော-နေလျက်၊ ရတော-မွေ့လျော်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟု-ကုန်၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသိကြားမင်း၏၊ တေ-ဤသို့သော အကြံ သည်၊ အဟောသိ-၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဝေရူပဿ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပဂရဟိနော-မကောင်းမှုကို ကဲ့ရဲ့လေ့ ရှိသော၊ ဓမ္မဂရုကဿ-တရားကို အလေးပြုလေ့ရှိသော၊ အယျကဿ-အရှင်ပါလမထေရ်၏၊ သန္တိကံ-အထံ သို့၊ သစေနဂမိဿာမိ-အကယ်၍ မသွားဘဲနေအံ့၊ မေ-ငါ၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်း သည်၊ သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖာလေယျ-ကဲ့ရာ၏၊ တဿ-ထိုအရှင်ပါလ မထေရ်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေသိ- ကြံ၏။

ဒေဝ ရဇ္ဇ သိရိန္ဒရော-တာဝတိံ သံ နတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်
တတ်သော၊ သဟဿနေတ္တော-မျက်စိ အမြင် တထောင်ကို ဆောင်သော၊
ဒေဝိန္ဒော-သိကြားမင်းသည်၊ တခံဏေန-ထိုခဏဖြင့်၊ အာဂန္တန-လာလတ်
၍၊ စက္ခုပါလံ-အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်သို့၊ ဥပါဂမိ-ကပ်၏။

ဥပဂန္တောပန-ကပ်ပြီး၍ကား၊ ထေရဿ-အရှင်စက္ခုပါလ မထေရ်၏၊
အဝိဒူရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ပဒသဒ္ဓံ-ခြေသံကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသိကြားမင်းကို၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ဒေသော-ဤသူ
ကား၊ ကော-အသူနည်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဘန္တေ - အရှင်
ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အဒ္ဓိကော-ခရီးသွားတည်း၊ ဣတိအာဟ-
ဤသို့ဆို၏၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ယာသိ-
သွားအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ သာဝတ္ထိယံ-သို့၊ ဂစ္ဆိဿာမိ-
သွားပါအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အာဝုသော-ဒါယကာ၊ ယာဟိ-သွား
လေလော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ-ရား၊ အယျောပန-
အရှင်ဘုရားသည်ကား၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာသိ-သွားအံ့နည်း၊
ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏၊ အဟံပိ-ငါသည်တည်း၊ တတ္ထေဝ-ထို
သာဝတ္ထိပြည်သို့လျှင်၊ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ
၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကေတောဝ-တက္က
နက်သာလျှင်၊ ဂမိဿာမိ-သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-နားတော်
လျှောက်၏၊ အာဝုသော-ဒါယကာ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဒုဗ္ဗလော-မျက်စိကွယ်
သောကြောင့် အားနည်း၏၊ မယာ-ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွား
သည်ရှိသော်၊ တဝ-သင်၏၊ ပပဉ္စော-ကြာမြင့်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊
ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ အစွာယိကံ-ရှောင်
တခင်အမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဟံပိ-အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ အယျေန-အရှင်
ဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားရသည်ရှိသော်၊ ဒသသု ပုညကိရိယ
ဝတ္ထုသု-ဆယ်ပါးသော ပုညကိရိယာဝတ္ထုတို့တွင်၊ ဧကံ-တခုခုကို၊ လဘိဿာ
မိ-ရပါအံ့၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကေတောဝ-
တက္ကနက်သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏၊
ထေရော-မထေရ်သည်၊ ဒေသော-ဤသူကား၊ သပ္ပုရိသော-သူတော်ကောင်း

သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ တေနဟိ-ထို
သို့ တပြီးကား၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ ယဋ္ဌိကောဋိ-တောင်ဝှေးစွန်းကို၊
ဂဏှ-ဆွဲလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊
တထာ-ထိုမထေရ်ဆိုတိုင်း၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပထဝိ-မြေကြီးကို၊ သံခိပေန္တော-
ချုံ့သည်ရှိသော်၊ သာယနသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့၊ သမ္ပာပေသိ-ရောက်စေ၏၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ သံ
ပဏဝါဒိသဒ္ဓေ-ခရသင်း ထက်စည် အစရှိသော အသံတို့ကို၊ သုတွာ-ကြား
သောကြောင့်၊ ဧသော သဒ္ဓေါ-ဤအသံသည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်က ဖြစ်
သော အသံနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာဝတ္ထိ
ယံ-သာဝတ္ထိပြည်ကဖြစ်သော အသံပါတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-နား
တော်လျှောက်၏၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဂမနကာလေ-သွား
သောအခါ၌၊ စိရေန-ကြာမြင့်မှ၊ ဂမိမှာ - ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥဇုမဂ္ဂံ-ခရီး
ဖြောင့်ကို၊ ဇာနာမိ-သိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစ-လျှောက်၏၊ တသ္မိံ-ခဏေ-
ထိုခဏ၌၊ ထေရော - မထေရ်သည်၊ အယံ - ဤသူသည်၊ နမနုဿော-လူ
မဟုတ်၊ ဒေဝတာ - နတ်သည်၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
သလ္လက္ခေသိ-မှတ်၏။

ဒေဝရဇ္ဇသိရိန္ဒရော-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၏ ကြက်သရေကို ဆောင်
တတ်သော၊ သဟဿနေတ္တော-မျက်စိအမြင် တထောင်ရှိသော၊ ဒေဝိန္ဒော-
သိကြားမင်းသည်၊ တံမဂ္ဂံ-ထိုခရီးကို၊ သံခိပိတွာန - ချုံ့၍၊ သာဝတ္ထိ-
သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ အာဂမိ-ရောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သလ္လက္ခေ
သိ-မှတ်၏။

သော-ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ နေတွာ - ဆောင်၍၊
ထေရဿ-မထေရ်၏၊ ဝသနတ္ထာယ-နေစေခြင်းအလို့ငှာ၊ ကနိဋ္ဌကုဋ္ဌုမ္ပိကေ
န-ညီသူကြွယ်သည်၊ ကာရိတံ-ဆောက်အပ်သော၊ ပဏ္ဏသာလံ-သစ်ရွက်မိုး
သော စရပ်သို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ ပလ္လကေ-အင်းပျဉ်ထက်၌၊ နိသီဒါ
ပေတွာ-နေစေ၍၊ ပိယသဟာယကဝဏ္ဏေန - ချစ်သော အဆွေခင်ပွန်း၏
အသွင်အပြင်ဖြင့်၊ တဿ-ထိုသူကြွယ်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား

၍၊ သမ္မုစူဠပါလာတိ-အချင်းစူဠပါလာဟု၊ ပက္ခောသိတွာ-ခေါ်၍၊ သမ္မ-
 အချင်း၊ ကံ-အသို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ထေရဿ-မဟာ
 ပါလမထေရ်၏၊ အာဂမနဘာဝံ-လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာသိ-၏လော၊
 ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သမ္မ-အချင်း၊ နဇာနာမိ-ငါမသိ၊ ထေရော-
 အရှင်ပါလမထေရ်သည်၊ အာဂတောကံ-ပန-ရောက်ပြီလော၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သမ္မ-အချင်း၊ အာမ-ကြွတော်မူလာပြီ၊ ဣဒါနိ-ယခုအဟံ-
 ငါသည်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ထေရံ-အရှင်ပါလ မထေရ်
 ကို၊ တယာ-သင်သူကြွယ်သည်၊ ကာရိတ ပဏ္ဏသာလာယ - ဆောက်အပ်
 သော သစ်ရွက်မိုးသောစရပ်၌၊ နိသိန္နကံ-နေသည်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာ
 ဂတော-လာသည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-ဆို၍၊ ပက္ခမိ-မဲလေ
 ၏၊ ဝါ-ကွယ်လေ၏၊ ကုဠုမ္ပိကောပိ - သူကြွယ်သည်လည်း၊ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ထေရံ-အရှင် မဟာပါလ မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-
 မြင်၍၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ပရိဝတ္တေန္တော-လူးလည်းလျက်၊ ရောဒိတွာ-
 ငိုကြွေး၍၊ ဣဒံ-ဤ အရှင်စက္ခုပါလ၏ အမူအရာကို၊ ဒိသွာ - မြင်သော
 ကြောင့်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တုမ္မာကံ-အရှင်
 ဘုရားတို့အား၊ ပဗ္ဗဇိတု-ရှေးဦး ခွင့်တောင်းစဉ်အခါ ရဟန်းပြုအံ့သောငှာ၊
 နာဒါသိ-ရဟန်းပြုရန် အခွင့်မပေး၊ ဝါ-အကြိမ်ကြိမ်တားလျက် အခွင့်
 မပေး၊ ဣတိအာဒိနိ-ဤသို့ အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတုာ-ဆို၍၊ ဒေ
 ဒါသဒါရကေ-ကျွန်ငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဘူဇိဿ-တော်လှန်စေသည်တို့
 ကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ထေရဿ-မထေရ်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-
 ရှင်ပြု၍၊ အန္တောဂါမတော-ရွာတွင်းမှ၊ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ-ယာဂုဆွမ်း အစ
 ရှိသည်တို့ကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟထ-
 လုပ်ကျွေးကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဋိယာဒေသိ - ဆောင်နှင်း၏၊ သာ
 မဏေရာ-သာမဏေတို့သည်၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ကို၊ ကတုာ-
 ပြု၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဥပဋ္ဌဟိံသု-လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ
 ၌၊ ဧကဒိဝသံ - တနေ့သ၌၊ ဒိသာဝါသိနော - အရပ်မျက်နှာ၌ နေကုန်
 သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ပဿိဿာမ-ဖူးမြင်
 ကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သို့၊ အာဂန္ဓာ-

လာ၍၊ တထာဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ အသိတိ မဟာ
ထေရေစ-ရှစ်ကျိပ်သော မထေရ်တို့ကိုလည်း၊ ဝန္တိတွာ - ရှိခိုး၍၊ ဝိဟာရ
စာရိကံ - ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရိ လည်ခြင်းကို၊ စရန္တာ - လည်ကြကုန်
သည်ရှိသော်၊ စက္ခုပါလ ထေရဿ-အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်၏၊ ဝသန
ဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ထေရံ-အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်
ကို၊ ပဿိဿာမ - ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာယံ - ညချမ်းသော
အခါ၌၊ တဒဘိမုခါ - ထို အရှင် စက္ခုပါလ မထေရ်ရှိရာသို့ ရွှေ့ရွှေ့
သည်၊ အဟေသံ - ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မိံခဏေ-ထိုခဏ၌၊ မဟာမေဃော-
မိုးကြီးသည်၊ ဥဠဟိ - တက်၏၊ တေ - ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဣဒါနိ-ယခု
အခါ၌၊ အတိသာယန္တော-အလွန်မိုးချုပ်ပြီ၊ မေဃောစ-မိုးသည်လည်း၊
ဥဠတော-တက်၏၊ ပါတောဝ-နံနက် စောစောမှလျှင်၊ ဝန္တာ - သွား၍၊
ပဿိဿာမ - ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဣသိ-ဤသို့၊ နိဝတ္တိံသုပြန်ကုန်၏၊ ဒေဝေါ-
မိုးသည်၊ ပဌမယာမေ-ညဦးယာမ၌၊ ဝသိတွာ-ရွာ၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-သန်
ကောင်ယာမ၌၊ ဝိဂတော-ကင်း၏၊ ထေရေ-မထေရ်သည်၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော-
အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏၊ အာစိဏ္ဏစက်မနော-မပြတ်စကြံသွားလေ့
ရှိ၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပစ္စိမယာမေ-မိုးသောက်ယာမ၌၊ စက်မိ-စကြံ
သို့၊ ဩတရိ-သက်၏၊ တဒါပန-ထိုအခါ၌ကား၊ နဝုဠာယဘူမိယာ-
မိုးရွာပြီး၍ အသစ်ဖြစ်သော မြေ၌၊ ဗဟူ - များစွာကုန်သော၊ ဣန္ဒဂေါ
ပကာ-ပိုးပရန်တို့သည်၊ ဥဠဟိံသု-ထွက်ကုန်၏၊ ဟေ-ထိုပိုးတို့သည်၊ ထေရေ-
အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ စက်မန္တေ-စကြံသွားသည်ရှိသော်၊ ယေဘုယျ
န-များသောအားဖြင့်၊ ဝိပဇ္ဇိံသု-ပျက်ကုန်၏၊ အန္တေဝါသိကာ-အတွင်း
တပည့်ဖြစ်ကုန်သော သာမဏေတို့သည်၊ ထေရဿ-အရှင်စက္ခုပါလထေရ်
၏၊ စက်မနဌာနံ-စကြံသွားရာအရပ်ကို၊ ကာလဿဝ-စောစောကလျှင်၊
န သမ္ပဇ္ဇိံသု-တံမြက်မလှည်းမိကုန်၊ ဣတရေဘိက္ခု-အရပ်မျက်နှာမှ လာ
ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ထေရဿ-အရှင်စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ဝသနဌာ
နံ-နေရာအရပ်ကို၊ ပဿိဿာမာတိ-ဖူးမြင်ကုန်အံ့ဟု၊ အာဂန္တာ-လာလတ်
၍၊ စက်မနေ-စကြံ၌၊ မတပါဏကေ-သေသောပိုးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
ကော-အသူသည်၊ ဣမသ္မိံ-ဤစကြံ၌၊ စက်မတိ-စကြံသွားသနည်း၊ ဣတိ-

ဤသို့၊ ပုစ္ဆိံသု-မေးကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ အမှာကံ-တပည့်တော်
 တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဆရာအရှင်စက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ စက်မာမိတိ-စကြံသွား
 ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစုံ-လျှောက်ကုန်၏၊ တေ-ထိုအရပ်မျက်နှာမှ လာ
 ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယိံသု-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ အာရုသော-ငါ့ရှင်
 တို့၊ သမဏဿ-ရဟန်း၊ စက္ခုပါလမထေရ်၏၊ ကမ္မ-အမှုကို၊ ပဿထ-ရှုပါ
 ကုန်လော့၊ သစက္ခုကကာလေ-ပကတိစက္ခုရှိသောကာလ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-အိပ်
 ၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော-ငိုက်မည်းလျက်၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံတခုကိုမျှ၊ အကတော-မပြုမူ၍၊
 ဣဒါနိ-ယခု အခါ၌၊ စက္ခုဝိကလ္လ ကာလေ-မျက်စိကွယ်သော ကာလ၌၊
 စက်မာမိတိ-စကြံသွားအံ့ဟူ၍၊ ဧတ္တကေ ပါဏကေ-ဤမျှလောက်သော
 ပိုးတို့ကို၊ မာရေသိ-သတ်၏၊ အတ္ထံ-မိမိအကျိုးကို၊ ကရိဿာမိတိ-ပြုအံ့ဟူ
 ၍၊ အနတ္ထံ-အကျိုးမရှိသည်ကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဇ္ဈာယိံ
 သု-ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-
 လာလတ်၍၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ-ကြား
 လျှောက်ကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ စက္ခုပါလတ္ထေရေ-အရှင် စက္ခု
 ပါလမထေရ်သည်၊ စက်မာမိတိ-စကြံသွား၏ဟူ၍၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊
 ပါဏကေ-ပိုးတို့ကို၊ မာရေသိ-သတ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာရောစေသုံ-ကြား
 လျှောက်ကုန်၏၊ သော-ထိုစက္ခုပါလမထေရ်သည်၊ မာရေန္တော-သတ်သည်
 ကို၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ ဒိဋ္ဌောကိံပန-မြင်ကုန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိံ-မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နဒိဋ္ဌော-မမြင်၊ ဣတိ-သို့၊ အဝေါစုံ၊
 လျှောက်ကုန်၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ တံ-ထိုစက္ခုပါလ သတ်သည်ကို၊ န
 ပဿထယထေဝ-မမြင်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်၊ သောပိ-
 ထိုစက္ခုပါလသည်၊ တေ ပါဏေ-ထိုပိုးတို့ကို၊ နပဿတိ-မမြင်၊ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ ခိဏာသဝါနံ-ရဟန္တာတို့၏၊ မရဏစေတနာနာမ-သေစေလိုသော
 စေတနာမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ အရဟတ္တဿ-အရဟတ္တဖိုလ်၏၊ ဥပနိဿယေ-ဥပနိဿယသည်၊
 သတိ-ရှိလျက်၊ ကဆွာ-အဘယ်ကြောင့်၊ အန္တော-ကန်းခြင်းသည်၊ ဇေ
 တော-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစုံ-လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကတကမ္မဿ-ပြုအပ်သောကံ၏၊ ဝသေန-

အစွမ်းဖြင့်၊ အနွှော-ကန်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-မိန့်
တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေန-ထိုမထေရ်သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊
ကမ္ပ-မကောင်းမှုကံသည်၊ ကိံ ပန-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါဇုံ-
လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တေနဟိ-ထိုသို့ တပြီးကား၊ သုဏာ
ထ-နာကုန်လော့။

အတိတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊
ကာသိကရာဇာ - ကာသိကရာဇ်ပင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ ရာဇဘာဝံ- မင်းအဖြစ်ကို၊
ကာရေသိ-ပြု၏၊ ကော ဝေဇ္ဇော-တယောက်သောဆေးသမားသည်၊ ဂါမ
နိဂမေသု-ရွာငယ်ရွာကြီးတို့၌၊ ဝါ-ရွာနိဂုံတို့၌၊ စရိတွာ-သွား၍၊ ဝေဇ္ဇကမ္ပံ-
ဆေးကုသောအမှုကို၊ ကရာန္တော-ပြုသည်ရှိသော်၊ စက္ခုဒုဗ္ဗလံ-မျက်စိ
အားနည်းသော၊ ကေဏ္ဍိတ္ထိံ - မိန်းမ တယောက်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ပုစ္ဆိ-
မေး၏၊ တေ-သင့်အား၊ အဖာသုကံ-မချမ်းသာခြင်းသည်၊ ကိံ-အသို့နည်း၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အက္ခိဟိ-မျက်စိတို့သည်၊ နပဿာမိ-မမြင်ပါ၊
ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ-သင့်အား၊ ကေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ ကရိဿာ
မိ-ကုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သာမိ-ငါ့ရှင်ဆေးသမား၊ ကရာ
ဟိ-ကုပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ မေ-ငါ့အား၊ ကိံဒဿသိ-
အဘယ်သို့ ပေးအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ မေ-ငါ၏၊ အက္ခိနိ-
မျက်စိတို့ကို၊ ပါကတိကာနိ-ပြုကတေ့အတိုင်း၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ သဓေ
သက္ခိဿသိ-အကယ်၍ တတ်နိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပုတ္တမိတာဟိ-
သားသမီးတို့ဖြင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ တေ-သင့်၏၊ ဒါသိ-ကျွန်မသည်၊ ဘဝိဿာ
မိ-ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သော-ထိုဆေးသမားသည်၊ သာဓူ
တိ-ကောင်း၏ဟု၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ သံဝိဒဟိ-စီရင်၏၊ ကေဘေသဇ္ဇေ
နေဝ-တကြိမ် ဆေးပေးခြင်းဖြင့်လျှင်၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ပါကတိကာ
နိ-ပြုကတေ့တို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ ဝိဇ္ဇေသိ-
ကြုံ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ သပုတ္တမိတာဟိ-သားသမီးတို့နှင့်တကွ၊ တေဿ-
ထိုဆေးသမား၏၊ ဒါသိ-ကျွန်မသည်၊ ဘဝိဿာမိတိ-ဖြစ်အံ့ဟု၊ ပဋိဇာနိ-
ဝန်ခံမိ၏၊ ခေါပန-ထိုသို့ ဝန်ခံမိသော်လည်း၊ မမ-ငါ၏၊ သဏှေန-သိမ်
မွေ့သော၊ သမ္မာစာရေန-ကောင်းသောစကားဖြင့်၊ န သမုဒါစရိဿတိ-

မပြောဟောရသေးဟု၊ နံ-ထိုဆေးသမားကို၊ ဝဉ္ဇေဿာမိ - လှည့်ပတ်အံ့၊
 ဣတိ-သို့၊ စိန္တေသိ-၏၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ ဝေဇ္ဇေန-ဆေးသမားသည်၊
 အာဂန္တု-လာလတ်၍၊ ဘဒ္ဒေ-နှမ၊ ကိဒိသံ-အသို့ မျက်စိနာရှိပါသည်၊
 ဣတိ-သို့၊ ပုဋ္ဌော - မေးမြန်းအပ်သည် ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ မေ-ငါ၏၊
 အက္ခိနိ-မျက်စိတို့သည်၊ ထောက်-အတန်ငယ်၊ ရုဇ္ဈိံသု - နာကျင်ကုန်၏၊
 ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား၊ အတိရေကတရံ-အတိုင်းထက်အလွန်၊ ရုဇ္ဈိံ-
 နာကျင်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-၏၊ ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမားသည်၊ အယံ-
 ဤမိန်းမသည်၊ မံ-ကို၊ ဝဉ္ဇေတွာ-လှည့်ပတ်၍၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုကို၊ အဒါတု
 ကာမာ-မပေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ-၏၊ တောယ-ထိုမိန်းမသည်၊ မေ-
 အား၊ ဘတိယာ-ဆေးခကို၊ ဒိန္နာယ-ပေးခြင်းငှာ၊ န အတ္ထော-အလိုမရှိ၊
 ဣဒါနိ-ယခု၊ တံ-ထိုမိန်းမယုတ်ကို၊ အန္တကရိဿာမိ-ကန်းအောင်ဆေးပေး
 အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-၍၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္တု-၍၊ ဘရိယာယ-
 မယားအား၊ တေမတ္ထံ - ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိ-ကြား၏၊ သာ-ထို
 မယားသည်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထို
 ဆေးသမားသည်၊ ဧကံ-တခုသော၊ ဘေသဇ္ဇံ - ဆေးကို၊ ယောဇေတွာ-
 ဖော်၍၊ တဿာ-ထိုမိန်းမယုတ်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္တု-၍၊ ဘဒ္ဒေ-
 နှမ၊ ဣမံဘေသဇ္ဇံ-ဤဆေးကို၊ အဉ္ဇေဟိ-မျက်စဉ်းခတ်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 အဉ္ဇောပေသိ-မျက်စဉ်းခတ်စေ၏၊ ဒွေအက္ခိနိ-မျက်စိနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ဒီပ
 သိခါဝိယ-ဆီမီးလျှံကဲ့သို့၊ ဝိဇ္ဈာယံ သု-ဘောက်ထွင်းကုန်၏၊ သောဝေဇ္ဇော-
 ထိုဆေးသမားသည်၊ စက္ခုပါလော-စက္ခုပါလသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်လာ
 ၏၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ မမ ပုတ္တေန - ငါ့သားစက္ခု
 ပါလသည်၊ ကတကမ္ပံ-ပြုအပ်သော မကောင်းမှုကံသည်၊ ပစ္ဆတော ပစ္ဆ
 တော-နောက်မှနောက်မှ၊ အနုဗန္ဓိ-အစဉ်လိုက်၏၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွာ၊
 တေပါပကမ္ပံနာမ-ဤမကောင်းမှုကံသည်၊ ဓရံ-လှည်းဦးဝန်ကို၊ ဝဟတော-
 ရွက်ဆောင်သော၊ ဗလိဗဒ္ဒဿ-နှားလား၏၊ ပဒံ-ခြေရာသို့၊ စက္ကံ-လှည်းဘီး
 စက်သည်၊ အနုဂစ္ဆတိဝိယ-အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အနုဂစ္ဆတိ-လိုက်၏၊ ဣတိ
 ဣဒံ ဝတ္ထု-ဤစက္ခုပါလ၏ အကြောင်းကို၊ ကထေတွာ - ဟောတော်မူ၍၊
 အနုသန္တိံ-အနုသန္ဓေကို၊ သဋ္ဌေတွာ-စပ်၍၊ ပတိဋ္ဌာပိတမတ္တိကံ သာသနံ-မြေ

ညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သော သတင်းစကားကို၊ ဝါ-တည်ပြီးသော အတိုင်း အရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို၊ ရာဇမုဒ္ဒါယ-မင်း၏တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္စန္ဓော ဝိယ-ခတ်နှိပ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဓမ္မရာဇာ-တရားမင်းဘုရားသည်၊ ဣမံဂါထံ-မနော ပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။လ။ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒန္တိ-မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။လ။ စက္ကံဝ ဝဟတောပဒံ-ဟူသော ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၁၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ၊ မနောသေဌာ မနောမယာ၊
မနဿ စေ ပဒုဋ္ဌေန၊ ဘာသတိ ဝါ ကရေတိ ဝါ၊
တတော နံ ဒုက္ခမန္တေတိ၊ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ။

[ဂါထာအနက်ကို ရှေ့၌ ယောဇနာပြီးဖြစ်၍ ဤ၌ မရေးပြီ၊ ရှေ့အတိုင်း ယောဇနာလေ။]

တတ္ထ တိဿံ ဂါထာယံ-ထိုဂါထာ၌၊ မနောတိ-မနော ဟူသည်ကား၊ ကာမာဝစရ ကုသလာဒိဘေဒံ-ကာမာဝစရ ကုသိုလ် အစရှိသည် အပြားရှိ သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ စတုဘူမိက စိတ္တံ-ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သော စိတ် တည်း၊ ဣမသ္မိံ ပန ပဒေ-ဤပုဒ်၌၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ တဿ ဝေဇ္ဇဿ-ထို ဆေးသမား၏၊ ဥပ္ပန္နဝသေန-ဖြစ်သောစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ နိယမိယ မာနံ-နှိုင်းရှည့်အပ်သော၊ ဝဝတ္ထပိယမာနံ-ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဒေါမနဿ သဟဂတံ-ဒေါမနဿဝေဒနာနှင့်တကွဖြစ်သော၊ ပဋိသသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေဝ- ပဋိသသမ္ပယုတ်စိတ်ကိုသာလျှင်၊ လတ္တတိ-ရအပ်၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ-ဟူသည်ကား၊ ပဌမ ဂါမိနာ-ရှေးဦးစွာ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ ဝါ-ရှေးဦးစွာ အာရုံကို ယူခြင်းရှိ သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ တေန-ထိုပဋိသစိတ်နှင့်၊ သမ္ပန္နာဂတာ-ပြည့်စုံ၏၊ ဓမ္မာတိ-ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဂုဏ ဒေသနာ ပရိယတ္တိ နိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝ ဝသေန- ဂုဏ်ဟူသော အနက်၊ ဒေသနာ ဟူသော အနက်၊ သင်ခြင်းဟူသော အနက်၊ သတ္တဇီပမ္ပ ဆိတ်ခြင်းဟူသော အနက်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ စတ္တာရေ- လေးပါးကုန်သော သဘောတရားတို့သည်၊ ဓမ္မာနာမ-ဓမ္မမည်ကုန်၏။

တေသု-ထိုလေးပါးသော အနက်တို့တွင်၊ ဓမ္မောစ - ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မလည်းကောင်း၊ အဓမ္မောစ-ကျေးဇူးမရှိသောဓမ္မလည်းကောင်း၊ ဥဘော- နှစ်ပါးစုံတို့သည်၊ သမဝိပါကိနော-တူသောအကျိုးကို ပေးခြင်းရှိကုန်သည်၊

နဟိဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ အဓမ္မော-ကျေးဇူးမရှိသော ဓမ္မသည်၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ နေတိ-ဆောင်၏၊ ဓမ္မော-ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မသည်၊ သုဂ္ဂတိံ-သုဂ္ဂတိဘဝသို့၊ ပါပေတိ-ရောက်စေ၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ဂုဏဓမ္မောနာမ-ကျေးဇူးရှိသော ဓမ္မမည်၏။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ အာဒိကလျာဏံ-အစ၏ကောင်းခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသိဿာမိ-ဟောအံ့၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ ဒေသနာဓမ္မောနာမ-ဒေသနာဓမ္မမည်၏။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဓပန-ဤသာသနာတော်၌ကား၊ ကေစ္စေ ကုလပုတ္တာ-အချို့သောအမျိုးသားတို့သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ကုန်၏၊ သုတ္တံ-ကို၊ ဂေယျံ-ဂေယျကို၊ ပရိယာပုဏန္တိ-သင်ကုန်၏၊ ဣတိအဟံ-ဤသည်ကား၊ ပရိယတ္တိဓမ္မောနာမ-ပရိယတ္တိဓမ္မမည်၏။

တသ္မိံခေါပနသမယေ-ထိုအခါ၌၊ ဓမ္မာ-သတ္တမှ ဆိတ်သော တရားတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ နိဿတ္တဓမ္မောနာမ-သတ္တမှဆိတ်သော ဓမ္မမည်၏။

နိဇ္ဇိဝ ဓမ္မောတိပိ-နိဇ္ဇိဝဓမ္မ ဟူသည်လည်း၊ ဧသော ဧဝ နယော-ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ၏၊ တေသု-ထိုလေးပါးသောအနက်တို့တွင်၊ ဣမသ္မိံဌာနေ-ဤအရာ၌၊ နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝဓမ္မော-နိဿတ္တနိဇ္ဇိဝဓမ္မကို၊ အဓိပ္ပေတော-အလိုရှိအပ်၏၊ သော-ထိုနိဿတ္တ နိဇ္ဇိဝဓမ္မသည်၊ အတ္တတော-အနက်အားဖြင့်၊ တယော-သုံးပါးကုန်သော၊ အရူပိနော-နာမ်ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာ-ခန္ဓာတို့တည်း၊ ဝေဒနာက္ခန္ဓော-ဝေဒနာက္ခန္ဓာလည်းကောင်း၊ သညာက္ခန္ဓော-သညာက္ခန္ဓာ လည်းကောင်း၊ သင်္ခါရက္ခန္ဓော-သင်္ခါရက္ခန္ဓာ လည်းကောင်း၊ ဣတိဣမေတယော-ဤသုံးပါးတို့တည်း။

ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ ဧတေ-ထိုခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်၊ ဧတေသံ-ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသော ခန္ဓာတို့အား၊ မနော-ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော-ပြောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာပ - မနောပုဗ္ဗင်္ဂမ မည်ကုန်၏၊ ဧတေဟိ-ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော သုံးပါးသောခန္ဓာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ကထံ

ပနဟောတိ-အသ္မိ ဖြစ်သနည်းဟူမူကား၊ ကေဝတ္ထုကော-တူသော မှီရာ ရှိသော စိတ်သည်၊ ကောရမ္မဏော-တူသော အာရုံရှိသောစိတ်သည်၊ အပုဗ္ဗအစရိမံ-မရှေးမနှောင်း၊ ကေက္ခဏေ-တပြိုင်နက်သောခဏ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမောနာမ-ပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒ ဟူယဋ္ဌေန-ဥပ္ပါဒကုဏ္ဍ၌ သဟဇာတသတ္တိနိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ အစရှိသည်ဖြင့် ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ-မနောပုဗ္ဗင်္ဂမမည်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ပါကဋီကရောမိ-ထင်စွာဆိုဦးအံ့၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ ဂါမ-သာတာဒိနိကမ္မာနိ-ရွာကိုဖျက်ခြင်း အစရှိကုန်သော အမှုတို့ကို၊ ကရောဇ္ဇေသု-ပြုကုန်သော၊ ဗဟူသု-များစွာကုန်သော ခိုးသူတို့တွင်၊ ဝါ-ဗဟူသု-များစွာကုန်သော ခိုးသူတို့သည်၊ ကရောဇ္ဇေသု-ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကော-အဘယ်ခိုးသူသည်၊ တေသံ - ထိုခိုးသူတို့၏၊ ဝါ-တို့တွင် ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ-ပြခန်းသနည်းဟူ၍၊ ဝုတ္တေ - ဆိုသည်ရှိသော်၊ ယော-အကြင် ခိုးသူကြီးသည်၊ နေသံ-ထိုခိုးသူငယ်တို့အား၊ ပစ္စယော-အထောက်အပံ့သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ယံ-အကြင်ခိုးသူကြီးကို၊ နိဿာယ - မှီ၍၊ တေ-ထိုခိုးသူငယ်တို့သည်၊ တံကမ္မံ-ထိုရွာဖျက်ဆီးခြင်း အစရှိသောအမှုကို၊ ကရောဇ္ဇိ-ပြုကုန်၏၊ သောဒတ္တောဝါ-ထိုဒတ္တမည်သော ခိုးသူကြီးကိုလည်းကောင်း၊ သောမိတ္တော ဝါ-ထိုမိတ္တမည်သော ခိုးသူကြီးကို လည်းကောင်း၊ တေသံ-ထိုခိုးသူတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမောတိ-ရွှေသွားဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယယာ - ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဝေတထာ-ထိုအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ အယံဥပမာယ သမ္ပတ္တိ-ဤ ဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန-ဥပ္ပါဒကုဏ္ဍသဟဇာတသတ္တိနိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိစသည်ဖြင့်ကျေးဇူးပြုတတ်သော အနက်ကြောင့်၊ တေသံ-ထိုဝေဒနာကုဏ္ဍ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာ သုံးပါးတို့အား၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမော-ဝိညာဏကုဏ္ဍာ ပြခန်းခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ နာမ - မနောပုဗ္ဗင်္ဂမမည်ကုန်၏၊ ဟိ-ထိုစကား ဆိုသင့်စွာ တေ - ထိုဝေဒနာကုဏ္ဍ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်၊ မနော-စိတ်သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဇေ-မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောဇ္ဇိ-မတတ်နိုင်ကုန်၊ မနောပန-

စိတ်သည်ကား၊ ဧကစ္စေသု စေတသိကေသု-အချို့သော စေတသိက်တို့သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ-မဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ - ဖြစ်သည်သာလျှင် တည်း၊ အဓိပတိ ဝသေနပန - အဓိပတိပစ္စည်း၏ အစွမ်း အားဖြင့်ကား၊ ဧတေသံ-ထို ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား၊ မနော-ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော၊ သေဋ္ဌော-အမြတ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောသေဋ္ဌာ-မနောသေဋ္ဌ မည်ကုန်၏၊ ဟိ ပါကဋ္ဌိကရောမိ-ထိုစကားကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊ စောရာဒိနံ-ခိုးသူ အစရှိကုန်သော သူတို့၏၊ စောရဇေဋ္ဌကာဒယော-ခိုးသူကြီး အစရှိသောသူတို့သည်၊ အဓိပတိနော-အစိုးရသည်ဖြစ်၍၊ သေဋ္ဌာယထာ မြတ်ကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-တူ၊ တေသံပိ-ထိုဝေဒနာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း၊ မနော-ဝိညာဏက္ခန္ဓာ သည်၊ အဓိပတိ-အစိုးရသည်ဖြစ်၍၊ မနောဝ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာသည်သာလျှင်၊ သေဋ္ဌော-မြတ်၏၊ ဒ ရူအာဒိဟိ - သစ်စသည်တို့ဖြင့်၊ ဝါ-ထင်းအစရှိသည် တို့ဖြင့်၊ နိပ္ပန္နာနိ-ပြီးကုန်သော၊ တာနိတာနိဘဏ္ဍာနိ-ထိုထို ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ ဒါရုမယာဒိနိနာမ-သစ်ဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာပန-ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဟထာ-တူ၊ ဧတေသံပိ-ထိုဝေဒနာအစရှိကုန် သော ခန္ဓာသုံးပါး တို့သည်လည်း၊ မနတော - စိတ်အားဖြင့်၊ နိပ္ပန္နတ္တာ-ပြီးသောကြောင့်၊ မနောမယာနာမ-မနောမယမည်ကုန်၏၊ ပဒုဋ္ဌေနာတိ-ပဒုဋ္ဌေနဟူသည်ကား၊ အာဂန္တုကေဟိ-အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာ ဒိဟိ-အဘိဇ္ဈာ အစရှိကုန်သော၊ ဒေါသေဟိ-တို့ဖြင့်၊ ပဒုဋ္ဌေန-ပြစ်မှားလို သော၊ မနယာ-စိတ်ဖြင့်၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ ပကတိမနော-ပြုကတေ သော မိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝင်္ဂစိတ္တံ-ဘဝင်္ဂစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အပဒုဋ္ဌံ-ပြစ်မှားခြင်းမရှိ၊ ဟိ ပါကဋ္ဌိကရောမိ - ထိုစကား ကို ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ပသန္တံ-ကြည်သော၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ အာဂန္တုကေဟိ-အာဂန္တုက ဖြစ်ကုန်သော၊ နီလာဒိဟိ-အညို အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ-ညစ်နှမ်းသော၊ နီလောဒကာဒိဘေဒံ-ညိုသော ရေအစရှိသော အပြားရှိ သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ နဝံ ဥဒကံ-ရေသစ်သည်၊ နစဟောတိယထာ-မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ပုရိမပသန္တံ ဥဒကာမေဝ - ရှေ့ ကြည်သော ရေသည်သာလျှင်၊ နာပိဟောတိယထာ - မဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊

တထာ-တူ၊ တမ္ပိ-ထိုစိတ်သည်လည်း၊ အာဂန္တုကေဟိ-အာဂန္တုက ဖြစ်
 ကုန်သော၊ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ-အဘိဇ္ဈာ အစရှိကုန်သော၊ ဒေါသေဟိ-အပြစ်
 တို့ဖြင့်၊ ပဒုဋ္ဌ-ပြစ်မှားခြင်း ရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ နဝံစိတ္တံ-အသစ်သော စိတ်
 သည်၊ နစဟောတိ-မဖြစ်၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပဘဿရံ-ပြီးပြီးပြန်ရှိသော၊ ဣဒံစိတ္တံ - ဤစိတ်သည်၊
 ဒာတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဉ္စခေါ-ထိုစိတ်သည်လည်း၊ အာဂန္တုကေဟိ-အာဂန္တုကဖြစ်ကုန်
 သော၊ ဥပက္ကိလေသေဟိ-ညစ်နွမ်းခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ-ညစ်နွမ်း၏၊ ဣတိ-သို့၊
 အာဟ-ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ ပဒုဋ္ဌေန-ပြစ်မှားလှသော၊ မနသာ-စိတ်ဖြင့်၊
 စေဘာသတိဝါ-အကယ်၍မူလည်း ဆိုငြားအံ့၊ စေကရောတိဝါ-အကယ်၍မူ
 လည်း ပြုငြားအံ့၊ သောဘာသမာနော-ထိုသို့ဆိုသောသူသည်၊ ဘုဗ္ဗိခံ-လေး
 ပါးအပြားရှိသော၊ ဝစိဒုစ္စရိတမေဝ-ဝစိဒုစ္စရိတ်ကိုသာလျှင်၊ ဘာသတိ-
 ဆို၏၊ ကရောန္တော-ပြုသောသူသည်၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ကာယ
 ဒုစ္စရိတမေဝ-ကာယ ဒုစ္စရိတ်ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ အဘိဇ္ဈာဒီဟိ-
 အဘိဇ္ဈာအစရှိသည်တို့သည်၊ အဘာသန္တော-မဆိုသည်ဖြစ်၍၊ အကရောန္တော-
 မပြုသည်ဖြစ်၍၊ တာယပဒုဋ္ဌမာနသတာယ-ထိုသို့ပြစ်မှားလှသောစိတ်ရှိသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသော၊ မနောဒုစ္စရိတံ-မနောဒုစ္စရိတ်
 ကို၊ ပူရေတိ-ပြည့်စေ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အဿ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒသ အကုသလ
 ကမ္မပထာ-ဆယ်ပါးသော အကုသိုလ် ကမ္မပထတရားတို့သည်၊ ပါရိပူရိ-
 ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ တတော နံ ဒုက္ခ မန္တေတိတိ-တတောနံ
 ဒုက္ခ မန္တေတိ ဟူသည်ကား၊ တတော တိဝိဓ ဒုစ္စရိတတော-ထိုသုံးပါးသော
 ဒုစ္စရိတ်ကြောင့်၊ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသည်၊ အန္တေတိ-အစဉ်
 လိုက်၏၊ ဒုစ္စရိတာနုဘာဝေန-ဒုစ္စရိတ်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ စတ္တာဓရာ
 အပါယေဝါ-အပါယ်လေးဘုံ၌ လည်းကောင်း၊ မနုဿေသုဝါ-ရူတို့၌
 လည်းကောင်း၊ တမတ္တဘာဝံ-မှိုက်သောအဖြစ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်သော၊
 ကာယဝတ္ထုကမ္ပိ-ကာယလျှင် အကြောင်းရှိသော ဒုက္ခလည်းကောင်း၊ ဣတ
 ရမ္ပိ-ဤမှတပါးသောစိတ်လျှင် အကြောင်းရှိသောဒုက္ခလည်းကောင်း၊ ဣတိ
 ဣမိနာ ပရိယာယေန-ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ကာယိကဓေတသိ
 ကံ-ကိုယ်စိတ်ကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ ဝိပါကဒုက္ခံ-အကျိုးဖြစ်သော ဆင်းရဲသည်၊

အနုဂစ္ဆတိ-အစဉ်လိုက်၏။ ယထာကံ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း။ စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံတိ-စက္ကံဝ ဝဟတော ပဒံ ဟူသည်ကား၊ ဓုရေယုတ္တဿ-လှည်းဦးဌာကသော၊ ဓုရံ-လှည်းဦးဝန်ကို၊ ဝဟတော-ရွက်ဆောင်သော၊ ဗလိဗဒ္ဓဿ-နှားလား၏။ ပဒံ-ခြေရာသို့၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးသည်၊ အနုဂစ္ဆတိဝိယ-အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့တည်း။ ဟိ ပါကဋ္ဌိကဓောမိ-ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးကို၊ ကေပိ ဒိဝသံ-တရက်ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဒွေပိဒိဝသံ-နှစ်ရက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ပဉ္စပိဒိဝသံ-ငါးရက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ ဒသပိဒိဝသံ-ဆယ်ရက်တို့ပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ အစုမာသံပိ-လခွဲပတ်လုံး လည်းကောင်း၊ မာသံပိ-တလ လည်းကောင်း၊ ဝဟန္တော-ဝန်ကို ရွက်ဆောင်သော၊ သော-ထိုနှားလားသည်၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးစက်ကို၊ နိဝတ္တေတုံ၊ နစ်စေခြင်းငှာ၊ ဇဟိတုံ-စွန့်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ အထခေါ-စင်စစ်သော်ကား၊ ယုဂံ-ထမ်းပိုးသည်၊ ပုရတော-ရှေ့သို့၊ အဘိက္ကမန္တဿ-တက်သော၊ အဿ-ထိုနှားလား၏၊ ဂိဝံ-လည်ကို၊ ဗာဓတိ-ညှဉ်းဆဲ၏၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးသည်၊ ပစ္ဆတော-သို့၊ ပဋိက္ကမန္တဿ-ဆုတ်သော နှားလား၏၊ ဦရုမံသံ-ပေါင်သားကို၊ ပတိဟနတိ-ထိခိုက်၏၊ ဣမေဟိ ဒွိဟိ အာကာရေဟိ-ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ဗာဓန္တံ-ညှဉ်းဆဲသော၊ စက္ကံ-လှည်းဘီးစက်သည်၊ တဿ-ထိုနှားလား၏၊ ပဒါနုပဒိကံ-ခြေရာတိုင်း ခြေရာတိုင်း၊ ဟောတိယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ-လျှင်၊ စေ-အကယ်၍၊ ပဒုဋ္ဌေန-ပြစ်မှားလိုသော၊ မနသာ-စိတ်ဖြင့်၊ တိဏိ ဒုစ္စရိတာနိ-သုံးပါးသောဒုစ္စရိတ်တို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဌိတံ-တည်သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ နိရယာဒီသု-ငရဲ အစရှိကုန်သော၊ တတ္ထ တတ္ထ ဂတ ဂတ ဌာနေ-ထိုထို ရောက်ရာရောက်ရာ အရပ်၌၊ ဒုစ္စရိတမူလကံ-ဒုစ္စရိတ်သာလျှင် အရင်းရှိသော၊ ကာယိကမ္ပိ-ကိုယ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်သော၊ စေတသိကမ္ပိ-စိတ်ကြောင့်လည်း ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲသည်၊ အနုဗန္ဓတိ-အစဉ်ဖွဲ့၍ လိုက်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ - ဂါထာအဆုံး၌၊ တိံသ သဟဿဘိက္ခုသုံးသောင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံသု-ရောက်ကုန်၏၊ သမ္ပတ္တ ပရိသာယပိ-

ရောက်လာသော တရားနာပရိသတ် အားလည်း၊ ဒေသနာ-ဒေသနာတော်
သည်၊ သာတ္ထိကာ-အစီးအပွားနှင့်တကွ ပြည့်စုံသည်၊ သဖလာ-အကျိုးနှင့်
တကွ ဖြစ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ပဌမံ-ရှေးဦးစွာသော၊ စက္ခုပါလတ္ထေ
ရဿ-၏၊ ဝတ္ထု-သည်၊ ဣတိသမတ္တော-ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၂-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု

စက္ခုပါလမထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ
ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသဆရာသည်
“မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ” ဝေသာ ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာတိ-မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ အစရှိသော၊ ဒုတိယ
ဂါထာပိ-ဒုတိယ ဂါထာကိုလည်း၊ သာဝတ္ထိယညေဝ-သာဝတ္ထိ ပြည်၌သာ
လျှင်၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ဘာသိတာ-
ဟောတော်မူအပ်၏၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကော နာမ-
အဒိန္နပုဗ္ဗက အမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ အဟောသိကိရ-
ဖြစ်သတတ်၊ တေန-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်သောသူအား၊
ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော ဝတ္ထုကို၊ နဒိန္နပုဗ္ဗံ-ပေးဘူးသည်မရှိ၊ တေန-ထိုကြောင့်၊
တံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကောတွေဝ နာမံ-အဒိန္နပုဗ္ဗကဟူသော အမည်ကို
သာလျှင်၊ သဉ္ဇာနိံ သု - သိကုန်၏၊ တဿ-ထို အဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားအား၊
ဧကောပုတ္တော - တယောက်တည်းသော သားသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊
ပိယော-ချစ်အပ်၏၊ မနာပေါ-နှလုံးကို ပွားစေအပ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
အဿ - ထိုသတို့သားအား၊ ပိလန္ဒနံ-တန်းဆာကို၊ ကာရေတုကာမော-
လုပ်စေလိုသည်ဖြစ်၍၊ သုဝဏ္ဏကာရေ-ရွှေပန်းထိမ်သည်တို့ကို၊ သစေ ကာ
ရေဿာမိ-အကယ်၍ လုပ်စေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေတ္တနံ-အခကို၊ ဒါတဗ္ဗံ-ပေး
အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်
သာလျှင်၊ သုဝဏ္ဏံ-ရွှေကို၊ ကောဇေတော-ခတ်၍၊ မဋ္ဌာနိ-ပြေပြစ်ကုန်သော၊
ကုဏ္ဍလာနိ - နားရွောင်းတို့ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တေန-
ထိုကြောင့်၊ အဿ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိတွေဝ

နာမံ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ ဟူသော အမည်သည်လျှင်၊ ပညာယိတ္တ-ထင်၏၊ တဿ-
 ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ သတို့သားအား၊ သောဠသဝဿိက ကာလေ-တဆဲခြောက်
 နှစ် အရွယ်သို့ ရောက်သောကာလ၌၊ ပဏ္ဍုရောဂေါ-ဖျော့တော့သောအနာ
 သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တဿ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သား၏၊ မာတာ-
 အမိသည်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ပြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊
 တေ-သင်၏၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ ရောဂေါ-အနာသည်၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်၏၊
 နံ-ထိုသတို့သားကို၊ တိကိစ္ဆာယေဟိ - ဆေးကုလော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ ဘောတိ-အိုရှင်မ၊ ဝေဠု-ဆေးသမားကို၊ သစေ အာနေဿာမိ-
 အကယ်၍ ဆောင်စေသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘတ္တဝေတ္တနံ-ထမင်း မျိုးရိက္ခာကို၊ ဒါ
 တဗ္ဗံ-ပေးအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ-သင်သည်၊ မမ-ငါ၏၊
 ဓနုစ္ဆေဒနံ-ဥစ္စာ၏ပျက်ခြင်းကို၊ ဩလောကေသိကံ-ကြည့်သလော၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အထ-ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ ပြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ နံ-
 ထိုသတို့သားကို၊ ကိံကရိဿသိ-အသို့ ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ မေ-ငါ၏၊ ဓနုစ္ဆေဒေါ-ဥစ္စာ၏ ပျက်ခြင်းသည်၊ ယထာ-အကြင်
 အခြင်းဖြင့်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ တထာ-ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ သော-ထို အဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားသည်၊ ဝေဠုနံ - ဆေး
 သမားတို့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တုမေ-သင် ဆေးသမားတို့
 သည်၊ အသုကရောဂဿနာမ-ဤမည်သောအနာကို၊ ကိံဘေသဠု-အဘယ်
 ဆေးကို၊ ကရေထ-ကုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အထ-ထိုသို့
 မေးသောအခါ၌၊ အဿ-တိုအဒိန္နပုဗ္ဗက သူဌေးအား၊ တေ-ထိုဆေးသမား
 တို့သည်၊ ယံဝါ တံဝါ-ဟုတ်ဟုတ်ညားညား၊ ရုက္ခတစာဒိနိ-သစ်ခေါက်အစ
 ဂြိုသည်တို့ကို၊ အာစိက္ခန္တိ-ကုန်၏၊ သော-ထိုအဒိန္နပုဗ္ဗက ပုဏ္ဏားသည်၊ တံ-
 ထိုဟုတ်ဟုတ်ညားညားသော သစ်ခေါက်တို့ကို၊ အာဟရိတွာ-ခွါ၍၊ ပုတ္တဿ-
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားအား၊ ဘေသဠု-ဆေးကို၊ ကရေတိ-ကု၏၊ တံ-ထို
 ဆေးကို၊ ကရေန္တဿေဝ-ကုစဉ်လျှင်၊ အဿ-ထိုသတို့သားအား၊ ရောဂေါ-
 အနာသည်၊ ဗလဝါ-အားကြီးသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အတေကိစ္ဆဘာဝံ-
 ဆေးမကုကောင်းသည်၏ အဖြစ်သို့၊ ဥပါဂမိ-ရောက်၏၊ ပြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏား
 သည်၊ တဿ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီ သတို့သားအား၊ ဒုဗ္ဗလဘာဝံ-အားနည်းသည်

၏အဖြစ်ကို၊ ဥတုာ-သိ၍၊ ကေဝေဇ္ဇ-ဆေးသမားတယောက်ကို၊ ပက္ခောသိ-
 ခေါ်၏။ ထိုသော-ဆေးသမားသည်၊ တံ-ထိုသတို့သားကို၊ သြလောကေတွာဝ-
 ကြည့်၍သာလျှင်၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ကံ ကိစ္စ-တခုသော ကိစ္စသည်၊
 အတ္တိ-၏။ အညံဝေဇ္ဇ-ဆေးသမားတဦးကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊
 တံကိစ္စာယေဟိ-ကုပါလေလော့၊ ဣတိ-သို့၊ တံ-ထိုသတို့သားကို၊ ယဟာယ-
 စွန့်၍သာ၊ နိက္ခမိ-ထွက်သွား၏။ ပြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ တဿ-ထိုသတို့
 သားအား၊ မရဏသမယံ-သေအံ့သောအခါကို၊ ဥတုာ-သိ၍၊ ဣမဿ-
 ဤသတို့သားကို၊ ဒဿနတ္ထာယ-ရှုခြင်းငှာ၊ အာဂတာ - လာကုန်သော
 သတို့သည်၊ မေ - ငါ၏၊ အန္တောဂေဟေ - အိမ်တွင်း၌၊ သာပတေယျံ-
 ဥစ္စာနှစ်ကို၊ ပဿိဿန္တိ-မြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗဟိ-အပသို့၊ နံ-ထိုသတို့သား
 ကို၊ ကရိဿာမိ-ထုတ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်၍၊
 ဗဟိအာဠိန္ဒေ-ပြင်ပအိမ်ဦး၌၊ ဝါ-လက်တီးခန်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ-အိပ်စေ၏။
 တံဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗလဝပစ္စုသ သမယေ-
 အားကြီးသော မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိတော-မဟာ
 ကရုဏာသမာပတ်မှ၊ ဝုဠာယ-ထတော်မူ၍၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓေသု-ရှေးဖြစ်သောဘုရား
 တို့၌၊ ကတာဓိကာရာနံ-ပြုအပ်သော ကောင်းမှုရှိကုန်သော၊ ဥဿန္တကုသလ
 မူလာနံ-ပြန့်ပြောသော ကုသိုလ်လျှင် အရင်းရှိကုန်သော၊ ဝေနေယျဗန္ဓဝါ
 နံ-ကျွတ်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ ဝါ-သိထိုက်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့
 အား၊ ဒဿနတ္တံ-ကြည့်ခြင်းငှာ၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ-ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ ဝါ-သဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်ဖြင့်၊ လောကံ-ကို၊ ဝေါလောကေန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဒသ
 သဟဿစက္ကဝါဠေသု-တသောင်းသော စကြဝဠာတိုက်တို့၌၊ ဉာဏဇာလံ-
 သဗ္ဗညုတဉာဏ်တည်းဟူသောကွန်ရက်ကို၊ ပတ္ထရိ-ဖြန့်တော်မူ၏။ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ-
 မဋ္ဌကုဏ္ဍလိသတို့သားသည်၊ ဗဟိအာဠိန္ဒေ-အပဖြစ်သော အိမ်ဦး၌၊ နိပ္ပန္နာ
 ကာရေနဝ-အိပ်သောအခြင်းအရာဖြင့်လျှင်၊ တဿ ဉာဏဿ-ထိုသဗ္ဗညုတ
 ဉာဏ်တော်၏၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ပညာယိ-ထင်လေ၏။ သတ္တာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ထံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိကို၊ ဒိသွာ-မြင်တော်မူ၍၊ တဿ-ထိုမဋ္ဌ
 ကုဏ္ဍလိ သတို့သားကို၊ အန္တောဂေဟာ-အိမ်တွင်းမှ၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်၍၊
 တတ္ထ-ထိုအိမ်ဦး၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပိတဘာဝံ-အိပ်ခါသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတုာ-

သိ၍၊ မယံ-ငါအား၊ ဧတ္ထံ-ဤမဋ္ဌကုဏ္ဍလီရိရာအရပ်သို့၊ ဂတပစ္စယေန-
 သွားခြင်း၏အကြောင်းဖြင့်၊ အတ္ထော - အကျိုးသည်၊ အတ္ထိနုခေါတိ-ရှိ
 သလောဟု၊ ဥပဓာရေန္တော-စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမံ-ဤအကြောင်း
 ကို၊ အဒ္ဓသ-မြင်တော်မူ၏၊ အယံမာဏဝေါ-ဤလုလင်သည်၊ မယံ-ငါ၌၊
 စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ-ကြည်ညိုစေ၍၊ ကာလံကတွာ-စုတေခြင်းကို
 ပြု၍၊ တာဝတိံသဒေဝလောကေ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ တိံသယော
 ဇနိကေ-ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ-
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ အတ္ထရာသဟဿပရိဝါရော-နတ်သုံးတထောင် ခြံရံသည်၊ ဘဝိဿ
 တိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပြာဟ္မဏောပိ-ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ နံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီကို၊ ဈာ
 ပေတွာ-သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ရောဒန္တော-ငိုလျက်၊ အာဠဟနေဝ-သင်းချိုင်း၌ သာ
 လျှင်၊ စရိဿတိ-လှည့်လည်လတ္တံ့၊ ဒေဝပုတ္တော-နတ်သားသည်၊ တိဂါဝု
 တပ္ပမာဏံ-သုံးဂါဝုတ်ပမာဏရှိသော၊ သဠိသကဋ္ဌဘာရာလင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတံ-
 လှည်းခြောက်ဆယ်တိုက် ဝန်ရှိသောတန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊
 အတ္ထရာသဟဿပရိဝါရံ-နတ်သုံးတထောင်ခြံရံသော၊ အတ္တဘာဝံ-အတ္တဘော
 ကို၊ ဩလောကေတွာ-၍၊ ကေနနုခေါကမ္ပေန-အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်၊
 မယာ-ငါသည်၊ အယံ သိရိ သမ္ပတ္တိ-ဤကြက်သရေ စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 လဒ္ဓါ-ရသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဩလောကေန္တော- ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 မယံ-ငါဘုရား၌၊ စိတ္တပ္ပဿာဒေန-စိတ်ကို ကြည်ညိုစေသဖြင့်၊ လဒ္ဓဘာဝံ-
 ရသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ အယံ ပြာဟ္မဏော - ဤပုဏ္ဏားသည်၊
 နေဇ္ဈဒဘယေန-ဥစ္စာပျက်အံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ မမ-ငါအား၊
 ဘေသဠံ-ဆေးကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဒေဝသိကံ-
 နေ့တိုင်း၊ အာဠဟနံ-သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရောဒတိ-ငို၏၊ နံ-
 ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဝိပ္ပကာရပတ္တံ-ဘောက်ပြန်ခြင်းသို့ရောက်သည်ကို၊ ကရိဿာမိ-
 ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပိတရိ-အဘသည်၊ ရောဒေန္တော-ငိုသည်ရှိသော်၊ မဋ္ဌ
 ကုဏ္ဍလီ ဝဏ္ဏေန-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ အသွင်ဖြင့်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ အာဠဟနဿ-
 သင်းချိုင်း၏၊ အဝိဒူရေ-မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ-အိပ်၍၊ ရော
 ဒိဿတိ-ငိုလတ္တံ့၊ အထ-ထိုသို့ငိုသောအခါ၌၊ နံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီနတ်သား
 ကို၊ ပြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ တံ-သင်သည်၊ ကော-အသူနည်း၊ ဣတိ-

ဤသို့၊ ပုစ္ဆိဿတိ- မေးလတ္တံ၊ အဟံ - ငါသည်၊ တေ - သင်ပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော-သားဖြစ်သော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိတိ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဟူ၍၊ အာစိက္ခိဿတိ- ကြားလတ္တံ၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိဿတိ- မေးလတ္တံ၊ တာဝတိ သဘဝနေ - တာဝတိ သာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-ဆိုလတ္တံ၊ ကိံကမ္မ-အဘယ်သို့ သော ကောင်းမှုကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ မယိ-ငါဘုရား၌၊ စိတ္တပ္ပဿာဒေန-စိတ်ကို ကြည်ညို စေသဖြင့်၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝံ-ဖြစ်သော အဖြစ်ကို၊ အာစိက္ခိဿတိ-ကြားလတ္တံ၊ ဗြာဟ္မဏော - ပုဏ္ဏားသည်၊ တုမေသု - အရှင်ဘုရားတို့၌၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပဿာဒေတွာ-ကြည်ညိုစေ၍၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တောနာမ-ဖြစ်သော သူမည်သည်၊ အတ္တိ-ရှိအံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ ပုစ္ဆိဿတိ- လျှောက်လတ္တံ၊ အထ-ထိုသို့လျှောက်သောအခါ၌၊ အဿ-ထိုပုဏ္ဏားအား၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဧတ္တကာနိ သဟာနိဝါ-ဤမျှ အရာတို့ဟူ၍ လည်း ကောင်း၊ ဧတ္တကာနိ သဟဿာနိဝါ-ဤမျှ အထောင်တို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဧတ္တကာနိ သတသဟဿာနိဝါ-ဤမျှ အသိန်းတို့ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ဂဏနာယ-ရေတွက်ခြင်းဖြင့်၊ ပရိစ္ဆိန္နိတံ-ပိုင်းခြားခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ- မတတ်ကောင်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဓမ္မပဒေ-ဓမ္မပဒ၌၊ ဂါထံ- ဂါထာကို၊ ဘာသိဿာမိ-ဟောရအံ့၊ ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏ အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ-ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော - သစ္စာလေးပါး တရားကို သိသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ-သည်၊ သောတာပနော-သောတာပန် သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ၊ အဒိန္နပုဗ္ဗကော ဗြာဟ္မဏော-အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏား သည်၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သောတာပနော-သောတာပန်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ် လတ္တံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမံ ကုလပုတ္တံ-ဤအမျိုးသားကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ မဟာ- များစွာသော သူအပေါင်းသည်၊ ဓမ္မာဘိသမယော-သစ္စာလေးပါး တရား ကို သိသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ၊ ဣတိ-သို့၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ ပုနဒိဝသေ- မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ကတသရီရပဋိဇ္ဇဂ္ဂနော - ပြုအပ်သော ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်း ရှိပြီး၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော-များစွာသော ရဟန်း

သံဃာ ခြံရံလျက်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ဗြာဟ္မဏဿ-ပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟဒွါရံ-အိမ်တံခါးသို့၊ ဂတော - ရောက်တော်မူ၏၊ တသ္မိံ-ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ အန္တောဂေဟာဘိမုခေါ-အိမ်တွင်းသို့ရှေ့ရှု၊ နိပ္ပန္နော-အိပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္တနော-မိမိအား၊ အပဿနဘာဝံ-မမြင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတော-သိ၍၊ ဧကံ ရသ္မိံ - တခုသော ရောင်ခြည်တော်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-လွှတ်တော်မူ၏၊ မာဏဝေါ-လုလင်သည်၊ ဧသော-ဤအရောင်သည်၊ ကိဩဘာသောနာမ-အဘယ်အရောင်ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပရိဝတ္တေတွာ-ပြန်၍၊ နိပ္ပန္နော-အိပ်လျက်လျှင်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အန္ဓဗာလပိတရံ-အလွန်မိုက်လှစွာသော အဘကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ကာယဝေယျာဝဋ္ဋိကံ-ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကို၊ ကာတုံဝါ-ပြုခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒါတုံဝါ-ပေးခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သောတုံဝါ-နာခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နာလဒ္ဓံ-မရ၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မေ-ငါ၏၊ ဟတ္တာပိ-လက်တို့ကိုလည်း၊ အနုဓိပတေယျာ-အစိုးမရပြီ၊ အညံ-တပါးသော၊ ကတ္တဗ္ဗံ - ပြုအပ်သောကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မနမေဝ-စိတ်ကိုသာလျှင်၊ ပဿာဒေတိ-ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေ၏၊ ဘတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတ္တကေန စိတ္တပ္ပဿာဒေန-ဤမျှလောက်သော စိတ်၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ဖြစ်စေကာမျှဖြင့်၊ ဣမဿ-ဤမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သားအား၊ အလံ-သင့်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပက္ကမိ-ဖဲတော်မူ၏၊ သောထိမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသည်၊ တထာဂတေ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စက္ခုပထံ-မျက်စိမြင်ရာခရီးကို၊ ဝိဇဟန္တေယေဝ-စွန့်သော်သာလျှင်၊ ပဿန္နမနော-ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ကာလံကတွာ-စုံတေခြင်းကို ပြု၍၊ သုတ္တပဗုဒ္ဓေါဝိယ-အိပ်ပျော်၍ နိုးသောယောကျ်ား ကဲ့သို့၊ ဒေဝလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ တိံသယောဇနိကေ-ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ဗြာဟ္မဏောပိ - ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ အဿ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလီသတို့သား၏၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ဈာပေတွာ-ဖုတ်ကြည်းသင်္ဂြိုဟ်၍၊ အာဠ

ဟနေ-သင်းချိုင်း၌၊ ရောဒနပရာယဏော-ငိုခြင်းလျှင် လည်းလျောင်းရာ ရှိ
သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်း၊
အာဠဟနံ-သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရောဒတိ-ငိုကြွေး၏၊ ကေပုတ္တက-
တယောက်တည်းသောသား၊ ကဟံ-အဘယ်မှာနေသနည်း၊ ကေပုတ္တက-
တယောက်တည်းသောသား၊ ကဟံ-အဘယ်မှာနေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
ရောဒတိ-ငိုကြွေး၏၊ ဒေဝပုတ္တောပိ - မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားသည်လည်း၊
အတ္တနော - မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိ-စည်းစိမ် ချမ်းသာကို၊ ဩလောကေတွာ-
ကြည့်၍၊ ကေန ကမ္ပေန-အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့်၊ မေ-ငါ့အား၊ လဒ္ဓါ-
ရသနည်း၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ဥပဓာရေန္တော-စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်၊
သတ္တရိ - မြတ်စွာဘုရား၌၊ နောပသာဒေန-စိတ်ကို ကြည်ညိုစေသဖြင့်၊
လဒ္ဓါ-ရအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥတွာ-သိ၍၊ အယံဗြာဟ္မဏော-ဤပုဏ္ဏား
သည်၊ မမ - ငါ၏၊ အဖာသုက ကာလေ - မချမ်းသာသော ကာလ၌၊
ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ အကာရေတွာ-မပြုမူ၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အာဠ
ဟနံ-သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရောဒတိ-ငို၏၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဝိပုကာရ
ပတ္တမေဝ-ဖောက်ပြန်ခြင်းသို့ ရောက်သည်ကိုသာလျှင်၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊
ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝဏ္ဏေန-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ အသွင်ဖြင့်၊
အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ အာဠဟနဿ-သင်းချိုင်း၏၊ အဝိဒူရေ-မနီးမဝေးသော
အရပ်၌၊ ဗာဟာ-မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီ၍၊ ရောဒန္တော-ငိုလျက်၊ အဋ္ဌာ
သိ-ရပ်၏၊ ဗြာဟ္မဏော - ပုဏ္ဏားသည်၊ တံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားကို၊
ဒိသွာ-မြင်၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ တာဝ-ရှေးဦးစွာ၊ ပုတ္တ
သောကေန-သား၏ စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ ရောဒါမိ-ငို၏၊ သေ ဇေသော-ဤသူ
သည်၊ ကိမတ္ထံ-အဘယ်အကျိုးငှာ၊ ရောဒတိ-ငိုသနည်း၊ နံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ
နတ်သားကို၊ ပုစ္ဆိဿာမိ-မေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော-မေးလို၍၊ ဣမံ
ဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနှင့်တူသော လုလင်၊ အလင်္ကတော - တန်းဆာ
ဆင်လေ့ရှိသော၊ မာလာဓာရီ-ပန်းကို ဆောင်လေ့ရှိသော၊ ဟရိစန္ဒ
နုဿဒေါ-စန္ဒကူးရွှေကို လိမ်းကျပုလေ့ရှိသော၊ တုဝံ-သင်သည်၊ ဗာဟာ-
မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီ၍၊ ဝနမဇ္ဈေ-သုသာန်တောလယ်၌၊ ကန္ဓသိ - ငို

ကြွေး၏။ ကိံနုဒုက္ခိတော-အဘယ်ဆင်းရဲဖြင့် နှိပ်စက်သနည်း။ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏။

သောမာဏဝေါ-ထိုလုလင်သည်။ အာဟ-ဆို၏။ သောဝဏ္ဏမယော-ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ ပဘဿရော-ပွိုးပွိုးပြက်ရှိသော၊ မမ-ငါ၏၊ ရထပဉ္စရော-ရထားလှည်းအိမ်သည်။ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်ပြီ၊ တဿ-ထို ရထားလှည်းအိမ်၏၊ စက္ကယုဂံ-လှည်းဘီးအစုံကို၊ နဝိန္ဒာမိ-မရ၊ တေနုဒုက္ခေန-ထိုဆင်းရဲကြောင့်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ဇဟိဿာမိ-စွန့်ရအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

အထ-ထိုနောက်မှ၊ နံ-ထိုလုလင်ကို၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ-ဆို၏။ သောဝဏ္ဏမယံ-ရွှေဖြင့်ပြီးသော၊ မဏိမယံ-ပတ္တမြားဖြင့် ပြီးသော၊ လောဟမယံ-ကြေးဖြင့်ပြီးသော၊ အထ-ထိုမျှ၊ ရူပိယမယံ-ငွေဖြင့်ပြီးသော၊ စက္ကယုဂံ-လှည်းဘီးအစုံကို၊ တေ - သင်အား၊ ပဋိလဘိဿာမိ - ရစေအံ့၊ ဘဒ္ဒမာဏဝ-ကောင်းသောလုလင်၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ မေ-ငါ့အား၊ အာစိက္ခ-ကြားလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

တံ-ထိုစကားကို၊ သုတုာ-ကြား၍၊ မာဏဝေါ - လုလင်သည်၊ အယံ ဗြာဟ္မဏော-ဤပုဏ္ဏားသည်၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ အကတုာ-မပြုမူ၍၊ ပုတ္တပဋိရူပကံ-သားနှင့်အသွင်တူသော၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဒိသုာ-မြင်၍၊ ရောဒေန္တော-ငိုလျက်၊ သုဝဏ္ဏာဒိမယံ-ရွှေအစရှိသည်ဖြင့်ပြီးသော၊ ရထစက္ကံ-ရထားလှည်းဘီးကို၊ ကရောမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝဒတိ-ဆို၏၊ ဟောတု-ထိုသို့ဆိုသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ နိဂ္ဂဏိဿာမိ-နှိပ်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ စိန္တေတုာ-ကြံ၍၊ မေ-ငါ့အား၊ မဟန္တံ - ကြီးစွာသော၊ စက္ကယုဂံ-ရထားလှည်းဘီးအစုံကို၊ ကရိဿသိကိံ - ပြုအံ့လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော လှည်းဘီးအစုံကို၊ အာကခံသိ-အလိုရှိ၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသောလှည်းဘီးအစုံကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ မေ-အား၊ စန္ဒိမသုရိယေဟိ-လနေတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ တေ-ထိုလနေတို့ကို၊ မေ-ငါ့အား၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိ-သို့၊ ယာဝန္တော-တောင်းလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ-ဆို၏။ သောမာဏဝေါ-ထိုလုလင်သည်၊ တဿ-ထိုပုဏ္ဏားအား၊ ပါဝဒိ-ဆို၏၊ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးစုံသော လူ့

ပြည် နတ်ပြည်၌၊ ဘာဟရေ-ညီနောင်ဖြစ်ကုန်သော၊ စန္ဒီမသုရိယာ-လနေ
တို့သည်၊ သောဝဏ္ဏမယာ-ရွှေဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ တေန စက္ကယုဂေန-ထိုလခန
ဟူသော လှည်းဘီးအစုံဖြင့်၊ မေ-ငါ၏၊ ရုထပဉ္စရေ-လှည်းအိမ်သည်၊ သော
ဘကိ-ဟင်္ဂတယ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပါဝဒိ-ဆို၏။

အယ-ထိုသို့ ဆိုသောအခါ၌၊ နံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ နတ်သားကို၊ ဗြာဟ္မ
ဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ-ဆို၏။

မာဏဝ-လုလင်၊ တံ-သင်သည်၊ ဗာလောခေါ-မလိမ်မာသည်၊ အသိ
ဖြစ်၏၊ ယောဇံ-ယကြွေလင်သည်၊ အပတ္တိယံ-မတောင့်တအပ်သည်ကို၊ ပတ္တ
ယသိ ပညာမိ-တောင့်တအပ်သည် ဂင်၏၊ တုဝံ-သင်သည်၊ မရိယသိ-သေ
လတ္တံ့၊ တံ-သင်သည်၊ စန္ဒီမသုရိယေ-လနေတို့ကို၊ နဟိလစ္စသိ-မရလတ္တံ့၊
ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ မာဏဝေါ-
လုလင်သည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ ပညာယမာနဿ-ထင်ရှား၍
သောဝဏ္ဏကို၊ အတ္ထာယ-လိုချင်သောကြောင့်၊ ရောဒန္တော - ငိုကြွေးသော
သူသည်၊ ဗာလော-မိုက်သည်၊ ဟောတိကံ ပန-ဖြစ်လေသလော၊ ဥဒါဟု-
ကိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ အပညာယမာနဿ-ထင်ရှားမရှိသော ဝတ္ထုကို၊ အတ္ထာ
ယ-လိုချင်သောကြောင့်၊ ရောဒန္တော-ငိုသောသူသည်၊ ဗာလော-မိုက်သည်၊
ဟောတိကံ ပန-ဖြစ်သလော၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏။

ဥဘယတ္ထ ဝီထိယာ-နှစ်ပါးသောအတွင်းအပခရီး၌၊ ဂမနာဂမနမ္ပိ-ဘွား
ခြင်းလာခြင်းသည်လည်း၊ ဒိဿတိ-ထင်၏၊ ဝဏ္ဏဓာတု-လနေ၏အဆင်းသည်
လည်း၊ ဒိဿတိ-ထင်၏၊ ကာလကံတော - သေသော၊ ပုတ္တောပန-သား
သည်ကား၊ နဒိဿတိ-မထင်၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ကန္တဟံ ကန္တန္တာနံ-ငိုကြွေး
သောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ ဗာလတရော-အထူး
သဖြင့် မိုက်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ သေ
သော-ဤလုလင်သည်၊ ယုတ္တံ-သင့်သည်ကို၊ ဝဒသိ-ဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်၍၊ အာဟ-ဆို၏။

မာဏဝ-လုလင်၊ တံ-သင်သည်၊ သစ္စံခေါ-မှန်သည်ကို၊ ဝဒေသိ-ဆို၏၊ ကန္ဓတံ ကန္ဓန္တရနံ-ငိုကြွေးသောသူ နှစ်ယောက်တို့တွင်၊ အဟမေဝ-ငါသည်သာလျှင်၊ ဗာလတရော-မိုက်စွာ၏၊ ဒါရကော-သူငယ်သည်၊ ရုဒံ-ငိုသည်ဖြစ်၍၊ စန္ဒံ-လကို၊ အဘိပတ္တယေဝိယ-တောင့်တသကဲ့သို့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာလကံတံ-သေသော၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အဘိပတ္တယေ-တောင့်တလျက်၊ ရုဒံ-ငိုမိ၏၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့ဆို၍၊ တဿ-ထိုလုလင်၏၊ ကထာယ-စကားကြောင့်၊ နိဿောကော-စိုးရိမ်ခြင်းကင်းသည်၊ ဟုတုာ-ဖြစ်၍၊ မာဏဝဿ-လုလင်အား၊ ထုတိ-ကောင်းချီးကို၊ ကရောဇ္ဇော-ပေးလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဆို၏။

သတသိတ္တံ-ထောပတ်ဖြင့် သွန်းအပ်ထသော၊ အာဒိတ္တံ-မဲ့မဲ့ညီထသော၊ ပါဝကံ-မီးကို၊ ဝါရိနာ-ရေဖြင့်၊ ဩသိဉ္စိ-သွန်း၍၊ ဝတ-စင်စစ်၊ သန္တံ၊ သန္တံ လူဝ-ငြိမ်းစေဘိသကဲ့သို့၊ အာဒိတ္တံ-စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့် လောင်ထသော၊ မံ-ကို၊ ဩသိဉ္စိ-တရားစကားတည်းဟူသော ရေဖြင့်သွန်း၍၊ သဗ္ဗံ-သော၊ ဒရံ-စိတ်၏ ပူဆာခြင်းကို၊ ဝတ-စင်စစ်၊ နိဗ္ဗာပယေ-ငြိမ်းပစေ၏၊ မေ မမ-ငါ၏၊ ဟဒယနိဿိတံ-နှလုံးခွံသားကိုမှီ၍ ဖြစ်သော၊ သလ္လံ-ငြောင့်ဟူသော၊ သောကံ-စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အဗျဉ္ဇံ-နုတ်ပြီ၊ ယော-အကြင် နတ်သားသည်၊ သောကပရေတဿ-စိုးရိမ်ခြင်း နှိပ်စက်သော၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တသောကံ-သား၌ စိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အပါနုဒိ-ပယ်ပြီ၊ မာဏဝ-လုလင်၊ တဝ-သင်၏ စကားကို၊ သုတုာန-ကြားသောကြောင့်၊ သွာဟံ သောအဟံ-ထိုငါသည်၊ အဗျဉ္ဇသလ္လော-နုတ်အပ်ပြီးသော ငြောင့်ရှိသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်ပြီ၊ သိတိဘူတော-ချမ်းဇေးစွာဖြစ်ခြင်းသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်ပြီ၊ နိဗ္ဗုတော-ငြိမ်းသည်၊ အသ္မိ-ပြီ၊ နသောစာမိ-မစိုးရိမ်ပြီ၊ န ရောဒါမိ - မငိုပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ အဘာသိ-ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုလုလင်ကို၊ တံ-သင်သည်၊ ကောနာမ-အဘယ်အမည် ရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော - မေးလိုသည် ဖြစ်၍၊ အာဟ-ဆို၏။

မာဏဝ-လုလင်၊ တံ-သည်၊ ဒေဝတာ-စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းသည် တည်း၊ အသိနု-ဖြစ်သလော၊ ဂန္ဓဗျော-သည်တည်း၊ အသိနု-လော၊ အဒု-တို့သို့မဟုတ်မှုကား၊ ပုရိန္ဒဒေါ-အလ္လလက်ဦးပေးတတ်စွာသော၊ သက္ကော-

သိကြားသည်တည်း၊ အသိနု - ဖြစ်သလော၊ ကောဝါ-အသူနည်း၊ တံ-
သင်သည်၊ ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏၊ ပုတ္တော-သားနည်း၊ ကထံ-အဘယ်
သို့သောအကြောင်းဖြင့်၊ တံ-သင်လုလင်ကို၊ မယံ - ငါတို့သည်၊ ဇာနေမု-
သိရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုပုဏ္ဏားအား၊ မာဏဝေါ-လုလင်သည်၊
အာဟ-ကြားပေ၏။

ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ တံ-သည်၊ ပုတ္တံ-ကို၊ အာဠဟနေ-သင်းချိုင်း၌၊ သယံ-
ကိုယ်တိုင်၊ ဥယျိတွာ - ဖုတ်ကြည်း သင်္ဂြိုဟ်၍၊ ယဉ္ဇ-အကြင် သားကြောင့်၊
ကန္တသိ-ငိုကြွေး၏၊ ယဉ္ဇ-အကြင်သားကြောင့်၊ ရောဒသိ-ငို၏၊ သွာဟံ သော
အဟံ-ထိုငါသည်၊ ကုသလံ ကမ္မံ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရိတွာ - ပြု၍၊
တိဒသနံ-တာဝတိံသာနတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ-အပေါင်းအဘော် အဖြစ်
သို့၊ ပတ္တောတိ-ရောက်၏ဟု၊ အာစိက္ခံ-ကြား၏။

ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ အာဟ-ဆို၏။

သကေ အဂါရေ-မိမိအိမ်၌၊ အပ္ပံဝါ-အနည်းငယ်လည်း ဖြစ်သော၊
ဗဟံဝါ-များသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒဒန္တဿ - ပေးသည်
ကို၊ နပဿာမိ-ငါမမြင်၊ တာဒိသံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဥပေါသထကမ္မံ
ဝါ-ဥပုသ်သုံးခြင်းသည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကေနကမ္ပေန-အဘယ်ကံကြောင့်၊
ဒေဝလောကံ-သို့၊ ဂတော-ရောက်သည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
အာဟ-ဆို၏။

မာဏဝေါ-လုလင်သည်၊ အာဟ-ဆို၏။

သကေ နိဝေသနေ-မိမိအိမ်၌၊ အာဗာဓိကော-နာလျက်၊ ဒုက္ခိတော-
ဆင်းရဲလျက်၊ အာတုရရူပေါ-နာကျင်သော သဘောရှိလျက်၊ အဟံ-ငါ
သည်၊ ဂိလာနော-နာသည်၊ အမှိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဝိဂတရဇံ-ကင်းသော ကိလေသာ
ဟူသော မြူရှိသော၊ ဝိတိဏ္ဏကဓံ-ကူးပြောက်ပြီးသော ယုံမှားခြင်း ရှိသ
သော၊ သုဂတံ-ကောင်းသော စကားကို ဆိုတော်မူတတ်သော၊ အနောမ
ပညံ-မယုတ်မာသောပညာရှိတော်မူလသော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဒက္ခိ-

မြင်ပြီ။ သွာဟံ သောအဟံ-ထိုင်သည်။ ပမုဒိတမနော-ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နစိတ္တော-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဉ္စလိ-လက်အုပ်ကို၊ အကရိ-ချီပြီ။ သွာဟံ သောအဟံ-ထိုင်သည်။ ကုသလံ ကမ္မံ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို၊ ကရိတုာနု-ပြု၍၊ တိဒဿနံ-တဝတိံသာ နတ်တို့၏၊ သဟဗျတံ-အပေါင်းအဘော်အဖြစ်သို့၊ ပတ္တောတိ-ရောက်၏ဟု၊ အာစိက္ခိ-ကြား၏။

တသ္မိံ - ထိုစကားကို၊ ကတေန္တေယေဝ - ဆိုစဉ်လျှင်၊ ပြာဟ္မဏဿ-ပုဏ္ဏား၏၊ သကလသရီရံ-ကိုယ်အလုံးသည်၊ ပီတိယာ-ပီတိဖြင့်၊ ပရိပူရိ-ပြည့်၏၊ သော-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ တံ ပီတိံ -ထိုနှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပဝေဒေန္တော-ကြားလိုသည်ဖြစ်၍၊ အာဟ-ဆို၏။

အဉ္စလိကမ္မဿ-လက်အုပ်ချီခြင်း၏၊ ဤဒိသော-ဤသို့သဘောရှိသော၊ အယံဝိပါကော-ဤအကျိုးသည်၊ အစ္စရိယံဝတ-အံ့ဘွယ်ရှိစွာတကား၊ အဗ္ဘုတံဝတ-မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်စွာတကား၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ ပမုဒိတမနော-ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပသန္နစိတ္တော-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဇ္ဇေဝ-ယနေပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ သရဏံ ဣတိ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာမိ-ဆည်းကပ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ မာဏဝေါ-လုလင်သည်၊ အာဟ-ဆို၏။

အဇ္ဇေဝ-ယနေပင်လျှင်၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ သရဏံ သရဏံ ဣတိ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ-ဆည်းကပ်လေလော့၊ ဓမ္မဉ္စ-တရားတော်ကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ-သံဃာတော်ကို လည်းကောင်း၊ ပသန္နစိတ္တော-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သရဏံ သရဏံ ဣတိ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဝဇာဟိ-ဆည်းကပ်လေလော့၊ တယေဝ-ထိုအတူလျှင်၊ အဓဏ္ဍုလ္လာနိ-မကျိုးမပျက်ကုန်သော၊ ပဉ္စသိက္ခာပဒါနိ-ငါးပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကို၊ သမာဒိယဿု-ဆောက်တည်လေလော့၊ ပါဏာတိပါတာ-သူ၏ အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ-လျှင်စွာ၊ ဝိရမဿု-ကြဉ်လေလော့၊ လောကေ-လောက၌၊ အဒိန္နံ-အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးသောဥစ္စာကို ယူခြင်းမှ၊ ပရိဝဇ္ဇယဿု-ကြဉ်

လေလော့၊ အမဇ္ဇပေါ-သေစာ မသောက်ခြင်းသည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော့၊ မုသာ-ပြန်စကားကို၊ မာစဘဏာဟိ-မဆိုလင့်လော့၊ သကေန ဒါရေန-မိမိမယားဖြင့်လျှင်၊ တုဋ္ဌော-ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

သော-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ သာဓူတိ-ကောင်း၏ဟု၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော-ဝန်ခံ၍၊ ဣမာဂါကာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဆို၏။

ယက္ခ-နတ်သား၊ မေ-ငါ၏၊ အတ္တကာမော-အကျိုးကိုလိုသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဟိတကာမော-အစီးအပွားကို လိုသည်၊ ဒေသိ-ဖြစ်၏၊ ဒေဝတေ-နတ်သား၊ တုယံ-သင်၏၊ စေနံ-ကောင်းကို၊ ကရေမိ-လိုက်နာပါအံ့၊ ဟံ-သင်သည်၊ မမ-ငါ၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ အသိ-ဖြစ်ပေ၏၊ အဟံ-သည်၊ ဗုဒ္ဓံ-ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေမိ-ရောက်အံ့၊ အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ ဓမ္မဉ္စာပိ - တရားတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဥပေမိ - ရောက်အံ့၊ နရဒေဝဿ - လူနတ်၏၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော၊ သံဃဉ္စ - သံဃာတော်ကိုလည်း၊ သရဏံ - ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆာမိ-ရောက်အံ့၊ ပါဏာတိပါတာ-သူ့အသက်ကို သတ်ခြင်းမှ၊ ခိပ္ပံ-လျှင်စွာ၊ ဝိရမာမိ-ကြဉ်အံ့၊ လောကေ-လောက၌၊ အဒိန္နံ-အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော သူ့ဥစ္စာကိုယူခြင်းမှ၊ ပရိဝဇ္ဇယာမိ-ကြဉ်ပါအံ့၊ အမဇ္ဇပေါ-သေမသောက်ခြင်းသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့၊ မုသာ - ချွတ်ယွင်းသော စကားကို၊ နောစဘဏာမိ-မဆိုအံ့၊ သကေန ဒါရေနစ - မိမိမယားဖြင့်လျှင်၊ တုဋ္ဌော-ရောင့်ရဲသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏။

အသ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ ဒေဝပုတ္တော-နတ်သားသည်၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ တေ-သင်၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဗဟုဓနံ-များစွာသော ဥစ္စာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-ကပ်လေ၍၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သုဏ္ဏာဟိ-နာလေလော့၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆာဟိ-မေးလျှောက် လေလော့၊ ဣတိဝတော - ဤသို့ဆို၍၊ တတ္ထေဝ - ထိုသင်းချိုင်း၌လျှင်၊ အန္တရဓာယိ - ကွယ်၏၊ ဗြာဟ္မဏောပိ-

ပုဏ္ဏားသည်လည်း၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဗြာဟ္မဏံ-ပုဏ္ဏားမကို၊
 အာမန္တေတွာ-ခေါ်၍၊ ဘဒ္ဒေရှင်မ၊ အဟံ-ငါသည်၊ သမဏဂေါတမံ-
 ရဟန်းဂေါတမကို၊ နိမန္တေတွာ-ဘိတ်၍၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိဿာမိ-မေး
 လျှောက်အံ့၊ သက္ကာရံ-ပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရောမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့
 ဆို၍၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တာရမေဝ-မြတ်စွာဘုရား
 ကိုသာလျှင်၊ အဘိဝါဒေတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပဋိသန္ဓာရံ-စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကတွာ-
 ပြု၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဌိတော-ရပ်လျက်၊
 ဘောဂေါတမ - အိုရှင်ဂေါတမ၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ အဇ္ဇတနာယ - ယနေ့
 ကောင်းမှုအကျိုးငှာ၊ ဘတ္တံ-ဆွမ်းကို၊ ဘိက္ခုသံဃေန - ရဟန်းသံဃာနှင့်၊
 သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အဓိဝါသေဟိ-သည်းခံတော်မူပါလော့၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-
 နားတော်လျှောက်၏၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဓိဝါသေသိ-သည်း
 ခံတော်မူ၏၊ သော-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ သတ္တု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ အဓိဝါသနံ-
 သည်းခံတော်မူခြင်းကို၊ ဝိဒိတွာ-သိ၍၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ အာဂန္ဓာ-လာ
 ၍၊ သကေနိဝေသနေ-မိမိအိမ်၌၊ ပဏိတံ-မွန်မြတ်သော၊ ခါဒနိယံ-ခဲဘွယ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဘောဇနိယံ-စားဘွယ်ကိုလည်းကောင်း၊ ပဋိယာဒါပေ
 သိ-စီရင်စေ၏၊ သတ္တာ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခုသံဃ ပရိဝုတော-
 ရဟန်းသံဃာ ခြံရံလျက်၊ တဿ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ
 တော်မူ၍၊ ပညတ္တာယနေ-ခင်းအပ်သော ဘုရားနေရာ၌၊ နိသီဒိ-နေတော်
 မူ၏၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ ပရိဝိသိ-လုပ်ကျွေး၏၊
 မဟာဇနော-များစွာသော လူအပေါင်းသည်၊ သန္နိပတိ-စည်းဝေး၏၊ မိစ္ဆာ
 ဒိဋ္ဌိကေန-မိစ္ဆာအယူရှိသောသူသည်၊ တထာဂတေ-မြတ်စွာဘုရား၌၊ ဝါ-
 ဘုရားကို၊ နိမန္တိကိရ-ဘိတ်၏ဟု၊ တေဒ္ဒေဇနကာယာ-ထိုမိစ္ဆာအယူရှိသော
 သူ၊ သမ္မာအယူရှိသောသူ နှစ်ပါးအပေါင်းတို့သည်၊ သန္နိပတန္တိ-စည်းဝေး
 ကုန်၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ-မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ သမဏ
 ဂေါတမံ-ရဟန်းဂေါတမကို၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆနာယ - မေးခြင်းဖြင့်၊
 ဝိဟေဌိယမာနံ-ညှဉ်းဆဲသည်ကို၊ ပဿိဿာမ-မြင်ရကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 သန္နိပတန္တိ-စည်းဝေးကုန်၏၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကာ-သမ္မာအယူ ရှိကုန်သောသူတို့
 သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဗုဒ္ဓဝိသယံ-ဘုရားအရာဖြစ်သော၊ ဗုဒ္ဓလီလံ-ဘုရား၏

စံပယ်ခြင်းကို၊ ပဿိဿာမ-ဖူးမြင်ရကုန်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊ သန္နိပတန္တိ-စည်းဝေးကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ ကကဘတ္တကိစ္စံ-ပြုအပ်သော ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော်၊ တထာဂကံ - မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသကံမိတော - ကပ်၍၊ နိစာသနေ - နိမ့်သောနေရာ၌၊ နိသိန္ဒော-နေလျက်၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးလျှောက်၏၊ ဘောဂေါထမ-အိုရှင်ဂေါတမ၊ တုမှာကံ - အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ အဒတော၊ မလ္လမု၍၊ ပူဇံ-ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကတော-မပြုမု၍၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ အသုတော-မနာမု၍၊ ဥပေါသထဝါသံ - ဥပုသ်သုံးခြင်းကို၊ အဝသိတော - မသုံးမု၍၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ မနောပဿဒမတ္တေနဝ-စိတ်ကို ကြည်ညိုစေကာမူ ဖြင့်လျှင်၊ သဂ္ဂေ - နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနာပ - ဖြစ်သောသူ မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ရှိကုန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေးလျှောက်၏၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ ကသွာ-အဘယ်ကြောင့်၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ ပုစ္ဆသိ-မေးလျှောက်ဘိ သနည်း၊ တေ-သင်၏၊ ပုတ္တေန-သားဖြစ်သော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနာ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိသည်၊ မယိ-ငါဘုရား၌၊ မနံ-စိတ်ကို၊ ပဿဒေတော-ကြည်ညိုစေ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သဂ္ဂေ-နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တဘာဝေါ-ဖြစ်သောအဖြစ်ကို၊ ကထိတောနနု - ပြောသည်မဟုတ်လော၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘောဂေါတမ-အိုရှင်ဂေါတမ၊ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌ ပြောသနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေးလျှောက်၏၊ တံ-သင်သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ သုသာနံ-သုသာန်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကန္ဒန္တော-ငိုကြွေးသည်ရှိသော်၊ အဝိဒ္ဓရေ-မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ဗာဟာ - လက်မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီ၍၊ ကန္ဒန္တံ-ငိုကြွေးသော၊ ဧကံ မာဏဝံ-တယောက်သော လုလင်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အလကံတော မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ၊ မာလာဓာရိဟရိစန္ဒနုဿ ဒေါတိ-နုဿဒေါဟူ၍၊ ဒွိဟိဇနေဟိ-နှစ်ယောက် အချင်းချင်းတို့ဖြင့်၊ ကထိတံနနု-ပြောကြသည်မဟုတ်လောဟု၊ ကထိတကထံ-ပြောဆိုသော စကားကို၊ ပကာသေန္တော-ပြတော်မူလျက်၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။

တေနော-ထိုကြောင့်သာလျှင်၊ ဧတံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထုသည်၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတံနာမ-ဘုရားဟောမည်သည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊ ကထေတော စ ပန-ဟောပြီး၍ကား၊ ဘောဗြာဟ္မဏ-အိုပုဏ္ဏား၊ ဧကသတံ-တရာသည်၊

န-မဟုတ်၊ ဒွေသတံ-နှစ်ရာသည်လည်း၊ န-မဟုတ်၊ အထခေါ-အဟုတ်
 သော်ကား၊ မယိ-ငါဘုရား၌၊ မနံ-စိတ်ကို၊ ပသိဒ္ဓိတွာ - ကြည်ညိုစေ၍၊
 သက္ကေ-နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနံ-ဖြစ်ကုန်သော သူတို့၏၊ ဂဏနာ နာမ--ရေ
 တွက်ခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ မဟာဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ နိဗ္ဗေမတိကော-ယုံမှားခြင်း
 ကင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ - ထိုလူအပေါင်း
 အား၊ နိဗ္ဗေမတိကဘာဝံ-ယုံမှားကင်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဝိဒ္ဓိတွာ-သိ၍၊
 သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သား
 သည်၊ ဝိပာနေနေဝ-ဗိမာန်နှင့်လျှင်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အာဂစ္ဆတု-လာစေ
 သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒာဓိဋ္ဌာသိ-ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၏၊ သော-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိ
 နတ်သားသည်၊ တိဂါဝုတပ္ပမာဏေနော-သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည် ရှိသည်
 သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗာဘရဏပဋိမဏ္ဍိတေန-နတ်၌ဖြစ်သော တန်းဆာ
 ဖြင့် ဟန်းဆာဆင်ခြင်းရှိသော၊ အတ္တဘာဝေန-အတ္တဘောဖြင့်၊ အာဂန္ဓာ-
 လာ၍၊ ဝိမာနတော၊ ဗိမာန်မှ၊ ဩရုယု-သက်၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာ
 သိ-ရပ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို၊ သတ္တာ-မြတ်
 စွာဘုရားသည်၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဣမံသမ္ပတ္တိံ-ဤနတ်၏ စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို၊ ကိံ ကမ္မံ ကတွာ -- အဘယ်ကောင်းမှုကို ပြု၍၊ ပဋိလဘိ-
 ရသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆန္တော-မေးလိုသည် ဖြစ်၍။

ဒေဝတေ-နတ်သား၊ ယောတံ-အကြင်သင်နတ်သားသည်၊ ဩသဓိတာ
 ရကာဝိယ-သောက်ရှူးကြယ်ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗာ ဒိသာ-ခပ်သိမ်းသောအရပ်တို့ကို၊
 ဩဘာသန္တိ-တွန်းပလျက်၊ အဘိက္ကန္တေန ဝဏ္ဏေန-အလွန် နှစ်လိုဘွယ်သော
 အဆင်းဖြင့်၊ တိဋ္ဌသိ-ရပ်၏၊ ဒေဝ-နတ်သား၊ တံ-သင့်ကို၊ ပုစ္ဆာမိ-ငါဘုရား
 မေးအံ့၊ မဟာနုဘာဝံ-ကြီးစွာသော ဤနတ်၏ စည်းစိမ်ကို၊ မနုဿဘူတော-
 လူပြည်မှ၊ ကိံ ပုညံ-အဘယ်ကောင်းမှုကို၊ အကာသိ-ပြုခဲ့၍ ရသနည်း၊ ဣတိ
 ဣမံ ဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏။

ဒေဝပုတ္တော-နတ်သားသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊
 အယံသမ္ပတ္တိံ-ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ တုမေသု-အရှင်ဘုရားတို့၌၊ မနံ-စိတ်

ကို၊ ပသာဒေတွာ-ကြည်ညိုစေ၍၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-နား
 တော်လျှောက်၏။ မယိ-ငါဘုရား၌၊ မနံ-စိတ်ကို၊ ပသာဒေတွာ-ကြည်ညိုစေ
 ၍၊ တေ-သင်နတ်သားသည်၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်သည် မှန်သလော၊ ဣတိ-သို့၊
 ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဪသြရသည်မှန်ပါ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အဝေါစ-နားတော်လျှောက်၏။ မဟာဇနော-လူများအပေါင်းသည်၊
 ဒေဝပုတ္တံ-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ဘော-အို
 အချင်းတို့၊ ဗုဒ္ဓဂုဏာ-ဘုရား၏ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့သည်၊ အစ္စရိယာဝတ-ဪသြ
 အံ့ဘွယ်ရှိစွာတကား၊ အဒိန္နပုဗ္ဗက ပြာဟ္မဏဿ-အဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏား၏၊ ပုတ္တော
 နာမ - သားဖြစ်လျက်၊ အညံ - တပါးသော၊ ကိဉ္စိ - တစုံတခုသော၊ ပုညံ-
 ကောင်းမှုကို၊ အကတွာ-မပြုမူ၍၊ သတ္တရိ-မြတ်စွာဘုရား၌၊ မနံ-စိတ်ကို၊
 ပသာဒေတွာ-ကြည်ညိုစေ၍၊ ဝေရူပံသမ္ပတ္တိံ-ဤသို့သဘောရှိသော စည်းစိမ်
 ချမ်းသာကို၊ ပဋိလဘတိ-ရ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ တုဋ္ဌိံ-နှစ်သက်ခြင်းကို၊ ပဝေ
 ဒေသိ-ကြား၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နေသံ-ထိုလူအပေါင်းတို့အား၊ ကုသလာ
 ကုသလ ကမ္မကရဏေ-ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကံကို ပြုခြင်း၌၊ မနောဝ-စိတ်သည်
 သာလျှင်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော-ရွှေသွားဖြစ်၏။ မနောဝ-စိတ်ကိုသာလျှင်၊ ခေဋ္ဌော-
 ချီးမွမ်းအပ်၏ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွာ၊ ပသန္နေန-ကြည်ညိုသော၊ မနသာ-
 စိတ်ဖြင့်၊ ကတကမ္ပံ-ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံသည်၊ ဒေဝလောကံ-နတ်ပြည်
 သို့ လည်းကောင်း၊ မနုဿလောကံ-လူ့ပြည်သို့ လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆန္တံ-သွား
 သော၊ ပုဂ္ဂလံ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ န ဝိဇဟတိ ဣဝ-မစွန့်သကဲ့သို့၊
 န ဝိဇဟတိ-မစွန့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမံဝတ္ထု - ဤဝတ္ထုကို၊ ကထေတွာ-
 ဟောတော်မူ၍၊ အနုသန္တိံ-အနုသန္ဓေကို၊ သဋ္ဌေတွာ-စပ်၍၊ ပတိဋ္ဌာပိတ
 မတ္တိကံသာသနံ-မြေညက်ဖြင့် ပိတ်အပ်သော သတင်းစကားကို၊ ဝါ-တည်
 ပြီးသော အတိုင်းအရှည်ရှိသော သာသနာတော်ကို၊ ရာဇမုဒ္ဒါယ-မင်း၏
 တံဆိပ်ဖြင့်၊ လဉ္စန္ဒောဝိယ-ခတ်ဘိသကဲ့သို့၊ ဓမ္မရာဇာ-တရားမင်း ဘုရား
 သည်၊ ဣမံဂါထံ-မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။လ။ ဆာယာဝ အနုပါယိနီတိ-မနော
 ပုဗ္ဗင်္ဂမာဓမ္မာ။လ။ ဆာယာဝအနုပါယိနီ ဟူသော “ဤဂါထာကို။ အာဟ-
 ဟောတော်မူ၏။

၂။ ဓမ္မာ-နာမက္ခန္ဓာတရား သုံးပါးတို့သည်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ - ဝိညာဏက္ခန္ဓာလျှင် ပြဇာန်းခြင်းရှိကုန်၏၊ မနောသေဋ္ဌာ - ဝိညာဏက္ခန္ဓာလျှင် အစိုးရကုန်၏၊ မနောမယာ-ဝိညာဏက္ခန္ဓာဖြင့် ပြီးကုန်၏၊ ပသန္နေန-ကြည်ညိုသော၊ မနသာ-စိတ်ဖြင့်၊ စေဘာသတိဝါ-အကယ်၍မူလည်း ဆိုငြားအံ့၊ စေကဏှေတိဝါ-အကယ်၍မူလည်း ပြုငြားအံ့၊ တတော-ထိုကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် ဆိုခြင်း ပြုခြင်းကြောင့်၊ နံ ပုဂ္ဂလံ - ထိုပုဂ္ဂိုလ်သို့၊ သုခံ-ချမ်းသာသည်၊ အန္ဓေတိ-အစဉ်လိုက်၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိဗ္ဗာန-အစဉ်လိုက်သကဲ့သို့၊ အနုပါယိ-အစဉ်လိုက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟာ-မိန့်တော်မူ၏။

တတ္ထတိဿံဂါထာယံ-ထိုဂါထာ၌၊ မနောတိ-မနောဟူသည်ကား၊ အဝိသေသေန-သာမညအားဖြင့်၊ သဗ္ဗမ္မိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်သော၊ စတုဘူမိကစိတ္တံ-ဘုံလေးပါး၌ဖြစ်သောစိတ်ကို၊ ကိဉ္ဇာပိဝုစ္စတိ-အကယ်၍ကား ဆိုအပ်၏ရှင်၊ ပန တထာပိ-ထိုသို့ ဆိုအပ်သော်လည်း၊ ဣမသ္မိ ပဒေ-ဤပုဒ်၌၊ နိယမိယမာနံ-နှိုင်းရှည့်အပ်သော၊ ဝဝတ္ထာပီယမာနံ-မှတ်အပ်သော၊ ပရိစ္ဆိန္ဓိယမာနံ-ပိုင်းခြားအပ်သော၊ အဋ္ဌဝိဓံ-ရှစ်ပါး အပြားရှိသော၊ ကာမာဝစရကုသလစိတ္တံ-ကာမာဝစရ ကုသိုလ်စိတ်ကို၊ လဗ္ဘတိ-၏၊ ဝတ္ထုဝသေနပန-ဝတ္ထု၏ အစွမ်းအားဖြင့်ကား၊ အာဟရိယမာနံ-ဆောင်အပ်သော၊ တတော-ထိုကာမာဝစရ ကုသိုလ်မူလည်း၊ သောမနဿသဟဂတံ - သောမနဿ ဝေဒနာနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ ဉာဏသမ္ပယုတ္တစိတ္တမေဝ-ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော စိတ်ကိုသာလျှင်၊ လဗ္ဘတိ-ရအပ်၏၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမာတိ-ဟူသည်ကား၊ ပဌမဂါမိနာ-ရှေးဦးစွာ ဖြစ်လေ့ရှိသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ တေန-ထို ဉာဏသမ္ပယုတ်စိတ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ - ပြည့်စုံ၏၊ ဓမ္မာတိ - ဓမ္မာဟူသည်ကား၊ ဝေဒနာဒယော-ဝေဒနာ အစရှိကုန်သော၊ တယောခန္ဓာ-သုံးပါးသောခန္ဓာတို့တည်း၊ ဟိ-ထိုစကား ဆိုသင့်စွာ၊ ဧတေ-ထိုဝေဒနာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာ သုံးပါးတို့သည်၊ ဥပ္ပါဒပစ္စယဋ္ဌေန-ဥပ္ပါဒက္ခန္ဓာ၌ သဟဇာတသတ္တိ နိဿယသတ္တိ သမ္ပယုတ္တသတ္တိ စသည်ဖြင့် ကျေးဇူး ပြုတက်သော အနက်ကြောင့်၊ ဧတေသံ-ထိုဝေဒနာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား၊ သောမနဿသမ္ပယုတ္တမနော-သောမနဿ ဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော-ရှေ့

သွားသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ဣတိ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာနာမ-
 မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ မည်ကုန်၏။ ဟိ-တပ္ပါကဋိကရောမိ - ထိုစကားကို ထင်စွာ
 ပြဦးအံ့၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ မဟာဘိက္ခုသံဃဿ-
 များစွာသော ရဟန်းသံဃာအား၊ စိဝရဒါနာဒိနိ-သင်္ကန်းလှခြင်း အစရှိ
 ကုန်သော၊ ပုညာနိဝါ-ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဥဠာရပူဇာ ဓမ္မသဝ
 နာဒိနိ-မြတ်သော ပူဇော်ခြင်း တရားနာခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိဝါ-
 ကောင်းမှုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓ သက္ကာရကရဏာဒိနိ-ပန်းနံ့သာ
 တို့ဖြင့် ရှိသေစွာပြုခြင်း အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိဝါ-ကောင်းမှုတို့ကို လည်း
 ကောင်း၊ ဗဟူသု - များစွာသောသုတို့သည်၊ ကရောဇ္ဈေသု - ပြုကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ တေသံ-ထိုသူတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော-ရှေ့သွား
 နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ယော-အကြင်အကြီးအကဲဖြစ်
 သောသူသည်၊ တေသံ-ထိုသူတို့အား၊ တို့၏၊ ပစ္စယော - အထောက်အပံ့
 သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ယံ-အကြင်အကြီးအကဲဖြစ်သောသူကို၊ နိဿာယ-
 ချီ၍၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ တာနိပုညာနိ-ထိုကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရောဇ္ဈိ-ပြုကုန်
 ၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ တိဿောဝါ-တိဿအမည် ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊
 ဖုဿောဝါ-ဖုဿအမည်ရှိသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ တေသံ-ထိုသူတို့တွင်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂ
 မောတိ-ရှေ့သွားဟူ၍၊ ဝုတ္တတိယထာ-ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ဧဝံတထာ-ထိုအတူ၊
 ဣမံသမ္ပဒံ အယံ ဥပမာယသမ္ပတ္တိ-ဤဥပမာ၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-
 သိအပ်၏၊ ဣတိ - ဤသို့၊ ဥပ္ပါဒပစ္စယဌေန - ဥပ္ပါဒကုဏ္ဍ၌ ကျေးဇူးပြု
 တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ဧတေသံ-ထိုဝေဒနာကုဏ္ဍာ အစရှိကုန်သော
 ခန္ဓာ သုံးပါးတို့အား၊ မနော - ဝိညာဏကုဏ္ဍာဟူသော၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမော - ရှေ့
 သွားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိတသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ-မနော
 ပုဗ္ဗင်္ဂမမည်ကုန်၏၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွ၊ တေ-ထိုဝေဒနာကုဏ္ဍာ အစရှိ
 ကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်၊ မနော-မနောဝိညာဉ်သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေ-
 မဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတု-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ န သက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်၊
 မနောပန-မနောဝိညာဉ်သည်ကား၊ ကေစ္စေသု စေတသိကေသု-အမျှသော
 စေတသိက်တို့သည်၊ အနုပ္ပဇ္ဇန္တေသုပိ-မဖြစ်ကုန်သော်လည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိယေဝ-
 ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဧဝံ-သို့၊ အဓိပတိဝသေန-အဓိပတိ၏အစွမ်းဖြင့်၊

တေသံ-ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့အား၊ မနော-
 ဝိညာဏက္ခန္ဓာဟူသော၊ သေဋ္ဌော - အစိုးရခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိ
 တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မနောသေဋ္ဌာ-မနောသေဋ္ဌမည်ကုန်၏၊ ဟိ-တပွါကဋ္ဌိ
 ကရောမိ-ထိုစကားကိုထင်စွာပြဦးအံ့၊ ဂဏာဒိနံ-လူအပေါင်းစသည်တို့အား၊
 အဓိပတိ-အစိုးရသော၊ ပုရိသော-ယောက်ျားကို၊ ဂဏသေဋ္ဌောတိ-ဂဏ
 သေဋ္ဌဟူ၍၊ ဝုစ္စတိယထာ-ဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အတူ၊ တေသမ္ပိ-
 ထိုဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော ခန္ဓာသုံးပါးတို့ကိုလည်း၊ မနော-ဝိညာ
 ဏက္ခန္ဓာသည်၊ သေဋ္ဌော-အစိုးရ၏၊ သုဝဏ္ဏာဒိဟိ-ရွှေ အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊
 နိပ္ပာဒိတာနိ-ပြီးစေအပ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍာနိ-ဘဏ္ဍာတို့သည်၊ သုဝဏ္ဏမယာ
 ဒိနိ နာမ-ရွှေဖြင့်ပြီးခြင်း အစရှိသည် မည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ-ဖြစ်ကုန်
 သကဲ့သို့၊ တထာ-ထို့အတူ၊ တေပိ-ထို ဝေဒနာက္ခန္ဓာ အစရှိကုန်သော
 ခန္ဓာသုံးပါးတို့သည်လည်း၊ မနတော-ဝိတ်အားဖြင့်၊ နိပ္ပန္နတ္တာ-ပြီးသော
 ကြောင့်၊ မနောမယာနာမ-မနောမယ မည်ကုန်၏၊ ပသန္နေနာတိ-ဟူသည်
 ကား၊ အနဘိဇ္ဈာဒိဟိ-သူတပါး စည်းစိမ်ကို မတပ်ခြင်း အစရှိကုန်သော၊
 ဂုဏေဟိ-ကျေးဇူးတို့ဖြင့်၊ ပသန္နေန-ကြည်လင်သော၊ မနသာ-နှလုံးဖြင့်၊
 ဘာသတိဝါ ကရောတိဝါတိ-ဝါဟူသည်ကား၊ ဧဝံရူပေန-ဤသို့သဘောရှိ
 သော၊ မနေန-မနောဝိညာဉ်ဖြင့်၊ ဘာသန္ဓော-ဆိုသောသူသည်၊ စတုဗ္ဗိဓံ-
 လေးပါး အပြားရှိသော၊ ဝစီသုစရိတမေဝ-ဝစီသုစရိုက်ကိုသာလျှင်၊ ဘာ
 သတိ-ဆို၏၊ ကရောန္တော-ပြုသောသူသည်၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိသော၊
 ကာယ သုစရိတမေဝ-ကာယသုစရိုက်ကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ အန
 ဘိဇ္ဈာဒိဟိ-သူတပါး စည်းစိမ်ကို မတပ်ခြင်း အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ အဘာ
 သန္ဓော-မဆိုဘဲ၊ အကရောန္တော-မပြုဘဲ၊ တာယ ပသန္နမာနယတာယ-ထို
 သို့ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တိဝိဓံ-သုံးပါးအပြားရှိ
 သော၊ မနောသုစရိတံ-မနောသုစရိုက်ကို၊ ပူရေတိ-ဖြည့်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊
 အဿ - ထိုပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒသကုသလကမ္မပထာ - ဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်
 ကမ္မပထ တရားတို့သည်၊ ပါရိပူရိ-ပြည့်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊
 ဟတော နံ သုခမန္ဓေတီတိ-ဟူသည်ကား၊ တတော တိဝိဓံ သုစရိတတော-
 ထိုသုံးပါးအပြားရှိသော သုစရိုက်တို့ကြောင့်၊ နံ ပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ သုခံ-

ချမ်းသာသည်။ အနှောတိ-အစဉ်လိုက်၏။ ဣဓ-ဤပုဒ်၌၊ တေဘူမိကံ-ဘုံသုံး
 ပါး၌ဖြစ်သော၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်ကို၊ အဓိပ္ပေတံ-အလိုရှိအပ်၏။ တသ္မာ-
 ထို့ကြောင့်၊ တေဘူမိက သုစရိတာနု ဘာဝေန-ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော သု
 စရိုက်၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ သုဂတိဘဝေ-သုဂတိဘဝ၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်သော၊
 ဒုဂ္ဂတိယံဝါ-ဒုဂ္ဂတိဘုံ၌လည်း၊ သုခါနုဘဝနဋ္ဌာနေ-သုခဝေဒနာကို ခံစားရာ
 အရပ်ဖြစ်သော နဂါးပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၊ ဌိတံ-တည်သော၊ ပုဂ္ဂလံ-သို့၊
 (ထည့်သည်) ကာယဝတ္ထုကမ္မိ-ကာယပသာဒဟူသော အမည်ရှိသည် တမ္မ
 လည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣတရဝတ္ထုကမ္မိ-ဟဒယဝတ္ထု အမည်ရှိသည်တမ္မ၊ ကာယ
 ပသာဒ ဟဒယဝတ္ထုဟူသော အမိမရှိသည် တမ္မလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဣတိ-
 သို့၊ ကာယိယစေတသိကံ - ကာယိကစေတသိက ဖြစ်သော၊ ဝိပါကသုခံ-
 အကျိုးဖြစ်သောချမ်းသာခြင်းသည်၊ အနုဂစ္ဆတိ-အစဉ်လိုက်၏၊ နဝိဇ္ဇဟတိ-
 မစွန့်၊ ဣတိအတ္ထော-ဤသို့သောအနက်ကို၊ ဝေဒိတဗျော-သိအပ်၏၊ ယထာ
 ကိံ...ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ အနုပါယိနိ
 ဣဝ-အစဉ် လိုက်သကဲ့သို့တည်း၊ ဟိ-ယိုစကားဆိုသင့်စွ၊ ဆာယာနာမ-
 အရိပ်မည်သည်ကား၊ သရီရဗဒ္ဓါ-ကိုယ်နှင့်စပ်ခြင်းရှိ၏၊ သရီရေ-ကိုယ်သည်၊
 ဂစ္ဆန္တေ-သွားသည်ရှိသော်၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ တိဋ္ဌန္တေ-ရပ်သည်ရှိသော်၊
 တိဋ္ဌတိ-ရပ်၏၊ နိသီဒန္တေ-ထိုင်သည်ရှိသော်၊ နိသီဒတိ-ထိုင်၏၊ သဏ္ဍေနဝါ-
 သိမ်မွေ့စွာဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဗရုသေနဝါ-ကြမ်းတမ်းစွာ ဆိုသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ နိဝတ္တာဟိ-ပြန်လော့၊ ဣတိဝတ္တာဝါ-ဤသို့ ဆိုသော်လည်း
 ကောင်း၊ ပေါထေတွာဝါ-ပုတ်ခတ်၍လည်းကောင်း၊ နိဝတ္တာပေတု-ပြန်
 စိမ့်သောငှာ၊ ဝါ-နစ်စိမ့်သောငှာ၊ န သက္ကောတိ ယထာ-မတတ်ကောင်း
 သကဲ့သို့၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သရီရဗဒ္ဓတ္တာ-ကိုယ်နှင့်
 စပ်သောကြောင့်တည်း၊ ဝေမေဝ-ဤအတူလျှင်၊ ဣမေသံ ဒသန္တံ ကုသလ
 ကမ္မပထာနံ-ဤဆယ်ပါးသော ကုသိုလ်ကမ္မပထ တရားတို့ကို၊ အာစိဏ္ဏသမာ
 စိဏ္ဏကုသလမူလိကံ-လေ့ကျက်ခြင်း အာနိတလဲလဲ လေ့ကျက်ခြင်းဟူသော
 ကုသိုလ် အကြောင်းရင်းရှိသော၊ ကာမာဝစဆုဒိဘေဒံ-ကာမာဝရေ အစရှိ
 သည် အပြားရှိသော၊ ကာယိကစေတသိကသုခံ-ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါး၏ ချမ်း
 သာခြင်းသည်၊ ဂတဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်ရာရောက်ရာအရပ်၌၊ အနုပါယိနိ-

အစဉ်လိုက်သော၊ ဆာယာဝိယ-အရိပ်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နဝိဇဟတိ-မစွန့်၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ - ဂါထာ၏ အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ-ရှစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော-သစ္စာလေးပါး တရားကို သိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိ ဒေဝပုတ္တော-မဋ္ဌကုဏ္ဍလိနတ်သားသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ တထာ-ထိုအတူ၊ ဒာဒိန္နပုဗ္ဗကော ဗြာဟ္မဏော-ဒာဒိန္နပုဗ္ဗကပုဏ္ဏားသည်၊ သောတာပန္နော-သောတာပန် ဖြစ်လျက်လျှင်၊ မဟန္တံ-များစွာသော၊ ဝိဘဝံ-စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဗုဒ္ဓသာသနေ-ဘုရားသခင် သာသနာတော်၌၊ ဝိပုကိရိ-လူဒါန်းပူဇော်သောအားဖြင့် ဖြန့်ကြဲခြင်းကိုပြု၏၊ ဒုတိယံ - နှစ်ခုမြောက်သော၊ မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု - သည်၊ ဣတိသမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၃-တိဿတ္ထေရဝတ္ထု

မဋ္ဌကုဏ္ဍလိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “အက္ခောန္တိပံ” အစရှိသောပါဌ်ကို ပိန့်သတည်း။

အက္ခောန္တိပန္နိဣမံဓမ္မဒေသနံ-အက္ခောန္တိမဟူသော ဤဓမ္မဒေသနာကို၊ လက္ခာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော - နေတော်မူလျက်၊ တိဿတ္ထေရံ - တိဿမထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ အာယသ္မာ - အသက်ရှည်သော၊ သော တိဿတ္ထေရော-ထိုတိဿမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပိတုဏ္ဍာပုတ္တော-ဘထွေးတော် သားသည်၊ (တနည်းကား)အဘ၏ ဌမသားသည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ မဟလ္လကကာလေ-အိုမင်းသောကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ-မြတ်စွာဘုရားတို့၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ လာဘသက္ကာရံ-လာဘ်ပူဇော်

သက္ကာရကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တော-ဘုဉ်းပေးလျက်၊ ထူလသရီရော - ဆူဖြိုးသော
 ကိုယ်လက်ရှိသည်၊ အဟောသိ-၏၊ အာကောဋိတ ပစ္စာကောဋိတေဟိ-
 မစပ်အပ်သော မြောင်းအိမ်ရာ စပ်အပ်သော မြောင်းအိမ်ကဲ့ရှိကုန်သော၊ ဝါ-
 နယ်အပ် အဘန်တလဲလဲ နယ်အပ်ကုန်သော၊ ဝါ-မနယ်အပ်သော အတွန့်
 အလိပ် ရှိကုန်သော၊ စိဝရေဟိ-သင်္ကန်းတို့ဖြင့်၊ နိဝါသေတွာ-ဝတ်၍၊
 ယေဘုယျေန-များသောအားဖြင့်၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ကျောင်းလယ်၌၊ ဥပဋ္ဌာန
 သာလာယံ-ညီမူခံရာစရပ်၌၊ နိသိဒတိ-နေ၏၊ တထာဂတံ-မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ-ဖူးမြင်အံ့သောငှာ၊ အာဂတာ-လာကုန်သော၊ အာဂန္တု
 က ဘိက္ခု-ညွှတ်သည်ရဟန်းတို့သည်၊ တံ-ထိုတိဿမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်
 ကုန်၍၊ ဧကော - တယောက်သော၊ မဟာထေရော - မထေရ်ကြီးသည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိသညာယ - ဤသို့သော အမှတ်ဖြင့်၊ တဿ-
 ထိုတိဿမထေရ်၏၊ သန္တိကံ - အထံသို့၊ ဂန္ဓာ - သွား၍၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီး
 ဝတ်ငယ်တို့၊ အာပုစ္ဆန္တိ-ပန်ကုန်၏၊ ပါဒသမ္မာဟနာဒိနိ-ခြေဆုပ်နယ်ခြင်း
 စသည်တို့ကို၊ အာပုစ္ဆန္တိ-ပန်ကုန်၏၊ သော-ထိုတိဿမထေရ်သည်၊ တုဏှိ-
 ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ - ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုတိဿ
 မထေရ်ကို၊ ဧကော ဒဟရဘိက္ခု-ရဟန်းငယ် တပါးသည်၊ တုမေ-အရှင်
 ဘုရားတို့သည်၊ ကတိဝဿာ-အဘယ်မျှ ဝါရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-
 ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်၊ မေ-အား၊ ဝဿံ-ဝါသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ မဟလ္လ
 က ကာလေ-အိုမင်းသော ကာလ၌၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်း
 ပြုကုန်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာဝုဓေသာ ဒုဗ္ဗိနိတ
 မဟလ္လက-ငါ့ရှင် ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းကြီး၊ တံ-သင်သည်၊ အတ္တနော-
 မိမိ၏၊ ပမာဏံ-အတိုင်းအရှည်ကို၊ နဇာနာသိ-မသိ၊ ဧတ္တကေ-ဤမျှဂုဏ်ရှိ
 ကုန်သော၊ မဟာထေရေ - မထေရ်ကြီးတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်လျက်၊ သာမိစိ
 ကမ္မမတ္တံပိ-အရိအသေ ပြုအပ်သော အမှုကိုမျှလည်း၊ နကရောသိ-မပြု၊
 ဝတ္တေ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ အာပုစ္ဆိယမာနေပိ - ပန်သော်လည်း၊ တုဏှိ-
 ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ကုက္ကုစ္စမတ္တမိ-အလို့လို့မျှ သည်
 လည်း၊ တေ-သင်အား၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အစ္စရံပဟရိ-လက်ခုပ်
 တီး၏၊ သော-ထိုတိဿမထေရ်သည်၊ ခတ္တိယမာနံ - မင်းမျိုး၌ ဖြစ်သော

မာန်ကို၊ ဇနေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂတာ - လာကုန်သနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ - ဤသို့မေး၍၊ သတ္တုသန္တိကံ-မြတ်စွာဘုရားအထံသို့ လာကုန်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည် ရှိသော်၊ မံ ပန-ငါ့ကိုကား၊ သော-ဤရဟန်းသည်၊ ကောတိ-အဘယ် ရဟန်းနည်းဟု၊ သလ္လက္ခေထ-မှတ်ကုန်သလော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ မူလ မေဝ ဆိန္ဒိယာမိ-အရင်းကလျှင် ဖြတ်အံ့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ ရုဒန္တော-ငိုလျက်၊ ဒုက္ခိ-နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနော-နှလုံးမသာသည် ဖြစ်၍၊ သတ္တုသန္တိကံ-မြတ်စွာဘုရားအထံသို့၊ အဂမာသိ-သွား၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုတိဿမထေရ်ကို၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တိဿ-တိဿ၊ ကိံ-န- အဘယ်ကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊ ဒုက္ခိ-နှလုံးဆင်းရဲသည်ဖြစ်၍၊ ဒုမ္မနော-နှလုံးမသာသည်ဖြစ်၍၊ အဿုမုခေါ-မျက်ရည်ပြည့်သော မျက်နှာရှိလျက်၊ ရောဒမာနော-ငိုလျက်၊ အာဂတောသိ-လာသနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး တော်မူ၏၊ တေပိဘိက္ခု - ထိုရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သေ-ဤရဟန်းသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကိဉ္စိ အာလောဠ-တစုံတခု လော်လည်သော စကားကို၊ ကရေယျ-လျှောက်ရာ၏၊ ဣတိမနသိကတွာ-ဤသို့နှလုံးပြု၍၊ တေနော-ထို ရဟန်းနှင့်လျှင်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိံ-သု- နေကုန်၏၊ သော-ထိုတိဿသည်၊ သတ္တာရာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပုစ္ဆိတော- မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမေဘိက္ခု-ဤရဟန်းတို့ သည်၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ အက္ခောသန္တိ-ဆဲရေးကုန်၏၊ ဣဟိအာဟ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏၊ တံ-သင်သည်၊ ကဟံပန-အဘယ်အရပ်၌၊ နိသိန္ဒော သိ-နေသနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ကျောင်းလယ်၌၊ ဥပဋ္ဌာန သာလာယံ-ညီမခံရာ စရပ်၌နေပေ ၏၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဣမေဘိက္ခု-ဤရဟန်းတို့ကို၊ တေ တယာ-သင်သည်၊ အာဂစ္ဆန္တာ-လာသည်တို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာကိံ-မြင်၏လော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်ပေ၏၊ ဣတိ အဝေါစ - ဤသို့လျှောက်၏၊ တေ တယာ - သင်သည်၊ ဥဋ္ဌာယ - ထ၍၊ ပစ္စုပ္ပန်-ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတံ-ပြုမိ၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး

တော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နကတံ-မပြုမိပေ၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့
 နားတော်လျှောက်၏။ ပရိက္ခာရဂ္ဂဟဏံ-ပရိက္ခရာယူခြင်းကို၊ အာပုစ္ဆိတံ-ပန်
 ၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နာပုစ္ဆိတံ-
 မပန်မိပေ၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့ လျှောက်၏။ ဝတ္တံဝါ-ဝတ်ကိုလည်းကောင်း၊
 ပါနိယံဝါ-သောက်ရေကို လည်းကောင်း၊ အာပုစ္ဆိတံ-လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နာပုစ္ဆိတံ-မပန်မိပေ၊ ဣတိ
 အဝေါစ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်၏။ အာသနံ-နေရာသို့၊ နိဟရိတွာ-
 ဆောင်၍၊ အဘိဝါဒိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပါဒသမ္မာဟနံ-ခြေ ဆုပ်နယ်ခြင်းကို၊
 ကတံ-ပြု၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊
 နကတံ - မပြုမိပေ၊ ဣတိအဝေါစ - ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ-တိဿ၊
 မဟလ္လကာနံ-ကြီးကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဧတံသဗ္ဗံ-ဤအလုံး
 စုံကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုအပ်၏။ ဧဝံ-ဤသို့၊ အကရောန္တေန-မပြုသော ရဟန်း
 သည်၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ကျောင်းလယ်၌၊ နိသီဒိတံ - နေခြင်းငှာ၊ နဝဇ္ဇတံ-
 မအပ်၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ တဝေဝ-သင်၏သာလျှင်၊ ဒေါ
 သော-အပြစ်တည်း၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ခမာပေဟိ - ကန်တော့
 လော၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဧတေ ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ အက္ကောသိသု - ဆဲရေးကုန်၏။ အဟံ - အကျွန်ုပ်သည်၊
 ဧတေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ နခမာပေဿာမိ-မကန်တော့နိုင်အံ့၊ ဣတိအဝေါစ-
 ဤသို့ လျှောက်၏။ တိဿ-တိဿ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရိ-မဆိုလင့်၊ ကဝေဝ-
 သင်၏သာလျှင်၊ ဒေါသော-အပြစ်တည်း၊ နေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ခမာပေဟိ-
 ကန်တော့လော၊ ဣတိအာဟ- ဤသို့မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 နခမာမိ-မကန်တော့နိုင်၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့လျှောက်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သေ-ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗစော-
 ဆိုနိုင်ခက်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-လျှောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ သေ-
 ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗစော-ဆိုနိုင်ခက်သည်၊ န-မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊
 သေ-ဤရဟန်းသည်၊ ဒုဗ္ဗစောယေဝ-ဆိုနိုင်ခက်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
 ဝတွာ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိ-ယခု

အခါ၌၊ အဿ-ထိုရဟန်း၏၊ တာဝ-ရွှေဦးစွာ၊ ဒုဗ္ဗစဘာဝေါ-ဆိုနိုင်ခက်
သောအဖြစ်ကို၊ အမေဟိ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဉာတော-သိရပါပြီ၊ အတိတေ-
လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊ ကိံ - အဘယ်ကို၊ အကာသိ-ပြုသနည်း၊ ဣတိ
ဝုတ္တေ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တေန
ဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ သုဏာထ-နာကုန်လော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ မိန့်တော်
မူ၍၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟရိ - ဆောင်တော်
မူ၏။

အတိတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊
ဗာရာဏသီရညော-ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ၊ ရာဇဘာဝံ-မင်း၏အဖြစ်ကို၊
ကရောန္တေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ ဒေဝီလောနာမ-ဒေဝီလအမည်ရှိသော၊ တာပ
သော-ရှင်ရသေ့သည်၊ အဋ္ဌမာသေ-ရှစ်လတို့ပတ်လုံး၊ ဟိမဝန္တေ-ဟိမဝန္တာ
တော၌၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ လောဏမ္ဗိလသေဝနတ္ထာယ-ဆားချဉ်ကို မှီဝဲအံ့
သောငှာ၊ စတ္တာရော မာသေ-လေးလတို့ပတ်လုံး၊ နဂရံ-မြို့ကို၊ ဥပနိဿာယ-
မှီ၍၊ ဝသိတုကာမော-နေလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဟိမဝန္တတော-ဟိမဝန္တာတောမှ၊
အာဂန္တာ-၍၊ နဂရဒ္ဓါရေ-မြို့တံခါး၌၊ ဒါရကေ-သူငယ်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဣမံနဂရံ-ဤမြို့သို့၊ သမ္ပတ္တပဗ္ဗဇိတာ-ရောက်လာသောရဟန်း
တို့သည်၊ ကတ္ထ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသန္တိ-နေကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့
မေး၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကုမ္ဘကာရသာလာယံ-အိုးထိန်းသည် စရပ်၌
နေ၏၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ တာပသော-ရှင်ရသေ့သည်၊ တံ
ကုမ္ဘကာရသာလာယံ-ထိုအိုးထိန်စရပ်သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ ဒ္ဓါရေ-တံခါး၌၊
ဌတွာ-ရပ်၍၊ ဘဂ္ဂဝ-အိုးထိန်း၊ တေ-သင်သည်၊ သစေအဂရ-အကယ်၍
ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့၊ ကေရတ္တိံ-တညဉ့်မျှ၊ သာလာယံ-စရပ်၌၊ ဝသေ
ယျာမ-နေလိုပါကုန်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဆို၏၊ ကုမ္ဘကာရေ-အိုးထိန်း
သည်သည်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ရတ္တိံ-ည၌၊ သာလာယံ-စရပ်၌၊ ကိစ္စံ-
ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သာလာ-စရပ်သည်၊ မဟတီ-ကျယ်၏၊ ယထာ
သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ ဝသထ-နေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာလံ-စရပ်ကို၊
နိယျာဒေသိ-ဆောင်နှင်း၏၊ တသ္မိံ-ထိုစရပ်အတွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊
နိသိန္ဓေ-နေသည်ရှိသော်၊ အပရောပိ-တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ နာရဒေါ

နာမ-နာရဒ အမည်ရှိသော၊ တာပသော-ရှင်ရသေ့သည်၊ ဟိမဝန္တာတော-
 ဟိမဝန္တာတောမှ၊ အာဂန္တု-လာ၍၊ ကုမ္ဘကာရံ-အိုးထိန်းသည်ကို၊ ဧက
 ရတ္တိဝါသံ-တညဉ့်မျှနေခြင်းကို၊ ယာစိ-တောင်းပန်၏၊ ကုမ္ဘကာရော-အိုး
 ထိန်းသည်သည်၊ ပဌမဂတော-ရှေ့ဦးစွာ ကပ်သောရသေ့သည်၊ ဣမိနာ-ဤ
 ရှင်ရသေ့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဝသိတုကာမော-နေလိုသည်၊ ဘဝေယျဝါ-
 ဖြစ်အံ့လော၊ နောဝါ-မဖြစ်အံ့လော၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ပရိမောစေဿာ
 မိ-လွတ်စေအံ့၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပဌမံ-စွာ၊
 ဥပဂတော-ကပ်သော ရသေ့သည်၊ သစေ ရောစိဿတိ-အကယ်၍ နှစ်သက်
 ပါသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ-ထိုရသေ့၏၊ ရုစိယာ-အလိုအားဖြင့်၊ ဝသထ-နေ
 ကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုနာရဒရသေ့သည်၊ တံ-ထို
 ဒေဝီလရသေ့သို့၊ ဥပသက်မိတွာ-ကပ်၍၊ ဘောအာစရိယ-အိုဆရာ၊ တေ-
 သင်သည်၊ သစေအဂရု-အကယ်၍ ဝန်မလေးပါသည်ဖြစ်အံ့၊ မယံ-ငါတို့
 သည်၊ ဧတ္တ-ဤစရပ်၌၊ ဧကရတ္တိ-တညဉ့်မျှ၊ ဝသေယျာမ-နေလိုပါကုန်၏၊
 ဣတိ-သို့၊ ယာစိ-တောင်းပန်၏၊ သာလာ-စရပ်သည်၊ မဟတီ-ကျယ်၏၊ ပဝိ
 သိတွာ-ဝင်၍၊ ဧကမန္တေ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝသာဟိ-
 နေလော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ ပုရေတရံ-
 ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဝိဋ္ဌဿ-ဝင်သော၊ ဒေဝီလဿ-ဒေဝီလရသေ့၏၊ အဝိဒ္ဓရေ-
 မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိ-၏၊ ဥဘောပိ-နှစ်ဦးသော ရသေ့တို့သည်
 လည်း၊ သာရဏီယကထံ-အသက်ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သော စကား
 ကို၊ ကထေတွာ-၍၊ သယနကာလေ-အိပ်သောအခါ၌၊ နာရဒေါ-နာရဒ
 ရသေ့သည်၊ ဒေဝီလဿ-ဒေဝီလရသေ့၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌာနဉ္စ - အိပ်ရာ အရပ်ကို
 လည်းကောင်း၊ ဒွါရဉ္စ-တံခါးကိုလည်းကောင်း၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-
 အိပ်၏၊ သောပန-ထိုဒေဝီလ ရသေ့သည်ကား၊ နိပ္ပဇ္ဇမာနော-အိပ်သည်ရှိ
 သော်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနဋ္ဌာနေ-အိပ်ရာအရပ်၌၊ အနိပ္ပဇ္ဇိတွာ-မအိပ်
 မူ၍၊ ဒွါရမဇ္ဈေ-တံခါးအလယ်၌၊ တိရိယံ-ဖိလာကန်လန်၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-အိပ်၏၊
 နာရဒေါ-နာရဒ ရသေ့သည်၊ ရတ္တိ-ညဉ့်၌၊ နိက္ခမန္တော-ထွက်သည်
 ရှိသော်၊ တဿ-ထို ဒေဝီလရသေ့၏၊ ဇဋ္ဌာသု-ဆံကျစ် ဦးစွန်းတို့၌၊
 အက္ကမိ-နှင်းမိ၏၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အက္ကမိ-နှင်းသနည်း၊

ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ် နာရဒ
 ရသေ့တည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ကုဋ္ဌဇဋိလ-ရသေ့စဉ်းလဲ၊ အရည
 တော-တောမှ၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ မမ-ငါ၏၊ ဇဋ္ဌာသု-ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့
 ၌၊ အက္ကမသိ - နင်း၏၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-
 ဆရာ၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ နိပ္ပန္နဘာဝံ-အိပ်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာမိ-မသိ၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ခမထ-သည်းခံပါကုန်
 လော၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆို၍၊ တဿ-ထိုဒေဝီလရသေ့၏၊ ကန္တန္တဿေဝ-
 အထွေအလာ ဆိုစဉ်ပင်လျှင်၊ ဗဟိ-အပသို့၊ နိက္ခမိ-ထွက်၏၊ ဣတရောပိ-
 ဒေဝီလရသေ့သည်လည်း၊ အယံ-ဤနာရဒရသေ့သည်၊ ပဝိသန္တောပိ-ဝင်
 လာသည်ရှိသော်လည်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ အက္ကမေယျ-နင်းရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပရိ
 ဝတ္တော-အောက်အထက်ပြန်၍၊ ပါဒဌာနေ-ခြေရင်း၌၊ သီသံ-ဦးခေါင်းကို၊
 ကတွာ-ပြု၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-အိပ်၏၊ နာရဒေါပိ - နာရဒ ရသေ့သည်လည်း၊ ပဝိ
 သန္တော - ဝင်လာသည်ရှိသော်၊ ပဌမံ - ရှေ့ဦးစွာလည်း၊ အဟံ-ငါသည်၊
 အာစရိယေ-ဆရာ၌၊ အပရဇ္ဈိံ၊ ပြစ်မှားမိ၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အဿ-
 ထိုဒေဝီလရသေ့၏၊ ပါဒပဿေန-ခြေရင်းနံပါးဖြင့်၊ ပဝိသိဿာမိ-ဝင်အံ့၊
 ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ အာဂစ္ဆန္တော-လာသည်ရှိသော်၊ ဂီဝါယံ-လည်
 ၌၊ အက္ကမိ-နင်းမိပြန်၏၊ ဧသော-ဤသူသည်၊ ကော-အဘယ်သူနည်း၊
 ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ် နာရဒ
 ရသေ့ပါတည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ကုဋ္ဌဇဋိလ-ရသေ့စဉ်းလဲ၊ ပဌမံ-
 ရှေ့ဦးစွာ၊ မမ-ငါ၏၊ ဇဋ္ဌာသု-ဆံကျစ်ဦးစွန်းတို့၌၊ အက္ကမိတွာ-နင်းပြီး၍၊
 ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဂီဝါယံ-လည်၌၊ အက္ကမသိ-နင်း၏၊ တံ-သင့်ကို၊
 အဘိသပိဿာမိ-ကျိန်ဆဲအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-
 ဆရာ၊ မယံ-ငါ၏၊ ဒေါသော-ပြစ်မှားခြင်းသည်၊ ဝါ-အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တုမှာကံ - အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နိပ္ပန္န
 ဘာဝံ-အိပ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာမိ-မသိ၊ ဣတိတဿာ-ထိုကြောင့်၊
 ပဌမံပိ-ရှေ့ဦးစွာလည်း၊ မေ-ငါသည်၊ အပရဇ္ဈံ-ပြစ်မှားမိ၏၊ ဣဒါနိပန-
 ယခုအခါ၌လည်း၊ ပါဒပဿေန-ခြေရင်းဖြင့်၊ ပဝိသိဿာမိ-ဝင်အံ့၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ ပဝိဌော-သည်၊ အမှီ-၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊

ခမထ-သည်းခံပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဆို၏။ ကုဋ္ဌဇဋိလ-ရသေ့စဉ်းလဲ၊ တံ-သင့်ကို၊ အဘိသပိဿာမိ-ကျိန်ဆဲအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရိတ္ထ-မပြုလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုသည် ရှိသော်၊ သော-ထိုဒေဝီလရသေ့သည်၊ တဿ-ထိုနာရဒရသေ့၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ အနာဒယိတွာ-မနာမူ၍။

သဟဿရံသိ-တထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော၊ သတတေဇော-အရာ မကသော တန်းခိုးရှိသော၊ သူရိယော-နေမင်းသည်၊ တမဝိနောဒနော-အမှိုက်ကို ဖျောက်တတ်၏၊ သူရိယေ-နေသည်၊ ပါတော-နံနက်အခါ၌၊ ဥဒယန္တေ-တက်သည်ရှိသော်၊ တေ-သင်၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖလတု-ကွဲစေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလျက်။

တံ-ထိုနာရဒရသေ့ကို၊ အဘိသပိဓေ - ကျိန်ဆဲသည် သာလျှင်တည်း၊ နာရဒေါ-နာရဒရသေ့သည်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ မယံ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဒေါ သော-အပြစ်သည်၊ နတ္ထိတိ-မရှိဟူ၍၊ မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒန္တဿေဝ-ဆို စဉ်ပင်လျှင်၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ အဘိသပထ - ကျိန်ဆဲကုန်ဘိ၏၊ ယဿ-အကြင်သူအား၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်းသည်၊ ဖလတု-ကွဲစေသတည်း၊ နိဒ္ဒေါသဿ-အပြစ်ကင်းသော သူ၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်းသည်၊ မာဖလတု-မကွဲစေသတည်း၊ ဣတိဝတွာ- ဤသို့ ဆို၍။

သဟဿရံသိ-တထောင်သောရောင်ခြည်ရှိသော၊ သတတေဇော - အရာ မကသော တန်းခိုးရှိသော၊ သူရိယော-နေမင်းသည်၊ တမဝိနောဒနော-အမှိုက်ကိုဖျောက်တတ်၏၊ သူရိယေ-နေသည်၊ ပါတော-နံနက်အခါ၌၊ ဥဒယန္တေ-တက်သည်ရှိသော်၊ တေ-သင်၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်းသည်၊ သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖလတု-ကွဲစေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလျက်၊ အဘိသပိ ကျိန်ဆဲ ၏။

သောပန-ထိုနာရဒသည်ကား၊ မဟာနုဘာဝေါ-ကြီးသော အာနုဘော် ရှိ၏၊ အတီတေ-အတိတ်ကာလ၌၊ စတ္တာလီသကပ္ပေ-ကမ္ဘာလေးဆယ် တို့ကို လည်းကောင်း၊ အနာဂတေ-နောင်လာလတ္တံ့သော ကာလ၌၊ စတ္တာလီသ

ကပ္ပေ-ကမ္ဘာလေးဆယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အသီတိကပ္ပေ-
 ကမ္ဘာရှင်ဆယ်တို့ကို၊ အနုဿရတိ-အောက်မေ့နိုင်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊
 ကဿနုခေါ-အဘယ်သူ၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ သပေါ-ကျိန်စာသည်၊ ပတိဿတိ-
 ကျလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥပဓာရေန္တော-စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊
 အာစရိယဿ-ဆရာ၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ သပေါ-ကျိန်စာသည်၊ ပတိဿတိ-
 ကျလတ္တံ့၊ ဣတိဉ တွာ-ဤသို့သိ၍၊ တသ္မိ-ထိုဒေဝီလရသေ၌၊ အနုကမ္ပ-
 သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဣဒ္ဓိဗလေန-တန်းခိုး၏ အစွမ်းဖြင့်၊ အရုဏဂ္ဂ
 မနံ-အရုဏ်တက်ခြင်းကို၊ နိဝါရေသိ-မြစ်၏၊ နဂရာ-ပြည်သူတို့သည်၊ အရု
 ဏေ-အရုဏ်သည်၊ အနုဂစ္ဆန္တေ-မတက်သည်ရှိသော်၊ ရာဇဒွါရံ-မင်းအိမ်
 တံခါးသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ တယံ-အရှင်မင်းကြီးသည်၊
 ရဇ္ဇံ-ပြည်ကို၊ ကရောန္တေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ အရုဏော-အရုဏ်သည်၊ နဥဋ္ဌ
 ဟတိ-မတက်၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အရုဏံ-အရုဏ်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေဟိ-
 တက်စေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကန္တိ-သု-ငိုကြွေးကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကာယကမ္မာဒိနိ-ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုစသည်တို့ကို၊
 ဩလောကေန္တော-ကြည့်လတ်သည်ရှိသော်၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ အယုတ္တံ-
 မသင့်သောအမှုကို၊ အဒိသ္မာ - မမြင်သောကြောင့်၊ ကာရဏံ-အကြောင်း
 ကား၊ ကိနုခေါ-အသို့နည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ - ဤသို့ကြံ၍၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ-
 ရဟန်းတို့၏၊ ဝိဝါဒေန-ငြင်းခုံခြင်းဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ ပရိသက်
 မာနော-ဤသို့ တွေးတော၍ရှုလျက်၊ ကစ္ဆိ-အသို့နည်း၊ ဣမသ္မိံ နဂရေ-
 ဤပြည်၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ - ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-
 ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဟိယျော-ယမန်နေက၊ သာယံ-ည
 အခါ၌၊ ကုမ္ဘကာရသာလယံ - အိုးထိန်းသည်စရပ်၌၊ အာဂတာ-ရောက်
 လာသော ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊
 ဟင်္ဂဏညေဝ - ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဥက္ကာဟိ-မီးရှူးတို့ကို၊
 ဓာရိယမာဟိ-ညှိစေကုန်လျက်၊ ဝါ-ထွန်းစေကုန်လျက်၊ တတ္ထ-ထိုအိုးထိန်း
 စရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နာရဒံ-နာရဒရသေ့ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဧက
 မန္တံ-တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒော-နေလျက်၊ အာဟ-
 လျှောက်၏။

နာရဒ-နာရဒရှင်ရသေ့၊ ဇမ္ဗုဒီပဿ-ဇမ္ဗုဒီပါ ကျန်း၌နေသော လူ
အပေါင်းအား၊ ကမ္မန္တာ - အမှုတို့သည်၊ နပဝတ္တန္တိ - မဖြစ်ကုန်၊ ကေန-
အာယံကြောင့်၊ လောကော-လောကသည်၊ တမော-အမှိုက်သည်၊ ဘူတော-
ဖြစ်သနည်း၊ ပုစ္ဆိတော-မေးအပ်သော ရှင်ရသေ့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
တံ-ထို အကြောင်းကို၊ အက္ခာဟိ - ကြားဘိလော့၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့
လျှောက်၏။

နာရဒေါ-နာရဒရသေ့သည်၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိ-အကြောင်း
ကို၊ အာစိက္ခိတော-ကြား၍၊ ဣမိနာကာရဏေန-ဤအကြောင်းဖြင့်၊ အဟံ-
ငါ့ကို၊ ဣမိနာ-ဤ ဒေဝီလရသေ့သည်၊ အဘိသပိတော-ကျိန်ဆဲ၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ အဟံ-ငါသည်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ နတ္ထိ-
မရှိ၊ ယဿ-အကြင်သူအား၊ ဒေါသော-အပြစ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တသေ-ဝ-
ထိုသူ၏သာလျှင်၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ သပေါ-ကျိန်စာသည်၊ ပတတု-ကျစေ
သတည်း၊ ဣတိတော-ဤသို့ဆို၍၊ အဘိသပိ-ကျိန်ဆဲ၏၊ အဘိသပိတော စ
ပန-ကျိန်ဆဲပြီး၍ကား၊ ကဿနုခေါ- အဘယ်သူ၏၊ ဥပရိ - အထက်၌၊
သပေါ-ကျိန်စာသည်၊ ပတိဿတိ - ကျလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥပဓာ
ရေန္တော-စူးစမ်း ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ သူရိယဂ္ဂမန ဝေလာယ - နေထွက်
သောကာလ၌၊ ဒောစရိယဿ - ဆရာဒေဝီလရသေ့၏၊ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်းသည်၊
သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖလိဿတိ-ကွဲလတ္တံ့၊ ဣတိဒိသော-ဤသို့ မြင်သော
ကြောင့်၊ တေသ္မိ-ထိုဒေဝီလရသေ့၌၊ အနုကမ္ပ-သနားသည်ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊
အရုဏဿ-အရုဏ်၏၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တိ-တက်ခြင်းကို၊ နဒေမိ-မပေးအံ့၊ ဣတိအာဟ-
ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား အဿ-ထိုဒေဝီလရှင်ရသေ့အား၊ အန္တရာယော-
အန္တရာယ်သည်၊ ကထံပန-အသို့လျှင်၊ န ဘဝေယျ-မဖြစ်ရာအံ့နည်း၊ ဣတိ
အာဟ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ ဗံ-ငါ့ကို၊ သစေဓမာပေယျ-အကယ်၍ ကန်
တော့သည်ဖြစ်အံ့၊ န ဘဝေယျ-မဖြစ်ရာ၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တေနဟိ-
ထိုသို့တပြီးကား၊ ဓမာပေဟိ-ကန်တော့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊
သော-ဤနာရဒရသေ့သည်၊ ဗံ-ငါ့ကို၊ ဇနာသုစ - ဆံကျစ် ဦးစွန်းတို့၌
လည်းကောင်း၊ ဂီဝါယစ-လည်၌ လည်းကောင်း၊ အက္ကမိ-နင်း၏၊ အဟံ-
သည်၊ တေ ကုဋ္ဌဇဋိလံ - ဤရသေ့စဉ်းလဲကို၊ နဓမာပေမိ - မကန်တော့နိုင်၊

ဣတိအာဟ- ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ခမာပေဟိ-ကန်တော့လော့၊
 ဝေ-ဤသို့၊ မာကရိ-မဆိုလင့်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏။ နခမာပေမိ-
 မကန်တော့နိုင်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ တေ-သင်၏။ မုဒ္ဒါ-ဦးခေါင်း
 သည်၊ သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖလိဿတိ - ကွဲလွဲစွာ၊ ဣတိဝုတ္တေပိ - ဤသို့ဆို
 သော်လည်း၊ နခမာပေတိယေဝ-မကန်တော့သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ-ထို
 အခါ၌၊ န-ထိုဒေဝီလရှင်ရသေ့ကို၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တံ-သင်သည်၊ အတ္တ
 နောရုစိယာ-မိမိအလိုအားဖြင့်၊ နခမာပေဿတိ-မကန်တော့လတ္တံ့၊ ဣတိ
 ဝတုာ-ဤသို့ဆို၍၊ ဟတ္ထပါဒကုစ္ဆိဂီဝါသု-လက် ခြေ ဝမ်း လည်ကုပ်တို့၌၊
 ဂါဟာပေတုာ-ကိုင်ဆွဲစေလျက်၊ နာရဒဿ-နာရဒရှင်ရသေ့၏၊ ပါဒမူလေ-
 ခြေရင်း၌၊ ဩနမာပေသိ-ညွတ်စေ၏၊ နာရဒေါ - နာရဒရှင်ရသေ့သည်၊
 အာစရိယ-ဆရာဒေဝီလ၊ ဥဋ္ဌေဟိ-ထလော့၊ တေ-သင်အား၊ ခမာမိ-သည်း
 ခံ၏၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့ဆို၍၊ မဟာရာဇ - မြတ်သောမင်းကြီး၊ အယံ-
 ဤဒေဝီလ ရသေ့သည်၊ ယထာ မနေန-မိမိခံတ်အလိုဖြင့်၊ န ခမာပေတိ-
 မကန်တော့၊ နဂရဿ-မြို့၏၊ အဝိဒ္ဓရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဧကော
 သဏှေ-အိုင်တခုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တတ္ထ-ထိုအိုင်၌၊ န-ထိုဒေဝီလရှင်ရသေ့
 ကို၊ သိသေ-ဦးခေါင်း၌၊ မတ္တိကာပိဏ္ဍ-မြေစိုင်ကို၊ ကတုာ-တင်၍၊ ဂလပ္ပမာ
 ဏေ-လည်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ဥဒကေ-ရေ၌၊ ထပါပေဟိ-ထားလော့၊
 ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တထာ-ထိုနာရဒ ရှင်ရသေ့
 အိုတိုင်း၊ ကာဓေသိ-ပြုစေ၏၊ နာရဒေါ-နာရဒရှင်ရသေ့သည်၊ ဒေဝီလံ-
 ဒေဝီလ ရှင်ရသေ့ကို၊ အာမန္တေတုာ-ခေါ်၍၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ မယာ-
 ငါသည်၊ ဣဒ္ဓိယာ-တန်းခိုးကို၊ ဝိဿဋ္ဌာယ-လွှတ်လတ်လော်၊ သူရိယသန္တာ
 ပေ-နေပူသည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တေ-တက်သည်ရှိသော်၊ ဥဒကေ-ရေ၌၊ နိမုဇ္ဇိတုာ-
 ငုပ်၍၊ အညေန ဌာနေန-တပါးသော အရပ်ဖြင့်၊ ဥတ္တရိတုာ-ကူး၍၊ ဂစ္ဆေ
 ယျာသိ-သွားလေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တဿ-ထိုဒေဝီလ ရှင်
 ရသေ့၏၊ သိသံ-ဦးခေါင်းကို၊ သူရိယရံသီဟိ-နေခြည်တို့ဖြင့်၊ သံဖုဋ္ဌမတ္တေ
 နေဝ-တွေ့ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ မတ္တိကာပိဏ္ဍော-မြေစိုင်သည်၊ သတ္တဓာ-
 ခုနစ်စိတ်၊ ဖလိ-ကွဲ၏၊ သော-ထိုဒေဝီလ ရှင်ရသေ့သည်၊ နိမုဇ္ဇိတုာ-ငုပ်၍၊
 အညေန ဌာနေန-တပါးသောအရပ်ဖြင့်၊ ပလာယိ-ပြေး၏၊ သတ္ထာ-မြတ်

စွာတုရားသည်၊ ဣဒံ ဓမ္မဒေသနံ-ဤဓမ္မဒေသနာကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်
တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဟဒါဟိ-ထိုအခါ၌လျှင်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊
အာနန္ဒော-အာနန္ဒာသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဒေဝီလော-ဒေဝီလရှင်ရသေ့
သည်၊ တိဿော-တိဿမထေရ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ နာရဒေါ-နာရဒ
ရသေ့သည်၊ အဟမေ-ငါတုရားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိအာဟရိ-ဤသို့
ထောင်တော်မူ၏၊ ဝေ-ဤသို့၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သေ-ဤရဟန်းသည်၊
ဗုဗ္ဗစောယေဝ-ဆိုနိုင်ခက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍၊ တိဿတ္ထေရံ-တိဿမထေရ်ကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်တော်မူ၍၊ တိဿ-
တိဿ၊ ဘိက္ခုဟိနာမ-ရဟန်းတို့ မည်သည်ကား၊ အသုကေန-ဤ အမည်ရှိ
သောသူသည်၊ အဟံ-ငါ့ကို၊ ကုဒ္ဓေါ-အမျက်ထွက်ပြီ၊ အသုကေန-ဤအမည်
ရှိသောသူသည်၊ ပဟတော-ပုတ်ခတ်ပြီ၊ အသုကေန-ဤအမည်ရှိသောသူ
သည်၊ ဇိတော-အောင်ပြီ၊ အသုကောနာမ-ဤအမည်ရှိသောသူသည်၊ မေ-
ငါ၏၊ ဘဏ္ဍံ-ဥစ္စာကို၊ အဟာသိ-ခိုးပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိန္နန္တဿ-ကြံသော
သူ၏၊ ဝေရံ-ရန်သည်၊ န ဝုပသမ္ပတိနာမ-ငြိမ်းသည်မမည်၊ ဝေပန-ဤသို့
ကား၊ အနုပနယုန္တဿော-ရန်ငြိုးမပွဲသောသူအားသာလျှင်၊ ဥပသမ္ပတိ-
ငြိမ်း၏၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဒါဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

သော-ဤသူသည်၊ မံ-ကို၊ အက္ခောဒ္ဓိ-အမျက်ထွက်ပြီ၊ သော-
ဤသူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အဝဓိ-ညှဉ်းဆဲပြီ၊ သော-ဤသူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊
အဇိနိ-အောင်ပြီ၊ သော-ဤသူသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ အဟာသိ-
ခိုးပြီ၊ ယေဝ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း စသည်ကို၊
ဥပနယုန္တိ-ရန်ငြိုးဖွဲ့ကုန်၏၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ဝေရံ-ရန်သည်၊ န သမ္ပတိ-
မငြိမ်း။

သော-ဤသူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အက္ခောဒ္ဓိ-အမျက်ထွက်ပြီ၊ သော-ဤ
သူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အဝဓိ-ညှဉ်းဆဲပြီ၊ သော-ဤသူသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အဇိနိ-
အောင်ပြီ၊ သော-ဤသူသည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ အဟာသိ-ခိုးပြီ၊
ယေဝ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်း စသည်ကို၊ နုပန

ယုန္တိ-ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ဝေရံ-ရန်သည်၊ ဝူပသမ္မတိ-ငြိမ်း၏၊
ဣတိ-ဤသို့၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထတာသုဂါထာသု-ထိုဂါထာတို့၌၊ အက္ခောန္တိတိ-အက္ခောန္တိ ဟူသည်
ကား၊ အက္ခောသိ ဆဲရေးပြီ၊ အဝဓိတိ-အဝဓိဟူသည်ကား၊ ပဟရိ-ပုတ်ခတ်
ပြီ၊ အဇိနိတိ-အဇိနိဟူသည်ကား၊ ကုဋ္ဌသက္ကံ - စဉ်းလဲသော သက်သေကို၊
ဩတရဏေနဝါ - သွင်းသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါဒပ္ပဋိ ဝါဒေနဝါ-ရှေ့နေ
ခေါ်၍ စကားတုံ့ဆိုသဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကရဏုတ္တရိယ ကရဏေနဝါ-
နိုင်ထက်ကလူ ပြုသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဇေသိ-အောင်ပြီ၊ အဟာသိမေ
တိ-အဟာသိမေ ဟူသည်ကား၊ မမ-ငါ၏၊ သန္တကံ-ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ပတ္တာ
ဒီသု-သပိတ်စသည်တို့တွင်၊ ကိဉ္ဇိဒေဝ-တစုံတခုသော ဥစ္စာကိုသာလျှင်၊ အာ
ဟရိ-ခိုး၏၊ ယေစတံတိ-တံဟူသည်ကား၊ ယေကေစိဒေဝတာဝါ - အကြင်
နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယေကေစိမနုဿာဝါ-အကြင်လူတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ ယေကေစိ ဂဟဋ္ဌာဝါ-အကြင် အိမ်ယာထောင်သော လူတို့သည်
လည်းကောင်း၊ ယေကေစိ ပဗ္ဗဇိတာဝါ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊
အက္ခောန္တိမန္တိ အာဒိဝတ္ထုကံ - အက္ခောန္တိမံ-ဤသို့ အစရှိသည် သာလျှင်
အကြောင်းရှိသော၊ တံကောဓံ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ သကဋ္ဌဓုရံ-လှည်း
ဦးထမ်းပိုးကို၊ နန္ဒိနာ-သားရေလွန်ကြိုးဖြင့်၊ ဥပနယုန္တိဝိယ - ဖွဲ့ကုန်သကဲ့သို့
လည်းကောင်း၊ ပူတိမစ္ဆာဒိနိ-ငါးပုပ် စသည်တို့ကို၊ ကုသာဒိဟိ-သမန်းမြက်
စသည်တို့ဖြင့်၊ ဥပနယုန္တိဝိယ - လည်းကောင်း၊ ပုနပျုနံ-အထပ်ထပ်၊ ဝေ
ဋ္ဌေတွာ-ရစ်၍၊ ဥပနယုန္တိ-ဖွဲ့ကုန်၏၊ သကိံ-တကြိမ်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ တေသံ-
ထိုသူတို့၏၊ ဝေရံ-ရန်သည်၊ နသမ္မတိတိ-နသမ္မတိဟူသည်ကား၊ နဝူပသမ္မတိ-
မငြိမ်း၊ ယေစတံနုပနယုန္တိတိ-ဟူသည်ကား၊ အသတိယာဝါ - မအောက်မေ့
မိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အမနသိကာရဝသေနဝါ-နှလုံး ပသွင်းမိသည်၏
အစွမ်းအားဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကမ္မပစ္စဝေက္ခဏာဒိဝသေနဝါ-ကံကို ဆင်
ခြင်ခြင်း အစရှိသည်တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ယေ-အကြင်သူတို့
သည်၊ အက္ခောသာဒိ ဝတ္ထုကံ-ဆဲရေးခြင်း အစရှိသည်သာလျှင် အကြောင်း
ရှိသော၊ တံကောဓံ - ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ တယာပိ-သင်သည်လည်း၊
နိဒ္ဒေါသော-အပြစ်မရှိ၊ ပုရိမဘဝေ-ရှေ့ဘဝ၌၊ အက္ခောဋ္ဌော-အမျက်ထွက်

သည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ယဟတော - ပုတ်ခတ်သည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်
 လတ္တံ့။ ကုဋ္ဌသက္ခိ-ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲသော သက်သေကို၊ ဩတာရေတွာ-
 သွင်း၍၊ ဇိတော-ရှုံးစေဘူးသည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ တေ-ထိုသူတို့သည်။
 ကဿစိ-တစုံတယောက်သောသူ၏။ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော ဥစ္စာကို၊ ပသယု-
 နှိပ်စက်၍၊ အစ္စိန္တံ-လုယက်ဘူးသည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ဣတံသဿ-ထို
 ကြောင့်၊ နိဒ္ဒေါသော-အပြစ်မရှိသည်။ ဟုတွာပိ - ဖြစ်၍လည်း၊ အက္ကောသာ
 ဒိနိ-ဆဲရေးခြင်း စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊ ဝေ-ဤသို့၊ နဥပ
 နယန္တိ-ရန်ငြိုးမဖွဲ့ကုန်၊ ပမာဒေန-မေ့လျော့သဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်သော၊ တေ
 သုပိ-ထိုလူတို့၌လည်း၊ ဝေရံ-ရန်သည်၊ ဣမိနာ အနုပနယုန္တေန-ဤသို့ရန်ငြိုး
 မဖွဲ့သဖြင့်၊ နိရိန္ဒနော-မီးစာမရှိသော၊ ဇာတဝေဒေါဝိယ - တောမီးကဲ့သို့၊
 ဝူပသမ္ပတိ-ငြိမ်း၏၊ ဣတိဒယံ-ဤသည်လျှင်၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။

ဒေသနာပရိယောသဘံနေ-ဒေသနာတော်၏ အဆုံး၌၊ သတလဟဿ
 ဘိက္ခု-တသိန်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ-သောကာ
 ပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိံသု - ရောက်ကုန်၏၊ ဓမ္မဒေသနာ-ဓမ္မ
 ဒေသနာသည်၊ ဖဟာဇနဿ - လူအပေါင်းအား၊ သတ္ထိကာ - အကျိုးရှိ
 သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဒုဗ္ဗစောပိ ဆိုနိုင်ခက်သော ရဟန်းသည်လည်း၊
 သုဗ္ဗစောယေဝ-ဆိုလွယ်သည်သာလျှင်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏။

တတိယံ-သော၊ တိဿတ္ထေရဝတ္ထု-သည်၊ ဣတံသမတ္ထော-
 ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၄-ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု

တိဿပထေရ်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုက
 ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓ
 သောသဆရာသည်၊ “နဟိဝေရေနာတိ” အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။

ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား၊ နဟိဝေရေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ - နဟိဝေရေန
 စသော ဤတရားဒေသနာကို၊ သတ္တာ-မြက်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ-
 ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော - နေတော်မူလျက်၊ အညတရံ-

တပါးသော၊ ဝဠိတ္ထိ-မိန်းမမြို့ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-
ဟောဟော်မှု၏၊ ကော ကုဋုမ္ပိကော - တယောက်သော သူကြွယ်သား
သည်၊ ပိတရိ-အဘသည်၊ ကာလကံတေ - သေသည်ရှိသော်၊ ခေတ္တေစ-
လယ်၌ လည်းကောင်း၊ ဃရေစ - အိမ်၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ-
အလုံးစုံသော ကိစ္စတို့ကို၊ အတ္တနာဝ - မိမိသည်ပင်လျှင်၊ ကရောန္တော-
ပြုလျက်၊ မာတရံ - အမိကို၊ ပဋိဇဂ္ဂိကိရ-လုပ်ကျွေးသတတ်၊ အထ-ထို
အခါ၌၊ အဿ-ထိုသူကြွယ်သား၏၊ မာတာ-အမိသည်၊ တာတ-ချစ်သား၊
တေ-သင်အား၊ ကုမာရိကံ-သတို့သမီးငယ်ကို၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်အံ့၊
ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အမ္မ-အမိ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာဝဒေသိ-မဆိုလင့်၊
အဟံ-ငါသည်၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ တုမေ-တို့ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂိဿာမိ-
လုပ်ကျွေးအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တာတ-ချစ်သား၊ ခေတ္တေစ-လယ်
၌လည်းကောင်း၊ ဃရေစ-အိမ်၌လည်းကောင်း၊ ကိစ္စံ-ပြုဘွယ်ကိစ္စကို၊ တွ
မေဝ-သင်သည်သာလျှင်၊ ကရောသိ-ပြု၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ မယံ-ငါ၏၊
စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ သုခံ-ချမ်းသာသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဣတိတသ္မာ-
ထိုကြောင့်၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်အံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့အမိဆို၏၊ သော-
ထိုသူကြွယ်သားသည်၊ ပုနပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ပဋိက္ခိတွာပိ-ပယ်၍လည်း၊
ဂါ-ပယ်သော်လည်း၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သာ-
ထိုအမိသည်၊ ဧကံကုလကုမာရိကံ-တယောက်သောအမျိုးသမီးကို၊ အာနေတု-
ဆောင်ခြင်းငှာ၊ ဂန္တုကာမော-သွားလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဂေဟာ-အိမ်မှ၊ နိက္ခမိ-
ထွက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအမိကို၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ကတရံ
ကုလံ၊ အဘယ်အမျိုးသို့၊ ဂစ္ဆယ-သွားကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့
မေးသောကြောင့်၊ အသုကံကုလံနာမ-ဤမည်သောအမျိုးသို့သွားအံ့၊ ဣတိ
ဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တတ္ထ-ထိုအမျိုးသို့၊ ဂမနံ-သွားခြင်းကို၊ ပဋိ
သေတော-ဖြစ်၍၊ အတ္တနော-မိမိသည်၊ အဘိရုစိတံ-ကြိုက်နှစ်သက်သော၊
ကုလံ-အမျိုးကို၊ အာစိက္ခံ-ကြား၏၊ သာ-ထိုအမိသည်၊ တတ္ထ-ထိုအမျိုးသို့၊
ဂန္တော-သွား၍၊ ကုမာရိကံ-သတို့သမီးငယ်ကို၊ ဓာရေတွာ-ဆောင်၍၊ ဒိဝသံ-
နေကို၊ ထပေတွာ-မှတ်၍၊ တံ-ထိုသတို့သမီးငယ်ကို၊ တဿ-ထိုသူကြွယ်သား
၏၊ ဃရေ-အိမ်၌၊ ဝသံအကာသိ-အစိုးရသောအားဖြင့် ပြုစေ၏၊ သာ-ထို

သတို့သွီးငယ်သည်၊ ဝဉ္စ၂-မြုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
 နံ-ထိုသူကြွယ်သားကို၊ မာတာ-အမိသည်၊ ပုတ္တ-ချစ်သား၊ တံ-သင်သည်၊
 အတ္တနောရုစိယာ-မိမိအလိုအားဖြင့်၊ ကုမာရိကံ-သတို့သွီးငယ်ကို၊ အာဏာ
 ပေသိ-စေ၏၊ သာ-ထိုသတို့သွီးငယ်သည်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဝဉ္စ၂-မြုံ
 သည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ခဲ့၏၊ အပုတ္တကဉ္စနာမကုလံ-သားမရှိသော အမျိုးမည်
 သည်လည်း၊ ပိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ ပဝေဏိ-အဆက်လည်း၊ နဿဋ္ဌိယတိ-
 မစပ်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တေ-သင်အား၊ အညံ-တပါးသော၊ ကုမာရိကံ-
 သတို့သွီးငယ်ကို၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်ရွက်တိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တေန-
 ထိုသူကြွယ်သားသည်၊ အဗ္ဗ-အမိ၊ အလံ-တန်ပြီ၊ ဣတိဝုစ္စမာနာပိ-ဤသို့
 ဆိုသော်လည်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အတန်တလဲလဲ၊ ကလေသိ-ဆို၏၊ ဝဉ္စ၂-မြုံမိန်းမ
 မြုံသည်၊ တံကထံ-ထိုအမိဆိုသော ကေားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ပုတ္တာ
 နာမ-သားတို့မည်သည်ကား၊ မာတာပိတုနံ-အမိအဖတို့၏၊ ဝစနံ-စကား
 ကို၊ အတိက္ကမိတုံ-လွန်ခြင်းငှာ၊ နဿတ္ထောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣဒါနိ-ယခု
 အခါ၌၊ အညံ-တပါးသော၊ ပိဇာယိနိ-သားဖွားသော၊ ဣတ္ထိ-မိန်းမကို၊
 အာနေတွာ-ဆောင်၍၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဒါသိဘောဂေန-ကျွန်မိန်းမ၏ သုံးဆောင်
 ခြင်းဖြင့်၊ ဘဉ္စိဿတိ-သုံးဆောင်လတ္တံ့၊ အဟံ-ငါသည်၊ သယမေဝ-ကိုယ်
 တိုင်သာလျှင်၊ ဧကံကုမာရိကံ-သတို့သွီးငယ်တယောက်ကို၊ အာနေမိ-ဆောင်ရွက်
 မူကား၊ ယံနန-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိမိန္ဒေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ သာ-ထိုမိန်းမမြုံ
 သည်၊ ဧကံကုလံ-တယောက်သောအမျိုးသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဟဿ-သိုလင်၏၊
 အတ္ထာယ-အလို့ငှာ၊ ကုမာရိကံ-သတို့သွီးငယ်ကို၊ ဓာရေတွာ-ဆောင်၍၊ အဗ္ဗ-
 အမိ၊ တေ-ဤအမှုသည်၊ ကိ-အသို့နည်း၊ ဝေဓသိ-ဆိုပါလော့၊ ဣတိအာဟ-
 ဤသို့ဆို၏၊ တေဟံ-ထိုသတို့သွီးငယ် အဖတို့သည်၊ ပဋိက္ခိတ္တာ-ပယ်ကုန်သည်
 ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဝဉ္စ၂-မြုံ၏၊ အပုတ္တကံနာမကုလံ-သားမရှိသော
 အမျိုးမည်သည်၊ ပိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ တုမ္မာကံပန-သင်ထို၏ကား၊ မိတာ-
 သွီးသည်၊ ပုတ္တဝါ-သားယောက်ျားကိုလည်းကောင်း၊ မိတရံဝါ-သားမိန်းမ
 ကိုလည်းကောင်း၊ လတိတွာ-ရ၍၊ ကုဋ္ဌုမ္မဿ-ဥစ္စာ၏၊ သာမိနိ-အရှင်သည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယံ-ငါ၏၊ သာမိကဿ-လင်၏အကျိုးငှာ၊ နံ-ထိုသတို့
 သွီးငယ်ကို၊ ဒေထ-ပေးကုန်လော့၊ ဣတိယာဓိတွာ-ဤသို့ တောင်းသော

ကြောင့်၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆာပေတွာ-ဝန်ခံစေ၍၊ အာနေတွာ-ဆောင်၍၊ သာမိကဿ-လင်၏၊ သရေ-အိမ်၌၊ အကာသိ-အစိုးရသောအားဖြင့် ပြုစေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုမိန်းမမြူ၏၊ တေ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အယံ-ဤသတို့သွီးငယ်သည်၊ ပုတ္တံဝါ-သားယောက်ျားကို လည်းကောင်း၊ ဇိတရံဝါ-သားမိန်းမကိုလည်းကောင်း၊ သစေလဘိဿတိ-အကယ်၍ ရသည် ဖြစ်အံ့၊ အယမေဝ-ဤသတို့သွီးငယ်သည်သာလျှင်၊ ကုဋုဗ္ဗဿ-ဥစ္စာ၏၊ သာမိနိ-အရှင်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ဒါရကံ-သူငယ်သည်၊ နလဘတိ-မရ၊ တထာဝေ-ထိုအခြင်းဖြင့်၊ နံ-ထိုသတို့သွီးငယ်ကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံလျက်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသတို့သွီးငယ်ကို၊ သာ-ထိုမိန်းမမြူသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အဗ္ဗ-အမိ၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ တေ-သင်၏၊ ကုစ္ဆိယံ-ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌတေ-တည်သည်ရှိသော်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ မေ-အား၊ အာရောစေယျာသိ-ကြားလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထို သတို့သွီးငယ်သည်၊ သာဓူတိ - ကောင်းပြီဟူ၍၊ ပဋိသုဏိတွာ-ဝန်ခံ၍၊ ဂဗ္ဘ-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌတေ-တည်သည်ရှိသော်၊ တဿာ-ထိုမိန်းမမြူအား၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ ဣတရိဿာပန-မိန်းမမြူသည်ကား၊ သယမေဝ-မိမိ အလိုလိုသာလျှင်၊ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ-ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို၊ ဒေတိ-၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသတို့သွီးငယ်အား၊ ဝါ-၏၊ အာဟာရေန-အာဟာရနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂဗ္ဘပါတနံ-ကိုယ်ဝန်ကို ကျစေတတ်သော၊ ဘေသဇ္ဇံ-ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတတိ-ကျ၏၊ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဂဗ္ဘ-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌတေ-တည်သည်ရှိသော်၊ အာရောစေသိ - ကြား၏၊ ဣတရာ - မိန်းမမြူသည်၊ ဒုတိယမ္ပိ - နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း၊ တထေဝ-ထိုအတူလျှင်၊ ပါတေသိ-ကျစေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသတို့သွီးငယ်ကို၊ ပဋိဝိဿကိတ္ထိယော-အိမ်နီးချင်း မိန်းမတို့သည်၊ ပုစ္ဆိံသု-မေးကုန်၏၊ ကစ္စိ-အသို့နည်း၊ တေ-သင်၏၊ သပတ္တိ-ရန်သူဖြစ်သော အမသည်၊ အန္တရာယံ-အန္တရာယ်ကို၊ ကရောတု-ပြုသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိံသု - ဤသို့ မေးကုန်၏၊ သာ-ထို သတို့သွီးငယ်သည်၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတွာ - ကြား၍၊ အန္ဓဗာလ - မိုက်လှစွာသော

မိန်းမငယ်၊ တံ-သည်၊ ကသ္မာ - အသယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ အကာသိ-
သနည်း၊ အယံ-ဤမိန်းမမြူသည်၊ တဝ-သင်၏၊ ဣဿရိယဘယေန-အစိုး
ရအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဂဗ္ဘပါတနံ-ကိုယ်ဝန်ကို ကျစေတတ်
သော၊ ဘေသဇ္ဇံ-ဆေးကို၊ ယောဇေတွာ-ဖော်၍၊ ဒေတိ-၏၊ တေန-ထို
ကြောင့်၊ တေ-သင်၏၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတတိ-ကျ၏၊ ပုန-ဘန်၊
ဧဝံ-သို့၊ မာကရိတ္တ-မပြုလင့်၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့ ဆိုအပ်သော သတို့သွီး
ငယ်သည်၊ တတိယဝါရေ-သုံးကြိမ်မြောက် ကိုယ်ဝန်တည်သောအခါ၌၊ န
ကထေသိ-မဆို၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ - ထိုသတို့သွီးငယ်၏၊ ဥဒရံ-
ဝမ်းကို၊ ဣတရာ-မိန်းမမြူသည်၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ကသ္မာ-အသယ်ကြောင့်၊ ယေ-
ငါ့အား၊ ဂဗ္ဘဿ-ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတဘာဝံ-တည်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ န
ကထေသိ-မဆိုသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-သည်၊ မံ-ကို၊ ငဉ္ဇေ
တွာ-လှည့်စား၍၊ ဒွေဝါရေ-နှစ်ကြိမ်၊ ဂဗ္ဘံ-ကိုယ်ဝန်ကို၊ ပါတေသိ-ကျစေ
၏၊ ကိမတ္ထံ-အဘယ်အကျိုးငှာ၊ တယံ သင်အား၊ ကထေမိ - ဆိုရအံ့နည်း၊
ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒါနိ-ယခု၊ နဋ္ဌာ-ပျက်သည်၊ အမှီ-ဖြစ်
ရချေပြီ၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ တဿာ-ထိုသတို့သွီးငယ်၏၊ ပမာဒံ-
မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဩလောကေန္တိ-ကြည့်လျက်၊ ဂဗ္ဘ-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိ
ဏတေ-ရင့်သည်ရှိသော်၊ ဩကာသံ-အခွင့်ကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ ဘေသဇ္ဇံ-
ကို၊ ယောဇေတွာ-ဖော်၍၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိဏ
တတ္တာ-ရင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပတိတံ-ကျခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-
မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-အိပ်၏၊ ခရာဝေဒနာ-ပြင်းစွာ
သော ဝေဒနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-၏၊ ဇီဝိတက္ခယံ-အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏံ-
ရောက်၏၊ သာ-ထိုသတို့သွီးငယ်သည်၊ နာသိတာ-ပျက်ရအံ့သည်၊ အမှီ-
ဖြစ်ချေပြီ၊ တယာ-သင်သည်၊ မံ-ကို၊ အာနေတွာ-ဆောင်၍၊ တူဇေဝ-
သင်သည်ပင်လျှင်၊ တယောပိဝါရေ - သုံးကြိမ်မြောက်လည်း၊ ဒါရကေ-
သူငယ်တို့ကို၊ နာသေသိ-ဖျက်ဆီး၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အဟံပိ-ငါသည်
လည်း၊ နဿာမိ-ပျက်ရတော့အံ့၊ ဒါနိ-ယခု၊ ဣတော - ဤကိုယ်အဖြစ်ပျ
စုတာ-စုတေသည်ရှိသော်၊ ယက္ခိနိ-ဘိလူးမသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ တဝ-
၏၊ ဒါရကေ-သူငယ်တို့ကို၊ ခါဒိတံ-စားခြင်းငှာ၊ သမက္ကာ-စွမ်းနိုင်သည်၊

ဟုတော-၍၊ နိဗ္ဗတ္တယံ-ဖြစ်ရလိ၏။ ဣတိပတ္ထနံ-ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ပတ္ထ
 ပေတော-ဆုတောင်း၍၊ ကာလင်္ကတော-သေခြင်းကိုပြု၍၊ တသ္မိံ ယေဝဂေဟေ-
 ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်၊ မဇ္ဇာရိ-ကြောင်မသည်၊ ဟုတော- ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။
 ဣတရံ-မိန်းမမြို့ကိုလည်း၊ သာမိကော-လင်သည်၊ ဂဟေတော-ဆွဲ၍၊ တယာ-
 သင်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ ကုလူပစ္စေဒေါ-အမျိုးအနွယ်၏ပြတ်ခြင်းကို၊ ကတော-
 ပြု၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ကပ္ပရဇဏ္ဍကဒိပိ-တတောင်၊ ဒူးဆစ်စသည်တို့ဖြင့်လျှင်၊
 သုပေါထိတံ-အလွန် ထောင်းခတ်ခြင်းကို၊ ပေါထေသိ - ထောင်းခတ်၏။
 သာ-ထိုမိန်းမမြို့သည်၊ တေနဝါဗာဓေန - ထိုထောင်းခတ်သော အနာ
 ဖြင့်လျှင်၊ ကာလင်္ကတော - သေခြင်းကိုပြု၍၊ တတ္ထေဝ - ထိုအိမ်၌ပင်လျှင်၊
 ကုက္ကုဒ္ဓိ-ကြက်မသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ သာကုက္ကုဒ္ဓိ-ထို
 ကြက်မသည်၊ နစိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီလျှင်၊ အဏ္ဏာနိ-အညှို့ကို၊ ဝိဇာယိ-
 ဥ၏။ မဇ္ဇာရိ-ကြောင်မသည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ တဿာ-ထိုကြက်မ၏၊
 ပဏ္ဏာနိ-အညှို့ကို၊ ခါဒိ-စား၏။ ဒုတိယမ္ပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်းကောင်း၊
 တတိယမ္ပိ-သုံးကြိမ်မြောက် လည်းကောင်း၊ ခါဒိယေဝ-စားသည်သာလျှင်
 တည်း၊ ကုက္ကုဒ္ဓိ-ကြက်မသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏။ မေ-ငါ၏၊ အဏ္ဏာနိ-
 အညှို့ကို၊ တယောဝါရေ-သုံးကြိမ်တို့ တိုင်တိုင်၊ ခါဒိတော-စားပြီး၍၊ မံ-
 ငါ့ကို၊ ခါဒိတုကာမာသိ-စားလိုသည်ဖြစ်၏။ ဝါ-စားလိုဟန်ရှိ၏။ ဣတော-
 ဤကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ-စုတေသည်ရှိသော်၊ သပုတ္တကံ-သားနှင့်တကွသော၊
 ကံ-ထိုကြောင်မကို၊ ခါဒိတံ-စားခြင်းငှာ၊ လဘေယံ-ရလိ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊
 သာ-ထိုကြက်မသည်၊ ပတ္ထနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ တတော-
 ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ-စုတေသည်ရှိသော်၊ အရညေ-တော၌၊ ဒိပိနီ-
 သစ်မသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ ဣတရာပိ-ကြောင်မသည်လည်း၊
 မိဂီ-သမင်မသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ တဿာ-ထိုသမင်မသည်၊
 ဝိဇာတကာလေ-ဖွားသောကာလ၌၊ ဒိပိနီ-သစ်မသည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊
 တယောဝါရေ - သုံးကြိမ်၊ ပုတ္တကေ-သားငယ်တို့ကို၊ ခါဒိ-စား၏။ မိဂီ-
 သမင်မသည်၊ မရဏကာလေ-သေသောကာလ၌၊ ဣမာယ-ဤသစ်မသည်၊
 မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တကေ-သားငယ်တို့ကို၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ခါဒိတော-စား၍၊
 ဣဒါနိ-ယခု၊ မံ-ငါ့ကို၊ ခါဒိဿတိ-စားလတ္တံ့၊ ဒါနိ-ယခု၊ ဣတော-ဤ

ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ-စုတေသည်ရှိသော်၊ သပုတ္တကံ-သားနှင့်တကွသော၊
 ဇေတံ-ဤသစ်မကို၊ ခါဒိတုံ-စားခြင်းငှာ၊ လဘေယံ၊ ရပါလို၏၊ ဣတိပတ္ထနံ-
 ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဣတော-ဤကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ-
 စုတေသည်ရှိသော၊ ယက္ခိနိ-ဘိလူးမသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊
 ဒိပိနိပိ-သစ်မသည်လည်း၊ တတော-ထိုကိုယ်အဖြစ်မှ၊ စုတာ-စုတေသည်
 ရှိသော်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကုလဓိတာ-အပျိုးသွီးသည်၊ ဟုတော-
 ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ သာ-ထိုအပျိုးသွီးသည်၊ ဝုဒ္ဓိပတ္တာ-အရွယ်သို့ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ဒွါရဂါမကေ-သာဝတ္ထိပြည် တံခါးနှင့်နီးသော ရွာ၌၊ ပတိ
 ကုလံ-လင်အိမ်သို့၊ အဂမေသိ-လိုက်ရ၏၊ အပရဘာဂေ - နောက်အဘို့၌၊
 ပုတ္တံ-သားကို၊ ဝိဇာယိ-ဖွား၏၊ ယက္ခိနိပိ-ဘိလူးမသည်လည်း၊ တဿာ-
 ထိုအပျိုးသွီး၏၊ ပိယသဟာယိကဝဏ္ဏေန-ချစ်လှစွာသော အဆွေခင်ပွန်း
 အသွင်ဖြင့်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ မေ-ငါ၏၊ သဟာယိကာ-အဆွေခင်ပွန်းမ
 သည်၊ ကုဟိံ-အကယ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်၊ အဇ္ဈော
 ဂဗ္ဘေ-အိမ် တိုက်ခန်းတွင်း၌၊ ဝိဇာတာ-သားဖွား၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟံ
 သု-ပြောဆိုကုန်၏၊ ပုတ္တံ-သားယောက်ျားကို၊ ဝိဇာတာနုခေါ-ဖွားလေ သ
 လော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့ဟုတ်မှုကား၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ ဝိဇာတာနုခေါ-ဖွားလေ
 သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလျက်၊ နံ-ထိုသားငယ်ကို၊ ပဿိဿာမိ-ကြည့်ပါ
 အံ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂဗ္ဘံ-တိုက်ခန်းတွင်းသို့၊ ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ ပဿန္တိဝိယ-
 ကြည့်လေဟန်ကဲ့သို့၊ ဒါရကံ-သူငယ်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ခါဒိတွာ-စား၍၊
 ဂတာ-သွားလေ၏၊ ပုန-တဖန်၊ ဒုတိယဝါရေပိ-နှစ်ကြိမ်မြောက် ဖွားမြင်
 သောအခါ၌လည်း၊ တထေဝ-ထိုရှေ့အတူလျှင်၊ ခါဒိ-စား၏၊ တတိယဝါရေ-
 သုံးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌၊ ဣတရာ-အပျိုးသွီးငယ်သည်၊ ဂရုဘာရာ-ရင့်
 သော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ သာမိကံ-ခင်ပွန်းယောက်ျားကို၊
 အာမန္တေတွာ-ခေါ်၍၊ သာမိ-အမောင်၊ ဣမသ္မိံ-ငှာနေ- ဤအရပ်၌၊ ဝါ-
 ဤအိမ်၌၊ ကော ယက္ခိနိ-ဘိလူးမတယောက်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဒွေပုဗ္ဗေ-သား
 နှစ်ယောက်တို့ကို၊ ခါဒိတွာ-စား၍၊ ဂတာ-သွား၏၊ မေ-ငါ၏၊ ကုလဂေဟံ-
 အပျိုးအိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝိဇာယိဿာမိ-သားဖွားအံ၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ဝတွာ-ဆို၍၊ ကုလဂေဟံ-အပျိုးအိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဝိဇာယိ-သားဖွား၏၊

တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သာယက္ခိနီ - ထိုဘိလူးမသည်၊ ဥဒကဝါရံ-ရေလှည့်ပို့ရာ အကြိမ်သို့၊ ဂတာ-သွားရသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဝေဿ ဝဏဿ-ဝေဿဝဏ်နတ်မင်းအား၊ ယက္ခိနီယော-ဘိလူးမတို့သည်၊ ဝါရေန ရေ လှည့် အကြိမ်ဖြင့်၊ အနောတတ္ထ ဒဟတော - အနဝတတ်အိုင်မှ၊ သီသ ပရမ္မရာယ- ဦးခေါင်းအဆင့်ဆင့်ဖြင့်၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ အာဟရန္တိ-ဆောင်ယူ ကုန်၏၊ တာ-ထိုဘိလူးမတို့သည်၊ ဧတုမာသစ္စယေနပိ - လေးလလွန်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-မှလည်းကောင်း၊ ပဉ္စမာသစ္စယေနပိ-ငါးလလွန်သဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝါ-မှလည်းကောင်း၊ မုစ္ဆန္တိ-လွတ်ကုန်၏၊ အပရာ-တပါး သော ဘိလူးမတို့သည်၊ ကိလန္တကာယာ-ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဇီဝိတက္ခယံ-အသက်၏ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တိ-ကုန်၏၊ သာပန-ထိုဘိလူးမသည် ကား၊ ဥဒကဝါရတော-ရေလှည့်ပို့ရာ အကြိမ်မှ၊ မုတ္တမတ္တာဝ-လွတ်ကာမျှ ဖြင့်လျှင်၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ တံ သရံ-ထိုအိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ မေ-ငါ ၏၊ သဟာယိကာ - အဆွေခင်ပွန်းမသည်၊ ကုဟိ-အဘယ်မှာနည်း၊ နံ-ထို အဆွေခင်ပွန်းမကို၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်၌၊ ပဿာမိ-မြင်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ- သို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သာ-ထိုသတို့သမီးသည်၊ ဣမသ္မိံ-ဌာနေ-ဤအိမ်၌၊ ဇာတ ဇာတ ဒါရကေ-ဖွားတိုင်း ဖွားတိုင်းသော သူငယ်တို့ကို၊ ယက္ခိနီ-ဘိလူးမ သည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ခါဒတိ-၏၊ တဿာ - ထိုကြောင့်၊ ကုလဂေဟံ- အမျိုးအိမ်သို့၊ ဂတာ-သွား၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သာ-ထိုဘိလူးမ သည်၊ ယတ္ထဝါ-အကြင်အရပ်သို့လည်းကောင်း၊ တတ္ထဝါ-ထိုအရပ်သို့လည်း ကောင်း၊ ဂစ္ဆတု-သွားသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မေ-ငါ၏လက်မှ၊ နမုစ္စိဿ တိ-မလွတ်နိုင်အံ့သတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတုာ-ဆို၍၊ ဝါတဝေဂေန-လေ၏ လျင်ခြင်းဖြင့်၊ သမုဿာဟိတမာနသာ-အားထုတ်သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ နဂရာဘိမုခိ-ပြည်တွင်းသို့ ရွှေ့၍၊ ပက္ခန္တိ-ပြေးသွား၍လိုက်လေ၏၊ ဣတရာပိ- အမျိုးသမီးသည်လည်း၊ နာမဂဟဏဒိဝသေ-အမည် မှည့်အံ့သောနေ၌၊ နံ ဒါရကံ-ထိုသူငယ်ကို၊ နာပေတွာ-ရေချိုးစေ၍၊ နာမံ-အမည်ကို၊ ကတွာ- မှည့်၍၊ သာမိ-အမောင်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ သကသရံ-ငါတို့အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ - သွားကုန်အံ့ဟု၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အာဒါယ-၍၊ ဝါ-ချီ၍၊ သာမိကေန-လင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဝိဟာရမဇ္ဈေ-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်

အလယ်၌၊ ဂတမဂ္ဂေန-သွားသောခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားသည်ရှိသော်၊ ပုတ္တံ-
သားကို၊ သာမိကဿ-လင်အား၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ဝိဟာရပေါက္ခရဏိယာ-
ကျောင်းတော်ရေကန်၌၊ နှတွာ-ရေချိုးပြီး၍၊ သာမိကေ-လင်သည်၊ နှာယိ
တေ-ရေချိုးသည် ရှိသော်၊ ဥတ္တရိတွာ-တက်၍၊ ပုတ္တဿ-သားငယ်အား၊
ထညံ-နှံကို၊ ပါယမာနာ-တိုက်လျက်၊ ဌိတာ-နေစဉ်၊ ဝါ-နေသော အမျိုး
သွီးသည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာသော၊ ယက္ခိနိ-ဘိလူးမကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ သဉ္စာ
နိတွာ-သိ၍၊ သာမိ-အမောင်ယောက်ျား၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ဟိ-လာ
လော့၊ ဝါ-တက်ခဲ့လော့၊ အယံ-ကား၊ ယက္ခိနိ-တည်း၊ ဝေဂေန-ဖြင့်၊
နေဟိ-အဝေးသို့ဆောင်လော့၊ အယံ-ဤမိန်းမသည်၊ သာယက္ခိနိ-ထိုသား
နှစ်ယောက်ကိုစားသော ဘိလူးမပင်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-၍၊ ဥစ္စာသဒ္ဓံ-
သည်းထန်စွာသော အသံကို၊ ကတွာ-ဟစ်၍၊ ဝါ-ပြု၍၊ တဿ-ထိုလင်
ယောက်ျား၏၊ ယာဝအာဂမနံ-လာသည် တိုင်အောင်၊ သဏ္ဌာရေတုံ-တည်စေ
ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နိဝတ္တိတွာ-နစ်၍၊ အန္တောဝိဟာ
ရာဘိမုခိ-ကျောင်းတော်တွင်းသို့ ရှေ့ရှု၊ ပက္ခန္တိ-ပြေးလေ၏၊ တသ္မိံ-သမယေ-
ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပရိသာမဇ္ဈေ-ပရိသတ် အလယ်၌၊
ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ သာ-ထိုအမျိုးသွီးသည်၊ ပုတ္တံ-
သားကို၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒပိဋေ-ခြေဖမိုးတော်အပေါ်
၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ-အိပ်စေ၍၊ မယာ-တပည့်တော်မသည်၊ တုမ္ဘာကံ-အရှင်
ဘုရားတို့အား၊ သေ-ဤသူငယ်ကို၊ ဒိန္နော-ပေးလှူပါ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်
၏၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ဒေဏ-ချမ်းသာပေးတော် မူ
ပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဒွါရကောဌကေ-တံခါးမုတ်
၌၊ အဓိဝတ္ထော-မြဲစွာ စောင့်နေသော၊ သုမနဒေဝေါနာမ - သုမနအမည်ရှိ
သောနတ်သည်၊ ယက္ခိနိယာ-ဘိလူးမအား၊ အန္တော-အတွင်းသို့၊ ပပိသိတုံ-
ငှာ၊ နအဒါသိ-မပေး၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ-အာနန္ဒာ
မထေရ်ကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်တော်မူ၍၊ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊
တံ ယက္ခိနိ-ထိုဘိလူးမကို၊ ပက္ခောသာပေဟိ-ခေါ်ချေလော့၊ ဣတိအာဟ-
ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော-အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပက္ခောသိ-
ခေါ်၏၊ ဣတရာ-အမျိုးသွီးသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အယံ-ဤသိလူးမ

သည်။ အာဂစ္ဆတိတိ-လာပြန်ခဲ့၏ဟု။ အာဟ-လျှောက်၏။ သတ္တ-မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ တေ-လာပေစေ။ သဒ္ဓိ-အသံကို။ မာအကာသိတိ-မပြုလင့်ဟု။
ဝတု-မိန့်တော်မူပြီး၍။ အာဂန္တ-လာ၍။ ဌိတံ-တည်နေသော။ တံ-ထို
ဘီလူးမကို။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်။ ဝေ-သို့။ ကရောသိ-ပြုဘိသနည်း။ ဟိ-
ထိုစကားသင့်စွာ။ တုမေ-သင်တို့သည်။ မာဒိသဿ-ငါကဲ့သို့သော။ ဗုဒ္ဓဿ-
ဘုရား၏။ သမ္ပုဓိဘာဝံ-မျက်မှောက်ဖြစ်သော အထံသို့။ သစေ နာဂမိဿ
ထ-အကယ်၍ မရောက်လာကုန်သည် ဖြစ်အံ့။ အဟိနကုလာနဝိယစ-မြေ
နှင့် မြေပါတို့ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ အစ္ဆဗန္ဓနာနဝိယစ - ဝံနှင့် ကြို့ပင်တို့
ကဲ့သို့ လည်းကောင်း။ ကာကောလူကာနံ ဝိယစ-ကျီးနှင့် ခင်ပုပ်တို့ကဲ့သို့
လည်းကောင်း။ ဝေါ-သင်တို့၏။ ကပ္ပဌိတံ-တကမ္ဘာပတ်လုံး တည်သော။
ဝေရံ-ရန်သည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့။ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်။ ဝေရံ-
ရန်ကို။ ပဋိဝေရံ-ရန်တုံ့ကို။ ကရောထ-ပြုကုန်ဘိသနည်း။ ဟိ-ထိုစကား
သင့်စွာ။ ဝေရံ-ရန်ကို။ အဝေရေန-ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဥပသမ္ပတိ-ငြိမ်း၏။
ဝေရေန-ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ နော-မငြိမ်း။ ဣတိဝတု-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။
ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို။ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၅။ ဣဓ-ဤသတ္တလောက၌။ ဝေရေန-ရန်တုံ့မမူသဖြင့်။ ဝေရာနိ-ရန်တို့
သည်။ ကုဒါစနံ-တရံတဆစ်မျှ။ နစသမ္ပန္နိ-မငြိမ်းကုန်။ အဝေရေနစ-ရန်တုံ့
မမူသဖြင့်သာလျှင်။ ဝေရာနိ-ရန်တို့သည်။ သမ္ပန္နိ-ငြိမ်းကုန်၏။ သေ,သေ-
ဤသို့ရန်တုံ့မမူသဖြင့် ရန်၏ငြိမ်းခြင်းသည်။ သနန္တနော-ရှေး၌ဖြစ်မသာ သူ
တော်ကောင်းတို့၏။ ဓမ္မော-သဘောတည်း။ (တနည်းကား) သေ,သေ-
ဤသို့ရန်တုံ့မမူသဖြင့် ရန်၏ငြိမ်းခြင်း တည်းဟူသော။ ဓမ္မော-သဘော
သည်။ သနန္တနော-ခပ်သိမ်းသော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ အစရှိကုန်သော သူ
တော်ကောင်းတို့၏ သွားရာ လမ်းခရီးတည်း။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်။ (တနည်းကား) တတ္ထ, တိဿံဂါထာယံ-ထို
ဂါထာ၌။ န ဟိ ဝေရေနာတိ - နဟိဝေရေနဟူသည်ကား။ ဟိ,တပ္ပါကဋီ
ကရောမိ - ထိုစကားကို ထင်စွာ ပြဦးအံ့။ ခေဋ္ဌသိဃံဿဏိကာဒိအသုစိဟိ-
တံထွေး ချွဲခမ်း နှပ်အစရှိသော မစင်တို့ဖြင့်။ မက္ခိတဋ္ဌာနံ-လိမ်းကျရာအရပ်
ကို။ တေဟေဝ အသုစိဟိ-ထိုမစင်အစရှိသည်တို့ဖြင့်လျှင်။ ဧဝန္တော-ဆေး

သောသုတို့သည်၊ သုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သည်ကို၊ ဝါ-စင်ကြယ်အောင်၊ နိဂ္ဂန္ဓံ-အနံ
 မရှိသည်ကို၊ ဝါ-အနံမရှိအောင်၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်
 နိုင်၊ အထခေါ-စင်စစ်သော်ကား၊ တံဌာနံ-ထိုအရပ်သည်၊ ဘိယျောသော
 မတ္တာယ-အတိုင်းထက်လွန်စွာ၊ ဝါ-ရွှေထက်လွန်စွာ၊ အသုဒ္ဓတရဉ္စ-လွန်
 စွာ မစင်ကြယ် သည်လည်း၊ ဟောတိယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ဒုဂ္ဂန္ဓတရဉ္စ-မကောင်းသောအနံတို့ဖြင့် လွန်စွာလှိုင်သည်လည်း၊ ဟောတိ
 ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အက္ကော
 သန္တံ-ဆဲရေးသောသူကို၊ ပစ္စက္ကောသန္တော-တဘန် ဆဲရေးသော သူသည်၊
 ပဟရန္တံ-ပုတ်ခတ်သောသူကို၊ ပဋိပဟရန္တော-တဘန်ပုတ်ခတ်သောသူသည်၊
 ဝေရေန - ရန်တုံ့မူသဖြင့်၊ ဝေရံ-ရန်ကို၊ ဝူပသမေတုံ-ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၊ န
 သက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ အထခေါ-စင်စစ်သော်ကား၊ ဘိယျော ဘိယျော-
 လွန်စွာလွန်စွာ၊ ဝေရမေဝ-ရန်ပွားခြင်းကိုသာလျှင်၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ ဣတိ-
 ထိုကြောင့်၊ ဝေရာနိနာမ-ရန်တို့မည်သည်ကား၊ ဝေရေန-ရန်တုံ့မူသဖြင့်၊
 ကိသ္မိဉ္စိကာလေ-တစုံတခုသော အခါ၌လည်း၊ နသမ္ပန္နိ-မငြိမ်းကုန်၊ အထ
 ခေါ-စင်စစ်သော်ကား၊ ဇနန္တိယေဝ-ပွားကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ အဝေ
 ရေနစ သမ္ပန္နိတိ-ဟူသည်ကား၊ ပန-အကျယ်ဆိုအံ့၊ ခေဋ္ဌာဒိနိ-တံထွေးအစ
 ရှိကုန်သော၊ တာနိအသုစိနိ-ထိုမစင်တို့ကို၊ ဝိပ္ပသန္နေန ဥဒကေန-ကြည်လင်
 လှစွာသော ရေဖြင့်၊ ဓောဝိယ မာနာနိ-ဆေးအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ နဿန္တိ-
 ပျောက်ကုန်၏၊ တံဌာနံ-ထိုမစင်ရှိရာအရပ်သည်၊ သုဒ္ဓံ-စင်ကြယ်သည်၊
 ဟောတိယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သုဂန္ဓံ-ကောင်းသော အနံ ရှိ
 သည်၊ ဟောတိယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေမေဝ-ဤအတူလျှင်၊
 အဝေရေန-ရန်တုံ့မမူသဖြင့်၊ ခန္တိမေတ္တာဒကေန-သည်းခံခြင်းဟူသော၊
 မေတ္တာဟူသော ရေဖြင့်၊ ယောနိသော မနသိကာရေန-အသင့် နှလုံးသွင်း
 ခြင်းဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန-ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ ဝေရာနိ-ရန်တို့သည်၊
 ဝူပသမ္ပန္နိ ပဋိပဿမ္ပန္နိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ အဘာဝံ-တဘန်မဖြစ်ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-
 ရောက်ကုန်၏၊ သေဓမ္မော သနန္တနောတိ-နောဟူသည်ကား၊ အဝေရေန-
 ရန်တုံ့မမူသဖြင့်၊ ဝေရူပသမနသင်္ခါတော-ရန်၏ငြိမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊
 သေ-ထိုသဘောသည်ကား၊ ပေါရာဏကော - ရှေး၌ဖြစ်သော၊ ဓမ္မော-

အကျင့်သဘောတည်း၊ သဗ္ဗေသံ သမ္ပုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ခီဏာသဝါနံ-အလုံးစုံ
သောဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၏၊ ဂတမဂ္ဂေါ-သွားရာလမ်းခရီးတည်း၊
ဣတိ-ဤသည်ကား၊ ပရိသမာပနံ-ပြီးဆုံးခြင်းသို့ ရောက်၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာကို ဟောတော်မူသော အဆုံး၌၊ သာ
ယက္ခိနီ-ထိုဘီလူးမသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌတိ-
တည်၏၊ သမ္ပတ္တပရိသာယပိ-ရောက်လာသော ပရိသတ်အားလည်း၊ ဓမ္မ
ဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသည်၊ အဟောသိ-
ဖြစ်၏။

သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံဣတ္ထိံ- ထိုအမျိုးသွီးကို၊ အာဟ-မိန့်
တော်မူ၏၊ တဝပုတ္တံ - သင်၏သားငယ်ကို၊ ဧတိဿာ - ဤဘီလူးမအား၊
ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘာယာမိ-
ကြောက်လှပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ မာဘာယိ - မကြောက်လင့်၊
တေ-သင်အား၊ ဧတံ-ဤဘီလူးမကို၊ နိဿာယ-အမှီပြု၍၊ ပရိပန္နော-
ဘေးရန်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ သာ-ထိုအမျိုးသွီးသည်၊ ပုတ္တံ-
သားကို၊ တဿာ-ထိုဘီလူးမအား၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သာ-ထိုဘီလူးမသည်၊
တံ-ထိုသားငယ်ကို၊ စုမ္မိတွာ-နမ်း၍၊ အာလိင်္ဂေတွာ - လည်ဖက်၍၊ ပုန-
တဘန်၊ မာတုယေဝ-အမိအားသာလျှင်၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ရောဒိတု-ငိုခြင်း
ငှာ၊ အာရဘိ-အားထုတ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုဘီလူးမကို၊ သတ္တာ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဧတံ-ဤသို့ငိုခြင်းသည်၊ ကိံ-အကြောင်း အဘယ်သို့
ရှိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-တပည့်
တော်မသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ယထာဝါ တထာဝါ-ဟုတ်ဟုတ် ညားညား၊
ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တိပိ-မွေးရသော်လည်း၊ ကုစ္ဆိပုရံ-ဝမ်းပြည့်လောက်
သောအစာကို၊ နာလဒ္ဓံ-မရအပ်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊
ဇီဝိဿာမိ-အသက်မွေးရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ
၌၊ နံ-ထိုဘီလူးမကို၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ မာစိန္တယိ-မစိုးရိမ်
လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်ပြီးသော်၊ သမဿာသေတွာ-နှစ်သိမ့်စေ၍၊ တံဣတ္ထိံ -
ထိုအမျိုးသွီးကို၊ အာဟ-မိန့်၏၊ ဣမံ-ဤဘီလူးမကို၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ အတ္တ
နော-မိမိ၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ နိဝါသာပေတွာ-နေစေ၍၊ အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာ

ဒီဟိ-ယာဂုဦး ထမင်းဦး စသည်တို့ဖြင့်၊ ပဋိဇဂ္ဂါဟိ-လုပ်ကျွေးလေလော့၊
 ဣတိအာဟ - ဤသို့မိန့်၏၊ သာ - ထိုအမျိုးသွီးသည်၊ တံ - ထိုဘိလူးမကို၊
 နေတွာ-ခေါ်ဆောင်၍၊ ပိဋ္ဌိဝံသေ-ခေါင်လျောက်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ - နေ
 စေ၍၊ အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဟိ-ယာဂုဦး ထမင်းဦးတို့ဖြင့်၊ ပဋိဇဂ္ဂိ-လုပ်ကျွေး၏၊
 ဝိဟိယာရဏကာလေ-စပါးထောင်းသောအခါ၌၊ မုသလဂ္ဂေန-ကျည်ပွေ့
 ဖျားဖြင့်၊ တဿာ-ထိုဘိလူးမ၏၊ မုဒ္ဒံ-ကို၊ ပဟရန္တံဝိယ-ပုတ်ခတ်ဘိ သကဲ့
 သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ-ထင်၏၊ သာ-ထိုဘိလူးမသည်၊ သဟာယိကံ-အဆွေခင်ဝန်း
 ဖြစ်သော အမျိုးသွီးကို၊ အာမန္တေတွာ-၍၊ ဣမသ္မိံဌာနေ-ဤအရပ်၌၊
 ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ နုသက္ကောမိ-မတတ်နိုင်၊ အဋ္ဌာနေ-တပါးသောအရပ်
 ၌၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပတိဋ္ဌာပေဟိ-ထားလော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ မုသလ
 သာလာယ-မောင်းတင်းကုပ်၌ လည်းကောင်း၊ ဥဒက စာဠိယံ-ရေအိုးစင်၌
 လည်းကောင်း၊ ဥဒ္ဒနေ-စဖို့၌လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗကောသေ-တံစက် ကျရာ
 အရပ်၌ လည်းကောင်း၊ သံကာရကုဋေ - တံမြက်ချေးစုရာ အရပ်၌လည်း
 ကောင်း၊ ဂါမဒ္ဒါရေစ-ရွာတံခါး၌ လည်းကောင်း၊ ဣတိ ဧတေသုဌာနေ
 သု-ဤအလုံးစုံသော အရပ်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပိတာပိ-နေစေသော်လည်း၊ ဣဓ-
 ဤစပါး ထောင်းရာအရပ်၌၊ မုသလေန-ကျည်ပွေ့ဖြင့်၊ မေ-၏၊ သိသံ-
 ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒန္တံဝိယ-ထုခွဲဘိသကဲ့သို့၊ ဥပဋ္ဌာတိ-ထင်၏၊ ဣဓ-ဤရေအိုး
 စင်၌၊ ဒါရကာ-သူငယ်တို့သည်၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကံ - လုပ်ဆေးရေကို၊ ဩတာ
 ရေန္တိ-ထွေးကုန်၏၊ ဣဓ-ဤစဖို့၌၊ သုနခါ-ခွေးတို့သည်၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တိ-အိပ်ကုန်
 ၏၊ ဣဓ-ဤတံစက်၌၊ ဒါရကာ-သူငယ်တို့သည်၊ အသုစိံ-ကို၊ ကရောန္တိ-
 ပစ်ကုန်၏၊ ဝါ-စွန့်ကုန်၏၊ ဣဓ - ဤတံမြက်ချေး စုရာအရပ်၌၊ ကစဝရံ-
 တံမြက်မှိုက်ကို၊ ဆဇ္ဇန္တိ-စွန့်ပစ်ကုန်၏၊ ဣဓ-ဤရွာတံခါး၌၊ ဂါမဒါရကာ-
 ရွာသူသားငယ်တို့သည်၊ လက္ခဏယောဂံ-ကျင်ပေါက်ခြင်းကို၊ ဝါ-ကျေး
 သားခတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံကုန်
 သော၊ တာနိ-ထိုအရပ်တို့ကို၊ ပဋိက္ခိပိ-ပယ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထို
 ဘိလူးမကို၊ ဗဟိဂါမေ-ရွာပ၌၊ ဝိဝိတ္တောကာသေ - ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌၊
 တဿာ-ထိုဘိလူးမ၏၊ အတ္တာယ-အကျိုးငှာ၊ အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒိနိ-ယာဂု
 ဦး ထမင်းဦး စသည်တို့ကို၊ ဟရိံသု-ပို့ဆောင်ကုန်၏၊ သာ-ထိုဘိလူးမသည်၊

ဣမသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ-ဤနုဉ်၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိကာ - မိုးကောင်းသည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ထလဋ္ဌာနေ-ကုန်းကြည်းအရပ်၌၊ သဿံ-စပါးကို၊ ကဏှေဟိ - စိုက်လော့၊ ဣမသ္မိံ သံဝစ္ဆရေ-ဤနုဉ်၊ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိကာ-မိုးခေါင်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ နိန္ဒဋ္ဌာနေယေဝ-ချိုင့်ဝှမ်းရှိရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ကဏှေဟိ-စိုက်ပျိုးလော့၊ ဣတိ-သို့၊ သဟာယိကာယ - အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော အမျိုးသွီးအား၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သေသဇနေဟိ-အမျိုးသွီးမှကြွင်းသော ပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ ကတသဿံ - စိုက်ပျိုးအပ်သောကောက်သည်၊ အတိဉ္စဒကေနဝါ-အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း၊ နဿတိ ပျက်စီး၏၊ အနောဒကေနဝါ-ရေမရှိသဖြင့်လည်း၊ နဿတိ-ပျက်စီး၏၊ တဿာ-ထိုအမျိုးသွီးအား၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ သဿံ-စပါးသည်၊ သမ္ပဇ္ဇတိ-ပြည့်စုံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအမျိုးသွီးကို၊ နဂရဝါသိနော-သာပတ္တိပြည်၌ နေကုန်သော သူတို့သည်၊ အဗ္ဗ-ချစ်သွီး၊ တယာ-သင်သည်၊ ကတသဿံ - စိုက်ပျိုးအပ်သော ကောက်သည်၊ အစောဒကေနဝါ - အလွန်ရေများသဖြင့်လည်း၊ နေဝနဿတိ-မပျက်စီး၊ အနောဒကေနဝါ- ရေမရှိသဖြင့်လည်း၊ န နဿတိ-မပျက်စီး၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိတဒုဗ္ဗုဒ္ဓိတဘာဝံ-မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ် မိုးခေါင်အံ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-၍၊ ကမ္ပံ-လယ်လုပ်ခြင်းအမှုကို၊ ကဏှေသိ-ပြုသလော၊ ဧတံ-ဤအကြောင်းသည်၊ ကိံ-နုခေါ်-အဘယ်နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆံ-သု-ဤသို့မေးကုန်၏၊ သဟာယိကာယကိုနိ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ဘီလူးမသည်၊ သုဗ္ဗုဒ္ဓိတ ဒုဗ္ဗုဒ္ဓိတဘာဝံ-မိုးကောင်းအံ့သည်၏အဖြစ် မိုးခေါင်အံ့သည်၏ အဖြစ်ကို၊ အာစိက္ခံ-ကြား၏၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ တဿာ-ထိုဘီလူးမ၏၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ ထလနိန္ဒေသု-မြင့်ရာအရပ် နိမ့်ရာအရပ်တို့၌၊ သဿာနိ-ကောက်တို့ကို၊ ကဏှေမ-စိုက်ကုန်၏၊ တေနော-ထိုကြောင့်လျှင်၊ နော-ငါတို့၏၊ ဝါ-ငါတို့အား၊ သဿာနိ-စပါးတို့သည်၊ သမ္ပဇ္ဇန္တိ-ပြည့်စုံကုန်၏၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်အမြဲ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဂေဟတော-အိမ်မှ၊ ယာဂုဘတ္တာဒီနိ - ယာဂုထမင်းစသည်တို့ကို၊ ဟရိယမာနာနိ-ပို့ဆောင်အပ်သည်တို့ကို၊ နပဿထကိံ-သင်တို့မမြင်ကုန်သလော၊ တာနိ-ထိုယာဂုထမင်း စသည်တို့ကို၊ ဧတိဿာ-ဤဘီလူးမအား၊ ဟရိယတိ-ပို့ဆောင်အပ်၏၊ တုမေပိ-သင်တို့သည်လည်း၊ ဧတိဿာ-ထိုဘီလူးမအား၊

အဂ္ဂယာဂုဘတ္တာဒီနိ-ယာဂုဦး ထမင်းဦး စသည်တို့ကို၊ ဟရထ - ပို့ဆောင်
ပသ ကုန်ကြလော့၊ တုမှာကံပိ-သင်တို့၏လည်း၊ ကမ္မန္တေ-လယ်လုပ်ရာအရပ်
၌၊ သာ-ထိုဘီလူးမသည်၊ ဩလောကေသတိ-ကြည့်ရှုမစလတ္တံ့၊ ဣတိ-
ဤသို့ အမျိုးသွီးဆို၏၊ အထ-ထိုသို့ဆိုသော အခါ၌၊ အဿာ-ထိုဘီလူးမ
အား၊ သကလ နဂရ ဝါသိနော - ပြည်အလုံး၌ နေကုန်သော သူတို့သည်၊
သက္ကာရံ-ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏၊ သာပိ-ထိုဘီလူးမသည်
လည်း၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုသို့ပူဇော်ခြင်းကို ပြုသည်မှစ၍၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံး
စုံသော သူတို့၏၊ ကမ္မန္တေ-လယ်လုပ်ရာအမှု၌၊ ဩလောကေန္တိ-ကြည့်ရှုမစ
သည်ရှိသော်၊ လာဘဂ္ဂပတ္တာ-မျှားစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ အထူးသို့
ရောက်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ မဟာပရိဝါရာ-မျှားစွာ အခြံအရံ ရှိကုန်
၏၊ သာ - ထိုဘီလူးမသည်၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ အဋ္ဌသလာက
ဘတ္တာနိ-ရှစ်လုံးသော စာရေးတံ ထမင်းတို့ကို၊ ပဋ္ဌပေသိ-ဖြစ်စေ၏၊ ဝါ-
ဝတ်တည်စေ၏၊ တာနိ-ထိုပူဇော်သက္ကာရ ပြုသောအမှုတို့ကို၊ ယာဝဇ္ဇကာ
လာ-ယခုကာလတိုင်အောင်၊ ဒီယန္တိယေဝ-ပေးကုန်သည် သာလျှင်တည်း။

စတုတ္ထံ-သော၊ ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု-ဝတ္ထုသည်၊
ဣတိသမတ္ထော-ဤတွင် ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၅-ကောသမ္ဗိကဘိက္ခုဝတ္ထု

ကာဠိယက္ခိနိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ကောသမ္ဗိက
ရဟန်းတို့၏ဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သောဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ
ဆရာသည် “ပရေနစ ဝိဇာနန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်၏။

ပရေနစ ဝိဇာနန္တိတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ပရေနစ ဝိဇာနန္တိ စသော ဤ
တရားဒေသနာကို၊ သတ္ထာ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူလျက်၊ ကောသမ္ဗိကေ-ကောသမ္ဗိ
ပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝါ-ကောသမ္ဗိပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဘိက္ခု-
တို့ကို၊ အာရဗ္ဘ-ပြု၍၊ ကထေသိ-မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကား သင့်စွာ၊ ကောသမ္ဗိယံ-
ပြည်၌၊ ယောသိတာရာမေ-ယောသိတာရုံကျောင်း၌၊ ပဉ္စသဘပဉ္စသတ ပရိဝါ

ရာ-ငါးရာငါးရာသော တပည့်သား အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဝိနယဓရောစ-
ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ် လည်းကောင်း၊ ဓမ္မကထိကောစ-ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ် လည်း
ကောင်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဒေဘိက္ခူ-နှစ်ဦးသောရဟန်းတို့သည်၊ ဝိဟရိံ-သု-နေ
ကုန်၏၊ တေ-ထိုနှစ်ဦးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင်၊ ဓမ္မကထိကော-ဓမ္မကထိက
သည်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ သရီရဝလဉ္စ-ကိုယ်လက် သုတ်သင်ခြင်းကို၊
ကတွာ-ပြု၍၊ ဥဒကကောဋ္ဌကေ-သန့်သက်ရေထားရာ ဝစ္စကုဋ္ဌိ၏ အထောင့်
၌၊ အာစမန ဥဒကာဝသေသံ-သန့်သက်ရေအကြွင်းအကျန်ကို၊ ဘာဇနေ-
ခွက်၌၊ ထပေတွာဝ-ထား၍လျှင်၊ နိက္ခမိ-ထွက်၏၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ဝိနယ
ဓရော-ဝိနည်းဓိုရ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တတ္ထ-ထိုဝစ္စကုဋ္ဌိအိမ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌော-ဝင်သည်
ရှိသော်၊ တံဥဒကံ-ထိုသန့်သက်ရေအကြွင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ နိက္ခမိတွာ-
ထွက်၍၊ ဣတရံ-ဓမ္မကထိက ရဟန်းကို၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တယာ-သင်
သည်၊ ဥဒကံ - ရေကို၊ ထပိတံ - ထားခဲ့ သလော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊
အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အာမ-ဪ သားသည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို
သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ-ဤသန့်သက်ရေကို အကြွင်းထားရာ၌၊ အာပတ္တိဘာဝံ-
အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ န ဇာနာသိက်ံ ပန - မသိလေသလော၊
ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ အာမနဇာနာမိ - ဪ ငါမသိသည်မှန်၏၊
ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဟောတု-ထိုသို့ မသိသည်ပင်ဖြစ်စေ၊
ဧတ္ထ-ဤသန့်သက်ရေ အကြွင်းထားရာ၌၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သင့်၏၊ ဣတိ-
ဤသို့ ဝိနည်းဓိုရ်က ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေနဟိ - ထိုသို့တပြီးကား၊ နံ-ထို
အာပတ်ကို၊ ပဋိကရိဿာမိ-ကုစားပါအံ့၊ ဝါ-ဒေသနာကြားပါအံ့၊ ဣတိ-
ဤသို့ဆို၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တေ-သင်အား၊ ဝါ-သင်သည်၊ အသဉ္စိစ္စ-
စေတနာမရှိမူ၍၊ အသတိယာ-သတိမရှိဘဲ၊ ဝါ-သတိကင်းသဖြင့်၊ သစေ
ပနကတံ-အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
ဣတိ-ဤသို့ ဝိနည်းဓိုရ်ဆိုလတ်သော်၊ ဘော-ထိုဓမ္မကထိကသည်၊ တဿာ
အာပတ္တိယာ-ထိုသန့်သက်ရေကို ချန်ခြင်းကြောင့် သင့်သော အာပတ်၌၊
အနာပတ္တိဒိဋ္ဌိ-အာပတ်မသင့်ဟု အယူရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဝိနယ
ဓရောပိ-ဝိနည်းဓိုရ်သည်လည်း၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ နိဿိတကာနံ-တပည့်တို့
အား၊ အယံ ဓမ္မကထိကော-ဤ ဓမ္မကထိကသည်၊ အာပတ္တိံ-အာပတ်သို့၊

အာပဇ္ဇမာနောပိ-ရောက်သော်လည်း၊ အာပတ္တိဘာဝံ-အာပတ်သင့်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ တေ-ထိုဝိနည်းမိရှိ၏ တပည့်တို့သည်၊ တဿ - ထိုဓမ္မကထိက၏၊ နိဿိတကေ-တပည့်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ အာပတ္တိ-အာပတ်သို့၊ အာပဇ္ဇိတောပိ - ရောက်၍လည်း၊ အာပတ္တိဘာဝံ-အာပတ်သင့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ တေ-ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဥပဇ္ဈာယဿ-ဥပဇ္ဈာယ်အား၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝုတ္တဝစနံ-ဆိုအပ်သောစကားကို၊ အာရောစေသံ-ကြားကုန်၏၊ သော-ထိုဓမ္မကထိကသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အယံ ဝိနယဓရော-ဤဝိနည်းမိရှိသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ အနာပတ္တိတိ-အာပတ်မသင့်ဟု၊ ဝတော-ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အာပတ္တိတိ-အာပတ်သင့်သည်ဟု၊ ဝဒတိ-ဆို၏၊ ဧသော-ဤဝိနည်းမိရှိသည်၊ မုသာဝါဒီ-မုသားဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ-ထိုဓမ္မကထိက၏ တပည့်တို့သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဥပဇ္ဈာယော-ဥပဇ္ဈာယ်သည်၊ မုသာဝါဒီ-မုသား ဆိုလေ့ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထယိံသု-ဆိုကုန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ကဟလံ-ငြင်းခုံခြင်း ခိုက်ရန်ကို၊ ဝဇယိံသု-ပွားစေကုန်၏၊ တတော-ထိုနောက်မှ၊ ဝိနယဓရော-ဝိနည်းမိရှိသည်၊ ဩကာသံ-အခွင့်ကို၊ လဘိတော-ရ၍၊ ဓမ္မကထိကဿ-ဓမ္မကထိကအား၊ ဝါ-၏၊ အာပတ္တိယာ-အာပတ်ကို၊ အဒဿနေန-မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဥက္ခေပနိယ ကမ္မံ-နှင့်ထုတ်အပ်သောကံကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဌာယ စ၍၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပစ္စယဒါယကာပိ-ပစ္စည်းဒါယကာတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဥပဌကာပိ-အလုပ်အကျွေး တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒေကောဌာသာ - နှစ်စုကွဲပြားကုန်သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဩဝါဒ ပဋိဂ္ဂဟိကာ-အဆုံးအမကို ခံကုန်သော၊ ဘိက္ခုနိယောပိ - ရဟန်းမိန်းမ တို့သည်လည်းကောင်း၊ အာရက္ခဒေဝတာပိ-ကိုယ်စောင့်နတ် ကျောင်းစောင့်နတ် အာရာမစောင့်နတ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ တာသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္နိဌာ-တကွမြင်ဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ပတ္တာ-တကွ

စားဘူးသော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာကာသဋ္ဌက ဒေဝ
 တာပိ-ကောင်းကင်၌ တည်သော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ယာဝ ဗြဟ္မ
 လောကာ-ဗြဟ္မာ့ပြည် တိုင်အောင် နေကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်
 သော၊ ပုထုဇ္ဇနာ-ပုထုဇဉ်တို့သည်၊ ဒွေပက္ခာ-နှစ်ဘို့ကဲ့ပြားကုန်သည်၊ အ
 ဟေသို-ကုန်၏၊ စတုမဟာရာဇိကံ-စတုမဟာရာဇ် နတ်ပြည်ကို၊ အာဒိ
 ကတွာ-အစပြု၍၊ ယာဝအာဂနိဋ္ဌဘဝနာ ပန-အာဂနိဋ္ဌ ဘုံတိုင်အောင်လျှင်၊
 သန္နိပတိတာ-စည်းဝေးကုန်သော၊ ဒေဝါ-တို့သည်၊ ဣဒံ ကောလာဟလံ-
 ဤသို့သော အုတ်အုတ်ကျက်ကျက်သည်၊ အဂမာသိ-ရောက်၏၊ ဝါ-ဖြစ်
 ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကော ဘိက္ခု - ရဟန်းဘဝါးသည်၊ တထာဂတံ-
 မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ - ကပ်၍၊ ဥက္ခေပကာနံ - နှင်ထုတ်တတ်
 သော သဘောရှိကုန်သော၊ ဝိနယဓရာနံ-ဝိနယဓရမထေရ်တို့အား လည်း
 ကောင်း၊ အန္တေဝါသိကာနံ-အန္တေဝါသိက တပည့်တို့အား လည်းကောင်း၊
 ဓမ္မိကေနေဝ-တရားနှင့် လျော်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ဝိနယကမ္မေန-
 ကံဖြင့်၊ ဥက္ခိတ္တော-နှင်ထုတ်အပ်၏၊ ဣတိလဒ္ဓိ-ဤသို့ အယူရှိကုန်၏ ဟူ၍
 လည်းကောင်း၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကာနံ-နှင်ထုတ်ခြင်းသို့ အစဉ်လိုက်တတ်ကုန်
 သော၊ ဓမ္မကထိက အန္တေဝါသိကာနံ ပန - ဓမ္မကထိကနှင့် တကွ အန္တေ
 ဝါသိကတို့အားကား၊ အဓမ္မိကေနေဝ-တရားနှင့် မလျော်သည် သာလျှင်
 ဖြစ်သော၊ ကမ္မေန-ကံဖြင့်၊ ဥက္ခိတ္တော-နှင်ထုတ်အပ်၏၊ ဣတိလဒ္ဓိ-ဤသို့
 အယူရှိကုန်၏ ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဥက္ခေပကေဟိ-ဝိနည်းခိုရ် ဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့သည်၊ ဝါရိယမာနံပိ-မြစ်အပ်ကုန်သော်လည်း၊ တေသံ-ထိုဥက္ခိတ္တက
 ရဟန်းတို့ကို၊ အနုပရိဝါရေတွာ-အစဉ်ခြံရံ၍၊ ဝိစာရဏ ဘာဝံ-လှည့်လည်
 သော အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ ဟောန္တုကိရ-ဖြစ်ကြကုန်လော့၊
 ဣတိ-သို့၊ ဒွေ ဝါရေ-နှစ်ကြိမ်၊ ပေသေတွာ-စေ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ ဘဝိတုံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ န ဣစ္ဆန္တိ-အလိုမရှိကုန်၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆိုသောစကားကို၊ သုတွာ-ကြားတော်မူ၍၊ တတိယဝါရေ-သုံးကြိမ်
 မြောက် စေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘိက္ခုသံဃော - ရဟန်းသံဃာသည်၊
 ဘိနော-ကဲ့ပြား၏၊ ဘိက္ခုသံဃော-သည်၊ ဘိနော-ကဲ့ပြား၏၊ ဣတိ-ဤ

သို့၊ သုဏ္ဍာတိ-ကြားတော်မူ၏၊ (ထည့်သည်)၊ အထ-၌၊ သတ္တာ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွသွား၍၊ ဥက္ခေ
 ပကာနံ-တို့ကို၊ ဥက္ခေပနေစ-နှင့်ထုတ်ခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ ဣတရေသဉ္စ-
 နှင့်ထုတ်အပ်သော ရဟန်းတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အာပတ္တိယာ-ကို၊ အဒဿနာ
 ယ-မရှုခြင်း၌ လည်းကောင်း၊ အာဒီနဝံ-အပြစ်ကို၊ ကထေတွာ-ဟော၍၊
 ပုန-တဖန်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ တတ္ထေဝ-ထိုကောသမ္ဗိပြည်၌လျှင်၊
 ကေသီမာယ-တသိမ်တည်း၌၊ ဥပေါသထာဒီနိ-ဥပုသ်ကံစသည်တို့ကို၊ အနု
 ဇာနေတွာ-ခွင့်ပြုတော်မူ၍၊ ဘတ္တဂ္ဂါဒိသု-ဆွမ်းစားစရပ် စသည်တို့၌၊ ဘဏ္ဍာ
 ဇာတာနံ-ခိုက်ရန်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အာသနန္တရိကာယ-နေရာ
 အခြားအခြားခင်းသဖြင့်၊ နိသီဒိတဗ္ဗံ-နေအပ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘတ္တဂ္ဂ-ဆွမ်း
 စားစရပ်၌၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ ပညာပေတွာ-ပညတ်တော်မူ၍၊ ဣဒါနိပိ-ယခု
 အခါ၌လည်း၊ ဘဏ္ဍာဇာတံ-ငြင်းခုံခြင်းကို ဖြစ်စေလျက်၊ ဝိဟရန္တိတိ-နေ
 ကုန်၏ဟု၊ သုတွာ-ကြားတော်မူ၍၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ၍၊ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ အလံ-မသင့်၊ မာ ဘဏ္ဍာနံ-ခိုက်ရန်မပြုလင့်၊ ဣတိအာဒီနိ-ဤသို့
 အစရှိသော စကားတို့ကို၊ ဝတွာ-မိန့်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧတေဘဏ္ဍာ
 ကလဟ ဝိဂ္ဂဟ ဝိဝါဒါနာမ-ဤခိုက်ရန်ပြုခြင်း ကိုယ်လက်ထိပါး၍ ခိုက်ရန်
 ပြုခြင်း တွန်းထိုး၍ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း ငြင်းခုံခြင်းတို့ မည်သည်ကား၊ အနတ္ထ
 ကာရကာ-အကျိုးမဲ့ကိုပြုတတ်ကုန်၏၊ ဟိ-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ ကလဟံ-ခိုက်
 ရန်ပြုခြင်းကို၊ နိဿာယ-၍၊ လဠုကိကာ သာကုဏိကာပိ - နှံ့စုတ်ငှက်ငယ်
 စင်လျက်လည်း၊ ဟတ္ထိနာဂံ-ဆင်ပြောင်ကြီးကို၊ ဇီဝိတက္ခယံ-အသက် ကုန်
 စေခြင်းသို့၊ ပါပေသိ-ရောက်စေ၏၊ ဣတိ-သို့၊ လဠုကိကာဇာတကံ-နှံ့စုတ်ငှက်
 ငယ်ဇာတ်ကို၊ ကထေတွာ-ဟောပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊
 ဟောထ-ဖြစ်ကုန်လော့၊ မာဝိဝဒထ-အငြင်းအခုံ မပြုကုန်လင့်၊ ဟိ-ထိုစကား
 သင့်စွာဝိဝါဒ-ငြင်းခုံခြင်းကို နိဿာယ-၍၊ အနေကသတ သဟဿဝနုကာ-
 အရာမက အထောင်မက များကုန်သောငှားတို့သည်၊ ဇီဝိတက္ခယံ-အသက်၏
 ကုန်ခြင်းသို့၊ ပတ္တာ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝနုကဇာတကံ-ငှားဇာတ်
 ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံပိ-ဤသို့ ဟောတော် မူသော်လည်း၊
 တေသု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော - မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝစနံ-စကား

တော်ကို၊ အနာဒိယန္တေသု-နာမထောင်လိုကုန်သော်၊ အညတရေန-မထင်ရှားသော၊ ဓမ္မဝါဒိနာ-တရားကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခုနာ-ရဟန်းသည်၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဝါ-၏၊ ဝိဟေသံ-ညှဉ်းဆဲခြင်းကို၊ ဝါ-ပင်ပန်းခြင်းကို၊ အနိစ္စန္တေန-အလိုမရှိသဖြင့်၊ ဘန္တေဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဓမ္မသာမိ-တရား၏ အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား၊ ဝါ-တရားကြောင့် လူနတ်တို့၏အရှင် ဖြစ်တော်မူသော ဘုရား၊ အာဂမေတု-ငုံလင့်တော်မူပါဦးလော့၊ ဘန္တေဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခံ-မျက်မှောက်၌ဖြစ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ချမ်းသာကို၊ အနုယုတ္တော-အဘန်တလဲလဲ ယှဉ်တော်မူလျက်၊ ဝါ-ခံစားတော်မူလျက်၊ အပ္ပေါဿုက္ကော-ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဝိဟရတု-နေတော်မူလော့၊ မယမေဝ-အကျွန်ုပ်တို့သည် သာလျှင်၊ တေန ဘဏ္ဍနေန-ထိုခိုက်ရန်ကို လည်းကောင်း၊ တေန ကလဟေန-ထိုထိပါးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တေန ဝိဂ္ဂဟေန-ထိုဆောက်တည်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊ တေန ဝိဝါဒေန-ထိုငြင်းခုံခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပညာယိဿာမ - ငြိမ်းစေကုန်အံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်၊ သတ္တာ-လည်၊ အတိတံ-အတိတ်ကို၊ အာဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ-ရှေး၌ဖြစ်ဘူးပြီ၊ ဗာရာဏသီယံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တောနာမ-ဗြဟ္မဒတ်အမည်ရှိသော၊ ကာသိကရာဇာ-ကာသိကရာဇ်မင်းသည်၊ အဟောသိ-၏၊ ဗြဟ္မဒတ္တေန-ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ဒီဃာဝုပိတုဿ-ဒီဃာဝု သတို့သား၏ အဘဖြစ်သော၊ ကောသလရညော-ကောသလမင်း၏၊ ရဇံ-ကို၊ အစ္စ္စိန္တိတော-လုယက်၍၊ ဝါ-လုယက်ခြင်းကြောင့်၊ အညာတက ဝေသေန-မထင်ရှားသောအသွင်ပြင်၊ ဝသန္တဿ-နေသော၊ ပိတုနော-အဘကောသလမင်း၏၊ မာရိတဘာဝဉ္ဇေဝ-သတ်သော အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒီဃာဝုကုမာရေန-ဒီဃာဝုမင်းသားသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဇီဝိတေ-အသက်ကို၊ ဒိန္နေ-ပေးသည်ရှိသော်၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုနေမှစ၍၊ တေသံ-ထိုဗြဟ္မဒတ်မင်း ဒီဃာဝုမင်းသားတို့၏၊ သမဂ္ဂဘာဝဉ္ဇ-ညီညွတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ကထေတွာ-ဟောပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဒိန္နဒဏ္ဍကာနံ-မပေးမချအပ်သော ဒဏ်ရှိကုန်သော၊ အဒိန္နသတ္တာနံ-မပေးမချအပ်သော လက်နက်ရှိကုန်သော၊ တေသံဟိနာမ ရာဇနံ-ထိုမင်းတို့

စင်လျက်လည်း၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ခန္တိသောရစုံ-သည်းခံခြင်း
 ၌ ကောင်းစွာ မွေ့လျော်သော အဖြစ်သည်။ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်ကုန်၏ရှင်၊
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဓ-ဤငါတုရား သာသနာတော်၌၊ ခေါ-စင်စစ်၊
 တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဝေ-ဤသို့၊ သွာချာတေ-ကောင်းစွာဟောအပ်သော၊
 ဓမ္မဝိနယေ-သုတ် အဘိဓမ္မာ ဝိနည်း၌၊ ပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းပြုကုန်သည်၊ သမာ
 နာ-ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ယံ၊ ယေနကာရဏေန-အကြင်အကြောင်းကြောင့်၊ ခမာ
 စ-သည်းခံခြင်းတို့ သည်လည်း၊ ဘဝေယျာထ-ကုန်လော့၊ သောဝစသတာ
 စ-ပညာရှိတို့ အဆုံးအမကို နာကုန်သည်သည်၊ ဘဝေယျာထ - ဖြစ်ကုန်
 လော့၊ တံ-ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ သောဘေထ-တင့်တယ်ကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဩဝဒိတာပိ - ဆုံးမတော်မူ၍လည်း၊ တေသံ - ထိုရဟန်းတို့အား၊
 သမဂ္ဂါ-ညီညွတ်သည်တို့ကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ နေဝအသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊
 တာယ အာကိဏ္ဏဝိဟာရတာယ - ခိုက်ရန်တို့နှင့် ပြွမ်းသော နေခြင်းမှ၊
 ဥက္ကဏ္ဍိတော-ငြီးငွေ့ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ အဟံ-ငါတုရားသည်၊ ခေါ-စင်စစ်၊
 ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အာကိဏ္ဏော- ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲစွာ၊ ဝိ
 ဟရာမိ-နေရ၏၊ ဣမေ ဘိက္ခု-ဤရဟန်းတို့သည်လည်း၊ မမ ဝစနံ-ငါ
 တုရားစကားကို၊ နကရေန္တိ-မလိုက်နာကုန်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဧကကောဝ-
 ကိုယ်တော်တပါးတည်းသာလျှင်၊ ဂဏမှာ-အခြွေအရွှေအပေါင်းမှ၊ ဝူ
 ကဋ္ဌော-ကင်းသည်ဖြစ်လျက်၊ ဝိဟရေယျံ-နေရမှုကား၊ ယံနန္တ-ကောင်း
 လေစွ၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ ကောသမ္ပိယံ-ကောသမ္ပိပြည်၌၊ ပိဏ္ဏာယ-
 ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတွာ-လှည့်လည်၍၊ ဘိက္ခုသံသံ-ရဟန်းသံသာကို၊ အနုပ
 လောကေတွာ-မပန်မကြားမူ၍၊ ဝါ-မငဲ့ကွက်မူ၍၊ ဧကကောဝ-ကိုယ်တော်
 တည်းသာလျှင်၊ အတ္တနော-ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်း
 ကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ပါလိလေယျကဂါမံ-ပါလိလေယျက အမည်ရှိသော
 ရွာသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တတ္ထ-ထိုရွာ၌၊ ဘဂုထေရဿ-ဘဂုအမည်ရှိသောမထေရ်
 အား၊ ဧကစာရိကဝတ္ထံ-ဧကစာရိကဝတ်ကို၊ ကထေတွာ-ဟော၍၊ ပါစိနဝံသ
 မိဂဒါယေ - အရှေ့မိဂဒါဝုန်တော၌၊ တိဏ္ဏံကုလပုတ္တာနံ-သုံးယောက်သော
 အမျိုးသားတို့အား၊ သာမဂ္ဂိယာနိသံသံ--ညီညွတ်ခြင်း၌ အကျိုးရှိသည်
 ကို၊ ကထေတွာ-ဟောပြီး၍၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ပါလိလေယျကံ-ပါလိ

လေယျက တောသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တံ-ထိုပါလိလေယျက တောသို့၊
 (တနည်းကား) ယေန ဒိသာဘာဂေန - အကြင်အရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊
 ပါလိလေယျကံ-ပါလိလေယျက တောသို့၊ ဂန္ထဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ တံ၊တေန
 ဒိသာဘာဂေန- ထိုအရပ်မျက်နှာအဘို့ဖြင့်၊ အာသရိ သမ္ပတ္တော - ရောက်
 တော်မူ၏။ တတြ-ထိုပါလိလေယျက တော၌၊ (သုဒ္ဓိကား အနက်မရှိ နိပါတ်
 မျှသာ) ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပါလိလေယျကံ-ပါလိလေယျကရွာ
 ကို၊ ဥပနိဿာယ-အမှီပြု၍၊ ရက္ခိတ ဝနသဏ္ဏေ - စောင့်ရှောက်အပ်သော
 တောအုပ်၌၊ ဘဒ္ဒသလမူလေ-ကောင်းစွာ အခက်အရှက် စသည်ရှိသော
 အင်ကြင်းပင်ရင်း၌၊ ဝါ-သာယာ တင့်တယ်ခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်၏
 အနီး၌၊ ပါလိလေယျက ဟတ္ထိနာ-ပလလည်းဆင်မင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာနော-
 လုပ်ကျွေးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဖာသုကံ-ချမ်းသာစွာ၊ ဝဿာဝါသံ-ဝါတွင်း
 ကာလပတ်လုံး၊ ဝသိ-နေတော်မူ၏။ ကောသမ္ဗိဝါသိနော-ကောသမ္ဗိပြည်
 ၌နေကုန်သော၊ ဥပါသကာပိခေါ - ဒါယကာတို့သည်လည်း၊ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းသို့၊ ဂန္ထာ-၍၊ သတ္တာရံ - မြတ်စွာဘုရားကို၊ အပဿန္တာ-မမြင်
 ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဘန္တေ-တို့၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်
 အရပ်သို့ ကြွသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးကုန်သောကြောင့်၊ ပါလိလေ
 ယျကဝနသဏ္ဏံ-ပလလည်းတောအုပ်သို့၊ ဂတော-ကြွသွားတော်မူ၏။ ဣတိ-
 ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိံကာရဏာ-အဘယ်ကြောင့် ကြွတော်မူ
 သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ သမဂ္ဂေ-
 ညီညွတ်သည်တို့ကို၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှါ၊ ဝါယမမာနောပိ-လုံ့လ ပြုတော်မူ
 သော်လည်း၊ မယံပန-ငါတို့သည်ကား၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ နာဟုမှ-
 မဖြစ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့် ကြွတော်မူသည်ဟု
 ပြောဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရားတို့၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့
 သည်၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ သတ္ထုကန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတော-
 ၍၊ တသ္မိံ-ထိုဘုရားသခင်သည်၊ သာမဂ္ဂိံ-ညီညွတ်သည်ကို၊ ကရာဇန္တေ-
 ရှိသော်၊ သမဂ္ဂါ - အညီအညွတ်၊ နာဟုမှ-မဖြစ်နိုင်ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ
 ဝတော-ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဝုသော-ဒါကကာတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့
 မညီမညွတ်ဖြစ်သည် မှန်ပေ၏။ ဣတိ ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ မနုဿာ-

လူတို့သည်၊ သတ္ထုသန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ - ရဟန်းပြု၍၊
 တသ္မိံ-ထိုဘုရားရှင်သည်၊ သာမဂ္ဂိံ-ညီညွတ်သည်ကို၊ ကရောန္တေပိ-ပြုသော်
 လည်း၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ နဇာတာ-မဖြစ်ကုန်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဣမေ-ဤ
 ရဟန်းတို့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒဠု-ဖူးမြင်ခြင်း
 ဌာ၊ နလဘိမ္မာ-မရကုန်၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ ဣမေသံ-ဤရဟန်းတို့အား၊
 ဒာသနံ-နေရာကို၊ နေဝဒဿာမ-မပေးကုန်အံ့၊ အဘိဝံ-ဒနာဒိနိ-ရှိခိုးခြင်း
 စသည်တို့ကို၊ နကရိဿာမ-မပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ တေ-ထိုလူ
 တို့သည်၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုအခါမှစ၍၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့အား၊ သာမိဓိ
 မတ္တံပိ-ရိုသေကာမျှကိုလည်း၊ နကရိံ-သု-မပြုကုန်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 အပ္ပါဟာရတာယ-နည်းသော အစာအာဟာရ ဟူသော ဆွမ်းရှိသည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်၊ ဝါ-နည်းသော ဆွမ်းရှိခြင်းဖြင့်၊ သုဿမာနာ-ခြောက်ထပ်
 ခေါင်းပါးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ကတိပါဟေနေဝ-နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊
 ဥဇုကာ-ဖြောင့်ဖြောင့် ကျင့်ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အညမညံ-အချင်း
 ချင်း၊ အစွယ်-အပြစ်ကို၊ ဝါ-အာပတ်ကို၊ ဒေသေတွာ-ကြား၍၊ ဝါ-ဒေ
 သနာကြား၍၊ ခမာပေတွာ-ကန်တော့၍၊ ဥပါသကာ-ဒါယကာတို့၊ မယံ-
 တို့သည်၊ သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ကြကုန်ပြီ၊ တုမေပိ - သင်တို့
 သည်လည်း၊ နော-ငါတို့အား၊ ပုရိမသဒိသာဝ-ရှေးနှင့် အတူသာလျှင်၊
 ဟောထ-နှလုံးကြည်ဖြူသည် ဖြစ်စေကုန်လော့၊ ဣတိ အာဟံသု-ဤသို့ဆို
 ကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ တေ - ထိုအရှင်ဘုရားတို့သည်၊ သတ္တာ-
 ဘုရားသခင်ကို၊ ခမာပိတော-ကန်တော့ပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကုန်၏၊
 အာဝုသော-ဒါယကာတို့၊ နခမာပိတော-မကန်တော့ရပေသေး၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခမာ
 ပေထ-ကန်တော့ကုန်လော့၊ ဝါ-ပူဇော်ကုန်လော့၊ တုမေ - အရှင်ဘုရားတို့
 သည်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ခမာပိတကာလေ - ကန်တော့ပြီးသော
 ကာလ၌၊ မယံပိ - တပည့်တော်တို့သည်လည်း၊ တုမာကံ - အရှင်ဘုရားတို့
 အား၊ ပုရိမသဒိသာ-ရှေးနှင့်အတူ၊ ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အန္တောဿဘာဝေန - ငါတို့တွင်း
 ဖြစ်သောကြောင့်၊ (တနည်းကား) ဝါတွင်းဖြစ်သဖြင့်၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရား

အထံတော်သို့၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ အဝိသဟန္တာ-မဝံကုန်သည် ရှိသော်၊
 ဒုက္ခေန - ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ တံ အန္တောဝသံ-ထိုဝါတွင်းသုံးလကို၊ ဝီတိနာ
 မေသုံ-လွန်စေကုန်၏။ သတ္တဝါပန-ဘုရားရှင်သည်ကား၊ တေမာသံ-ဝါတွင်း
 သုံးလပတ်လုံး၊ တေနဟတ္ထိနာ - ထိုပလလည်း ဆင်မင်းသည်၊ ဥပဋ္ဌိယမာ
 နော-လုပ်ကျွေးအပ်သည် ဖြစ်၍၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ ဝသိ-နေတော်မူ၏။
 သောပိ ဟိ ဟတ္ထိနာဂေါ-ထိုပလလည်း ဆင်မင်းသည်လည်း၊ ဂဏံ-အပေါင်း
 အဘော်ကို၊ ပဟာယ-ပယ်စွန့်၍၊ ဖာသုဝိဟာရတ္ထာယေဝ-ချမ်းသာစွာ နေ
 ခြင်း အကျိုးငှာသာလျှင်၊ တံ ဝနသဏ္ဍံ-ထိုပလလည်းတောအုပ်သို့၊ ပါဝိသိ-
 ဝင်၏။ ယထာဟ-ဘုရားအဘယ်သို့ ဟောသနည်း၊ (တနည်းကား) မယာ-
 ငါသည်၊ ဝုတ္တဿ-ဆိုသောစကား၏၊ သာဓကံ-သက်သေဖြစ်သော၊ ယထာ
 ကံ ဝစနံ-အဘယ်မည်သောစကားကို၊ ဘဂဝါ-သည်၊ အာဟ-ဟောတော်မူ
 သနည်း၊ (တနည်းကား) ယထာ၊ ယေန ကာရဏေန - အကြင်သို့သော
 အကြောင်းဖြင့်၊ တံဝနသဏ္ဍံ-ထိုတောအုပ်သို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်တော်မူ၏။ တထာ၊
 တေန ကာရဏေန-ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ အဟံခေါပန။လ။ဧကစာရိ
 တ ဘာဝေါဝ သေယျောတိ - သေယျောဟူ၍၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။
 အဟံခေါပန-ငါသည်ကား၊ ဟတ္ထိဟိ-ဆင်အပေါင်းတို့နှင့် လည်းကောင်း၊
 ဟတ္ထိနိဟိ-ဆင်မတို့နှင့် လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိကလဘေဟိ - ဆင်ရွှေတို့နှင့်
 လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိစ္ဆာပေဟိ-ဆင်ငယ်တို့နှင့်လည်းကောင်း၊ အာကိဏ္ဏော-
 ပြွမ်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရာမိ-နေရ၏၊ ဆိန္နဂ္ဂါနိ-ပြတ်သောအညွန့်အဖူး ရှိကုန်
 သော၊ တိဏာနိစေဝ-မြက်တို့ကိုလည်း၊ ခါဒါမိ-စားရ၏၊ ဩဘဂ္ဂေါဘဂ္ဂံ-
 ဖရိုဖရဲ ကျိုးပြီးသော အခက်အရွက်ရှိသော၊ သာခါဘဂံ-သစ်ခက်ကျိုးကို
 လည်း၊ ခါဒါမိ-၏။ အာဝိလာနိ-နောက်ကျူကုန်သော၊ ပါနိယာနိစ-
 သောက်ရေတို့ကိုလည်း၊ ပိဝါမိ-သောက်ရ၏၊ ဩဂါဟန္တဿစ-ရေသို့ ဆင်း
 စဉ်လည်းကောင်း၊ ဥတ္တိဏ္ဏဿစ-ရေမှတက်စဉ်လည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိနိယော-
 ဆင်မတို့သည်၊ မေ - ငါ၏၊ ကာယံ-ကို၊ ဥပနိဗ္ဗံသန္တိယော - တိုက်ကုန်
 ခြစ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်၏၊ အဟံ-သည်၊ ဧကကောဝ-တစီးတည်း
 သာလျှင်၊ ဂဏမှာ-အပေါင်းအဘော်မှ၊ ဝူပကဋ္ဌော-ကင်းသည်ဖြစ်၍၊ ဝိ
 ဟရေယျံ-နေရမှုကား၊ ယံနုန-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ အထခေါ-

ထိုသို့ကြံပြီးသော အခါ၌၊ သောဟတ္ထိနာဂေါ - ထို ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊
ယူထာ-ဆင်အပေါင်းမှ၊ ဝါ-ကို၊ အပက္ကမ္မ-ဖဲ၍၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊
ပါလိလေယျကံ ရက္ခိတဝနသဏ္ဍံ-ပလလည်းဆင်မင်းသည် စောင့်ရှောက်အပ်
သော တောအုပ်သည် လည်းကောင်း၊ ဘဒ္ဒသလမူလံ-အခက်အရှက်နှင့်
ပြည့်စုံခြင်းကြောင့် သာယာသည်ဖြစ်၍ ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်းပင်
၏အနီး အရပ်သည် လည်းကောင်း၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-ဘုရား
သခင်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေန-ထိုဘုရားရှိရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်၏၊ ဥပ
သင်္ကမိတွာ ပန-ကပ်ပြီး၍ကား၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားရှင်ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုးပြီး၍၊
ဩလောကေန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အညံ-တပါးသော၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခု
ကို၊ အဒိသ္မာ-မမြင်မူ၍၊ ဘဒ္ဒသလမူလံ-ကောင်းခြင်းရှိသော အင်ကြင်း
ပင်၏ အရင်းကို၊ ပါဒေနေဝ - ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ ပဟရန္တော - လျက်၊
တစ္ဆေတွာ-ညှိ၍၊ သောဏ္ဍာယ-နှာမောင်းဖြင့်၊ သာခံ-သစ်ခက်ကို၊ ဂဟေတွာ-
ယူ၍၊ သမ္ပဇ္ဇိ-တံမြက်လှည်း၏၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုအခါမှစ၍၊ သောဏ္ဍာ
ယ-နှာမောင်းဖြင့်၊ စဉ့်-အိုးကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ပါနိယံ-သောက်တော်
ရေကို လည်းကောင်း၊ ပရိဘောဇနိယံ-သုံးဆောင်ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဥပ
ဋ္ဌာပေသိ-တည်ထား၏၊ ဥက္ခောဒကေန-ရေနှေးဖြင့်၊ အတ္ထေ-အလိုသည်၊
သတိ-ရှိသော်၊ ဥက္ခောဒကံ-ရေနှေးကို၊ ပဋိယာဒေတိ-ကပ်လှူ၏၊ ဝါ-
စီရင်၏၊ ကထံ-အဘယ်သို့ စီရင်သနည်းဟူမူကား၊ ဟတ္ထေန-လက်ဟူသော
နှာမောင်းဖြင့်၊ ကဋ္ဌာနိ-ထင်းတို့ကို၊ ခံသိတွာ-တိုက်၍၊ ဝါ-ပွတ်၍၊ အဂ္ဂိံ၊
ကို၊ သမ္ပာဒေတိ-ပြည့်စုံစေ၏၊ တတ္ထ-ထိုသို့မီးကိုစီရင်ရာ၌၊ ဒါရူနိ-ဝါး သစ်
တို့ကို၊ ဝါ-ထင်းတို့ကို၊ ပက္ခိပန္တော-ထည့်လျက်၊ အဂ္ဂိံ ဇာလေတွာ-မီး
တောက်သည်ရှိသော်၊ တတ္ထ-၌၊ ပါသာဏေ-ကျောက်တို့ကို၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်
၍၊ ပစ္စိတွာ-ဖုတ်၍၊ ဒါရုဒဏ္ဍကေန-သစ်သား လှိုင်ကန်ဖြင့်၊ ပရိဝနေတွာ-ပြန်
လှန်၍၊ ပရိစ္ဆန္ဒာယ-ပိုင်းခြား မှတ်သားသဖြင့်၊ ခုဒ္ဒကသောဏ္ဍိကာယ-ငယ်
သောရေအိုင်၌၊ ခိပတိ-ပစ်ချ၏၊ တတော-ထိုနောက်မှ၊ ဟတ္ထံ-လက်ဟူ
သော နှာမောင်းကို၊ ဩတာရေတွာ-ချသွင်း၍၊ ဥဒကဿ-ရေ၏၊ ဟတ္ထ
ဘာဝံ-ပူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိတွာ-သိ၍၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-မြတ်
စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတိ-ရှိခိုး၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ပါလိလေယျက-

ပလလည်းဆင်မင်း၊ တေ-သင်သည်၊ ဥဒကံ-ကို၊ တာပိတံ-နှေးစေပြီလော၊
 ဣတိဝတော-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ တတ္ထ-ထိုရေနှေးတည်ရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-
 ကြွ၍၊ နှာယံတံ-ရေချိုးတော်မူ၏၊ အထ-ထိုသို့ ရေသပ္ပာယ်ပြီးသောအခါ၌၊
 အဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နာနာဝိဓာနိ ဖလာနိ-အထူးထူးအပြားပြား
 ရှိကုန်သော သစ်သီးကြီးငယ်တို့ကို၊ အာဟာရိတော-ဆောင်၍၊ ဒေတိ-လှူ၏၊
 ယဒါပန-အကြင်အခါ၌ကား၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊
 ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသတိ-ဝင်၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သတ္ထု-မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ-၍၊ ကုမ္ဘေ-ဦးကင်း၌၊
 ပတိဋ္ဌပေတော - တင်ထား၍၊ သတ္တာရာ-ဘုရားရှင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံယေဝ-တကွ
 သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါမုပစာရံ-ရွာ၏
 ဥပစာရသို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ပါလိလေယျက-ပလလည်းဆင်၊ ဣတော-
 ဤအရပ်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ တယာ-သင်သည်၊ ဂန္ဓာ-လိုက်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-
 မတတ်ကောင်း၊ မေ-၏၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဟာရ-ဆောင်ခဲ့
 လော့၊ ဝါ-ယူခဲ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူလျက်၊ အာဟာရာပေတော-
 ဆောင်ယူခဲ့စေ၍၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ-ဝင်တော်
 မူ၏၊ သောပိ-ထိုဆင်မင်းသည်လည်း၊ သတ္ထု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ယာဝ
 နိက္ခမနာ-ဆွမ်းခံရွာမှ ထွက်တော်မူလာသည်တိုင်အောင်၊ တတ္ထေဝ-ထိုရွာ
 ၏ ဥပစာရ၌သာလျှင်၊ ဌတော-ငုံလင့်၍၊ သတ္ထု-ဘုရားသခင်၏၊ အာဂမန
 ကာလေ-ကြွလာတော်မူသောအခါ၌၊ ပစ္စုဂ္ဂမနံ - ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကို၊
 ကတော-ပြု၍၊ ပုရိမ နယေနေဝ - ရှေ့နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်
 သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတော-လှမ်းယူ၍၊ ဝသနဋ္ဌာနေ-နေတော်မူရာ အင်ကြင်း
 ပင်ရင်း၌၊ ဩတာရေတော-ချ၍၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ဒဿေတော-
 ပြု၍၊ ဝါ-ပြု၍၊ သာခါယ-သစ်ခက်ဖြင့်၊ ဗီဇတိ-ယပ်ခတ်၏၊ ရတ္တိံ-ညဉ့်
 အခါ၌၊ ဝါလမိဂပရိပန္နနိဝါရဏတ္ထံ-သားရဲဘေးရန်တို့ကို တားမြစ်ခြင်းငှာ၊
 မဟန္တံဒဏ္ဍံ-ကြီးစွာသော ဒုတ်လှိုင်ကန်ကို၊ သောဏ္ဍာယ - နှာမောင်းဖြင့်၊
 ဂဟေတော-ကိုင်၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ရက္ခိဿာမိတိ-စောင့်ရှောက်
 အံ့ဟူ၍၊ ယာဝ အရုဏုဂ္ဂမနံ - နေအရုဏ် တက်လာသည် တိုင်အောင်၊ ဝန
 သဏ္ဍဿ-တောအုပ်၏၊ အန္တရန္တရေ-အကြားအကြား၌၊ ဝါ-အစွန်အနား

၌၊ ဝိစရတိ-လှည့်ပတ် သွားလာ၏။ တတော ပဋ္ဌာယယေဝ-ထိုမှ စ၍သာ လျှင်၊ သော ဝနသဏ္ဍော - ထိုတောအုပ်သည်၊ ပါလိလေယျက ရက္ခိတ ဝနသဏ္ဍောနာမ-ပလလည်းဆင်မင်းသည် လုံခြုံစေအပ်သော တောအုပ်မည် သည်၊ ဇာတောကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ အရုဏေ-အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂတေ-တက် သည်ရှိသော်၊ မုခေါဒကဒါနံ-မျက်နှာသစ်ရေကပ်လှူခြင်းကို၊ ဒာဒိ'ကတွာ- အစပြု၍၊ တေနေဝူပါယေန-ထိုဆို့ခွဲပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ သဗ္ဗဝတ္တာနိ- အလုံးစုံသောဝတ်တို့ကို၊ ကရောတိ-ပြု၏။

အထ-ထိုသို့ ဝတ်ပြုရာ၌၊ ကော မက္ကဋ္ဌော - မျောက်တခုသည်၊ တံ ဟတ္ထိ' - ထိုဆင်မင်းကို၊ ဥဋ္ဌာယ သမုဋ္ဌာယ-ထကြွလုံ့လပြု၍၊ တထာဂတဿ- မြတ်စွာဘုရားအား၊ အဘိသမာဓာရိကံ-အဘိသမာဓာရိကဟုဆိုအပ်သော ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကို၊ ဝါ-အလွန်မြတ်သောအကျင့်ကို၊ ကရောန္တံ-ပြုသည်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အဟမ္ပိ-ငါသည်လည်း၊ ကိဉ္စိဒေဝ-တစုံတခုသော အလ္လဝတ္ထု ကိုလျှင်၊ ကရိဿာမိတိ-ပြုအံ့ဟူ၍၊ ဝိစရန္တော-လှည့်ပတ် သွားလာသည်ရှိ သော်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ နိမ္မက္ခိကံ-ပျားကောင်မရှိသော၊ ဒဏ္ဍကမဓု- ပျားတံ၌ရှိသော လဘူစိုင်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဒဏ္ဍကံ-ပျားတံကို၊ ဘဉ္စိတွာ- ချိုး၍၊ ဒဏ္ဍကေနေဝ-ပျားတံနှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိ' - တကွ၊ မဓုပဋ္ဌလံ-ပျား လဘူကို၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်ခဲ့၍၊ ကဒလိပတ္တံ-ငှက်ပျောရွက်ကို၊ ဆိန္နိတွာ-ဆုတ်ဖြတ်၍၊ တတ္ထ-ထိုငှက်ပျော ရွက်၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အဒါသိ-ကပ်လှူ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဂဏှိ-ခံယူတော်မူ၏၊ မက္ကဋ္ဌော-မျောက်သည်၊ ပရိဘောဂံ-သုံးဆောင်တော် မူခြင်းကို၊ ဝါ-ဘုဉ်းပေးတော်မူခြင်းကို၊ ကရိဿတိနုခေါ-ပြုအံ့လော၊ န ကရိဿတိနုခေါ-မပြုအံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးသွင်း၍၊ ဩလောကေန္တော- ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ နိသိန္နံ-နေသော မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ကိ'နုခေါတိ-အသို့နည်းဟု၊ စိန္တေတွာ-ကြံလျက်၊ ဒဏ္ဍကောဒ္ဓိ ယံ - ပျားတံစွန်း၌၊ ဂဟေတွာ - ကိုင်၍၊ ပရိဝတ္တေတွာ - ပြန်လှန်၍၊ ဥပ ဓာရေန္တော-စူးစမ်းသည်ရှိသော်၊ အဏ္ဍကာနိ-ပျားဥတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ တာနိ-ထိုပျားဥတို့ကို၊ သဏိကံ-ဖြေးဖြေး၊ အပနေတွာ-ပယ်၍၊ ပုန-တဖန်၊ အဒါသိ-ကပ်လှူ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ပရိဘောဂံ-ဘုဉ်းပေး သုံး

ဆောင်ခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြုတော်မူ၏။ သော-ထိုမျောက်သည်၊ တုဋ္ဌမာန သော-နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ တံ သာခံ-ထိုထို သစ်ခက်ကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်ယူဆွဲငင်၍၊ နစ္စန္ဒောဝ-ကလျက်လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ အနေန-ထိုမျောက်သည်၊ ဂဟိတသာခါပိ-ဆွဲငင်သော သစ်ခက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အက္ကန္တသာခါပိ - နင်းသွားသော သစ်ခက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ ဘိဇ္ဇိံ သု-ကျိုးကုန်၏။ သော-ထိုမျောက်သည်၊ ကေသ္မိံ ခါဏုမတ္ထကေ-တခုသော သစ်ငုတ်ထက်၌၊ ပတိတွာ-ကျ၍၊ နိဝိဋ္ဌဂတ္တော-ထုတ်ချင်းလျှိုစူးဝင်သောကိုယ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တရိ-၌၊ ပသန္ဓေနေဝ စိတ္တေန-ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့်သာလျှင်၊ ကာလံကတွာ-သေခြင်းကို ပြု၍၊ တာဝတိံ သဘဝနေ-တာဝတိံ သာ နတ်ပြည်၌၊ တိံ သယောဇနိကေ-ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-၏။ အစ္စရာသဟဿ ပရိဝါရော-နတ်သွီးတထောင်ခြံရံလျက်၊ မက္ကဋ္ဌ ဒေဝပုတ္တော နာမ-မက္ကဋ္ဌနတ်သား မည်သည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏။

တတ္ထ-ထိုပလလည်းတော၌၊ ဟတ္ထိနာဂေန-ဆင်ပြောင်ကြီးသည်၊ ဥပဋ္ဌိယ မာနဿ-လုပ်ကျွေးအပ်သော၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဝသန ဘာဝေါ-နေတော်မူသောအဖြစ်သည်၊ သကလဇမ္ပဒီပေ-အလုံးစုံသော ဇမ္ပုဒီပါကျွန်းအပြင်၌၊ ပါကဋ္ဌော-ထင်ရှားသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ သာဝတ္ထိနဂရတော - သာဝတ္ထိပြည်မှ၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကောစ - အနာထပိဏ္ဍိသည် လည်းကောင်း၊ ဝိသာခါ-ဝိသာခါ အမည်ရှိသော၊ မဟာဥပါသိကာစ-ဒါယိကာမကြီးသည် လည်းကောင်း၊ ဣတိဝေမာဒီနိ-ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ မဟာကုလာနိ - များစွာကုန်သော အမျိုးတို့သည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရဿ - အာနန္ဒာမထေရ်အား၊ ဝါ-မထေရ်ကို၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဒဿေယ-ပြတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာသနံ - သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိံ သု-စေလွှတ်ကုန်၏။ ဒိသာဝါသိနော - အရပ်မျက်နှာ၌ နေကုန်သော၊ ပဉ္စသတာ-ငါးရာအတိုင်းအရှည်ရှိ ကုန်သော၊ ဘိက္ခုပိ ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ဝုတ္တဝဿာ - ဝါကျွတ်ကုန်ပြီးသည် ရှိသော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ-အာနန္ဒာ မထေရ်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ အာဝုသော အာနန္ဒ - ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊ နော-ငါတို့အား၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုခါ-မျက်

မှောက်တော်မူ၊ ဓမ္မကထာ-တရားစကားကို၊ စိရသံဝတ-မနာရသည် ကြာ
 လှခဲ့ပြီ၊ (တနည်းကား) ဝတ-စင်စစ်၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ ကြားနာရခြင်းရှိကုန်
 သည်၊ အသိ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ အာဝုသော အာနန္ဒ-ငါ့ရှင် အာနန္ဒာ၊ မယံ-
 ငါတို့သည်၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သမ္ဗုဒ္ဓါ-ရှေ့တော်မူ၊ ဓမ္မကထာ
 သဝနာယ-တရားစကားကို ကြားနေရခြင်းငှာ၊ လဘေယျာမ-အခွင့် ရပါ
 ကုန်မူကား၊ သာဓု-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိယာစိ-သု-ဤသို့ တောင်းပန်ကုန်
 ၏၊ ထေရော-အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာ
 ဒါယ-ပင့်ခေါ်၍၊ တတ္ထ-ထိုပလလည်းတောသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တေမာသံ-
 ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဧကဝိဟာရိနော-ကိုယ်တော်တည်းသာ နေလေ့ရှိ
 သော၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဧတ္တကေဟိ ဘိက္ခု
 ဟိ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဥပသကံမိ
 တုံ-ကပ်ခြင်းငှာ၊ အယုတ္တန္တိ-မသင့်ခဲ့တကားဟု၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ တေ
 ဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ ဗဟိ-အပဉ္စ၊ ထပေတွာ-ထားခဲ့၍၊ ဧကကောဝ-
 တပါးတည်းသာလျှင်၊ သတ္တာရံ-သို့၊ ဥပသကံမိ-၏၊ ပါလိလေယျကော-
 ပလလည်းဆင်မင်းသည်၊ တံ-ထိုအရှင်အာနန္ဒာကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဒဏ္ဍံ-လှင်
 ကန်ကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ပက္ခန္တိ-ပြေးလေ၏၊ သတ္တာ-သည်၊ ဩလော
 ကေတွာ-၍၊ ပါလိလေယျက-ပလလည်းဆင်မင်း၊ အပေဟိ အပေဟိ-ဆုတ်
 ဘိလော့ ဆုတ်ဘိလော့၊ ဝါ-မဲဘိလော့၊ တံ-ထိုအာနန္ဒာကို၊ မာနိဝါရယိ-
 မမြစ်မတားလင့်၊ သော-ဤအာနန္ဒာသည်၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာကော-ငါဘုရား၏
 အလုပ်အကျွေး ပေတည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထို
 ပလလည်း ဆင်မင်းသည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌လျှင်၊ ဒဏ္ဍံ-လှင်ကန်ကို၊
 ဆဇ္ဇေတွာ-စွန့်ပစ်၍၊ ပတ္တစီဝရပဋိဂ္ဂဟဏံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို လှမ်းယူခြင်းကို၊
 အာပုစ္ဆိ-ပန်၏၊ ထေရော-အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ နအဒါသိ-မပေး၊ နာဂေါ-
 ဆင်ပြောင်သည်၊ ဥဂ္ဂဟိတဝတ္ထော-သင်အပ်သောဝတ်ရှိသည်၊ သဘောဝိဿ
 တိ-အကယ်၍ ဖြစ်လေငြားအံ့၊ သတ္တု-မြတ်စွာဘုရား၏၊ နိသိဒနပါသာဏ
 ဖလကေ-နေရာဖြစ်သော ကျောက်အင်းပျဉ်၌၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိက္ခာရံ-
 ပရိက္ခရာကို၊ နတပေဿတိ - မထားလတ္တံ့၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ ကြံ၏၊
 ထေရော-ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဘူမိယံ-

မြေ၌၊ ထပေသိ-ထား၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဝတ္တသမ္ပန္နာ-ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံ
သောသူတို့သည်၊ ဂရုနံ-ဆရာတို့၏၊ အာသနေဝါ-နေရာ၌ လည်းကောင်း၊
သယနေဝါ-အိပ်ရာ၌ လည်းကောင်း၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိက္ခာရံ-ပရိက္ခရာ
ကို၊ န ထပေန္တိ - မထားကုန်၊ ထေရော - ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သတ္တာရံ-
မြတ်စွာဘုရားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-ကပ်၍၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်
အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိ - နေ၏၊ သတ္တာ - ဘုရားသခင်
သည်၊ အာနန္ဒ - ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ဧကော - တယောက်တည်းသာ
လျှင်၊ အာဂတော-လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့
မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပဉ္စသတေဟိ-ငါးရာကုန်
သော၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ အာဂတော-လာခဲ့ပါ၏၊
ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေဟိ-
ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ အာဂတော-လာသည်၏
အဖြစ်ကို၊ သုတော-ကြားသိတော်မူ၍၊ တေဟိ-ထိုငါးရာသော ရဟန်းတို့
သည်၊ ကဟံပန - အဘယ်အရပ်မှာ နေကုန်သနည်း၊ ဣတိဝတော-ဤသို့
မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ တုမှာကံ-အရှင်တို့၏၊ အဇ္ဈာသယံ - မြတ်သော
အလိုတော်ကို၊ အဇာနန္တော-မသိသည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-မသိပါခြင်းကြောင့်၊
ဗဟိ-အပ၌၊ ထပေတော-ထားခဲ့၍၊ အာဂတော-လာသည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊
ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ နားတော်လျှောက်သည် ရှိသော်၊ နေ-ထို ငါးရာသော
ရဟန်းတို့ကို၊ ပက္ခောသဟိ-ခေါ်ချေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မိန့်၏၊
ထေရော-ရှင်အာနန္ဒာသည်၊ တထာ-ဘုရားသခင်မိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကာ
သိ-ခေါ်ခြင်းကိုပြု၏၊ တေဘိက္ခု-တို့သည်၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ သတ္တာရံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-၍၊ ဧကမန္တံ-၌၊ နိဿိဒိံ-သု-ကုန်၏၊ သတ္တာ-
ဘုရားရှင်သည်၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းငါးရာတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ ပဋိသန္ဓာရံ-
ပဋိသန္ဓာရစတားကို၊ ကတော-ပြု၍၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ - အရှင်ဘုရားသည်၊ ဗုဒ္ဓသုခုမာလောစေ-
ဘုရား၏ သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏၊ ခတ္တိယ သုခုမာလောစ-မင်း၏
သိမ်မွေ့ခြင်းလည်း ရှိတော်မူ၏၊ တုမေဟိ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ တေမာသံ-
ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး၊ ဧကော - ကိုယ်တော် တပါးတည်း သာလျှင်၊

တိဋ္ဌန္တေဟိစ-ရပ်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ နိဿိဒန္တေဟိစ-ထိုင်ခြင်းတို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်း ငြိုငြင်သောအမှုကို၊ ကတံ - ပြုတော်မူ၏။ ဝတ္ထုပဋိဝတ္ထကာရကောပိ-ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြုသောသူသည်လည်းကောင်း၊ မုခေါဒကာဒိဒါယကောပိ - မျက်နှာသစ်ရေ စသည်ကို ပေးသော သူသည် လည်းကောင်း၊ နာဟောသိမညေ-ရှိသည်မဖြစ်ယောင်တကား၊ ဝါ-ရှိမည် မထင်၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ ပါလိလေယျကေန ဟတ္ထိနာ-ပလလည်းဆင်မင်း သည်၊ မေ-ငါ၏၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ-အလုံးသုံးသောကိစ္စတို့ကို၊ ကတာနိ-ပြုအပ် ကုန်ပြီ၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ သဟာယံ- အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ လဘန္တေန-ရသဖြင့်၊ ဧကတောဝ - အတူတကွ သာလျှင်၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ ယုတ္တံ-သင့်၏၊ အလဘန္တဿ-အဆွေခင်ပွန်း ကောင်းကို မရသည်ရှိသော်၊ ဧကစာရိကဘာဝေါဝ-တယောက်တည်း ကျင့် သော အဖြစ်သည်သာလျှင်၊ သေယျော-မြတ်၏၊ ဣတိတော-ဤသို့ မိန့် တော်မူပြီး၍၊ နာဂဝဂ္ဂေ-နာဂဝဂ်၌၊ ဣမာတိသောဂါယာ-ဤသုံးဂါယာ တို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

နိပကံ-ရင့်မာသောပညာရှိထသော၊ သဒ္ဓိံစရံ-အတူတကွကျင့်ခြင်း ရှိထ သော၊ ဝါ-အတူတကွ သွားခြင်းရှိထသော၊ သာဓုဝိဟာရိံ-ကောင်းသော နေခြင်းရှိထသော၊ ဓိရံ-မြဲမြံ တည်ကြည်သော ပညာရှိထသော၊ သဟာယံ- အပေါင်းအတော်ဖြစ်သော အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ သစေ လဘေထ- အကယ်၍ ရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ သတိမာ-သတိနှင့် ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ပရိဿယာနိ-ဘေးရန်တို့ကို၊ အဘိဘုယျ-နှိပ်နင်း ဖိစီး၍၊ တေန-ထိုအပေါင်းအတော်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အတ္တမနော-၁မ်း မြောက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ စရေယျ-ကျင့်ရာ၏၊ ဝါ-သွားရာ၏။

နိပကံ-ရင့်မာသော ပညာရှိထသော၊ သဒ္ဓိံစရံ-အတူတကွ ကျင့်ခြင်း ရှိထသော၊ သာဓုဝိဟာရိံ - ကောင်းသောနေခြင်းရှိထသော၊ ဓိရံ-ခိုင်ခံ့ သောပညာသမာဓိရှိထသော၊ သဟာယံ-အဆွေခင်ပွန်းကောင်းကို၊ နောစေ လဘေထ-အကယ်၍ မရကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကော-တယောက်တည်း၊ စရေ-

ကျင့်ရာ၏။ ဝါ-သွားရာ၏။ ယထာကိံ-ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဝိဇိတံ-မိမိအောင်ရာမြေ အရပ်ဖြစ်သော၊ ရဋ္ဌံ-ပြည်ရွာ တိုင်းကားကို၊ ပဟာယ-စွန့်၍၊ ဧကောဝ-တယောက်ချင်းလျှင်၊ စရတိဣဝ- ကျင့်သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝါ-သွားသကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အရညေ- တော၌၊ မာတင်္ဂါ-မာတင်အမျိုး၌ဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ-ဆင်ပြောင် ကြီးသည်၊ ဧကောဝ-တစီးချင်းသာလျှင်၊ စရတိဣဝ-ကျင့်သကဲ့သို့ လည်း ကောင်း၊ ဝါ-သွားသကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ ဝေ-ဤအတူ၊ ဧကောဝ- တယောက်ချင်းသာလျှင်၊ စရေ-ကျင့်ရာ၏။ ဝါ-သွားရာ၏။

ဧကဿ-တယောက်တည်းသောသူ၏၊ စရိတံ-ကျင့်ခြင်းသည်၊ သေယျော- မြတ်၏၊ ဗာလေ-မိုက်သသူ၌၊ သဟာယတာ-အပေါင်းအဘော်၏ အဖြစ် သည်၊ နတ္ထိ-မရှိရာ၊ အရညေ-တော၌၊ မာတင်္ဂါ-သော၊ နာဂေါ-ဆင် မင်းသည်၊ အပ္ပေါဿုက္ကော - ကြောင့်ကြ မရှိသည် ဖြစ်၍၊ ဧကော-တစီး တည်း၊ စရတိဣဝ-ကျင့်သကဲ့သို့၊ ဝေ-ဤအတူ၊ ဧကော-တပါးချင်း၊ စရေ- ကျင့်ရာ၏၊ ပါပါနိစ-အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်ကုန်သော မကောင်းမှု အကုသိုလ် တို့ကိုလည်း၊ နကယိရာ-မပြုရာ။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ပဉ္စသတော-ငါးရာကုန်သော၊ တေဘိက္ခူ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ အရဟတ္တေ-၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံ-သု-တည်ကုန်၏၊ အာနန္ဒတ္ထေရာပန - အာနန္ဒာမထေရ် သည်ကား၊ အနာထပိဏ္ဍိကာဒီဟိ- အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသော သူတို့သည်၊ ပေသိတံ-စေအပ်သော၊ တံသာသနံ- ထိုသတင်းစကားကို၊ အာရာစေတော-၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အနာထ ပိဏ္ဍိကပမုခါ-အနာထပိဏ္ဍိသုဌေး အမှူးရှိကုန်သော၊ တေပဉ္စအရိယသာဝက ကောဋိယော-ထိုငါးကုဋေသော အရိယာဖြစ်သောသာဝကတို့သည်၊ တုမှာ ကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အာဂမနံ-ကြွလာခြင်းကို၊ ပစ္စာသိသန္တိ-တောင့်တ ကုန်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေန ဟိ-ထိုသို့ တပြီးကား၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ အမိန့်ရှိပြီးသော်၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂါဟာပေတွာ- ယူစေ၍၊ နိက္ခမိ-ထွက်တော်မူ၏၊ နာဂေါ-ဆင်မင်းသည်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဂတ မဂ္ဂေ-ကြွတော်မူရာ လမ်းခရီး၌၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ ဘန္တေ-

အရှင်ဘုရား၊ နာဂေါ-ဆင်မင်းသည်၊ ကိ-အဘယ်ကိုအလိုရှိ၍၊ ကရောတိ-
ပြုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊
တုမ္ဟာကံ-သင်တို့အား၊ ဘိက္ခံ-သစ်သီးဆွမ်းကို၊ ဒါတုံ-လှူခြင်းငှာ၊ ပစ္စာသိ
သတိ-တောင့်တ၏၊ ခေါပန-စင်စစ်၊ ဒီသရတ္တံ-ရှည်ကြာစွာသော ကာလ
ပတ်လုံး၊ မယံ-ငါ့အား၊ အယံ-ဤဆင်မင်းသည်၊ ဥပကာရကော-ပြုအပ်
သော ကျေးဇူးရှိ၏၊ တဿ - ထိုဆင်မင်း၏၊ စိတ္တံ-ကြည်ညိုသောစိတ်ကို၊
ကောပေတုံ-ပျက်စေခြင်းငှာ၊ နဝနုတိ-မသင့်၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ ဘိက္ခဝေ-
ရဟန်းတို့၊ နိဝတ္တထ-နစ်ကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်ပြီးသော်၊ သတ္တာ-
ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ နိဝတ္တိ-၏၊
ဟတ္ထိပိ-ဆင်မင်းသည်လည်း၊ ဝနသဏ္ဍံ-တောအုပ်သို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်ပြီး၍၊
ပနသကဒလိဖလာဒိနိ-ပိန္နသီး ငှက်ပျောသီး အစရှိကုန်သော၊ နာနာဖလာ
နိ-အထူးထူးသော သစ်သီးတို့ကို၊ သံဟရေတွာ-ဆောင်ယူ ရုံးစု၍၊ ရာသိ
ကတွာ-အပုံအစပြု၍၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်း
တို့အား၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ပဉ္စသတာဘိက္ခု-ငါးရာသော ရဟန်းတို့သည်၊
သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံကုန်သော သစ်သီးတို့ကို၊ ခေပေတုံ-ကုန်အောင် ဘုဉ်းပေး
ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိံ-သု-မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ-သစ်သီး
ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပတ္တစိဝရံ-
သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ နိက္ခမိ-ထွက်တော်မူ၏၊ နာဂေါ-ဆင်
မင်းသည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ အန္တရန္တရေန - အကြား အကြားဖြင့်၊
ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္ထုပုရတော-ဘုရားရွှေတော်မှ၊ တိရိယံ-ဖိလှာ၊ အဋ္ဌာသိ-
မသွားဘဲနေ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ နာဂေါ-ဆင်မင်းသည်၊ ကိ-ကရော
တိ-အသို့ပြုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-
ရဟန်းတို့၊ အယံ-ဤဆင်မင်းသည်၊ တုမေ-သင်တို့ကို၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်
လိုက်၍၊ မံ-ငါ့ဘုရားကို၊ နိဝတ္တေတုကာမော-ပြန်လည်စေခြင်းငှာ အလိုရှိ
၏၊ ဣတိ-ထိုကြောင့် နေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
နံ-ထိုဆင်မင်းကို၊ ပါလိလေယျက-ပလလည်းဆင်မင်း၊ ဣဒံ-ဤသို့ ကြွသွား
ခြင်းသည်၊ မမ-ငါ့ဘုရား၏၊ အနိဝတ္တဂမနံ-တဘန် မပြန်မလည်သော ကြွ
သွားခြင်းတည်း၊ တဝ-သင်၏၊ ဣမိနာအတ္တဘာဝေန- ဤအတ္တဘောဖြင့်၊

ဈာနံဝါ - ဈာန်သည် လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနံဝါ-ဝိပဿနာသည် လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂံဝါ-မဂ်သည်လည်းကောင်း၊ ဖလံဝါ-ဖိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တံ-သင်သည်၊ တိဋ္ဌ-နေရစ်ဦးလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ တံ-ထိုမိန့်တော်မူသောစကားကို၊ သုတု-ကြား၍၊ နာဂေါ-ဆင်မင်းသည်၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ သောဏ္ဏံ-နှာမောင်းကို၊ ပက္ခိပိတု-ထည့်သွင်း၍၊ ဝါ၊ မုခေ-မျက်နှာဟု ဆိုအပ်သော ဦးကင်း၌၊ သောဏ္ဏံ-နှာမောင်းကို၊ ပက္ခိပိတု-တင်ထား၍၊ ရောဒန္တော-ငိုကြွေးမြည်တမ်းလျက်၊ ပစ္ဆတောပစ္ဆတော-နောက်ကနောက်က၊ အဂမာသိ-လိုက်လာ၏၊ ဟိ-ထိုစကား ဆိုသင့်စွာ၊ သောထိုဆင်မင်းသည်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ နိဝတ္ထေတုံ-ပြန်လည်စေခြင်းငှာ၊ လဘန္တော-ရသည်ရှိသော်၊ တေနဝနိယာမေန-ထိုသို့ဆိုခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ ပဋိဇဂ္ဂေယျ-လုပ်ကျွေးရာ၏၊ သတ္တာပန-ဘုရားသခင်သည်ကား၊ တံ-ထိုဆင်မင်းကို၊ ဂါမူပစာရံ - ရွာ၏ဥပစာရသို့၊ ပတု-ရောက်၍၊ ပါလိလေယျက-ပလလည်းဆင်မင်း၊ ဣတောပဋ္ဌာယ-ဤအရပ်မှစ၍၊ တဝ-သင်၏၊ အဘူမိ-နေရာမဟုတ်ပြီ၊ မနုဿာဝါသော-လူတို့နေရာအရပ်တည်း၊ သပရိပန္နော-ဘေးရန်ရှိ၏၊ တံ-သင်သည်၊ တိဋ္ဌ-တည်ရစ်ဦးလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထိုဆင်မင်းသည်၊ ရောဒ နာ-ငိုကြွေးလျက်၊ ဌတု-ရပ်၍၊ သတ္တရိ-ဘုရားသခင်သည်၊ စက္ခုပထံ-မျက်စိမြင်ကောင်းသော ခရီးလမ်းကို၊ ဝိဇဟန္တေ-စွန့်သည်ရှိသော်၊ ဟဒယေန ဖလိတေန-နှလုံးပြိုကွဲသဖြင့်၊ ကာလံကတု-စုတေခြင်းကိုပြု၍၊ သတ္တရိ-မြတ်စွာဘုရား၌၊ ပသာဒေန-ကြည်ညိုခြင်းကြောင့်၊ တာဝတိံသဘဝနေ-တာဝတိံသာနည်ပြည်၌၊ တိံသယောဇနိကေ - ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိသော၊ ကနကဝိမာနေ-ရွှေဗိမာန်၌၊ အစ္ဆရာ သဟဿ ပရိဝါရမဇ္ဈေ-အခြံအရံဖြစ်သော နတ်သွီးတထောင်၏ အလယ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ တဿ - ထိုနတ်သား၏၊ ပါလိလေယျက ဒေဝပုတ္တောတွေဝ နာမံ-ပါလိလေယျက နတ်သားဟူသော အမည်သည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-၏။

သတ္တာပိ-ဘုရားရှင်သည်လည်း၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ဇေတဝနံ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ အဂမာသိ-ရောက်တော်မူလာ၏၊ ကောသမ္ဗိကာဘိက္ခု-ကောသမ္ဗိပြည်၌ နေကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်

သည်။ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ကိရ-အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ ဂတောကိရ-
ရောက်တော်မူသတဲ၊ ဣတိ-သို့၊ သုတော-ကြား၍၊ သတ္တာရံ-ကို၊ ခမာပေ
တုံ-ကန်တော့ခြင်းငှာ၊ တတ္ထ-ထိုသာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂမံသု-လာကြကုန်
၏၊ ကောသလရာဇာ-ကောသလမင်းကြီးသည်၊ ကောသမ္ဗိက-ကောသမ္ဗိ
ပြည်သား ဖြစ်ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍန ကာရကာ-ခိုက်ရန်ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိကိရ-လာကုန်သတဲ၊ ဣတိ
သုတော-ဤသို့ ကြားသောကြောင့်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားရှင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိဘွာ-
၍၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-တကာတော်သည်၊ မမဝိဇိတေ-တကာ
တော်၏နိုင်ငံ၌၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ပဝိသိတုံ-ဝင်ခြင်းကို၊ နဒဿာမိ-
မပေးအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊
ဧတေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ သီလဝန္တော - သီလရှိကုန်၏၊ ကေဝလံ-
သက်သက်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ ဝိဝါဒေန-အငြင်းအခုံ ခိုက်ရန်ပြုခြင်း
ဖြင့်၊ မမဝစနံ-ငါဘုရားစကားတော်ကို၊ နဂဏှိံသု-မယူကုန်၊ ဣဒါနိ-ယခု
အခါ၌၊ မံ-ငါဘုရားကို၊ ခမာပေတုံ-ကန်တော့ခြင်းငှာ၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာ
ကုန်၏၊ မဟာရာဇ - မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာဂစ္ဆန္တု-လာစေကုန်လော့၊
ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ အနာထပိဏ္ဍိကောပိ-အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးသည်
လည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်း
တို့အား၊ မမဝိဟာရံ-တပည့်တော် ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတုံ-ဝင်စေခြင်းငှာ၊
နဒဿာမိ-မပေးအံ့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တထေဝ-ထိုကော
သလမင်း အတူသာလျှင်၊ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဋိက္ခိတ္တော-
ပယ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တုဏှိ - ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊
သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အနုပ္ပတ္တာနံ-အစဉ်အတိုင်း ရောက်လာကုန်
သော၊ တေသံပန-ထိုရဟန်းတို့အားကား၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊
ဧကမန္တေ-တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ ဝိဝိတ္တံ-ဆိတ်ငြိမ်သော၊
သေနာသနံ-ကျောင်းကို၊ ကာရာပေတော-ဆောက်စေ၍၊ ဒါပေသိ-လူစေ
၏၊ အညေဘိက္ခု-တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ တေဟိ ဘိက္ခုဟိ-
ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကတော-တကွနက်၊ နေဝနိသိဒန္တိ-မထိုင်
ကုန်၊ နတိဋ္ဌန္တိ-မရပ်ကုန်၊ နဝန္တန္တိ-ရှိမခိုးကုန်၊ အာဂတာဂတာ-လာကုန် လာ

ကုန်သောရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊
 ဘဏ္ဍနကာရကာ-ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ကောသမ္ဗိကာ-ကောသမ္ဗိ
 ပြည်၌ နေကုန်သော၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်။ ကတမေ - အဘယ်
 ရဟန်းတို့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆန္တိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်
 သည်၊ ဧတေတိ-ဤရဟန်းတို့တည်းဟု၊ ဒသေတိ-ပြညွှန်းတော်မူ၏၊ တေ-
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဧတေကိရ-ဤရဟန်းတို့ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တေ-ထိုရဟန်း
 တို့သည်၊ ဧတေကိရ-ဤရဟန်းတို့ ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ ဣတိ-သို့၊ အာဂတာ
 ဂတေဟိ-လာကုန် လာကုန်သော လူရဟန်းတို့သည်၊ အင်္ဂုလိယာ-လက်ညှိုး
 ဖြင့်၊ ဒဿိယမာနာ-ပြညွှန်းကုန်လတ်သော်၊ လဇ္ဇာယ-ရှက်၍၊ သိသံ-ကို၊
 ဥက္ခိပိတု-မော်၍ ကြည့်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊
 ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ - ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-
 ဝပ်၍၊ ဘဂဝန္တံ - မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကို၊ ခမာပေသု - ကန်တော့ကုန်၏၊
 သတ္တာ-ဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဝေါ-သင်တို့သည်၊ ဘာရိယံ-
 ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မာဒိသဿ
 ဗုဒ္ဓဿ-ငါကဲ့သို့သောဘုရား၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုကုန်
 ၍၊ မယိ-ငါဘုရားသည်၊ သာမဂ္ဂိ-ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တေ-ပြုသည်
 ရှိသော်၊ မမဝစနံ-ငါဘုရားစကားကို၊ နကရိတ္ထ-မလိုက်နာကုန်၊ ဝယပတ္တာ-
 အရွယ်သို့ ရောက်ကုန်သော၊ ပေါရာဏကပဏ္ဍိတာ-ရှေး ပညာရှိတို့သည်၊
 မာတာပိတုနံ-မိဘတို့၏၊ ဩဝါဒံ-ဆုံးမခြင်းကို၊ သုတော-နာယူ၍၊ တေသု-
 ထိုမိဘတို့ကို၊ ဇိဝိတာ-အသက်မှ၊ ဝေါရောပိယ မာနေသုပိ - ချကုန်သော်
 လည်း၊ တံဝစနံ-ထိုမိဘတို့၏ စကားကို၊ အနုတိက္ကမိတော-မလွန်ကျူးမှု၍၊
 ပစ္စာ-နောက်ကာလ၌၊ ဒီသုရဋ္ဌေသု-နှစ်ပြည်ထောင်တို့ဝယ်၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်
 ကို၊ ကာရယိံ-သု-ပြုကုန်၏၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ ပုနဒေဝ-
 တဘန်လျှင်၊ ကောသမ္ဗိကဇာတကံ - ကောသမ္ဗိကဇာတ်ကို၊ ကထေတော-
 ဟောပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ-သို့၊ ဒိသာဝု ကုမာရော-ဒိသာဝုမင်း
 သားသည်၊ မာတာပိတုသု-မိဘတို့ကို၊ ဇိဝိတာ-အသက်မှ၊ ဝေါရောပိယ
 မာနေသုပိ-ချကုန်သော်လည်း၊ တေသံ-ထိုမိဘတို့၏၊ ဩဝါဒံ-ဆုံးမပေး
 သော စကားကို၊ အနုတိက္ကမိတော-မလွန်မှု၍၊ ပစ္စာ-နောက်ကာလ၌၊ ဗြဟ္မ

ဒတ္တဿ-ဗြဟ္မဒတ် မင်း၏၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ ဒွိသု ကာသိ
ကောသလ ရဋ္ဌေသု-ကာသိတိုင်း၊ ကောသလတိုင်းဟူသော နှစ်ပြည်ထောင်
တို့၌၊ ရဋ္ဌံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ-ပြု၏၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ မမ
ဝစနံ-ငါတုရားစကားကို၊ အကရောန္တေဟိ-မလိုက်နာခြင်းတို့ဖြင့်၊ ဘာရိယံ-
ဝန်လေးသောအမှုကို၊ ကတန္တိ-ပြုကုန်၏ဟု၊ ဝတွာ - မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံ
ဂါထံ-ကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၆၊ ဧတ္ထ-ဤသံဃာအလယ်၌၊ ပရေ-ပညာရှိမှတစ်ပါး ငြင်းခုံခိုက်ရန်ကို
ပြုကုန်သောသူတို့သည်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ-သေမင်း၏အထံသို့
သွားရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ နဝိဇာနန္တိ - မသိကုန်၊ တတ္ထ-ထိုသံဃာ
အလယ်၌၊ ယေစပဏ္ဍိတာ-အကြင် ပညာရှိကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်၊
ယမာမသေ-သေမင်း၏အထံသို့ သွားရကုန်လတ္တံ့ဟု၊ ဝိဇာနန္တိ - သိကုန်၏၊
တတော - ထိုသို့သိသောကြောင့်၊ မေဓဂါ - ခိုက်ရန် ငြင်းခုံခြင်းတို့သည်၊
သမ္ပန္နိ-ငြိမ်းကုန်၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ပရေတိ-ပရေဟူသည်ကား၊ ပဏ္ဍိတေ - ပညာရှိတို့
ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ တတော - ထိုပညာရှိသောသူမှ၊ အညေ-တစ်ပါး
ကုန်သော၊ ဘဏ္ဍနကာရကာ-ငြင်းခုံခြင်းကို ပြုတတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်၊ ပရေနာမ-ပရေ မည်ကုန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တတ္ထ သံဃ
မဇ္ဈေ - ထိုသံဃာအလယ်၌၊ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ကို၊
ကရောန္တာ-ပြုကုန်လျက်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ယမာမသေ ဥပရမာမနဿာမ-
ပျက်စီးရကုန်အံ့၊ သတတံ သမိတံ-မချွတ်မလွဲ၊ မစ္စသန္တိကံ-သေမင်းအထံ
သို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ-သွားရကုန်အံ့ဟု၊ နဝိဇာနန္တိ-ကုန်၊ ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိ
တိ-ယေစတတ္ထဝိဇာနန္တိ ဟူသည်ကား၊ တတ္ထ-ထိုသံဃာအလယ်၌၊ ယေပဏ္ဍိ
တာ-အကြင်ပညာရှိတို့သည်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ မစ္စသမိပံ-သေမင်း၏အနီး
သို့၊ ဂစ္ဆာမာတိ - သွားရကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ တတောသမ္ပန္နိ
မေဓဂါတိ-ဟူသည်ကား၊ တေ-ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ဧဝံဟိ-ဤသို့လျှင်၊ ဇာ
နန္တာ-သိကုန်၍၊ ယောနိသောမနသိကာရံ-အသင့်အားဖြင့် နှလုံးသွင်းခြင်း
ကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ မေဓဂါနံ ကလဟာနံ - ငြင်းခုံခြင်းတို့၏၊ ဝူပ
သမာယ-ငြိမ်းခြင်းငှာ၊ ပဋိပဇ္ဇန္တိ-ကျင့်ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နေသံ-

ထိုရဟန်းတို့အား၊ တာယပဋိပတ္တိယာ-ထိုအကျင့်ဖြင့်၊ တေမေဓဂါ-ထိုငြင်းခုံ
ခြင်းတို့သည်၊ သမ္ဗန္ဓိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း၊ အထဝါ-
တနည်းကား၊ ပရေစာတိ-ပရေစ ဟူသည်ကား၊ ပုဗ္ဗေ - ရှေးကာလ၌၊
ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ မယာ - ငါဘုရားသည်၊ မာ ဘဏ္ဍနန္တိ အာဒိနိ-မာ
ဘဏ္ဍနံ ဤသို့စသော စကားတို့ကို၊ ဝတော-မိန့်တော်မူ၍၊ သြဝဒိယမာနော
ပိ-ဆုံးမပါသော်လည်း၊ မမ-ငါ၏၊ သြဝါဒဿ-ဆုံးမခြင်းကို၊ အပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂဟ
ဏေ-မခံမယူသဖြင့်၊ အမာမကာ - ငါဘုရားကို မမြတ်နိုးကုန်သော သူတို့
သည်၊ ပရေနာမ - ပရေမည်ကုန်၏၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဆန္ဒာဒိဝသေန-
ဆန္ဒာဂတိသို့ လိုက်ခြင်းစသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ မိစ္ဆာဂဟဏံ-မှားသော အယူ
ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဧတ္ထသံသမဇ္ဈေ-ဤသံသယအလယ်၌၊ ယမာမသေ-
သေရကုန်အံ့၊ ဘဏ္ဍနာဒိနံ - ငြင်းခုံခြင်း စသည်တို့၏၊ ဝုဒ္ဓိယာ-ပွားများ
ခြင်းငှာ၊ ဝါယမာမာတိ-ဝါယမာမဟူ၍၊ နဝိဇာနန္တိ-ကုန်၊ ဣဒါနိပန-
ယခုအခါ၌ကား၊ ယောနိသော - အသင့်အားဖြင့်၊ ပစ္စဝေက္ခမာနာ-ဆင်
ခြင်ကုန်လျက်၊ တတ္ထတုမှာကံအန္တရေ - ထိုသင်တို့၏အတွင်း၌၊ ပဏ္ဍိတာ-
ပညာရှိကုန်သော၊ ယေစပုရိသာ - အကြင် ယော ကျား : တို့ ဆည် လည်း၊
ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဆန္ဒာဒိ ဝသေန - ဆန္ဒာဂတိ စသည်၏
အစွမ်းဖြင့်၊ ဝါယမန္တာ-လုံ့လပြုကုန်လျက်၊ အယောနိသော-မသင့်သော
အားဖြင့်၊ ပဋိပန္နာတိ-ကျင့်မှားခဲ့ကုန်၏ဟူ၍၊ ဝိဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ တတော-
ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်၊ တေသံ - ထိုပညာရှိတို့၏၊ သန္တိကာ-အထံမှ၊ တေ
ပဏ္ဍိတ ပုရိသေ-ထိုပညာရှိသော ယောကျ်ားတို့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဒါနိ
ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကလဟသင်္ခါတာ-ကလဟဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ ဣမေ
မေဓဂါ-ဤခိုက်ရန်တို့သည်၊ သမ္ဗန္ဓိ-ငြိမ်းကုန်၏၊ ဣတိအယံ-ဤသည်လျှင်၊
ဧတ္ထ-ဤဂါထာ၌၊ အတ္ထော-အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ သမ္ပတ္တဘိက္ခု-ရောက်လာ
ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိသု - သောတာပတ္တိဖိုလ်
စသည်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ သု-တည်ကုန်၏။

ပဉ္စမံ-သော၊ ကောသမ္ပိကဘိက္ခုဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိသမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၆-စူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠဝတ္ထု

ကောသမ္ဗိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ စူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “သုဘာနုပဿန္တိ” စသော ပါဠိကို မိန့်၏။

သုဘာနုပဿန္တိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-သုဘာနုပဿိံစသော ဤတရား ဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သေတဗျနဂရံ-သေတဗျ အမည်ရှိသောပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ-အမှီပြု၍၊ သိသပါဝနေ - ယင်းတိုက်တော၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ စူဠကောဋ္ဌ မဇ္ဈိမကောဋ္ဌ မဟာကာဠ-စူဠကောဋ္ဌ မဇ္ဈိမကောဋ္ဌ မဟာကာဠ သူကြွယ်တို့ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သေတဗျ နဂရဝါသိနော-သေတဗျပြည်၌ နေကုန်သော၊ စူဠကောဠော-စူဠကောဠလည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမကောဠော-မဇ္ဈိမကောဠ လည်းကောင်း၊ မဟာကာဠော-မဟာကာဠ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယော ကနိဋ္ဌဘာတရော-ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်၊ ကုဋ္ဌမ္ပိကာ-သူကြွယ်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုသုံးယောက်သော သူကြွယ်တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌက ကနိဋ္ဌာ-အစ်ကိုကြီးနှင့် ညီငယ်တို့သည်၊ ဒိသာသု-အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဝိစရိတော-ကုန်သွယ်လို၍၊ ပဉ္စဟိ သကဋ္ဌ သတေဟိ-လည်းငါးရာတို့ဖြင့်၊ နာနာဘဏ္ဍံ-အထူးထူးသော ဘဏ္ဍာဥစ္စာကို၊ အာဟရန္တိ-ဆောင်ယူကုန်၏၊ မဇ္ဈိမကောဠော - မဇ္ဈိမကောဠအမည်ရှိသော ညီအလတ် သူကြွယ်သည်၊ အဘတဘတံ-ဆောင်ခဲ့တိုင်းသော၊ တေသံ-ထိုညီအစ်ကိုတို့၏၊ ဘဏ္ဍံ-ဥစ္စာကို၊ ဝိက္ခိဏာတိ-ရောင်း၏၊ အတ-ထိုအခါ၌၊ ဧကသ္မိံ သမယေ-တပါးသောအခါ၌၊ ဥဘောပိ-နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဘာတရော-ထိုစူဠကောဋ္ဌ မဟာကာဠ ညီနောင်တို့သည်၊ ပဉ္စဟိ သကဋ္ဌသတေဟိ-ငါးရာကုန်သော လည်းတို့ဖြင့်၊ နာနာဘဏ္ဍံ-အထူးထူးသော ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူဆောင်၍၊ သာဝတ္ထိံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သာဝတ္ထိယာစ-သာဝတ္ထိပြည်၏လည်းကောင်း၊ ဇေတဝနဿစ-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၏လည်းကောင်း၊ အန္တရေ-အကြား၌၊ သကဋ္ဌာနိ-လည်းတို့ကို၊ မောစယိံ သု-ချွတ်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုနှစ်ယောက်သော ညီနောင်တို့တွင်၊ မဟာကာဠော-မဟာကာဠသည်၊ သာယနုသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ မာလာ

ဂန္ဓာဒိဟတ္ထေ-ပန်းနံသာစသည်ကို လက်စွဲကုန်လျက်၊ သာဝတ္ထိဝါသိနော-
သာဝတ္ထိပြည်၌ နေကုန်သော၊ အရိယသာဝကေ-အရိယာဖြစ်သောလူတပည့်
တို့ကို၊ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ-တရားနာခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆန္တေ-သွားသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-
မြင်၍၊ ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်
သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊
သုတော-ကြား၍၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ ဂမိဿာမိတိ-သွားအံ့ဟု၊ စိန္တေတော-
ကြံ၍၊ ကနိဋ္ဌံ-ညီကို၊ အာမန္တေတော-ခေါ်၍၊ တာတ-ငါ့ညီ၊ သကဋေသု-
ငါးရာကုန်သော လှည်းတို့၌၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့သည်၊ ဟောဟိ-
လေလော့၊ အဟံ-သည်၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ သောတု-နာခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆာမိ-
သွားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတော-မှာထားလျက်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တထာဂတံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ ပရိသာပရိယန္တေ-ပရိသတ်အစွန်း၌၊ နိသီဒိ-
နေ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ၌၊ တဿ-ထိုမဟာကာဠု
သုကြယ်၏၊ အဇ္ဈာသယေန-အလိုအားဖြင့်၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ-အစဉ်သောတရား
စကားကို၊ ကထေန္တော-ဟောတော်မူလျက်၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓသုတ္တာဒိဝသေန-
ဆင်းရဲအစုကို ဟောရာ သုတ္တန်စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အနေက ပရိယာ
ယေန-များစွာသောအကြောင်းဖြင့်၊ ကာမာနံ-ကာမဂုဏ် ငါးပါးတို့၏၊
အာဒိနဝံ-အပြစ်ကို လည်းကောင်း၊ ဩကာရံ-အယုတ်ကို လည်းကောင်း၊
သံကိလေသဉ္စ-ညစ်ညူးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ကထေသိ-၏၊ တံ-ထိုတရား
စကားကို၊ သုတော-၍၊ မဟာကာဠော-မဟာကာဠုသည်၊ ကိရ-ကြံမိသည်
ကား၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော ဥစ္စာကို၊ ပဟာယ-၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားသင့်လှ၏၊
ပရလောကံ-တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားသောငါသို့၊ ဘောဂါစ-စည်းစိမ်
ဥစ္စာတို့သည်လည်း၊ နေဝ အနုဂစ္ဆန္တိကိရ-မလိုက်ကုန်စွတကား၊ ဉာတကာ
စ-ဆွေမျိုး ပေါက်ဘော် တို့သည်လည်း၊ နအနုဂစ္ဆန္တိကိရ - မလိုက်ကုန်ခဲ့
တကား၊ မေ-ငါအား၊ သရာဝါသေန-အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌
နေခြင်းဖြင့်၊ ကိ-အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းပြုအံ့၊
ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ ကြံပြီး၍၊ မဟာဇနေ-လူများအပေါင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-၍၊ ပက္ခန္တေ-ဖဲသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ-ဘုရား
သခင်ကို၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ - ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ယာစိတော - တောင်းပန်ခြင်းကြောင့်၊

ဝါ-တောင်းပန်သည် ရှိသော်၊ ဝေ - သင်အား၊ အပလောကေတဗ္ဗော-
 ပန်ကြားအပ်သော၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိ-လော၊
 ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကနိဋ္ဌော-
 ညီငယ်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ တေန
 ဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ န-ထိုညီငယ်ကို၊ အပလောကေဟိ-ပန်ကြားချေလော့၊
 ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာဓူတိ-ကောင်း
 ပါပြီဟု၊ ဝတော-လျှောက်ထားပြီးသော်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ကနိဋ္ဌ - ညီငယ်ကို၊
 ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ တာတ-ချစ်ညီ၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ဣမံ
 သာပတေယျံ-ဤဥစ္စာနှစ်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇာဟိတိ-သုံးဆောင် ခံစားရစ်လော့ဟု၊
 အာဟ-မှာထား၏၊ ဘာတိက - နောင်တော်၊ တုမေပန-နောင်တော်တို့
 သည်ကား၊ ကိံကရိသတိ-အသိပြုလတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊
 အဟံ-သည်၊ သတ္တုသန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းပြု
 အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော-ထိုညီငယ်သည်၊ တံ-ထိုမဟာ
 ကောဋ္ဌကို၊ နာနပ္ပကာရေဟိ-အထူးထူးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ယာစိတွာ-
 တောင်းပန်၍၊ နိဝုတ္တေတုံ-ရဟန်းပြုလိုစိတ်ကို မြစ်ခြင်းငှာ၊ အသက္ခောန္တော-
 မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ သာမိ-သခင်၊ သာဓု-ကောင်း၏၊ ယထာဇ္ဈာသယံ-
 အလိုရှိတိုင်း၊ ကရောထ-ပြုလေကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ မဟာ
 ကောဋ္ဌော-မဟာကောဋ္ဌသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တုသန္တိကေ-ဘုရားအထံ
 တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိ-ရဟန်းပြု၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ စူဠကောဋ္ဌော-စူဠကောဋ္ဌ
 သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဘာတိကံ-နောင်တော်ကို၊ ဂဟေ
 တ္တာဝ-ခေါ်ယူပြီး၍လျှင်၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိဿာမိ-လူထွက်ခဲ့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံး
 သွင်းပြီးသော်၊ စူဠကောလောပိ-စူဠကောဋ္ဌ သည်လည်း၊ ပဗ္ဗဇိ-ရဟန်းပြု၏၊
 အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ မဟာကောဋ္ဌော-မဟာကောဋ္ဌသည်၊ ဥပသမ္ပဒံ-
 ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားရှင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-
 ကပ်၍၊ သာသနေ-တော်၌၊ ဓုရာနိ-ဝန်တို့သည်၊ ကတိ-အဘယ်မျှလောက်
 ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့ မေးလျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ သတ္တာရာ-
 ဘုရားရှင်သည်၊ ဒွိသုပိ-နှစ်ပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဓုရေသု-ဝန်တို့ကို၊
 ကထိတေသု-ဟောကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်

သည်။ မဟလ္လကကာလေ-အိုမင်းသော ကာလ၌၊ ပဗ္ဗဇိတတ္တာ-ရဟန်းပြုရခြင်းကြောင့်၊ ဂန္ထဓုရံ-စာပေသင်ကြားခြင်း ပရိယတ္တိဟူသော ဂန္ထဓုရကို၊ ပူရေတုံ-ပြည့်စေခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်၊ ဝိပဿနာ ဓုရံပန-ကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းခြင်းဟူသော ဝိပဿနာ ဓုရကိုကား၊ ပူရေဃာမိ-ဖြည့်ပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ပြီး၍၊ ယာဝ အရဟတ္တာ-အရဟတ္တဖိုလ် တိုင်အောင်သော၊ သောသာနိကဓုတင်္ဂံ - သုသာန်ဓုတင်ကို၊ ကထာပေတွာ-ဟောစေ၍၊ ပဌမယာမေ-ပဌမယာမိသည်၊ အတိက္ကန္တေ - လွန်လတ်သော်၊ သဗ္ဗေသု-အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့သည်၊ နိဒ္ဒ-အိပ်ခြင်းသို့၊ ဩက္ကန္တေသု-သက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သုသာနံ-သင်းချိုင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ နိသိဒ္ဓိ-နေ၏၊ ပစ္စုသကာလေ-မိုးသောက်သောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု-အလုံးစုံသော သူတို့သည်၊ အနုဋ္ဌိတေသုယေဝ-မထကုန်မီသာလျှင်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ အာဂစ္ဆတိ-ပြန်လာခဲ့၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ ကော-တယောက်သော၊ သုသာနဂေါပိကာ-သုသာန်ကို စောင့်သော၊ ကာလီနာမ - ကာလီ အမည်ရှိသော၊ ဆဝဉ္စာဟိကာ-လူသေကိုဖုတ်သော မာတုဂါမသည်၊ ထေရဿ-မထေရ်၏၊ ဌိတဋ္ဌာနဉ္စ-ရပ်ရာ အရပ်ကို လည်းကောင်း၊ နိသိန္နဋ္ဌာနဉ္စ - ထိုင်ရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ စင်္ကမိတဋ္ဌာနဉ္စ-စင်္ကြံသွားရာအရပ်ကို လည်းကောင်း၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဣဓ-ဤသုသာန်သို့၊ ကောနုခေါ-အဘယ်သူသည်လျှင်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာသနည်း၊ နံ-ထိုမတူတရူလာသူကို၊ ပရိဂ္ဂဟိဿာမိ-ဘမ်းယူ ဆီးတားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံရှိသော်လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟိတုံ-ဘမ်းခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကေဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ သုသာနကုဋ္ဌိကာယမေဝ-သုသာန်စရပ်၌သာလျှင်၊ ဒီပံ-ဆီမီးကို၊ ဇာလာပေတွာ - ညှိထွန်းစေ၍၊ ပုတ္တဓီတရော-သားသွီးတို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကေမန္တေ-တင့်အပ်သောအရပ်၌၊ နိလိယမာနာ-ပုန်း၍ နေလင့်သည် ရှိသော်၊ မဇ္ဈိမယာမေ-သန်းခေါင်ယာမိ၌၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဝန္တိတုာ-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အယျော - အရှင်ဘုရားသည်၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤသုသာန်အရပ်၌၊ ဝိဟရတိ-နေလာသလော၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့မေး၏။

ဥပါသိကေ-ကာလိမည်သော ဒါယိကာမ၊ အာမ-ဪ နေလာသည် မှန်
၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သုသာနေ-သုသာန်
တစပြင်၌၊ ဝိဟရန္တေဟိနာမ-နေသောသူတို့မည်သည်ကား၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊
ဥဂ္ဂဏိတုံ-သင်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-ဒါယိကာမက
လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ကိံ-ပန-အဘယ်ကြောင့်၊
မယံ-ငါတို့သည်၊ တယာ-သင်သည်၊ ကထိတေ-ဆိုရာဖြစ်သော၊ ဝတ္တေ-
ဝတ်၌၊ ဝတ္တိယာမိ-ကျင့်ရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအဝတွာ-ဤသို့ မဆိုမူ၍၊ ဥပါ
သိကေ-ဒါယိကာမ၊ ကိံ-အဘယ်ကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်
မည်နည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သုသာနိကေဟိ
နာမ-သုသာန်စောင့်သော ရဟန်းတို့မည်သည်ကား၊ သုသာနေ-သုသာန်၌၊
ဝသနဘာဝေါ- နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ သုသာနဂေါပကာနဉ္စ - သုသာန်ကို
စောင့်ရှောက်သော သူတို့အား လည်းကောင်း၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ မဟာ
ထေရဿစ - မဟာထေရ်ကြီးအား လည်းကောင်း၊ ဂါမဘာဇကဿစ-
ရွာစားမင်းအား လည်းကောင်း၊ ကထေတုံ - ပန်ကြား ပြောဆိုခြင်းငှာ၊
ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ကာရဏာ-
ပန်ကြားအပ်သော အကြောင်းကား၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို
သည်ရှိသော်၊ ကတကမ္မာ-ပြုအပ်သော ခိုးမှုရှိကုန်သော၊ စောရာ-ခိုးသူတို့
ကို၊ ခနဿာမိကေဟိ-ဥစ္စာရှင်တို့သည်၊ ပဒါနုပဒံ-ခြေရာခံ၍၊ အနုဗန္ဓာ-
လိုက်လာ နှုန်သည်ရှိသော်၊ သုသာနေ-သုသာန်၌ ဘဏ္ဍံ-ဥစ္စာကို၊ ဆဉ္စေတွာ-
စွန့်ပစ်၍၊ ပလာယန္တိ-ပြေးသွားကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ မနုဿာ-ဥစ္စာရှင်
တို့သည်၊ သောသာနိကာနံ-သုသာန်၌နေသောသူတို့အား၊ ပရိပန္နံ-လောင်း
သတ် ရိုက်ပုတ်ခြင်းဟူသော ဘေးရန်ကို၊ ကရေန္တိ-ပြုကုန်၏၊ ဧတေသံ
ပန-ထိုရွာစားမင်း၊ မထေရ်ကြီး၊ သုသာန်ခေါင်းအကြီးတို့အား၊ ကထိတေ-
ပန်ကြား ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဣမဿဘဒ္ဒန္တဿ-ဤ
အရှင်ကောင်း၏၊ ဧတ္တကံနာမကာလံ-ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊
ဧတ္တ-ဤသုသာန်၌၊ ဝသနဘာဝံ-နေသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနာမ-သိကြပါ
ကုန်၏၊ ဧသော-ဤရဟန်းသည်၊ အစောရော-ခိုးသူမဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့
ဆိုကုန်သော်၊ ဥပဒ္ဒဝံ-ထောင်းသတ်ခြင်း စသော ဘေးရန်ကို၊ နိဝါရေန္တိ-

မြစ်ကုန်၏။ တသွာ-ထိုကြောင့်၊ တေသံ-ထိုရွာစား၊ မထေရ်ကြီး သုသာန်
 ခေါင်း အကြီးတို့အား၊ ကထေတုံ-ပန်ကြားခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ အညံ - ထိုမှတပါးသော၊
 ကိ-အဘယ်အမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ-ပြုရဦးမည်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးပြန်လတ်
 သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သုသာနေ-သုသာန်၌၊ ဝသန္တေန-နေသော၊
 အယျေနာမ - အရှင်ကောင်းတို့ မည်သည်၊ မစ္ဆမံသတိလပိဋ္ဌတေလ ဂုဠာ
 ဒီနိ-ငါး အမဲ နှမ်း မုန့်ညက် ဆီ တင်လဲစသည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတဗ္ဗာနိ-မစားမူ၍
 ကြဉ်အပ်ကုန်၏။ ဒီဝါ-နေ၌၊ နနိဒ္ဒါယိတဗ္ဗံ-မအိပ်အပ်၊ ကုသိတေန-ပျင်းရိ
 ခြင်းဖြင့်၊ နဘဝိတဗ္ဗံ-မဖြစ်ရာ၊ အာရဒ္ဓဝီရိယေန-လွန်စွာပြုအပ်သော လုံ့လ
 ဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ အသဋ္ဌေန-စဉ်းလဲခြင်းမရှိသည်၊ အမာယာဝိနာ-
 လှည့်ပတ်ခြင်းမရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ကလျာဏဇ္ဈာသယေန-မြက်သော
 အလိုအားဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏။ သာယံ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ သဗ္ဗေသု-
 အလုံးစုံသောသူတို့သည်၊ သုတ္တေသု-အိပ်ပျော်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဝိဟာ
 ရတော-ကျောင်းမှ၊ 'အာဂန္တဗ္ဗံ-လာအပ်၏။ ပစ္စုသကာလေ-မိုးသောက်
 အခါ၌၊ သဗ္ဗေသု-အလုံးစုံသော သူတို့သည်၊ အနုဋ္ဌိတေသုယေဝ-မထကုန်
 မိသာလျှင်၊ ဝိဟာရံ-သို့၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်၏။ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အယျော-
 အရှင်ဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤသုသာန်အရပ်၌၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝိဟ
 ရန္တော-နေသည်ရှိသော်၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စံ-ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မတ္တကံ-အရဟတ္တဖိုလ်
 ကို ရသဖြင့် အဆုံးအပြီးသို့၊ ပါပေတုံ-ရောက်စေခြင်းငှာ၊ သစေသက္ခိဿ
 တိ-အကယ်၍ တတ်နိုင်လတ္တံ့၊ မတသရီရံ-သူသေကောင်ကို၊ အာနေတွာ-
 ဆောင်၍၊ သဂေဆဋ္ဌေန္တိ-အကယ်၍ စွန့်ကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ-တပည့်
 တော်မသည်၊ ကမ္မလကုဋ္ဌာဂါရံ-ကမ္မလာနီဖြင့် လွှမ်းမိုးအပ်သော အထွတ်
 စုလစ်မွန်းချွန်ရှိသော တလားကြီးသို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ဂန္ဓမာလာ
 ဒီဟိ-ပန်းနံ့သာ စသည်တို့ဖြင့်၊ သက္ကာရံကတွာ-ရိုသေစွာ ပူဇော်ခြင်းကိုပြု
 ၍၊ သရီရကိစ္စံ-သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိစ္စကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုပါအံ့၊ နောစေသက္ခိဿ
 တိ-အကယ်၍ ရဟန်းကိစ္စ ပြီးအောင် မပြုနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ စိတကံ-ထင်းပုံ
 သို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ဇာလေတွာ-မီးတိုက်၍၊ သင်္ကနာ-တံစူးဝါး
 ဖြင့်၊ ဝါ-ထင်းရှူးဖြင့်၊ အာကဗ္ဗိတွာ-ဆွင်၍၊ ဗဟိ-အပသို့၊ ခိပိတွာ-

ပစ်၍၊ ဖရသုနာ-ပုဆိန်ဖြင့်၊ ကောနေတော-ပေါက်ခွဲ၍၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ-
 အပိုင်းအပိုင်း၊ ဆိန္ဒိတော-ဖြတ်၍၊ အဂ္ဂိမိ-မီး၌၊ ပက္ခိပိတော-ထည့်ပြန်၍၊ ဈာ
 ယိဿာမိ-မီးတိုက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဒါယိကာမကလျောက်၏၊ အထ-ထို
 အခါ၌၊ နံ-ထိုကာလီမည်သော သုသာန်စောင့်ကို၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊
 ဘဒ္ဒေ-ဒါယိကာမ၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ ဧကံ-တခုသော၊ ရူပါရမ္မဏံ ပန-
 ရူပါရုံကိုကား၊ ဒိသ္မာ-မြင်သည်ရှိသော်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ကထေယာသိ-
 ပြောပါလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုဒါယိကာမသည်၊ သာဓု
 တိ-ကောင်းပြီဟု၊ ပစ္စသောသိ-ဝန်ခံ၏၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ယထာဇ္ဈာ
 သယေန - အလို အားလျော်စွာ၊ သုသာနေ - သုသာန်၌၊ သမဏဓမ္မံ-
 ရဟန်းတရားကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ စူဠကောဋ္ဌထေရောပန-စူဠကောဋ္ဌ မထေရ်
 သည်ကား၊ ဥဋ္ဌာယသမုဋ္ဌာယ-အဘန်တလဲလဲ ကောင်းစွာလုံ့လပြု၍၊ သရာ
 ဝါသံ-အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊
 ပုတ္တဒါရံ-သားမယားကို၊ အနုဿရဘိ-အဘန်တလဲလဲ အောက်မေ့၏၊ မေ-
 ငါ၏၊ ဘာတိကော-နောင်ဟော်မထေရ်သည်၊ အတိဘာရိယံ-အလွန် ဝန်
 လေးစွာသော၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ ကော-တယောက်သော၊ ကုလဒီတာ-အမျိုးသွီးသည်၊ တံ
 မုဟုတ္တသမုဋ္ဌိတေန-ထိုခဏ၌ ပြင်းစွာဖြစ်သော၊ ဗျာဓိနာ-ရောဂါဖြင့်၊ သာ
 ယန္တသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ အမိလာတာ-မညှိုးနွမ်းဘဲ၊ အင်္ဂါလန္တာ-
 မညစ်ညူးဘဲ၊ ကာလမကာသိ - စုတိခြင်းကိုပြု၏၊ တမေနံ - ထိုသတို့သွီး၏
 အလောင်းကောင်ကို၊ ဉာဟကာ-မိဘစသော ဆွေမျိုး ပေါက်ဘော်တို့
 သည်၊ ဒါရုတေလာဒီဟိ-ထင်း ဆီ စသည်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သာယံ-ည
 အခါ၌၊ သုသာနံ-သုသာန်သို့၊ နေတော ဆောင်၍၊ သုသာနဂေါပိကာယ-
 သုသာန်စောင့်မအား၊ ဣမံ-ဤသတို့သွီး၏ အလောင်းကို၊ ဈာပေဟိတိ-
 သဂြိုဟ်ပါလော့ဟု၊ ဘတိံ-အခကြေးငွေကို၊ ဒတော-ပေး၍၊ နိယျာဒေတော-
 အပ်ခဲ့၍၊ ပက္ခမိံ-သူ့ဖဲသွားကြကုန်၏၊ သာ-ထိုကာလီမည်သော သုသာန်
 စောင့်မသည်၊ တဿာ-ထိုသတို့သွီးအလောင်း၏၊ ပါရုတဝတ္ထံ - ထုပ်ခဲ့သော
 အဝတ်ကို၊ အပနေတော-ပယ်၍ တံမုဟုတ္တံ-ထိုခဏ၌၊ မတံ-သေသော၊ ပဏိ
 တံ-ပြည့်ပြီးသော အသားအရေရှိသဖြင့် မွန်မြတ်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေ

အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဣမံ-
 ဤအလောင်းကောင်ကို၊ အယျဿ-အရှင်မဟာကာဠမထေရ်အား၊ ဒဿေ
 တုံ-ပြခြင်းငှာ၊ ပတိရူပံ - လျှောက်ပတ်သော၊ အာရမ္မဏံ - အာရုံတည်း၊
 ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဝန္တိတော-
 ရှိခိုး၍၊ ဝေရူပံ နာမ အာရမ္မဏံ-ဤသို့ သဘောရှိသော အာရုံသည်၊ အတ္ထိ-
 ရှိ၏၊ အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဩလောကေထ-ကြည့်ရှုတော်မူကုန်
 လော့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ သာဓူတိ-ကောင်း
 ပြီဟု၊ ဝတော-ဆို၍၊ ပါရုပနံ-ထုပ်နှောင်ခဲ့သော ပုဆိုးဖြူအထုပ်ကို၊ အာ
 ဟရာပေတော - ခွါ၍၊ ပါဒတလတော - ခြေဘဝါးအပြင်မှ၊ ပဋ္ဌာယ - စ၍၊
 ယာဝကေသဂ္ဂါ - ဆံဖျားတိုင်အောင်၊ ဩလောကေတော - ကြည့်၍၊ ဘဒ္ဒေ-
 ကောင်းသောသဘောရှိသော မာတုဂါမ၊ ဧတံရူပံ-ဤရုပ်သည်၊ အတိပဏီ
 တံ-အလွန်မုန်မြတ်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏၊ နံ-
 ထိုရွှေအဆင်းနှင့်တူသော သတို့သမီးအလောင်းကို၊ အဂ္ဂိမ္မိ-မီး၌၊ ပက္ခိပိတော-
 ထည့်၍၊ မဟာဇာလာဟိ - မီးတောက်ကြီးတို့ဖြင့်၊ ဂဟိတမတ္တကာလေ-
 လောင်ဆဲကာလ၌၊ မယံ-ငါ့အား၊ အာရောစေယျာသိ - ကြားလှည့်ပါ
 လော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ မှာထားပြောဆို၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ - မိမိနေရာ
 သို့ သာလျှင်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ သာ-ထိုကာလီ မည်သော
 သုသာန်စောင့်မသည်၊ တထာကတော-ထိုမထေရ်မှာထားတိုင်းပြု၍၊ ထေရဿ-
 မဟာကာဠအား၊ အာရောစေသိ - ကြားလျှောက်၏၊ ထေရော-မထေရ်
 သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တံ-ထိုသတို့သမီးအလောင်းကို၊ ဩလောကေသိ-
 စိန်းစိန်းကြည့်၏၊ ဇာလာယ-မီးလျှံမီးတောက်၏၊ ပဟဋ္ဌပဟဋ္ဌဌာနံ-ထိခိုက်
 ၍ လောင်ရာလောင်ရာအရပ်သည်၊ ကဗရဂါဝီဝိယ-နှားပြောက် နှားကျား
 မကဲ့သို့၊ သရီရဝဏ္ဏံ-ကိုယ်၏အဆင်းသည်၊ အဟောသိ-၏၊ ပါဒါ-ခြေတို့
 သည်၊ နိက္ခမိတော - ထင်းပုံတလားမှထွက်၍၊ ဩလမ္ပိံသု- ကြွေကျကုန်၏၊
 ဟတ္ထာ-လက်တို့သည်၊ ပဋိကုဋ္ဌိံသု-တုန့်လိမ်ကုန်၏၊ ဥရု နလာဋ္ဌံ-ပေါင်
 နဖူးပြင်သည်၊ နိစ္စမ္မံ-အရေမရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ထေရော-မထေရ်
 သည်၊ ဣဒံသရီရံ-ဤအလောင်းကောင်သည်၊ ဣဒါနိ-ယခုမြင်ဆဲအခါ၌၊
 ဩလောကေန္တာနံဝေ-ကြည့်ကုန်စဉ်လျှင်၊ အပရိယန္တကရံ-ဤမျှဤရွှေသာ

ဟု ပြုအပ်ကုန်သော အပိုင်းအခြား အဆုံးမရှိသည်။ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဣဒါ
နေဝ-ယခုပင်လျှင်၊ ခယဝယံ - ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းသို့၊ ပတ္တံ-ရောက်၏၊
ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ ရတ္တိဌာနံ-ညဉ့်သန့်ရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား
၍၊ နိသီဒိတွာ-ထိုင်၍၊ ခယဝယံ-ကုန်ခြင်း ပျက်ခြင်းကို၊ သမ္ပဿမာနော-
ကောင်းစွာ ဝိပဿနာရှုလိုသည် ဖြစ်၍။

သင်္ခါရာ - သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ - အမြဲမရှိကုန်စွတကား၊
ဥပ္ပါဒဝယဓမ္မနော-ဖြစ်ပြီး၍ ပျက်တတ်သောသဘောရှိကုန်၏၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ-
ဖြစ်ပြီး၍၊ နိရုဇ္ဈန္တိ-ချုပ်ကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဝဋ်ဆင်းရဲဟူသော သင်္ခါရတို့၏၊
ဝူပသမော - ငြိမ်းရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သည်၊ သုခေါဝတ - ချမ်းမြေ့ခြင်း
လက္ခဏာရှိစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝိပဿနာရှု၏။

ဂါထံ-ဂါထာကို၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ-
ပွားစေ၍၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါ လေးပါးတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ-
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏၊ တသ္မိံ-ထိုမဟာကောဋ္ဌသည်၊ အရဟတ္တံ-
အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ သမ္ပတ္တေ-ကောင်းစွာ ရောက်ပြီးသည်ရှိသော်၊ သတ္တာ-
ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခုသံသပရိဝုတော-ရဟန်းသံဃာအပေါင်းခြံရံလျက်၊
စာရိကံ-ဒေသစာရိကို၊ စရမာနော-ကြွတော်မူသည်ရှိသော်၊ သေတဗျနဂရံ-
သေတဗျပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-ရောက်၍၊ သိံသပါဝနံ-ယင်းတိုက်တောသို့၊ ပါဝိ
သိ-ဝင်တော်မူ၏၊ စူဠကောဋ္ဌာယ-စူဠကောဋ္ဌ၏၊ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်၊
သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ သိံသပါဝနံ-ယင်းတိုက်တောသို့၊ အနုပ္ပတ္တော
ကိရ-အစဉ်ရောက်လာသတတ်၊ ဣတိသုတွာ-ဤသို့သော စကားကိုကြား၍၊
အမှာကံ-ငါတို့၏၊ သာမိကံ-ခင်ပွန်းယောက်ျားကို၊ ဝါ-အစိုးပိုင်သူလင်ကို၊
ဂဏိဿာမ-ဆွဲငင်၍ ယူကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပေသေတွာ-တမန် စေလွှတ်
၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားရှင်ကို၊ နိမန္တာပေသုံ-ဆွမ်းဘိတ်စေကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံပန-
ဘုရားတို့၏ကား၊ အပရိဝိဇ္ဈဌာနေ-ကျက်စားရာမဟုတ်သောအရပ်၌၊ အာ
သန ပညတ္တိံ - နေရာတော်ခင်းခြင်းကို၊ အာစိက္ခန္ဓေန-ကြားလတ်သဖြင့်၊
ဧကေနဘိက္ခုနာ-ရဟန်းတပါးသည်၊ ပဌမတရံ-စွာ၊ ဂန္ဓာ-ငှာ၊ ပနုတိ-သင့်
၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ မဇ္ဈိမဌာနေ-အလယ်အရပ်၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊

အာသနံ-နေရာကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ တဿ-ထိုဘုရားနေရာတော်၏၊
 ဒက္ခိဏတော-လကျိာမှ၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ-သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏၊ အာသနံ-
 နေရာကို၊ ပညာပေတဗ္ဗ-ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဝါမတော-လက်ဝဲမှ၊
 မောဂ္ဂလာနတ္ထေရဿ-အရှင်မောဂ္ဂလာန်၏၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ပညာပေ
 တဗ္ဗ-ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုလကျိာလက်ဝဲမှ
 စ၍၊ ဥဘောဟိပဿေဟိ - နံပါး နှစ်ဘက်တို့ဖြင့်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ - ရဟန်း
 သံဃာ၏၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ပညာပေတဗ္ဗ-ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
 တဿ-ထိုကြောင့်၊ မဟာကာဠ ထေရော-မဟာကာဠ မထေရ်သည်၊ စိဝရ
 ပါရုပနဋ္ဌာနေ-သင်္ကန်းရုံရာအရပ်၌၊ ဌတွာ-ရပ်လင့်၍၊ ကနိဋ္ဌံ-ညီ စူဠကာဠ
 မထေရ်ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ တံ-ငါ့ညီတော်သည်၊ ပုရတော-ရွှေက၊ ဂန္ဓာ-
 သွားလင့်၍၊ အာသနပညတ္တိ-နေရာခင်းခြင်းကို၊ အာစိက္ခာဟိ-ကြားလေ
 လော့ဟု၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စူဠကာဠံ-စူဠကာဠကို၊ ပေသေတိ-စေ၏၊ တဿ-
 ထိုစူဠကာဠကို၊ ဒိဋ္ဌကာလတော-မြင်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-၍၊ ဂေဟဇနာ-
 စူဠကာဠ၏ အိမ်သူမယားစသော လူအပေါင်းတို့သည်၊ တေန-ထိုစူဠကာဠ
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပရိဟာသံ-ပြက်ရယ်ကို၊ ကရောဇ္ဇော-ပြုလိုသည်ဖြစ်၍၊
 နိစာသနာနိ-နိမ့်သောနေရာတို့ကို၊ သံဃထေရဿ-သံဃာထေရ်၏၊ ကောဋ္ဌိ
 ယံ-အစွန်းအနား၌၊ အတ္ထရန္တိ-ခင်းကုန်၏၊ ဥစ္စာသနာနိ-မြင့်သောနေရာတို့ကို၊
 သံဃနဝကဿ-သံဃာငယ်၏၊ ကောဋ္ဌိယံ-အစွန်း၌၊ အတ္ထရန္တိ-ခင်းကုန်၏၊
 ဣတရော-စူဠကာဠသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရေထ-မခင်းကုန်လင့်၊ နိစာ
 သနာနိ-ယုတ်ညံ့သောနေရာတို့ကို၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ မာပညာပေထ-မခင်း
 ကုန်လင့်၊ ဥစ္စာသနာနိ-မြတ်သောနေရာတို့ကို၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ မာ
 ပညာပေထ-မခင်းကုန်လင့်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣတ္ထိယော-မိန်းမ
 တို့သည်၊ တဿ-ထိုစူဠကာဠ၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ အသုဏန္တိယောဝိယ-
 မကြားကုန်သကဲ့သို့၊ တံ-သင်သည်၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကရောဇ္ဇော-ပြု
 လို၍၊ ဝိစရသိ-ရှေ့ဦးစွာ လာခဲ့သနည်း၊ တဝ-သင့်အား၊ အာသနာနိ-
 နေရာတို့ကို၊ ပညာပေတံ-ခင်းခြင်းငှာ၊ ကိံ နဝနုတိ-အဘယ်ကြောင့် မအပ်
 သနည်း၊ တံ-သင်သည်၊ ကံ-အဘယ်သူကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ-ပန်ကြားခဲ့၍၊ ပဗ္ဗ
 ဇိတော-ရဟန်းပြုသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ကေန-အဘယ် ရဟန်းသည်၊

ပဗ္ဗဇိတော - လက်သင့်ခံ၍ ရဟန်းပြုသည်။ အသိ-ဖြစ်သနည်း။ ကသ္မာ-
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်၊ ဣဓ-ဤအိမ်သို့၊ အာဂတော-သည်။ အသိ-
 ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဝတော - ဤသို့ဆိုကုန်လျက်၊ နိဝါသနပါရူပနံ-သင်းပိုင်
 ကိုယ်ရုံကို၊ အစ္စိန္တော-လု၍၊ သေတကာနိဝတ္ထာနိ - ပုဆိုးဖြူတို့ကို၊ နိဝါ
 သေတော-ဝတ်စေပြီး၍၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ မာလာစုမ္ပုဋ္ဌကံ-ပန်းကုံးကို၊
 ထပေတော-ထား၍၊ ဂစ္ဆ-သွားချေလော့၊ သတ္တာရံ-ဘုရားရှင်ကို၊ အာနေ
 ဟိ - ပင့်ဆောင်ချေလော့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အာသနာနိ - နေရာတို့ကို၊
 ပညာပေဿာမ-ခင်းကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဟိဏိံ-သု-စေလွှတ်လိုက်ကုန်
 ၏၊ သော-ထိုစူဠကောဋ္ဌသည်၊ နစိရံ-ကာလမကြာမြင့်မီ၊ ဘိက္ခုဘာဝေ-
 ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ဌတော-တည်၍၊ အဝသိကောဝ-ဝါ မရသေးဘဲလျက်သာ
 လျှင်၊ ဥပ္ပဗ္ဗဇိတတ္တာ-လူထွက်လေသောကြောင့်၊ လဇ္ဇိတုံ-ရှက်ခြင်းငှာ၊ န
 ဇာနာတိ-မသိ၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သော-ထိုစူဠကောဋ္ဌသည်၊ တေန အာ
 ကပ္ပေန-ထိုပုဆိုးဖြူလဲ၍ လူထွက်သောအသွင်ဖြင့်၊ နိရာသကောဝ-ရွံ့ရှားခြင်း
 ကင်းလျက်သာလျှင်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး
 ၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခံဘိက္ခုသံဃံ-ဘုရား အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာကို၊ အာဒါယ-
 ပင့်ခေါ်၍၊ အာဂတော-လာ၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿပန-ရဟန်း သံဃာ၏ကား၊
 ဘတ္တကိစ္စပရိယောသာနေ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအဆုံး၌၊ မဟာကောဋ္ဌဿ-
 မဟာကောဋ္ဌမထေရ်၏၊ ဘရိယာယော-မယားတို့သည်၊ (နိမန္တယိံ-သုမ္မာစပ်
 လေ)၊ ဣမာဟိ-ဤစူဠကောဋ္ဌ၏ မယားတို့သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သာမိ
 ကော-လင်ကို၊ ဂဟိတော-ယူအပ်ပြီ၊ မယံပိ-ငါတို့သည်လည်း၊ အမှာကံ-ငါ
 တို့၏၊ သာမိကံ-လင်ဖြစ်သော မဟာကောဋ္ဌကို၊ ဂဏိဿာမ-ဘမ်း၍လူထွက်
 စေကုန်အံ့၊ ဣတိစိန္တော-ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သော
 နေ၌၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ နိမန္တယိံ-သု-ဆွမ်းစားဘိတ်ကုန်၏၊ တဒါ
 ပန-ထိုအခါ၌ကား၊ အာသနပညာပနတ္ထံ - နေရာခင်းစေခြင်းငှာ၊ အညော
 ဘိက္ခု-မဟာကောဋ္ဌမှ တပါးသော ရဟန်းသည်၊ အဂမာသိ-သွား၏၊ တာ-
 ထိုမဟာကောဋ္ဌ၏ မယားတို့သည်၊ တသ္မိံ-ခဏေ-ထိုအခါ၌၊ ဩကာသံ-
 အခွင့်ကို၊ အလဘိတော - မရကုန်မူ၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခံဘိက္ခုသံဃံ-ဘုရား အမှူးရှိ
 သော ရဟန်းသံဃာကို၊ နိသိဒါပေတော-နေစေ၍၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ အဒံသု-

လူကုန်၏။ စူဠကောဠဿပန-စူဠကောဠ၏ကား။ ဘရိယာယော-တို့သည်၊ ဒွေ-
နှစ်ယောက်တို့သည်။ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ မဇ္ဈိမကောဠဿ-မဇ္ဈိမကောဠ၏။
ဘရိယာယော-မယားတို့သည်။ စတဿော-လေးယောက်တို့တည်း။ မဟာ
ကောဠဿပန-မဟာကောဠ၏ကား။ ဘရိယာယော - မယားတို့သည်။ အဋ္ဌ-
ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘိက္ခုသံဃောပိ-ရဟန်း သံဃာသည်လည်း။ ဘတ္တ
ကိစ္စံ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကတ္တုကာမော-ပြုလိုသည်ရှိသော်၊ နိဿိဒိတော-
ထိုင်၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ အကံသု-ပြုကုန်၏။ ဗဟိ-အပသို့၊
ဂန္တုကာမာ-သွားလိုသော ရဟန်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ အဂမံသု-သွား
ကုန်၏။ သတ္တာပန - ဘုရားရှင်သည်ကား။ နိဿိဒိတော-ထိုင်၍၊ ဘတ္တကိစ္စံ-
ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကို၊ ကရိ-ပြု၏။ တဿ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ ဘတ္တကိစ္စ
ပရိယောသာနေ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူသော အဆုံး၌၊ တာဣတ္ထိယော-ထို
မဟာကောဠ၏ မိန်းမတို့သည်။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မဟာကောဠော - မဟာ
ကောဠသည်။ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အနုမောဒနံ - အနုမောဒနာကို၊
ကတော-ပြု၍၊ အာဂစ္ဆိဿတိ-ပြန်လာပါလတ္တံ့။ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊
ပုရတော-ရှေ့ဦးစွာက၊ ဂစ္ဆထ-ကြွပါကုန်လော့၊ ဣတိဝဒိံ သု-ဤသို့လျှောက်
ကုန်၏။ သတ္တာ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဓုတိ - ကောင်းပြီဟု၊ ဝတော-
မိန့်တော်မူ၍၊ ပုရတော-ရှေ့ဦးစွာက၊ အဂမာသိ-ကြွနှင့်၏။ ဂါမဒ္ဒါရံ-ရွာ
တံခါးသို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသံဃာတို့သည်၊ ဥဗ္ဗာယိံ သု-ကဲ့ရဲ့
ကုန်၏။ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိံနာမ-ကြောင့်၊ တေ-ဤအမှုကို၊
ကတံ-ပြုတော်မူသနည်း၊ ဥတော-သိ၍၊ ကတံနုခေါ-ပြုလေသလော၊ ဥဒါ
ဟု-ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ အဇာနိတော-မသိဘဲလျက်၊ ကတံနုခေါ - ပြုလေ
သလော၊ ဟိယျော-ယမန်နေ၌၊ စူဠကောဠဿ-စူဠကောဠ၏၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊
ဂတတ္တာ-သွားခြင်းကြောင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တရာယော - ရဟန်း၏ အန္တရာယ်သည်၊
ဇာတော-ဖြစ်လေပြီ၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ အညဿ-တပါးသော သူ၏၊ ပုရတော-
မှ၊ ဂတတ္တာ-သွားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အန္တရာယော-အန္တရာယ်သည်၊
နာဟောသိ-မဖြစ်၊ ဣဒါနိ - ယခုအခါ၌၊ မဟာကောဠံ - မဟာကောဠကို၊
ထပေတော-ထားခဲ့၍၊ အာဂတော-ကြွလာ၏။ ခေါပန-စင်စစ်၊ ဘိက္ခု-
သည်၊ သီလဝါ-သီလရှိ၏။ အာစာရသမ္ပန္နော-အကျင့်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တဿ-

ထိုမဟာကာဠ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇန္တရာယံ-ရဟန်း၏ အန္တရာယ်ကို၊ နုခေါ-စင်စစ်၊ ကရိဿတိ-ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိဥဇ္ဈာယံ သု-ဤသို့ကဲ့ရဲ့ကုန်၏။ ။ (ကရိဿန္တိဟု ပါဌ်အချို့ရှိ၏)။ ။ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ နိဝတ္တေတော-လှည့်၍၊ ဌိတော-ရပ်၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကိံကထေထ-အဘယ်စကားကို ပြောကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ တမတ္ထံ - ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသု-ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ စူဠကာဠဝိယ-စူဠကာဠကဲ့သို့၊ မဟာကာဠ-မဟာကာဠကို၊ သလ္လက္ခေထ ကိံ ပန-မှတ်ကြကုန်ဘိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-ဪမှတ်သည်မှန်ပေ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ တဿ-ထိုစူဠကာဠ၏၊ ပဇာပတိယော-မယားတို့သည်၊ ဒွေ-နှစ်ယောက်တို့ သာတည်း၊ ဣမဿ-ဤမဟာကာဠ၏၊ ဝဇာပတိယော - မယားတို့သည်ကား၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်သော မယားတို့သည်၊ ပရိက္ခိပိတော-ခြံရံ၍၊ ဂဟိတာ-ဘမ်းယူကုန်သည်ရှိသော်၊ ကိံကရိဿတိ-အဘယ်သို့ လွတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိတဿာ - ထိုကြောင့်-သလ္လက္ခေန္တိ-မှတ်ကြကုန်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဝေ-ဤသို့၊ မာအဝစုတ္တ-မဆိုလင့်ကုန်၊ စူဠကာဠော-စူဠကာဠသည်၊ ဥဋ္ဌာယသမုဋ္ဌာယ-ထ၍ အဘန်တလဲဘဲ ကောင်းစွာထ၍၊ သုဘာရမ္မဏဗဟုလော-တင့်တယ်၏ဟူသော အာရုံကို ယူခြင်းများသည် ဖြစ်၍၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ပပါတေ-ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ဌိတဒုဗ္ဗလရုက္ခသဒိသော-တည်သော အားနည်းသော သစ်ပင်နှင့်တူ၏၊ မယံ-ငါ၏၊ ပုတ္တော-သားဖြစ်သော၊ မဟာကာဠော ပန-မဟာကာဠသည်ကား၊ အသုဘာနုပဿိ-အသုဘ ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုရှုလျက်၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ခနသေလပဗ္ဗတောဝိယ-တခဲနက် ကျောက်အတိပြီးသော တောင်ကဲ့သို့၊ အစလော-တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၇၊ သုဘာနုပဿိ - တင့်တယ်သော အာရုံကို အဘန်တလဲလဲ ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တိ-နေထသော၊ ဣန္ဒြိယေသု-စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ အသံဝုတံ-သတိဖြင့် ကောင်းစွာပိတ်၍ စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိထသော၊

ဘောဇနမိ-အစာအာဟာရဟူသော ဘောဇဉ်၌၊ အမတ္တညု-ရှာခြင်း ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို မသိထသော၊ ကုသိတံ-ကာမစ္ဆန္တစသည် တို့၏ အလိုသို့ လိုက်သဖြင့် ပျင်းရိခြင်း ရှိထသော၊ ဟိနဝီရိယံ - လေးပါး သော ဣရိယာပုထ်တို့မှ ယုတ်သော လုံ့လရှိထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မာရော-ကိလေသာဟူသော မာရ်သည်၊ ဝေ-စင်စစ်၊ ပဿဟတိ - နှိပ်စက် ဘိစီး၏၊ ယထာကိံ-ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဝါတော-အား ကြီးစွာလာသောလေသည်၊ ဒုဗ္ဗလံ-ကမ်းပါးပြတ်၌ရောက်သဖြင့် အားနည်း သော၊ ရုက္ခံ-သစ်ပင်ကို၊ ပဿဟတိလ္လဝ-နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ မာ ရော-ကိလေသာမာရ်သည်၊ ပဿဟတိ-နှိပ်စက်၏။

ဂ၊ အသုဘာနုပဿိံ-အသုဘ ဆယ်ပါးတို့တွင် တပါးပါးသော အသု ဘာကို ရှုလေ့ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တံ-နေထသော၊ ဣန္ဒြိယေသု-စက္ခုစသော ခြောက်ပါးသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ သုသံဝုတံ-ကောင်းစွာ စောင့်ရှောက်သည် ဖြစ်၍ ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိထသော၊ ဘောဇနမိစ-ဘောဇဉ်၌လည်း၊ မတ္တညု-ရှာခြင်း ခံခြင်း သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်ကို သိထသော၊ သဒ္ဓံ-ကံ၊ ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာ ရှိသော လောကီသဒ္ဓါ၊ ဘုရားစသော ရတနာသုံးပါးတို့၌ မတုန်မလှုပ် ကြည်ညိုခြင်း တည်းဟူသော လောကုတ္တရာ သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံထသော၊ အာရဒ္ဓဝီရိယံ-အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိထသော၊ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ မာရော-ကိလေသာဟူသောမာရ် သည်၊ နပ္ပသဟတိ-မညည်းဆဲနိုင်၊ ယထာကိံ-ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဝါတော-အားနည်းသောလေသည်၊ သေလံ-တခဲနက် ကျောက် အတိုပြီးသော၊ ပဗ္ဗတံ-တောင်ကို၊ နပ္ပသဟတိဝ-မညည်းဆဲ မတုန်မလှုပ် စေနိုင်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူ မာရော-ကိလေသာမာရ်သည်၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ် ကို၊ နပ္ပသဟတိ-မညည်းဆဲနိုင်။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ သုဘာနုပဿိန္တိ - ဟူသည်ကား၊ သုဘံ-တင့် တယ်၏ဟူသော အာရုံကို၊ အနုပဿန္တိ - အဘန်တလဲလဲ ရှုတတ်ထသော၊ ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ-ဣဋ္ဌာရုံ၌၊ မာနသံ-စိတ်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-လွှတ်၍၊ ဝိဟရန္တံ- နေလေ့ရှိထသော၊ ဣတိအယံ-ဤသည်ကား၊ အတ္ထော-အနက်တည်း၊ ဟိ- ထိုစကားသင့်စွ၊ ယော ပုဂ္ဂလော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နိမိတ္တဂ္ဂါဟံ-နိမိတ်

ကို ယူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အနုဗျဉ္ဇနဂ္ဂါဟံ-ကိလေသာကိုပြုတတ်သော
ခြေလက်စသောအင်္ဂါ၌ စွဲလမ်း၍ ယူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏှန္တော-ယူ
သည်ရှိသော်၊ နခါ-ခြေသည်းလက်သည်းသည်၊ သောဘဏာတိ-တင့်တယ်
၏ဟု၊ ဂဏှာတိ-ယူ၏၊ အင်္ဂုလိယော-လက်ချောင်းတို့သည်၊ သောဘဏာ
တိ-တင့်တယ်၏ဟု၊ ဂဏှာတိ-ယူ၏။ ဟတ္ထပါဒါ-လက်ခြေတို့သည်၊ သော
ဘဏာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဇဿံ-မြင်းခေါင်းတို့သည်၊ သောဘဏာ-ကုန်၏၊
ဥရု-ပေါင်တို့သည်၊ သောဘဏာ - တင့်တယ်ကုန်၏၊ ကဋ္ဌိ-ခါးတို့သည်၊
သောဘဏာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဥဒရံ-ဝမ်းသည်၊ သောဘဏာ-တင့်တယ်၏၊
ထနာ-သားမြတ်တို့သည်၊ သောဘဏာ-ကုန်၏၊ ဂီဝါ-လည်တို့သည်၊ သော
ဘဏာ-ကုန်၏၊ ဩဠာ-နှုတ်ခမ်းတို့သည်၊ သောဘဏာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊
ဒန္တာ-သွားတို့သည်၊ သောဘဏာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ မုခံ-ခံတွင်းသည်၊ သော
ဘဏာ-တင့်တယ်၏၊ နာသာ-နှာခေါင်းတို့သည်၊ သောဘဏာ - ကုန်၏၊
အက္ခိနိ-မျက်စိတို့သည်၊ သောဘဏာနိ-ကုန်၏၊ ကဏ္ဍာ - နားရွက်တို့သည်၊
သောသဏာ-ကုန်၏၊ ဘမုကာ - မျက်မှောင်တို့သည်၊ သောဘဏာ-တင့်
တယ်ကုန်၏၊ နလာဠ-နဖူးသည်၊ သောဘဏာ-တင့်တယ်၏၊ ကေသာ-ဆံတို့
သည်၊ သောဘဏာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ဣတိဂဏှာတိ-ဤသို့ယူ၏၊ ကေသာ-
ဆံတို့သည်လည်းကောင်း၊ လောမာ-အမွေးတို့သည် လည်းကောင်း၊ နခါ-
ခြေသည်း လက်သည်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒန္တာ-သွားတို့သည် လည်း
ကောင်း၊ တစော-အရေသည်၊ သောဘဏောတိ-တင့်တယ်၏ဟူ၍၊ ဂဏှာတိ-
ယူ၏၊ ဝဏ္ဏော-အဆင်းသည်၊ သုဘော-တင့်တယ်၏၊ သဏ္ဌာနံ - ကိုယ်
သဏ္ဌာန်သည်၊ သုဘံ-တင့်တယ်၏၊ ဣတိဂဏှာတိ-ဤသို့ယူ၏၊ အယံ-ဤ
ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သုဘာနုပဿိနာမ-တင့်တယ်၏ဟု အဘန်တလဲလဲ ရှုသည်မည်
၏၊ ဧဝံ-သို့၊ သုဘာနုပဿိ-တင့်တယ်၏ဟု ရှုလေ့ရှိလျက်၊ ဝိဘရန္တံ-နေ
ထသော၊ စက္ခာဒိသု ဣန္ဒြိယေသု-စက္ခုစသော ဣန္ဒြေတို့၌၊ အသံဝုတံ-လုံခြုံ
စွာ သတိဖြင့် ပိတ်ခြင်း မရှိထသော၊ စက္ခုဒွါရာဒိနိ-စက္ခုဒွါရစသည်တို့ကို၊
အရက္ခန္တံ-စောင့်ရှောက်ခြင်း မရှိထသော၊ ကံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ပရိယေသန
မတ္တာ-ရှာမှီးခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်၎င်း၊ ပဋိဂ္ဂဟဏမတ္တာ-ခံယူခြင်း၌အတိုင်း
အရှည်၎င်း၊ ပရိဘောဂမတ္တာ-သုံးဆောင်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်၎င်း၊ ဣတိ-

ဤသို့၊ ဣမိဿာ မတ္တာယ-ဤသို့သော အတိုင်းအရှည်ကို၊ အဇာနနတော-
 မသိခြင်းကြောင့်၊ ဘောဇနမှီစ - ဘောဇဉ်၌လည်း၊ အမတ္တညု - အတိုင်း
 အရှည်ကို မသိထသော၊ အပိစ-တနည်းကား၊ ပစ္စဝေက္ခဏမတ္တာ-ဆင်ခြင်
 ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်၎င်း၊ ဝိဿဇနမတ္တာ-စွန့်လွှတ်ခြင်း၌ အတိုင်းအရှည်
 ၎င်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမိဿာပိ မတ္တာယ-ဤသို့သော အတိုင်းအရှည်ကိုလည်း၊
 အဇာနနတော - မသိခြင်းကြောင့်၊ အမတ္တညု-အတိုင်းအရှည်ကို မသိထ
 သော၊ ဣဒံဘောဇနံ-ဤဘောဇဉ်သည်၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့်လျော်၏၊ ဣဒံ
 ဘောဇနံ-ဤဘောဇဉ်သည်၊ အဓမ္မိကံ-တရားနှင့်မလျော်၊ ဣတိပိ-ဤသို့
 လည်း၊ အဇာနန္တံ-မသိထသော၊ ကာမစ္ဆန္တ ဗျာပါဒ ဝိဟိံသာဝိတက္က ဝသိ
 တာယ-ကာမစ္ဆန္တဝိတက် ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံသာဝိတက်၏ အလိုသို့ လိုက်
 ခြင်းဖြင့်၊ ကုသိတံ-ပျင်းရိခြင်း ရှိထသော၊ ဟိနဝီရိယန္တိ - ဟူသည်ကား၊
 နိဗ္ဗိရိယံ-လုံ့လမရှိထသော၊ စတုသု ဣရိယာပထေသု-ဣရိယာပုထ် လေးပါး
 တို့၌၊ ဝီရိယကရုဏရဟိတံ-လုံ့လပြုခြင်းမှ ကင်းထသော၊ တံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊
 တံဝေ ပသဟတိတိ-ဟူသည်ကား၊ အဘိဘဝတိ-နှိပ်စက်ညှဉ်းဆဲ၏၊ အဇ္ဈောတ္တ
 ရတိ-လွှမ်းမိုးဘိစီး၏၊ ဝါတောရုက္ခံဝဒုဗ္ဗလန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဗလဝဝါတော
 အားကြီးစွာလာသောလေသည်၊ ဆိန္နပပါတေ-ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ဇာတံ-
 ပေါက်သော၊ ဒုဗ္ဗလံ-အားနည်းသော၊ ရုက္ခံ-သစ်ပင်ကို၊ ပသဟတိဣဝ-
 နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ဟိ-ဥပမာဥပမေယျကို နှီးနှော၍ဆိုဦးအံ့၊ သောဝါတော-
 ထို လေသည်၊ တဿ ဒုဗ္ဗလ ရုက္ခဿ - ထို အားနည်းသော သစ်ပင်၏၊
 ပုပ္ဖဗလ ပဏ္ဏပလာသာနိပိ - အပွင့် အသီး အရွက်နု အရွက်ရော် တို့ကို
 လည်း၊ ပါတေတိ ယထာ - ကျစေ ကြွေစေ သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊
 ခုဒ္ဒကသာခါပိ-အခက်ငယ်တို့ကိုလည်း၊ ဘဉ္ဇတိယထာ-ချိုးသကဲ့သို့ လည်း
 ကောင်း၊ မဟာသာခါပိ-အခက်ကြီး အခက်မတို့ကိုလည်း၊ ဘဉ္ဇတိယထာ-
 ချိုးဖဲ့သကဲ့သို့ လည်းကောင်း၊ သမူလကမ္ပိ-အမြစ်နှင့်တကွလည်း၊ တံရုက္ခံ-
 ထိုသစ်ပင်ကို၊ ဥပ္ပတေတော-နုတ်၍၊ ဥဒ္ဓမ္မလံ-အထက်သို့ အမြစ်ရှိသည်ကို၊
 အဓောသာခံ-ဒေသက်သို့ အခက်ရှိသည်ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဂစ္ဆတိယထာ-
 သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူလျှင်၊ ဝေရူပံ ပုဂ္ဂလံ-ဤသို့ သဘောရှိသော
 ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အန္တော-အတွင်း၌၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်သော၊ ကိလေသ မာရော-

ကိလေသာမာရ်သည်၊ ပဿဟတိ-နိပိစက်ညဉ်းဆဲ၏၊ ဗလဝဝါတော-အာကြီးသောလေသည်၊ ဒုဗ္ဗလရုက္ခဿ-အားနည်းသော သစ်ပင်၏၊ ပုပ္ဖဗလပဏ္ဏပလာသပါတနံဝိယ-အပွင့် အသီး ရွက်နု ရွက်ရော်တို့ကို ကြွေစေသကဲ့သို့၊ ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒကာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံပိ-ခုဒ္ဒါနုခုဒ္ဒက အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ-၏၊ ခုဒ္ဒကသာခါဘဉ္ဇနံဝိယ - အခက်ငယ်၏ ကျိုးခြင်းကဲ့သို့၊ နိဿဂ္ဂိယာဒိ အာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံပိ-နိဿဂ္ဂိစသော အာပတ်သို့ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ-၏၊ မဟာသာခါဘဉ္ဇနံဝိယ-ခက်မ၏ကျိုးခြင်းကဲ့သို့၊ တေရသ သံဃာဒိသေသာပတ္တိ အာပဇ္ဇနံ-တဆဲ သုံးပါးသော သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ-၏၊ ဥပ္ပတေတွာ-နှုတ်၍၊ ဥဒ္ဓမ္မလကံ - အထက်သို့ အမြှစ်ရှိသည်ကို၊ ဟေဋ္ဌာသာခံ - အောက်သို့ အခက်ရှိသည်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပါတနံဝိယ-လဲစေခြင်းကဲ့သို့၊ ပါရာဇိကာပဇ္ဇနံပိ - ပါရာဇိက အာပတ်သို့ ရောက်ခြင်းကိုလည်း၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ သွာက္ခာတသာသနာ-ကောင်းစွာ ဟောအပ် ဆုံးမအပ်သော သာသနာတော်မှ၊ နိဟရိတွာ-ထုတ်ဆောင်၍၊ ကတိပါဟေနေဝ-နှစ်ရက် သုံးရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ ဂိဟိဘာဝံ-လူ၏အဖြစ်သို့၊ ပါပေတိ-ရောက်စေ၏၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊ ဝေရူပံ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကိလေသာမာရော-ကိလေသာမာရ်သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝသေ-အလိုသို့၊ ဝတ္တေတိ-လိုက်စေ၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား အနက်တည်း။

အသုဘာနုပဿိန္တိ - ဟူသည်ကား၊ ဒသသုအသုဘေသု - ဆယ်ပါးကုန်သော အသုဘတို့တွင်၊ အညတရံအသုဘံ-အမှတ်မဲ့တပါးပါးသောအသုဘကို၊ ပဿန္တိ-ရှုသော၊ ပဋိကူလ မနသိကာရေ - စက်ဆုပ်ဖွယ်ဟု နှလုံးသွင်းသောအခြင်းအရာ၌၊ ယုတ္တံ-ယှဉ်ထသော၊ ကေသေ-ဆံတို့ကို၊ အသုဘတော-အသုဘအားဖြင့်၊ ပဿန္တိ - ရှုထသော၊ လောမေ - အမွေးတို့ကို၊ နခေ-ခြေသည်းလက်သည်းတို့ကို၊ ဒန္တေ-သွားတို့ကို၊ တစံ-အရေကို၊ ဝဏ္ဏံ-အဆင်းကို၊ သဏ္ဌာနံ-ကိုယ်သဏ္ဌာန်ကို၊ အသုဘတော - အသုဘအားဖြင့်၊ ပဿန္တိ-ရှုထသော၊ ဣန္ဒြိယေသုတိ-ဟူသည်ကား၊ ဆသုဣန္ဒြိယေသု-စက္ခုစသော ခြောက်ပါးသောဣန္ဒြေတို့၌၊ သုသံဝုတန္တိ-ဟူသည်ကား၊ နိမိတ္တာဒိဂါဟ ရဟိတံ-သုဘနိမိတ် စသည်ကို ယူခြင်းမှ ကင်းသော၊ ပိဟိတဒ္ဓါရံ-

ပိတ်အပ်သော တံခါးရှိသော၊ အမတ္တညူတာ-အတိုင်းအရှည်ကိုမသိသော အဖြစ်ကို၊ ပဋိက္ခေပေန-ပယ်သဖြင့်၊ ဘောဇနမှီ-ဘောဇဉ်၌၊ မတ္တညု-အတိုင်းအရှည်ကို သိသော၊ သဒ္ဓန္တိ-သဒ္ဓဟူသည်ကား၊ ကမ္မဿစေ-ကံကို၎င်း၊ ကမ္မဗလဿစ-ကံ၏အကျိုးကို၎င်း၊ သဒ္ဓဟန လက္ခဏာယ-ယုံကြည်ခြင်း လက္ခဏာရှိသော၊ လောကီယသဒ္ဓါယစေ-လောကီ သဒ္ဓါနှင့်၎င်း၊ တိသုဝတ္ထုသု-ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ အဝေစ္စပ္ပသာဒသင်္ခါတာယ-မတုန်မလှုပ်ကြည်ညိုခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ လောကုတ္တရ သဒ္ဓါယစ-လောကုတ္တရာသဒ္ဓါနှင့်၎င်း၊ သမန္တာဂတံ-ပြည့်စုံသော၊ အာရဒ္ဓဝီရိယန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ပဂ္ဂဟိတ ဝီရိယံ-ချီးမြှင့်အပ်သော ဝီရိယရှိသော၊ ပရိပုဏ္ဏဝီရိယံ - ပြည့်စုံသော လုံ့လရှိသော၊ တံဝေတိ - တံဝေဟူသည်ကား၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ တံပုဂ္ဂလံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဒုဗ္ဗလဝါတော - အားနည်းသောလေသည်၊ သဏိကံ-ဖြည်းညင်းစွာ၊ ပဟရန္တော-ခတ်သည်ရှိသော်၊ ဧကဝ္ဋနသေလံ-တခဲနက် ကျောက်အတိ ပြီးသောတောင်ကို၊ စာလေတုံ-တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိယထာ - မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ အဗ္ဘန္တရေ-ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနော-ဖြစ်သော၊ ဒုဗ္ဗလကိလေသမာရောပိ-အားနည်းသော ကိလေသမာရ် သည်လည်း၊ နပ္ပသဟတိ-မညှဉ်းဆဲနိုင်၊ ခေါဘေတုံ ဝါ-ချောက်ချားခြင်းငှာ၎င်း၊ စာလေတုံ ဝါ-တုန်လှုပ်ခြင်းငှာ၎င်း၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား အနက်တည်း။

ကဿ-ထိုမဟာကာဋ္ဌ၏၊ တာပိ ခေါ ပုရာဏ ဒုတိယိကာယော - ထိုမယားဟောင်း တို့သည်လည်း၊ ထေရံ - မဟာကာဋ္ဌ မထေရ်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ တံ-သည်၊ ကံ-အဘယ်သူကို၊ အာပုစ္ဆိတွာ -ပန်ကြား၍၊ ပဗ္ဗဇိတော - ရဟန်းပြုသနည်း၊ ဣဒါနိ-၌၊ ဂိဟိ-လူသည်၊ ဘဝိဿတိ-လော၊ နဘဝိဿတိ-မဖြစ်လော၊ ဣတိအာဒိနိ-ဤသို့စသော စကားတို့ကို၊ ဝတွာ-၍၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ နိဟရိတုကာမာ - ဆောင်လိုကုန်သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ထေရော - မဟာကာဋ္ဌ မထေရ်သည်၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့၏၊ အာကာရံ-ယုတ်မာသော အမူအရာကို၊ သလ္လက္ခေတွာ-မှတ်၍၊ နိသိန္နာသနာယ-ထိုင်သောနေရာမှ၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ - တန်းခိုးဖြင့်၊ ဥပ္ပတိတွာ-ပျံတက်၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရကဏ္ဍိကံ-စုလစ်မွန်းချွန်တပ်သော အချက်

ကို၊ ဒွိဓာဘိန္ဒိတော-နှစ်ဖြာဖောက်ခဲ့၍၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်လမ်းခရီး
ဖြင့်၊ ဂန္ဓာ-ကြွသွား၍၊ သတ္ထရိ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂါထာ-ဂါထာတို့
ကို၊ ပရိယောသာပေန္တေယေဝ - ဟော၍ ဆုံးစဉ်ပင်လျှင်၊ သတ္ထု-မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ သရီရံ-
ကိုယ်တော်ကို၊ အဘိတ္ထဝန္တော-အလွန်အားဖြင့် ချီးမွမ်းသျှက်၊ ဩတရိတော-
ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်၍၊ တထာဂတဿ - ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒေ-ခြေ
တော်စုံတို့ကို၊ ဝန့်-ရှိခိုး၏၊ ဂါထာ ပရိယောသာနေ-ဂါထာကို ဟောတော်
မူရာ အဆုံး၌၊ သမ္ပတ္တဘိက္ခု-ရောက်လာသော ရဟန်းတို့သည်၊ သောတာ
ပတ္တိဖလာဒိသု-သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံ သု-တည်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ-သော၊ စူဠကာဠ မဟာကာဠဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိ သမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၇-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

စူဠကာဠ မဟာကာဠ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍
ဒေဝဒတ်၏ ဒိန္နကာသာဝလာဘဝတ္ထုကို ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလို
သော အရှင်ဗုဒ္ဓဇောသဆရာသည် “အနိက္ကသာဝေါ” စသောပါဌ်ကို မိန့်သတည်း။

အနိက္ကသာဝေါတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-အနိက္ကသာဝေါစသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို၊ သတ္ထာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန် ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ ရာဇဂဟေ - ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဒေဝ
ဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်၏၊ ကာသာဝလာဘံ-ဖန်ရည်စွန်းသော သင်္ကန်းရခြင်းကို၊
အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။

ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ကေသ္မိံ သမယေ - တပါးသောအခါ၌၊ ဒေ အဂ္ဂ
သာဝကာ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ အတ္တနော အတ္တနော မိမိ မိမိ
၏၊ ပဉ္စသတေ ပဉ္စသတေ ပရိဝါရေ-ငါးရာကုန် ငါးရာကုန်သော အခြံအရံ
ရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားကို၊ ဝန့်တော-ရှိခိုး၍၊ ဇေတ
ဝနတော-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်မှ၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အဂမံသု-
သွားကြကုန်၏၊ ဒေပိ-နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တယောပိ-သုံး

ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟူပိ-များစွာလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရာဇ
 ဂဟဝါသိနော-ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊ ဧကတော-တပေါင်း
 တည်း၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အာဂန္တုကဒါနံ-အာဂန္တုကအလှူကို၊ အဒံသု-ပေး
 လှူကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ အာယသ္မာ သာရိ
 ပုတ္တော - အရှင် သာရိပုတ္တရာသည်၊ အနုမောဒနံ - တရားဟောခြင်းကို၊
 ကရောန္တော-အနုပုဗ္ဗိကထာဖြင့် ဟောလိုသည်ဖြစ်၍၊ ဥပါသကာ-ဒါယကာ
 တို့၊ ဧကော-ဒါယကာတယောက်သည်၊ သယံ-မိမိချည်းသာ၊ ဒေတိ-လှူ၏၊
 ပရံ-သူတပါးကို၊ နသမာဒပေတိ-မဆောက်တည်စေ၊ သော - ထိုသူသည်၊
 နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ - ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာဘဝ၌၊ ဘောဂသမ္ပဒံ-စည်းစိမ်
 ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ပရိဝါရသမ္ပဒံ-အခြံအရံနှင့်
 ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နောလဘတိ-မရ၊ ဧကော - ဒါယကာတဦးသည်၊ သယံ-
 သည်၊ နဒေတိ-မလှူ၊ ပရံ-သူတပါးကို၊ သမာဒပေတိ - ဆောက်တည်စေ
 ၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ-ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းသော ဘဝ၌၊
 ပရိဝါရသမ္ပဒံ-အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ လဘတိ-ရ၏၊ ဘောဂသမ္ပဒံ-
 စည်းစိမ်ချမ်းသာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊ နောလဘတိ-မရ၊ ဧကော-တယောက်
 သည်၊ သယံပိ-မိမိသည်လည်း၊ နဒေတိ-မလှူ၊ ပရံပိ - သူတပါးကိုလည်း၊
 နသမာဒပေတိ-မဆောက်တည်စေ၊ သော-ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ-
 ဖြစ်လေရာရာ ဖြစ်လေရာရာဘဝ၌၊ ကဉ္စိကမတ္တံပိ - ပအုန်းရည်ကိုမျှလည်း၊
 ကုဉ္စိပူရံ-ဝမ်းပြည့်အောင် သောက်ရခြင်းကို၊ နလဘတိ-မရ၊ အနာထော-
 ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ နိပ္ပစ္စယော-အထောက်အပံ့မရှိ၊ ဧကော-တယောက်သည်၊
 သယမ္ပိ-မိမိသည်လည်း၊ ဒေတိ-လှူ၏၊ ပရမ္ပိ-သူတပါးကိုလည်း၊ သမာဒပေ
 တိ-ဆောက်တည်စေ၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ နိဗ္ဗတ္တနိဗ္ဗတ္တဌာနေ - ဖြစ်တိုင်း
 ဖြစ်တိုင်းသောဘဝ၌၊ အတ္တဘာဝသတေပိ-အရာသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၎င်း၊
 အတ္တဘာဝသဟဿေပိ - အထောင်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၎င်း၊ အတ္တဘာဝ
 သတသဟဿေပိ-အသိန်းသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၎င်း၊ ဘောဂသမ္ပဒေဝ-
 စည်းစိမ်ဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၎င်း၊ ပရိဝါရသမ္ပဒေဝ-အခြံအရံနှင့် ပြည့်စုံ
 ခြင်းကို၎င်း၊ လဘတိ-ရ၏၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေသိ-
 ၏၊ ဧကော-တယောက်သော၊ ပဏ္ဍိတပုရိသော-ပညာရှိသော ယောက်ျား

သည်၊ တံဓမ္မံ-ထိုတရားကို၊ သုတုဒ္ဓာ-နာ၍၊ ဘော-အိုအချင်းတို့၊ ဓမ္မဒေ
သနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ အတ္ထရိယာဝတ-အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏တကား၊ သုခ
ကာရဏံ-ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ သုကထိတံ-ကောင်းစွာဆိုအပ်၏၊
မယာ-သည်၊ ဣမာသံ ဒွိန္နံ သမ္ပတ္တိနံ-ဤနှစ်ပါးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာတို့
ကို၊ နိပ္ပဒါနံ-ပြီးစေတတ်သော၊ ကမ္မံ-ကုသိုလ်ကံကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊
ဝဇ္ဇတီတံ-သင့်၏ဟု၊ စိန္တေတု-ကြံပြီး၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ သွေ-နက်ဖြန်၊
မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ-ခံတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ နိမန္တေသိ-ဘိတ်၏၊ ဥပါသက - ဒါယကာ၊
ကိတ္တကေဟိ ဘိက္ခုဟိ-အဘယ်မျှလောက်ကုန်သောရဟန်းတို့ဖြင့်၊ အတ္တော-
အလိုရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေါ-
အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပရိဝါရာ-အခြံအရံ ရဟန်းတို့သည်၊ ကိတ္တကာပန-အဘယ်
မျှ ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ သဟဿံ-
တထောင်ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ သဗ္ဗေဟဝ-
အလုံးစုံသော ရဟန်းတို့နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သွေ-နက်ဖြန်၊ ဘိက္ခံ-
ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ-ခံတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊
ထေရော-မထေရ်သည်၊ အဓိဝါသေသိ-သည်းခံတော်မူ၏၊ ဥပါသကော-
ဒါယကာသည်၊ နဂရဝိထိယံ - ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ခရီး၌၊ ဝိစရန္တော-သွားလာ
လှည့်လည်လျက်၊ အဗ္ဗတတ- အိုမိခင်ဘခင်တို့၊ မယာ - အကျွန်ုပ်သည်၊
သွေ-နက်ဖြန်၊ ဘိက္ခုသဟဿံ-ရဟန်းတထောင်ကို၊ နိမန္တိတံ-ဘိတ်မန်အပ်
ပြီ၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ကိတ္တကာနံ ဘိက္ခုနံ-အဘယ်မျှလောက်ကုန်သော
ရဟန်းတို့အား၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဒါတု-လှူခြင်းငှာ၊ သက္ခိဿထ - တတ်နိုင်
ကုန်အံ့နည်း၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ကိတ္တကာနံ - အဘယ်မျှလောက် ကုန်
သော ရဟန်းတို့ကို လှူခြင်းငှာ၊ သက္ခိဿထ-တတ်နိုင်ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ
သမာဒပေသိ-ဤသို့တိုက်တွန်း နှိုးဆော်၏၊ မနုဿာ-တို့သည်၊ အတ္တနော
အတ္တနော-မိမိ မိမိ၏၊ ပဟောနက နိယာမေနေဝ - အားနှင့်လျော်စွာ နိုင်
သော အပိုင်းအခြား အမှတ်သညာဖြင့် သာလျှင်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဒသန္နံ-
တကျိပ်သောရဟန်းတို့အား၊ ဒဿာမ-လှူကုန်အံ့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဝိသတိ
ယာ-နှစ်ကျိပ်သော ရဟန်းသံဃာတို့အား၊ ဒဿာမ-လှူကုန်အံ့၊ မယံ-ငါ

တို့သည်၊ တိံသတိ-သုံးကျိပ်သော ရဟန်းသံဃာတို့အား၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ စတ္တာလီသံ-လေးကျိပ်သော သံဃာတို့အား၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ပညာသံ-ငါးကျိပ်သော သံဃာတို့အား၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ သတံ-တရာသောသံဃာအား၊ ဒဿာမ-ကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဥပါသကော-ဒါယကာသည်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ ကေသ္မိံဌာနေ-တခုတည်းသောအရပ်၌၊ သမာဂမံ-ညီညွတ်ခြင်းကို၊ ကတွာ - ပြု၍၊ ကေတောဝ-တပေါင်းတည်းသာလျှင်၊ ပရိဝိသိဿာမ-လုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တိလတဏှုလသပ္ပိမဓုဖာဏိတာဒီနိ-နှမ်း ထောပတ် ပျား တင်လဲစသည်တို့ကို၊ သမ္မာဟရထ-ကောင်းစွာ ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့တိုက်တွန်းလျက်၊ ကေသ္မိံဌာနေ-တခုတည်းသော အရပ်သို့၊ သမ္မာဟရာပေသိ-ကောင်းစွာ ဆောင်စေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုနှိုးဆော်သော သီတင်းသည် ဒါယကာအား၊ ဧကော ကုဋ္ဌုမ္ပိကော - သူကြွယ်တယောက်သည်၊ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ-အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ဂန္ဓကာသာဝ ဝတ္ထံ-နံသာရည်ဖြင့် ထုံအပ်သော ပုဆိုးကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ တေသင်၏၊ ဒါနဝတ္ထံ-အလှူဝတ်သည်၊ သစေ နပ္ပဟောတိ-အကယ်၍ မလောက်မငသည် ဖြစ်အံ့၊ ဣဒံ-ဤအဘိုးတသိန်းထိုက်သော ပုဆိုးကို၊ ဝိဿဇေတွာ-စွန့်၍၊ ယံ-အကြင်အလှူဝတ္ထုသည်၊ ဥိနံ-ယုတ်လျော့၏၊ တံ-ထိုအလှူဝတ္ထုကို၊ ပူရေယျာသိ-ဖြည့်လေလော့၊ သစေဟောတိ-အကယ်၍ ပြည့်စုံလောက်ငသည် ဖြစ်အံ့၊ ယဿ-အကြင်ရဟန်းအား၊ ဣစ္ဆတိ-လူခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်းအား၊ ဒဒေယျာသိ-ပေးလှူလေလော့၊ ဣတိအာမာ-ဤသို့ဆို၏၊ တဿ-ထိုအလှူနှိုးဆော်သော ဒါယကာ၏၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော၊ ဒါနဝတ္ထံ - အလှူဝတ်သည်၊ ပဟောတိ - လောက်ငပြည့်စုံ၏၊ ကိဉ္စ ဥိနံ နာမ-တစုံတခုသော လူဘွယ် ဝတ္ထု၏ ယုတ်လျော့သော မည်သည်၊ နာဟောသိ-ရှိသည်မဖြစ်၊ သော-ထိုအလှူနှိုးဆော်သောသူသည်၊ မနုဿေ-လူတို့ကို၊ အယျာ-အရှင်သား မောင်မင်းမယ်မင်းတို့၊ ဣဒံကာသာဝံ-ဤသင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို၊ ဧကေနကုဋ္ဌုမ္ပိကေန-သူကြွယ်တယောက်သည်၊ ဧဝံနာမ-ဤသို့သော စကားကို၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ဒိန္နံ-ပေးလိုက်၏၊ အတိရေကံ-အလွန်အသားအပိုသင်္ကန်းသည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်ပြီ၊ ကဿ-အဘယ်ရဟန်းအား၊ နံ-ထိုသင်္ကန်းလျာပုဆိုး

ကို၊ ဒေမ-လူကြကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဧကစ္စေ-အချို့
 ကုန်သောလူတို့သည်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ-အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်အား၊
 ဒေမ-လူကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဧကစ္စေ-အချို့ကုန်သော
 လူတို့သည်၊ ထေရေ-အရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်သည်၊ သဿ ပါက
 သမယေ-စပါးမှည့်သောအခါ၌၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဂမနသီလော-နေရာ
 ကျောင်းသို့ သွားလေ့ရှိ၏၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ ဗမ္မာကံ-ငါတို့
 ၏၊ မင်္ဂလာမင်္ဂလေသု-မင်္ဂလာကြီးငယ်တို့၌၊ သဟာယော-အဆွေ ခင်ပွန်း
 ဖြစ်၏၊ ဥဒကမဏိကောဝိယ - ရေအိုးကြီးကဲ့သို့၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပတိဋ္ဌိတော-
 တည်၏၊ တဿ-ထိုရှင်ဒေဝဒတ်အား၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းလျာပုဆိုးကို၊ ဒေမ-
 လူကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့ ဆိုကုန်၏၊ သမ္ပဟုလိကာယ ကထာယပိ-
 များစွာသော လူအပေါင်း၏ စကားဖြင့်လည်း၊ တနည်းကား၊ သမ္ပဟုလိ
 ကာယ-များစွာသော လူအပေါင်းသည်၊ ကထာယပိ-အညီအညွတ်တိုင်ပင်
 ပြောဆိုသော စကားဖြင့်လည်း၊ ဒေဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်အား၊ ဒါတဗ္ဗတိ-
 လူအပ်၏ဟူ၍၊ ဝတ္တာရေ-ဆိုသူတို့သည်၊ ဗဟုတရာ-များစွာကုန်သည်၊ အ
 ဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဆိုးကို၊ ဒေဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်
 အား၊ အဒံသု-လူကုန်၏၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းလျာ
 ပုဆိုးကို၊ ဆိန္ဒိတော-ဖြတ်၍၊ သံဝိဒဟိတော-စီရင်၍၊ သိဗ္ဗိတော-ချုပ်၍၊ ရဇိတော-
 ဆိုး၍၊ နိဝါသေတော-ဝတ်၍၊ ပါရုပိတော-ရုံ၍၊ ဝိစရတိ-သွားလာလှည့်ပတ်
 ၏၊ တံ-ထိုဒေဝဒတ်ကို၊ ဒိသော-မြင်၍၊ မနုဿာ - လူတို့သည်၊ ဣဒံ-ဤ
 သင်္ကန်းသည်၊ ဒေဝဒတ္တဿ-ဒေဝဒတ်အား၊ နာနုစ္ဆဝိကံ-မလျော်မလျောက်
 ပတ်၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရဿ - အရှင် သာရိပုတ္တရာ မထေရ်အား၊ အနုစ္ဆဝိကံ-
 လျောက်ပတ်ထိုက်တန်၏၊ ဒေဝဒတ္တော - ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော-မိမိ
 အား၊ အနုစ္ဆဝိကံ-မထိုက်တန်သော၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ နိဝါသေ
 တော-ဝတ်၍၊ ပါရုပိတော-ရုံ၍၊ ဝိစရတိတိ-သွားခဲ့၏ဟု၊ ဝဒိံသု - ဆိုကုန်၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ ဒိသာဝါသိကော-အရပ်မျက်နှာ၌ နေသော၊ ဧကော
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတပါးသည်၊ ရာဇဂဟာ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိယံ-သာ
 ဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္တိတော - ရှိခိုး၍၊
 ကတပဋိသန္ဓာရေ-ပြုအပ်ပြီးသော စေ့စပ်ခြင်းရှိပြီးသော်၊ သတ္တာရာ-မြတ်

စွာဘုရားသည်၊ ဒိန္နံ အဂ္ဂသာဝကနံ-နှစ်ပါးကုန်သော အဂ္ဂသာဝကတို့၏၊ ဖာသုဝိဟာရံ-ချမ်းသာစွာနေခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိတော-မေးသည်ရှိသော်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အာဒိတော-အစမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ သဗ္ဗံ - အလုံးစုံသော၊ တံ ပဝတ္တိံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခု အခါ၌သာလျှင်၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော-မိမိနှင့်၊ အနုနုစ္ဆဝိကံ-မလျှောက်ပတ် မထိုက်တန်သော၊ ဝတ္ထံ-ပုဆိုးကို၊ နခေါ ဓာရေတိ - ဆောင်သည် မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ ဓာရေတိယေဝ-ဆောင်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဝတော-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ အတီတံ - လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ-ဗာရာဏသီ ပြည်၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တေ-ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ-မင်း၏အဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ ဗာရာဏသီဝါသီ-ဗာရာဏသီပြည်၌ နေသော၊ ဧကော တယောက်သော၊ ဟတ္ထိမာရကော-ဆင်သတ်ယောက်ျားသည်၊ ဟတ္ထိံ-ဆင်ကို၊ မာရေတွာ-သတ်၍၊ ဒန္တေ-အစွယ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ နခေ-ခြေသည်း လက်သည်းတို့ကို လည်းကောင်း၊ အန္တနိဝ-အဖျားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဃနမံသဉ္စ-တခဲနက်သော အသားစိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ အာဟရိတွာ-ထမ်းပိုး ရွက်ဆောင်၍၊ ဝိက္ကိဏန္တော-ရောင်းလျက်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေတိ-မွေး၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကသ္မိံ-အရညေ - တခုသောတော၌၊ အနေက သဟဿ ဟတ္ထိနော-အထောင်မက များစွာကုန်သောဆင်တို့သည်၊ ဂေါစရံဂဟေတွာ-အစာရှာလိုသောကြောင့်၊ ဝါ, ဂေါစရံ-စားကျက်ကို၊ ဂဟေတွာ - ရှာလို၍၊ ဂစ္ဆန္တော - သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ တတော ပဌာယ-ထိုသို့မြင်သည်မှစ၍၊ ဂစ္ဆမာနာ-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂမနာဂမနကာလေ-အသွားအပြန် ကာလ၌၊ ဇဏ္ဍုကေဟိ-ပုဆစ်တို့ဖြင့်၊ ပတိတွာ-တုပ်ဝပ်၍၊ ဝန္တိတွာ-၍၊ ပက္ကမန္တိ - ဖဲသွားကုန်၏၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ဟတ္ထိမာရကော - ဆင်သတ် ယောက်ျားသည်၊ တံ ကိရိယံ-ထိုဆင်များ ရှိခိုးသော အခြင်းအရာကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမေ-ဤဆင်တို့ကို၊ ကိစ္ဆေန-ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ မာရေမိ-သတ်ရ၏၊

ဣမေ-ဤ ဆင်တို့သည်လည်း၊ ဂမနာ ဂမနကာလေ - လူးလာ ပြန်သွား
သောကာလ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ဝန္တန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏၊
ကိံနုခေါ-အဘယ်အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဝန္တန္တိတိ-ရှိခိုးကုန်သနည်း
ဟု၊ စိန္တေန္တော-ကြံသည်ရှိသော်၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊
ဝန္တန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏၊ ဣတိ သလ္လက္ခေတွာ- ဤသို့မှတ်၍၊ မယာပိ - ငါသည်
လည်း၊ ဣဒါနိ- ယခုအခါ၌၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ လဒ္ဓု - ရခြင်းငှာ၊
ဝဏ္ဏတိ-သင့်၏၊ ဣတိစိန္တေတွာ - ဤသို့ကြံပြီး၍၊ ဧကဿ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-
အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတဆူ၏၊ ဇာတဿရံ-ဇာတဿရအိုင်သို့၊ ဩရယု-ဆင်း
သက်၍၊ နှာယန္တဿ-ရေချိုးစဉ်၊ တီရေ-ကမ်းနား၌၊ ထပိတေသု-ထား
အပ်ကုန်သော၊ စိဝရေသု-သင်္ကန်းတို့ကို၊ ထေနေတွာ-ခိုး၍၊ တေသံဟတ္ထိနံ-
ထိုဆင်တို့၏၊ ဂမနာ ဂမနမဂ္ဂေ-သွားရာ ပြန်ရာ လမ်းခရီး၌၊ သတ္တိံ-လုံကို၊
ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ သသိသံ-ဦးခေါင်းနှင့်တကွ၊ သရိရံ-ကိုယ်ကို၊ ပါရုပေတွာ-
ရုံ၍၊ နိသိဒိ-နေ၏၊ ဟတ္ထိနော-ဆင်တို့သည်၊ တံ-ထိုသင်္ကန်းရုံ၍ နေသော
ဆင်သတ်မူဆိုးယောက်ျားကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
ဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ပက္ကမန္တိ-ဖဲသွား
ကုန်၏၊ သော-ထိုဆင်သတ်မူဆိုးသည်၊ တေသံ-ထိုဆင်တို့၏၊ သဗ္ဗပစ္ဆတော-
အလုံးစုံသော ဆင်တို့၏ နောက်မှ၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားသောဆင်ကို၊ သတ္တိယာ-
လုံဖြင့်၊ ပဟရိတွာ-ခတ်၍၊ မာရေတွာ-သတ်၍၊ ဒန္တာဒိနိ-အစွယ်စသည်
တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ သေသံ-အကြွင်းကို၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ နိခဏိတွာ-
မြှုပ်ထားခဲ့၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ အပရဘာဂေ - နောက်အဘို့၌၊ ဗောဓိ
သတ္တော-ဘုရားလောင်းသည်၊ ဟတ္ထိယောနိယံ - ဆင်အမျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိံ-
ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဟတ္ထိဇေဋ္ဌကော-ဆင်တို့၏အကြီးဖြစ်သော၊
ယူထပတိ-ဆင်မင်းသည်၊ အဟောသိ-၏၊ တဒါပိ-ထိုအခါ၌လည်း၊ သော-
ထိုဆင်သတ်မူဆိုးသည်၊ တထေဝ-ထိုရှေးအတူသာလျှင်၊ ကရောတိ-ပြု၏၊
မဟာပုရိသော-ဘုရားလောင်း ဆင်မင်းသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိသာ
ယ-ပရိသတ်၏၊ ပရိဟာနိံ- ဆုတ်ယုတ်ခြင်းကို၊ ဥတွာ-၍၊ ဣမေ ဟတ္ထိ
ဂဏာ-ဤဆင်အပေါင်းတို့သည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊
မန္ဒာဇာတာ-နည်းသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤ

သို့ မေးခြင်းကြောင့်၊ သာမိ-အရှင်ဆင်မင်း၊ နဇာနာမ-မသိပါကုန်၊ ဣတိ
 ဝုတ္တေ-ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ကုဟိဉ္စိ-တစုံတခုသော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တ-
 သွားကုန်သည် ရှိသော်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အနာပုစ္ဆိတော-မပန်ကုန်မူ၍၊ နဂမိဿန္တိ-
 မသွားကုန်လတ္တံ့၊ ပရိပန္နေန-ဘေးရန်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖျက်ဆီးသည်ဖြစ်
 ရ၏၊ ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ကြံ၍၊ ဧကသ္မိံ ဌာနေ-တခုသောအရပ်၌၊ ကာ
 သာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ ပါရူပိတော-ရံ၍၊ နိသိန္နဿ-နေသောသူ၏၊ သန္တိကာ-အထံ
 မှ၊ ပရိပန္နေန-ဘေးရန်သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏ဟု၊ ပရိသင်္ကတော-ယုံမှား
 မကင်းဖြစ်၍၊ တံ-ထိုသူကို၊ ပရိဂ္ဂဏိတုံ-စူးစမ်းခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိတိ-သင့်၏
 ဟု၊ သဗ္ဗေဟတ္ထိ-အလုံးစုံသောဆင်တို့ကို၊ ပုရတော-ရှေ့သို့၊ ပေသေတော-
 စေလွှတ်၍၊ သယံ-မိမိသည်၊ ပစ္ဆတော-နောက်က၊ ဝိလမ္ပမာနော-ဆွဲဆွဲ
 ငုံ့ဆိုင်းလျက်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ သော-ထိုဆင်သတ်မှုဆိုးသည်၊ သေသ
 ဟတ္ထိသု-ကြွင်းသော ဆင်တို့သည်၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ ဂတေသု-သွားကုန်
 သည်ရှိသော်၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ မဟာပုရိသံ-ဘုရားလောင်း ဆင်မင်း
 ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ စီဝရံ-သင်္ကန်းကို၊ သံဟရိတော-ဖွင့်၍၊ သတ္တိံ-လုံကို၊
 ဝိဿဇ္ဇေသိ-လွှတ်၏၊ မဟာပုရိသော-ဘုရားလောင်း ဆင်မင်းသည်၊ သတိံ-
 သတိကို၊ ဥပဌပေန္တော-ဖြစ်စေလျက်၊ အာဂစ္ဆန္တော - လာသည်ရှိသော်၊
 ပစ္ဆတော-နောက်သို့၊ ပဋိက္ကမိတော-ဆုတ်၍၊ သတ္တိံ-လုံကို၊ ဝိဝဇ္ဇေသိ-ကြည့်
 စေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဣမိနာ-ဤသူသည်၊ ဣမေဟတ္ထိ-ဤဆင်အပေါင်းတို့
 ကို၊ နာသိတာတိ-ဖျက်၏ဟူ၍၊ နံ-ထိုသူကို၊ ဂဏိတုံ-ဘမ်းယူခြင်းငှာ၊ ပက္ခန္ဓိ-
 ပြေး၍ လိုက်၏၊ ဣတရော-ဆင်သတ်မှုဆိုးသည်၊ ဧကံ ရုက္ခံ-သစ်ပင်တခုကို၊
 ပုရတောကတော-ရှေ့ထား၍၊ နိလိယံ-ပုန်း၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုဆင်သတ်
 မှုဆိုးကို၊ ရုက္ခေန-သစ်ပင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သောဏ္ဏာယ - နှာမောင်းဖြင့်၊
 ပရိက္ခိပိတော-ပတ်၍၊ ဂဟေတော-ကိုင်၍၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပေါထေဿာမိ-ပုတ်
 ခတ်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကတေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ တေန-ထိုဆင်သတ်မှုဆိုးသည်၊
 နိဟရိတော-ထုတ်၍၊ ဒဿိတံ-ပြအပ်သော၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ ဒိသ္မာ-
 ၍၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမသ္မိံ-ဤဆင်သတ် မှုဆိုးကို၊ သစေ ဒုဗ္ဘိဿာမိ-
 အကယ်၍ ပြစ်မှားသည်ဖြစ်အံ့၊ အနေကသဟဿေသု-အထောင်မက များ
 စွာကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓ ပစ္စေကဗုဒ္ဓ ခိဏာသဝေသု-ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ ရဟန္တာ

အရှင်မြတ်တို့၌၊ မေ-ငါ၏၊ လဇ္ဇာ-ရှက်ခြင်းကို၊ ဘိန္နာနာမ-ဖျက်သော
မည်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဓိဝါသေတွာ-သည်းခံ
၍၊ တယာ-သင်သည်၊ မေ-ငါ၏၊ ဧတ္တကာ ဉတကာ-ဤမျှလောက်ကုန်
သော အဆွေအမျိုးတို့ကို၊ နာသိတာ - ဖျက်ဆီးအပ်သည် မှန်၏လော၊
ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်ဆင်မင်း၊ အာမ - ဩော်ဖျက်အပ်
သည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောသည်ရှိသော်၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊
ဧဝံ-ဤသို့၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေးသော၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ အကာသိ-ပြုဘိသနည်း၊
အတ္တနော-မိမိနှင့်၊ အနန္တစိကံ-မလျောက်ပတ် မထိုက်တန်သော၊ ဝိတ
ရာဂါနံ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊ အနန္တစိကံ-လျောက်ပတ် ထိုက်တန်သော၊
ဝတ္ထံ-ဘုရားအမွေတော် သင်္ကန်းကို၊ ပရိဒဟိတွာ-ဝတ်ရုံ၍၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကရောန္တေန-ပြုခြင်းဖြင့်၊ ဘာရိယံ-ဝန်
လေးသောအမှုကို၊ တယာ-သင်သည်၊ ကတံ-ပြုဘိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧဝ္ဗ
ပန-ဤသို့သော စကားကိုလျှင်၊ ဝတွာ-ဆိုပြီး၍၊ ဥတ္တရိပိ-အလွန်လည်း၊
နိဂ္ဂဏှန္တော-နှိပ်လိုသောကြောင့်၊ အနိက္ကသာဝေါ၊ လ၊ မရဟတိတိ-မရဟတိ
ဟူ၍၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ အယုတ္တံ-မသင့်သောအမှုကို၊ တေ-သင်သည်၊ ကတံ-
ပြုဘိသနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံ
ဓမ္မဒေသနံ-ဤတရားဒေသနာကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်တော်မူ၍၊ ဇာတကံ-
ဇာတ်ကို၊ သမောဓာနေသိ-ပေါင်းတော်မူ၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိမာရ
ကော-ဆင်သတ်မှုဆိုးသည်၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်
၏၊ တဿ-ထိုဆင်သတ်ယောက်ျား တောမူဆိုးကို၊ နိဂ္ဂါဟကော - နှိပ်နင်း
ခြင်းကို ပြုတတ်သော၊ ဟတ္ထိနာဂေါ-ဆင်မင်းသည်၊ အဟမေဝ-ငါဘုရား
သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဇာတကံ-ဇာတ်ကို၊ သမောဓာနေတွာ-
ပေါင်းပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ န-မလျောက်
ပတ်သောသင်္ကန်းကို ဝတ်သည်မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ ဒေဝဒတ္တော-
ဒေဝဒတ်သည်၊ အတ္တနော-မိမိအား၊ အနန္တစိကံ-မလျောက်ပတ် မထိုက်
တန်သော၊ ဝတ္ထံ-သင်္ကန်းကို၊ ဓာရေသိယေဝ-ဝတ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ဣမာဂါထာ - ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-
ဟောတော်မူ၏။

၉၊ အနိက္ကသာဝေါ-ရာဂစသော ကိလေသာဟူသော ဖန်ရည်တို့မှမကင်း
ထသော၊ ဒမသစ္စေ-စက္ခုစသော ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်း သစ္စာစောင့်ခြင်းမှ၊
အပေတော-ကင်းထသော၊ ယောပုဂ္ဂလော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာ
ဝံ-ဖန်ရည်စွန်းသော၊ ဝတ္ထံ-သင်္ကန်းအဝတ်ကို၊ ပရိဒဟိဿတိ-သုံးဆောင်တုံ
ငြားအံ့၊ သော ပုဂ္ဂလော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ န အရ
ဟတိ-မထိုက်။

၁၀၊ ယောစ-အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ ဝန္တကသာဝေါ - လေးပါး
သော မင်္ဂလာဏ်ဖြင့် ထွေးအပ်ပြီး စွန့်ပြီးဖြစ်သော ကိလေသာဟူသော ဖန်
ရည်ရှိသည်၊ အဿ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သီလေသု-စတုပါရိသုဒ္ဓိ သီလတို့၌၊
သုသမာဟိတောစ-ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သည်လည်း၊ အဿဟောတိ-
၏၊ ဒမသစ္စေန-ကောင်းစွာ ဆုံးမအပ်ပြီးသော စက္ခုစသောဣန္ဒြေ ပရမတ္ထ
သစ္စာ ဝစီသစ္စာနှင့်၊ ဥပေတော စ - ပြည့်စုံသည်လည်း၊ အဿဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ သောပုဂ္ဂလော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝေ ဧကန္တေန-စင်စစ်သဖြင့်၊ ကာ
သာဝံ-သင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ-ထိုက်၏။

ဆဒ္ဒန္တ ဇာတကေနပိ - ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း၏ ဇာတ်ဖြင့်လည်း၊ အယံ
အတ္ထော-ဤအနက်ကို၊ ဒိပေတဗ္ဗော-ပြအပ်၏၊ (အချို့စာ၌ ဝေဒိတဗ္ဗော
ရှိ၏၊ သိအပ်၏ပေး)၊ တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အနိက္ကသာဝေါတိ-ဟူသည်
ကား၊ ရာဂါဒိဟိ ကသာဝေါဟိ - ရာဂ စသော ဖန်ရည်တို့ဖြင့်၊ အနိက္က
သာဝေါ-မကင်းသော ဖန်ရည်ရှိ၏၊ (အချို့ပေတို့၌ သကသာဝေါ ရှိ၏၊
သကသာဝေါ-ဖန်ရည် ရှိ၏ပေး)၊ ပရိဒဟိဿတိတိ - ဟူသည်ကား၊ နိဝါ
သနုပါရုပနအတ္ထရဏ ဝသေန - ဝတ်ခြင်း ရံခြင်း ခင်းခြင်း၏ အစွမ်းဖြင့်၊
ပရိ ဘုဉ္ဇိဿတိ - သုံးဆောင် လတ္တံ့၊ ပရိဓဿတိတိပိ - ပရိဓဿတိ ဟူ၍
လည်း၊ ပါဠော - ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ အပေတော ဒမသစ္စေနာတိ - ဟူသည်
ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေနစေဝ - ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းမှ လည်းကောင်း၊ ပရမတ္ထ
သစ္စ ပက္ခိကေန - ပရမတ္ထ သစ္စာအဘို့မှ လည်းကောင်း၊ ဝစီသစ္စေနစ-
ဝစီသစ္စာမှလည်းကောင်း၊ အပေတော-ကင်း၏၊ ဝိယုတ္တော-မယှဉ်၊ ပရိစ္စုတ္တော-
စွန့်အပ်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း၊ န သောတိ-ဟူသည်ကား၊

ဝေရူပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝံ-
သင်္ကန်းကို၊ ပရိဟရိတုံ-ဆောင်ခြင်းငှာ၊ နာရဟတိ-မထိုက်၊ ဝန္တကသာဝဏ္ဏာ
တိ-ဟူသည်ကား၊ စတုဟိ မဂ္ဂေဟိ - လေးပါးသောမဂ်တို့ဖြင့်၊ ဝန္တကသာ
ဝေါ-ထွေးအန်ပြီးသော ကိလေသာ ဟူသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ ဆဒ္ဓိတ
ကသာဝေါ-စွန့်အပ်ပြီးသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ ပဟိန ကသာဝေါ-ပယ်အပ်
ပြီးသော ဖန်ရည်ရှိသည်၊ အဿ-ရာ၏၊ သီလေသုတိ-ဟူသည်ကား၊ စတု
ပါရိသုဒ္ဓိသီလေသု-လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလတို့၌၊ သုသမာဟိတောတိ-
ဟူသည်ကား၊ သုဠ-ကောင်းစွာ၊ သမာဟိတော-တည်ကြည်ခြင်း ရှိသော
သူသည်၊ သုဋ္ဌိတော-ကောင်းစွာတည်သည်မည်၏၊ ဥပေတောတိ-ဟူသည်
ကား၊ ဣန္ဒြိယဒမေနစေတ-ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းနှင့် လည်းကောင်း၊ ဝတ္ထုပ္ပ
ကာရေန-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ သစ္စေနစ-ဝစီသစ္စာနှင့် လည်း
ကောင်း၊ ဥပဂတော-ပြည့်စုံ၏၊ သ ဝေတိ-သ ဝေဟူသည်ကား၊ ဝေရူပေါ-
ဤသို့ သဘောရှိသော၊ သောပုဂ္ဂလော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာသာဝ ဝတ္ထံ-
ဖန်ရည်စွန်းသောသင်္ကန်းကို၊ အရဟတိ-ထိုက်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား
အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဒိသာ ဝါသိကော-အရပ်မျက်
နှာ၌နေသော၊ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ သောတာပနော - သောတာ
ပန်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အညေ-ဒိသာဝါသိက ရဟန်းမှ တပါး ကုန်
သော၊ ဗဟူပိ-မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိ ဖလာ
ဒီနိ-သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိ သု-ရောက်ကုန်၏၊ ဒေသနာ-
ဟောတော်မူခြင်းသည်၊ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုး
ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။

သတ္တမံ-သော၊ ဒေဝဒတ္တဿ-၏၊ ဝတ္ထု-အကြောင်းသည်၊
ဣတိ သမတ္ထော-ဤတွင် ပြီးပြီ၊

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၈-သာရိပုတ္တတ္ထရဝတ္ထု

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြပြီး၍ ရှင်မောဂ္ဂလာန် ရှင်သာရိပုတ္တရာတို့၏ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြလိုသော ဟရိုင်ဗုဒ္ဓဇောသမဏရာသည် “ဇဿာရေ သာရမတိနော” ဝသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။

အသာရေသာရမတိနောတိဣမံဓမ္မဒေသနံ - အသာရေ သာရမတိနော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ - ဘုရားသခင်သည်၊ ဝေဠုဝနေ- ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ အဂ္ဂသာဝကေဟိ- အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၊ နိဝေဒိတံ-လျှောက်ထားပြောဆိုအပ်သော၊ သဉ္ဇယဿ- သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်၏၊ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။

တတြဝေနေ-ထိုစကား၌၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့ သည်ကား၊ အနုပုဗ္ဗိကထာ- အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ သတ္တာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတော-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိ ကာနံ-ကမ္ဘာတသိန်း၊ အလွန် ရှိကုန်သော၊ စတုနံ အသင်္ချေယျာနံ- လေး အသင်္ချေတို့၏၊ မတ္ထကေ-အထက်၌၊ အမရဝတီနာမ နဂရေ-အမရဝတီ အမည်ရှိသောပြည်ကြီး၌၊ သုမေဓောနာမ-သုမေဓာအမည်ရှိသော၊ ဗြာဟ္မဏ ကုမာရေ-ပုဏ္ဏားသတို့သားသည်၊ ဟုတွာ-၍၊ သဗ္ဗသိပ္ပေသု-အလုံးစုံသော အတတ်ပညာ အလိမ္မာတို့၌၊ နိပ္ပတ္တိံ -ပြီးခြင်းသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ မာတာ ပိတုနံ-အမိအဘတို့၏၊ အစ္စယေန-လွန်သဖြင့်၊ အနေကကောဋိသင်္ချံ-ကုဋေ မက များလှစွာသော အရေအတွက်ရှိသော၊ ဓနံ-ကို၊ ပရိစ္စေတိတွာ-စွန့်ကြဲ လှူဒါန်း ပေးကမ်းပြီး၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရသေ့ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်း ပြုပြီး၍၊ ဟိမဝန္တေ - ဟိမဝန္တာ၌၊ ဝသန္တော-နေလျက်၊ ဈာနာဘိညာနိ- ဈာန်အဘိညာဉ်တို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ အာကာသေန-ကောင်းကင် ခရီးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်၊ ဒီပင်္ကရဒသဗလဿ-ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ သုဒဿနဝိဟာရတော-သုဒဿန အမည်ရှိသော ကျောင်းတော် မှ၊ ရမ္မဝတီ နဂရေ-ရမ္မဝတီပြည်သို့၊ ပဝိသနတ္ထာယ-ဝင်တော်မူစေခြင်းငှာ၊ မဂ္ဂံ-ခရီးကို၊ သောဓိယမာနံ- သုတ်သင်ပြင်ဆင်ကြသည်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ သယမ္ပိ-မိမိသည်လည်း၊ ကေပဒေသံ-ညွှန်ပျောင်းရှိရာ တခုသောအရပ်ကို၊

ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ မဂ္ဂံ-ခရီးကို၊ သောဓေတိ-သုတ်သင်၏၊ တသ္မိံ-ထိုခရီးသည်၊ အသောဓိတေယေဝ-သုတ်သင်၍မပြီးမီလျှင်၊ အာဂတဿ-ကြွတော်မူလာသော၊ သတ္ထုနော-ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရားအား၊ အတ္တာနံ-ကိုယ်ကို၊ သေတုံကတွာ-တံတားခင်း၍၊ ကလလေ-ညွှန်ပျောင်း၌၊ အဇိနစမ္ပံ-သစ်နက်ရေကို၊ အတ္ထရိတွာ-ခင်း၍၊ သတ္တာ၊ ဘုရားရှင်သည်၊ သသာဝကသံဃော-ငါးသိန်းသော သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ၊ ကလလံ-ညွှန်ပျောင်းကို၊ အနက္ကမိတွာ-မနင်းမူ၍၊ မံ-ငါ့ကို၊ အက္ကမန္တော-နင်းတော်မူလျက်၊ ဂစ္ဆတုတိ-ကြွတော်မူစေသတည်းဟူ၍၊ နိပ္ပန္နော-အလျားပျပ်ပျပ်အိပ်၏၊ သတ္တာ-ရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တံ-ထိုရသေ့သုမေဓာကို၊ ဒိသ္မာဝ-မြင်၍လျှင်၊ သေ-ဤသူသည်၊ ဗုဒ္ဓကုရော-ဘုရားလောင်းတည်း၊ အနာဂတေ-နောင်အခါ၌၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကာနိ - ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ စတုန္ဒံ-အသင်္ချေယျာနံ- လေးအသင်္ချေတို့၏၊ ပရိယောသာနေ-အဆုံး၌၊ ဂေါတမောနာမဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမမည်သော ဘုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဗျာကတော-ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏၊ တဿ သတ္ထုနော-ထိုဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍညဘုရား၎င်း၊ မင်္ဂလော-မင်္ဂလဘုရား၎င်း၊ သုမနော-သုမနဘုရား၎င်း၊ ရေဝတော-ရေဝတဘုရား၎င်း၊ သောဘိတော-သောဘိတဘုရား၎င်း၊ အနောမဒဿိ-အနောမဒဿိဘုရား၎င်း၊ ပဒုမော-ပဒုမဘုရား၎င်း၊ နာရဒေါ-နာရဒဘုရား၎င်း၊ ပဒုမုတ္တရော-ပဒုမုတ္တရဘုရား၎င်း၊ သုမေဓော-သုမေဓာ ဘုရား၎င်း၊ သုဇာတော-သုဇာတာဘုရား၎င်း၊ ပိယဒဿိ - ပိယဒဿိ ဘုရား၎င်း၊ အတ္တဒဿိ-အတ္တဒဿိ ဘုရား၎င်း၊ ဓမ္မဒဿိ-ဓမ္မဒဿိဘုရား၎င်း၊ သိဒ္ဓတ္ထော-သိဒ္ဓတ္ထဘုရား၎င်း၊ တိဿော-တိဿ ဘုရား၎င်း၊ ဖုဿော-ဖုဿ ဘုရား၎င်း၊ ဝိပဿိ-ဝိပဿိဘုရား၎င်း၊ သိခိ-သိခိဘုရား၎င်း၊ ဝေဿဘူ-ဝေဿဘူဘုရား၎င်း၊ ကကုသန္ဓော-ကကုသန် ဘုရား၎င်း၊ ကောဏာဂမနော-ကောဏာဂုံဘုရား၎င်း၊ ကဿပေါ-ကဿပဘုရား၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊ ဩဘာသေတွာ - ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် ထွန်းလင်းစေပြီး၍၊ ဥပ္ပန္နာနံ-ဖြစ်ကုန်ပြီးသော၊ ဣမေသံပိ စတုဝိသတိယာ ဗုဒ္ဓါနံ-ဤ နှစ်ကျိပ်လေးဆူသော ဘုရားရှင်တို့၏၊ သန္တိကေ-အထံတော်၌၊ လဒ္ဓဗျာကရဏော-

ရအပ်ပြီးသော ဗျာဒိတ်ရှိလျက်၊ ဒသပါရမီယော-ဗာဟိရဖြစ်သောပစ္စည်း ဥစ္စာ ပြည်ရွာတိုင်းကား စသည်ကို စွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့၎င်း၊ ဒသ ဥပပါရမီယော - ခြေလက်စသော အင်္ဂါကြီးငယ်ကို စွန့်ခြင်းဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတို့၎င်း၊ ဒသ ပရမတ္ထ ပါရမီယော-အသက်ကိုစွန့်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ဆယ်ပါးသော ပရမတ္ထ ပါရမီတို့၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သမတိ သပါရမီယော-အယုတ်အလတ်အမြတ် အားဖြင့် အမျှ သုံးဆယ်စေသော ပါရမီတို့ကို၊ ပူရေတွာ - ဖြည့်ပြီး၍၊ ဝေဿန္တရတ္တဘာဝေ-ဝေဿန္တရာကိုယ်အဖြစ်၌၊ ဌိတော-တည်၏၊ ပထဝီကမ္မ နာနိ-မြေကြီးကို တုန်လှုပ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်သော၊ မဟာဒါနာနိ- အလှူကြီးတို့ကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ပုတ္တဒါရံ - သားမယားကို၊ ပရိစ္စေတိတွာ- စွန့်၍၊ အာယူဟပရိယောသာနေ-သက်တော်အဆုံး၌၊ တုသိတပုရေ-တုသိ တာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတွာ-ဖြစ်၍၊ တတ္ထ-ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်၌၊ ယာဝံ တာယုကံ-တုသိတာနတ်သက်အတိုင်း၊ ဌတွာ-တည်၍၊ ဒသ သဟဿ စက္က ဝါဠဒေဝတာဟိ-တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့သည်၊ သန္နိပတိတွာ-စည်းဝေး၍၊

မဟာဝီရ-ကြီးသော လုံ့လရှိသော၊ ဒေဝ-အလောင်းနတ်မင်း၊ ကာ လောခေါ-ဘုရားဖြစ်ချိန်တန်ပြီ၊ မာတုကုစ္ဆိယံ - မယ်တော်ဝမ်း၌၊ ဥပပဇ္ဇ- ဖြစ်လေလော့၊ သဒေဝကံ-နတ်နှင့်တကွသော လူအပေါင်းကို၊ တာရယန္တော- ကယ်တင်မစလျက်၊ အမတံပဒံ-သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗုဇ္ဈဿု-သိ တော်မူလော့။

ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆို၍ တောင်းပန်ကုန်သည်ရှိသော်။

မဟာယသော-များသော အခြံအရံရှိသော နတ်မင်းသည်၊ ကာလဉ္စ- ဘုရားဖြစ်ချိန် ကာလကိုလည်းကောင်း၊ ဒေသဉ္စ-ဘုရားဖြစ်ရာ မဇ္ဈိမဒေသ ကိုလည်းကောင်း၊ ဒီပဉ္စ-ဘုရားဖြစ်ရာ ကျွန်းကို လည်းကောင်း၊ ကုလဉ္စ- အမျိုးကို လည်းကောင်း၊ မာတရမေဝစ-မယ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ ဣမေပဉ္စ-ဤငါးပါးတို့ကို၊ ဝိလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ- ဤသို့။

ပဉ္စမဟာဝိလောကနာနိ-ငါးပါးသောကြည့်ခြင်းကြီးတို့ကို၊ ဝိလောက
 တွာ-ကြည့်ပြီး၍၊ တတော-ထိုတုသိတာ နတ်ပြည်မှ၊ စုတော-စုတေ၍၊ သကျ
 ရာဇကုလေ-သာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ ပဋိသန္ဓိ-ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊
 ဒသမာသစ္စယေန - ဆယ်လကိုလွန်သဖြင့်၊ မာတုကုမ္ဘိတော - အမိဝမ်းမှ၊
 ဝိဇာယိ-ဖွားတော်မူ၏၊ သောဠသဝဿကာလေ-တဆယ့်ခြောက်နှစ်ရှိသော
 အခါ၌၊ တတ္ထ-ထိုသာကီဝင်မင်းမျိုး၌၊ မဟာသမ္ပတ္တိယာ - များစွာသော
 စည်းစိမ်ချမ်းသာဖြင့်၊ ပရိဟရိယမာနော-ရွက်ဆောင်ပြုစုလျက်၊ အနုက္ကမေ
 န-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဘဒြယောဗ္ဗနံ-ကောင်းသော အရွယ် အဆင်း၏ ပြည့်စုံ
 ခြင်းသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ တိဏ္ဍဉတူနံ-ဥတုသုံးပါးတို့အား၊ အနုစ္စဝိကေ
 သု-လျှောက်ပတ်ကုန်သော၊ တိသုပါသာဒေသု-ပြာသာဒ် သုံးဆောင်တို့၌၊
 ဒေဝ လောက သိရိ-ဝိယ-နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ကြက်သရေကဲ့သို့သော၊ ရဇ္ဇ
 သိရိ-ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တော-အစဉ်ခံစားလျက်၊ ဥယျာန ကိဠာ
 ယ-ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ၊ ဂမနသမယေ-ရွှေစက်တော် ဖြန့်သောအခါ၌၊
 အနုက္ကမေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ဇိဏ္ဏ ဗျာဓိ မတ သံခါတေ-သူအို သူနာ သူ
 သေဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ တယော ဒေဝဒုတေ-နတ်၏တမန် သုံးယောက်
 တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သဉ္ဇာတသံဝေဂေါ-ပြင်းစွာ ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလျက်၊
 နိဝတ္တိတွာ-ပြန်လည်၍၊ စတုတ္ထဝါရေ-လေးကြိမ်မြောက်သောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇ-
 ရဟန်း၏အသွင်အပြင်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ပဗ္ဗဇိတံ-ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ သာဓု-
 ကောင်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ ရုစိ-နှစ်သက်ခြင်းကို၊
 ဥပ္ပါဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဥယျာနံ-ဥယျာဉ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ထွက်တော်မူ၍၊ တတ္ထ-
 ထိုဥယျာဉ်၌၊ ဒိဝသံ-နေ့ကို၊ ခေပေတွာ-ကုန်စေ၍၊ မင်္ဂလ ပေါက္ခရဏီ
 တိရေ-မင်္ဂလာရေကန်တော်နား၌၊ နိသိန္နော-နေတော်မူစဉ်၊ ကပ္ပကဝေသံ-
 ဆေတ္တာသည် အသွင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ဘန်ဆင်း၍၊ အာဂတေန-လာသော၊
 ဝိသုကမ္မ ဒေဝပုတ္တေန - ဝိသုကြုံနတ်သားသည်၊ အလင်္ကာတ ပဋိယတ္တော-
 တန်းဆာဆင်ခြင်းနှင့် စပ်ယှဉ်လျက်၊ ရာဟုလကုမာရဿ-ရာဟုလာမင်းသား
 ၏၊ ဇာတသာသနံ-ဖွားတော်မူကြောင်းကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ပုတ္တသိနေ
 ဟဿ-သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်း၏၊ ဗလဝဘာဝံ-အားကြီးစွာဖြစ်ခြင်းကို၊
 ဥတွာ-သိ၍၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ ဣဒံဗန္ဓနံ-ဤချစ်ခြင်းဟူသော

မေတ္တာနှောင်ဖွဲ့ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော ကြိုးထုံးသည်။ နဝစုတိ-မပွားသေး၊ တာဝဒေဝ-ထိုရွှေလောက်၊ နံ-ထိုအနှောင်အဖွဲ့ကို၊ ဆိန္ဒိယာမိတိ-ဖြတ်အံ့ ဟူ၍၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ သာယံ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ နဂရံ-နေပြည်တော် သို့၊ ပဝိသန္တော-ဝင်စဉ်၊ ဝါ-ဝင်လတ်သော်။

ယာမာတာ-အကြင်သားကောင်း အမိသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သာမာတာ- ထိုသားကောင်းအမိသည်၊ နိဗ္ဗုတနန္တ-ငြိမ်းကုန်၏တကား၊ တနည်းကား၊ ယဿာ မာတုယာ-အကြင်သားကောင်းအမိ၏၊ ဤဒိသော-ဤသို့သဘော ရှိသော၊ အယံပုတ္တော-ဤသားကောင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သာမာတာ- ထိုသားကောင်းအမိသည်၊ နိဗ္ဗုတနန္တ-ငြိမ်းလေစွတကား၊ ယောပိတာ- အကြင်သားကောင်းအဘသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သောပိတာ-ထိုသားကောင်း အဘသည်၊ နိဗ္ဗုတောနန္တ-ငြိမ်းလေစွတကား၊ တနည်းကား-ယဿပိတုနော- အကြင်သားကောင်းအဘ၏၊ ဤဒိသော - ဤသို့ သဘောရှိသော၊ အယံ ပုတ္တော-ဤသားကောင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သောပိတာ-ထိုသားကောင်း အဘသည်၊ နိဗ္ဗုတောနန္တ-ငြိမ်းလေစွတကား၊ ယဿာနာရိယာ - အကြင် မယား၏၊ ဤဒိသော-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ အယံပတိ-ဤလင်ကောင်း သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သာနာရိ-ထိုလင်ကောင်း မယားသည်၊ နိဗ္ဗုတနန္တ- ငြိမ်းလေစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့။

ကိသာဂေါတမိယာ နာမ- ကိသာဂေါတမိ အမည်ရှိသော၊ ပိတုစ္ဆာ ဓိတာယ-ဘထွေးတော်သမီးသည်၊ ဘာသိတံ-ဆိုအပ်သော၊ ဣမံဂါထံ- ဤဂါထာကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ အဟံ-သည်၊ ဣမာယ-ဤကိသာဂေါတမိ ၏၊ နိဗ္ဗုတပဒံ-ငြိမ်း၏ဟု ဆိုသောစကားကို၊ သာဝိတောတိ-ကျူးရင့်ပေ သည်ဟု၊ မုတ္တာဟာရံ-ပုလဲသွယ်ကို၊ ဂီဝတော-လည်မှ၊ ဩမုဉ္ဇိတွာ-ချွတ်၍၊ တဿာ-ထိုကိသာဂေါတမိအား၊ ပေသေတွာ-ပို့စေ၍၊ အတ္တနော-ကိုယ်တော် ၏၊ ဂဗ္ဘံ-ရွှေနန်းတော်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ သိရိသယနေ-အသရေရှိ သော အိပ်ရာတော်၌၊ နိသိန္တော-နေတော်မူလျက်၊ နိဒ္ဒေါပဂတာနံ-အိပ် ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊ နာဠကိတ္တိနံ-မောင်းမ ကချေသည်တို့၏၊ ဝိပွကာရံ- ဖောက်ပြန်သော အခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒဟဒယော - ငြီးငွေ့သော နှလုံးရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဆန္ဒံ-ဆန္ဒအမတ်ကို၊ ဥဋ္ဌာပေတွာ-ထစေ၍၊ ကဏ္ဍကံ-

ကဏ္ဍကမြင်းကို၊ အာဟရာပေတွာ-ဆောင်စေ၍၊ တံ-ထိုကဏ္ဍက မြင်းကို၊ အာရုယျ-တက်စီးပြီး၍၊ ဆန္ဒသဟာယော-ဆန္ဒအဘော်ပါလျက်၊ ဒသသဟဿ စက္ကဝါဠ ဒေဝတာဟိ-တသောင်းသော စကြဝဠာ၌ နေကုန်သော နတ်တို့ သည်၊ ပရိဝုတော-ခြံရံလျက်၊ မဟာဘိနိက္ခမနံ-မြတ်သော တောထွက်ခြင်း ကို၊ နိက္ခမိတွာ-တောထွက်၍၊ အနောမာ နဒိ တီရေ-အနောမာမြစ်၌၊ ပဗ္ဗ ဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ အနုက္ကမေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည် သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွသွား၍၊ တတ္ထ-ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတွာ-သွား၍၊ ပဏ္ဍဝပဗ္ဗတ ပဗ္ဗာရေ-ပဏ္ဍဝတောင်ဝှမ်း၌၊ နိသိန္ဓော-နေ သည်ရှိသော်၊ မဂဓရညာ-မဂဓရာဇ်မင်းကြီးသည်၊ ရဇ္ဇေန-ပြည်၏စည်းစိမ် ဖြင့်၊ နိမန္တိယမာနော-ဘိတ်သည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုပြည်၏စည်းစိမ်ကို၊ ပဋိက္ခိ ပိတွာ-ပယ်၍၊ သဗ္ဗညုတံ-ဘုရားအဖြစ်သို့၊ ပတွာ-၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဝိဇိတံ- နိုင်ငံသို့၊ အာဂမနတ္ထာယ-ကြွလာစေခြင်းငှာ၊ တေန-ထို ဗိမ္ဗိသာရ မင်း သည်၊ ဂဟိတ ပဋိညော- ယူအပ်သော ပဋိညာဉ် ရှိလျက်၊ အာဠာရဉ္စ- အာဠာရရသေ့အထံသို့ လည်းကောင်း၊ ဥဒကဉ္စ-ဥဒကရသေ့အထံသို့လည်း ကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-၍၊ တေသံ-ထိုရသေ့တို့၏၊ သန္တိကေ-၌၊ အဓိ ဂတဝိသေသံ-ရအပ်သော စျာန်အထူးဖြင့်၊ အနလင်္ကရိတွာ-တန်းဆာမဆင် မူ၍၊ ဝါ-မနှစ်သက် မရောင့်ရဲမူ၍၊ ဆဗ္ဗဿာနိ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ မဟာ ပဓာနံ-မြတ်သော ဒုက္ကရစရိယာအကျင့်ကို၊ ပဒဟိတွာ-၍၊ ဝိသာခပုဏ္ဏမ ဒိဝသေ-ကဆုန်လပြည့်နေ့၌၊ ပါတောဝ-စောစောကလျင်၊ သုဇာတာယ- သုဇာတာသည်၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သော၊ ပါယာသံ-နို့သနာဆွမ်းကို၊ ပရိဘုဉ် တွာ-ဘုဉ်းပေး၍၊ နေရဉ္စရာယ နဒိယာ-နေရဉ္စရာမြစ်၌၊ သုဝဏ္ဏပါတိ-ရွှေ ခွက်ကို၊ ပဝါဟေတွာ-မျော၍၊ နေရဉ္စရာယ နဒိယာ-နေရဉ္စရာ မြစ်၏၊ တီရေ-ကမ်းနား၌၊ မဟာဝနသဏ္ဏေ-တောအုပ်ကြီး၌၊ နာနာသမာပတ္တိဟိ- အထူးထူးသောသမာပတ်တို့ဖြင့်၊ ဒိဝသဘာဂံ-နေ့အဘို့ကို၊ ဝီတိနာမေတွာ- ကုန်စေ၍၊ သာယန္တသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ သောတ္တိယေန-မောင်စင် အမည်ရှိသော ဒါယကာသည်၊ ဒိန္နံ-လူအပ်သော၊ တိဏံ-ရှစ်ဆုပ်သောမြက် ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ကာလေန နာဂရာဇေန - ကာလ နဂါးမင်းသည်၊ အဘိတ္ထုတဂုဏော-အံ့ဩ ချီးမွမ်းအပ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်၊ ဗောဓိ

မဏ္ဍံ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်သို့၊ အာရုယျ-သက်ဝင်၍၊ တိဏာနိ-မြက်တို့ကို၊ သန္တရိတွာ-ခင်း၍၊ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ မေ-ငါသည်၊ အနုပါဒါယ-တဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် မစွဲလမ်းမူ၍၊ အာသဝေဟိ-အာသဝေါတို့မှ၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ နဝိမုစ္စတိ - မလွတ်သေး၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ ဣမံပလ္လက္ခံ-ဤထက်ဝယ် ဖွဲ့ခွေနေခြင်းကို၊ နဘိန္ဒိဿာမိ-မဖျက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဋိညံကတွာ-ဆုံးဖြတ်သဖြင့် ဝန်ခံခြင်းကိုပြု၍၊ ပုရတ္တာဘိမုခေါ-အရှေ့ လောကဓာတ်သို့ ရှေ့ရှု၊ နိသီဒိသ္မာ-နေ၍၊ သူရိယေ-နေသည်၊ အနတ္တင်္ဂမိတေယေဝ-မဝင်မီပင်လျှင်၊ မာရဗလံ-မာရ်၏စစ်သည်ကို၊ ဝိဓမ္မိတွာ-ဖျောက်လွှင့်၍၊ ပဌမယာမေ-ပဌမယာမ်၌၊ ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏံ-ပုဗ္ဗေနိဝါသဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-မဇ္ဈိမယာမ်၌၊ စုတူပပါတဉာဏံ-စုတူပပါတဉာဏ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ပစ္ဆိမယာမာဝသာနေ-မိုးသောက်သော ယာမ်အဆုံး၌၊ ပစ္စယာကာရေ-ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း၌၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်ကို၊ ဩတာရေတွာ-ချသွင်း၍၊ ဒသဗလ စတုဝေသာ ရဇ္ဇာဒိ သဗ္ဗဂုဏ ပဋိမဏ္ဍိတံ-ဒသဗလဉာဏ်၊ စတုဝေသာရဇ္ဇညဏ် အစရှိသော အလုံးစုံသော ဘုရားကျေးဇူးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သဗ္ဗညုတဉာဏံ - သဗ္ဗညုဉာဏ်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုးထွင်း၍သိ၍၊ သတ္တသတ္တာဟေ-သတ္တသတ္တာဟတို့ကို၊ ဗောဓိမဏ္ဍေ - ဗောဓိမဏ္ဍိုင်၌၊ ဝီတိနာမေတွာ-လွန်စေ၍၊ အဋ္ဌမေသတ္တာဟေ-အဋ္ဌမ သတ္တာဟ၌၊ အဇပါလ နိဂြောဓမူလေ-ဆိတ်ကျောင်းသားတို့သည် စိုက်အပ်သော ပညောင်ပင်၏ အနီး၌၊ နိသိန္ဒေ-နေတော်မူစဉ်၊ ဓမ္မဂမ္ဘီရတာယ-တရား၏ နက်နဲသောအဖြစ်၌၊ ပစ္စဝေက္ခဏေန - ဆင်ခြင်တော်မူသဖြင့်၊ အပ္ပေါဿုက္ကတံ-ကြောင့်ကြမဲ့အဖြစ်သို့၊ အာပဇ္ဇမာနော-ရောက်သည်ရှိသော်၊ ဒသသဟဿစက္ကဝါဠ မဟာဗြဟ္မပရိဝါရေန-တသောင်းသော လောကဓာတ်၌ နေသော ဗြဟ္မာအပေါင်း ခြံရံခြင်းရှိသော၊ သဟံပတိဗြဟ္မနာ - သဟံပတိဗြဟ္မာမင်းသည်၊ အာယာစိတ ဓမ္မဒေသနော - တရား ဟောခြင်းငှာ တောင်းပန်အပ်သည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓစက္ခုနာ - ဗုဒ္ဓစက္ခုဖြင့်၊ လောကံ - လူအပေါင်းကို၊ ဝေါလော ကေတွာ - ကြည့်၍၊ ဗြဟ္မနော-ဗြဟ္မာမင်း၏၊ အဇ္ဈေသနံ-ရိုသေစွာ တောင်းပန်ခြင်းကို၊ အဓိဝါသေတွာ-သည်းခံတော်မူ၍၊ ကဿနုခေါ-အဘယ်သူအားလျှင်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊

ဓမ္မ-ကို၊ ဒေသေယျံ-ဟောရအံနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆင်ခြင်လျက်၊ သြလော
ကေန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ အာဠာရဒကာနံ - အာဠာရ ရသေ့ ဥဒက
ရသေ့တို့၏၊ ကာလကံတဘာဝံ-စုတိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတော-သိ၍၊ ပဉ္စ
ဝဂ္ဂိယာနံ-ပဉ္စဝဂ္ဂဖြစ်ကုန်သော၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဗဟုပ္ပကာရတံ-
ကျေးဇူးများသည်၏ အဖြစ်ကို၊ အနုဿရိတော-အောက်မေ့၍၊ အာသနာ-
နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ကာသိပုရံ-ကာသိကရာဇ်တိုင်း၊ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊
ဂစ္ဆန္တော-ကြွသွားသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ - ခရီးအကြား၌၊ ဥပကေန-
ဥပကမည်သော တက္ကတုန်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မန္တော-တိုင်ပင် နှီးနှော
စကားပြောဟောခဲ့၍၊ အာသဠိပုဏ္ဏမဒိဝသေ-ဝါဆိုလပြည့်နေ့၌၊ ဣသိပတန
မိဂဒါယေ-ဣသိပတနမည်သော မိဂဒါဝုန်တော၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ-ပဉ္စဝဂ္ဂတို့
၏၊ ဝသနဋ္ဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ အနန္တဝိကေန သမုဒါ
စာရေန-မလျှောက်ပတ်သော အကျင့်ဖြင့်၊ သမုဒါစရန္တေ-ကျင့်ကုန်သော၊
တေ-ထိုပဉ္စဝဂ္ဂိရဟန်းတို့ကို၊ သညာပေတော-သိစေပြီး၍၊ အညာတကောဏှညံ
ပမုခေ - အညာတကောဏှညလျှင် အမှူးအကြီး ရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသ
ဗြဟ္မကောဠိယော-တဆဲ ရှစ်ကုဋေသောဗြဟ္မာနတ်တို့အား၊ အမတံ-အမြိုက်
အရသာကို၊ ပါယေန္တော-သောက်စေလျက်၊ ဓမ္မစက္ကံ-ဓမ္မစကြာ တရား
တော်ကို၊ ပဝတ္တေတော-ဟော၍၊ ပဝတ္တိတဝရဓမ္မစက္ကော-လည်စေအပ်သော
မြတ်သောတရားတည်းဟူသော စက်ရတနာရှိလျက်၊ ပက္ခဿ-ဝါဆိုလဆုတ်
ပက္ခ၏၊ ပဉ္စမိယံ-ငါးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်
ကုန်သော၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အရဟတ္တေ-အရဟတ္တဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာ
ပေတော-တည်စေ၍၊ တံဒိဝသမေဝ-ထိုနေ့၌လျှင်၊ ယသကုလပုတ္တဿ-ယသ
အမည်ရှိသော သတို့သား၏၊ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိံ - ဥပနိဿယ ဟူသော
အကြောင်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ရတ္တိဘာဂေ - ညဉ့်အချိန်၌၊
နိဗ္ဗိန္ဒိတော-ငြီးငွေ့ခြင်းကြောင့်၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ပဟာယ-စွန့်၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ-
လာသော၊ တံ-ထိုယသကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ယသ-ချစ်သားယသ၊ ဟေံ-
လာခဲ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပက္ခောသိတော-ခေါ်၍၊ တသ္မိံ-ယေဝရတ္တိဘာဂေ-
ထိုညဉ့်အချိန်သလျှင်၊ သောတာပတ္တိဖလံ-သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊ ပါပေတော-
ရောက်စေ၍၊ ပုနဒိဝသေ - တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌၊ အရဟတ္တံ-အရ

အဝိဒူရေ-မနီးမဝေသော အရပ်၌၊ ဥပတိဿဂါမေ-ဥပတိဿ ရွာ၎င်း၊
 ကောလိတဂါမေ-ကောလိတရွာ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒေဗြာဟ္မဏ ဂါမာ-
 ပုဏ္ဏားတို့နေရာ နှစ်ရွာတို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုနှစ်ရွာတို့
 တွင်၊ ဥပတိဿဂါမေ-ဥပတိဿရွာ၌၊ ရူပသာရိယာနာမ ဗြာဟ္မဏိယာ-ရူပ
 သာရိအမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘဿ-ကိုယ်ဝန်၏၊ ပတိဋ္ဌိတ ဒိဝ
 သေ ယေဝ-တည်သောနေ၌ သာလျှင်၊ ကောလိတဂါမေ-ကောလိတရွာ၌၊
 မောဂ္ဂလိယာနာမ ဗြာဟ္မဏိယာ-မောဂ္ဂလိ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏေးမ၏ဝမ်း၌၊
 ဂဗ္ဘောပိ-ကိုယ်ဝန်သည်လည်း၊ ပတိဋ္ဌာတိ-တည်၏၊ တာနိဒ္ဓေကုလာနိ-ထို
 နှစ်ပါးသော အမျိုးတို့သည်၊ ယာဝသတ္တမာကုလပရိဝုဇ္ဇာ-ဆွေခန့်ဆက်
 လည်သည်တိုင်အောင်၊ အာဗဒ္ဓပဋိဗဒ္ဓသဟာယကာနေဝ-အစဉ်အဆက်မပျက်
 သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်၊ ဟောန္တိကိရ - ဖြစ်ကုန်သတတ်၊
 တာသံ ဒွိန္ဒုပိ-ထိုနှစ်ယောက်သော မိန်းမတို့အားလည်း၊ ဧကဒိဝသ မေဝ-
 တနေ့တည်း၌သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘပရိဟာရံ-ကိုယ်ဝန်၏ အစောင့်အရှောက်ကို၊
 အဒိသု-ပေးကုန်၏၊ တာ ဥဘောပိ-ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသမီးတို့သည်
 လည်း၊ ဒသမာသစ္စယေန-ဆယ်လလွန်သဖြင့်၊ ပုတ္တေ-သားတို့ကို၊ ဝိဇာယိ
 သု-ဖွားမြင်ကုန်၏၊ နာမ ဂဟဏ ဒိဝသေ-အမည်မှည့်အံ့သောနေ၌၊ သာရိ
 ယာဗြာဟ္မဏိယာ-သာရိအမည်ရှိသောပုဏ္ဏေးမ၏၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ ဥပ
 တိဿဂါမေ-ဥပတိဿရွာ၌၊ ဇေဋ္ဌကုလဿ - အကြီးဖြစ်သော အမျိုး၏၊
 ပုတ္တတ္တာ-သားဖြစ်သောကြောင့်၊ ဥပတိဿောတိနာမံ-ကို၊ ကရိံသု-မှည့်ကုန်
 ၏၊ ဣတရဿ-ရှင်မောဂ္ဂလာန်၏၊ ကောလိတဂါမေ-ကောလိတရွာ၌၊ ဇေဋ္ဌ
 ကုလဿ-အကြီးဖြစ်သော အမျိုး၏၊ ပုတ္တတ္တာ-သား ဖြစ်သောကြောင့်၊
 ကောလိတောတိနာမံ-ကောလိတဟူသောအမည်ကို၊ ကရိံသု - မှည့်ကုန်၏၊
 တေဥဘောပိ-ထိုနှစ်ယောက်သော အမျိုးသားတို့သည်လည်း၊ ဝုရိမန္တာယ-
 ကြီးရင့်ခြင်းသို့ရောက်၍၊ သဗ္ဗသိပ္ပာနိ-အလုံးစုံသော အတတ်တို့သည်၊ ပါရံ-
 ကမ်းတဘက်သို့၊ အဂမံသု-ရောက်ကုန်၏၊ ဥပတိဿမာဏဝဿ - ဥပတိဿ
 လုလင်၏၊ ကိဋ္ဌနတ္ထာယ - ကစားခြင်းငှာ၊ နဒိဝါ-မြစ်သို့ လည်းကောင်း၊
 ဥယျာနံဝါ-ဥယျာဉ်သို့လည်းကောင်း၊ ဂမနကာလေ-သွားသောအခါ၌၊ ပရိ
 ဝါရာနိ-အခြံအရံ ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စသုဝဏ္ဏသိဝိကသတာနိ-ရွှေထမ်းစင်ငါး

ရာတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောလိတ မာဏဝဿာပိ - ကောလိတ
 လုလင်၏လည်း၊ ပဉ္စ အာဇညရထ သတာနိ - အာဇာနည် မြင်းကသော
 ရထားငါးရာတို့သည်၊ ပရိဝါရာနိ-ခြံရံ ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊
 ဒွေပိဇနာ-နှစ်ယောက်သော လုလင်တို့သည်လည်း၊ ပဉ္စပဉ္စမာဏဝက သတ
 ပရိဝါရာ-ငါးရာငါးရာစီ လုလင်အခြံအရံ ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊
 ရာဇဂဟေစ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌လည်း၊ အနုသံပစ္ဆရံ-နှစ်စဉ်မပြတ်၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ
 နာမ-တောင်ထိပ်သဘင်မည်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တေသံ ဒွိန္ဒပိ-ထို
 နှစ်ဦးသော လုလင်တို့၏လည်း၊ မဉ္ဇူ-ညောင်စောင်းကို၊ ဧကဌာနေယေဝ-
 တခုတည်းသော အရပ်၌သာလျှင်၊ ဗန္ဓန္တိ-ခင်းထားကုန်၏၊ ဒွေပိ-နှစ်ယောက်
 သောလုလင်တို့သည်လည်း၊ ဧကတောဝ-တပေါင်းတည်း အတူသာလျှင်၊
 နိသီဒိတော-နေ၍၊ သမဇ္ဇံ-သဘင်ပွဲလမ်းကို၊ ပဿန္တာ- ကြည့်ရှုကုန်လျက်၊
 ဟသိတဗ္ဗဌာနေ-ရယ်ရွှင်သင့်သောအရာ၌၊ ဟသန္တိ-ရယ်ရွှင်ကုန်၏၊ သံဝေ
 ဂဌာနေ-ထိတ်လန့်ခြင်းသို့ ရောက်ရမည်အရာ၌၊ သံဝေဇေန္တိ-ထိတ်လန့်ကုန်
 ၏၊ ဒါယံ-အလှူကို၊ ဒါတု-ပေးခြင်းငှာ၊ ယုတ္တဌာနေ-သင့်သောအရာ၌၊
 ဒါယံ-အလှူကို၊ ဒေန္တိ-ပေးကုန်၏၊ ဣမိနာဝ နိယာမေန-ဤသို့သော နည်း
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ သမဇ္ဇံ-ပွဲသဘင်ကို၊ ပဿန္တာနံ-
 ကြည့်ကုန်စဉ်၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ဉာဏဿ-၏၊ ပရိပါကဂတတ္တာ-ရင့်
 ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိမ ဒိဝသေသုဝိယ - ရှေးဖြစ်သော
 နေ့တို့၌ကဲ့သို့၊ ဟသိတဗ္ဗဌာနေ-ရယ်ရွှင်ရမည်အရာ၌၊ ဟာသောဝါ-ရယ်ရွှင်
 ခြင်းသည်၎င်း၊ သံဝေဂဌာနေ - ထိတ်လန့်ရမည်အရာ၌၊ သံဝေဂဇနနံဝါ-
 ထိတ်လန့်ခြင်း၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဒါတု-အလှူပေးခြင်းငှာ၊ ယုတ္တဌာနေ-
 သင့်သောအရာ၌၊ ဒါနံဝါ-အလှူပေးခြင်းသည်၎င်း၊ နာဟောသိ-မဖြစ်၊
 ဒွေပိ ဇနာ-နှစ်ယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ ဧဝံ - ဤသို့၊ စိန္တယိံ-သု-
 ကြံကြကုန်၏၊ ဧတ္ထ-ဤလောကဓာတ်၌၊ ဩလောကေတဗ္ဗံ-ကြည့်အပ်သော
 သဘောသည်၊ အတ္ထိကိံ-ရှိအံ့လော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဣမေ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ အပတ္တေဝဿသတေ-အနှစ်တရာသို့ မရောက်မီ၊
 အပ္ပဏ္ဏတ္တိကဘာဝံ-မပညတ် မခေါ်ဝေါ်အပ်သော အဖြစ်သို့၊ ဂမိဿန္တိ-
 ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ အမေဟိပန-ငါတို့သည်ကား၊ ဧတံ မောက္ခဓမ္မံ-ထိုဝဋ်မှ

ထွက်မြောက်ရာ တခုသောနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ပရိယေသိတုံ-ရှာခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရမ္မဏံ-အာရုံကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ နိသိဒ္ဓိံ-သု-နေကုန်၏။ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ကောလိတော - ကောလိတသည်၊ ဥပတိဿံ-ဥပတိဿကို၊ အာဟ-ဆို၏။ သမ္ပ ဥပတိဿ-အချင်းဥပတိဿ၊ တံ-သင်သည်။ အညေသု ဒိဝသေသုဝိယ-တပါးကုန်သော နေ့ရက်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဟဋ္ဌပဟဋ္ဌော-ရှင်ခြင်း အလွန်ရှင်ခြင်းသည်၊ နအဟောသိ-မဖြစ်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အနတ္တမနဓာတုကော-နှလုံးမသာခြင်း သဘောရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏။ တေ-သင်အား၊ ကိံ-သလ္လကိစ္ဆိတံ-အဘယ်ကိုအမှတ်ပြုသနည်း၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ဆို၏။ သမ္ပ ကောလိတ-အမောင်ကောလိတ၊ ဧတေသံ-ထိုလူတို့ကို၊ ဝေါလောကနေ-ကြည့်ရာ၌၊ သာဓော-အနှစ်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေ-ဤပွဲသဘင်ကို ကြည့်ခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကံ-အကျိုးမရှိ၊ အတ္တနော-မိမိ၏။ မောက္ခဓမ္မံ-ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသိတုံ - ရှာခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣဒံ - ဤအကြောင်းကို၊ စိန္တယန္တော-ကြံအောက်မေ့လျက်၊ နိသိန္တော-နေသည်၊ အမှီ-ဖြစ်၏၊ တံပန-သင်သည်ကား၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ အနတ္တမနော-နှလုံးမသာယာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ သောပိ-ထိုကောလိတသည်လည်း၊ တထေဝ-ထိုဥပတိဿအတူပင်လျှင်၊ အာဟ-ဆို၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုကောလိတ၏။ အတ္တနာ-မိမိနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကဇ္ဈာသယတံ-အလိုတူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ-သိ၍၊ ဥပတိဿော-ဥပတိဿသည်၊ အာဟ-ဆို၏။ ဥဘိန္ဒမ္ပိ-နှစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ အမှာကံ - ငါတို့အား၊ သုစိန္တိတံ-ကောင်းသောကြံခြင်းရှိ၏။ မောက္ခဓမ္မံပန-ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကိုကား၊ ဂဝေသန္တေဟိ-ရှာကုန်သော ငါတို့သည်၊ ဧကံပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရဟန်း တပါးကို၊ လဒ္ဓုဝဇ္ဇတိ-ရခြင်းငှာသင့်၏။ ကဿ-အဘယ်ရဟန်း၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာမ-ရဟန်းပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။

တေန ခေါ ပန သမယေန-ထိုအခါ၌၊ သဉ္ဇယောနာမ-သဉ္ဇယ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော-သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည်၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ မဟတိယာ ပရိဗ္ဗာဇကပရိသာယ-များစွာသော ပရိဗိုဇ်ပရိသတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပဋိဝသတိ-နေ၏။ တေ-ထိုလူလင်တို့သည်၊ တဿ-ထိုသိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်

၏။ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ - ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ ပဉ္စမာဏဝက သတာနိစ-ငါးရာသော သတို့သားတို့ သည်လည်း၊ (ဂစ္ဆထမှာစပ်ပါ) သိဝိကာယောစ-ထမ်းစင်တို့ကို၎င်း၊ ရထေစ-ရထားတို့ကို၎င်း၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆထာတိ - သွားလေကုန်လော့ဟု၊ ဥယျောဇေတွာ-လွှတ်လိုက်၍၊ တေဥဘောပိ-ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ပဉ္စမာဏဝကသတေဟိ-ငါးရာကုန်သော လုလင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကောယ သိဝိကာယ-တဆောင်သော ထမ်းစင်ဖြင့်၊ ဧကေန ရထေန - တခုသော ရထားဖြင့်၊ ဂန္ဒာ - သွား၍၊ သဉ္ဇယဿ - သိဉ္ဇည်း၏၊ သန္တိကေ - အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇိ-သု-ရဟန်းပြုကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့၏၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော ပဌာယ-ရဟန်းပြုသော ကာလမှစ၍၊ သဉ္ဇယော-သိဉ္ဇည်းသည်၊ အတိရေက လာဘဂ္ဂယသဂ္ဂပတ္တော-အလွန် လာဘ်သပ္ပကာ ပြန့်ပြောသော အဖြစ်သို့ ရောက်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တေ-ထိုဥပတိဿ ကောလိတ တို့သည်၊ ကတိပါဟေနေဝ-တရက်နှစ်ရက်ဖြင့်သာလျှင်၊ သဉ္ဇယဿ-သိဉ္ဇည်း၏၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော၊ သမယံ-အယူကို၊ ပရိမဒ္ဓိတွာ-နှိပ်နင်း၍၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဇာနသမယော-သိခြင်း၏ အကြောင်းသည်၊ ဧတ္တ ကောဝ-ဤမျှသာလော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့ မဟုတ်မူကား၊ ဥတ္တရိပိ - အလွန်လည်း၊ အတ္ထိတိ-ရှိသေးသလောဟု၊ ပုစ္ဆိ-သု-မေးကုန်၏၊ ဧတ္တကောဝ-ဤမျှသာလျှင်တည်း၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ သဗ္ဗ-အလုံးစုံကို၊ ဉာတံ-သိအပ်ပြီလော၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေ-ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်၊ စိန္တယိ-သု-ကြံကုန်၏၊ ဧဝံသတိ-ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣမဿ-ဤသိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဗြဟ္မစရိယဝါသော-အမြတ်ကိုကျင့်လို၍ နေခြင်းသည်၊ နိရတ္ထကော-အကျိုးမရှိ၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ မောက္ခဓမ္မ-ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂဝေသိတုံ-ရှာခြင်းငှာ၊ နိက္ခန္တာ-ကာမဂုဏ်ဖြင့် မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော လူ့ဘောင်မှထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ သော - ထိုနိဗ္ဗာန်တရားသည်၊ ဣမဿ-ဤပရိဗိုဇ်၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဥပ္ပါဒေတုံ-ဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဇမ္ဗုဒီပေါ-ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းသည်၊ မဟာခေါပန-ကျယ်ဝန်း သည်သာလျှင်တည်း၊ ဂါမနိဂမရာဇဌာနိယော-ရွာနိဂုံ မင်းနေပြည်တို့သို့၊ စရန္တော-သွားသည်ရှိသော်၊ အဒ္ဓါ-မချွတ်၊ မောက္ခမဗ္ဗ ဒေ

သကံ-ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်ကို ဟောတတ်သော၊ ကိဉ္စိ အာစရိယံ-
 တစုံတယောက်သော ဆရာကို၊ လဘိဿာမ-ရကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံကုန်
 ၏၊ တတောပဌာယ-ထိုသို့ကြံသည်မှစ၍၊ ယတ္ထယတ္ထ-အကြင် အကြင်အရပ်
 ၌၊ ပဏီတာ-ကုန်သော၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့သည်၊ အတ္ထိတိ-
 ရှိကုန်၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုပညာရှိများ နေရာအရပ်
 သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သာကစ္ဆံ-ဆွေးနွေးမေးမြန်းခြင်းကို၊ ကရေန္တိ-ကုန်၏၊
 တေဟိ-ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်၊ ပုဋ္ဌပဉ္စ-မေးအပ်သော ပြဿနာကို၊
 အညေ-တပါးကုန်သောသူတို့သည်၊ ကထေတု-ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ နသက္ကောန္တိ-
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေပန-ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့သည်ကား၊ တေသံ-ထို
 သူတို့၏၊ ပဉ္စံ-ပြဿနာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေန္တိ-ဖြေကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သကလ
 ဇမ္ဗုဒီပံ-အလုံးစုံသော ဇမ္ဗုဒီပါကျွန်းသို့၊ ပရိဂ္ဂဏိတော-စူးစမ်း၍၊ နိဝတ္တိတော-
 ပြန်လည်ခဲ့၍၊ သကဋ္ဌာနမေဝ-မိမိတို့ နေရာသို့သာလျှင်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊
 သမ္ပကောလိတ-အချင်းကောလိတ၊ အမေသု-ငါတို့တွင်၊ ယော-အကြင်
 သူသည်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ အမတံ-အမြိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ - ရ၏၊
 သော-ထိုသူသည်၊ အာရောစေတုတိ-ကြားလော့ဟူ၍၊ ကတိကံ-ကတိကဝတ်
 ကို၊ အကံသု-ပြုကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တေသု-ထိုဥပတိဿ ကောလိတတို့
 သည်၊ ကတိကံ ကတော-ကတိကဝတ်ပြု၍၊ ဝိဟရန္တေသု-နေကုန်သည်ရှိသော်၊
 သတ္တာ-မြတ်စွာ ဘုရားသည်၊ ဝုတ္တာနုက္ကမေန - ဆိုခဲ့ပြီးသော အစဉ်ဖြင့်၊
 ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ဝေဠုဝနံ-ဝေဠုဝန် ကျောင်း
 တော်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟေတော-အလှူရေစက်ခံ၍၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်
 ၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ စာရိကံ-
 ဒေသစာရိကို၊ စရထ-သွားလေကုန်လော့၊ ဗဟုဇနဟိတာယ - များစွာသော
 လူတို့၏စီးပွားအကျိုးငှာ၊ ရတနတ္ထယ ဂုဏပ္ပကာသနတ္ထံ-ရတနာသုံးပါးတို့၏
 ဂုဏ်ကျေးဇူးကို ပြခြင်းငှာ၊ ဥယျောဇိတာနံ - တိုက်တွန်း နှိုးဆော်အပ်ကုန်
 သော၊ ဧကသဋ္ဌိယာ အရဟန္တာနံ-ခြောက်ကျိပ်တယောက်သောရဟန္တာတို့
 ၏၊ အန္တရေ - အတွင်း၌၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ-ပဉ္စဝဂ္ဂီ ရဟန်းတို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ-
 အတွင်း၌၊ အဿဇိထေရော-အဿဇိမထေရ်သည်၊ ပဋိနိဝတ္တိတော - တဘန်
 ပြန်လည်ခဲ့၍၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ အာဂတော-ရောက်လာ၏၊ ပုန

ဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ပါတောဝ - စောစောကလျှင်၊ ပတ္တစီဝရံ...
သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဏာယ-
ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပါဝိသိ - ဝင်၏၊ တသ္မိံ သမယေ - ထိုအခါ၌၊ ဥပတိဿ
ပရိဗ္ဗာဇကော-ဥပတိဿ ပရိဗိုဇ်သည်၊ ပါတောဝ-စောစောကလျှင်၊ ဘတ္တ
ကိစ္စံကတွာ-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စကိုပြု၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမံ-ပရိဗိုဇ်တို့၏ နေရာ
အာရာမံသို့၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားစဉ်၊ ထေရံ-အဿဇိမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊
စိန္တေသိ-ကြုံ၏၊ မယာ-ငါသည်၊ ဝေရူပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပဗ္ဗဇိ
တောနာမ-ရဟန်းမည်သည်ကို၊ န ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗောယေဝ-မမြင်ဘူးသည်သာလျှင်
တည်း၊ လောကေ-လောက၌၊ ယေ-အကြင်ရဟန်းတို့သည်၊ အရဟန္တော
ဝါ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့၎င်း၊ အရဟတ္တမဂ္ဂံဝါ-အရဟတ္တမဂ်သို့၎င်း၊ သမာပန္နာ-
ရောက်ကုန်၏၊ တေသံ ဘိက္ခုနံ-ထိုရဟန်းတို့တွင်၊ အယံ-ဤ ရဟန်းသည်၊
အညတရော-တယောက်ယောက်တည်း၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမံဘိက္ခု-ဤ
ရဟန်းသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သင်သည်၊
ကံ-အဘယ်သူကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်ညွှန်း၍၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုသည်၊ အသိ-
ဖြစ်သနည်း၊ တေ-သင်၏၊ သတ္တာ-ဆရာကား၊ ကောဝါ-အဘယ်သူနည်း၊
တံ-သင်သည်၊ ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ရောစေသိ-နှစ်သက်
သနည်းဟု၊ ပုစ္ဆေယျံ-မေးရမူကား၊ ယံနုန-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့
အကြံဖြစ်၏၊ အထ-ထိုသို့ အကြံဖြစ်ပြီးသည်မှ၊ အဿ-ထိုဥပတိဿပရိဗိုဇ်
အား၊ ဧတံ၊ သော ပရိဝိတက္ကော- ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ-
ဖြစ်ပြန်၏၊ ဣမံဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတံ-မေးခြင်းငှာ၊
အကာလော - အခါမဟုတ်ပေသေး၊ အန္တရသရံ-ရှာတုင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌော-
ဝင်၍၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရတိ-သွား၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမံ
ဘိက္ခု-ဤရဟန်းကို၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော-နောက်ကနောက်က၊ အနုဗန္ဓေယျံ-
အစဉ်အတိုင်း လိုက်ရမူကား၊ ယံနုန-ကောင်းလေစွ၊ အတ္ထိကေဟိ - ခရီး
သွားလိုသော သူတို့သည်၊ မဂ္ဂံ-ခရီး အဆစ်အပိုင်း လမ်းထောက်ကို၊ ဥပညာ
တံ-သိအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍၊ ပိဋ္ဌိတောပိဋ္ဌိတော - နောက်က
နောက်က၊ အနုဗန္ဓိ-အစဉ်လိုက်၏၊ သော - ထိုဥပတိဿသည်၊ လဒ္ဓပိဏ္ဏ
ပါတံ-ရအပ်သော ဆွမ်းရှိပြီးသော၊ အညတရံ ဩကာသံ-အမှတ်မဲ့ တပါး

ပါးသော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တံ-သွားသော၊ ထေရံ-အဿဇိမထေရ်ကို၊ ဒိသွာ-
 မြင်၍၊ အဿ-ထိုမထေရ်၏၊ နိသီဒိတုကာမတဉ္စ-နေခြင်းငှာ အလိုရှိသည်၏
 အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတုာ-၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကပိဋကံ-ပရိဗိုဇ်
 တို့၏ နေရာအင်းပျဉ်ကို၊ ပညာပေတုာ-ခင်း၍၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သော-
 ထိုဥပတိဿသည်၊ အဿ-ထိုအဿဇိမထေရ်၏၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေပိ-
 ဆွမ်းစားပြီးသော အဆုံး၌လည်း၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကုဏ္ဍိကာယ-ကရားမှ၊
 ဥဒကံ-ရေကို၊ အဒါသိ-ပေးလှူ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာစရိယဝတ္တံ-ဆရာဝတ်ကို၊
 ကတုာ-ပြု၍၊ ကတဘတ္တ ကိစ္စေန-ဆွမ်းစားခြင်းကိစ္စ ပြီးပြီးသော၊ ထေရေန-
 မထေရ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မဓုရပဋိသန္ဓာရံ-သာယာချေငံစွာ စကား ပြော
 ဟောခြင်းဖြင့် စေ့စပ်ခြင်းကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊
 အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တေ-သင်၏၊ ဣန္ဒြိယာနိ-ဣန္ဒြေတို့သည်၊ ခေါ-စင်စစ်၊
 ဝိပုသန္ဓာနိ-ကြည်လင်ကုန်၏၊ ဆဝိဝဏ္ဏော-ကိုယ်အဆင်းသည်၊ ပရိသုဒ္ဓေါ-ဖြူ
 စင်၏၊ ပရိယောဒါတော-ပြီးပြီးပြန်ရှိ၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ တံ-သင်သည်၊
 ကံ-အဘယ်သူကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်၍၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုသည်၊ အသိ-ဖြစ်
 သနည်း၊ တေ-သင်၏၊ သတ္တာ-ဆရာကား၊ ကောဝါ-အသူနည်း၊ တံ-သင်
 သည်၊ ကဿဝါ-အဘယ်သူ၏လည်း၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ရောစေသိ-နှစ်သက်
 သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ထေရော-အဿဇိမထေရ်သည်၊ စိန္တေသိ-
 ကြံ၏၊ ဣမေပရိဗ္ဗာဇကာနာမ-ဤပရိဗိုဇ်တို့မည်သည်ကား၊ သာသနဿ-
 သာသနာတော်၏၊ ပဋိပက္ခဘူတာ-ဆန့်ကျင်ဘက် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမဿ-ဤ
 သူအား၊ သာသနဿ-သာသနာသုံးပါး၏၊ ဂမ္ဘီရတံ-နက်နဲသည်၏အဖြစ်ကို၊
 ဒဿေဿာမိ-ပြအံ့၊ ဣတိစိန္တေတုာ-ဤသို့ကြံ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ နဝက
 ဘာဝံ-ငယ်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒဿေန္တော-ပြလိုသောကြောင့်၊ အာဟ-ဆို၏၊
 အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အဟံခေါ-ငါသည်ကား၊ နဝေါ-အငယ်သာတည်း၊ အစိရ
 ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြု၍ မကြာမြင့်သေး၊ ဝါ၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုသည်ကား၊
 အစိရံ-မမြင့်သေး၊ နဝေါ-အငယ်သာတည်း၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ မဓုနာ
 ဂတော-ယခုသာ ရောက်လာသော၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဓမ္မဝိနယံ-သုတ် အဘိ
 ဓမ္မာ ဝိနည်းဟု ဆိုအပ်သော၊ ဣမံဓမ္မံ-ဤတရားကို၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဝိတ္တာ
 ရေန-အကျယ်အားဖြင့်၊ ဒေသေဘုံ-ဟောခြင်းငှာ၊ နသက္ခိယာမိ-မတတ်နိုင်၊

ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ အဟံ-ငါသည်။ ဥပတိဿောနာမ-ဥပတိဿ အမည်ရှိသော၊ ပရိဗ္ဗာဇကော-ပရိဗိုဇ်တည်း။ တံ-အရှင်ဘုရားသည်။ ယထာသတ္တိယာ၊ သတ္တိရှိသည်အားလျော်စွာ၊ အပ္ပဝါ-အနည်းကိုလည်းကောင်း၊ ဗဟံဝါ-အများကို လည်းကောင်း၊ ဝဒတု-ဆိုပါလော့၊ ကေ-တခုသော တရားစကားကို၊ နယသတေန-နည်းတရာဖြင့် လည်းကောင်း၊ နယသဟဿေန-နည်းတထောင်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတံ-ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ၊ မယံ-ငါ၏၊ ဘာရော-ဝန်တည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ အာဟ-ဆို၏။

အပ္ပဝါ-နည်းသော တရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဗဟံဝါ-များသော တရားကိုသော်လည်းကောင်း၊ ဘာသဿု-ဟောတော်မူပါလော့၊ မေ-ငါ့အား၊ အတ္ထညေဝ-အနက်ကိုသာလျှင်၊ ဗြူဟိ-ဟောတော်မူလော့၊ မေ-ငါ့အား၊ အတ္ထေနဝ-အနက်ဖြင့်သာလျှင်၊ အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ ဗဟံ-များစွာ၊ ဗျဉ္ဇနံ-သဒ္ဓါကို၊ ကိ-ကာဟသိ-အဘယ်ပြုအံ့နည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။

ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ ယေဓမ္မာ-အကြင်တရားတို့သည်၊ ဟေတုပ္ပဘဝါ-အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဝါ၊ ယေဓမ္မာ-အကြင် ဒုက္ခသစ္စာတို့သည်၊ ဟေတုပ္ပဘဝါ-သမုဒယသစ္စာဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ အစရှိသော၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ပရိဗ္ဗာဇကော-ပရိဗိုဇ်သည်၊ ပဌမံ-စွာသော၊ ပဒဒ္ဓယမေဝ-ပုဒ်နှစ်ခုကိုသာလျှင်၊ သုတွာ-ကြားနာရ၍၊ သဟဿနယ ပဋိမဏ္ဍိတေ-နည်းတထောင်ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်၏၊ ဣတရံ ပဒဒ္ဓယံ-နောက်နှစ်ပုဒ်ကို၊ သောတာပတ္တိဖလပတ္တကာလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်သောကာလ၌၊ နိဋ္ဌာပေသိ-ပြီးစေ၏၊ သော-ထိုဥပတိဿပရိဗိုဇ်သည်၊ သောတာပန္နော-သောတာပန်သည်၊ ဟုတွာ-၍၊ ဥပရိဝိသေသေ-အထက်မဂ်ဖိုလ် အထူးကို၊ အပ္ပဝတ္ထေန္တော-မဖြစ်စေနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဧတ္ထ-ဤအထက် မဂ်ဖိုလ်အထူးကို မဖြစ်စေနိုင်သောအရာ၌၊ ကာရဏံ-အကြောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-ရှိသည်ပင် ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိသလ္လက္ခေတွာ-ဤသို့မှတ်၍၊ ထေရံ-အဿဇိ မထေရ်ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဥပရိဓမ္မဒေသနံ-အထက်မဂ်ဖိုလ် အလို့

၄၁ တရားဟောခြင်းကို၊ မာဝဇုယိတ္ထ-မပ္ပားစေကုန်လင့်လော့၊ ဧတ္ထကမေဝ-
 ဤမျှသော တရားဟောခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေလော့၊ အမှာ
 ကံ-ငါတို့၏၊ သတ္တာ-ဆရာဘုရားသည်၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိ-
 နေဘိသနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မေး၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ ဝေဠုဝနေ-
 ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝသတိ-နေတော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်သည်ရှိ
 သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ တုမေ-အရှင်
 ဘုရားတို့သည်၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ ယာထ-ကြွတော်မူကုန်လော့၊ မယံ-အကျွန်ုပ်
 ၏၊ ဧကော သဟာယကော-အဆွေခင်ပွန်း တယောက်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊
 အမေဟိ-ငါတို့သည်လည်း၊ အညမညံ-ချင်း၊ ကတိကံ - ကတိကဝတ်ကို၊
 ကတွာ-ပြု၍၊ အမေသု-ငါတို့တွင်၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊
 အမတံ-အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂစ္ဆတိ-ရ၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ အာရောစေ
 တု-ကြားလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကတိကဝတ်ပြု၏၊ အဟံ-သည်၊ တံပဋိညံ-ထို
 သို့ ဝန်ခံခြင်းကို၊ မောစေတွာ-လွှတ်စေ၍၊ သဟာယကံ - အဆွေခင်ပွန်း
 ကောလိကကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်ခဲ့၍၊ တုမာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အာဂတ
 မဂ္ဂေနဝ-လာသော လမ်းခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ သတ္ထုသန္တိကံ- ဘုရားအထံ
 တော်သို့၊ အာဂမိဿာမ-လိုက်လာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ပဉ္စ
 ပတိဋ္ဌိတေန-ငါးပါးသောအင်္ဂါ၌တည်သဖြင့်၊ ထေရဿ-၏၊ ပါဒမူလသု-
 ခြေရင်းတို့၌၊ နိပဘိတွာ-ပျပ်ဝပ်ရှိခိုး၍၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ပဒက္ခိဏံ-
 လကျာရစ်လှည့်လည်သည်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဥယျော
 ဇေတွာ-လွှတ်လိုက်၍၊ ပရိဗ္ဗာဇကာရာမာဘိမုခေါ-ပရိဗိုဇ်တို့၏ အာရာမ
 တို့သို့ ရှေးရှု၊ အဂမာသိ-သွား၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ကောလိတပရိဗ္ဗာ
 ဇကော-ကောလိတပရိဗိုဇ်သည်၊ ဒုရတောဝ-အဝေးမှလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တံ-
 လာသော၊ တံ-ထိုဥပတိဿပရိဗိုဇ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ မယံ-၏၊
 သဟာယကဿ-အဆွေခင်ပွန်း၏၊ မုခဝဏ္ဏော-မျက်နှာအဆင်းသည်၊ အည
 ဒိဝသေသုဝိယ-တပါးသောနေ့ရက်တို့၌ကဲ့သို့၊ န-မဟုတ်၊ အဒ္ဓါ-မချွတ်၊
 တေန-ထိုဥပတိဿသည်၊ အမတံ-အမြှိုက်နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂတံ-ရအပ်သည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ အမတာဓိဂမံ-အမြှိုက်
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သောပိ-ထိုဥပတိဿ သည်လည်း၊

အဿ-ထိုကောလိတအား၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်၊ အမတံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိ
 ဂတံ-သိသည်မှန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ပဋိဇာနိတော-သိစေ၍၊ တမေဝဂါထံ-ထို
 ဂါထာကိုပင်လျှင်၊ အဘာသိ-ဟော၏၊ ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏
 အဆုံး၌၊ ကောလိတောပိ-ကောလိတသည်လည်း၊ သောတာပတ္တိ ဖလေ-
 သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိတော-တည်၍၊ သမ္မ-အချင်း၊ အမှာကံ-တို့၏၊
 သတ္တာ-ဆရာဘုရားသည်၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဝသတိကိရ-နေသနည်း၊
 ဣတိအာဟ-ဤသို့မေး၏၊ သမ္မ-အချင်း၊ ဝေဠုဝနေကိရ-ဝေဠုဝန်ကျောင်း
 တော်၌ နေတော်မူ၏ဟု၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နော-ငါတို့၏၊ အာစရိယေန-ဆရာ
 ဖြစ်သော၊ အဿဇိထေရေန-အဿဇိမထေရ်သည်၊ ကထိတံ-ပြောအပ်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ သမ္မ-ချင်း၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ အာ
 ယာမ-သွားကြစို့၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ပဿိဿာမ-ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သေ၊သော သာရိပုတ္တထေရော စ နာမ-ဤ ရှင်သာရိ
 ပုတ္တရာထေရ် မည်သည်ကား၊ သဒါပိ-အခါခပ်သိမ်းလည်း၊ အာစရိယပူဇ
 ကောဝ-ဆရာအား ပူဇော်ခြင်း ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊
 သဟာယံ - အဆွေခင်ပွန်း ကောလိတကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ သမ္မ-အချင်း၊
 အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ အဓိဂတံ-ရအပ်သော၊ အမတံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမှာကံ-
 ငါတို့၏၊ အာစရိယဿ - ဆရာဖြစ်သော၊ သဉ္ဇယဿ ပရိဗ္ဗာဇကဿာပိ-
 သိဉ္ဇည်း ပရိဗိုဇ်အားလည်း၊ ကထေဿာမ-ပြောဆိုကုန်အံ့၊ ဗုဇ္ဈမာနော-
 သိထိုက်သည်ရှိသော်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိဿတိ-ကျွတ်ပါလတ္တံ့၊ အပဋိဝိဇ္ဈန္တော-မကျွတ်
 ထိုက်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ-ငါတို့ကို၊ သဒ္ဓဟိတော-ယုံကြည်၍၊ သတ္ထုသန္တိ
 ကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂမိဿတိ-ရောက်လာလတ္တံ့၊ ဗုဒ္ဓဿ-ဘုရားသခင်
 ၏၊ ဓမ္မဒေသနံ-တရားဟောခြင်းကို၊ သုတော-ကြားနာရ၍၊ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ-
 မဂ်ဖိုလ်ကို ထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို၊ ကရိဿတိ-ပြုလတ္တံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ တတော-ထိုသို့ပြောဆိုပြီးမှ၊ ဒွေပိဇနာ-နှစ်ယောက်ကုန်သော ဥပ
 တိဿ ကောလိတတို့သည်လည်း၊ သဉ္ဇယဿ-သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်၏၊ သန္တိကံ-
 အထံသို့၊ အဂမံသု-သွားကုန်၏၊ သဉ္ဇယော-သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည်၊ တေ-ထို
 ဥပတိဿ ကောလိတတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍သာလျှင်၊ တာတာ-အမောင်တို့၊
 ကိ-အသို့နည်း၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သော၊ အမတ

မဂ္ဂဒေသကော-အမြိုက်နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းကို ဟောတတ်သောသူကို၊
 လဒ္ဓေါ-ရ၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ အာမလဒ္ဓေါ-
 ဩော် ရပေပြီ၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ လောကေ-လောက၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်တော်မူ၏၊ လောကေ-လောက၌၊ ဓမ္မော-
 တရားသည်၊ ဥပ္ပန္နော-ဖြစ်တော်မူ၏၊ လောကေ-လောက၌၊ သံဃော-
 သံဃာတော်သည်၊ ဥပ္ပန္နော- ဖြစ်တော်မူ၏၊ တုမေ - သင်ဆရာတို့သည်၊
 တုစ္ဆေ-အချည်းနှီးဖြစ်သော၊ အသာရကေ-အနှစ်မရှိသော အကျင့်၌၊ ဝိစရ
 ထ-ကျင့်ကုန်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ထေ-လာကုန်လော့၊ သဗ္ဗသန္တိကံ-
 ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂမိဿာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊
 တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ-သွားလေကုန်၊ အဟံ-ငါသည်၊ နသက္ခိဿာမိ-
 သွားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ကိံကာရဏာ-အဘယ်
 ကြောင့် မတတ်နိုင်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ မဟာ
 ဇနဿ-လူအပေါင်း၏၊ အာစရိယော ဟုတုာ-ဆရာဖြစ်၍၊ ဝိစရိံ-ကျင့်၍
 နေပြီ၊ ဝိစရန္တဿ-ကျင့်၍နေသော၊ မေ-ငါ၏၊ အန္တေဝါသိကဝါသော-
 အတွင်းတပည့်ပြု၍ နေခြင်းသည်၊ စာဠိယာ-အိုးစရည်းကြီးသည်၊ ဥဒက
 သိဉ္ဇန ဘာဝပတ္တိံ ဝိယ-ရေသွန်းအိုးငယ်အဖြစ်သို့ ရောက်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ အန္တေဝါသိကဝါသံ-အန္တေဝါသိက အဖြစ်ဖြင့် နေ
 ခြင်းကို၊ ဝသိတံ-နေခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို
 သည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရိ-မဆိုလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့
 တောင်းပန်သည်ရှိသော်၊ တာတာ-ငါသား အမောင်တို့၊ ဟောတု-ထိုသို့
 မဆိုအပ်သည်ပင်ဖြစ်စေ၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ- သွားလေကုန်လော့၊
 အဟံ-ငါသည်၊ နသက္ခိဿာမိ-သွားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏၊
 အာစရိယ-ဆရာ၊ လောကေ-လောက၌၊ ဗုဒ္ဓဿ-ဘုရားသခင်၏၊ ဥပ္ပန္နကာလ
 တော ပဋ္ဌာယ ဖြစ်တော်မူသော အခါမှစ၍၊ မဟာဇနော-လူအပေါင်းသည်၊
 ဂန္ဓမာလာဒိ ဟဇတ္ထာ-နံသာပန်း စသည်ကို လက်စွဲလျက်၊ ဂန္ဓာ - သွား၍၊
 တမော-ထိုဘုရားသခင်ကိုသာလျှင်၊ ပူဇေဿတိ-ပူဇော်လတ္တံ့၊ မယံပိ-ငါတို့
 သည်လည်း၊ တဇတ္ထဝ- ထိုဘုရားရှိရာသို့သာလျှင်၊ ဂမိဿာမ - သွားကုန်အံ့၊
 တုမေ-အရှင်ဆရာတို့သည်၊ ကိံကရိယထ-အဘယ်သို့ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-

ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်၊ တာတာ-ငါ့သားတို့၊ ဣမသ္မိံ လောကေ-ဤလောက
 ၌၊ ဒန္ဓာ-ပညာနည်းသော သူတို့သည်၊ ဗဟူကိံ နုခေါ- များကုန်သလော၊
 ဥဒါဟု-ထိုသို့ မဟုတ်မူကား၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိသော သူတို့သည်၊ ဗဟူကိံ နု
 ခေါ-များကုန်သလော၊ ဣတိ ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ အာစရိယ - ဆရာဒိဋ္ဌိ
 တက္ကတွန်း၊ ဒန္ဓာ-ပညာနဲ့ သူတို့သည်၊ ဗဟူ-များကုန်၏၊ ပဏ္ဍိတာစနာမ-
 ပညာရှိတို့သည်ကား၊ ကဒါစိဝေ-အနည်းငယ်တို့ သည်သာလျှင်၊ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတာ-ငါ့သားတို့၊ တေန
 ဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိသောသူတို့သည်၊ သမဏဿ ဂေါတ
 မဿ-ရဟန်း ဂေါတမ၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂမိဿန္တိ - သွားကုန်လတ္တံ့၊
 ဒန္ဓာ-မိုက်မဲတွေဝေကုန်သော၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ အမှာကံ - ငါတို့၏၊
 သန္တိကံ-အထံသို့၊ အာဂမိဿန္တိ-လာကုန်လတ္တံ့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆ
 ထ-သွားကုန်လော့၊ အဟံ-ငါသည်၊ နဂမိဿာမိ-သွားခြင်းငှာ မတတ်နိုင်၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆိုနိုင်ခက်တပြီးကား၊ အာစရိယ-
 ဆရာ၊ တုမေ-အရှင်တို့သည်၊ ပညာယိဿထ-သိရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆိုခဲ့၍၊ ပက္ကမိံ သု-ဖဲကုန်၏၊ တေသု-ထိုဥပတိဿ ကောလိတ တို့သည်၊
 ဂစ္ဆန္တေသု-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ သဉ္ဇယဿ-သိဉ္ဇည်း တက္ကတွန်း၏၊ ပရိ
 သာ-ပရိသတ်သည်၊ ဘိဇ္ဇိ-ပျက်စီးကွဲပြား၏၊ တသ္မိံ ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ အာ
 ရာမော-တက္ကတွန်းပရိဗိုဇ်တို့၏ နေရာ ကျောင်းအာရာမ်သည်၊ တုဇ္ဈော-
 အချည်းနှီး ရဟန်းမရှိ ဆိတ်ငြိမ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏သော-ထိုသိဉ္ဇည်း
 သည်၊ တုဇ္ဈံ-ဆိတ်ငြိမ်သော၊ အာရာမံ-ကျောင်းအာရာမ်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊
 ဥဏှံ-ပူသော၊ လောဟိတံ-ကို၊ ဆဉ္ဇေသိ-အန်၏၊ တေဟိ-ထို ဥပတိဿ
 ကောလိတတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂစ္ဆန္တေသု-သွားကုန်သော၊ ပဉ္စသု ပရိဗ္ဗာ
 ဇကသတေသု-ငါးရာကုန်သော ပရိဗိုဇ်တို့တွင်၊ အစုကေယျသတာနိ-အခွဲနှင့်
 တကွ သုံးရာကုန်သောသူတို့သည်၊ သဉ္ဇယဿ-သိဉ္ဇည်း တက္ကတွန်းအထံသို့၊
 နိဝတ္တိံ သု-ပြန်လည်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုပရိဗိုဇ်တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တေသု-သွားကုန်
 သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော-၏၊ အန္တေဝါသိကေဟိ-အန္တေဝါသိက ဖြစ်ကုန်
 သော၊ အစုတေယျေဟိ ပရိဗ္ဗာဇကသတေဟိ-အခွဲနှင့်တကွ သုံးရာကုန်သော
 ပရိဗိုဇ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ ဝေဠုဝနံ-ဝေဠုဝနံကျောင်းတော်သို့၊ အဂမိံ သု-

သွားကုန်၏။ သတ္တာ-သည်။ စတုပရိသာမဇ္ဈေ-ပရိသတ်လေးပါးအလယ်၌၊
 နိဿိန္ဒော-နေလျက်၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေန္တော-ဟောတော်မူစဉ်၊ ဒုရ
 တောဝ-အဝေးမှသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆန္တေသု-လာကုန်သော၊ တေသု-ထို ဥပ
 တိဿ ကောလိဟတို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေသိ-
 ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ကောလိတောစ-ကောလိတ၌၊ ဥပ
 တိဿော စ-ဥပတိဿ၌၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧတေဒွေ သဟာယကာ-ဤအဆွေ
 ခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ အာဂစ္ဆန္တိ-လာကုန်၏။ ဧတေ-ဤသို့တို့သည်၊
 မေ-ငါ၏၊ သာဓကယုဂံ-သာဝကအစုံသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ အဂ္ဂံ
 ဘဒြယုဂံ-မြတ်သော ကျေးဇူးသတင်းဖြင့် ကောင်း၏ဟု ချီးမွမ်း ချီးမြှင့်
 ထိုက်သော တပည့်အစုံသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အာမန္တေ
 သိ-မိန့်တော်မူ၏။ တေ-ထိုဥပတိဿ ကောလိဟတို့သည်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိဿိ
 ဒိ-သု-နေကုန်၏။ နိဿိဒိတောစပန-နေပြီး၍ကား၊ တေ-ထို အဆွေခင်ပွန်း
 နှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ တေ-ဤစကားကို၊ အဝေါ
 စုံ-နားတော်လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊
 ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရဟန်း အဖြစ်ကို၊
 လဘေယျာမ-ရပါလိုကုန်၏။ ဥပသမ္ပဒံ-ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ ဘဘေယျာမ-ရပါ
 လိုကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ထေ-လာ
 ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဘဂဝါ-ဘုရားသခင်သည်၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။
 ဓမ္မော-တရားတော်ကို၊ သွာချာတော-ကောင်းစွာ ဟောအပ်ပြီ၊ သမ္မာ-
 ကောင်းစွာ၊ ဒုက္ခဿ-ဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်း၏၊ အန္တကိရိယာယ-အဆုံးကို
 ပြုခြင်းငှာ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သော အကျင့်ကို၊ စရထ - ကျင့်ကုန်လော့၊
 ဣတိ ဝစန္တရမေဝ-ဤသို့ ဆိုတော်မူသော စကား၏ အခြားမဲ့၌သာလျှင်၊
 သဗ္ဗေ-အလုံးစုံကုန်သော သူတို့သည်၊ ဣဒ္ဓိမယ ပတ္တ စိဝရဇရာ-တန်းခိုးဖြင့်
 ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်၍၊ သဠိဝဿိကထေရာဝိယ - အဝါ
 ခြောက်ဆယ်ရှိကုန်သော ရဟန်းတို့ကဲ့သို့၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်၏။ အထ-
 ထိုနောင်မှ၊ နေသံ-ထိုဥပတိဿ ကောလိဟတို့၏၊ ပရိသာယ - ပရိသတ်
 အား၊ စရိယဝသေန-စရိုက်၏ အစွမ်းဖြင့်၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဓမ္မ

ဒေသနံ - တရားဟောခြင်းကို၊ ဝဇေသိ-ပွားစေ၏၊ ဒေ အဂ္ဂသာဝကေ-
 နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အဝသေသာ - ကြွင်း
 ကုန်သောပရိသတ်တို့သည်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-ရောက်
 ကုန်၏၊ အဂ္ဂသာဝကာနံပန - အဂ္ဂသာဝက တို့အားကား၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယ
 ကိစ္စံ-အထက် မက်သုံးပါး ကိစ္စသည်၊ နနိဋ္ဌာသိ - မပြီး၊ ကိံ-ကာရဏာ-
 အဘယ် အကြောင်းကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊ သာဝက ပါရမိဉာဏဿ-
 သာဝက ပါရမိဉာဏ်၏၊ မဟန္တတာယ-ကျယ်ဝန်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ န
 နိဋ္ဌာသိ-မပြီး၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ မဟာမောဂ္ဂလာနော-အရှင်
 မောဂ္ဂလာန်သည်၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ-ရဟန်းပြုသော နေ့မှ စ၍၊
 သတ္တမေ ဒိဝသေ-ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ-မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊
 ကလ္လဝါဠိနာမ-ကလ္လဝါဠိမည်သော၊ ဂါမိ-ရွာကို၊ ဥပနိဿာယ-အမှီပြု၍၊
 ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ ထိနမိဒ္ဓေ-ငိုက်မျည်းခြင်းသို့၊ ဩက္ကမန္တေ-သက်
 သည်ရှိသော်၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ သံဝေဇိတော-ထိတ်လန့်စေလျက်၊
 ထိနမိဒ္ဓေ-ငိုက်မျည်းခြင်းကို၊ ဝိနောဒေတွာ - ဖျောက်၍၊ တထာဂတေန-
 ဘုရားသခင်သည်၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်သော၊ ဓာတုကမ္မဋ္ဌာနံ-ဓာတုကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
 သုဏန္တောဝ-နာစဉ်လျှင်၊ ဥပရိမဂ္ဂတ္တယကိစ္စံ - အထက်မက်သုံးပါး ကိစ္စကို၊
 နိဋ္ဌာပေတွာ-ပြီးစေ၍၊ သာဝကပါရမိဉာဏဿ- သာဝက ပါရမိဉာဏ်၏၊
 ဧတ္ထကံ-သို့၊ ပတ္တော-၏၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရောပိ-သာရိပုတ္တရာ မထေရ် သည်
 လည်း၊ ပဗ္ဗဇိတဒိဝသတော ပဋ္ဌာယ-ရဟန်းပြုသောနေ့မှစ၍၊ အစုမာသံ-
 လခွဲကို၊ အတိက္ကမိတွာ-လွန်၍၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ငါကွ၊
 တမေဝရာဇဂဟံ-ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကိုပင်လျှင်၊ ဥပနိဿာယ-မှီ၍၊ သူကရခဋ္ဌ
 လေဏေ - သူကရခဋ္ဌမည်သော လိုက်၌၊ ဝိဟရန္တော - နေတော် မူလျက်၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဘာဂိနေယျဿ-တူဖြစ်သော၊ ဒီသ နခ ပရိဗ္ဗာဇကဿ-
 ဒီသနခမည်သော ပရိဗိုဇ်အား၊ ဝေဒနာပရိဂ္ဂဟဏ သုတ္တန္တေ- ဝေဒနာကို
 သိမ်းဆည်းရာ သိမ်းဆည်းကြောင်း ဖြစ်သော သုတ္တန်ကို၊ ဒေသိယမာန-
 ဟောအပ်သည် ရှိသော်၊ သုတ္တာနုသာရေန-သုတ်ကိုအစဉ်မှီးသဖြင့်၊ ဉာဏံ-
 ဉာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ ပရဿ-သုတပါး၏၊ ဝဇိုဟဘတ္တံ-ခူးအပ်
 သောထမင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇန္တောဝိယ စားသောသုက္ကံသို့၊ သာဝကပါရမိဉာဏဿ-

သာဝကပါရမီညဏ်၏။ မတ္ထကံ-အပြီးသို့၊ ပတ္တော-ရောက်၏။ အာယသ္မာ-အရှင်
သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်လျှင်၊ မဟာပညောနန-ပညာ ကြီးတော် မူသည်
မဟုတ်လော၊ အထ-ထိုသို့ပညာကြီးပါလျက်၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ မဟာ
မောဂ္ဂလာနတော-အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်ထက်၊ စိရတရေန-ကြာမြင့်စွာမှ၊
သာဝက ပါရမီညဏ်-သာဝကပါရမီညဏ်သို့၊ ပါပုဏ်-ရောက်လေဘိသနည်း၊
ဣတိ-ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ပရိကမ္မမဟန္တတာယ-များသောပရိကံရှိတော်မူသည်၏
အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-ထင်စွာဆိုဦးအံ့၊ ဒုဂ္ဂတမနုဿာ-ဆင်းရဲသောသူတို့
သည်၊ ကတ္ထစိ-တစုံတခုသောအရပ်သို့၊ ဂန္တုကာမာ-သွားလိုကုန်သည်ရှိသော်၊
ခိပ္ပမေဝ-သာလျှင်၊ နိက္ခမန္တိ-ထွက်ကုန်၏၊ ရာဇ္ဇနံပန-မင်းတို့အားကား၊ ဟတ္ထိ
ဝါဟန ကပ္ပနာဒိဟိ - ဆင်ယဉ် မြင်းယဉ် ကကြီးတန်းဆာ ဗိုလ်ပါ စစ်သည်
အစရှိသည်တို့ဖြင့်၊ မဟန္တံ-များစွာသော၊ ပရိကမ္မံ-အဆောက်အဦကို၊ လဒ္ဓု-
ရခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိယထာ-သင့်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ဣဒံသမ္ပဒံ-ဤဥပမာ
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဝေဒိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏၊ တံဒီဝသညေဝ - ထိုနေ၌ပင်လျှင်၊
သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝေဠုဝနေ - ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ
ရန္တော-နေတော်မူလျက်၊ သာဝကသန္တိပါတံ-သာဝက အစည်းအဝေးကို၊
ကတာ-ပြု၍၊ ဒိန္တံ ယေရာနံပန-နှစ်ဦးသောမထေရ်တို့အားကား၊ အဂ္ဂသာဝ
ကဌာနံ-အဂ္ဂသာဝက အရာကို၊ ဒတာ-ပေး၍၊ ပါတိမောက္ခံ-ပါတိမောက်
ကို၊ ဥဒ္ဓိသိ-ပြတော်မူ၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈာယိံ-သု-ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချ
ကုန်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ မုခေါလောကနေန-မျက်နှာ ကြည့်
သဖြင့်၊ ဘိက္ခု-ဆွမ်းကို၊ ဒေတိ-ပေး၏၊ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ-အဂ္ဂသာဝကအရာ
ကို၊ ဒဒန္တနနာမ- ပေးခြင်း မည်သည်ကား၊ ပဌမံပဗ္ဗဇိတာနံ- ရွှေဦးစွာ
ရဟန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပဉ္စဝဂ္ဂိယာနံ-ပဉ္စဝဂ္ဂိတို့အား၊ ဒါတုံဝဇ္ဇတိ - ပေးခြင်း
ငှာ သင့်၏၊ ဧတေ-ဤပဉ္စဝဂ္ဂိတို့ကို၊ အနောလောကေန္တေန-မကြည့်သည်
ရှိသော်၊ ဟသထေရ ပမုခါနံ-ယသမထေရ်လျှင် အမှူးအကြီးဖြစ်ကုန်သော၊
ပဉ္စပဏ္ဏာသ ဘိက္ခုနံ-ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒါတုံ
ဝဇ္ဇတိ-ပေးခြင်းငှာ သင့်၏၊ ဧတေ-ဤရဟန်းတို့ကို၊ အနောလောကေန္တေန-
မကြည့်ပြန်သည်ရှိသော်၊ တိံသဇနာနံ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယာနံ-သုံးကျိပ်သော ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိ
တို့အား၊ ဒါတုံ ဝဇ္ဇတိ-ပေးခြင်းငှာ သင့်၏၊ ဧတေ-ဤရဟန်းတို့ကို၊ အနော

လောကေန္တေန မကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဥရုဝေဠ ကဿပါဒီနံ-ဥရုဝေဠကဿပ
 အစရှိကုန်သော၊ တေဘာတိကာနံ - ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့အား၊
 ဒါတုံဝဇ္ဇတိ-ပေးသင့်၏၊ ဧတ္တကေ-ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ ဧတေပနမဟာ
 ထေရေ-ဤမဟာထေရ်ကြီးတို့ကိုကား၊ ပဟာယ-ပစ်ပယ်လှုပ်ထား၍၊ သဗ္ဗ
 ပစ္စာ-အလုံးစုံသောရဟန်းတို့နောက်မှ၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ - ရဟန်း ဖြစ်ကုန်သော
 ဥပတိဿ ကောလိတတို့အား၊ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ - အဂ္ဂသာဝက အရာကို၊
 ဒဒန္တေန-ပေးခြင်းသည်၊ မုခံ သြလောကေတွာ-မျက်နှာကိုကြည့်၍၊ ဒိန္တံ-
 ပေးအပ်၏၊ ဣတိ ဝဒိ-သု-ဤသို့ မနာလိုဟန် ကဲ့ရဲ့ စကားဆိုကုန်၏၊ သတ္ထာ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကိံ-ကထေထ-အဘယ် စကားကို
 ဆိုကြကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ - ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဣဒံ
 နာမာတိ - ဤမည်သောစကား ဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု၊ ဝုတ္တေ-နားတော်
 လျှောက်သော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ မုခံသြလော
 ကေတွာ-မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ နဒေမိ-မပေး၊ ဇေတ
 သံပန-ဤရဟန်းတို့၏ကား၊ အတ္တဇနာ အတ္တနော-မိမိမိမိ၏၊ ပတ္တိတံပတ္တိ
 တမေဝ-တောင့်တတိုင်း တောင့်ကတိုင်းကိုသာလျှင်၊ ဒေမိ-ပေး၏၊ ဟိ-ထို
 စကားသင့်စွ၊ အညာတကောဏှညော-အညာတကောဏှည မထေရ်သည်၊
 ဧကသ္မိံသဿ-တကြိမ်စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်း၌၊ နဝဝါရေ-ကိုးကြိမ်
 တိုင်တိုင်၊ အဂ္ဂဿဒါနံ-ကောက်ဦးအလှူကို၊ ဒဒန္တေန-ပေးလှူသည် ရှိသော်၊
 အဂ္ဂသာဝကဌာနံ-အဂ္ဂသာဝကရာထူးကို၊ ပတ္ထေတွာ-တောင့်တ၍၊ နအဒါ
 တိ-မလှ၊ အဂ္ဂဓမ္မံ-ရှေ့ဦးစွာ သိအပ်သော တရားဟူသော၊ အရဟတ္တံပန-
 အရဟတ္တဖိုလ်ကိုကား၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော သူတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဋိဝိဇ္ဈိ
 တုံ-ထိုးထွင်း၍သိခြင်းငှာ၊ ပတ္ထေတွာ-တောင့်တ၍၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘဂဝါ-ရှင်ပင်ဘုရား၊ ကဒါပန-အဘယ်
 အခါ၌ လှူဘူးလေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-
 ရဟန်းတို့၊ သုဏိဿထ-နာကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
 ဘန္တေ-ဘုရား၊ အာမ-ဪ နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်လတ်
 သော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣတော-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ဧကနဝုတိကပ္ပေ-
 ကိုးဆဲ့ တကမ္ဘာထက်၌၊ ဝိပဿီနာမ ဘဂဝါ-ဝိပဿီအမည်ရှိသော ဘုရား

သည်။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်တော်မူ၏။ တဒါ-ထို
 အခါ၌၊ မဟာကာဠော-မဟာကာဠလည်းကောင်း၊ စူဠကာဠော-စူဠကာဠ
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘာတိကာ-ညီနောင် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဒေ
 ကုဋ္ဌမ္ပိကာ-သုကြွယ် နှစ်ယောက်တို့သည်၊ မဟန္တသလိခေတ္တံ-ကျယ်ဝန်း
 သော သလေးစပါးခင်းကို၊ ဝပ္ပိပေသံ-စိုက်ပျိုးကုန်၏။ အထ - ထိုအခါ၌၊
 ကေဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ စူဠကာဠော-စူဠကာဠသည်၊ သလိခေတ္တံ-သလေး
 စပါးစိုက်ရာ လယ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကံ သာလိဂဗ္ဘံ-တခုသော သလေး
 စပါးဖုံးကို၊ ဖာလေတွာ-ခွဲ၍၊ ခါဒိတံ - စားအပ်သည် ရှိသော်၊ အတိမဓုရံ-
 အလွန်ချိုမြိန်သော အရသာရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုစူဠကာဠ
 သည်၊ ဗုဒ္ဓပမုဿ သံဃဿ-ဘုရားအမှူးရှိသော ရဟန်း သံဃာအား၊ သာလိ
 ဂဗ္ဘဒါနံ-သလေးစပါးဖုံးအလှူကို၊ ဒါတုကာမော-လှူလိုသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊
 ဇေဋ္ဌဘာတိကံ-အစ်ကိုကြီး မဟာကာဠသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ဘာတိ
 က-နောင်တော်၊ သာလိဂဗ္ဘံ-သလေးစပါးဖုံးကို၊ ဖာလေတွာ-ခွဲ၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ-
 ဘုရားတို့အား၊ အနုစ္ဆဝိကံကတွာ-လျှောက်ပတ်သည်ကိုပြု၍၊ ပစာပေတွာ-
 ချက်ပြုတ်စေ၍၊ ဒါနံ-ကို၊ ဒေမ-ပေးလှူကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့ ဆို၏။
 ကနိဋ္ဌ-ညီငယ်စူဠကာဠ၊ ကိံဝဒေသိ-အသို့ဆိုဘိသနည်း၊ သာလိဂဗ္ဘံ သလေး
 ဖုံးကို၊ ဖာလေတွာ-ခွဲ၍၊ ဒါနံနာမ-လှူခြင်းမည်သည်ကား၊ အတိတေ-ရှေး လွန်
 လေပြီးသောအခါ၌၊ နေဝဘူတပုဗ္ဗံ-မဖြစ်စဘူး၊ အနာဂတေပိ-၌လည်း၊ န
 ဟဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ သဿိ-ကောက်ကို၊ နနာသေဟိ-မဖျက်ဆီးပါလင့်၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဝုတ္တေပိ-ဆိုသော်လည်း၊ သော-ထိုစူဠကာဠ သုကြွယ်သည်၊ ပုနပျာနံ-
 အဘန်တလဲလဲ၊ ယာစိယေဝ-တောင်းပန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ-ထိုသို့
 တောင်းပန်သောအခါ၌၊ နံ-ထိုစူဠကာဠကို၊ ဘာတာ-နောင်တော် မဟာ
 ကာဠသည်၊ ဟေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ သာလိခေတ္တံ - သလေးစပါးခင်းကို၊
 ဒေ ကောဠာသေ-နှစ်စုတို့ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ မမ ကောဠာသံ - ငါ့အစုကို၊
 အနာမသိတွာ-မသုံးသပ်မူ၍၊ အတ္တနောကောဠာသေ-မိမိအစုအဘို့ဖြစ်သော၊
 ခေတ္တံ-လယ်၌၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ဣစ္ဆသိ-ပြုခြင်းငှာ အလိုရှိ၏။ တံ-ထိုအမှု
 ကို၊ ကရေဟိ-ပြုလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ သော-ထို စူဠကာဠသည်၊
 သာဓူတိ-ကောင်း၏ဟူ၍၊ ခေတ္တံ-လယ်ကို၊ ဝိဘဇိတွာ-ခွဲဝေ၍၊ ဗဟုမနုဿ-

လူအများတို့ကို၊ ဟတ္ထကမ္မ-လက်မှုကို၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်ငှားရမ်း၍၊ သာ
 လိဂဗ္ဘိ-သလေးဖုံးကို၊ ဖာလေတွာ-ခွဲ၍၊ နိရုဒကေန ခီရေန-ရေမရှိသောနို့ရည်
 ဖြင့်၊ ပစာပေတွာ-ချက်ပြုတ်စေ၍၊ သပ္ပိမဓုသက္ကရာဒိဟိ-ထောပတ်ပျားတင်လဲ
 သကာစသည်တို့ဖြင့်၊ ယောဇေတွာ-ဖျော်၍၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿဘိက္ခူသံဃဿ-ဘုရား
 အမှူးရှိသော ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ဘတ္တကိစ္စပရိ
 ယောသာနေ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော အဆုံး၌၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မမ-
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဣဒံ အဂ္ဂဒါနံ-ဤသလေးဖုံး ကောက်ဦး အလှူသည်၊ အဂ္ဂ
 ဓမ္မဿ-အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော သူတို့၏ ရှေ့ဦး
 စွာ၊ ပဋိဝေဓာယ-ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ သံဝတ္တတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ
 အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သတ္ထာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ဒါယကာတောင်း
 သည့် ဆုအတိုင်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုမောဒနံ-
 သလေးဖုံး ဆွမ်းလှူရာ၌ အနုမောဒနာကို၊ အကာသိ-ပြုတော်မူ၏၊ သော-
 ထိုဝဋ္ဋကာဠသည်၊ ခေတ္တံ-လယ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဩလောကေန္တော-
 ကြည့်သည်ရှိသော်၊ သကလခေတ္တံ-လယ်အလုံးသည်၊ ကဏ္ဍိကာ ဗဒ္ဓေဟိဝိယ-
 အချက်တို့ဖြင့်ဖွဲ့ခြင်းတို့ကဲ့သို့၊ သာလိသီသေဟိ-သလေးစပါးနှံတို့ဖြင့်၊ သဉ္ဇန္တံ-
 ဖုံးလွှမ်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ပဉ္စဝိဓပီတိံ-ငါးပါး အပြားရှိသော ပီတိ
 ကို၊ ပဋိလဘိတွာ-ရ၍၊ မေ-ငါ့အား၊ လာဘာဝတ-ရတော်ပေစွတကား၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ ပုထုကကာလေ-စပါးနှံထွက်သော အခါ
 ၌၊ ပုထုကဂုံနာမ-အနှံဦး အလှူမည်သည်ကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ဂါမဝါသီဟိ-
 ရွာသူရွာသား အပေါင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အဂ္ဂသဿံနာမ-သလေးစပါး
 အနှံဦးအလှူမည်သည်ကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ လာယနေ-စပါးရိတ်သောအခါ
 ၌၊ လာယနဂုံ-ရိတ်ဦး အလှူမည်သည်ကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ဝေဏိကရဏေ-
 လက်ဆုပ်ပြုသောအခါ၌၊ ဝေဏဂုံ-လက်ဆုပ်ဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ကလာ
 ပါဒီသု-ကောက်လှိုင်းစည်းသောအခါ စသည်တို့၌၊ ကလာပဂုံ - ကောက်
 လှိုင်းဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ခဠဂုံ-တလင်းသို့ ချသောအခါ၌ တလင်းဦးကို၊
 အဒါသိ-လှူ၏၊ မဒ္ဒနဂုံ-နယ်သောအခါ၌ နယ်ဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ မိနဂုံ-
 ခြင့်သောအခါ၌ ခြင့်ဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ကောဠဂုံ-ကျီသို့ သွင်းသော
 အခါ၌ ကျီဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ဣတိဧဝံ-သို့၊ ကေသ္မိံသဿေ-တကြိမ်

စိုက်ပျိုးရာ ကောက်အတွင်း၌၊ နဝဝါရေ - ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ အဂ္ဂဒါနံ-
အလှူဦးကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ တဿ-ထိုစဉ်ကဋ္ဌာအား၊ သဗ္ဗဝါရေသု-အလုံး
စုံ အကြိမ်ကြိမ်လှူရာတို့၌၊ ဂဟိတ ဂဟိတဌာနံ-ယူရာယူရာအရပ်သည်၊ ပရိ
ပူရိ-ပြည့်၏၊ သဿံ-ကောက်သည်၊ အတိရေက ဥဌာန သမ္ပန္နံ-အလွန်အား
ဖြင့် ဖြစ်သော အသီးအနှံနှင့် ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-မှန်၏၊
ဓေဓမ္မောနာမ-ဤတရားမည်သည်ကား၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ ရက္ခန္တံ-
စောင့်သောသူကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ-ဘုရား
ရှင်သည်၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

ဟဝေ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဓမ္မော-တရားသည်၊ ဓမ္မစာရိ-တရားကိုကျင့်
သောသူကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ သုစိဏ္ဏော - ကောင်းစွာ ကျင့်အပ်သော၊
ဓမ္မော-တရားသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာသုံးပါးကို၊ အာဝဟတိ-ရွက်ဆောင်၏၊
ဓေ-ဤသို့ချမ်းသာသော သဘောသည်ကား၊ သုစိဏ္ဏေ သုစိဏ္ဏဿ-သော၊
ဓမ္မေ ဓမ္မဿ-၏၊ အာနိသံသော-အကျိုးတည်း၊ ဓမ္မစာရိ-တရားကို ကျင့်
လေ့ရှိသောသူသည်၊ ဒုဂ္ဂတိ-အပါယ်လေးပါးသို့၊ နဂစ္ဆတိ-မလား၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အာဟ-၏။

ဧဝံ-ဤသို့၊ ဧသော-ဤအညာတကောဏှညသည်၊ ဝိပဿိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ
ကာလေ-ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်ထက်တော်၌၊ အဂ္ဂဓမ္မံ-တရားဦးကို၊
ပဋိဝိဇ္ဇိတုံ-ထိုးထွင်း၍ သိခြင်းငှာ၊ ပတ္ထေန္တော-တောင့်တလျက်၊ နဝဝါရေ-
ကိုးကြိမ်တိုင်တိုင်၊ အဂ္ဂဒါနာနံ-အလှူဦးတို့ကို၊ အဒါသိ-လှူ၏၊ ဣတော-
ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿ မတ္ထကေပန- ကမ္ဘာတသိန်း၏ အထက်၌
ကား၊ ဟံသာဝတီနာမ နဂရေ-ဟံသာဝတီ မည်သောပြည်၌၊ ပဒုမုတ္တရ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေပိ-ပဒုမုတ္တိရ်ဘုရား လက်ထက်တော်၌လည်း၊ သတ္တာ
ဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ တဿဘဂဝ
တော-ထိုပဒုမုတ္တိရ်ဘုရားသခင်၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ-
၍၊ အဂ္ဂဓမ္မဿ-တရားဦးကို၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဋိဝိဇ္ဇနတ္ထမေဝ-ထိုးထွင်း
၍ သိရခြင်း၏အကျိုးကို သာလျှင်၊ ပတ္ထနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ထပေသိ-
တောင့်တ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမိနာ-ဤသူသည်၊ ပတ္ထိတမေဝံ-တောင့်တ
တိုင်းကိုသာလျှင်၊ မယာ-ငါသည်၊ ဒိန္နံ-ပေးအပ်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊

အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ မုခံဩလောကေတွာ-မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍၊ နဒေမိ-မပေး၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ ယသ ကုလပုတ္တ ပမုခါ - ယသ သတို့သား အမှူးရှိ ကုန်သော၊ ပဉ္စပညာသဇနာ-ငါးကျိပ် ငါးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်၊ ကိံကမ္မံ - အဘယ်သို့သော ကောင်းမှုကံကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဧတေပိ-ဤရဟန်းတို့သည်လည်း၊ ကေဿ ဗုဒ္ဓဿ-ဘုရားတဆူ၏၊ သန္တိကေ - အထံ၌၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထေန္တာ-တောင့်တကုန်လျက်၊ ဗဟံ-များစွာ၊ ပုညကမ္မံ-ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ဗုဒ္ဓေ-ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္နေ-မဖြစ်မီ၊ သဟာယကာ-ချစ်ကြည်သဖြင့် အကျွမ်းဝင်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတွာ-ကုန်၍၊ ဝဂ္ဂဗန္ဓုနေန - အပေါင်းအစုဖွဲ့သဖြင့်၊ ပုညာနိ-ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေန္တာ - ပြုကုန်သည် ရှိသော်၊ အနာထမတသရီရာနိ- ကိုးကွယ်ရာမရှိ အထီးကျန်၍ သေလေသောသူတို့၏ အကောင်တို့ကို၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တာ-သုတ်သင်ကုန်လျက်၊ ဝိစရိံသု-သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏၊ တေ - ထိုသူတို့သည်၊ ဧကဒိဝသံ - တနေ့သ၌၊ သဂဗ္ဘဏ္ဍိကာလကံတံ-ကိုယ်ဝန်ရှိလျက် သေလေသောမိန်းမကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဈာပေဿာမိတိ - သင်္ဂြိုဟ်အံ့ဟု၊ သုသာနံ-သို့၊ ဟရိံသု - ဆောင်ယူကုန်၏၊ တေသု-ထိုငါးကျိပ်ငါးယောက်သောသူတို့တွင်၊ ပဉ္စဇနေ-ငါးယောက်သောသူတို့ကို၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဈာပေထာတိ-သင်္ဂြိုဟ်ရစ်ကုန်လော့ဟု၊ သုသာနေ-သင်းချိုင်း၌၊ ထပေတွာ-ထားခဲ့၍၊ သေသာ-ကြွင်းသော သူတို့သည်၊ ဂါမံ-ရွာတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယသဒါရကော-သည်၊ တံမတသရီရံ-ထိုမိန်းမ သေကောင်ကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ သူလေဟိ-တံစူးဝါးတို့ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတွာ-ထိုး၍၊ ပရိဝတ္တေတွာ ပရိဝတ္တေတွာ-ပြန်လှန်၍ ပြန်လှန်၍၊ ဈာပေန္တော-သင်္ဂြိုဟ်သည်ရှိသော်၊ အသုဘသညံ-တင့်တယ်ခြင်း မရှိဟူသော အမှတ်သညာကို၊ ပဋိလဘိ-ရ၏၊ ဣတရေသံ-ယသ သတို့သားမှတပါးကုန်သော၊ စတုန္တံ ဇနာနံ-လေးယောက်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဣမံ သရီရံ-ဤမိန်းမ အလောင်းကောင်ကို၊ ပဿထ-ရှုကုန်လော့၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုကိုယ်အစိတ်၌၊ ဝိဒ္ဓံသိတစမ္ပံ-ပျက်စီးသော အရေ

သည်။ ကဗရဂေါရူပံဝိယ-နှားပြောက်ကျားကဲ့သို့၊ အသုစိဒုဂန္ဓရူပံ-မစင်၏အနံနှင့်တူသော အနံအဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ပဋိကူလံ-စက်ဆုပ်ရွံရှာသွယ်ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒဿေတိ-ပြ၏၊ တေပိ-ထိုသူတို့သည်လည်း၊ တတ္ထထို သားငယ်နှင့်တကွ မိန်းမသေကောင်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရာ၌၊ အသုဘသည်-အသုဘသည်ကို၊ ပဋိလဘိသု-ရကုန်၏၊ ပဉ္စပိ-ငါးရောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇနာ-ထိုသူတို့သည်၊ ဂါမံ-ရွာသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သေသသဟာယကာနံ-ကြွင်းသော အဆွေခင်ပွန်းတို့အား၊ ကထယိသု-ပြောဆိုကုန်၏၊ ယသောပနဒါရကော-ယသမည်သောလူလင်သည်၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ မာတာပိတုနဉ္စ-မိဘတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘရိယာယစ-မယားအားလည်းကောင်း၊ ကထေသိ-ပြောဆို၏၊ တေ သဗ္ဗေပိ-ထိုအလုံးစုံသောသူတို့သည်လည်း၊ အသုဘံ-အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဘာဝယိသု-ပွားစေကုန်၏၊ ဣဒံ-ဤသို့ ဆိုအပ်ပြီးသည်ကား၊ ဧတေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မု-ရှေးကောင်းမှုကံတည်း၊ ဧတေနော-ဤ ရှေးကံကြောင့်လျှင်၊ ယသဿ-ယသသတို့သား၏၊ ဣတ္တာဂါရေ-မိန်းမ၏တည်ရာအိမ်၌၊ သုသာနသညာ-သုသာန်ဟူသော အမှတ်သညာသည်၊ ဥပဇ္ဇိ-ဖြစ်၏၊ တောယစ ဥပနိဿယ သမ္ပတ္တိယာ-ထိုသို့ သဘောရှိသော အားကြီးသော ဥပနိဿယပစ္စည်း၏ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်လည်း၊ သဗ္ဗေသံပိ-အလုံးစုံသောသူတို့ထက်လည်း၊ ဝိသေသာဓိဂမော-အထူးအားဖြင့်ဖြစ်သော မဂ်ဖိုလ်ကိစ္စသည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဣမေပိ - ဤသူတို့သည်လည်း၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ပတ္ထိတမေဝ-တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်၊ လဘိသု-ရကုန်၏၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ မုခံ သြလောကေတွာ - မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍၊ နဒမ္ပိ-မပေး၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိယသဟာယကာပန-ဘဒ္ဒဝဂ္ဂိဖြစ်ကုန်သော ချစ်ကြည်လေးမြတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်ကား၊ ကိံ-ကမ္မ-အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကံကို၊ ကရိသု-ပြုခဲ့ဘူးကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဧတေပိ-ထိုသူတို့သည်လည်း၊ ပုဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-ရှေးဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထေတွာ-တောင့်တ၍၊ ပုညာနိ-ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊

ဗုဒ္ဓေ-ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္န-မဖြစ်မီ၊ တိံသ-သုံးကျိပ်သော သူတို့သည်၊
 ဓုတ္တာဟုတွာ-သေသောက်ကြူးဖြစ်ကုန်၍၊ တုဏှိလောဝါဒံ-တုဏှိလဆရာ၏
 အဆုံးအမကို၊ သုတွာ-နာခံ၍၊ သဠိဝဿ သဟဿာနိ-အနှစ်ခြောက်သောင်း
 တို့ ပတ်လုံး၊ ပဉ္စသီလနိ-ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ ရက္ခိံသု-စောင့်ကုန်၏၊
 ဧဝံ-ဤသို့၊ ဣမေပိ-ဤသူတို့သည်လည်း၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ပတ္ထိတမေဝံ-
 တောင့်တတိုင်းကိုသာလျှင်၊ လဘိံသု-ရကုန်၏၊ အဟံ - ငါဘုရားသည်၊
 မုခံဩလောကေတွာ-မျက်နှာကြည့်၍၊ နဒမ္ပိ-မပေး၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်
 မူ၏။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဥရုဝေဠု ကဿပါဒယော ပန - ဥရုဝေဠု ကဿပ
 စသောသူတို့သည်ကား၊ ကိံကမ္မံ-အဘယ်မည်သော ကောင်းမှုကို၊ ကရိံသု-
 ပြုခဲ့ဘူးကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ တေပိ-ထို
 သူတို့သည်လည်း၊ အရဟတ္တမေဝ-အရဟတ္တဖိုလ်ကိုသာလျှင်၊ ပတ္ထေတွာ-
 တောင့်တမြော်ခေါ်၍၊ ပုညာနိ-ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရိံသု-ပြုခဲ့ဘူးကုန်၏၊
 ဟိ-ထင်စွာပြဆိုဦးအံ့၊ ဣတော-ဤကမ္ဘာမှ၊ ဒွေနုတိကပ္ပေ-ကိုးဆဲ့နှစ်ကမ္ဘာ
 ထက်၌၊ တိဿော-တိဿဘုရားလည်းကောင်း၊ ဖုဿော-ဖုဿဘုရားလည်း
 ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေဗုဒ္ဓါ-ဘုရားနှစ်ဆူတို့သည်၊ ဥပ္ပဇိံသု-ပွင့်တော်
 မူကုန်၏၊ ဖုဿဗုဒ္ဓဿ-ဖုဿဘုရား၏၊ မဟိန္ဒောနာမ ရာဇာ-မဟိန္ဒအမည်
 ရှိသောမင်းသည်၊ ပိတာ-ခမည်းတော်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မိံပန-
 ထိုဖုဿဘုရားသည်ကား၊ သမ္မောဓိံ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့၊ သမ္ပတ္တေ-ရောက်
 သည်ရှိသော်၊ ရညော - မင်း၏၊ ကနိဋ္ဌပုတ္တော - ညီငယ်သားသည်၊ အဂ္ဂ
 သာဝကော-လကျိာရံ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏၊ ပုရောဟိတ ပုတ္တော-ပုရောဟိတ်
 ပုဏ္ဏား၏ သားသည်၊ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကော-လက်ဝဲရံ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝက
 သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ရာဇာ - ခမည်းတော် မင်းကြီးသည်၊ သတ္ထု
 သန္တိကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ မေ-ငါ၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တော-
 သားတော်အကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားဖြစ်၏၊ မေ-ငါ၏၊ ကနိဋ္ဌပုတ္တော-
 ညီငယ်သားသည်၊ ပဌမ အဂ္ဂသာဝကော-ပဌမ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏၊ ပုရောဟိ
 တပုတ္တော-ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသားသည်၊ ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကော-လက်ဝဲရံ
 ဒုတိယ အဂ္ဂသာဝကဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တေ-ထိုမြတ်စွာဘုရား၏သာဝက

အစုံတို့ကို၊ သြလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ မမေဝ-ငါ၏သာလျှင်၊ ဗုဒ္ဓေါ-
 ဘုရားတည်း၊ မမေဝ-ငါ၏သာလျှင်၊ ဓမ္မော-တည်း၊ မမေဝ-ငါ၏သာလျှင်၊
 သံဃော-သံဃာတည်း၊ ဘဝဝတော-ဘုန်းခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူ
 သော၊ အရဟတော-ပစ္စည်းလေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်သော၊ တဿ သမ္မာ
 သမ္ဗုဒ္ဓဿ-အလုံးစုံသော တရားကိုသိတော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရားအား၊
 နမော-ရှိခိုးပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိက္ခတ္တံ-သုံးကြိမ်၊ ဥဒါနံ-ဝမ်းမြောက်
 သောစကားကို၊ ဥဒါနေတွာ-ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့်ဆို၍၊ သတ္တု-ဘုရား
 သခင်၏၊ ပါဒမူလေ - ခြေတော်ရင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိတွာ-ဝပ်၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊
 ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မေ-ငါ၏၊ နဝုတိဝဿသဟဿ ပရိမာဏဿ - အနှစ်
 ကိုးသောင်း အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ အာယုနော-အသက်၏၊ ကောဋိယံ-
 အဆုံးတိုင်အောင်၊ နိဿိဒိတွာ-နေ၍၊ နိဒ္ဒါယနကာလောဝိယ-ကိန်း၍ နေ
 တော်မူသောအခါကဲ့သို့၊ အညေသံ-တပါးသူတို့၏၊ ဂေဟဒ္ဓါရံ-အိမ်တံခါး
 သို့၊ အဂန္တော-ဆွမ်းရပ် မကြွမူ၍၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ အဟံ-သည်၊
 ဇီဝါမိ-အသက်ရှည်၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ မေ-ငါ၏၊ စတ္တာရော ပစ္စ
 ယေ-ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို၊ အဓိဝါသေထ-သည်းခံတော် မူပါကုန်လော့၊
 ဣတိ-သို့၊ ပဋိညံ-ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ဗုဒ္ဓုပဋ္ဌာနံ-
 ဘုရားအား လုပ်ကျွေး ဆည်းကပ်ခြင်းကို၊ ကရောတိ-ပြု၏၊ ရညောပန-
 မင်းကြီး၏ကား၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ တယော ပုတ္တာ-သား သုံး
 ယောက်တို့သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုသုံးယောက်သောသား
 တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌကဿ-သားကြီး၏၊ ပရိဝါရာနိ-အခြံအရံတို့သည်၊ ပဉ္စယောဓ
 သတာနိ-ငါးရာသော သူရဲယောက်ျားကောင်းတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်
 ၏၊ မဇ္ဈိမဿ - သားတော်လတ်၏၊ ပရိဝါရာနိ -- အခြံအရံတို့သည်၊ တီဏိ
 ယောဓ သတာနိ-သုံးရာသော သူရဲသူခက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊
 ကဏိဋ္ဌဿ-အထွေးဆုံးဖြစ်သော သားငယ်၏၊ ဒွိယောဓသတာနိ-နှစ်ရာသော
 အခြံအရံတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုညီနောင် သုံးယောက်တို့
 သည်၊ မယမ္ဘိ-ငါတို့သည်လည်း၊ ဘာတိကံ-နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဘော
 ဇေဿာမ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေးကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပိတရံ-ခမည်းတော် မင်း
 မင်းကြီးကို၊ သြကာသံ-အခွင့်ကို၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်ကုန်သည်ရှိသော်၊

အလဘိတွာ-မရ၍၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ယာစန္ဒာပိ-တောင်းပန်ကုန်
သော်လည်း၊ အလဘိတွာ-ခွင့်မရမူ၍၊ ပစ္စန္ဓေ-ပစ္စန္ဓရစ်သည်၊ ကုပိတေ-
ပုန်ကန် သောင်းကျန်းသည်ရှိသော်၊ တဿ-ထိုပစ္စန္ဓရစ်ကို၊ ဝူပသမနတ္ထာယ-
ရန်ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၊ ပေသိတွာ-စေ၍၊ ပစ္စန္ဓံ-ပစ္စန္ဓရစ်ကို၊ ဝူပသမေတွာ-
ငြိမ်းချမ်း သာယာစေပြီး၍၊ ပိတုသန္တိကံ-အဘထံသို့၊ အာဂမိ'သု-ရောက်
လာကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့ ရောက်လာသောအခါ၌၊ နေ-ထိုသားတော်တို့ကို၊
ပိတာ-ခမည်းတော်သည်၊ အာလိင်္ဂေတွာ-လည်ဘက်၍၊ သိသေ-ဦးခေါင်း၌၊
စုမ္ဗိတွာ-နမ်း၍၊ တာတာ-သားတော်တို့၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊ ဝရံ-ဆုကို၊
ဒမ္ဗိ-ပေးအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တေ-ထိုသားတော်တို့သည်၊ ဒေဝ-
အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု-ကောင်းပါပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ ဝရံ-ဆုကို၊ ဂဟိတကံ
ကတွာ - ယူအပ်သည်ကိုပြု၍၊ ပုန-တဘန်၊ ကတိပါဟစ္စယေန - နှစ်ရက်
သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ပိတရာ-ခမည်းတော်သည်၊ တာတာ-ငါ့သားဟော်တို့၊
ဝရံ-ဆုကို၊ ဂဏှထ-ယူကုန်လော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊
ဒေဝ-ခမည်းတော်မင်းကြီး၊ အညေန-နောင်တော်ဘုရားကို ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
ရမည်မှ တပါးသော၊ ကေနစိ-တစုံတခုသောဆုဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊
အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတောပဋ္ဌာယ-ဤနေ့မှစ၍၊ မယံ-
ဘုရားသားတော်တို့သည်၊ ဘာတိကံ-နောင်တော်ဘုရားကို၊ ဘောဇေဿာမ-
ဆွမ်းလုပ်ကျွေးပါကုန်အံ့၊ နော - ကျွန်တော်တို့အား၊ ဣမံဝရံ-ဤဆုကို၊
ဒေဟိ-ပေးဟော်မူပါလော့၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့လျှောက်ကုန်၏၊ တာတာ-
ငါ့သားတို့၊ နဒေမိ-ငါမပေးနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ အမိန့်ရှိလတ်သော်၊ ဒေဝ-
မင်းကြီး၊ နိစ္စိကာလံ-နိစ္စကာလကို၊ အဒေန္တော-မပေးနိုင်သည်ရှိသော်၊ သတ္တ
သံဝစ္ဆရာနိ-ခုနစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒေထ-ပေးတော်မူကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့
လျှောက်၏၊ တာတာ-တို့၊ နဒေမိ-မပေးနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်
မင်းကြီး၊ တေနဟိ-ထိုသို့ တပြီးကား၊ ဆ-ခြောက်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ပဉ္စ-ငါး
နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ စက္ကာရိ-လေးနှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ တိဏိ-သုံးနှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဒွေ-
နှစ်နှစ်တို့ပတ်လုံး၊ ဧကံသံဝစ္ဆရံ-တနှစ်ပတ်လုံး၊ ဒေထ-ပေးတော်မူပါကုန်
လော့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တာတာ-သားတော်တို့၊ နဒေမိ-မပေးနိုင်၊
ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ တေနဟိ-ထိုသို့ တနှစ်ကာလကို

မပေးနိုင်သည်ရှိသော်၊ သတ္တမာသာနိ-ခုနစ်လတို့ကို၊ ဒေထ-ပါကုန်လော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ မပေးနိုင်သည်ရှိသော်၊ ဆမာသေ-ခြောက်လတို့ကို၊ ပဉ္စမာသေ-
 ငါးလတို့ကို၊ စတုမာသေ-လေးလတို့ကို၊ တယောမာသေ - သုံးလတို့ကို၊
 ဒေထ-မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်၊ တာတာ-ငါး
 သားတို့၊ နဒေမိ-မပေးနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊
 ဟောတု-ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ဧကေကဿ-တယောက်တယောက်သော၊
 နော-ကျွန်တော်တို့အား၊ ဧကေက မာသကံ-တလစီ တလစီ၊ ကတွာ-ပြု၍၊
 တယောမာသေ-သုံးလတို့ကို၊ ဒေထ-ပေးတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့
 တောင်းပန်၏၊ တာတာ-ငါးသားတို့၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ တေနဟိ-ထိုသို့
 တပြီးကား၊ တယောမာသေ-သုံးလတို့ပတ်လုံး၊ ဘောဇေထ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
 စေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သည် ရှိသော်၊ ဘိက္ခုမိ - သုံးယောက်
 လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံပန - ထိုသားဝောက်တို့၏ကား၊ ဧကောဝ-
 တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကောဠာဂါရိကောစ-ကျီဝန်ကျီစိုးသည်၎င်း၊
 ဧကောဝ-တယောက်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ အာယုတ္တကောစ-ကျီစခါ ကျီစာ
 ရေးသည်၎င်း၊ တဿ-ထိုကျီစိုးကျီစာရေး၏၊ ဒွါဒသနဟုတာ - တသိန်း
 နှစ်သောင်း ကုန်သော၊ ပုရိသ ပရိဝါရာ-ယောက်ျား အခြံအရံတို့သည်၊
 ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေတေ-ထိုထိုလုလင်တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်
 စေ၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဣမံ တေမာသံ-ဤဝါတွင်း သုံးလပတ်လုံး၊ ဒသ
 သီလာနိ-ဆယ်ပါးသော သီလတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဒွေကာသာယာနိ-
 ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်နှစ်ထည်တို့ကို၊ နိဝါသေတွာ-ဝက်၍၊ သတ္တာရာ-
 ဘုရားသင်နှင့်၊ သဟဝါသံ-တကွနေခြင်းကို၊ ဝသိဿာမ - နေကုန်အံ့၊
 တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှလောက်သော၊ ဒါနဝတ္တံ - အလှူဝတ်
 ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်း၊ နဝုတိသဟဿာနဉ္စ-ကိုးသောင်း
 ကုန်သော ရဟန်းတို့အား လည်းကောင်း၊ ယောဓ သဟဿာနဉ္စ - သူရဲ
 တထောင်တို့အား လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ခါဒနီယဘောဇနီ
 ယံ-ခဲဘွယ်ဘောဇဉ်ကို၊ ပဝတ္တေယျာထ-စီရင်ခန့်ရမ်း လေကုန်လော့၊ ဟိ-
 ထိုစကားသင့်စွ၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဣတောပဋ္ဌာယ-ဤနေမှစ၍၊ ကိဉ္စိ-
 တစုံတခုသောစကားကို၊ နဝက္ခာမိ-မဆိုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒိ'သု-ဆိုကုန်

၏။ တယောပိ-သုံးယောက်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တေဇနာ-ထိုသူတို့သည်၊
 ပရိစာရိကံ-ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးဖြစ်သော၊ ပရိဝါရသဟဿံ - အခြံအရံ
 တထောင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ ဒသသီလာနိ - ဆယ်ပါးသော သီလ
 တို့ကို၊ သမာဒါယ-ဆောက်တည်၍၊ ကာသာဝဝတ္ထာနိ-ဖန်ရည်စွန်းသော
 အဝတ်တို့ကို၊ နိဝါသေတွာ - ဝတ်၍၊ ဝိဟာရေယေဝ - ကျောင်း၌သာ
 လျှင်၊ ဝသိံသု - နေကုန်၏၊ ကောဋ္ဌာဂါရိ ကောစ - ကျီစိုးသည်၎င်း၊
 အာယုတ္တကော စ - ကျီ စာရေးသည်၎င်း၊ ကေတော - တပေါင်းတည်း၊
 ဟုတွာ - ဖြစ်၍၊ တိဏ္ဍိဘာတိကာနံ-မင်းသားညီနောင် သုံးယောက်တို့၏၊
 ကောဋ္ဌာဂါရေဟိ- ကျီတော်တို့မှ၊ ဝါရေန ဝါရေန-အလှည့်အလှည့်ဖြင့်၊
 ဒါနဝတ္တံ-အလှူဝတ်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒေန္တိ-ပေးကုန်၏၊
 ကမ္မကာရာနံ-အလှူလုပ်သောသူတို့၏၊ ပုတ္တာပန-သားတို့သည်ကား၊ ယာဂု
 ဘတ္တာဒိနံ - ယာဂုထမင်း စသည် တို့၏၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှါ၊ ရောဒန္တိ-
 ငိုကြွေးကုန်၏၊ တေ - ထိုချက်ပြုတ်သော အဘဖြစ်သူ စဖိုသည် တို့သည်၊
 တေသံ- ထိုသားငယ်သွီးငယ်တို့အား၊ ဘိက္ခုသံဃေ - ရဟန်းသံဃာသည်၊
 အနာဂတေ ယေဝ - မကြွလာမီလျှင်၊ ယာဂုဘတ္တာ ဒိနိ - ယာဂု ထမင်း
 စသည်တို့ကို၊ ဒေန္တိ-ပေးကုန်၏၊ ဘိက္ခုသံဃဿ - ရဟန်းသံဃာ၏၊ ဘတ္တ
 ကိစ္စာဝသာနေ - ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသော အခါ၌၊ ကိဉ္စိ - တစုံတခုသော၊
 အတိရေကံ-အလွန်အကြွင်းသည်၊ န ဘူတပုဗ္ဗံ-မဖြစ်စဘူး၊ တေ-ထို ချက်
 ပြုတ်သော စဖိုသည်တို့သည်၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ဒါရကာနံ-
 သူငယ်တို့အား၊ ဒေမာတိ-ပေးကုန်အံ့ဟု၊ အဟ္တနာပိ-မိမိတို့သည်လည်း၊
 ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ခါဒိံသု-စားကုန်၏၊ မနုညံ-စိတ်ကိုနှိုင်းရှည့်သော အား
 ဖြင့် နှစ်သက်စေတတ်သော၊ အာဟာရံ-အရသာရှိသော အစာအာဟာရ
 ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်ခြင်းကြောင့်၊ အဓိဝါသေတုံ-သည်းခံခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိံသု-
 မတတ်နိုင်ကုန်၊ တေပန-ထိုစဖိုသည်တို့သည်ကား၊ စတုရာသီတိသဟဿာနိ-
 ရှစ်သောင်းလေးထောင်တို့သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊
 သံဃဿ- သံဃာအား၊ ဒိန္နဒါနဝတ္တံ-လှူအပ်ပြီးသော အလှူဆွမ်းဝတ်ကို၊
 ခါဒိတွာ-စား၍၊ ကာယဿ ဘေဒါ-ကိုယ်ခန္ဓာပျက်သည်မှ၊ ပရံ မရဏာ-
 စုတေသည်မှနောက်၌၊ ပေတ္တိဝိသယေ - ပြိတ္တာတုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု-ဖြစ်ကုန်၏။

တေဘာတိကာ ပန-ညီနောင် သုံးယောက်တို့သည်ကား၊ ပုရိသသဟဿေန-
ယောကျာတထောင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ ကာလင်္ကတော-စုတေ၍၊ ဒေဝလော
ကေ-နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော-ဖြစ်ပြီး၍၊ ဒေဝလောကာ-နတ်ပြည်မှ၊ မနုဿ
လောကံ-လူ့ပြည်သို့၊ မနုဿလောကာ-လူ့ပြည်မှ၊ ဒေဝလောကံ-နတ်ပြည်
သို့၊ သံသရန္တာ - ကျင်လည်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒွေနုဂုတိကပ္ပေ - ကိုးဆယ့်
နှစ်ကမ္ဘာတို့ကို၊ ခေပေသု-ကုန်စေကုန်၏၊ ဝေ-ဤသို့၊ တယောဘာတရော-
မင်းသားညီနောင်သုံးယောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ-တို့သည်၊ အရဟတ္တံ-အရ
ဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္ထန္တာ-တောင့်တကုန်လျက်၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ကလျာဏ
ကမ္မံ-ကောင်းသော အမှုကို၊ ကရိံ-သု-ပြုကုန်၏၊ တေ-ထိုမင်းသားသုံးယောက်
တို့သည်၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ပတ္တိတ ပတ္တိတ မေဝ-တောင့်တတိုင်းတောင့်တ
တိုင်းသာလျှင်၊ လဘိံ-သု-ရကုန်၏၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ မုခံ သြလော
ကေတွာ-မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍၊ နဒမ္ပိ-မပေး၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊
တဒါပန-ထိုအခါ၌ကား၊ တေသံ-ထိုမင်းသားသုံးယောက်တို့၏၊ အာယုတ္တ
ကော-ကျီစာရေးသည်၊ ဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ အဟောသိ-
ဖြစ်၏၊ ကောဠာဂါရိကော-ကျီဝန်ကျီစိုးသည်၊ ဝိသာခေါ ဥပါသကော-
ဝိသာခမည်သော သီတင်းသည်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တေသံ-ထိုကျီ
စာရေးကျီစိုးတို့၏၊ ကမ္မကာရာ-ချက်ပြုတ်ကုန်သော စမိသည်တို့သည်၊ တဒါ-
ထိုအခါ၌၊ ပေတေသု-ပြိတ္တာဘုံတို့၌၊ နိဗ္ဗတ္တိတော-ဖြစ်ကုန်၍၊ သုဂတိဒုဂ္ဂတိ
ဝသေန-ကောင်းသောလားရာ မကောင်းသောလားရာ ရှိသည်၏ အစွမ်းဖြင့်၊
သံသရန္တာ-ကျင်လည်ကုန်လျက်၊ ဣမသ္မိံ-ကပ္ပေ-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ စတ္တာရိ
ဗုဒ္ဓန္တရာနိ-ဘုရားလေးဆူတို့၏အကြား ကာလပတ်လုံး၊ ပေတလောကေယေဝ-
ပြိတ္တာဘုံတို့၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိံ-သု-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဣမ
သ္မိံ-ကပ္ပေ-ဤဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာ၌၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော ဘုရားတို့၏ ရွှေဦး
စွာ၊ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်တော်မူသော၊ စတ္တာလီသ ဝဿသဟဿာယုကံ-အနှစ် လေး
သောင်း သက်တော်ရှည်သော၊ ကကုသန္ဓံ ဘဂဝန္တံ-ကကုသန် မြတ်စွာဘုရား
သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍၊ ဘန္တေဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော ရှင်ပင်ဘုရား၊
အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ အာဟာရံ-အစာအာဟာရကို၊ လဘန ကာလံ-
စားရအံ့သောအခါကို၊ အာစိက္ခထ-မိန့်တော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိပုစ္ဆိံ-သု-

ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏။ သောပိ-ထိုကကုသန် မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း၊
 မမ-ငါ၏၊ ကာလေ-လက်ထက်၌၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ နလဘိဿထ-အစာထမင်း
 ကို မရကုန်လတ္တံ့၊ မမ ပစ္ဆိမတော-ငါးဘုရားပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူသည်မှနောက်
 ကာလ၌၊ မဟာပထဝိယာ-မြေကြီးသည်၊ ယောဇနမတ္တံ-တယူဇနာမျှ၊ အဘိ
 ရုဠာယ-အထက်သို့ တက်သောအခါ၌၊ ကောဏာဂမနောနာမ-ကောဏာဂုမ်
 အမည်တော်ရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ-ထို
 ကောဏာဂုမ်ဘုရားရှင်ကို၊ ပုစ္ဆေယျာထ-မေးရစ်ကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-
 ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ-ထိုပြီတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထကံ ကာလံ-ထိုမျှလောက်
 သောကာလကို၊ ခေပေတွာ-ကုန်စေ၍၊ တသ္မိံ-ထိုကောဏာဂုမ်ဘုရားသခင်
 သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်တော်မူသည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုကောဏာဂုမ် မြတ်စွာဘုရား
 ကို၊ ပုစ္ဆိံသု - မေးကုန်၏၊ သောပိ-ထိုကောဏာဂုမ် မြတ်စွာဘုရားသည်
 လည်း၊ မမကာလေ-ငါ့ဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ နလဘိဿထ - အစာကို
 မရကုန်လတ္တံ့၊ မမပစ္ဆိမတော-ငါ့ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော်မူသည်မှ နောက်
 ကာလ၌၊ မဟာပထဝိယာ-မြေကြီးသည်၊ ယောဇနမတ္တံ-တယူဇနာမျှ၊ အဘိ
 ရုဠာယ-အထက်သို့ မြင့်သောအခါ၌၊ ကဿပေါ နာမ - ကဿပ အမည်ရှိ
 သော၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံ-ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သခင်ကို၊ ပုစ္ဆေယျာထ-မေးရစ်ကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ
 ၏၊ တေ-ထိုပြီတ္တာတို့သည်၊ တတ္ထကံ ကာလံ-ထိုမျှလောက်သောကာလကို၊
 ခေပေတွာ-ကုန်စေ၍၊ တသ္မိံ-ထိုကဿပဘုရားသည်လည်း၊ ဥပ္ပန္နေ-ပွင့်
 လင်းထွန်းပသည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုကဿပဘုရားသခင်ကို၊ ပုစ္ဆိံသု-မေးကုန်
 ၏၊ သောပိ-ထိုကဿပ ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ မမကာလေ-ငါ့ဘုရား
 လက်ထက်တော်၌၊ နလဘိဿထ-စားရာအစာကိုမရကုန်လတ္တံ့၊ မမ ပနပစ္ဆိ
 တော-ငါ့ဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်လွန်သည်မှ နောက်ကာလ၌ကား၊ မဟာပထဝိ
 ယာ-မြေကြီးသည်၊ ယောဇနမတ္တံ-တယူဇနာမျှ၊ အဘိရုဠာယ - အထက်သို့
 မြင့်သောအခါ၌၊ ဂေါတမောနာမ ဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမအမည်ရှိသော ဘုရား
 သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ တဒါ - ထိုအခါ၌၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊
 ဉာတကော-အဆွေအမျိုးဖြစ်သော၊ ဗိမ္ဗိသာရ ရညောနာမ ရာဇာ-ဗိမ္ဗိသာ
 ရအမည်ရှိသောမင်းကြီးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုဗိမ္ဗိသာရ

မင်းသည်၊ သတ္တု-ဘုရားသခင်အား၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒေတုာ-ပေး၍၊ တုမ္မာ
 ကံ-သင်တို့အား၊ ပတ္တိံ-အဘို့ကို၊ ပါပေဿတိ-အမူဝေ၍ အလှူ၏ အဘို့ကို
 ရောက်စေလတ္တံ့၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ လဘိဿထ-နတ်၌ဖြစ်သော အစာအာ
 ဟာရကို ရကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ တေသံ-ထိုပြိတ္တာတို့
 အား၊ ကေဗုဒ္ဓန္တရံ-ဘုရားနှစ်ဆူတို့၏ တခုသောအကြားကို၊ သေဒိဝသ သ
 ဒိသံဝိယ-နတ်ဖြစ်သောနေနှင့် အတူကဲ့သို့၊ အဟောသိ-ထင်၏၊ တေ-ထို
 ပြိတ္တာတို့သည်၊ တထာဂတေ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဥပ္ပန္နေ-ဖြစ်တော်မူသည်
 ရှိသော်၊ ဗိမ္ဗိဿာရရညာ-ဗိမ္ဗိဿာရမင်းသည်၊ ပဌမဒိဝသံ-ရှေ့ဦးစွာဖြစ်သော
 နေ၌၊ ဒါနေ-အလှူကို၊ ဒိန္န-ပေးသည်ရှိသော်၊ ပတ္တိံ-အဘို့ကို၊ အလဘိတုာ-
 မရ၍၊ ရတ္တိဘာဂေ-ညဉ့်အဘို့၌၊ ဘေရဝသဒ္ဓိ-ကြောက်လန့်ဘွယ်ရှိသောအသံ
 ကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ရညော-အား၊ အတ္တာနံ-ကိုယ်ကို၊ ပဿယိံ-သု-မြင်စေကုန်
 ၏သော-ထိုဗိမ္ဗိဿာရမင်းကြီးသည်၊ ပုနဒိဝသေ-တဖန် မိုးသောက်သောနေ
 ၌၊ ဝေဠုဝနံ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တထာဂတဿ-ဘုရားသခင်
 အား၊ တံပဝတ္တိံ - ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ - ကြားလျှောက်၏၊
 သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဣတော-ဤကမ္ဘာ
 မှ၊ ဒွေနုတိ ကပ္ပမတ္ထကေ-ကိုးဆယ့်နှစ်ကမ္ဘာထက်၌၊ ဖုဿဗုဒ္ဓကာလေ-
 ဖုဿဘုရားလက်ထက်တော်၌၊ တဝညတကာ-သင်၏ ဆွေသား မျိုးသား
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တေ-ထိုပြိတ္တာတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်း သံဃာ
 အား၊ ဒိန္နံ-လှူအပ်သော၊ ဒါနဝတ္တံ-အလှူဖြစ်သော ဆွမ်းဝတ်ကို၊ ခါဒိတုာ-
 စား၍၊ ပေတလောကေ-ပြိတ္တာဘုံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေတုာ-၍၊ သံဃာရန္တော-ကျင်
 လည်ရကုန်သည်ရှိသော်၊ ကကုသန္ဓာဒယော - ကကုသန် အစရှိကုန်သော၊
 ဗုဒ္ဓေ-တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတုာ-လျှောက်ထား၍၊ တေဟိ-ထိုကကုသန်စသောဘုရား
 တို့သည်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သောစကားကို၊ ဝုတ္တာ-မိန့်တော်မူကုန်
 သောကြောင့်၊ ဧတ္တကံ ကာလံ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကာလပတ်လုံး၊
 တဝ-သင်မင်းကြီး၏၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ပစ္စာသီသမာနာ-တောင့်တကုန်လျက်၊
 ဟိယျော-ယမန်နေက၊ တယံ-သင်သည်၊ ဒါနေ-အလှူကို၊ ဒိန္န-ပေးသည်
 ရှိသော်၊ ပတ္တိံ-ကို၊ အလဘမာနာ - မရကုန်သောကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့
 ကြောက်ဘွယ်ရှိသော အသံကို၊ အကံသု-ပြုကုန်၏၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့

မိန့်တော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကိပ်န-အသိုနည်း၊ ဣဒါနိ-ဤ၊ ဒိန္နေ-
ပေးသည်ရှိသော်၊ လဘိဿန္တိ-ရပါကုန်လတ္တံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်
သည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ-ဪသော်မှန်၏။
ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ-ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ - ရဟန်းသံဃာကို၊ နိမန္တေတွာ-ဘိတ်၍၊ ပုန
ဒိဝသေ-တဘန် မိုးသောက်သောနေ့၌၊ မဟာဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ-
ပေး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣတော-ဤ အလှူပေးသော အခါမှစ၍၊
တေသံပေတာနံ-ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဒိဗ္ဗအန္တပါနံ-နတ်၌ဖြစ်သော ထမင်း၊
နတ်၌ဖြစ်သော အဖျော်သည်၊ သမ္ပဇ္ဇတူတိ-ပြည့်စုံပါလေစေ သတည်းဟု၊
ပတ္တိံ-အလှူ၏အဘို့ကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တေသံ-ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ တထေ
ဝ-ထိုစိတ်ရည်စူး၍ ဆုတောင်းတိုင်းသာလျှင်၊ ဒိဗ္ဗအန္တပါနာနိ-နတ်၌ ဖြစ်
သောထမင်း၊ နတ်၌ဖြစ်သောအဖျော်တို့သည်၊ ပါတုရဟေသံ-ထင်ရှားစွာ ဖြစ်
ကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ-တဘန်မိုးသောက်သောနေ့၌၊ နဂ္ဂါဟုတွာ-အဝတ် မဆည်း
အချည်းနှီးဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ-ဖြစ်တိုင်းသော ကိုယ်ကို၊ ဒဿေသံ-ပြကုန်၏။
ရာဇာ-ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ နဂ္ဂါဟုတွာ-
အချည်းနှီး အဝတ်မဲ့ဖြစ်၍၊ အတ္တာနံ-မိမိတို့ကိုယ်ကို၊ ဒဿေသံ-ပြလာကုန်
၏။ ဣတိ-သို့၊ အာရောစေသိ-လျှောက်၏။ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊
တေတယာ-သင်မင်းကြီးသည်၊ ဝတ္တာနိ-အဝတ်သင်္ကန်းတို့ကို၊ န ဒိန္နာနိ-
ရည်စူးသဖြင့် မလ္လအပ်ကုန်သေး၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်သည်ရှိသော်၊ ရာဇာပိ-
မင်းကြီးသည်လည်း၊ ပုန ဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓ ပမုခဿ-ဘုရား
အမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်းသံဃာအား၊ စိဝရဒါနံ-သင်္ကန်းအလှူ
ကို၊ ဒတွာ-လှူ၍၊ ဣတော-ဤသင်္ကန်းကိုလှူသည်မှစ၍၊ တေသံပေတာနံ-
ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဒိဗ္ဗဝတ္တာနိ-နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့သည်၊ ဟောန္တု-
ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆုတောင်းလျက်၊ ဒါပေသိ-ပေးစေ၏။
တခံဏညေဝ-ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ တေသံ-ထိုပြိတ္တာတို့အား၊ ဒိဗ္ဗဝတ္တာနိ-
နတ်၌ဖြစ်ကုန်သော အဝတ်တို့သည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိံသု-ဖြစ်ကုန်၏။ တေ-ထိုသူတို့
သည်၊ ပေတတ္တဘာဝံ-ပြိတ္တာ၏ အတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ ဒိဗ္ဗတ္တ
ဘာဝေ-နတ်၏ အပ္ပဘော၌၊ သဏ္ဌဟိံသု-တည်ကုန်၏။ သတ္တာ-ဘုရား

သခင်သည်၊ အနုမောဒနံ-အနုမောဒနာကို၊ ကရောန္တော-ပြုတော်မူလိုသည် ဖြစ်၍၊ တိရောကုဋေသု တိဋ္ဌန္တိတိအာဒိနာ၊ တိရောကုဋေသုတိဋ္ဌန္တိ-ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်၊ တိရောကုဋာနုမောဒနံ-တိရောကုဋသုတ်ဖြင့် အနုမောဒနာ ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အနုမောဒနာဝသာနေ-အနုမောဒနာပြုတော်မူသော အဆုံး၌၊ စတုရာသီတိယာ ပါဏသဟဿာနံ-ရှစ်သောင်း လေးထောင်သော သတ္တဝါတို့အား၊ ဓမ္မာဘိသမယော-သစ္စာလေးပါးတရားကိုသိသည်၊ အဟော သိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေဘာတိက ဇဋ္ဌိလာ နံ-ဆံကျစ်ထုံးကုန်သော ရသေ့ညီနောင် သုံးယောက်တို့၏၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုကို၊ ကထေတွာ-ဟော၍၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ - ဤတရားဒေသနာကို၊ အာဟရိ- ဆောင်တော်မူ၏။

ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဂ္ဂသာဝကာပန-အဂ္ဂသာဝကသို့သည်ကား၊ ကိံ- အဘယ်ကောင်းမှုကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက် သည်ရှိသော်၊ အဂ္ဂသာဝက ဘာဝါယ-လင်္ကျာရံ လက်ဝဲရံ သာဝကအစုံ ဖြစ် စေခြင်းငှာ၊ ပတ္ထနံ-ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏၊ ဟိ-ထိုစကား ကိုခွဲဦးအံ့၊ ဣတော-ဤ ဘဒ္ဒကပ်ကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတ သဟဿာဓိကာနံ- ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိကုန်သော၊ အသင်္ချေယျာနံ-ကမ္ဘာတသင်္ချေတို့၏၊ မတ္ထကေ-အထက်၌၊ သာရိပုတ္တော-သာရိပုတ္တရာသည်၊ ပြာဟူဏ မဟာသာ လကုလေ - များသော စည်းစိမ် ဥစ္စာရှိသော ပုဏ္ဏားမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ နာမေန-အမည်အားဖြင့်၊ သရဒ မာဏဝေါနာမ-သရဒ လုလင်ဟူသော အမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ မောဂ္ဂလာနောပိ - မောဂ္ဂလာန် သည် လည်း၊ ဂဟပတိ မဟာသာလကုလေ-များသောဥစ္စာနှစ်ရှိသော သူဌေးမျိုး ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ နာမေန-အမည်အားဖြင့်၊ သိရိဝဇ္ဇန ကုဋုမ္ပိကောနာမ- သိရိဝဇ္ဇန သူဌေးဟူသော အမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တေဥဘောပိ- ထိုနှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ သဟပံသုကီဋ္ဌိကာ - တကွ မြေမှုန့် ကစားဘက် သူငယ်ချင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သဟာယကာ-ချစ်ကြည်လေးမြတ် သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ အဟောသံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု-တို့တွင်၊ သရဒ မာဏဝေါ - သရဒလုလင်သည်၊ ပိတုအစ္စယေန - အဘလွန်သဖြင့်၊ ကုလ သန္တကံ-အမျိုးမှဖြစ်သော အမေဥစ္စာဟု ဆိုအပ်သော၊ မဟာဓနံ-များ

စွာသော ဥစ္စာကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတော-ရ၍၊ ကေဒိဝသံ-တနေသ၌၊ ရဟောဂတော-
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်လျက်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ - ငါသည်၊ ဣဓ
လောကတ္တဘာ ဝမေဝ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ ဖြစ်သော အတ္တဘောကို သာ
လျှင်၊ ဇာနာမိ-သိ၏၊ ပရလောကတ္တဘာဝံ - တမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော
အတ္တဘောကို၊ နောဇာနာမိ-မသိ၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ ဇာတ
သတ္တာနံ-ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ မရဏံနာမ-သေခြင်းမည်သည်ကား၊
ဓုဝံ-မြဲ၏၊ မယာ-သည်၊ ကေ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-မြတ်သော ရသေ့ရဟန်း အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗ
ဇိတော-ရဟန်းပြု၍၊ မောက္ခ ဓမ္မ ဂဝေသနံ-ဝဋ်မှထွက်မြောက်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို
ရှာခြင်းကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သော-
ထိုသရဒလုလင်သည်၊ သဟာယကံ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သိရီဝုဇ္ဈသို့၊
ဥပသကံမိတော-ကပ်၍၊ အာဟ-ဆို၏၊ သမ္မသိရီဝုဇ္ဈန-သူငယ်ချင်း သိရီဝုဇ္ဈန၊
အဟံ-ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြု၍၊ မောက္ခဓမ္မ-ဝဋ်ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊
ဂဝေသိဿာမိ-ရှာအံ့၊ တံ-သည်၊ မယာ-ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတု-ရဟန်း
ပြုခြင်းငှာ၊ သက္ခိဿသိ-တတ်နိုင်အံ့လော၊ နသက္ခိဿသိ-မတတ်နိုင်အံ့လော၊
ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သမ္မ-သူငယ်ချင်း၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်၊ တံ
ယေဝ-သင်သည်သာလျှင်၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-ရဟန်းပြုလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို
လတ်သော်၊ သော-ထိုသရဒလုလင်သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ပရလောကံ-
တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားသောသူတို့သည်၊ သဟာယံဝါ-ချစ်ခင်သော
အဆွေခင်ပွန်းကို၎င်း၊ ဉာဘိံဝါ-မိမျိုး၊ ဘမျိုးကို၎င်း၊ မိတ္တံဝါ-နှလုံးအကျွမ်း
ဝင်သောသူကို၎င်း၊ ဂဟေတော-ခေါ်၍၊ ဂတောနာမ-သွားသောသူမည်သည်၊
နတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္တနာ-မိမိသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သောကံသည်၊ အတ္တနောဝ-မိမိ
အားသာလျှင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ တတော-ထိုသို့ ကြံပြီး
သည်မှ၊ ရတနကောဠာဂါရံ-ရတနာအပေါင်း၏ထားရာရွှေတိုက်ကို၊ ဝိဝာရာ
ပေတော-ဖွင့်လှစ်စေ၍၊ ကပဏဒ္ဓိက ဘဏိဗ္ဗကယာစကာနံ-အထီးကျန်သူ ခရီး
သွားသူ ဖုန်းတောင်းယာစကာတို့အား၊ မဟာဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ဒတော-၍၊
ပဗ္ဗတပါဒံ-တောင်ခြေရင်းသို့၊ ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရသေ့ ရဟန်း
အဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိ-ရဟန်းပြု၏၊ ကော-တယောက်သော သူ၎င်း၊ ဒွေ-နှစ်
ယောက်သော သူတို့၎င်း၊ တယော-သုံးယောက်သော သူတို့၎င်း၊ ဣတိဓဝံ-

ဤသို့ အစရှိကုန်သော သူတို့သည်။ တဿ-ထို သရဒရသေ့ကို၊ အနု-အမှတ် ပြု၍၊ ဝါ-တဿ-ထို သရဒရသေ့၏၊ အနု-အတုအားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရသေ့အဖြစ် ကို၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရသေ့ရဟန်းပြု၍၊ စတုသတ္တတိသဟဿမတ္တာ-ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဇဋ္ဌိလာ-ဆံကျစ်ထုံးသော ရသေ့တို့သည်၊ အဟောသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ သော-ထိုသရဒရသေ့သည်၊ ပဉ္စအဘိညာ အဋ္ဌသမာ ပတ္တိယော-အဘိညာဉ်ငါးပါး သမာပတ်ရှစ်ပါးတို့ကို၊ နိဗ္ဗတ္တေတွာ-ဖြစ်စေ ၍၊ တေသံဇဋ္ဌိလာနံ-ထိုဆံကျစ် ရသေ့တို့အား၊ ကသိဏ ပရိကမ္မ-ကသိုဏ်း စီးဖြန်းရာဖြစ်သော ပရိကံကို၊ အာစိကိ-ကြား၏၊ တေသဗ္ဗေပိ - ထိုအလုံးစုံ သော ရသေ့တို့သည်လည်း၊ ပဉ္စအဘိညာ - အဘိညာဉ် ငါးပါးတို့ကို၎င်း၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိယော-ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့ကို၎င်း၊ နိဗ္ဗတ္တေသုံ-ဖြစ်စေ ကုန်၏။

တေနသမယေန-ထိုအခါ၌၊ အနောမဒဿိနာမ-အနောမဒဿိ အမည် တော်ရှိသော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ လောကေ-လောက၌၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှား ဖြစ်တော်မူ၏၊ နဂဓံ-ပြည်သည်၊ စန္ဒဝတီနာမ - စန္ဒဝတီ အမည်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပိတာ-ခမည်းတော်သည်၊ ယသဝါနာမ-ယသဝါ အမည်ရှိသော၊ ခတ္တိယော-မင်းသည်၊ အဟောသိ-၏၊ မာတာ-မယ်တော်သည်၊ ယသောဓရာနာမ-ယသောဓရာ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ-မိဖုရားသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဗောဓိ - ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင်သည်၊ အဇ္ဈနရုက္ခော-ဖောက်ကြံ့ပင်တည်း၊ နိသဘောစ-နိသဘထေရ်၎င်း၊ အနော မောစ-အနောမထေရ်၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေအဂ္ဂသာဝကာ-နှစ်ပါးသော တပည့်မြတ် အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေး ကား၊ ဝရုဏောနာမ-ဝရုဏ အမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သုန္ဒရာစ- သုန္ဒရာ၎င်း၊ သုမနာစ-သုမနာ၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေအဂ္ဂသာဝိကာ-နှစ်ဦး သော ရဟန်းမိန်းမ တပည့်မြတ်အစုံတို့သည်၊ အဟောသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အာယု- အသက်တော်သည်၊ ဝဿသတသဟဿံ-အနှစ်တသိန်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ် ၏၊ သရီရံ-ကိုယ်တော်သည်၊ အဋ္ဌပညာသ ဟတ္ထုဗ္ဗေဓံ-ငါးဆဲ့ ရှစ်တောင် အမြင့်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သရီရပ္ပဘာ-ကိုယ်တော်ရောင်သည်၊ ဒွါ ဒသယောဇနံ-တဆဲ့ နှစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဖရိ-နှ့်၏၊ ဘိက္ခုသတသဟဿ ပရိ

ဝါရော-ရဟန်းတသိန်း အခြံအရံရှိသည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ သော-ထို
 အနောမဒဿီဘုရားသခင်သည်။ ကေဒိဝသံ-တနေသ၌၊ ပစ္စုသကာလေ-
 မိုးသောက်ထအခါ၌၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ္တိတော-မြတ်သောကရုဏာနှင့်
 ယှဉ်ခြင်းရှိသော သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊ ဝေါ
 လောကေန္တော-ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ သရဒတာပသံ - သရဒရသေ့ကို၊
 ဒိသွာ-မြင်၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ မယာ-ငါဘုရားသည်၊ သရဒတာပသဿ - သရဒ
 ရသေ့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂတပစ္စယေန-သွားခြင်းဟူသော အကြောင်းဖြင့်၊
 ဓမ္မဒေသနာစ-တရားဟောခြင်းသည်လည်း၊ မဟတိ-များမြတ်သော အကျိုးရှိ
 သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သောစ-ထိုသရဒရသေ့သည်လည်း၊ အဂ္ဂသာဝက
 ဌာနံ-အဂ္ဂသာဝကအရာကို၊ ပတ္တေဿတိ-တောင်းလတ္တံ့၊ တဿ-ထိုသရဒ
 ရသေ့၏၊ သဟာယကော-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ သိရိဝဇ္ဇနကုဋ္ဌုမ္ပိကော-သိရိ
 ဝဇ္ဇနသုဋ္ဌေးသည်၊ ဒုတိယသာဝကဌာနံ-လက်ဝဲရံသာဝကအရာကို၊ ပတ္တေဿတိ-
 တောင်းလတ္တံ့၊ ဒေသနာပရိယောသာနေစ-ဒေသနာအဆုံး၌လည်း၊ အဿ-
 ထိုရသေ့၏၊ ပရိဝါရာ-အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသတ္တတိ သဟဿမတ္တာ ဇဋ္ဌိ
 လာ-ခုနစ်သောင်း လေးထောင်မျှလောက်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်၊ အရ
 ဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိဿန္တိ-ရောက်ကုန်လတ္တံ့၊ မယာ-ငါဘုရား
 သည်၊ တတ္ထ-ထိုရသေ့နေရာတောင်ခြေရင်းသို့၊ ဂန္တု-ကြွသွားခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိတိ-
 သင့်၏ဟု၊ အတ္တနော-ကိုယ်တော်၏၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ အာဒါ
 ယ-ယူ၍၊ အညံ-တပါးသော၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်သောရဟန်းကို၊ အနာ
 မန္တော-နောက်ပါ မခေါ်မူ၍၊ သီဟောဝိယ - ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့၊ ကေ
 စာရောဟုတွာ-တကိုယ်တော်တည်း၊ ကြွသွားတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ သရဒတာ
 ပသဿ-သရဒရသေ့၏၊ အန္တေဝါသိကေသု-တပည့်ရသေ့တို့သည်၊ ဖလာ
 ဖလတ္တာယ-သစ်သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ၊ ဂတေသု-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ မေ-
 ငါ၏၊ ဗုဒ္ဓဘာဝံ-ဘုရားအဖြစ်ကို၊ ဇာနာတူတိ-သိစေသတည်းဟု၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ-
 အဓိဋ္ဌာန်၍၊ သရဒတာပသဿ-သရဒရသေ့၏၊ ပဿန္တဿေဝ-မြင်စဉ်ပင်
 လျှင်၊ အာကာသတော-ကောင်းကင်မှ၊ ဩတရိတွာ-ဆင်းသက်၍၊ ပထ
 ဝိယံ-မြေ၌၊ ပတိဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူ၏၊ သရဒတာပသော-သရဒရသေ့သည်၊
 ဗုဒ္ဓါနုဘာဝဉ္စေဝ - ဘုရားအနုဘော်တော်ကို၎င်း၊ အဿ-ထိုဘုရားသခင်

၏။ သရီရနိပ္ပတ္တိ*စ-ကိုယ်တော်ရောင်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော လက္ခဏာ ကြီးငယ်ကို၎င်း၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ လက္ခဏမန္တေ-လက္ခဏာကို ဆိုရာဆိုကြောင်း ဖြစ်သော ဗေဒင်ကျမ်း၌၊ သမ္မသိတွာ-သုံးသပ် ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ဣမေ ဟိ လက္ခဏေဟိ-ဤလက္ခဏာတို့နှင့်၊ သမန္နာဂတောနာမ-ပြည့်စုံသော သူ မည်သည်ကား၊ အဂါရမဇ္ဈေ-အိမ်ရာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တော- နေသည်ရှိသော်၊ စက္ကဝတ္တိရာဇာဝ - စကြဝတေးမင်းသည်လျှင်၊ ဟောတိ- ၏။ ပဗ္ဗဇန္တော-ရဟန်းပြုသည်ရှိသော်၊ ဝိဝနုစ္ဆဒေါ - ဝတ်ပြတ်ခြင်းရှိသော၊ သဗ္ဗညု-အလုံးစုံသော တရားကို သိသော၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသည်၊ ဟောတိ- ၏။ အယံပုရိသော-ဤယောကျ်ားသည်၊ နိဿံသယံ-ယုံမှားမဲ့၊ ဗုဒ္ဓေါတိ- ဘုရားတည်းဟု၊ ဇာနိတွာ-သိ၍၊ ပစ္စုဂ္ဂမနံကတွာ-ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းပြု၍၊ ပဉ္စပတိဋ္ဌိတေန-ငါးပါးသော အင်္ဂါ၌တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္ဓိတွာ-၍၊ အာသနံ- နေရာကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်း၍၊ အဒါသိ-လူ၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊ ပညတ္တေ- ခင်းအပ်ပြီးသော၊ အာသနေ-၌၊ နိဿိဒိ-၏။ သရဒတာပသောပိ-သရဒ ရသေ့သည်လည်း၊ အတ္တနော-မိမိအား၊ အနုစ္စဝိကံ - လျှောက်ပတ်သော၊ အာသနံ-ကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ ဧကမန္တံ - တင့်အပ်လျှောက်ပတ် သော အရပ်၌၊ နိဿိဒိ - နေ၏။ တသ္မိံသမယေ - ထိုသို့ နေသောအခါ၌၊ စတုသတ္တတိ သဟဿဇဋ္ဌိလာ - ခုနစ်သောင်း လေးထောင်ကုန်သော ရသေ့ တို့သည်၊ ပဏိတာနိ ပဏိတာနိ-မွန်မြတ် မွန်မြတ်ကုန်သော၊ ဩဇေန္တာနိ- ဩဇာရှိကုန်သော၊ ဖလာဖလာနိ - သစ်သီး ကြီးငယ်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ- ဆောင်ယူ၍၊ အာစရိယာဏ - ဆရာသရဒ ရသေ့၏၊ သန္တိကံ - အထံသို့၊ ဂန္ဓာ - သွား၍၊ သမ္ပတ္တာ - ရောက်လာကုန်သည် ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓါနုဉ္စေဝ - ဘုရားသခင်တို့၏၎င်း၊ အာစရိယာဏစ-ဆရာ၏၎င်း၊ နိဿိန္နာသနံ-နေသော နေရာကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏၊ အာစရိယ- ဆရာရှင်ရသေ့၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣမသ္မိံလောကေ-ဤလောက၌၊ တုမေဟိ - အရှင်ဘုရားတို့ထက်၊ မဟန္တတရော - ကြီးမြတ်သော သူသည်၊ နတ္ထိတိ-မရှိပြီဟု၊ မညေမ-မှတ်ထင်ကုန်၏၊ အယံပုရိသော-ဤယောကျ်ား သည်ကား၊ တုမေဟိ - အရှင်ဘုရားတို့ထက်၊ မဟန္တတရောမညေ - လွန်စွာ မြတ်ယောင်တကား၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ တာတာ - ငါ့သား

အမောင်တို့၊ ကိဝဒေထ-အသို့ဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ သာသပေန- မုန့်ညှင်းစေ
 နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ အဋ္ဌသဋ္ဌိယောဇန သတ သဟဿုဗ္ဗေမံ - တသိန်း ခြောက်
 သောင်း ရှစ်ထောင် အစောက်မြင့်သော၊ သိနေရုံ-မြင်းမိုရ်တောင်ကို၊ သမံ
 ကာတုံ-တူ၏ဟု ပြုခြင်းငှာ၊ မာဏုစ္ဆထ-အလိုမရှိကုန်လင့်၊ ပုတ္တကာ-ငါ့သား
 တပည့် ရသေ့တို့၊ သဗ္ဗညုဗုဒ္ဓေန-သဗ္ဗညုဘုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္က၊ မမံ-ငါ့ကို၊
 ဥပမံ-တူ၏ဟူ၍နှိုင်းရှည့်ခြင်းကို၊ မာကရိတ္ထ-မပြုလင့်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊
 အထ-ထိုဆရာရသေ့ဆိုသောအခါ၌၊ တေတာပသာ-ထိုရသေ့တို့သည်၊ အယံ-
 ဤယောက်ျားမြတ်သည်၊ ဣတ္တရသတ္တော-ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြားသော သတ္တ
 ဝါသည်၊ သစေအဘဝိဿ-အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အာစရိ
 ယော-ဆရာသည်၊ ဝေရူပံ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဥပမံ-ဥပမာကို၊ န အာ
 ဟရိဿတိ-မဆောင်လတ္တံ့၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ အယံပုရိသော-
 ဤယောက်ျားသည်၊ မဟာဝတ-ကြီးမြတ်လေစွ တကား၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံသောရသေ့တို့သည်လည်း၊ ပါဒေသု-ခြေတော်တို့၌၊ နိပတိ
 တွာ-ဝပ်၍၊ သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ ဝန္တိ-သု-ရှိခိုးကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့ရှိခိုးသော
 အခါ၌၊ အာစရိယော-ဆရာဖြစ်သောသရဒရသေ့သည်၊ နေ-ထို တပည့်ရသေ့
 တို့ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာတာ-ငါ့သားတို့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဗုဒ္ဓ နိ-ဘုရား
 ရှင်တို့အား၊ အနုစ္စဝိကော-လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်သော၊ ဒေယျဓမ္မော-
 လူဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သတ္တာစ-ဘုရားသခင် သည်လည်း၊ ဘိက္ခာ
 စာရဝေလာယံ-ဆွမ်းခံကြွတော်မူရာကာလ၌၊ ဣဓ-ဤအရပ်သို့၊ အာဂတော-
 ကြွတော်မူလာ၏၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ယထာသတ္တိ-အစွမ်းရှိသည်အားလျော်
 စွာ၊ ယထာဗလံ-အားရှိသည်နှင့်လျော်ညီစွာ၊ ဒေယျဓမ္မံ-လူဘွယ် ဝတ္ထုကို၊
 ဒဿာမ-လူကုန်အံ့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ပဏိတံ-မွန်မြတ်သော၊ ယံယံ
 ဖလာဖလံ-အကြင်အကြင် သစ်သီးကြီးငယ်သည်၊ အတ္ထိ-၏၊ တံတံ-ထိုထို
 သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ အာဟရထ-ဆောင်ချေကုန်လော့၊ ဣတိဟာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်စေပြီး၍၊ ဟတ္ထေ-လက်တို့ကို၊ ဓောဝိတွာ-ဆေး
 ၍၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ပတ္တေ-သပိတ်၌၊ ပတိဋ္ဌာ
 ပေသိ-သစ်သီးဆွမ်းကိုတည်စေ၏၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဖလာဖလံ-
 သစ်သီးကြီးငယ်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဟိတမတ္တေ-ခံတော်မူခါမျှ၌၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့

သည်၊ ဒိဗ္ဗောဇံ-နတ်ဩဇာကို၊ ပက္ခိပိံသု-ထည့်သွင်းကုန်၏။ တာပသော-
သရဒရသေ့သည်၊ ဥဒကံပိ-သောက်တော်ရေကိုလည်း၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်
သာလျှင်၊ ပရိသာဝေတွာ-စစ်၍၊ အဒါသိ-ကပ်လှူ၏။ သော-ထိုရသေ့သည်၊
တတော-ထိုနောင်မှ၊ ဘတ္တကိစ္စံ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စကို၊ ကတွာ-ပြုပြီး
၍၊ သတ္တရိ-ဘုရားသခင်သည်၊ နိသိန္ဓေ-နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ သဗ္ဗေ-
အလုံးစုံကုန်သော၊ အန္တေဝါသိကေ-တပည့်ရသေ့တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-
ခေါ်စေ၍၊ သတ္တုသန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ သာရဏီယကထံ-အသက်
ထက်ဆုံး အောက်မေ့အပ်သောစကားကို၊ ကထေန္တော-ပြောဟောလျက်၊
နိသီဒိ-၏။ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေအဂ္ဂသာဝကာ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂ
သာဝကတို့သည်၊ ဘိက္ခုသံသေန-ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ကွ၊ အာဂစ္ဆန္တူ
တိ-လာစေကုန်သတည်းဟု၊ စိန္တေသိ-ကြံတော်မူ၏။ တေ-ထိုတပည့်တော်တို့
သည်၊ သတ္တု-ဘုရားသခင်၏၊ စိတ္တံ-ကြံတော်မူသောစိတ်ကို၊ ဥတွာ-သိ၍၊
သတသဟဿခိဏာသဝပရိဝါရာ-တသိန်းသော ရဟန္တာအပေါင်း ခြံရံကုန်
လျက်၊ အာဂန္တာ-၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားကို၊ ဝံန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်
အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌံသု-တည်ကုန်၏။ တတော-ထိုနောင်မှ၊
သရဒတာပသော-သရဒရသေ့သည်၊ အန္တေဝါသိကေ-တပည့် ရသေ့တို့ကို၊
အာမန္တေသိ-ခေါ်၏။ တာတာ-ငါ့သားရသေ့တို့၊ ဗုဒ္ဓါနံ - ဘုရားရှင်တို့၏၊
နိသိန္ဓာသနံ-နေရာပလ္လင်သည်၊ နိစံ-နိမ့်၏။ သမဏသတသဟဿာနံပိ-ရဟန်း
တသိန်းတို့၏လည်း၊ အာသနံ-နေရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဇ္ဇ-ယခု၊ တုမေ-
သင်တို့သည်၊ ဥဠာရံ-မြတ်သော၊ သက္ကာရံ - အရိအသေ ပူဇော်ခြင်းကို၊
သတ္တု-မြတ်စွာဘုရားအား၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှါ၊ ဝန္တတိတိ-သင့်၏ဟု၊ ပဗ္ဗတ
ပါဒတော-တောင်ခြေရင်းမှ၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ - အဆင်းအနံနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ-ပန်းတို့ကို၊ အာဟရထ-ဆောင်ချေကုန်လော့၊ ဣတိ
အာဟ-ဤသို့ဆို၏။ ကထနကာလော-ဆိုသောအခါသည်၊ ပပဉ္စောဝိယ-
ကြာမြင့်သကဲ့သို့၊ ဟောတိ-ထင်၏။ ဣဒ္ဓိမတောပန-တန်းခိုးရှိသော သူ၏
ကား၊ ဣဒ္ဓိပိသယော-တန်းခိုးအရာကို၊ အစိန္တေယျော-မကြံနိုင်၊ ဣတိ-ထို
ကြောင့်၊ မုဟုတ္တေနဝ-တခဏခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ တေတာပသာ-ထိုရသေ့
တို့သည်၊ ဝဏ္ဏဂန္ဓသမ္ပန္နာနိ-အဆင်းအနံနှင့်ပြည့်စုံကုန်သော၊ ပုပ္ဖာနိ-ပန်း

တို့ကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားသခင်တို့အား၊ ယောဇနပ္ပ
မာဏံ-တယူဇနာ အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပုပ္ဖာသနံ-ပန်းနေရာကို၊ ပညာပေ
သု-ခင်းကုန်၏၊ ဥဘိန္တံ အဂ္ဂသာဝကာနံ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့၏၊
တိဂါဝုတံ-သုံးဂါဝုတ်ရှိသောပန်းနေရာသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သေသ
ဘိက္ခုနံ-ကြွင်းသော ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏၊ အဘုယောဇနိကာဒိဘေဒံ-ယူ
ဇနာခွဲ စသည်အပြားရှိသောပန်းနေရာသည်၊ အဟောသိ-၏၊ သံသနဝကဏ္ဍ-
သံသာငယ်ဖြစ်သော ရဟန္တာ၏၊ ဥသဘမတ္တံ-တဥသဘမ္ပရှိသော ပန်းနေရာ
သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဧကသ္မိံ အဿမပဒေ-ရသေ့တို့နေရာ တခုသော
သင်္ခမ်းကျောင်း၌၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ မဟန္တာနိ-မြတ်ကုန်သော၊ အာသနာနိ-
ပန်းနေရာတို့ကို၊ ကထံ ကေနကာရဏေန - အဘယ်သို့သော အကြောင်း
ဖြင့်၊ ဝါ-ကထံပညတ္တာနိ - အဘယ်သို့ခင်းအပ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
နစိန္တေတဗ္ဗံ-မကြံအပ်၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သေ-ဤသည်ကား၊ ဣဒ္ဓိဝိသ
ယော-တန်းခိုးဖြင့်ပြီးသော အရာတည်း၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပညတ္တေသု-ခင်းအပ်
ကုန်သော၊ အာသနေသု-နေရာတို့၌၊ သရဒတာပသော-သရဒရသေ့သည်၊
တထာဂတဿ - ဘုရားသခင်၏၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ အဉ္စလိ-လက်အုပ်ကို၊
ပဂ္ဂယျ-၍၊ ဌိတော-ရပ်လျက်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-အကျွန်ုပ်အား၊
ဒီသရတ္တံ-ရှည်ကြာစွာသောကာလပတ်လုံး၊ ဟိတာယ-စီးပွားခြင်းငှာ၊ သု
ခါယ-ချမ်းသာခြင်းငှာ၊ ဣမံပုပ္ဖါသနံ-ဤပန်းနေရာသို့၊ အဘိရုဟထ-တက်
တော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့လျှောက်၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊
နာနာပုပ္ပဉ္စ၊ လ၊ သဒေဝကေတိ-ကေဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်ပြီ။

နာနာပုပ္ပဉ္စ-အထူးထူးသော ပန်းကိုလည်းကောင်း၊ နာနာဂန္ဓဉ္စ-အထူး
ထူးသော နံသာကိုလည်းကောင်း၊ ဧကတော - တပေါင်းတည်း၊ သမ္မာ
ဒေတွာန-ပြည့်စုံစေ၍၊ ပုပ္ဖါသနံ-ပန်းနေရာကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်း၍၊ ဣဒ္ဓံ
ဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို၊ အဗြဝိ-လျှောက်၏၊ ဝီရ-လုံ့လရှိတော်မူသော
အရှင်ဘုရား၊ တဝ-အရှင်ဘုရားအား၊ အနုစ္ဆဝိ-လျှောက်ပတ်သော၊ ဣဒ္ဓံ
အာသနံ-ဤပန်းနေရာကို၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ပညတ္တံ-ခင်းအပ်ပြီ၊ မမစိတ္တံ-
အကျွန်ုပ်စိတ်ကို၊ ပသာဒေန္တော - ကြည်ညိုစေ၍၊ ပုပ္ဖံ-ပန်းဖြင့် ပြီးသော၊
အာသနေ-နေရာ၌၊ နိသိဒေ-နေတော်မူလော့၊ မမ-၏၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ပသာ

ဒေတွာ-ကြည်လင်စေ၍၊ သဒေဝကေ-နတ်နှင့်တကွသော လူတို့ကို၊ ဟာ သယံတွာ-ဝမ်းမြောက်သောအားဖြင့် ရှင်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ သတ္တရတ္တိဒိဝံ-ခုနစ်ည၌ ခုနစ်နေ့တို့ပတ်လုံး၊ ပုပ္ဖံ-ပန်းအခင်းဖြင့် ပြီးသော၊ အာသနေ-နေရာ၌၊ နိသီဒ-နေတော်မူပါလော့။

ဣတိဝေံ-ဤသို့၊ သတ္တရိ-ဘုရားသခင်သည်၊ နိသီန္ဒေ-နေတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဒေ အဂ္ဂသာဝကာစ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၎င်း၊ သေသ ဘိက္ခုစ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၎င်း၊ အတ္တနော အတ္တနော-မိမိ မိမိ၏၊ ပညတ္တာသနေ-ခင်းထားအပ်သော နေရာ၌၊ နိသီဒိံ-သု-နေကုန်၏၊ သရဒ တာပသော-သရဒရသေ့သည်၊ မဟန္တံ-ကြီးစွာသော၊ ပုပ္ဖဆတ္တံ-ပန်းထီးကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ မတ္ထကေ-အထက်၌၊ ဓာရေန္တော-ဆောင်းလျက်၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်လျက်နေ၏၊ သတ္တာ - ဘုရား သခင်သည်၊ တေသံ ဇဋ္ဌိလာနံ-ထိုရသေ့တို့၏၊ အယံသက္ကာရေ-ဤ ပူဇော် သက္ကာရ အထူးသည်၊ မဟပ္ပလော-များစွာသော အကျိုးအာနိသင်ရှိသည်၊ ဟောတူတိ - ဖြစ်စေသတည်းဟု၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ-နိရောဓ သမာပတ်ကို၊ သမာပဋ္ဌိ-ဝင်စားတော်မူ၏၊ သတ္ထု-ဘုရားသခင်၏၊ သမာပတ္တိံ-နိရောဓ သမာပတ်ကို၊ သမာပန္နဘာဝံ-ဝင်စားသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ-၍၊ ဒေ အဂ္ဂသာဝကာပိ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကတို့သည်၎င်း၊ သေသဘိက္ခုပိ- ကြွင်းသောရဟန်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာပတ္တိံ-ကို၊ သမာပဋ္ဌိံ-သု- ဝင်စားကုန်၏၊ တထာဂတေ-ဘုရားရှင်သည်၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ နိရောဓသမာပတ္တိံ-ကို၊ သမာပဋ္ဌိတွာ-၍၊ နိသီန္ဒေ-နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အန္တေဝါသိကာ-ရသေ့တပည့်တို့သည်၊ ဘိက္ခာစာရကာလေ-ဆွမ်းခံအံ့သော အခါသည်၊ သမ္ပတ္တေ-ရောက်လတ်သော်၊ ဝနမူလဖလာဖလံ-တောသစ်မြစ် တောသစ်သီး ကြီးငယ်ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ သေသကာလေ - ကြွင်းသော ကာလ၌၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားသခင်တို့အား၊ အဉ္ဇလိံ-ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီ၍၊ တိဋ္ဌန္တိ- နေကုန်၏၊ သရဒ တာပသော ပန-သရဒ ရသေ့သည်ကား၊ ဘိက္ခာစာရမ္ပိ- ဆွမ်းခံသွားခြင်းကိုလည်း၊ အဂန္တာ-မကြွမူ၍၊ ပုပ္ဖဆတ္တံ-ပန်းထီးကို၊ ဓာရယ မာနောဝ-ဆောင်းလျက်ပင်လျှင်၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပီတိသုခေန-ပီ တိသုခဖြင့်၊ ဝီတိနာမေသိ-လွန်စေ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ နိရောဓတော-

နိရောဓ သမာပတ်မှ၊ ဝုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဒက္ခိဏပဿေ-လကျာနံပါး၌၊ နိသိန္နံ-နေ
 သော၊ အဂ္ဂသာဝကံ-လကျာရံဖြစ်သော၊ နိသဘထေရံ-နိသဘမထေရ်ကို၊ အာ
 မန္တေသိ-မိန့်တော်မူ၏၊ နိသဘ-နိသဘ၊ သက္ကာရကာရကာနံ-ပူဇော်သက္ကာရကို
 ပြုကုန်သော၊ တာပသာနံ-ရသေ့တို့အား၊ ပုပ္ဖါသနာနုမောဒနံ-ပန်းနေရာလှလှ
 အနုမောဒနာကို၊ ကရောဟိ-ဟောဘိလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည် ရှိ
 သော်၊ ထေရော-နိသဘမထေရ်သည်၊ စက္ကဝတ္တိ ရညော-စကြဝတေးမင်း၏၊
 သန္တိကာ-အထံမှ၊ ပဋိလဒ္ဓမဟာလာဘော-မျှားစွာရအပ်သော ဆုလာဘ် ရှိ
 သော၊ မဟာယောဓောဝိယ စစ်သူကြီးကဲ့သို့၊ တုဋ္ဌမာနသော-နှစ်သက် ဝမ်း
 မြောက်သော စိတ်ရှိလျက်၊ သာဝကပါရမိဉာဏေ - သာဝကပါရမိ ညက်၌၊
 ဌတော-တည်၍၊ ပုပ္ဖါသနာနုမောဒနံ-ပန်းနေရာ လှလှ၌ ဝမ်းမြောက်စေခြင်း
 တရားကို၊ အာရဘိ - အားထုတ်တော်မူ၏၊ တဿ - ထိုနိသဘမထေရ်၏၊
 ဒေသနာဝသာနေ-ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ ဒုတိယ-သာဝကံ-ဒုတိယသာဝကဖြစ်
 သော လက်ဝဲရံကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်တော်မူ၏၊ တံပိ-သင်သည်လည်း၊
 ဘိက္ခုနံ-တို့အား၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသေဟိ-ဟောလောလော၊ ဣတိ-ဤသို့
 မိန့်တော်မူလတ်သော်၊ အနောမတ္တေရောပိ-အနောမ မထေရ်သည်လည်း၊
 တေပိဋ္ဌကံ-ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-မြတ်စွာဘုရားစကားကို၊
 သမ္မသိတော-သုံးသပ်ဆင်ခြင်၍၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ကလေသိ-ဟော၏၊ ဒွိန္ဒူပိ
 အဂ္ဂသာဝကာနံ-နှစ်ပါးသောအဂ္ဂသာဝကတို့၏လည်း၊ ဒေသနာယ-ဒေသနာ
 ဖြင့်၊ ဧကဿာပိ-တယောက်သော သူအားမျှလည်း၊ ဓမ္မာဘိသမယော-
 သစ္စာလေးပါးကိုသိသည်၊ နာဟောသိ-မဖြစ်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ-
 ဘုရားသခင်သည်၊ အပရိမာဏေ-အတိုင်းအရှည် မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓဝိသယေ-
 ဘုရားအရာ၌၊ ဌတော-တည်၍၊ ဓမ္မဒေသနံ-တရားဟောခြင်းကို၊ အာရဘိ-
 အားထုတ်တော်မူ၏၊ ဒေသနာဝသာနေ-ဟောတော်မူရာ ဒေသနာ၏အဆုံး
 ၌၊ သရဒတာပသံ-သရဒရသေ့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံ
 လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ စတုသတ္တတိ သဟဿ ဇဋ္ဌိလာ-ခုနစ်သောင်း လေး
 ထောင်ကုန်သော ရသေ့တို့သည်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-
 ရောက်ကုန်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခုဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ထေ-လာ
 ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူလျက်၊ ဟတ္ထံ-လကျာ လက်တော်ကို၊

ပသာရေသိ-ဆန့်တော်မူ၏။ တာဝဒေဝ-ထိုသို့လက်ကျာလက်ကို ဆန့်တော်မူ
သောခဏ၌လျှင်၊ တေသံ-ထိုရသေ့တို့၏။ ကေသမဿနိ-ဆံမုတ်ဆိတ် ကြင်
စွယ်ပမုန်းတို့သည်၊ အန္တရဓာယိံသု - ကွယ်လေကုန်၏။ အဋ္ဌပရိက္ခရာ-ရှစ်
ပါးသောပရိက္ခရာတို့သည်၊ ကာယေ-ကိုယ်၌၊ ပဋိမုက္ခာဝ-လွယ်လျက်သာ
လျှင်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏။ သရဒ တာပသော-သရဒရသေ့သည်၊ ကဿ-
အဘယ်ကြောင့်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ နပတ္တော - မရောက်လေဘိ
သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုခြင်းအံ့၊ တဿ-ထိုရသေ့၏။ ဝိက္ခိတ္တစိတ္တတာယ-
စိတ်ပျံ့လွင့်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားသခင်တို့၏၊ ဒုတိယာ
သနေ-နှစ်ခုမြောက်ဖြစ်သော လက်ျာရံနေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိတော-နေ၍၊ သာဝက
ပါရမိဉာဏေ-သာဝကပါရမိဉာဏ်၌၊ ဌတော-တည်၍၊ ဝမ္ပေ-တရားကို၊ ဒေ
သယတော-ဟောသော၊ အဂ္ဂသာဝကဿ-အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော၊ တဿ-
ထိုနိသဘမထေရ်၏၊ ဓမ္မဒေသနံ-တရားဟောခြင်းကို၊ သောတုံ-နာခြင်းငှါ၊
အာရဒ္ဓကာလတော-အားထုတ်သော အခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ အဟံပိ-ငါ
သည်လည်း၊ အနာဂတေ-နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ-ပွင့်လင်း ထွန်းပ
တော်မူလတ္တံ့သော၊ ဗုဒ္ဓဿ-ဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ဣမိနာ
သာဝကေန-ဤသာဝကသည်၊ ပဋိလဒ္ဓံ-ရအပ်သော၊ ဓရံ-အဦးဖြစ်သော
လက်ျာရံ အရာကို၊ လဘေယျံ-ရပါမူကား၊ အဟောဝတ-ကောင်းပါလေ
စွ၊ ဣတိစိတ္တံ-ဤသို့ ပျံ့လွင့်ခြင်းရှိသောစိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေသိကိရ - ဖြစ်စေ
သတတ်၊ သော-ထိုသရဒရသေ့သည်၊ တေနပရိဝိတက္ကေန-ထိုသို့သောအကြံ
အစည်ဖြင့်၊ မဂ္ဂဖလပဋိဝေဓံ-မဂ်ဖိုလ်ကိုထိုးထွင်း၍သိခြင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်း
ငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ တထာဂတံပန-ဘုရားသခင်ကိုကား၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး
၍၊ သမ္ပုဓေ-မျက်မှောက်တော်၌၊ ဌတော-ရပ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမ္ဟာ
ကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အနန္တရာသနေ-အခြားမရှိသောနေရာ၌၊ နိသိန္ဒော-
နေသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ တုမ္ဟာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သာသနေ-
မြတ်သော သာသနာတော်၌၊ ကောနာမ-အဘယ်အမည်ရှိသည်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ မယာ-ငါဘုရားသည်၊
ပဝတ္တိတံဓမ္မစက္ကံ-ဖြစ်စေအပ်သော တရားတည်းဟူသော စကြာရတနာကို၊
အနုပဝတ္တေန္တော-အစဉ်သဖြင့် ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သာဝကပါရမိ

ဉာဏဿ-သာဝကပါရမီဉာဏ်ကို၊ သောဠသပညာကာရေန-တဆဲ၊ ခြောက်
 ပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် သိသော သစ္စာဉာဏ်ဖြင့်၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတော-ထိုး
 ထွင်း၍၊ ကောဋိပတ္တော-အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်လျက်၊ ဌိတော-တည်၏၊
 ဧသော-ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မယံ-ငါဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊
 အဂ္ဂသာဝကော-လကျာရံ တပည့်မြတ်ဖြစ်သော၊ နိသဘောနာမ-နိသဘာ
 အမည်ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယာ-အကျွန်ုပ်
 သည်၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ပုပ္ဖဆတ္တံ-ပန်းထီးကို၊ ဓာရန္တေန-ဆောင်း
 ခြင်းဖြင့်၊ ယွာယံ ယောအယံသက္ကာရော-အကြင် ရိုသေစွာပူဇော်ခြင်းကို၊
 ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမဿ-ဤပန်းထီးပူဇော်ခြင်းဟူ
 သော ကောင်းမှု၏၊ ဖလေန-အကျိုးအားဖြင့်၊ အညံ-လကျာရံသာဝကအဖြစ်
 မှတပါးသော၊ သက္ကတ္တံဝါ-သိကြားအဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မတ္တံဝါ-ဗြဟ္မာ
 အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နပတ္ထေမိ-မတောင့်တ၊ အနာဂတေပန-နောင်အခါ
 ၌ကား၊ အဟံ-သည်၊ နိသဘတ္ထေရောဝိယ-နိသဘာမထေရ်ကဲ့သို့၊ ဧကဿ
 ဗုဒ္ဓဿ-တဆူသောဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကော-လကျာရံ တပည့်သည်၊ ဘဝေ
 ယံ-ဖြစ်ရပါလိမ့်၊ ဣတိပတ္တနံ-ဤသို့ဆုတောင်းခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊
 သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဣမဿ ပုရိသဿ - ဤယောက်ျား၏၊ ပတ္တနံ-
 ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ သမိဇ္ဈိဿတိနုခေါ- ပြည့်စုံအံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 အနာဂတံသညာဏံ-အနာဂတံသညာဏ်ကို၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ ဩလော
 ကေန္တော-ကြည့်တော်မူလတ်သော်၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ-ကမ္ဘာတသိန်း
 အလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယံ - အသင်္ချေယျကို၊ အတိက္ကမိတွာ - လွန်၍၊
 သမိဇ္ဈနဘာဝံ-ပြည့်စုံလတ္တံ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဒ္ဓသ-မြင်တော်မူ၏၊ ဒိသ္မာ
 စ ပန-မြင်ပြီး၍ကား၊ သရဒတာပသံ-သရဒရသေ့ကို၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဟေ-သင်၏၊ အယံပတ္တနာ-ဤသို့ ဆုတောင်းခြင်းသည်၊ မောသော-
 အချည်းနှီးသည်၊ န ဘဝိဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့၊ အနာဂတေပန-နောင်အခါ
 ၌ကား၊ ကပ္ပသတသဟဿာဓိကံ-ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယံ-
 အသင်္ချေယျကို၊ အတိက္ကမိတွာ-၍၊ ဂေါတမောနာမ ဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမ မည်
 တော်မူသော ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဈိဿတိ-ဖြစ်တော်မူလတ္တံ့၊ တဿ-ထိုဘုရား
 သခင်၏၊ မာတာ-မယ်တော်သည်၊ မဟာမာယာနာမဒေဝီ-မဟာမာယာ

အမည်ရှိသော မိဖုရားသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပိတာ-ခမည်းတော်
 သည်၊ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇာ နာမ-သုဒ္ဓေါဒန မည်သော မင်းကြီးသည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ပုတ္တော-သားတော်သည်၊ ရာဟုလောနာမ-ရာဟု
 လာမည်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဥပဌာကော-အလုပ်အကျွေးသည်၊
 အာနန္ဒောနာမ-အာနန္ဒာမည်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒုတိယ သာ
 ဝကော-လက်ဝဲရံတပည့်သည်၊ မောဂ္ဂလာနောနာမ- မောဂ္ဂလာန်မည်သည်၊
 ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ တံပန-သင်သည်ကား၊ တဿ-ထိုဂေါတမဘုရား၏၊
 အဂ္ဂသာဝကော - အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော၊ သာရိပုတ္တောနာမ-သာရိပုတ္တရာ
 အမည်ရှိသော၊ သေနာပတိ-တရားစစ်သူကြီးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိဝေ-ဤသို့၊ ဟာပသံ-ရသေ့ကို၊ ဗျာကရိတွာ-ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၍၊
 မဗ္ဗကထံ-တရားစကားကို၊ ကထေတွာ-၍၊ ဘိက္ခုသံဃ ဝရိဝုတော-ရဟန်း
 အပေါင်းခြံရံလျက်၊ အာကာသံ-ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္ဓိ-ပျံကြွတော်မူ၏၊
 သရဒတာပသောပိ-သရဒရသေ့သည်လည်း၊ အန္တေဝါသိကထေရာနံ-အန္တေ
 ဝါသိက မထေရ်တို့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သဟာယကဿ-
 ချစ်ခင် လေးမြတ်သော၊ သိရိဝေဇုနကုဋုမ္ပိကဿ-သိရိဝေဇုနမည်သော သူဌေး
 အား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပေသေသိ-စေ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား
 တို့၊ မမသဟာယကဿ-အကျွန်ုပ်၏ အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သူဌေးအား၊
 ဝဒေထ-ဆိုပါလေကုန်လော့၊ တေ-သင်၏၊ သဟာယကေန သရဒတာပသေ
 န-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော သရဒရသေ့သည်၊ အနောမဒဿိဗုဒ္ဓဿ-အနောမ
 ဒဿိအမည်ရှိသော ဘုရား၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေတော်ရင်း၌၊ အနာဂတေ-
 နောင်အခါ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနကဿ-ပွင့်လင်း ထွန်းပတော်မူလတ္တံ့သော၊ ဂေါတမ
 ဗုဒ္ဓဿ-ဂေါတမဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ-
 မြတ်သော လကျော်ရံတပည့်အရာကို၊ ပတ္ထိတံ-တောင့်တလေပြီ၊ တံ-ရှင်
 သူဌေးသည်၊ ဒုတိယသာဝကဌာနံ-လက်ဝဲရံတပည့်အရာကို၊ ပတ္ထဟိ-တောင့်
 တလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုပါလေကုန်လော့၊ ဧဝံပန-ဤသို့သော စကားကို
 လည်း၊ ဝတွာ-မှာထားပြီး၍၊ ထေရေဟိ-မထေရ်တို့မှ၊ ပုရေတရမေဝ-ရွှေ
 ဦးစွာလျှင်၊ ကေပဿေန - တကြောင်းသောခရီးလမ်းဖြင့်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊
 သိရိဝေဇုနဿ-သိရိဝေဇုနသူဌေး၏၊ နိဝေသနဒွါရေ-နေရာအိမ်ကံခါး၌၊ အဌာ

သိ-ရပ်၏။ သိရိဝဇ္ဇနော-သိရိဝဇ္ဇန သူဌေးသည်။ မေ-ငါ၏။ အယျော-
 အရှင်ဖြစ်သောရသေ့သည်။ စိရဿံ-ကြာမြင့်မှ၊ အာဂတောဝတ-လာပေစွ
 တကား၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာသနေ-နေရာ၌၊ နိသိဒါပေတွာ - နေစေ၍၊
 အတ္တနာ-မိမိသည်၊ နိစာသနေ-နိမ့်သောနေရာ၌၊ နိသိန္ဒော - နေလျက်၊
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေ-အရှင်ဘုရား၏၊ အန္တေဝါသိက ပရိသာပန-
 အန္တေဝါသိကဖြစ်သော ပရိသတ်တို့သည်ကား၊ န ပညာယန္တိ-မထင်ကုန်၊
 ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သမ္မ-သူငယ်ချင်း၊ ဒါယကာ၊ အာမ-ဪ မမြင်
 သည်မှန်၏၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အဿမံ-နေရာသခံမ်းကျောင်းသို့၊ အနောမ
 ဒဿိဗုဒ္ဓေါ - အနောမဒဿိဘုရားသည်၊ အာဂတော - ကြွတော်မူလာ၏၊
 မယံ-ငါတို့သည်၊ တဿ-ထိုဘုရားသခင်အား၊ အတ္တနော ဗလေန-မိမိအစွမ်း
 ရှိသည် အားလျော်စွာ၊ သက္ကာရံ - ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကရိမ္မာ-ပြုရကုန်ပြီ၊
 သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသောသူတို့အား၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊
 ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဒေသနာပရိယောသာနေ-ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊
 မံ-ငါ့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သောရသေ့တို့သည်၊ အရ
 ဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ပဗ္ဗဇိံသု-ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အဟံ-
 ငါသည်၊ သတ္ထု-အနောမဒဿိဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကံ-အဂ္ဂသာဝက ဖြစ်
 သော၊ နိသဘတ္ထေရံ-နိသဘမထေရ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အနာဂတေ-နောင်
 အခါ၌၊ ဥပ္ပန္နကဿ-ဖြစ်လတ္တံ့သော၊ ဂေါတမဗုဒ္ဓဿနာမ-ဂေါတမအမည်
 ရှိသော ဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာ၌၊ အဂ္ဂသာဝကဌာနံ-အဂ္ဂသာဝက
 အရာကို၊ ပတ္ထေမိ - ဆုတောင်း၏၊ တံပိ-သူငယ်ချင်း သူဌေးသည်လည်း၊
 တဿ-ထိုဂေါတမဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာ၌၊ ဒုတိယသာသကဌာနံ-
 လက်ဝဲရံသာဝကအရာကို၊ ပတ္ထေဟိ-တောင့်တလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ တိုက်
 တုန်းလတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဗုဒ္ဓေဟိ-ဘုရားရှင်
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပရိစယော-လေ့လာ ပြမ်းတီးခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
 ဣတိ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေဟိ-ဘုရားရှင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံကထနံ-
 တကွပြောဟောခြင်းသည်၊ မယံ-ငါ၏၊ ဘာရော-ဝန်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 လော့၊ တံ-သင်သည်၊ မဟန္တံ-မြတ်သော၊ သက္ကာရံ-ပူဇော်ခြင်းကို၊ သဇ္ဇေဟိ-
 စီရင်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့အမိန့်ရှိခြင်းကြောင့်၊ သိရိဝဇ္ဇနော-သိရိဝဇ္ဇန သူဌေး

သည်၊ တဿ-ထိုရသေ့၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ နိဝေသနဒွါရေ-နေရာ အိမ်တံခါးအနီးအပါး၌၊ ရာဇမာနေန-မင်း
ပယ်အားဖြင့်၊ အဋ္ဌကရိသမတ္တံဌာနံ-ရှစ်မင်းပယ်စာ မျှလောက်သော မြေ
အရပ်ကို၊ သမတလံ-ညီညွတ်စွာ အပြင်ရှိသည်ကို၊ ကာရေတွာ-ပြုစေ၍၊
ဝါဠုကံ-သဲကို၊ ဩကိရိတွာ-ဖြန့်ကြဲစေ၍၊ လာဇပဉ္စမာနိ-ပေါက်ပေါက်
လျှင် ငါးခုမြောက်ရှိကုန်သော၊ ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ-ဖရိုဖရဲ ကြဲစေ
၍၊ နိလုပ္ပလဆဒနမဏ္ဍပံ-ကြာညီပွင့်ဖြင့် မိုးအပ်သောမဏ္ဍပ်ကို၊ ကာရာပေ
တွာ-ဆောက်စေ၍၊ ဗုဒ္ဓါသနံ-ကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ သေသဘိက္ခု
နမ္ပိ-ကြွင်းသောရဟန်းတို့၏လည်း၊ အာသနာနိ-တို့ကို၊ ပဋိယာဒေတွာ-စီရင်
စေ၍၊ မဟာသက္ကာရကမ္မာနံ-မြတ်သောပူဇော်သက္ကာဖြင့်ပြုအပ်သော အမှု
တို့ကို၊ သဇ္ဇေတွာ-စီရင်၍၊ ဗုဒ္ဓါနံ-တို့အား၊ နိမန္တနတ္ထာယ-ဘိတ်မန်စေခြင်း
ငှာ၊ သရဒတာပသဿ-သရဒရှင်ရသေ့အား၊ သညံ-အမှတ်ကို၊ အဒါသိ-ပေး
၏၊ တာပသော-သရဒရသေ့သည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ-ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခု
သံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ဂဟေတွာ-ပင့်ဆောင်၍၊ တဿ-ထိုသီရိဝံသနုဿဌေး
၏၊ နိဝေသနံ-အိမ်သို့၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏၊ သီရိဝံသနောပိ-သီရိဝံသနု
ဿဌေးသည်လည်း၊ ပစ္စုဂ္ဂမနံကတွာ - ခရီးဦး ကြိုဆိုခြင်းကိုပြု၍၊ တထာ
ဂတဿ-ဘုရားသခင်၏၊ ဟတ္ထတော-လက်တော်မှ၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဟေ
တွာ-ယူ၍၊ မဏ္ဍပံ-မဏ္ဍပ်သို့၊ ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ ပညတ္တာသနေသု-ခင်း
အပ်သောနေရာတို့၌၊ နိသိန္နဿ-နေသော၊ ဗုဒ္ဓပမုခဿ-ဘုရားအမှူးရှိသော၊
ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်းသံဃာအား၊ ဒက္ခိဏောဒကံ-အလှူရေစက်ကို၊ ဒတွာ-
ချ၍၊ ပဏိတေန ဘောဇနေန-မွန်မြတ်သောဘောဇဉ်ဖြင့်၊ ပရိဝိသိတွာ-လုပ်
ကျွေး၍၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော်မူပြီးသောအဆုံး
၌၊ ဗုဒ္ဓပမုခဘိက္ခုသံဃံ-ဘုရားအမှူးရှိသောရဟန်းသံဃာကို၊ မဟာရဟေဟိ-
မြတ်သောသူအားသာလျှင် ထိုက်ကုန်သော၊ ပတ္တေဟိ-အဝတ် သင်္ကန်းတို့
ဖြင့်၊ အစ္စာဒေတွာ-ဖုံးလွှမ်း၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အယံအာရဗ္ဗော-
ဤသို့ အားထုတ်ခြင်းသည်၊ အပ္ပမတ္တကတ္ထာယ-အနည်းငယ်သောအရာငှာန
အကျိုးငှာ၊ န-မဟုတ်၊ ဣမိနာစ နိယာမေနေဝ-ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊
သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အနုကမ္ပံ-သနားတော်မူခြင်းကို၊ ကရောထ-

ပြုပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏။ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ အဓိဝါသေသိ-သည်းခံတော်မူ၏။ သော-ထိုသိရိဝစုနသုဌေးသည်၊ တေနေဝ နိယာမေန-ထိုသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာ ဒါနံ-ကြီးစွာသော အလှူကို၊ ပဝတ္ထေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ ဘဂဝန္တံ - မြတ်စွာ ဘုရားကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ အဉ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျ-ချီ၍၊ ဌိတော-ရပ်လျက်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မမသဟာယော-အကျွန်ုပ် အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော၊ သရဒတာပသော-သရဒရသေ့သည်၊ ယဿ သတ္ထုဿ-အကြင် ဘုရား၏၊ အဂ္ဂသာဝကော-မြတ်သော တပည့်သည်၊ ဘပေယျန္တိ - ဖြစ်ရ လို၏ဟု၊ ပတ္ထေသိ-ဆုတောင်း၏၊ အဟံပိ-အကျွန်ုပ်သည်လည်း၊ တဿေဝ- ထိုဘုရား၏သာလျှင်၊ ဒုတိယသာဝကော - လက်ဝဲရံ တပည့်သည်၊ ဘဝေ ယံ - ဖြစ်ရလို၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပတ္ထေမိ-ဆုတောင်း၏၊ ဣတိ-သို့၊ အာဟ- နားတော်လျှောက်၏၊ သတ္တာ - ဘုရားရှင်သည်၊ အနာဂတံ - နောင်ဖြစ် လတ္တံ့သော ကာလကို၊ ဩလောကေတွာ - ကြည့်တော်မူ၍၊ တဿ-ထို သုဌေး၏၊ ပတ္ထနာယ-ဆုတောင်းခြင်းဖြင့်၊ သမိဇ္ဈနဘာဝံ-ပြည့်စုံအံ့သော အဖြစ်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်တော်မူ၍၊ ဗျာကာသိ - ဗျာဒိတ်ပေးတော်မူ၏၊ တံ- သင်သည်၊ ဣတော-ဤကမ္ဘာမှ၊ ကပ္ပသတသဟဿာမိကံ - ကမ္ဘာတသိန်း အလွန်ရှိသော၊ အသင်္ချေယျံ-တသင်္ချေကို၊ အတိက္ကမိတွာ-လွန်၍၊ ဂေါ တမ ဗုဒ္ဓဿ-ဂေါတမ ဘုရား၏၊ ဒုတိယသာဝကော - နှစ်ယောက်မြောက် ဖြစ်သော တပည့်သည်၊ ဘဝိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိဗျာကာသိ-ဤသို့ဗျာဒိတ် ကြားတော်မူ၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားတို့၏၊ ဗျာကရဏံ-ဗျာဒိတ် ပေးတော်မူခြင်း ကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ သိရိဝစုနော-သိရိဝစုန သုဌေးသည်၊ ဟဋ္ဌောပဟဋ္ဌော- အလွန်ရွှင်သည်၊ အဟောသိ-၏၊ သတ္တာပိ-သည်လည်း၊ ဘတ္တာနုမောဒနံ- ဆွမ်းလှူရာ အနုမောဒနာကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သပရိဝါရော-အခြံအရံ ရဟန်း အပေါင်းနှင့်တကွ၊ ဝိဟာရမေဝ-ကျောင်းဟော်သို့သာလျှင်၊ ဂတော-ကြွ တော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ မေ ပုတ္တေဟိ- ငါးသားတော်တို့သည်၊ အယံ-ဤ အဂ္ဂသာဝကဆုကို၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ပတ္တိတပတ္ထနာ-တောင့်တ၍ဆုတောင်း ကုန်၏၊ တေ-ထိုသားတော်တို့သည်၊ ယထာပတ္တိတမေဝ-တောင့်တတိုင်းသော လကျှာရံ လက်ဝဲရံအဖြစ်ကိုသာလျှင်၊ လဘိံသု-ရကုန်၏၊ အဟံ-ငါဘုရား

သည်၊ မုခံ ဩလောကေတွာ-မျက်နှာကြီးငယ်ကြည့်၍၊ နဒေမိ-မပေး၊ ဣတိ
 ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ - မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဒေ အဂ္ဂသာဝက-နှစ်ပါး
 သော တပည့်မြတ်တို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ-
 ဘုရား၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဂါရိယဘူတာဝ-အိမ်ယာထောင်သော
 သူတို့သာလျှင်၊ သမာနာ-ဖြစ်ကုန်လျက်၊ ဂိရဂ္ဂသမဇ္ဇံ-တောင်ထိပ် သဘင်
 ကို၊ ဒဿနာယ - ကြည့်ခြင်းငှာ၊ ဂတာ-သွားကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သွား
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ အဿဇိတ္တေရဿ-၏၊ သန္တိ
 ကာ-အထံမှ၊ သောတာပတ္တိဖလံ-သောသာပတ္တိဖိုလ်ကို၊ ပဋိဝေဓာ-ထိုးထွင်း
 ၍သိကုန်၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထု-
 ပစ္စုပ္ပန်ဝတ္ထုကို၊ ကထေတွာ-ပြောဆို၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေမယံ-
 ထိုအကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အာစရိယဿ-ဆရာဖြစ်သော၊ သဉ္ဇယဿ - သိဉ္ဇည်း
 ပရိဗုဓိတက္ကတွန်း၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တံ-ထိုသိဉ္ဇည်းဆရာကြီး
 ကို၊ တုမ္ဘာကံ-ကိုယ်တော်မြတ်တို့၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေတော်ရင်းသို့၊ အာနေ
 တုကာမာ-ဆောင်လိုကုန်သောကြောင့်၊ တဿ-ထိုသိဉ္ဇည်းပရိဗုဓိ၏၊ လဒ္ဓိ
 ယာ-အယူ၌၊ နိသာရဘာဝံ-အနှစ်မရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ကထေတွာ-ပြော
 ဟော၍၊ ဣဓ-ဤခြေတော်ရင်းသို့၊ အာဂမနေ-လာရာ၌၊ အာနိသံသံ-
 အကျိုးအာနိသင်ကို၊ ကထာယိမှာ - လှည့်ပတ် ပြောဆိုကုန်၏၊ သော-ထို
 သိဉ္ဇည်းပရိဗုဓိသည်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မယံ-ငါ၏၊ အန္တေဝါသိက ဝါ
 သောနာမ-အတွင်းတပည့်ဖြစ်သဖြင့် နေခြင်း မည်သည်ကား၊ စာဠိယာ-
 အိုးစရည်းကြီးသည်၊ ဥဒကသိဉ္ဇနဘာဝပတ္တိ သဒိသော-ရေငင်အိုးငယ်အဖြစ်
 သို့ ရောက်သည်နှင့်တူ၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ အန္တေဝါသိကဝါသံ-အန္တေ
 ဝါသိကအဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကို၊ ဝသိတု-ငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိ
 ဝတွာ-ဤသို့ လိမ္မာစကားဆိုခြင်းကြောင့်၊ အာစရိယ-ဆရာ၊ ဣဒါနိ-၌၊
 မဟာဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ ဂန္ဓမာလာဒိဟတ္ထော-လျက်၊ ဂန္ဓာ-၍၊
 သတ္တာရမေဝ-ဘုရားကိုသာလျှင်၊ ပူဇေဿတိ-လတ္တံ့၊ တုမေ-တို့သည်၊ ကထံ-
 အဘယ်သို့၊ ဘဝိဿထ-ဖြစ်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုရာ၌၊ ဣမ
 သ္မိံလောကေ-၌၊ ပဏ္ဍိတာ-တို့သည်၊ ဗဟူကိံပန-များကုန်သလော၊ ဥဒါ
 ဟု-ကား၊ ဒန္ဓာ-သဘောနည်း၍ ဉာဏ်နဲ့ သောသူတို့သည်၊ ဗဟူကိံပန-

လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ အာစရိယ-ဆရာတက္ကတွန်း၊ ဒန္တာ-
တို့သည်၊ ဗဟု-ကုန်၏၊ ဣတိကထိတေ-ဤသို့ဆိုရာ၌၊ တေနဟိ-ကား၊ ပဏ္ဍိတ-
တို့သည်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ-၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂမိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဒန္တာ-
တို့သည်၊ မမသန္တိကံ-သို့၊ အာဂမိဿန္တိ-လာပါကုန်လတ္တံ့၊ တုမေ-သင်တို့
သည်၊ ဂစ္ဆထ-ကုန်၊ ဣတိဝတုာ-၍၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဂန္တု-ငှာ၊ နဗ္ဗန္တိ-အလို
မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတုာ-၍၊ သတ္တာ-ဘုရား
သခင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သဉ္ဇယော-သိဉ္ဇည်းပရိဗိုဇ်သည်၊ အဘ္ဘဇော-မိမိ၏၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတာယ-အမှားကိုယူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အသာရံ-အနှစ်မရှိဘဲကို၊
သာရောတိ-ဟု၊ ဂဏှိ-ယူ၏၊ သာရဉ္စ-အနှစ်ရှိသောဒေသနာကိုလည်း၊ အသာ
ရောတိ-ဟု၊ ဂဏှိ-၏၊ တုမေပန-တို့သည်ကား၊ ပဏ္ဍိတတာယ-ဖြင့်၊ သာရဉ္စ-
အနှစ်ရှိသော ဒေသနာကိုလည်း၊ သာရတော-အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ အသာ
ရဉ္စ-အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူကိုလည်း၊ အသာရတော-အနှစ်မရှိသော
အားဖြင့်၊ ဥတုာ-သိ၍၊ အသာရံ-အနှစ်မရှိသော မိစ္ဆာအယူကို၊ ပဟာယ-
ပယ်၍၊ သာရမေဝ-အနှစ်ရှိသော ဂုဏ်ကျေးဇူးကိုသာလျှင်၊ ဂဏှထ-ယူကုန်
လော၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊
အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၁၁၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ အသာရေ-မိစ္ဆာဉာဏ်၏ အကြောင်းဖြစ်
သော အနှစ်မရှိသော ဒေသနာ၌၊ သာရမတိနော-အနှစ်ရှိသော တရားဟု
မိစ္ဆာအယူရှိကုန်၏၊ သာရေစ-သမ္မာအယူ၏ အကြောင်းဖြစ်သော အနှစ်ရှိ
သောဒေသနာ၌လည်း၊ အသာရဒဿိနော-အနှစ်မရှိဟု မှားသောအမြင်
ရှိကုန်၏၊ တေ-ထိုမိစ္ဆာအယူကိုယူ၍ တည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပ
ဂေါစရာ-မိစ္ဆာဝိတက်ဖြင့် ကျက်စားကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သာရံ-သီလစသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မရကုန်။

၁၂၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ သာရဉ္စ-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၏ ဥပနိဿယဖြစ်၍
အနှစ်ရှိသောတရားကိုလည်း၊ သာရတော-အနှစ်ရှိသောအားဖြင့်၊ အသာ
ရဉ္စ-အနှစ်မရှိသည်ကိုလည်း၊ အသာရတော-အနှစ်မရှိသောအားဖြင့်၊ ဥတုာ-
သိကုန်၍၊ ဌိတာ-တည်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသမ္မာအယူကိုယူ၍ဖြူသောနှလုံးဖြင့်
တည်ကုန်သောသူတို့သည်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ-နေက္ခမ္ပဝိတက်အစရှိသည်

တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် သမ္မာဝိတက်လျှင် ကျက်စားရာ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
သာရံ-သီလစသောဂုဏ်ကျေးဇူးအနှစ်ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊
အဘာသိ-မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အသာရေ သာရမတိနောတိ - ဟူသည်ကား၊
ဒသဝတ္ထုကာ-ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိကုန်သော၊ စတ္တာရောပစ္စယာ-
ပစ္စည်းလေးပါးတို့သည်၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ-မှားသည်မည်ကုန်၏၊ တဿာ-ထိုမိစ္ဆာ
အယူ၏၊ ဥပနိဿယဘူတာ-ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ-
တရားဟောခြင်းတည်း၊ ဣတိအယံ-ဤတရား ဒေသနာသည်၊ အသာရေ
နာမ-အနှစ်မရှိသည်မည်၏၊ တသ္မိ-ထိုတရားဟောခြင်း၌၊ သာရဒိဋ္ဌိနော-
အနှစ်ရှိ၏ဟု အယူရှိကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော-တည်း၊ သာရေစာသာရဒဿိနော
တိ-ဟူသည်ကား၊ ဒသဝတ္ထုကာ-ဆယ်ပါးသော အကြောင်းရှိသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ
တည်း၊ တဿာ-ထိုသမ္မာအယူ၏၊ ဥပနိဿယဘူတာ-ဥပနိဿယပစ္စည်းဖြစ်၍
ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တည်း၊ ဣတိအယံ-ဤဓမ္မဒေသနာသည်၊ သာရေ
နာမ-၏၊ တသ္မိ-ထို သမ္မာ အယူရှိသော ဒေသနာ၌၊ အယံ-သည်ကား၊
သာရေ-အနှစ်ရှိသည်၊ န-မဟုတ်၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ အသာရဒဿိနော-
အနှစ်မရှိဟု ယူလေ့ရှိကုန်သော၊ တေသာရန္တိ-သည်ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မိစ္ဆာ
ဒိဋ္ဌိဂဟဏံ-မှားသော အမြင်ရှိသော အယူကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဌိတာ-တည်
ကုန်သော၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ကာမဝိတက္ကာဒိနံ-ကာမဝိတက်စသည်
တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ မိစ္ဆာသင်္ကပ္ပဂေါစရာ-အမှားကို ကြံခြင်းဖြင့်
ကျက်စားခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ သီလသာရဉ္စ-သီလစသောဂုဏ်
ကျေးဇူးအနှစ်ကို၎င်း၊ သမာဓိသာရဉ္စ-သမာဓိဟူသော အနှစ်ကို၎င်း၊ ပညာ
သာရဉ္စ-ပညာဟူသော အနှစ်ကို၎င်း၊ ဝိမုတ္တိသာရဉ္စ-အရဟတ္တဖိုလ် ဟူသော
အနှစ်ကို၎င်း၊ ဝိမုတ္တိဉာဏဒဿနသာရဉ္စ-ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်အမြင် ဟူသော
အနှစ်ကို၎င်း၊ ပရမတ္ထသာရဉ္စ-မြတ်သော အနက်ရှိသော သစ္စာဟူသော အနှစ်
ကို၎င်း၊ နိဗ္ဗာနဉ္စ-နိဗ္ဗာန်ကို၎င်း၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ-မရကုန်၊ သာရဉ္စာတိ-သည်ကား၊
တမေဝ သီလသာရာဒိ သာရံ-ထို သီလသာရစသော အနှစ်သည်သာလျှင်၊
သာရေနာမ-မည်၏၊ ဝုတ္တပ္ပကာရံ-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ အယံ
သာရဉ္စ-ဤအနှစ်ရှိသော ဒေသနာကိုလည်း၊ သာရေ-၏၊ အယံအသာရဉ္စ-

ဤအနှစ်မရှိသော ဒေသနာကိုလည်း၊ အသာရော-အနှစ်မရှိ၊ ဣတိဉ တွာ-
ဤသို့သိကုန်၍၊ တေသာရန္တိ-ကား၊ ဇင်-ဤသို့၊ သမ္မာဒဿနံ-ကောင်းသော
အယူကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဌိတာ-ကုန်သော၊ တေပဏ္ဍိတာ-တို့သည်၊ နေက္ခမ္မ
သင်္ကပ္ပါဒီနံ-နေက္ခမ္မသင်္ကပ္ပစသည်တို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပ
ဂေါစရာ-ကောင်းသောအကြံဉ်ကျက်စားခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊
ဝုတ္တပ္ပကာရံ-သော၊ တံသာရံ-ထိုသီလစသော အနှစ်ကို၊ အဓိဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်
၏။ ။ ဂါထာပရိယောသာနေ-၌၊ ဗဟူ-သုတို့သည်၊ သောတာပတ္တိ ဖလာ
ဒီနိ-တို့သို့၊ ပါပုဏိ သု-ရောက်ကုန်၏၊ သန္နိပတိတာနံ-စည်းဝေးကုန်သော
သုတို့အား၊ သာတ္ထိကာ - အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောခြင်း
သည်၊ အဟောသိ-၏။

အဋ္ဌမံ-သော၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရ ဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိ သမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၉-နန္ဒထေရဝတ္ထု

အရှင်သာရိပုတ္တရာ အရှင်ဓမ္မာဂ္ဂလာန်ဝတ္ထု၌ဟောရာဂါထာတို့၏ တတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး
၍ ယခုအခါ အရှင်နန္ဒဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ တတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင်
ဗုဒ္ဓသောသဏရာသည် “ယထာ အဂါရံ” စသောပါဌ်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ယထာ အဂါရန္တိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ - ယထာ အဂါရံ စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-သည်၊ ဇေတဝနေ-၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊
အာယသ္မန္တံ နန္ဒ-ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကား
သင့်စွ၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဝတ္တိတ ဝရဓမ္မစက္ကော-ဟောအပ်ပြီး
သော ဓမ္မစကြာတရားရှိသည်ဖြစ်၍၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ
ရောက်၍၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူသည်
ရှိသော်၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တံ-သားတော်ဖြစ်သော ဘုရားကို၊ အာနေတွာ-ပင့်
ဆောင်၍၊ ဒဿေထာတိ-ပြကုန်လော့ဟု၊ သုဒ္ဓေါဒန မဟာရာဇေန-သုဒ္ဓေါ
ဒနမင်းကြီးသည်၊ ပေသိတာနံ - စေအပ်ကုန်သော၊ သဟဿ ပရိဝါရာနံ-
တထောင်အခြံအရံရှိကုန်သော၊ ဒသန္တံ ဒုတာနံ-တကျိပ်သော တမန်တို့တင်၊

သဗ္ဗပစ္စာ-အလုံးစုံသော တမန်တို့၏ နောက်မှ၊ ဂန္ဓာ-၍၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတ္တေန-ရောက်သော၊ ကာဠုဒါယိတ္ထေရေန - ကာဠုဒါယိမထေရ်သည်၊ ဂမနကာလံ - ကြွတော်မူခြင်း၏ အခါကို၊ ဥတုာ-၍၊ မဂ္ဂဝဏ္ဏံ-လမ်းခရီး၌ ချီးမွမ်းခြင်းကို၊ ဝဏ္ဏေတုာ-ချီးမွမ်း၍၊ ဝိသတိသဟဿ ခီဏာသဝ ပရိဝုတော-နှစ်သောင်းသောရဟန္တာအပေါင်းခြံရံလျက်၊ ကပိလပုရိ-ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ နိတော-ပင့်ဆောင်အပ်သော ဘုရားသခင်သည်၊ ဉာတိသမာဂမေ-ဆွေတော်မျိုးတော် အပေါင်းဖြစ်သော အစည်းအဝေး၌၊ ပေါက္ခရဝဿံ-ကြာတော၌ရွာအပ်သော မိုးနှင့်တူသော မိုးရှိသော၊ ဝါ-မိုးစုတ်လိုသောသူအား မိုးစုတ်၍ မစုတ်လိုသောသူအား မစုတ်သော ပေါက္ခရမည်သော မိုးရွာသော၊ အဠုပ္ပတ္တိ-အကြောင်း၏ ဖြစ်ခြင်းကို၊ ကတုာန-ပြု၍၊ ဝေဿန္တရဇာတကံ-ဝေဿန္တရာဇာတ်ကို၊ ကထေတုာ - ဟောပြီး၍၊ ပုန ဒိဝသေ-တတန်မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိဋ္ဌော-ဝင်တော်မူ၍၊ ဥတ္တိဋ္ဌေ နပ္ပမဇ္ဇေယျာတိ-ပမဇ္ဇေယျစသော၊ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်၊ ပိတရံ-ခမည်းတော်ကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတုာ-တည်စေ၍၊ ဓမ္မဉ္စရေတိဂါထာယ-ဓမ္မဉ္စရေ စသောဂါထာဖြင့်၊ မဟာပဇာပတိ-မဟာပဇာပတိအမည်ရှိသောမိထွေးတော်ကို၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-တည်စေ၏၊ ရာဇာနဉ္စ-ခမည်းတော်မင်းကိုလည်း၊ သကဒါဂါမိဖလေ-သကဒါဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-တည်စေ၏၊ ဘတ္တ ကိစ္စာဝသာနေပန-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စ ပြီးသော အခါ၌ကား၊ ရာဟုလမာတု-ရာဟုလာအမိ၏၊ ဂုဏကထံ-ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကားကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ စန္ဒကိန္နရိ ဇာတကံ-စန္ဒကိန္နရိ ဇာတ်ကို၊ ကထေတုာ-၍၊ တတော-ထိုနေ့မှ၊ ဒုတိယဒိဝသေ-နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နန္ဒကုမာရဿ-နန္ဒမင်းသား၏၊ အဘိသေက ဂေဟပဝေသန ဝိဝါဟမင်္ဂလေသု - ဘိသိက်ခံသောမင်္ဂလာ၊ အိမ်တက်မင်္ဂလာ၊ ထိမ်းမြားခြင်း မင်္ဂလာတို့သည်၊ ပဝတ္တမာနေသု-ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသိတုာ-ဝင်၍၊ နန္ဒကုမာရဿ - နန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဒတုာ-၍၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာတရားကို၊ ဝတုာ-ဟောပြီး၍၊ အာသနာ-နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ပက္ကမန္တော-ဖဲတော်မူသည်ရှိသော်၊ နန္ဒကုမာရဿ - နန္ဒမင်းသား၏

ဟတ္ထတော-လက်မ၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ နဂဏှိ-ယူတော်မမူ၊ သောပိ-ထိုမင်းသား
သည်လည်း၊ တထာဂတေ-ဘုရားသခင်၌၊ ဂါရဝေန၊ ကြောက်ရွံ့ ရိုသေခြင်း
ဖြင့်၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဏှိထာတိ-ယူတော်မူကုန်
လော့ဟု၊ ဝတ္ထု-လျှောက်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မဝံ၊ ဧဝံပန-ဤသို့ကား၊ စိန္တေ
သိ-ကြံ၏၊ သောပါဏသီသေ-စောင်းတန်းဦး၌၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဏှိဿတိ-
ယူတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တသ္မိံပိ
ဌာနေ-ထိုအရပ်၌လည်း၊ နဂဏှိ-ယူတော်မမူ၊ ဣတရော-ဘုရားမှတပါးသော
နန္ဒမင်းသားသည်၊ သောပါဏ ပါဒမူလေ-စောင်းတန်းခြေရင်း၌၊ ဂဏှိဿတိ-
ယူတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ စိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သတ္တာ - ဘုရားသခင်သည်၊
ဝတ္တာပိ-ထိုအရပ်၌လည်း၊ နဂဏှိ-ယူတော်မမူ၊ ဣတရော-ဘုရားမှ တပါး
သော နန္ဒမင်းသားသည်၊ ရာဇဂံဏေ-မင်းယင်ပြင်၌၊ ဂဏှိဿတိ-ယူတော်မူ
လတ္တံ့၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တတ္တာပိ-ထို
မင်းယင်ပြင်၌လည်း၊ နဂဏှိ-ယူတော်မမူ၊ ကုမာရော - နန္ဒမင်းသားသည်၊
နိဝတ္တိတုကာမော - ပြန်လည်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၍၊ အရုစိယာ - အလိုမရှိဘဲ၊
ဂစ္ဆန္တော-လိုက်ရသည် ဖြစ်လျက်၊ သတ္ထု ဂါရဝေန - ဘုရားအား ရိုသေ
ခြင်းဖြင့်၊ ဝေါ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဏှိထာတိ-ယူတော်မူ
ကုန်လော့ဟု၊ ဝတ္ထု-ဆိုခြင်းငှာ၊ နသက္ကောဘိ-မဝံ၊ ဣဓ-ဤအရပ်၌၊ ဂဏှိဿ
တိ-ယူလတ္တံ့၊ ဧတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဂဏှိဿတိ-လတ္တံ့၊ ဣတိစိန္တေန္တော-ဤသို့
ကြံလျက်၊ ဂစ္ဆတိ-လိုက်ရ၏၊ တသ္မိံ ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ဇနပဒကလျာဏိယာ-
ဇနပဒကလျာဏီအား၊ အာစိက္ခံသု-ကြားကုန်၏၊ အယျေ-သခင်မ၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နန္ဒကုမာရံ-နန္ဒမင်းသားကို၊ ဂဟေတွာ-၍၊ ဂတော-
ကြွတော်မူ၏၊ တုမေ-သခင်မတို့သည်၊ တံ-ထိုနန္ဒမင်းသားကို၊ ဝိနာ-ကြဉ်၍၊
ဝါ,တံ-ထိုနန္ဒမင်းသားနှင့်၊ ဝိနာ-ကင်း၍၊ ကိံကရိဿထ-အဘယ်သို့ မွေ့
လျော်ခြင်းကိုပြုနိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ကြားလျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊
သာ-ထိုဇနပဒကလျာဏီသည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဥဒက
ဗိန္ဒုဟိ-ရေပေါက်တို့ဖြင့်၊ ပဏ္ဍရန္တေယေဝ - ယိုစီးသည်သာလျှင် ဖြစ်ကုန်
သော၊ အစုလ္လိခိတေဟိကေသဟိ-နှစ်ဖြာကွဲခြင်းရှိသောဆံပင်တို့ဖြင့်၊ ဝေ
ဂေန-လျင်စွာ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ အယျပုတ္တ-အရှင်မင်းသား၊ တုဝဋ္ဋံခေါ-လျင်

စွာသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-ကြွတော်မူခဲ့ပါလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဆို၏၊ တဿ-ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ တံစနံ-ထိုစကားကို၊ သုတု-ကြား ၍၊ တဿ-ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ ဟဒယေ-နှလုံး၌၊ တိရိယံ-ဖိလအားဖြင့်၊ ပတိတုာဝိယ-ကျသကဲ့သို့၊ ဌိတံ-တည်၏၊ သတ္တဝပိ-ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ အဿ-ထိုနန္ဒမင်းသား၏၊ ဟတ္ထတော-လက်မှ၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ အဂဏိတုာဝ-မယူမူ၍သာလျှင်၊ တံ-ထိုနန္ဒမင်းသားကို၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ နေတုာ-ဆောင်၍၊ နန္ဒ-နန္ဒမင်းသား၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ-ရဟန်းပြုအံ့လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့မိန့်ဆိုတော်မူ၏၊ သော-ထိုနန္ဒမင်းသားသည်၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန-ဘုရား၌ ရိုသေခြင်းဖြင့်၊ နပဗ္ဗဇိဿမိတိ-ရဟန်း မပြုနိုင်ပါဘုရားဟု၊ အဝတုာ-မလျှောက်လားဝံ့ဘဲ၊ အာမ-ကောင်းပါပြီဘုရား၊ ပဗ္ဗဇိဿမိ-ရဟန်းပြုပါ အံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ သတ္တဝ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ရဟန်းပြုလိုတပြီးကား၊ နန္ဒ-နန္ဒမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ-ရဟန်း ပြု လေကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ သတ္တဝ-ဘုရား မြတ်စွာ သည်၊ ကပိလပုရံ-ကပိလဝတ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဒာ-ရောက်၍၊ တတိယ ဒိဝသေ- သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ နန္ဒ-နန္ဒမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ-ရဟန်းပြုတော် မူ၏၊ သတ္တဝ-ဘုရားသခင်သည်၊ သတ္တမေဒိဝသေ-ကပိလဝတ်ပြည်သို့ရောက် ၍ ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ရာဟုလမာတာ-ရာဟုလာ မယ်တော်သည်၊ ကုမာရံ-ရာဟုလာမင်းသားကို၊ အလင်္ကရိတုာ-တန်းဆာဆင်၍၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သန္တိဂေ-အထံတော်သို့၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ တာတ- ငါ့သားရွှေခဲ၊ ထေ-လာလှည့်၊ ဝိသတိသဟဿသမဏပရိဝုတံ-နှစ်သောင်း သော ရဟန်းအပေါင်းခြံရံအပ်သော၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိသော၊ ဗြဟ္မရူပိဝဏ္ဏံ-ဗြဟ္မာမင်း၏ရူပကာယနှင့်တူသော အဆင်းရှိ သော၊ သမဏံ-ရဟန်းကို၊ ပဿ-ရှုကြည့်ပါလော့၊ အယံ-ဤဘုရားသည်၊ တေ-သင်၏၊ ပိတာ-အဘတည်း၊ တေဿ-ဤမောင့်ဘဘုရားအား၊ မဟန္တာ နိဓိကုမ္ဘိယော-မျှားစွာကုန်သော ရွှေအိုးတို့သည်၊ အဟေသု - ဖြစ်ကုန်၏၊ တာ-ထိုရွှေအိုးတို့သည်၊ တဿ-ထိုမောင့်ဘဘုရား၏၊ နိက္ခမနကာလတော- ထွက်သွားသောကာလမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ နပဿာမ-ရွှေအိုးကို ငါတို့မမြင် ကုန်၊ ဂစ္ဆထ-သွားချေ၊ ဒါယဇ္ဇံ-အမွေဖြစ်သော၊ နံ-ထိုရွှေအိုးကို၊ ယာစ-

တောင်းချေလော့၊ တာတ-ခမည်းတော်ဘုရား၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊
 အဘိသေကံ-အဘိသိက်သွန်းခြင်းသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ စက္ကဝတ္တိ စကြဝတေး
 မင်းသည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်အံ့၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဓနေန - ဥစ္စာဖြင့်၊
 အတ္ထော-အလိုရှိ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊
 ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ပိတုသန္တကဿ-အဘအမေဥစ္စာ
 ၏၊ သာမိကော-အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပေသေသိ-၏၊ ကုမာရော-ရာဟု
 လာမင်းသားသည်၊ ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္ဓာဝ-လျှင်၊
 ပိတုသိနေဟံ-အဘ၌ဖြစ်သောချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိတွာ-ရ၍၊ ဟဋ္ဌစိတ္တော-
 အလွန်ရွှင်သောစိတ်ဖြင့် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာရှိလျက်၊ သမဏ-ရှင်ရဟန်း၊
 တေ-အရှင်ဘုရား၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-ချမ်းမြေ့သာယာစွာ ရှိ၏၊
 ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ အညမ္ပိ-တပါးလည်းဖြစ်သော၊ ဗဟံ-များစွာသော
 စကားကို၊ အတ္တနာ-မိမိနှင့်၊ အနုရူပံ-လျှောက်ပတ်သည်ကို၊ ဝဒန္တော-ဆိုလျက်၊
 အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စော-ဆွမ်းဘုဉ်းပေး
 ခြင်းကိစ္စပြီးပြီးသော်၊ အနုမောဒနံကတွာ-တရားဟောခြင်းကိုပြု၍၊ အာသနာ
 နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ပက္ကမိ-ဖဲတော်မူ၏၊ ကုမာရောပိ-ရာဟုလာမင်းသား
 သည်လည်း၊ သမဏ-ရှင်ရဟန်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဒါယဇ္ဇံ-အမေ့ ဥစ္စာ
 ကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားသို့၊
 အနုဗန္ဓိ-အစဉ်လိုက်၏၊ ဘဂဝါ-ဘုရားသခင်သည်၊ ကုမာရံ-ရာဟုလာကို၊
 န နိဝတ္တာပေသိ-မပြန်မလည်စေ၊ ပရိဇနောပိ-အခြံအရံဖြစ်သော သူငယ်
 တော်အပေါင်းသည်လည်း၊ ဘဂဝတော-ဘုရားရှင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂစ္ဆန္တံ-
 လိုက်၍သွားသော ရာဟုလာမင်းသားကို၊ နိဝတ္တေတံ-နှစ်စေခြင်းငှာ၊ နာ
 သက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်လည်း၊ သော-ထို ရာဟု
 လာမင်းသားသည်၊ ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အာရာမ
 မေဝ-ကျောင်းတော်သို့သာလျှင်၊ အဂမာသိ-ရောက်လေ၏၊ တတော-ထို
 ကျောင်းတော်သို့ရောက်သည်မှ၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ
 တော်မူ၏၊ ပိတုသန္တကံ-အဘ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ယံဓနံ-အကြင်ဥစ္စာကို၊
 ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိ၏၊ တံ-ထိုဥစ္စာသည်၊ ဝနာနုဂတံ-ဝဋ်ဆင်းရဲ အပေါင်းသို့
 သာ အစဉ်လိုက်ခြင်းရှိ၏၊ ဝိဿာတံ-ပင်ပန်းခြင်းနှင့်တကွဖြစ်၏၊ ဟန္တ-ယခု၊

အဿ-ထိုရာဟုလာမင်းသားအား၊ ဗောဓိတလေ-ဗောဓိမဏ္ဍိုင်အပြင်၌၊ ပဋိ
လဒ္ဓိ-ရအပ်သော၊ သတ္တဝိခံ-ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော၊ ဓနံ-ကို၊ အဟံ-ငါ
ဘုရားသည်၊ ဒေမိ-ပေးအံ့၊ နံ-ထိုမင်းသားကို၊ လောကုတ္တရ ဒါယဇ္ဇဿ-
လောကုတ္တရာဟူသော အမွေဥစ္စာ၏၊ ဒါယာဒံ-အမွေခံခြင်းကို၊ ကရောမိ-
ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံတော်မူ၍၊ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ-ရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍မိန့်တော်မူ၏၊ သာရိပုတ္တံ-ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ၊
တေနဟိ-ထိုငါ့သား ရာဟုလာ အမွေလိုတပြီးကား၊ တံ-သည်၊ ရာဟုလ
ကုမာရံ-ရာဟုလာမင်းသားကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ-ရှင်ပြုဘိလော့၊ ဣတိ-ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏၊ ထေရော-ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ကုမာရံ-ရာဟုလာမင်းသား
ကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ - ရှင်ပြုတော်မူ၏၊ ကုမာရေ-ရာဟုလာ မင်းသားသည်၊
ပဗ္ဗဇိတေစပန-ရှင်ပြုပြီးသည်ရှိသော်ကား၊ ရညော-သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီးအား၊
အဓိမတ္တံဒုက္ခံ-အလွန်ပင်ပန်းခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော နှလုံး၏ဆင်းရဲခြင်းသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိ-၏၊ အဓိဝါသေတံ-သည်းခံခြင်းငှာ၊ အသက္ကောဇ္ဇော-မတတ်နိုင်ခြင်း
ကြောင့်၊ ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်အား၊ နိဝေဒေတွာ-ကြား၍၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ မာ
တာပိတူဟိ-မိဘတို့သည်၊ အနုညာတံ-ခွင့်မလွှတ်သော၊ ပုတ္တံ-ကို၊ နပဗ္ဗာ
ဇေယျု-ရဟန်းမပြုစေကုန် သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝရံ-တပည့်တော်၏
တောင့်တခြင်းကို၊ ယာစိ-တောင်းပန်ပါ၏၊ ဘဂဝါ - ဘုရားသခင်သည်၊
တဿ-ထိုခမည်းတော်အား၊ တံဝရံ-ထိုတောင့်တအပ်သော ဆုကို၊ ဒတွာ-
ပေးပြီး၍၊ ပုန-တဖန်၊ ကေဒိဝသေ-တခုသောနေ့၌၊ ရာဇနိဝေသနေ-မင်း
၏စံရာ နန်းတော်၌၊ ကတပါတရာသော-နံနက် စားတော် စားပြီးသည် ရှိ
သော်၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်စွာ၊ နိသိန္နေန-နေသော၊ ရညာ-
မင်းကြီးသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တုမ္မာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ ဒုက္ကရ
ကာရိက ကာလေ-ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ ပြုအပ်သော အမှုရှိသော ဒုက္ကရစရိယာ
အကျင့်ကို ကျင့်သောအခါ၌၊ ကောဒေဝတာ-နတ်သားတယောက်သည်၊
မံ-အကျွန်ုပ်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍၊ တေ-သင်၏၊ ပုတ္တော-သားတော်
သည်၊ ကာလင်္ကတော-စုတေလေပြီ၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ပြောဆိုလာ၏၊
အဟံ-တကာတော်သည်၊ တဿ-ထိုနတ်သား၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ အသဒ္ဓ

ဟန္တော-မယုံကြည်သည်ဖြစ်၍၊ မယုံ-၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ဗောဓိ-
သဗ္ဗညုတဉာဏ် အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်သို့၊ အပတွာ-မရောက်မူ၍၊ ကာလံ-စုတေ
ခြင်းကို၊ နကရောတိ-မပြုလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံလျက်၊ ပဋိက္ခိပိ-ပယ်၏၊
ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့နားတော် လျှောက်သော်၊ ဣဒါနိ-ဤအခါ၌၊ ကိံ သဒ္ဓ
ဟိဿထ-အဘယ်မှာယုံကြည်နိုင်အံ့နည်း၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေ့၌လည်း၊ အဋ္ဌိကာနိ-
အရိုးတို့ကို၊ ဒဿေတွာ-၍၊ တေ-သင်၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ မတောတိ-
သေလေပြီဟု၊ ဝုတ္တေ-ဆိုရာ၌၊ နသဒ္ဓဟိတ္ထ-မယုံကြည်ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ ဣမိဿာ
အဋ္ဌပုတ္တိယာ-ဤသို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ မဟာဓမ္မပါလဇာတကံ-မဟာ
ဓမ္မပါလဇာတ်ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဂါထာ ပရိယောသာနေ-
ဟောတော်မူရာ ဒေသနာ အဆုံး၌၊ ရာဇာ-သုဒ္ဓေါဒန မင်းကြီးသည်၊ အနာ
ဂါမိဖလေ-အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်တော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘဂဝါ-
ဘုရားသခင်သည်၊ ပိတရံ-ခမည်းတော်ကို၊ တိသုဖလေသု-သုံးပါးသောဖိုလ်
တို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ - တည်စေ၍၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော - ရဟန်းသံဃာ
အပေါင်းခြံရံလျက်၊ ပုနဒိဝသေ-တဖန် မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ရာဇဂဟံ-
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွတော်မူ၍၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ အနာထပိဏ္ဍိ
ကေန-အနာထပိဏ္ဍိသုဌေးသည်၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ အာဂမနတ္ထာ
ယ-ကြွတော်မူစေခြင်းငှာ၊ ဂဟိတပဋိညော-ယူအပ်ပြီးသောဝန်ခံခြင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ဇေတဝနေဝိဟာရေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည်၊ နိဋ္ဌိတေ-ဆောက်
၍ ပြီးလတ်သော်၊ တတ္ထ-ထိုဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ၍၊ ဝါသံ-
နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ-ပြုတော်မူ၏၊ ဝါ-ဝါဆိုတော်မူ၏။

ဝေံ-ဤသို့၊ သတ္ထရိ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန် ကျောင်း
တော်၌၊ ဝိဟရန္တေ-နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ အာယသ္မာနန္ဒော-အရှင် နန္ဒ
သည်၊ ဥက္ကဏ္ဍိတွာ - ငြီးငွေ့၍၊ ဘိက္ခုနံ - ရဟန်းတို့အား၊ တေမတ္ထံ-ဤ
အကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ-
သည်၊ အနဘိရတော-သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ဘဲ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်
သောအကျင့်ကို၊ စရာမိ-ကျင့်ခဲ့၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်
ခြင်း၌၊ သန္ဓာရေတုံ-တည်တန့်စွာ စိတ်ကိုဆောင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောမိ-
မတတ်နိုင်၊ သိက္ခံ-သိက္ခာကို၊ ပစ္စက္ခာယ-ချ၍၊ ဟိနာယ-ယုတ်သော လူ၏

အဖြစ်သို့၊ အာဝတ္တိဿာမိ-လည်အံ၊ ဣတိအာရောစေသိ-ဤသို့ ကြား၏၊
 ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တံပဝတ္တိ-ထိုအကြောင်းကို၊ သုတော-ကြား၍၊
 အာယသ္မန္တံ-ရှည်သောအသက်ရှိသော၊ နန္ဒ-ရှင်နန္ဒကို၊ ပက္ခောသာပေတော-
 ခေါ်စေတော်မူ၍၊ တေဝစနံ-ထိုစကားကို၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏၊ နန္ဒ-နန္ဒ၊
 တံ-သည်၊ သမ္ပဟုလာနံ-များစွာကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ အာရုသော-
 ငါ့ရှင်တို့၊ အဟံ-သည်၊ အနဘိရတော-သာသနာတော်၌ မမေ့လျော့ဘဲ၊
 ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရာမိ-ကျင့်ခဲ့၏၊ ဗြဟ္မစရိယံ-သိက္ခာပုဒ်
 သုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္တာရေတုံ-ကြာမြင့်
 စွာတည်စေခြင်းငှာ၊ နသက္ကောမိ-မတတ်နိုင်၊ သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာယ-ချ၍၊
 ဟိနာယာဝတ္တိဿာမိ-လူထွက်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရောစေသိ ကိရ-ကြား၏
 ဟူသည်၊ သစ္စံ-မှန်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား၊ ဧဝံ-မှန်ပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ နန္ဒ-နန္ဒ၊ တံ-
 သင်သည်၊ အနဘိရတော-မမေ့လျော့ဘဲ၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သော အကျင့်
 ကို၊ ကိဿ ပန စရသိ-အဘယ်ကြောင့် ကျင့်လေဘိသနည်း၊ ဗြဟ္မစရိယံ-
 မြတ်သောအကျင့်ကို၊ သန္တာရေတုံ-တည်စေခြင်းငှာ၊ ကိဿ ပန နသက္ကော
 တိ-အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်ဘိသနည်း၊ သိက္ခံ-ကို၊ ပစ္စက္ခာယ-ချ၍၊ ကိဿ
 ပန ဟိနာယာဝတ္တိဿတိ-အဘယ်ကြောင့် လူထွက်လိုဘိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မံ-ကို၊ သာကိယာနိ-သာကီဝင်
 မင်းသွီးဖြစ်သော၊ ဇနပဒကလျာဏီ-ဇနပဒကလျာဏီသည်၊ သရာ-အိမ်မှ၊
 နိက္ခမန္တဿ-ထွက်စဉ်၊ မံ-ကို၊ အဗျုလ္လိခိတေဟိ ကေသေဟိ-အခွဲနှင့် တကွ
 ဖြစ်ကုန်သော ဆံတို့ဖြင့်၊ အပလောကေတော-ကြားစေ၍၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊
 တေဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို၊ အဝေါစ-ဆို၏၊ အယျပုတ္တ-အရှင်မင်းသား၊
 တုဝဋ္ဌခေါ-လျင်စွာသာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-ကြွခဲ့ပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့
 သောအကြောင်းကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သောခေါအဟံ-ထိုအကျွန်ုပ်
 သည်၊ တံ-ထိုဇနပဒကလျာဏီကို၊ အနုဿရမာနော-အောက်မေ့ခြင်းရှိ၍၊
 အနဘိရတော-မမေ့လျော့သည်ဖြစ်၍၊ ဟိနာယ-ယုတ်သောလူ၏ အဖြစ်
 သို့၊ အာဝတ္တိဿာမိ-လည်အံ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ
 ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တံနန္ဒ-ရှင်နန္ဒကို၊ ဗာဟာယံ-

လက်မောင်းကို၊ ဂဟေတွာ-ဆွဲ၍၊ ဣဒ္ဓိဗလေန-တန်းခိုး အာနုဘော်ဖြင့်၊ တာဝတိံသ ဒေဝလောကံ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်သို့၊ အာနေန္တော-ဆောင် ယူလျက်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ကေသ္မိံ-ဈာမခေတ္တ-မီးလောင်ရာ ရှိသော တခုသောလယ်၌၊ ဈာမခါဏုကေ-မီးလောင် သစ်ငုတ်ထက်၌၊ နိသိန္နံ-နေသော၊ ဆိန္ဒကဏ္ဍနာသနဂုံဌာ-ပြတ်သော နား နှာခေါင်း အမြီးရှိ သော၊ ကေပလုဒ္ဓမက္ကဋ္ဌိံ-ပါးစောင်၌အဖုရှိသော တခုသော မျောက်မကို၊ ဒဿေတွာ-ပြု၍၊ တာဝတိံသဘဝနေ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ သက္ကဿ ဒေဝရညော-သိကြားနတ်မင်းအား၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့၊ အာ ဂတာနိ-ရောက်လာကုန်သော၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိ-ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စအစ္ဆရာသတာနိ-ငါးရာသောနတ်သွီးတို့ကို၊ ဒဿေ တိ-ပြစ်၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိတိ-ဟူသည်ကား၊ ရတ္တဝဏ္ဏကာယ-နီသောအဆင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပါရေဝတပါဒသဒိသာနိ - ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူ သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပါဒါနိ-ခြေရှိကုန်သော နတ်သွီးတို့ကို၊ ဒဿေ တွာစပန-ပြုပြီး၍ကား၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏၊ နန္ဒ-နန္ဒ၊ တံ-သင်သည်၊ ကိံ မညသိ-အဘယ်သို့ အောက်မေ့မိသနည်း၊ သာကိယာနိ-သာကိဝင် မင်းသမီး ဖြစ်သော၊ ဇနပဒကလျာဏီဝါ - ဇနပဒကလျာဏီသည် လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒါနိ-ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဣမာနိဝါ ပဉ္စ အစ္ဆရာသတာနိ-ဤငါးရာသော နတ်သွီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ရှိ ကုန်၏၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့တွင်၊ (သန္တိ၊ တာသံပုဒ်တို့ကား ထည့်သည်၊) ကတမာနုခေါ-အဘယ်မိန်းမမည်သည်လျှင်၊ အဘိရူပတရာဝါ-လွန်သော အဆင်းရှိသော သူတို့ထက် အဆင်းရှိသနည်း၊ ဒဿနိယတရာဝါ-ရှုဘွယ် ဘနန်း ရှိသောသူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ရှုဘွယ်ရှိသနည်း၊ ပါသာဒိက တရာဝါ-ကြည်ညိုဘွယ်ရှိသော သူတို့ထက် အထူးအားဖြင့် ကြည်ညိုဘွယ် ရှိ သနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာ-ထို ဇနပဒကလျာဏီသည်၊ ဆိန္ဒကဏ္ဍနာသနဂုံဌာ-ပြတ်သော နား နှာခေါင်း အမြီးရှိသော၊ ပလုဒ္ဓါ-ပါးစောင်၌ထွက်သော အဖုရှိသော၊ မက္ကဋ္ဌိသေယျ ထာပိ-မျောက်မကဲ့သို့ရှိ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဝေမေဝခေါ-ဤမျောက်မ နှင့်တူစွာ၊ သာကိယာနိ-သာကိဝင်မင်းသမီး ဖြစ်သော၊ ဇနပဒကလျာဏီ-

ဇနပဒကလျာဏီသည်။ ဣမေသံ ပဉ္စန္ဒံ အတ္ထရာသတာနံ - ဤ ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို၊ ဥပနိဓာယ-ထောက်၍၊ သင်္ချံပိ - ရေတွက်ခြင်းသို့လည်း၊ နဥပေတိ-မရောက်၊ ကလမ္ပိ-တစိတ်ကိုလည်း၊ နဥပေတိ-မရောက်၊ ကလ္လ ဘာဝမ္ပိ-လျှောက်ပတ်သည်၏အဖြစ်သို့လည်း၊ နဥပေတိ-မရောက်၊ အထခေါ- စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဣမာနေဝ ပဉ္စအတ္ထရာသတာနိ-ဤငါးရာသော နတ်သမီး တို့သည်သာလျှင်၊ အဘိရူပ တရာနိစေ-လွန်စွာလည်း အဆင်းလှကုန်၏၊ ဒဿနီယ တရာနိစ-လွန်စွာ ရှုဘွယ်လည်း ရှိကုန်၏၊ ပါသဒိက တရာနိစ- လွန်စွာ ကြည်ညိုဘွယ်လည်း ရှိကုန်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ လျှောက်သည် ရှိ သော်၊ နန္ဒ-နန္ဒ၊ အဘိရမ-အလွန်မွေ့လျော်လော့၊ အဟံ-သည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌ ပါဒီနံ-ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ အတ္ထရာ သတာနံ-ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ-ရစေခြင်းငှာ၊ တေ- သင်၏၊ ပါဠိဘောဂေါ-ဝန်ခံသူတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ- အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ-ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရားသည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒီ နံ-ခိုခြေအဆင်းနှင့်တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံအတ္ထရာသတာနံ- ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ-ရစေခြင်းငှာ၊ မေ-အကျွန်ုပ် အား၊ သစေ ပါဠိဘောဂေါ-အကယ်၍ ဝန်ခံသည် ဖြစ်အံ့၊ ဘန္တေဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗြဟ္မစရိယေ- သိက္ခာသုံးပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော သာသနာ၌၊ အဘိရမိဿာမိ-အလွန် မွေ့လျော်ပါအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာယသ္မန္တနန္ဒံ - ရှည်သော အသက်ရှိသော ရှင်နန္ဒကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ တတ္ထ-ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ၊ အန္တရဟိ တော-ကွယ်ခဲ့ပြီး၍၊ ဇေတဝနေယေဝ-ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌သာလျှင်၊ ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝတော-ဘုရား သခင်၏၊ ဘာတာ-ညီဖြစ်သော၊ မာတုတ္ထာပုတ္တော-မိထွေးတော် သားဖြစ် သော၊ အာယသ္မာ နန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ အတ္ထရာနံဟေတု- နတ်သမီးတို့၏ အကြောင်းကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိကိရ-ကျင့် မည်တဲ့၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒီနံ-ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူ သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ အတ္ထရာသတာနံ-ငါးရာသော နတ်သမီး

တို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ-ရစိမ့်သောငှာ၊ အဿ-ထိုရှင်နန္ဒ၏၊ ပါဠိဘောဂေါ
 ကိရ-ဝန်ခံသူ ဖြစ်သတက်၊ ဣတိ-သို့၊ အဿောသုံခေါ-ကြားကုန်သည် သာ
 လျှင်တည်း၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မတော နန္ဒဿ-ရှည်သောအသက်
 ရှိသော ရှင်နန္ဒ၏၊ သဟာယကာ ဘိက္ခု-အပေါင်းအဖော် အဆွေခင်ပွန်း
 ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မန္တနန္ဒ-ရှင်နန္ဒကို၊ ဘတကဝါဒေနစ-
 သူရင်းငှားကဲ့သို့ နတ်သမီးတို့ကိုလို၍ ဤအခဲဖြင့် ကျင့်သောသူဟု ဆိုခြင်း
 ဖြင့်၎င်း၊ ဥပက္ကိတကဝါဒေနစ - မြတ်သောအကျင့်ဖြင့် နတ်သမီးတို့ကို ဝယ်
 သောသူဟု ဆိုခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သမုဒါစရန္တိ - မပြတ်ခေါ်ဝေါ် ကြကုန်၏၊
 အာယသ္မာ နန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ ဘတကောကိရ - အခစား ဖြစ်သတက်၊
 အာယသ္မာနန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ ဥပက္ကိတကောကိရ-မြတ်သော အကျင့်ဖြင့်
 နတ်သမီးကို ဝယ်သူဖြစ်သတက်၊ အစ္စရာနံဟေတု-နတ်သမီးတို့၏ အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ဗြဟ္မစရိယံ-မြတ်သောအကျင့်ကို၊ စရတိ-ကျင့်၏၊ ဘဂဝါ-သည်၊
 ကုက္ကုဋ္ဌပါဒီနံ - ခိုခြေအဆင်းနှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒ
 အစ္စရာသဟာနံ-ငါးရာသော နတ်သမီးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ-ရစိမ့်သော
 ငှာ၊ အဿ-ထိုရှင်နန္ဒ၏၊ ပါဠိဘောဂေါကိရ- ဝန်ခံသူဖြစ်သတက်၊ ဣတိ
 သမုဒါစရန္တိ-ဤသို့ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ အာယသ္မာ
 နန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ သဟာယကာနံ ဘိက္ခုနံ-အပေါင်းအဖော်ဖြစ်သော
 ရဟန်းတို့၏၊ ဘတကဝါဒေနစ-ဘတကဟု ဆိုအပ်သော စကားဖြင့် လည်း
 ကောင်း၊ ဥပက္ကိတကဝါဒေနစ-ဥပက္ကိတကဟုဆိုအပ်သော စကားဖြင့်လည်း
 ကောင်း၊ အနိယမာနော-ငြီးငွေ့သည်ဖြစ်၍၊ ဟရာယမာနော-ရှက်နိုးသည်
 ဖြစ်၍၊ ဇိဂုစ္ဆိယမာနော-စက်ဆုပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဧကောဝ-တယောက် အထီး
 တည်းသာလျှင်၊ ဥပကဋ္ဌော-ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်သို့ကပ်လျက်၊ အပ္ပမတ္တော-
 မမေ့မလျော့၊ အာတာပီ-ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ်သော လုံ့လရှိလျက်၊
 ပဟိတတ္တော-နိဗ္ဗာန်သို့ စေလွှတ်အပ်သောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဝိဟရန္တော-
 နေသည်ရှိသော်၊ နစိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီလျှင်၊ ကုလပုပ္ဖာ-အမျိုးကောင်း
 သားတို့သည်၊ ယဿတ္တာယ-အကြင်မြတ်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ၊ ပဗ္ဗဇန္တိ-
 ပြုကုန်၏၊ တံ-ထိုနိဗ္ဗာန်ကို၊ သစ္စာကာသိ-မျက်မှောက်ပြုပြီ၊ အညတရော-

အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်သော၊ သော-ထိုနန္ဒသည်၊ အရဟတံ-ရဟန္တာအဖြစ်
သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကော ဒေဝတာ-နတ်သား တယောက်သည်၊ ရတ္တိ
ဘဂေ-ညဉ့်အဘို့၌၊ သကလံဇေတာနံ-အလုံးစုံသော ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်ကို၊ ဩဘာသေဘွာ-ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေ၍၊ သတ္ထာရံ-
ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ဝနီတွာ-ရှိခိုး၍၊ အာရောစေသိ-
ကြားလျှောက်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်၏၊ မာ
တုစ္ဆာပုတ္တော-မိထွေးတော် သားဖြစ်သော၊ ဘာတာ-ညီတော် ဖြစ်သော၊
အာယသ္မာနန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ အာသဝါနံ-အာသဝေါတို့၏၊ ခယာ-ကုန်
ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ-အာသဝေါမရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိံ-ကိလေသာ
မှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပညာဝိမုတ္တိံ-ပညာဖြင့် ကိလေသာမှ
လွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ-မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်
၌၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ အဘိညာ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သစ္စိကတွာ-မျက်
မှောက်ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇေ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရော
စေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ ခေါ-စင်စစ်၊ ဘဂဝတောပိ-မြတ်စွာဘုရားသခင်
အားလည်း၊ ဉာဏံ-ဉာဏ်တော်သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်၏၊ နန္ဒော-နန္ဒ
သည်၊ အာသဝါနံ-အာသဝေါတို့၏၊ ခယာ-ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ စေတော
ဝိမုတ္တိံ-ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ ပညာဝိမုတ္တိံ-ပညာ
ဖြင့် ကိလေသာမှလွတ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ရှိသော၊ အနာသဝံ-အာသဝေါ
ကင်းရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ-မျက်မှောက်သောကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သယံ-မိမိ
အလိုလို၊ အဘိညာ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သစ္စိကတွာ-မျက်မှောက်ပြု၍၊
ဥပသမ္ပဇ္ဇေ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်
တော်မူ၏၊ သောပိ အာယသ္မာ နန္ဒော-ထိုရှင်နန္ဒသည်လည်း၊ တဿာရတ္တိ
ယာ-ထိုညဉ့်၏၊ အစ္စယေန-လွန်သဖြင့်၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသကံ
မိတွာ-ကပ်၍၊ ဧတံဝစနံ-ဤသို့သော စကားကို၊ အဝေါစ - လျှောက်၏၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကုက္ကုဋ္ဌပါဒိနံ-ခိုခြေ
အဆင်းနှင့် တူကုန်သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ အစ္စရာသတနံ-ငါးရာ
သော နတ်သုံးတို့ကို၊ ပဋိလာဘာယ-ရစိမ့်သောငှာ၊ မေ-၏၊ ယံ ပါဠိဘော

ဂေါ-အကြင်ဝန်ခံခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေသ္မာ ပဋိဿဝါ-ထိုဝန်ခံတော်
မူခြင်းမှ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားသခင်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်
သည်၊ မုဉ္ဇာမိ-လွတ်ပါ၏၊ ဣတိအဝေါစ-ဤသို့လျှောက်၏၊ နန္ဒ-နန္ဒ၊ မယာ
ပိခေါ-ငါဘုရားသည်လည်း၊ စေတသာ-စိတ်တော်ဖြင့်၊ တေ-သင်၏၊ စေ
တော-စိတ်ကို၊ ပဋိစ္စ-ပိုင်းခြား၍၊ ဝိဒိတော-သိတော်မူ၏၊ နန္ဒော-နန္ဒသည်၊
အာသဝါနံ - အာသဝေါတို့၏၊ ခယာ - ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ အနာသဝံ-
အာသဝေါ မရှိသော၊ စေတောဝိမုတ္တိံ - ကိလေသာမှ လွတ်သော၊ ပညာ
ဝိမုတ္တိံ - အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဒိဋ္ဌေဝဓမ္မေ-မျက်မှောက်သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊
သယံ-အလိုလို၊ အဘိညာ-ထူးသောဉာဏ်ဖြင့်သိ၍၊ သစ္စိကတွာ-မျက်မှောက်
ပြု၍၊ ဥပသမ္ပဇ္ဇ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒေဝတာပိ-နတ်
သားသည်လည်း၊ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်
၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာယသ္မာနန္ဒော-ရှင်နန္ဒသည်၊ အာသဝါနံ-တို့၏၊
ခယာ-ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ လ၊ ဝိဟရတိ-နေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ နန္ဒော-
နန္ဒသည်၊ ခေါ-စင်စစ်၊ အနုပါဒါယ-ဟဏှာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ထိုထိုအာရုံသို့
မစွဲလမ်းမူ၍၊ အာသဝေဟံ-အာသဝေါတို့မှ၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ ယံ-အကြင်
အကြောင်းကြောင့်၊ ဝိမုတ္တံဝေ-လွတ်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ တေသ္မာ ပဋိဿဝါ-ထိုသို့ဝန်ခံခြင်းမှ၊ မုတ္တော-လွတ်ပြီ၊
ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတွာ-သိ၍၊ တာယံဝေလာယံ-ထို
အခါ၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ-ဤသို့ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ နှစ်သက်သောစကားကို၊
ဥဒါနေသိ-မြက်ဆိုတော်မူ၏။

ယဿ- အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ကာမပကော - ကာမဂုဏ်ဟူသော ညွှန်
ပျောင်းကို၊ တိဇ္ဈော-ကူးမြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာမကဏှကော-
ကာမဂုဏ်ဟူသော ဆူးပြောင့်ကို၊ မဒ္ဒိတော-နင်းနယ် ဖျက်ဆီးခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ မောဟက္ခယံ-မောဟ၏ကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့၊ အနုပ္ပတ္တော-
အစဉ်ရောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
သုခဒုက္ခေ-ချမ်းသာဆင်းရဲ၌၊ နဝေဓတိ-မတုန်မလှုပ်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဥဒါန်း
ကြွေးရင့်တော်မူ၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ-တနေသဉ္စ၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အာယသ္မန္တံ-ရှည်သော အသက်ရှိသော၊ တံ နန္ဒံ-ထိုရှင်နန္ဒကို၊ ပုစ္ဆိံ-သု-မေးကုန်၏၊ အာဝုသောနန္ဒ-ငါ့ရှင်နန္ဒ၊ တံ-သင်သည်၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော - ဆန့်ကျင်သည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒေသိ-ဆို၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ တေ-သင်အား၊ ကထံ-အဘယ်သို့ဆိုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ ဂိဟိဘာဝါယ - လူထွက်ခြင်းငှာ၊ မေ-ငါ၏၊ အာလယော-အာလယသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုသည် ရှိသော်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အဘူတံ-မဟုတ်မမှန်သောစကားကို၊ အာယသ္မာ နန္ဒေ-ရှင်နန္ဒသည်၊ ကထေသိ-ဆို၏၊ အညံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ဗျာကရေတိ-ကြား၏၊ အတိတ ဒိဝသေသု-ရှေးလွန်လေပြီးသောနေ့တို့၌၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော-လူထွက်လိုသည်၊ အမှိတိ-ဖြစ်၏ဟု၊ ဝတော-ဆိုပြီး၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဂိဟိဘာဝါယ-လူထွက်ခြင်းငှာ၊ မေ-ငါ၏၊ အာလယော-တပ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထေတိတိ-ဆို၏ဟူ၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဘဂဝတော-ဘုရားသခင်အား၊ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ အာရောစေသံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ - မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အတိတဒိဝသေသု - လွန်လေပြီးသော နေ့ရက်တို့၌၊ နန္ဒဿ-နန္ဒရဟန်း၏၊ အတ္တဘာဝေါ - အတ္တဘောသည်၊ ဒုစ္ဆန္ဒဂေဟ သဒိသော-အမိုးမကောင်းသောအိမ်နှင့်တူစွာ၊ အဟောသိ-၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ သုစ္ဆန္ဒဂေဟ သဒိသော-အမိုးမကောင်းသောအိမ်နှင့်တူစွာ၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ အယံ-ဤရှင်နန္ဒသည်၊ ဒိဗ္ဗတ္ထရာနံ-နတ်သွီးတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌကာလတော-မြင်သောအခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စဿ-ရဟန်းကိစ္စ၏၊ မတ္တကံ-အပြီးအဆုံးသို့၊ ပါပေတု-ရောက်စေခြင်းငှာ၊ ဝါယမန္တော-လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ တံကိစ္စံ-ထိုကိစ္စသည်၊ မတ္တကံ-ပြီးခြင်းသို့၊ ပတ္တော-ရောက်၏၊ ဣတိဝတော - ဤသို့ မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၁၃၊ ဒုစ္ဆန္ဒံ-မကောင်းသဖြင့်မိုးအပ်သော၊ အဂါရံ-အိမ်ကို၊ ဝုဋ္ဌိ-ရွာသောမိုးပေါက်သည်၊ သမတိ ဝိဇ္ဈတိ ယထာ-ထွင်းဖောက်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ-

ဤအထူ၊ အဘာဝိတံ-ဘာဝနာမှ ကင်းသော၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ရာဂေါ-ရာဂသည်၊ သမတိ ဝိဇ္ဇတိ-ထိုးဖောက်၏။

၁၄၊ သုစ္ဆန္ဒ-ကောင်းစွာ မိုးအပ်သော၊ အဂါရံ-အိမ်ကို၊ ဝုဠိ-ရွာသော မိုးပေါက်သည်၊ န သမတိ ဝိဇ္ဇတိ ယထာ-မထိုးမဖောက်နိုင်သကဲ့သို့၊ ဝေ-ဤအထူ၊ သုဘာဝိတံ-ကောင်းစွာပွားစေအပ်ပြီးသော ဘာဝနာရှိသော၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ရာဂေါ-ရာဂသည်၊ နသမတိ ဝိဇ္ဇတိ-မထိုးမဖောက်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အဂါရန္တိ-အဂါရံဟူသည်ကား၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မရှိသော၊ ဂေဟံ-ကို၊ ဒုစ္ဆန္တိ - ဒုစ္ဆန္ဒဟူသည်ကား၊ ဝိရဠန္တိ - ကျသောအမိုးရှိသော၊ ဆိဒ္ဓါဝ ဆိဒ္ဓံ-အပေါက်အပေါက်ရှိသော၊ သမတိ ဝိဇ္ဇတိတိ-ဝိဇ္ဇတိဟူသည်ကား၊ ဝဿဝုဠိ-မိုးပေါက်သည်၊ ဝိနိဝိဇ္ဇတိ - ထိုးဖောက်၏၊ အဘာဝိတန္တိ-အဘာဝိတံ ဟူသည်ကား၊ တံအဂါရံ-ထိုအိမ်ကို၊ ဝုဠိ-မိုးပေါက်သည်၊ သမတိ ဝိဇ္ဇတိဝိယ-ထိုးဖောက်သကဲ့သို့၊ ဘာဝနာယ-ဘာဝနာမှ၊ ရဟိတတ္တာ-ကင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အဘာဝိတံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းမှ ကင်းသော၊ စိတ္တံပိ-စိတ်ကိုလည်း၊ ရာဂေါ-ရာဂသည်၊ သမတိ ဝိဇ္ဇတိ - ထိုးဖောက်၏၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ ရာဂေါ-ရာဂသည်သာလျှင်၊ န-ထိုးဖောက်သည်မဟုတ်သေး၊ ဒေါသ မောဟ မာနာဒယော - ဒေါသ မောဟ မာန အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိလေသာ-အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့သည်၊ တထာရူပံ-ထိုသို့သောရှိသော၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ အတိဝိယဝိဇ္ဇန္တိယေဝ-အလွန်ထိုးဖောက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သုဘာဝိတန္တိ-သုဘာဝိတံ ဟူသည်ကား၊ သမထ ဝိပဿနာဘာဝနာဟိ-သမထဘာဝနာ ဝိပဿနာဘာဝနာတို့ဖြင့်၊ သုဘာဝိတံ-ကောင်းစွာ ပွားစေအပ်သော၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သောရှိသော၊ စိတ္တံ စိတ်ကို၊ သုဆန္ဒ-ကောင်းစွာမိုးအပ်သော၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ဝုဠိ-မိုးပေါက်သည်၊ ဝိဇ္ဇတိ-ထိုးဖောက်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိဝိယ-မတတ်နိုင်သကဲ့သို့၊ ရာဂါဒယော-ရာဂအစရှိကုန်သော၊ ကိလေသာ-ကိလေသာတို့သည်၊ အတိဝိဇ္ဇတိ-လွန်စွာ ထိုးဖောက်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဣတိ-ဤကားအနက်တည်း။ ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏ အဆုံး၌၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ - သောတာပတ္တိဖိုလ် အစရှိသည်တို့သို့၊ ပါပု

ဏိဿယ-ရောက်ကုန်၏။ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုး
နှင့်တကွဖြစ်သော၊ ဒေသနာ-ဒေသနာဟော်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ ဣတိ-
ဤကား ဒေသနာနိဿယတည်း။

အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာယံ-တရား
သဘင်၌၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ-ဖြစ်စေကုန်၏။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်
တို့၊ ဗုဒ္ဓါနာမ-ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ အတ္ထရိယာ-အံ့ဘွယ်ရှိပေစွ၊ ဇနပဒ
ကလျာဏိ - ဇနပဒကလျာဏိကို၊ နိဿယ-မှီ၍၊ ဥက္ကဏ္ဍိတော-လူထွက်လို
သော၊ အာယသ္မာ နန္ဒောနာမ-ရှင်နန္ဒ မည်သည်ကိုလျက်လည်း၊ သတ္တာရာ-
ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေဝတ္ထရာယ-နတ်သမီးဖြင့်၊ အာမိသံ-လှည့်ပတ်ဖြားယောင်း
ခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဝိနီတော-ဆုံးမတော်မူပေ၏။ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဟော
ကုန်၏။ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အာဂန္ဓာ-ကြွတော်မူလာ၍၊ ဘိက္ခုဝေ-
ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ-ယခုလာဆဲဖြစ်သောအခါ၌၊ ကာယ ကထာယ-အဘယ်
မည်သောစကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ-စည်းဝေးကြကုန်သည်၊ အတ္ထနု-ဖြစ်ကုန်
သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဣမာယနာမာတိ-
ဤမည်သောစကားဖြစ်ပါသည်ဘုရားဟု၊ ဝုတ္တေ-နားတော်လျှောက်သည်ရှိ
သော်၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ န-မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေ
ပိ-ရှေး၌လည်း၊ သေ-ဤရှင်နန္ဒကို၊ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမဖြင့်၊ ပလော
ဘေတော-ဖြားယောင်း၍၊ ဝိနီတောယေဝ ဆုံးမဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ
ဝတော-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာ
ဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီယံ- ဗာရာဏသီပြည်၌၊
ဗြဟ္မဒတ္တေ-ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေန္တေ-ပြုသည်ရှိ
သော်၊ ဗာရာဏသီဝါသီ-ဗာရာဏသီပြည်လျှင် နေရာရှိသော၊ ကပ္ပဋ္ဌောနာမ
ဝါဏိဇော-ကပ္ပဋ္ဌအမည်ရှိသောကုန်သည်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ တဿ-
ထိုကပ္ပဋ္ဌမည်သောကုန်သည်၏၊ ဧကော ဂဒြဘော-မြဲတကောင်သည်၊ ကုမ္ဘ
ဘာရံ-တကုမ္ဘအတိုင်းအရှည်ရှိသော ဝန်ကို၊ ဝဟတိ-ရှက်ဆောင်နိုင်၏။ ဧက
ဒိဝသေန-ဝါနေခြင်းဖြင့်၊ သတ္တယောဇနာနိ-ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆတိ-
သွားနိုင်၏။ သော-ထိုကပ္ပဋ္ဌကုန်သည်သည်၊ ဧကသ္မိံ-သမယေ - တပါးသော

အခါ၌၊ ဂဒြဘဘာရကေဟိ-မြဲ၌တင်အပ်သောဝန်တို့ဖြင့်၊ တက္ကသီလံ-တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ ဘဏ္ဍာ-ဥစ္စာ၏၊ ဝိဿဇ္ဇနာ-စွန့်ခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ ဂဒြဘံ-မြဲကို၊ စရိတုံ-လှည့်ပတ်ကျက်စားစေခြင်းငှာ၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-လွှတ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုကပ္ပဋ္ဌ၏၊ သောဂဒြဘော-ထိုမြဲသည်၊ ပရိခါပိဋ္ဌေ-ကျုံးထိပ်အပြင်၌၊ စရမာနော-ကျက်စားသည်ရှိသော်၊ ကေဂဒြဘိ-မြဲမတကောင်ကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ ဥပသင်္ကမတိ-အနီးသို့ချဉ်းကပ်၏၊ သာ-ထိုမြဲမသည်၊ တေန-ထိုမြဲဖိုနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ပဋိသန္ဓာရံ - စကားပြောဟောခြင်းကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ အာဟ-ဆို၏၊ ကုတော-အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတော-လာခဲ့သည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ဗာရာဏသီတော-ဗာရာဏသီပြည်မှလာခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆို၏၊ ကေနကမ္ပေန-အဘယ်အမှုဖြင့် လာခဲ့သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးပြန်သည်ရှိသော်၊ ဝါဏိဇကမ္ပေန-ကုန်သွယ်လိုသောအမှုဖြင့် လာခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆို၏၊ ကိတ္တကဘာရံ - အဘယ်မျှလောက်သောဝန်ကို၊ ဝဟသိ-ရွက်ဆောင်နိုင်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ကုမ္ဘာဘရံ-တကုမ္ဘာမျှလောက်သောဝန်ကို၊ ဝဟာမိတိ-ရွက်ဆောင်နိုင်၏ဟုပြောဆို၏၊ ဧတ္ထကံဘာရံ-ဤမျှလောက်သောဝန်ကို၊ ဝဟန္တော-ရွက်ဆောင်လျက်၊ ကတိယောဇနာနိ-အဘယ်မျှလောက်သော ယူဇနာတို့ကို၊ ဂစ္ဆတိ-သွားရသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဘတ္တယောဇနာနိ-ခုနစ်ယူဇနာတိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆာမိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့မြဲဖိုဆို၏၊ ဂတဋ္ဌာနေ-ရောက်ရာအရပ်၌၊ တေ-၏၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သော၊ ပါဒကမ္မ ပိဋ္ဌကမ္မကရာ-ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်းအမှု ချေးတွန်းခြင်းအမှုကို ပြုသောသူသည်၊ အတ္ထိ-ရှိပါ၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးသည်ရှိသော်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့မြဲဖိုဆို၏၊ ဧဝံသန္တေ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မဟာဒုက္ခံ-ကြီးစွာသော ဆင်းရဲကို၊ အနုဘောသိ-အစဉ်ခံစားရသည်မည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မြဲမဆို၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ - တိရစ္ဆာန် ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့အား၊ (နတ္ထိမှာစပ်လေ)၊ ပါဒပရိကမ္မာဒိ ကာရကာနာမ-ခြေလက် ဆုပ်နယ်ခြင်းအမှုစသည်ကိုပြုကုန်သောသူ မည်သည်ကား၊ ကိဉ္ဇာပိနတ္ထိ-အကယ်၍ကား မရှိ၏ရှင့်၊ ပန တထာပိ-ထိုသို့ပင် မရှိသော်ငြားလည်း၊ ကာမသံယောဇန

သန္ဓနတ္ထာယ-ကမသံယောဇဉ်နှင့်စပ်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သသော ရှိသော၊ ကထံ-စကားကို၊ ကထေသိ-ဆို၏၊ သော-ထိုမြဲဖိုသည်၊ တဿာ-ထိုမြဲမ၏၊ ကထာယ-စကားကြောင့်၊ ဥက္ကဏ္ဍိ-ဆန့်ကျင်၏၊ ကပ္ပဋေ-ကပ္ပဋ သည်၊ ဘဏ္ဍံ-ဥစ္စာကို၊ ဝိဿဇေတော-လွှတ်၍၊ တဿ-ထိုမြဲဖို၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ အာဂန္တာ-၍၊ တာတ-ငါ့သားမြဲမုန်၊ ဧဟိ-လာလော့၊ ဂမိဿာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ဂစ္ဆထ-သွား လေကုန်လော့၊ အဟံ-သည်၊ နဂမိဿာမိ-မလိုက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အထ-ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ နံ-ထိုမြဲဖိုကို၊ ပုနပ္ပုနံ - အတန်တလဲလဲ၊ ယာ စိတော-တောင်းပန်၍၊ အနိစ္ဆန္တံ-မလိုက်လိုခဲ့လျှင်၊ ပရိဘာသေတော-ရေရွက် ၍၊ နံ-မြဲဖိုကို၊ နေဿာမိ-ဆောင်အံ့၊ ဣတိစိန္တေတော - ဤသို့ကြံ၍၊ ဣမံ ဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

ဂဒြဘ-မြဲ၊ သောဋ္ဌသင်္ဂုလိကဏှကံ-တဆဲ၊ ခြောက်လက်သစ် အဆူးရှိသော၊ ပတောဒံ-နှင်တံကို၊ တေ-သင်အား၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊ တေ-သင်၏၊ ကာယံ- ကိုယ်ကို၊ သံဆိန္ဒိဿာမိ-ဖြတ်အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့သောအခြင်းအရာကို၊ ဇာနာ ဟိ-သိလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။

တံ-ထိုစကားကို၊ သုတောန-ကြား၍၊ ဂဒြဘော-သည်၊ ဧဝံသန္တေ-ဤသို့ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ တေ-သင်၏၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ကိုယ်ကျိုး နည်းအောင် ပြုအပ်သောအမှုကို၊ ဇာနိဿာမိ-သိရအံ့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ ဆို၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-မြဲကဆို၏။

ကပ္ပဋ-အရှင်ကုန်သည်ကြီးကပ္ပဋ၊ သောဋ္ဌသင်္ဂုလိကဏှကံ-အဆူးတဆဲ၊ ခြောက်လက်သစ်ရှိသော၊ ပတောဒံ-နှင်တံကို၊ မေ-ငါ့အား၊ ကရိဿတိ- ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပုရတော-ရွှေမှ၊ ပတိဋ္ဌဟိတောန-တည်၍၊ ဥဒ္ဓရိတောန ပစ္စ တော-နောက်သို့ ကျောက်ကန်သဖြင့်၊ တေ-သင်၏၊ ဒန္တံ-သွားကို၊ ပါတ ယိဿာမိ-ကျိုးစေအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့သောအကြံကို၊ ဇာနာဟိ-သိလော့၊ ဣတိ- ဤသို့ မြဲဖိုဆို၏။

တံ-ဆိုမြဲဖိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ ဝါဏိဇော-ကုန်သည်သည်၊ ကေန နုခေါ ကာရဏေန-အဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ ဧဝံ ဝဒတိတိ-ဤ သို့ဆိုလေဘိသနည်းဟု၊ စိန္တေတော-ကြံ၍၊ ဣတောစိတော-ထိုမှဤမှ၊ ဩ

လောကေတွာ-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံ ဂဒြဘိံ-ထိုမြေကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊
ဣမာယ-ဤမြေသည်၊ သေ-ဤမြေဖိုကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သိက္ခာပိတော-သွန်
သင်အပ်သည်၊ ဘဝိဿတိတံ-ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟုကြံ၍၊ ဝေရူပိံ-ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ဂဒြဘိံ-မြေကို၊ တေ-သင်အား၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်
ယူ၍ ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမဖြင့်၊ နံ-ထိုမြေဖိုကို၊
ပလောဘေတွာ-ဖြားယောင်း၍၊ နေဿာမိတံ-ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ ဣမံဂါထံ-
ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

ဂဒြဘ-ငါ့သားမြေဖို၊ စတုပ္ပဒိံ-အခြေလေးချောင်းရှိသော၊ သင်္ခမုခိံ-
ခရုသင်းနှင့် တူသော မျက်နှာရှိသော၊ သဗ္ဗင်္ဂသောဘိဏိံ-အလုံးစုံသော
အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ နာရိံ-မြေကို၊ တေ-သင်၏၊
ဘရိယံ-မယားအလို့ငှာ၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်ယူ၍ ပေးအံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့
သောစကားကို၊ ဇာနာဟိ-သိလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏။

တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဂဒြဘော-မြေဖိုသည်၊ တုဋ္ဌစိတ္တော-
နှစ်သက်သောစိတ်ရှိလျက်၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

ကပ္ပဋ္ဌ-အရှင်ကပ္ပဋ္ဌ ကုန်သည်ကြီး၊ စတုပ္ပဒိံ-အခြေလေးချောင်းရှိသော၊
သင်္ခမုခိံ-ခရုသင်းနှင့်တူသော မျက်နှာရှိသော၊ သဗ္ဗင်္ဂသောဘိဏိံ-အလုံး
စုံသော အင်္ဂါကြီးငယ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ နာရိံ-မြေကို၊ မေ-ငါ
၏၊ ဘရိယံ-မယားအလို့ငှာ၊ အာနယိဿသိ-သင်ဆောင်ပါသည် ဖြစ်အံ့၊
ဘိယျော-လွန်စွာ၊ ယောဇနာနိ စတုဒ္ဒသ-တဆဲ့ လေးယူဇနာ တိုင်တိုင်၊
ဂမိဿာမိ-သွားပါအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။

အထ-ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ နံ-ထိုမြေဖိုကို၊ ကပ္ပဋ္ဌော-ကပ္ပဋ္ဌ ကုန်သည်
သည်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ တပြီးကား၊ ဧဟိ-လာလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ သကဋ္ဌာနံ-မိမိ နေရာသို့၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏၊
သော-ထိုမြေဖိုသည်၊ ကတိပါဟစွယေန-နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်၊ နံ-ထို
ကပ္ပဋ္ဌကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို။ ။ (အဝေါစုတ္တ
သို့စပ်)။ ဘရိယံ-မယားကို၊ ဧတယာ-သင်သည်၊ အာနယိဿာမိတံ-
ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ အဝေါစုတ္တနန္ဒ-ဆိုဘူး၏ မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မြေဖိုဆို

သည်ရှိသော်၊ အာမဝုတ္တံ-ဪသြင်ငါဆိုဘူးသည်မှန်၏။ အဟံ-ငါသည်၊ အတ္တ
 နော-မိမိ၏။ ကထံ-ဆိုဘူးသောစကားကို၊ နဘိန္ဒိဿာမိ-မဖျက်အံ့၊ တေ-
 သင်၏။ ဘရိယံ-မယားကို၊ အာနေဿာမိ-ဆောင်အံ့၊ ဝေတ္တနံပန-ရိက္ခာ
 ကိုကား၊ တုယံ ကေကဿေဝ-သင်တစီးအားသာလျှင်၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊
 တုယံ-သင်၏။ ဒုတိယဿ-မယားအား၊ ဝေတ္တနံ-ရိက္ခာသည်၊ ပဟောတုဝါ-
 လောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာဝါ-မလောက်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ တွမေဝ-
 သင်သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာသိ-သိလော့၊ ဥဘိန္ဒ-နှစ်ခုကုန်သော၊ ဝေါ-
 သင်တို့၏၊ သံဝါသံ ပေါင်းဘော်ရည်ပါးခြင်းကို၊ အန္ဓာယ-စွဲ၍၊ ပုတ္တာ-သား
 သွီးတို့ကို၊ ဝိဇာယိဿန္တိ-ဘွားမြင်ကုန်လတ္တံ့၊ ဗဟူဟိ-များစွာကုန်သော၊
 တေဟိ-ထိုသားသွီးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ တုယံ-သင်အား၊ တံ-ထိုရိက္ခာ
 သည်၊ ပဟောတုဝါ-လောက်သည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မာဝါ-မလောက်သည်
 မူလည်းဖြစ်စေ၊ တွမေဝ-သင်သည်သာလျှင်၊ ဇာနေယျာသိ-အတိုင်းအရှည်
 ကိုသိလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဂဒြဘော-မြဲဖို့သည်၊ တသ္မိ-ထို
 စကားကို၊ ကထေန္တေယေဝ-ဆိုစဉ်လျှင်၊ အနပေက္ခော-ငဲ့ကွက်ခြင်းမရှိသည်၊
 အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ဤတရား
 ဒေသနာကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်ကော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တဒါ-
 ထိုအခါ၌၊ ဂဒြဘိ-မြဲမသည်၊ ဇနပဒကလျာဏီ - ဇနပဒ ကလျာဏီသည်၊
 အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဂဒြဘော-မြဲဖို့သည်၊ နန္ဒော-နန္ဒသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်
 ၏၊ ဝါဏီဇော-ကပ္ပဋ္ဌမည်သော ကုန်သည်သည်၊ အဟမေဝ-ငါဘုရားသည်
 သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ သေ-ဤ
 နန္ဒကို၊ မယာ-ငါဘုရားသည်၊ မာတုဂါမေန-မာတုဂါမဖြင့်၊ ပလောဘော
 တွာ-ဖြားယောင်း၍၊ ဝိနိတော-ဆုံးမဘူးပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဇာတကံ-ဇာတ်
 ကို၊ နိဋ္ဌာပေသိ-ပြီးစေ၏။

နဝမံ-သော၊ နန္ဒတ္ထေရဝတ္ထု-သည်၊ ဣတိ သမတ္တော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၀-စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု

နန္ဒဝတ္ထရဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာတို့၏ အတ္ထဝဏ္ဏာကို ပြုပြီး၍ ယခုအခါ စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏာကို ပြုလိုသော ထရှင် ဗုဒ္ဓ သောသဏရာသည် “ဣဓေသာစတိတံ” စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣဓေသာစတိတံဣမံမဗ္ဗဒေသနံ-ဣဓေသာစတိ အစရှိသော ဤတရား ဒေသနာကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန် ကျောင်း တော်၌၊ ဝိရဟန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ စုန္ဒသူကရိကံနာမ ပုရိသံ-စုန္ဒသူကရိက မည်သော ဝက်သားထိုးသည်ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ- ဟောတော်မူ၏၊ ကိရ-ကြားဘူးသည်ကား၊ သော-ထိုစုန္ဒ အမည်ရှိသော ဝက်သားထိုးသည်သည်၊ ပဉ္စ ပဏ္ဏာသဝဿာနိ-ငါးဆဲ၊ ငါးနှစ်တို့ ပတ်လုံး၊ သူကရေ-ဝက်တို့ကို၊ ဝဓိတော-သတ်၍၊ ခါဒေန္တောစ-စားလျက်၎င်း၊ ဝိက္ခိ ဣန္တောစ-ရောင်းလျက်၎င်း၊ ဇီဝိတံ--ကို၊ ကပ္ပေသိ-မွေး၏၊ ဆာတကာလေ- မှတ်သိပ် ခေါင်းပါးသောအခါ၌၊ သကဋေဟိ-လှည်းတို့ဖြင့်၊ ဝိဟိ-စပါး ကို၊ အာဒါယ-တင်၍၊ ဇနပဒံ-ဇနပုဒ်သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဧကနာဠိမတ္တေန- တကွမ်းစားမျှဖြင့်၎င်း၊ ဒွေနာဠိမတ္တေန-နှစ်ကွမ်းစားမျှဖြင့်၎င်း၊ ဂါမေ-၌၊ သူကရပေါတကေ-ဝက်ငယ်တို့ကို၊ ကိဏိတော-ဝယ်၍၊ သကဋံ-လှည်းကို၊ ပူရေတော-ပြည့်စေ၍၊ အာဂန္ဓာ-၍၊ ပစ္ဆာနိဝေသနေယေဝ-အိမ်၏ နောက် ဘေး၌သာလျှင်၊ ဝဇံဝိယ-နှားခြံကဲ့သို့၊ ဧကံဌာနံ-တခုသော အရပ်ကို၊ ပရိက္ခိပိတော-စည်းစောင်ရန်း ခြံကာ၍၊ တတ္ထေဝ - ထိုအရပ်၌သာလျှင်၊ တေသံ-ထိုဝက်ငယ်တို့ကို၊ နိဝါသာပေတော-နေစေ၍၊ တေသု-ထိုဝက်ငယ် တို့သည်၊ နာနာဂစ္ဆေစ-အထူးထူးသော သစ်ပင်ငယ်တို့ကို လည်းကောင်း၊ သရီရ မလဉ္ဇ-ကိုယ်မှဖြစ်သော အညစ်အကြေးဟုဆိုအပ်သော မစင်ကိုလည်း ကောင်း၊ ခါဒိတော-စား၍၊ ဝဓိတေသု-ကြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ ယံယံ-အကြင် အကြင်သို့သောဝက်ကို၊ မာရေတုကာမော-သတ်လိုသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တံတံ-ထိုထိုဝက်ကို၊ အာဠုဟနေ-သတ်ရာသင်းချိုင်း၌၊ နိစ္စလံ-မတုန်မလှုပ်မြဲမြဲ စွာ၊ ဗန္ဓိတော-ဖွဲ့ချည်နှောင်၍၊ သရီရ မံသဿ-ကိုယ်အသား၏၊ ဥဒ္ဓုမာယိတော- ဖူးဖူးရောင်စေ၍၊ ဗဟလဘာဝတ္ထံ-အသားစိုင့်၏ ထူစွာဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ စတု ရဿ မုဂ္ဂရေန-လေးထောင့်ရှိသော ဆောက်ပုတ်ဖြင့်၊ ပေါထေတော-ပုတ်

ခတ် ရိုက်နှက်၍၊ ဗဟလမံသော-ပွားများသော အသားသည်၊ ဇာတော
 တိ-ဖြစ်ပြီဟု၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ မုခံ-ဝက်ခံတွင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ အန္တရေ-
 အာစောက်အတွင်း၌၊ ဒဏ္ဍကံ-လှင်ကန်ကို၊ ဒတွာ-ထောက်၍၊ လောဟ
 ထာလိယာ-ကြေးအိုး၌၊ ပက္ကုထိကံ-ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော၊ ဥဏှောဒကံ-
 ရေပူကို၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ အာသိဉ္ဇတိ-သွန်းလောင်း၏၊ ပက္ကုထိကံ-ကျိုက်
 ကျိုက်ဆူသော၊ တံ-ထိုရေပူသည်၊ ကုစ္ဆိ-ဝမ်း၌တည်သော အူမသို့၊ ပဝိ
 သိတွာ-ဝင်၍၊ ကရိသံ-ကျင်ကြီးကို၊ အာဒါယ - ယူဆောင်၍၊ အဓော
 ဘာဂေန-အောက်အဘို့ဖြင့်၊ နိက္ခမတိ-ထွက်၏၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊
 ထောကမ္ပိကရိသံ-အနည်းငယ်မျှသာဖြစ်သော ကျင်ကြီးသည်လည်း၊ အတ္ထိ-
 ရှိ၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ အာဝိလံဟုတွာ-နောက်ကျသည်ဖြစ်၍၊ နိက္ခ
 မတိ-ထွက်၏၊ သုဒ္ဓေ-စင်ကြယ်သည်ရှိသော်၊ ဥဒရေ-ဝမ်း၌၊ အစ္ဆံ-ကြည်လင်
 စွာ၊ အနာဝိလံ-နောက်ကျခြင်းမရှိဘဲ၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နိက္ခမတိ - ထွက်၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်၊ အဝသေသံ ဥဒကံ-ရေပူ
 အကြွင်းကို၊ ပိဋ္ဌိယံ - ဝက်ကျောက်ကုန်း၌၊ အာသိဉ္ဇတိ - သွန်း၏၊ တံ-ထို
 သွန်းသောရေပူသည်၊ ကာဠစမ္ပံ-အရေနက်ကို၊ ဥပ္ပါတေတွာ-ချွတ်၍၊ ဂစ္ဆတိ-
 သွား၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ တိဏုက္ကာယ-မြက်မီးရှူးဖြင့်၊ လောမာနိ-
 အမွေးအမျှင်တို့ကို၊ ဈာပေတွာ-မြှိုက်၍၊ တိခိဏေန-ထက်စွာသော၊ အသိ
 နာ-သန်လျက်ဖြင့်၊ သီသံ-ဦးခေါင်းကို၊ ဆိန္ဒတိ-ဖြတ်၏၊ ပဉ္စရဏကံ လော
 ဟိတံ-ယိုစီးသော သွေးကို၊ ဘာဇနေန-အိုးခွက်ဖြင့်၊ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ - ခံ၍၊
 မံသံ-အသားကို၊ လောဟိတေန-သွေးဖြင့်၊ ဝဇေတွာ-ပွားစေ၍၊ ပစိတွာ-
 ချက်၍၊ ပုတ္တဒါရမဇ္ဈေ-သားမယားတို့၏အလယ်၌၊ နိသိန္ဒော-နေလျက်၊ ခါ
 ဒိတွာ-စား၍၊ သေသံ-အကြွင်းကို၊ ဝိက္ကိဏာတိ-ရောင်း၏၊ ဣမိနာဝ နိယာ
 မေန-ဤသို့သောနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-မွေးသော၊
 တဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏၊ ပဉ္စပဏ္ဏာသဝဿာနိ-ငါးဆံ့ ငါးနှစ်တို့သည်၊
 အတိက္ကန္တာနိ-လွန်ကုန်၏၊ သောစ-ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်လည်း၊ တထာ
 ဂတေ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဓုရဝိဟာရေ-နေတော်မူမြဲဖြစ်သော ကျောင်း၌၊
 ဝသန္တေ-နေတော်မူပါလျက်၊ ဧကဒိဝသံပိ-တရက်မျှလည်း၊ ပုပ္ဖမုဋ္ဌိမတ္တေန-
 ပန်းတဆုပ်မျှဖြင့်၊ ပူဇာဝါ-ပူဇော်ခြင်းသည်၎င်း၊ ကဋ္ဌစ္ဆုမတ္တံ-တယောက်မမျှ

သော၊ ဘိက္ခဝါနံဝါ-ဆွမ်းလှူခြင်းသည်၎င်း၊ အညံဝါ-တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ ပုညံနာမ-ကောင်းမှုမည်သည်၊ နာဟောသိ-ရှိသည်မဖြစ်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏၊ သရီရေ-ကိုယ်၌၊ ရောဂေါ-အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ဖြစ်၏၊ ဇီဝန္တဿေဝ-အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အဝီစိမဟာနိရယ သန္တာပေါ-အဝီစိငရဲကြီးမှဖြစ်သောမီးပူသည်၊ ဥဋ္ဌဟိ-ထ၏၊ အဝီစိ သန္တာပေါနာမ-အဝီစိမီးလျှံ မည်သည်ကား၊ ယောဇနသတေ-ယူဇနာတရာထက်၌၊ ဌတော-ရပ်၍၊ ဩလောကေန္တဿ-ကြည့်သောသူ၏၊ အက္ခိနိ-မျက်စိတို့ကို၊ ဘိန္ဒနသမတ္ထော - ဘောက်ခွဲခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော၊ ပရိဋ္ဌာဟော-ပူလောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ စသစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏၊ သမန္တာ ယောဇနသတံ၊လ၊ န ဝိလိယန္တိတိ-နဝိလိယန္တိ ဟူ၍၊ ဧတံ ဝစနံ-ဤစကားကို၊ ဝုတ္တမ္ပိ-ဆိုအပ်သည် သာလျှင်တည်း၊ သမန္တာထက်ဝန်းကျင်မှ၊ ယောဇနသတံ-ယူဇနာတရာတိုင်တိုင်၊ ဖရိတော-နွံ၍၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နာဂသေနတ္ထေရေနပန-နာဂသိန်မထေရ်သည်ကား၊ အဿ-ထိုအဝီစိငရဲမီးလျှံ၏၊ ပကတိ အဂ္ဂိသန္တာပတော-ပကတိ မီးပူခြင်းထက်၊ အဓိမတ္တတာယ-လွန်ကဲသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အယံဥပမာ-ဤဥပမာကို၊ ဝုတ္တာ-မိန့်အပ်၏၊ မဟာရာဇ မြတ်သော မိလိန္ဒမင်းကြီး၊ ကုဋ္ဌာဂါရမတ္ထော-အထွတ်တပ်သော အိမ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ ပါသာဏောပိ - ကျောက်ကိုလည်း၊ နိရယအဂ္ဂိမ္ပိ-ငရဲမီး၌၊ ပက္ခန္ဓော-ထည့်သည်ရှိသော်၊ ခဏေန-တခဏခြင်းဖြင့်၊ ဝိလိယံ-ကျေခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆတိယထာ-ရောက်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ ဧတ္ထ-ဤအဝီစိငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တကသတ္တာပန-တို့သည်ကား၊ ကမ္မဗလေန-ကံ၏အစွမ်းကြောင့်၊ ဝိလိယံ-သို့၊ နဂစ္ဆတိ-မရောက်၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ မာတုကုစ္ဆိဂတော - သည်၊ ဝိလိယံ-သို့၊ နဂစ္ဆတိဝိယ-မရောက်သကဲ့သို့တည်း၊ တဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်အား၊ တသ္မိံ သန္တာပေ-ထိုအဝီစိ ငရဲမီးလျှံသည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိတေ-ထင်သည် ရှိသော်၊ ကမ္မသရိက္ခကော-ကံနှင့်တူသော၊ အာကာရော - အခြင်းအရာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ဖြစ်၏၊ ဂေဟမဇ္ဈေယေဝ-အိမ်လယ်၌လျှင်၊ အဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏၊ သူကရရဝံ-ဝက်ကဲ့သို့မြည်ခြင်းကို၊ ရဝိတော-မြည်တမ်း၍၊ ဇဏ္ဍကေဟိ-ပုဆစ်တို့ဖြင့်၊ ဝိစရန္တော-လှည့်ပတ် သွားလာလျက်၊ ပုရတ္ထိမဝတ္ထုပိ - အိမ်၏

အရှေ့အစွန်းအကျည်သို့၎င်း၊ ပစ္ဆိမဝတ္ထုပိ-အိမ်၏ အနောက်အကျည်အစွန်း သို့၎င်း၊ ဂစ္ဆတိ-လူးလာခေါက်ပြန်သွား၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထို ဝက်သားထိုးသည်၏။ ဂေဟမာနုသကာ-အိမ်သူအိမ်သားနှင့်တကွ အိမ်နီး ချင်း ဖြစ်ကုန်သောသူတို့သည်၊ ဒဠ္ဋ-မြဲစွာ၊ ဂဟေတွာ-ဆွဲငင်၍၊ မုခံ-ခံတွင်း ကို၊ ပိဒဟန္တိ-ပိတ်ကုန်၏။ ကမ္မဝိပါကောနာမ-ကံ၏အကျိုး မည်သည်ကား၊ ကေနစိ-တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ပဋိဗာဟိတုံ - တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ န သက္ကာ-မတတ်နိုင်၊ သော-ထိုဝက်သားထိုးသည်သည်၊ ဝိရဝန္တောဝ-ဝက်မြည် သံနှင့်တူသော အသံဖြင့် မြည်တွန်လျက်သာလျှင်၊ ဣတောစိတောစ-ထိုမှ ဤမှလည်း၊ ဝိစရတိ-သွားလာ၏။ သမန္တာ-ထက်ဝန်းကျင်မှ သတ္တသု သရေ သု-ခုနစ်အိမ်တို့၌၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ နိဒ္ဒိ-အိပ်ပျော်ခြင်းကို၊ နလဘန္တိ- မရကုန်၊ မရဏဘယေန-သေဘေးဖြင့်၊ တဇ္ဇိတဿ-ခြိမ်းခြောက်ခြင်းရှိသော၊ တဿပန-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏ကား၊ ဗဟိ-အပသို့၊ နိက္ခမနံ-ထွက်ခြင်းကို၊ နိဝါရေတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ သဗ္ဗော-အလုံးစုံသော၊ ဂေဟဇနော-အိမ်သူ အိမ်သားအပေါင်းသည်၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ အန္တော-အိမ်တွင်း၌၊ ဌိတော-တည်သောသူသည်၊ ဗဟိ - အပသို့၊ ဝိစရိတုံ - သွားခြင်းငှာ၊ န သက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ တထာ-ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ဂေဟဒ္ဒါရာနိ- အိမ်တံခါးတို့ ကို၊ ထကေတွာ-၍၊ ဗဟိဂေဟံ-အိမ်၏အပ၌၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ ရက္ခန္တော- စောင့်ရှောက်လျက်၊ အစ္ဆတိ-နေ၏။ ဣတရော-ဝက်သား ထိုးသည်လည်း၊ အန္တောဂေဟယေဝ-အိမ်တွင်း၌သာလျှင်၊ နိရယသန္တာပေန-ငရဲမီးပူဖြင့်၊ ဝိရဝန္တော-မြည်တမ်းယောင်ယမ်းလျက်၊ ဣတောစိတောစ-ထိုမှဤမှလည်း၊ ဝိစရတိ-လှည့်ပတ်သွားလာ၏။ ဇေ-ဤသို့၊ သတ္တဒိဝသာနိ-ခုနစ်ရက်တို့ပတ် လုံး၊ ဝိစရိတွာ-သွားလာပြီး၍၊ သတ္တမေ ဒိဝသေ-ခုနစ်ရက်မြောက်သောနေ့ ၌၊ ကာလံကတွာ-သေခြင်းကိုပြု၍၊ အဝီစိမဟာနိရယေ-အဝီစိ ငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏။ အဝီစိမဟာနိရယော-အဝီစိငရဲကြီးကို၊ ဒေဝဒူတသုတ္တေ န-ဒေဝဒူတသုတ်ဖြင့်၊ ဝဏ္ဏေတဗ္ဗော-ဖွင့်အပ်၏။

ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ တဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏။ သရဒ္ဒါရေန- အိမ်တံခါးဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ တံသဒ္ဒိ-ထိုအသံကို၊ သုတွာ- ကြား၍၊ သူကရသဒ္ဒေ၀ါတိ-ဝက်သံတည်းဟု၊ သညိနော-အမှတ်ရှိကုန်သည်

ဖြစ်၍၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္တုသန္တိကေ-ဘုရားအထံ
တော်၌၊ နိသိန္ဒာ - နေကုန်လျက်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ စုန္ဒသုကရိကဿ-စုန္ဒမည်သောဝက်ထိုးသည်၏၊ ဂေဟ
ဒွါရံ-အိမ်တံခါးကို၊ ပိဒဟိတော-ပိတ်၍၊ သုကရာနံ-ဝက်တို့ကို၊ မာရိယမာနာ
နံ-သတ်ခြင်းမည်သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ သတ္တမောဒိဝသော- ခုနစ်ရက်ရှိပြီ၊
တဿ-ထိုက်သားထိုးသည်၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ကာစိ မင်္ဂလ ကိရိယာ-တစုံ
တခုသော မင်္ဂလာပြုခြင်းသည်၊ ဘဝိဿတိမညေ-ဖြစ်လိမ့်ယောင် တကား၊
ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧတ္တကေ နာမ သုကရေ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည် ရှိသော
ဝက်တို့ကို၊ မာရေန္တဿ-သတ်သည်ရှိသော်၊ ကေပိ မေတ္တစိတ္တံဝါ-တခုသော
မေတ္တာစိတ်သည်လည်းကောင်း၊ ကေပိ ကာရုညံဝါ-တခုသော သနားခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဇေရူပေါ-ဤသို့
သဘောရှိသော၊ ကက္ခဠော-ခက်ထန်သော၊ ဖရူသော-ကြမ်းကြုတ်သော၊
သတ္တော-သတ္တဝါကို၊ နဒိဠပုဗ္ဗောဝတ-မမြင်ဘူးစွတကား၊ ဣတိအာဟံသု-
ဤသို့လျှောက်ကုန်၏၊ သတ္တာ-ဘုရား သဗ္ဗညုသည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊
သော-ထိုက်ထိုးသည်သည်၊ ဣမေသု သတ္တဒိဝသေသု-ဤခုနစ်ရက်တို့ပတ်
လုံး၊ သုကရေ-ဝက်တို့ကို၊ န မာရေတိ-သတ်သည်မဟုတ်၊ အဿပန-ထို
က်သားထိုးသည်၏ကား၊ ကမ္မသရိက္ခကံ-ကံနှင့်တူသော၊ ဝိပါကံ-အကျိုး
သည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်၏၊ ဇီဝန္တဿေဝ-အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်၊ အဝိစိ
မဟာနိရယသန္တာပေါ-အဝိစိငရဲမီးပူသည်၊ ဥပဋ္ဌာသိ-ထင်၏၊ သော-ထို
က်သား ထိုးသည်သည်၊ တေန သန္တာပေန-ထိုအဝိစိ ငရဲမီးပူခြင်းဖြင့်၊
သတ္တဒိဝသာနိ-ခုနစ်ရက်တို့ပတ်လုံး၊ သုကရ ရဝံ-ဝက်မြည်သံကို၊ ရဝန္တော-
လျက်၊ နိဝေသနေ-အိမ်တွင်း၌၊ ဝိစရိတော-လှည့်ပတ်သွားလာ၍၊ အဇ္ဇ
ယနေ၊ ကာလံကတွာ-စုံတေခြင်းပြု၍၊ အဝိစိမှိ-အဝိစိငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-
ဖြစ်လေပြီ၊ ဣတိဝတွာ - ဤသို့ မိန့်တော်မူသောကြောင့်၊ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ ဣဓလောကေ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ ဧဝံ-သို့၊ သောစိတွာ-စိုးရိမ်
ကြောင့်ကြ ဗျာပါရရှိလျက်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ပုန-တဖန်၊ သောစနဋ္ဌာ
နေယေဝ - စိုးရိမ်ဘွယ်ရှိသော အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဝုတ္တေ - ဤသို့ နားတော် လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊

အာမ - ဪ ခိုးရိမ်ဘွယ်ရှိသော အဝီစိငရဲ၌ ဖြစ်သည်သာလျှင် မှန်၏။ ပမတ္တောနာမ-မေ့လျော့သောသူ မည်သည်ကား၊ ဂဟဋ္ဌောဝါ - လူသည် မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ပဗ္ဗဇိတောဝါ - ရဟန်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဥဘယတ္ထ-ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော ဘဝ၌၊ သောစတိယေဝ-စိုးရိမ်ရသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတု-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၁၅၊ ပါပကာရီ-အထူးထူးအပြားပြား မကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ဣဓ-ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ ပေစ္စ-တမလွန်ဘဝ၌၊ သောစတိ စိုးရိမ်ရ၏၊ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးသော ဘဝ၌၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ သော ပါပကာရီ-ထိုမကောင်းမှုကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကမ္မကိလိဋ္ဌံ - ညစ်နွမ်းသော မကောင်းမှုကံကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ သော ပါပကာရီ-ထိုမကောင်းမှုကို ပြုလေ့ ရှိသောသူသည်၊ ဝိဟညတိ-အထူးထူး အပြားပြား ငိုမြည်တမ်း၍ ပင်ပန်းဆင်းရဲရ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ - ထိုဂါထာ၌၊ ပါပကာရီတိ-ပါပကာရီ ဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရဿ-အထူးထူး အပြားပြားသော၊ ပါပကမ္မဿ-မကောင်းမှုကံကို၊ ကာရကော-ပြုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မေမယာ-ငါသည်၊ ကလျာဏကောင်းမှုကို၊ အကတံဇတ - မပြုအပ်လေစွတကား၊ မေ-ငါသည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ကတံ ပြုမိ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊ ကေသေနေဝ-စင်စစ် အားဖြင့်သာလျှင်၊ မရဏသမယေ - သေရအံ့သောအခါ၌၊ ဣဓ - ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ ဣဒံ-ဤသည်လျှင်၊ အဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏၊ ကမ္မသောစနံ-စိုးရိမ်ဘွယ်ရှိသော မကောင်းမှုကံတည်း၊ ဝိပါကံ-အကျိုးကို၊ အနုဘဝဇ္ဇောပန-- ခံစားသည် ဖြစ်၍ကား၊ ပေစ္စ-တမလွန်ဘဝ၌၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ ဣဒံ-ဤသည်လျှင်၊ အဿ-ထိုဝက်သားထိုးသည်၏၊ ပရလောကေ-တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝိပါကသောစနံ - စိုးရိမ်ဘွယ်ရှိသော အကျိုးတည်း၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သော-ထိုစုန္ဒမည်သော ဝက်သားထိုးသည်သည်၊ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌၊ သောစတိယေဝ- စိုးရိမ်ရသည်သာလျှင်တည်း၊ တေနော ကာရကေန-ထိုသို့သော အကြောင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဇီဝမာနော

ယေဝ-အသက်ရှင်စဉ်ပင်လျှင်၊ သော စုန္ဒသူကရိကောပိ - ထိုစုန္ဒ အမည်ရှိ သော ဝက်သားထိုးသည် သည်လည်း၊ သောစတိ-စိုးရိမ်ရ၏၊ ဒိသ္မာ ကမ္မ ကိလိဋ္ဌန္တိ-ဒိသ္မာကမ္မကိလိဋ္ဌ ဟူသည်ကား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကိလိဋ္ဌကမ္မ- ညစ်ညူးခြင်းရှိသော အကုသိုလ်ကံကို၊ ပဿိတွာ- မြင်၍၊ နာနပ္ပ ကာရကံ- အထူးထူးအပြားပြား၊ ဝိလပန္နော-မြည်တမ်း ယောင်ယမ်းလျက်၊ ဝိဟည တိ-ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ - ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပန္နာ ဒယော-သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်၊ အဟေသုံ - ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနဿ - လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ- အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

ဒသမံ-သော၊ စုန္ဒသူကရိကဿ-စုန္ဒဝက်သားထိုးသမား၏၊
ဝတ္ထု-အကြောင်းသည်၊ ဣတိသမဇ္ဈော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၁-ဓမ္မိကဥပါသကာဝတ္ထု

စုန္ဒသူကရိကဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုပြီး၍ ဓမ္မိက မည် သော သီတင်းသည်ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုလိုသော အရှင် ဗုဒ္ဓယောသဏရာသည် “ဣဓ မောဒတိ” စသည်ကို ပိန့်အပ်၏။

ဣဓမောဒတိတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-ဣဓမောဒတိ စသော ဤတရား ဟော ခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ ဓမ္မိကံ-ဓမ္မိကအမည်ရှိသော၊ ဥပါသကံ- သီတင်းသည်ဒါယကာကို၊ အာရဗ္ဘ- အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ဟော တော်မူ၏၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ကိရ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပဉ္စသတာ- ငါးရာကုန်သော၊ ဥပါသကာ - သီတင်းသည်တို့သည်၊ ဓမ္မိက ဥပါသကာ နာမ-ဓမ္မိကမည်သော ဥပါသကာတို့သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသု- ထိုငါးရာသော သီတင်းသည်တို့တွင်၊ ဧကေကဿ-တယောက် တယောက် ၏၊ ပဉ္စပဉ္စ ဥပါသကသတာနိ-ငါးရာငါးရာကုန်သော ဥပါသကာတို့သည်၊ ပရိဝါရာနိ-အခြံအရံတို့သည်၊ အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေသံ - ထိုငါးရာ

သော သီတင်းသည်တို့တွင်၊ သီတင်းသည်တို့ထက်၊ ဇေဋ္ဌကော-အကြီး ဖြစ်သော၊ ယော မဟာဓမ္မိက ဥပါသကောနာမ-အကြင်ဓမ္မိက ဥပါသကာကြီး မည်သည်၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ တဿ-ထိုသီသင်းသည်ကြီး၏၊ ပုတ္တာ-သားတို့သည်၊ သတ္တ-ခုနစ်ယောက်တို့တည်း၊ ဓီတရော-သွီးတို့သည်၊ သတ္တ၊ ခုနစ်ယောက်တို့တည်း၊ တေသု-ထိုသားသွီးတို့တွင်၊ ဧကေကဿ - တယောက်တယောက်အား၊ ဧကေကသလက ယာဂုံ-တခုတခုသော ယာဂု စာရေးတံကိုလည်းကောင်း၊ ဧကေက သလက ဘတ္တံ-တခုတခုသော စာရေးတံ ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ပက္ခိကဘတ္တံ - လဆန်းပက္ခ လဆုတ်ပက္ခ၌ လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ နိမန္တနဘတ္တံ-ဘိတ်မန်၍ လူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဥပေါသထိကဘတ္တံ - ဥပုသ်နေ့၌ လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ အာဂန္တုကဘတ္တံ-ညွှတ်သည်တို့အား လူအပ်သော ဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဃဘတ္တံ-သံဃဘတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဝဿာဝါသိကံ-ဝါဆိုနေ့၌ လူအပ်သောဆွမ်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒဒန္တေဟိ-လူကုန် ခြင်းကြောင့်၊ သဗ္ဗေဝ-အလုံးစုံသော သားသွီးတို့လည်လည်း၊ အနုဇာတပုတ္တာနာမ-အနုဇာတ သားသွီးမည်ကုန်သည်၊ အဟေသု-ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စုဒ္ဓသန္တံ ပုတ္တာနံ-တကျိပ်လေးယောက်သော သားသွီးတို့အားလည်းကောင်း၊ ဘရိယာယ-မယားအား၎င်း၊ ဥပါသကဿ-ဓမ္မိကဒါယကာအား၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောဠသ သလက ယာဂုအာဒိနိ-တဆဲ ခြောက်ခုသော စာရေးတံ ယာဂု အစရှိသည်တို့သည်၊ ပဝတ္တန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သော ထိုဓမ္မိက ဒါယကာသည်၊ သပုတ္တဒါရော-သားမယားနှင့် တကွ၊ သီလဝါ-သီလရှိ၏၊ ကလျာဏဓမ္မော ကောင်းသောအကျင့်ရှိ၏၊ ဒါန သံဝိဘာဂရတော-စားရာတို့ကို ခွဲခြမ်းဝေဘန်၍ လှူခြင်း၌ မွေ့လျော်သောစိတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်အား၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ရောဂေါ-အနာသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-၏၊ အာယုသင်္ခါရော-အာယုသင်္ခါရသည်၊ ပရိဟာယိ-ဆုတ်ယုတ်၏၊ သော-ထို ဓမ္မိက သီတင်းသည်သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သောတုကာမော-နာလို၍၊ အဋ္ဌဘိက္ခုဝါ-ရှစ်ယောက်သော ရဟန်း တို့ကို၎င်း၊ သောဠသ ဘိက္ခုဝါ - တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ရဟန်းတို့ကို၎င်း၊ ပေသေထ-စေလွှတ်တော် မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊

သတ္ထုသန္တိကံ - ဘုရားအထံသို့၊ ပဟိဏိ-တမန်စေလွှတ်၏၊ သတ္တာ-ဘုရား
သဗ္ဗညုသည်၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်တော်မူ၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-
သွား၍၊ တဿ-ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်၏၊ မဉ္ဇူ-ညောင်စောင်းကို၊ ပရိဝါရေ
တော-ခြံရံ၍၊ ပညတ္တေသု အာသနေသု-ခင်းအပ်ပြီးသောနေရာတို့၌၊ နိသိန္နာ-
နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရားတို့၊ အယျာနံ - အရှင်ဘုရားတို့
အား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒဿနံ-ဖူးမြင်ခြင်းကို၊ ဒုလ္လဘံ-ရခဲသည်၊ ဘဝိဿ
တိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒုဗ္ဗလော-အားနည်းသည်၊ အမှိ-ဖြစ်ချေပြီ၊ မေ-အကျွန်ုပ်
အား၊ ကေသုတ္တံ-တခုသောသုတ္တန် တရားတော်ကို၊ သဇ္ဈာယထ-ရွတ်အံ
သရဇ္ဈာယ်ပါကုန်လော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဥပါသက-
ဓမ္မိကမည်သောဒါယကာ၊ ကတရံသုတ္တံ-အဘယ်သုတ္တန်တရားကို၊ သောတု
ကာမော-နာလိုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ-ခပ်
သိမ်းသောဘုရားတို့၏၊ အဝိဇဟိတံ-မစွန့်ပစ်အပ်သော၊ သတိပဋ္ဌာနသုတ္တံ-သတိ
ပဋ္ဌာန်သုတ်တရားတော်ကို၊ သောတုကာမော-နာချင်ပါ၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-
ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ကောယနော အယံဘိက္ခဝေ မဂ္ဂေါ သတ္တာနံ
ဝိသုဒ္ဓိယာတိ-ဝိသုဒ္ဓိယာ အစရှိသော၊ သုတ္တန္တံ-သုတ္တန်ဒေသနာကို၊ ပဋ္ဌပေသုံ-
ရွတ်ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ ဝိသုဒ္ဓိယာ-ဖြူစင်
ခြင်းငှာ၊ အယံမဂ္ဂေါ-ဤဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ရဟန္တာတို့၏ သွားရာခရီးကား၊
ကောယနော-တကြောင်းတည်းသာတည်း၊ တသ္မိံ ခဏေ ထိုဟောစဉ်ခဏ၌၊
ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ-ခြောက်ထပ်သောနတ်ပြည်တို့မှ၊ သဗ္ဗာလကံာရ ပဋိ
မဏ္ဍိတာ-ခပ်သိမ်းသော တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်ကုန်သော၊
သဟဿ သိန္ဓဝယုတ္တာ-သိန္ဓောမြင်းတထောင်တို့ဖြင့် ကအပ်ကုန်သော၊ ဒိယစု
ယောဇနသတိကာ-ယူဇနာတရာငါးဆယ်အစောက်မြင့်ကုန်သော၊ ဆရထာ-
ခြောက်ဆူသော ရထားတို့သည်၊ အာဂမိံသု-ရောက်လာကုန်၏၊ တေသု-ထို
ခြောက်ဆူသော ရထားပြာသာဒ်တို့၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ ဒေဝတာ-
ရထားထိန်းနတ်တို့သည်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဒေဝလောကံ - နတ်ပြည်သို့၊
နေဿာမ-ဆောင်ယူကုန်အံ့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဒေဝလောကံ-နတ်ပြည်သို့၊
နေဿာမ-ဆောင်ယူကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဂမိံသု-ကုန်၏၊ အမ္ဘော-
အိုအချင်းတို့၊ မတ္တိကာဘာဇနံ-မြေခွက်အိုးအင်ကို၊ ဘိန္ဒိတုာ-ခွဲ၍၊ သုဝဏ္ဏ

ဘာဇနံ-ရွှေခွက်ကို၊ ဂဏှန္တောဝိယ-ဆွဲယူကိုင်ငင်သကဲ့သို့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊
 ဣဓဒေဝလောကေ-ဤနတ်ပြည်၌၊ အဘိဓမ္မိတုံ-အလွန် မွေ့လျော်ခြင်းငှာ၊
 နိဗ္ဗတ္တာဟိ - ဖြစ်လှာကုန်လော့၊ အမှာကံ - ငါတို့၏၊ ဣဓဒေဝလောကေ-
 ဤနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာဟိ-ဖြစ်လှာကုန်လော့၊ ဣတိဝဒိံ သု-ဤသို့တောင်းပန်
 ခယ ဆိုကြကုန်၏၊ ဥပါသကော-ဓမ္မိက ဒါယကာသည်၊ ဓမ္မသဝနန္တရာယံ-
 တရားနာခြင်း၏ အန္တရာယ်ကို၊ အနိစ္စန္တော-အလိုမရှိရကား၊ အာဂမေထ-
 နေပါကုန်ဦးလော့၊ အာဂမေထ - ငုံပါကုန်ဦးလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အမေ-တို့ကို၊ ဝါရေတိတံ သညာယ-သည်းခံပါ
 တော့ဟု ဆိုသည့်အမှတ်သညာဖြင့်၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေကုန်သည်၊ အဟေ
 သုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့ တရားမဟောဘဲ နေသောအခါ၌၊ အဿ-ထို
 ဓမ္မိက၏၊ ပုတ္တဓီတရော - သားသွီးတို့သည်၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ပိတာ-သည်၊
 ပုဗ္ဗေ-၌၊ ဓမ္မသဝနေန-တရားနာခြင်း၌၊ အတိတ္ထော-မရောင့်ရဲသည်၊ အသိ-
 ၏၊ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ပင့်
 ခေါ်စေ၍၊ သဇ္ဈာယံ-အပေါင်း သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ကာရေတွာ-၍၊ သယ
 မေဝ-ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ ဝါရေတိ-တားမြစ်၏၊ မရဏဿ-သေခြင်းကို၊
 အဘာယနက သတ္တောနာမ-မကြောက်မထိတ်လန့်သော သတ္တဝါမည်သည်၊
 နတ္ထိတိ-မရှိဟု၊ ဝိဝရိံ သု-ငိုမြည်တမ်းကုန်၏၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဣဒါနိ-ယခု
 အခါ၌၊ အနောကာသော - တရားဟောရာကာလမဟုတ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့
 အောက်မေ့လျက်၊ အာသနာ - နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ပက္ခမိံ သု-ဖဲသွား
 ကုန်၏၊ ဥပါသကော-ဓမ္မိက ဒါယကာသည်၊ ထောကံ-အတန်ငယ်၊ ဝီတိ
 နာမေတွာ-ကာလကိုလွန်စေ၍၊ သတိံ -သတိကို၊ ပဋိလဘိတွာ-ရ၍၊ ပုတ္တေ-
 သားသွီးတို့ကို၊ ပုစ္ဆိ-၏၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ကန္တထ-ငိုကြွေးကြကုန်
 ဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးဆိုလတ်သော်၊ တာတ-ဘခင်၊ တုမေ-သင်
 ဘခင်တို့သည်၊ ဘိက္ခု-တို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ပင့်ခေါ်၍၊ ဓမ္မံ-တရား
 ကို၊ သုဏန္တာ-နာကုန်စဉ်၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်လျှင်၊ ဝါရယိတ္ထ-တား
 မြစ်ကုန်ဘိ၏၊ အထ-ထိုသို့ တားမြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ မရ
 ဏဿ-သေခြင်းကို၊ အ ဘာယနက သတ္တောနာမ-မကြောက်သော သတ္တဝါ
 မည်သည်၊ နတ္ထိတိ-မရှိဟု၊ ကန္တိမ္မာ-ငိုကြွေးကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုသည်

ရှိသော်၊ အယျာပန-အရှင်ဘုရားတို့သည်ကား၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့
 ကြွကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးရာ၌၊ တာတ-ဘခင်၊ အနောက်သော
 တိ-တရားဟောခွင့် မသင့်ပြီဟု၊ ဥဋ္ဌာယာသနာ-နေရာမှထ၍၊ ပဏ္ဏန္ဒာ-ကြွ
 သွားကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ သားသွီးတို့က ဆိုသည် ရှိသော်၊ အဟံ-သည်၊
 အယျေဟိ-အရှင်ဘုရားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ နကထေမိ-စကားမဆို၊ ဣတိ
 ဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အထ-ထိုသို့ မဆိုသည်ရှိသော်၊ ကေန-အဘယ်သူ
 နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကထေထ-ပြောဆို ကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးကုန်
 သည်ရှိသော်၊ ဆဟိ ဒေဝလောကေဟိ-နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ၊ ဒေဝတာ-
 နတ်တို့သည်၊ ဆရထေ-ခြောက်ဆူသော ရထားတို့ကို၊ အလင်္ကရိတော-၍၊
 အာဒါယ-ဆောင်ယူခဲ့လျက်၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌတော-ရပ်၍၊
 အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဒေဝလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ အဘိရမ-မေ့လျော်ပါ
 လော့၊ အမှာကံ-တို့၏၊ ဒေဝလောကေ-၌၊ အဘိရမ-လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 သဒ္ဓိ-အသံကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏၊ တာဟိ-ထိုနတ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊
 ကထေမိ-စကားပြောဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဓမ္မက ဆိုသည်ရှိသော်၊ တာတ-
 ဘခင်၊ ရထား-ရထားတို့သည်၊ ကုဟိ-အဘယ်မှာနည်း၊ မဟံ-ငါတို့သည်၊
 နပဿာမ-မမြင်ရပါကုန်၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုရာ၌၊ မယံ-ငါ၏၊ ဂန္ထိတာနိ
 ပုပ္ဖါနိ - ပန်းကုံးတို့သည်၊ အတ္ထိပန-ရှိပါကုန်၏လော့၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်
 ရှိသော်၊ တာတ-ဘခင်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိ - ဤသို့ ဆိုကုန်သည် ရှိသော်၊
 ကတရော ဒေဝလောကော-အဘယ်နတ်ပြည်သည်၊ ရမဏီယော-မေ့လျော်
 ဘွယ် ရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးရာ၌၊ တာတ-ဘခင်၊ သဗ္ဗဗောဓိသတ္တာနံ-
 ခပ်သိမ်းသော ဘုရားလောင်းတို့၏ လည်းကောင်း၊ ဗုဒ္ဓ မာတာ ပိတုနဉ္စ-
 ဘုရားမယ်တော် ခမည်းတော်တို့၏ လည်းကောင်း၊ ဝသီတဌာနံ-နေရာဖြစ်
 သော၊ တုသိတ ဘဝနံ-တုသိတာနတ်ပြည်သည်၊ ရမဏီယံ-မေ့လျော်ဘွယ်
 ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုလတ်သော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ တုသိတ
 ဘဝနတော-တုသိတာနတ်ပြည်မှ၊ အာဂတရထေ-လာသော ရထား၌၊ ပုပ္ဖ
 ဒါမံ-ပန်းဆိုင်သည်၊ လဂ္ဂတု-ကပ်ငြိစေသတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဓိဋ္ဌာန်၍၊ ခိပထ-
 ပစ်ကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တေ-ထိုသားသွီးတို့သည်၊ ခိပိံ-သု-
 ပစ်ကုန်၏၊ တံ-ထိုပန်းဆိုင်သည်၊ ရထဓုရေ-ရထားဦး၌၊ လဂ္ဂိတော-ကပ်ငြိ၍၊

အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ဩလမ္ဗိ-တွဲလျားဆွဲ၏၊ မဟာဇနာ-လူအပေါင်း
 တို့သည်၊ တဒေဝ-ထိုပန်းဆိုင်းကိုသာလျှင်၊ ပဿန္တိ-မြင်ကုန်၏၊ ရထံ-ရထား
 ကို၊ နပဿန္တိ-မမြင်ကုန်၊ ဥပါသကော - ဓမ္မိက ဒါယကာသည်၊ ဧတံ ပုပ္ဖ
 ဒါမံ-ဤပန်းဆိုင်းကို၊ ပဿထ-မြင်ကုန်၏လော၊ ဣတိဝတုာ- ဤသို့ မေးရ
 ကား၊ အာမ ပဿာမာတိ-ဪ မြင်ကုန်၏ဟု၊ ဝုတ္တေ-ဆိုလတ်သော်၊ ဧတံ-
 ဤပန်းဆိုင်းသည်၊ တုသိတ ဘဝနတော-တုသိတာ နတ်ပြည်မှ၊ အာဂတရ
 ထေ-ရောက်လာသောရထား၌၊ ဩလမ္ဗိ-တွဲလွဲဆွဲ၍ကပ်ငြိ၏၊ ဣတိဝတုာ-
 ဤသို့ပြောဆိုပြီး၍၊ အဟံ-ငါသည်၊ တုသိတဘဝနံ-တုသိတာ နတ်ပြည်သို့၊
 ဂစ္ဆာမိ-သွားလေအံ့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မာစိန္တယိတ္တ-မစိုးရိမ်မကြောင့်ကြ
 ကုန်လင့်၊ မမသန္တိကေ-ငါ့အထံ၌၊ ဟုတုာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိတုကာမာ - ဖြစ်လို
 ကုန်သော်၊ မယာ-ငါသည်၊ ကတနိယာမေနေဝ- ပြုသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊
 ပုညာနိ-ကောင်းမှုတို့ကို၊ ကရေထ-ပြုရန်ကုန်လော့၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့ မှာ
 ထားခဲ့၍၊ ကာလံကတုာ-စုတေခြင်းကိုပြု၍၊ ရထေဝ-တုသိတာရထား၌
 လျှင်၊ ပတိဋ္ဌာသိ-တည်၏၊ ဒေဿ-ထိုဓမ္မိက၏၊ တာဝဒေဝ-ထိုခဏ၌လျှင်၊
 တိဂါဝုတပ္ပမာဏော-သုံးဂါဝုတ် အတိုင်းအရှည်ရှိသော၊ သဋ္ဌိသကဋ္ဌဘာရာ
 လင်္ကာရ ပဋိမဏ္ဍိတော-လှည်းခြောက်ဆယ်တိုက်လောက်သော ဝန်ရှိသော
 တန်းဆာဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ အတ္တဘာဝေါ- အတ္တဘောသည်၊
 နိဗ္ဗတ္တိ-၏၊ အစ္စရာ သဟဿံ-နတ်သွီးတထောင်ကို၊ ပရိဝါရေသိ-ခြံရံစေ၏၊
 ပဉ္စဝိသတိယောဇနိကံ-နှစ်ဆယ့်ငါးယူဇနာရှိသော၊ ကနကဝိမာနံ-ရွှေဗိမာန်
 သည်၊ ပါတုရဟောသိ-ထင်ရှားဖြစ်၏၊ တေပိဘိက္ခူ-ထိုရဟန်း တို့သည်
 လည်း၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ အနုပ္ပတ္တေ-ရောက်လာသည်ရှိသော်၊ သတ္တာ-
 ဘုရားသခင်သည်၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တုမေဟိ-သင်
 တို့သည်၊ ဥပါသကဿ-သီတင်းသည်အား၊ ဓမ္မော-တရားကို၊ ဒေသိတော-
 အပ်ပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အာမ-
 ဪ ဟောခဲ့ပါပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ပန-ထိုသို့ဟောသော်လည်း၊
 အန္တရာယေဝ-အကြား၌သာလျှင်၊ အာဂမေထ-ငုံပါဦးကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆိုလျက်၊ ဝါရေသိ-တားမြစ်၏၊ အထ-ထိုသို့တားမြစ်သောအခါ၌၊ အဿ-
 ထိုဓမ္မိက၏၊ ပုတ္တမီတရော-သားသွီးတို့သည်၊ ကန္တိ-သု-ငိုကြွေးကုန်၏၊ မယံ-

အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အနောကာသောတိ - ဟောရာ
 ကာလမဟုတ်ပြီဟု၊ အာသနာ-နေရာမှ၊ ဥဠာယ-ထ၍၊ နိက္ခန္ဓာ-ထွက်ခဲ့ပါ
 ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ရာ၌၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ သော-ထိုဓမ္မိက
 သည်၊ တုမေဟိ-သင်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ နကထေသိ-စကားမဆို၊ ဆဟိ
 ဒေဝလောကေဟိ-နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်တို့မှ၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ခု
 ရထေ-ခြောက်ဆူသောရထားတို့ကို၊ အလင်္ကရိတွာ-တန်းဆာဆင်၍၊ အာ
 ဟရိတွာ-ဆောင်ယူ၍၊ တံ ဥပါသကံ-ထိုဓမ္မိကသီတင်းသည်ကို၊ ပက္ခောသိ-
 သု-ခေါ်လာကုန်၏၊ သော-ထိုဓမ္မိကသည်၊ ဓမ္မဒေသနာယ-တရားဟော
 ခြင်း၏၊ အန္တရာယံ-အန္တရာယ်ကို၊ အနိစ္စန္ဓော-အလိမ္မရှိသောကြောင့်၊ တုာ
 ဟိ-ထိုနတ်သားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ကထေသိ-စကားပြောဟော၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ-ဤသို့ အမှန်ဖြစ်သလော၊
 ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ငါမိန့်တော် မူတိုင်း
 မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကုဟိ-
 အဘယ်အရပ်မှ၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊
 ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တုသိတဘာနေ-တုသိတာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိ-ယခု ပစ္စက္ခဘဝ၌၊
 ဣဉ္ဇတိမဇ္ဈေ-ဤဆွေမျိုးတို့၏အလယ်၌၊ မောဒမာနော-ဝမ်းမြောက်ဝမ်း
 သာ၊ ဝိစရိတွာ-လှည့်ပတ်သွားလာ ကျင်လည်၍၊ ဣဒါနေဝ-ယခုပင်လျှင်၊
 ဂန္ဓာ-တုသိတာနတ်ပြည်သို့သွား၍၊ ပုန-တဖန်၊ မောဒနဠာနေယော-နှစ်လို
 ဝမ်းမြောက်ဘွယ်ရှိသောအရပ်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အာမ-ဪ ကောင်းရာ
 အရပ်၌ ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့
 သော သတိရှိသော၊ ဂဟဋ္ဌာဝဂါ - လူသည်လည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတောဝဂါ-
 ရဟန်းသည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ မောဒန္တိယေဝ-
 မေ့လျော့ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံ
 ဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၁၆၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကတပုညော-အထူးထူးအပြားပြားပြုအပ်ပြီး
 သော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဣမံ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း၊ မောဒတိ-ဝမ်း

မြောက်ရ၏။ ပေစွ-တမလွန်ဘဝ အဆက်ဆက်၌လည်း၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်
ရ၏။ ဥဘယတ္ထ-ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသောဘဝ၌လည်း၊ မောဒတိ-ဝမ်း
မြောက်ရ၏။ သော ကတပုညော-ထိုအထူးထူးအပြားပြား ပြုအပ်ပြီးသော
ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ-ကံ၏ အထူးသဖြင့်
စင်ကြယ် သန့်ရှင်းသည်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏။
သောကတပုညော-ထိုအထူးထူး အပြားပြား ပြုအပ်ပြီးသော ကောင်းမှု
ရှိသောသူသည်၊ ပမောဒတိ-အပြားအားဖြင့် ဝမ်းမြောက် သည်သာလျှင်
တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ကတပုညောတိ-ကတပုညော ဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပ
ကာရဿ-အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ကုသလဿ-ကုသိုလ်ကို၊ ကာရကော-
ပြုတတ်သော၊ ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ မေ-ငါသည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊
ဝတ-စင်စစ်၊ အကတံ-မပြုမီ၊ မေ-ငါသည်၊ ကလျာဏံ - ကောင်းမှုကို၊
ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣဓ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ ကမ္မမောဒနေန-
ကုသိုလ်ကံကို အောက်မေ့၍ ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏၊ ပေစွ-
တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝိပါကမောဒနေန-ကံ၏ အကျိုးကိုခံစားရ၍ ဝမ်းမြောက်
ခြင်းဖြင့်၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးသော
ဘဝ၌၊ မောဒတိနာမ-ဝမ်းမြောက်ရသည်မည်၏၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိန္တိ-ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ
ဟူသည်ကား၊ ဓမ္မိကဥပါသကောပိ-ဓမ္မိကဥပါသကသည်လည်း၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ ပုညကမ္မသမ္ပတ္တိ-ကောင်းမှုကံကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုး
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ကာလံကိရိယတော - စုတိခြင်းပြုသည်မှ၊
ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဣဓလောကေပိ-ဤလောက၌လည်း၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ
၏၊ ကာလံကတော-စုတိခြင်းကိုပြု၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ပရလောကေပိ-
တမလွန်ဘဝ၌လည်း၊ မောဒတိ-ဝမ်းမြောက်ရ၏၊ အတိမောဒတိယေဝ-
အလွန်ဝမ်းမြောက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ- ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဗဟူ - များစွာကုန်သော
သူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော - သောတာပန် အစရှိသည် တို့သည်၊

အဟေသုံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုး ရှိသော၊ ဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

ကောဒသမံ-သော၊ ဓမ္မကဥပါသကဝတ္ထု-
သည်၊ ဣတိသမတ္တော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၂-ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု

ဓမ္မက ဥပါသကာဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ဒေဝဒတ္တ ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုလိုသော အရှင်ဗုဒ္ဓသောသ ဆရာသည် “ဣမ တပ္ပတိ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဣမတပ္ပတိတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-ဣမတပ္ပတိစသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟ ရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ဟောတော်မူ၏၊ ဒေဝဒတ္တဿ - ဒေဝဒတ်၏၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုကို၊ ပဗ္ဗဇိတကာလတော-ရဟန်းပြုသောအခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ယာဝပထဝိ ပဝေ သနာ-မြေမျိုသည်တိုင်အောင်၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်း ပြု၍၊ ဘာသိတာနိ-ဟောတော်မူအပ် ကုန်သော၊ သဗ္ဗာနိ-အလုံးစုံ ကုန် သော၊ တာနိ ဇာတကာနိ-ထိုဇာတ်တို့ကို၊ ဝိတ္တာရေတွာ-ခွဲ၍၊ ကထိတံ- ဆိုအပ်၏၊ ဧတ္ထ-ဤဓမ္မပဒအဋ္ဌကတာ၌၊ အယံပန-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ သင်္ခေပေါ-အကျဉ်းတည်း၊ သတ္ထရိ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ မလ္လာနံ-မလ္လာ မင်းတို့၏၊ အနုပိယံနာမ-အနုပိယအမည်ရှိသော၊ နိဂမော-နိဂုံသည်၊ အတ္ထိ ရှိ၏။ ။ (အတ္ထိကား ထည့်ပါ၌) ။ ။ တံ-ထို အနုပိယ မည်သော နိဂုံကို၊ နိဿာယ-ဆွမ်းခံရွာ အမှီပြု၍၊ အနုပိယဗ္ဗဝနေ-အနုပိယမည်သော သရက် ဥယျာဉ်၌၊ ဝိဟရန္တယေဝ - နေတော်မူစဉ်လျှင်၊ တထာဂတဿ - ဘုရား သခင်၏၊ လက္ခဏပဋိဂ္ဂဟဏဒိဝသေယေဝ-လက္ခဏာတော် ကြီးငယ်ကို ဘတ် သောနေကပင်လျှင်၊ အသီတိသဟဿေဟိ - ရှစ်သောင်းကုန်သော၊ ဉာတိ ကုလေဟိ-ဆွေတော် မျိုးတော်တို့ဖြင့်၊ ရာဇာဝါ-မင်းသည်မူလည်း၊ ဟော တု-ဖြစ်စေ၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ခတ္တိယ ပရိ

ဝါရောဂ-မင်းအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ဝိစရိဿတိ-ကြွသွားရလတ္တံ့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ လက္ခဏာဘတ်သောနေ၌၊ အသိတိသဟဿပုတ္တာ-ရှစ်သောင်းသော
 ဆွေတော်မျိုးတော် မင်းသားတို့သည်၊ ပဋိညာတာ-ဝန်ခံအပ်ကုန်ပြီ၊ တေသု-
 ထိုမင်းသားတို့သည်၊ ယေဘုယျေန - များသော အားဖြင့်၊ ပဗ္ဗဇိတေသု-
 ရဟန်း ပြုကုန်သည် ရှိသော်၊ ဘဒ္ဒိယံ နာမ ရာဇာနံ-ဘဒ္ဒိယ အမည်ရှိသော
 မင်းသား၎င်း၊ အနုရုဒ္ဓိ-အနုရုဒ္ဓါ မင်းသား၎င်း၊ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာမင်းသား
 ၎င်း၊ ဘဂုံ-ဘဂုမင်းသား၎င်း၊ ကိမိလံ-ကိမိလမင်းသား၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်
 မင်းသား၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမေ ဆသကျေ-ဤ ခြောက်ယောက်သော
 သာကီဝင်မင်းသားတို့ကို၊ အပဗ္ဗဇန္တိ-ရဟန်းမပြုသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
 မယံ-ငါတို့သည်၊ အတ္တံနော-၏၊ ပုတ္တေ-တို့ကို၊ ပဗ္ဗာဇေထ-ရဟန်းပြုစေ
 ကုန်၏၊ ဣမေ ဆသကျေ-ဤ သာကီဝင်မင်းသား ခြောက်ယောက်တို့သည်၊
 နဉာတကာမညေ-ဆွေတော် မျိုးတော် မဟုတ်ယောင်တကား၊ ဝါ-မဟုတ်
 သလိုလို၊ ကဿာ-အဘယ်ကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇန္တိ-ရဟန်းမပြုလေကုန်ဘိသနည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသ္မံ-ပြောဟောကုန်၏၊ အထ-ထို
 အကြောင်းကြောင့်၊ မဟာနာမော သက္ကော-မဟာနာမ်မည်သော သာကီဝင်
 မင်းသားသည်၊ အနုရုဒ္ဓိ-အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-၍၊ တာတ-
 ချစ်ညီအနုရုဒ္ဓါ၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကုလေ-အမျိုး၌၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြု
 သူသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တံဝါ-သင်သည်မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿသိ-ရဟန်းပြုပါလော့၊
 အဟံဝါ-ငါသည်မူလည်း၊ ပဗ္ဗဇိဿာမိ-ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ သောပန-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်ကား၊ သုခုမာလော-အလွန်သိမ်
 မွေ့ခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-၏၊ သမ္ပန္နဘောဂေါ-ပြည့်စုံကြွယ်ဝသော စည်း
 စိမ်ချမ်းသာရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ နတ္ထိတိဝစနံ-မရှိဟူသော စကားကို၊
 တေန-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ နသုတပုဗ္ဗံ-မကြားစဘူး၊ ဟိ-ထိုစကား
 သင့်စွာ၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ တေသု ဆသု ခတ္တိယေသု-ထိုခြောက်ယောက်
 သောမင်းသားတို့သည်၊ ဂုဠကိဋ္ဌာယ-ဂုံညင်းကစားခြင်းဖြင့်၊ ကိဋ္ဌန္တေသု-
 ကစားကုန်သည်ရှိသော်၊ အနုရုဒ္ဓေါ-အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ ပူဝေန-ခွံဖြင့်၊
 ပရာဇိတော-ရှုံးသည်ဖြစ်၍၊ ပူဝတ္ထာယ-မို့အလို့ငှာ၊ ပဟိဏိ - စေလွှတ်၏၊
 အထ-ထိုသို့စေလွှတ်သောအခါ၌၊ အဿ-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏၊ မာတာ-

မယ်တော်သည်၊ ပူဝေ မှုတို့ကို၊ သဇ္ဇေတွာ-စီရင်၍၊ ပဟိဏိ-ပို့စေ၏။ တေ-
ထိုခြောက်ယောက်သောမင်းသားတို့သည်၊ ခါဒိတွာ-စား၍၊ ပုန-တဘန်၊
ကီဠိ သု-ကစားကုန်၏။ ပုနပျုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ တသေပ - ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်း
သား၏သာလျှင်၊ ပရာဇယော-ရှုံးခြင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဿ-ထိုအနု
ရုဒ္ဓါမင်းသား၏၊ မာတာပန-မယ်တော်သည်ကား၊ ပဟိတေပဟိတေ-စေလွှတ်
တိုင်း၊ စေလွှတ်တိုင်း၊ တိက္ခတ္ထု-သုံးကြိမ်၊ ပူဝေ-မှုတို့ကို၊ ပဟိဏိတွာ-ပို့လေ
စေ၍၊ စတုတ္ထပါရေ-လေးကြိမ်မြောက် စေလွှတ်လိုက်သောအခါ၌၊ ပူဝါ-မှု
တို့သည်၊ နတ္ထိ-မကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်လိုက်၏၊ သော-
ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ နတ္ထိတိဝစနဿ-မရှိဟူသောစကားကို၊ အသုတ
ပုဗ္ဗတ္တာ-မကြားဘူးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သောပိ-ဤမှုသည်လည်း၊ ကော-
တခုသော၊ ပူဝဂိကတိ-မှုအထူးသည်၊ ဘဝိဿတိတိ-ဖြစ်လတ္တံ့သတည်းဟု၊
မညမာနော-အောက်မေ့ မှတ်ထင်လျက်၊ နတ္ထိပူဝံ-မရှိမှုကို၊ မေ-ငါ့အား၊
အာဟရထ-ဆောင်ခဲ့ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပေသေသိ - စေလွှတ်၏၊
အဿ-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏၊ မာတာပန - မယ်တော်ကိုကား၊ အယျေ-
အရှင်မ၊ နတ္ထိပူဝံ-မရှိမှုကို၊ ဒေထ-ပေးလိုက်ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-
ဆိုသည်ရှိသော်၊ ကိရ-စင်စစ်၊ မမပုတ္တေန-ငါ့သားသည်၊ နတ္ထိတိပဒံ-မရှိဟူ
သောပုဒ်ကို၊ နသုတပုဗ္ဗံ-မကြားစဘူး၊ နံ-ထိုင်၏သားတော်ကို၊ ဣမိနာပန
ဥပါယေန-ဤသို့သောဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်၊ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဇာနာ
ပေဿာမိတိ-သိစေအံ့ဟူ၍၊ တုစ္ဆံ-အချည်းနှီးသော၊ သုဝဏ္ဏပတိ-ရွှေခွက်
ကို၊ အညာယ သုဝဏ္ဏပတိယာ-တပါးသောရွှေခွက်ဖြင့်၊ ပဋိကုဠိတွာ-မှောက်
၍၊ ပေသေသိ-ပို့လေစေ၏၊ နဂရပရိဂ္ဂဟိကာ ဒေဝတာ-ပြည်စောင့်နတ်တို့
သည်၊ စိန္တေသု-ကြံကုန်၏၊ အနုရုဒ္ဓသကျေန-အနုရုဒ္ဓါမည်သော သာကီ
ဝင် မင်းသားသည်၊ အန္ဓဘာရကာလေ-အန္ဓဘာရသူဌေး ဖြစ်သောအခါ၌၊
အတ္တနော-၏၊ ဘာဂဘတ္တံ-စားရာဘုံထမင်းကို၊ ဥပဒိဋ္ဌ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-
ဥပဒိဋ္ဌအမည်ရှိသော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဘာဗု-လှူဦး၍၊ နတ္ထိတိ-မရှိ
ဟူ၍၊ ဝစနဿ-ဆိုသောစကားကို၊ သဝနံ-ကြားရခြင်းသည်၊ မေ-ငါ့အား၊
မာဟောတု-မဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဘောဇနပုတ္တိဋ္ဌာနံဇာနနံ - ထမင်းဖြစ်ရာ
အရပ်ကိုသိခြင်းသည်၊ မာဟောတု-မဖြစ်ပါစေသတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပတ္တနာ-

ဆုတောင်းခြင်းကို၊ ကတာ-၏၊ အယံ-ဤအနုရုဒ္ဓါ၊ မင်းသားသည်၊ တုစ္ဆ
 ပါတိ-အချည်းနှီးသောရွှေခွက်ကို၊ သစေပဿိဿတိ-အကယ်၍ မြင်သည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဒေဝသမာဂမံ-နတ်အစည်းအဝေးသို့၊ ပဝိသိတုံ-ဝင်ခြင်းငှာ- နလ
 ဘိဿာမ-မရကုန်လတ္တံ့၊ နော-ငါတို့၏၊ သိသံပိ - ဦးခေါင်းသည်လည်း၊
 သတ္တဓာ-ခုနစ်စိတ်၊ ဖာလေယျ-ကဲ့ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့
 ကြံပြီးသောအခါ၌၊ နံပါတိ-ထိုရွှေခွက်ကို၊ ဒိဗ္ဗပူဝေဟံ-နတ်၌ဖြစ်သောမုံတို့
 ဖြင့်၊ ပုဏ္ဏံ-အပြည့်၊ အကံသု-ပြုကုန်၏၊ တဿ-ထိုမုံဖြင့်ပြည့်သော ရွှေခွက်
 ကို၊ ဂုဠမဏ္ဍလေ - ဂုံညင်းကစားရာ တလင်းရှိသော အဝန်း၌၊ ထပေတွာ-
 ထား၍၊ ဥဇ္ဈာဋ္ဌိတမတ္တာယ-ဖွင့်လှစ်ကာမျှ၌၊ ပူဝဂန္ဓော-မုံအနံ့သည်၊ သကလ
 နဂဓေ-ပြည်အလုံးကို၊ ဆာဒေတွာဝိယ-လွှမ်းမိုးသကဲ့သို့ နံ့၍၊ ဌိတော-အနံ့
 တကြိုင်ကြိုင် လှိုင်၍ တည်၏၊ ပူဝခဏ္ဍံ-မုံပိုင်းကို၊ မုခေ-ခံတွင်း၌၊ ထပိတ
 မတ္တမေဝ-ထားကာမျှဖြင့်လျှင်၊ သတ္တရသဟရဏီ သဟဿာနိ-အရသာကို
 ဆောင်သော ခုနစ်ထောင်သော အကြောတို့ကို၊ အနုဖရိ-အစဉ်အတိုင်း
 နံ့၏၊ သော-ထိုအနုရုဒ္ဓါ၊ မင်းသားသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ-ငါ့ကို၊
 မာတု-မယ်တော်သည်၊ နပိယော-မချစ်၊ မေ-ငါ့အား၊ ဧတ္တကံ ကာလံ-
 ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဣမံနတ္ထိပူဝံနာမ-ဤမရှိမုံမည်သည်ကို၊
 နပစိ-မကြော်မချက်၊ ဣတောပဋ္ဌာယ-ဤအခါမှစ၍၊ အညံ-တပါးသော၊
 ပူဝံနာမ-မုံမည်သည်ကို၊ နခါဒိဿာမိ-မစားအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သော-
 ထိုအနုရုဒ္ဓါ၊ မင်းသားသည်၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ မာတရံ-အမိ
 ကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အမ္မ-အမိ၊ တုမှာကံ-တို့သည်၊ အဟံ-ကို၊ ပိယော-ချစ်
 သလော၊ အပိယော-မချစ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တာတ-ချစ်သား၊
 ဧကက္ခိနော- မျက်စိတဘက်ရှိသော သူ၏၊ အက္ခိဝိယစ-မျက်စိ ကဲ့သို့၎င်း၊
 ဟဒယံဝိယစ-နှလုံးကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဘိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ မေ-ငါ၏၊
 ပိယော-ချစ်ခြင်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊
 အထ-ထိုသို့ ချစ်သည်ဖြစ်လျက်၊ အမ္မ-အမိ၊ ကသ္မာ - အဘယ့်ကြောင့်၊
 ဧတ္တကံ ကာလံ - ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ နတ္ထိပူဝံ-မရှိမုံကို၊
 မယံ-အကျွန်ုပ်အား၊ နပစိတ္ထ-မကြော်လေဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊
 သာ-ထိုအမိသည်၊ စုဠပဋ္ဌာကံ-မင်းသားနောက်လိုက် အလုပ်အကျွေး ငယ်

ကို၊ ပုစ္ဆိ-၏၊ တာတ-ငါသား လူငယ်၊ ပါတိယံ-ရွှေခွက်၌၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံတခု
 သည်၊ အတ္တိ-ရှိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အယျေ-သခင်မ၊ ပါတိ-
 ရွှေခွက်သည်၊ ပူဝေဟိ-မုံတို့ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏာ-ပြည့်ကုန်၏၊ မေ - ကျွန်တော်
 သည်၊ ဝေရူပါ-ဤသို့သဘောရှိကုန်သော၊ ပူဝါနာမ-မုံမည်သည်တို့ကို၊ န
 ဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-မမြင်စဘူးကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာရောစေသိ-လျှောက်၏၊ သာ-
 ထိုမယ်တော်သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ 'မယံပုတ္တော-ငါသား အနုရုဒ္ဓါသည်၊
 ပုညဝါ-ဘုန်းကံနှင့် ပြည့်စုံ၏၊ ကတာဘိ နိဟာရော - ပြုအပ်ပြီးသော ဆု
 တောင်းခြင်းရှိသည်၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒေဝတာဟိ - နတ်တို့သည်၊
 သုဝဏ္ဏပါတိ-ရွှေခွက်ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ပူဝါ-မုံတို့ကို၊ ပတိတာ-
 ထည့်ကုန်သည်၊ ဘဝိဿန္တိ-ဖြစ်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၏၊ အထ-ထို
 အခါ၌၊ နံ-ထိုအမိကို၊ ပုတ္တော-အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ အမ္မ-မယ်တော်၊
 ဣတောပဋ္ဌာယ-ဤနေ့မှစ၍၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အညံ-တပါးသော၊
 ပူဝံနာမ-မုံမည်သည်ကို၊ နခါဒိဿာမိ-မစားအံ့၊ နတ္ထိပူဝေမေဝ-မရှိမုံကိုသာ
 လျှင်၊ ပစေယျာသိ-ချက်ပါစေလော့၊ ဣတိဝဒေသိ-ဤသို့ဆို၏၊ အဿ-
 ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသား၏၊ သာပိ-ထိုမယ်တော်သည်လည်း၊ တတောပဋ္ဌာယ-
 ထိုနေ့မှစ၍၊ ပူဝံ-မုံကို၊ ခါဒိတုကာမော-စားလိုသည်၊ အမိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ
 ဝုပ္ပေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တုစ္ဆပါတိမေဝ-အချည်းနှီးသော ရွှေခွက်ကို
 သာလျှင်၊ အညာယ ပါတိယာ-တပါးသောရွှေခွက်ဖြင့်၊ ပဋိကုဇ္ဇိတွာ-ဖုံး
 အုပ်၍၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ အဂါရမဇ္ဈေ-
 အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသတိ-နေ၏၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊
 အဿ-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားအား၊ ဒေဝတာ-နတ်တို့သည်၊ ပူဝေ-မုံတို့ကို၊
 ပဟိဏိံသု-ပို့လာစေကုန်၏၊ သော-ထိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ ဧတ္ထကံပိ-
 ဤမျှကိုလည်း၊ အဇာနန္တော-မသိဘဲလျက်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇနာမ - ရဟန်းပြုရခြင်း၌
 အမူအရာမည်သည်ကို၊ ကိံဇာနိဿတိ-အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း၊ ကသ္မာ-
 ထိုကြောင့်၊ သော ပဗ္ဗဇ္ဇနာမ-ဤရဟန်းအဖြစ်မည်သည်ကား၊ ကာ-အဘယ်
 နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘာတရံ-နောင်တော်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ ဩဟာရိတ
 ကေသ မဿနာ-ချအပ်ပြီးသော ဆံမုတ်ဆိတ်ရှိသော၊ ကာသာယ နိဝဇ္ဇေန-
 ဖန်ရည်စွန်းသော အဝတ်ဖြင့်၊ ဟရန္တာ-ဆောင်ကုန်လျက်၊ ကဋ္ဌတ္ထရေဝါ-

ပျဉ်ခင်း၌၎င်း၊ ဝိရုဠမဉ္ဇကောဂါ - ကျွဲသော အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၌၎င်း၊
 နိပဇ္ဇိတော-အိပ်၍၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရန္တေန-သွားသဖြင့်၊ ဝိဟရိတဗ္ဗံ-
 နေအပ်၏။ သော-ဤသည်ကား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ-ရဟန်းအဖြစ်မည်၏။ ဣတိ
 ဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘာတိက-နောင်တော်၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
 သုခုမာလော-သိမ်မွေ့နူးညံ့ခြင်းရှိ၏။ အဟံ-ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇိတုံ-ရဟန်း ပြု
 ခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်အံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ တာတ-
 ချစ်ညီငယ်၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ ကမ္မန္တံ-အမှုကြီးငယ်ကို၊ ဥဂ္ဂဟေတော-
 သင်၍၊ ဃရာဝါသံ-အိမ်ယာလောင်းသောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသ-နေလေလော့၊
 ဟိ-ထိုစကား သင့်စွ၊ အမေယု-ငါတို့တွင်၊ ဧကေန-တယောက်ယောက်သည်၊
 အပဗ္ဗဇိတုံ-ရဟန်းမပြုဘဲနေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆို၏။ အထ-ထိုသို့ဆိုသောအခါ၌၊ နံ-ထိုနောင်တော်ကို၊ သေကမ္မန္တောနာ
 မ-ဤအမှုကြီးငယ် မည်သည်ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏။
 ဘတ္တုဋ္ဌာနံပိ-လည်းဖြစ်ရာအရပ်ကိုမျှလည်း၊ အဇာနန္တော-မသိသော၊ ကုလ
 ပုတ္တော-အမျိုးကောင်းသားသည်၊ ကမ္မန္တံနာမ-အမှုကြီးငယ် မည်သည်ကို၊
 ကိဉ္ဇာနိဿတိ-အဘယ်မှာသိနိုင်အံ့နည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဧကဒိဝသံ-
 တနေ့သ၌၊ တိဏ္ဏံခတ္တိယာနံ-သုံးယောက်သော မင်းသားတို့အား၊ ကထာ-
 စကားသည်၊ ဥဒပါဒိ-ထင်ရှားဖြစ်၏။ ဘတ္တံနာမ-ထမင်း မည်သည်ကား၊
 ကုဟိ-အဘယ်အရပ်မှ၊ ဥဋ္ဌဟိ-ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ထင်ရှားဖြစ်
 ၏။ ကိမိလော-ကိမိလမင်းသားသည်၊ ကောဠေ-ကျီ၌၊ ဥဒပါဒိ-ထမင်းဖြစ်
 ၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကိမိလ မင်းသားကို၊
 ဘဒ္ဒိယော-ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်၊ တံ-သင်သည်၊ ဘတ္တဿ-ထမင်း၏၊ ဥဋ္ဌာန
 ဋ္ဌာနံ-ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ နဇာနာသိ-မသိ၊ ဘတ္တံနာမ-ထမင်း မည်သည်ကား၊
 ဥက္ကလိယံ-ထမင်းအိုး၌၊ ဥဒပါဒိ-ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ အနုရုဒ္ဓေါ-
 အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ တုပေ ဒွေပိ ဇနာ-သင်နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊
 နဇာနာသ-မသိကြကုန်၊ ဘတ္တံနာမ-ထမင်းမည်သည်ကား၊ ရတနမုဉ္ဇောယ-
 ရတနာတို့ဖြင့် စီခြယ်အပ်သော၊ သုဝဏ္ဏပါတိယံ-ရွှေခွက်၌၊ ဥဋ္ဌဟိ-ဖြစ်၏။
 ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ တေသု-ထိုသုံးယောက်သောမင်းသားတို့တွင်၊ ဧက
 ဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ကိမိလော-ကိမိလမင်းသားသည်၊ ကောဠေဘော-ကျီမှ၊

ဝိဟိံ-စပါးကို၊ ဩတာရိယမာန-ထုတ်သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဧတေ-ဤ
ထမင်းတို့သည်၊ ကောဠာကေယေဝ-ကျီ၌သာလျှင်၊ ဇာတာကိရ-ဖြစ်ကုန်
သတတ်၊ ဣတိသညိ ဤသို့အမှတ်ရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဘဒ္ဒိယော-
ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်၊ ကေဒိဝသံ-တနေသ၌၊ ဥက္ခလိတော-ထမင်းအိုးမှ၊
ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ ဝဗ္ဗိယမာနံ-ခူးသည်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဥက္ခလိယံယေဝ-
ထမင်းအိုး၌သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နန္တိသညိ-ထမင်းဖြစ်၏ဟုအမှတ်ရှိသည်၊ အဟော
သိ-ဖြစ်၏၊ အနုရုဒ္ဓေနပန-အနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်ကား၊ ဝိဟိံ-စပါးကို၊
ကောဠေန္တာ-တောင်းသည်တို့ကို၊ နေဝဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-မမြင်စဘူး၊ ဘတ္တံ-ထမင်း
ကို၊ ပစ္စန္တာ-ချက်သည်တို့ကို၊ နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-မမြင်စဘူး၊ ဝဗ္ဗန္တာ-ခူးသည်တို့ကို၊
နဒိဋ္ဌပုဗ္ဗာ-ဘူး၊ ဝဗ္ဗေတွာ-ခူးပြီး၍၊ ပုရတေခ-ရှေ့မှ၊ ထပိတမေဝ-ထားသည်
ကိုသာလျှင်၊ ပဿတိ-၏၊ သော-တိုအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ ဘုဉ္ဇိတုကာမ
ကာလေ-စားတော်ခေါ်လိုသောအခါ၌၊ ဘတ္တံ-ထမင်းသည်၊ ပါတိယံ-
ရွှေခွက်၌၊ ဥဠဟတိတိသညံ-ဖြစ်၏ဟူသောအမှတ်ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ဧဝံ-
သို့၊ တယောပိ-သုံးယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ တေ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊
ဘတ္တုဋ္ဌာနံ-ထမင်းဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ နဇာနန္တိ-မသိကြကုန်၊ တေန-ကြောင့်၊
အယံ-ဤအနုရုဒ္ဓါမင်းသားသည်၊ သေကမ္မန္တောနာမ-ဤအမှုကြီးငယ်မည်
သည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့မေး၍၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊
ခေတ္တံ-လယ်ကို၊ ကသာပေတဗ္ဗံ-ထွန်စေ၏၊ ဣတိအာဒိကံ-ဤသို့ အစရှိ
သော၊ သံဝစ္ဆရေ သံဝစ္ဆရေ-နှစ်စဉ်တိုင်းနှစ်စဉ်တိုင်း၊ ကတ္တဗ္ဗကိဖုံ ပြုအပ်သော
အမှုကို၊ သုတွာ-၍၊ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌၊ ကမ္မန္တာနံ-အမှု ကြီးငယ်တို့၏၊
အန္တော-အဆုံးသည်၊ ပညာယိဿတိ-ထင်နိုင်အံ့နည်း၊ ကဒါ-အဘယ်အခါ
၌၊ မယံ-တို့သည်၊ အပေါဿုက္ကာ-ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဘောဂေ-စည်းစိမ်ချမ်း
သာတို့ကို၊ ဘုဉ္ဇိဿာမ-သုံးဆောင်ခံစားရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့
ဆို၍၊ ကမ္မန္တာနံ-အမှုကြီးငယ်တို့၏၊ အပရိယန္တတာယ-အဆုံး အပိုင်း
အခြားမရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အက္ခယတာယ-မကုန်နိုင်သည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ တုဉ္ဇေဝ-သင်သည်သာလျှင်၊ သရာဝါ
သံ-အိမ်ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းကို၊ ဝသ-နေလေသော၊
မယျံ-ငါ့အား၊ ဧတေန-ဤသရာဝါသဖြင့်၊ နအတ္ထော-အလိုမရှိပြီ၊ ဣတိ-

ဤသို့ဆိုလျက်၊ မာတရံ-မယ်တော်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတော - ကပ်၍၊ အမ္မ-
မယ်တော်၊ မံ-အကျွန်ုပ်ကို၊ အနုဇာနာဟိ - ခွင့်ပြုတော် မူပါလော့၊ ပဗ္ဗ
ဇိဿာမိ - ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ ခွင့်တောင်းခြင်းကြောင့်၊
တာယ-ထိုမယ်ကော်သည်၊ နာနပ္ပကာရေဟိ-အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊
တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ပဋိက္ခိပိတော-ပယ်၍၊ တေ-သင်၏၊ သဟာယကော-
အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယရာဇာ-ဘဒ္ဒိယမင်းသားသည်၊ ခေါ-စင်စစ်၊
သဓေပဗ္ဗဇိဿတိ-အကယ်၍ ရဟန်းပြုခြင်း၌ ရဲသည်ဖြစ်အံ့၊ ဝေဒန-ထိုဘဒ္ဒိယ
မင်းသားနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကဲ့၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-ရဟန်းပြုလေလော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-
ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုဘဒ္ဒိယမင်းသားသို့၊ ဥပသင်္ကမိတော - ကပ်
၍၊ သမ္မ-အချင်းဘဒ္ဒိယ၊ ခေါ-စင်စစ်၊ မမ-ငါ၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ရဟန်းအဖြစ်
သည်၊ တယာ-သင်နှင့်၊ ပဋိဗဒ္ဓါ-ပေါ်၏၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထို
ဘဒ္ဒိယမင်းသားကို၊ နာနပ္ပကာရေဟိ-အထူးထူးအပြားပြားသော အခြင်း
အရာတို့ဖြင့်၊ သညာပေတော-သိစေ၍၊ သတ္တမေ ဒိဝလေ-ခုနစ်ရက်မြောက်
သောနေ့၌၊ အတ္တနာ-မိမိနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကဲ့၊ ပဗ္ဗဇနတ္ထာယ-ရဟန်းပြုခြင်း
ငှာ၊ ပဋိညံ-ဝန်ခံ၍ဆုံးဖြတ်ခြင်းကို၊ ဂဏှိ-ယူ၏၊ တတော - ထိုနောင်မှ၊
သကျရာဇာ-သင်္ကာဂင်မင်းသားဖြစ်သော၊ ဘဒ္ဒိယော-ဘဒ္ဒိယမင်းသား၎င်း၊
အနုရုဒ္ဓေါ-အနုရုဒ္ဓါမင်းသား၎င်း၊ အာနန္ဒော-အာနန္ဒာမင်းသား၎င်း၊ ဘဂု-
ဘဂု-မင်းသား၎င်း၊ ကိမိလော-ကိမိလမင်းသား၎င်း၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်
မင်းသား၎င်း၊ ဥပါလိကပ္ပကာသတ္တမာ-ဆတ္တာသည်ဖြစ်သော ဥပါလိလျှင် ခုနစ်
ယောက်မြောက်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣတိ ဣမေ ဆ ခတ္တိယာ-ဤခြောက်ယောက်
သော မင်းသားတို့သည်၊ ဒေဝါဝိယ-နတ်တို့ကဲ့သို့၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိံ - နတ်၏
စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အနုဘဝိတော - အစဉ်
အတိုင်း ခံစား၍၊ ဥယျာနံ-ဥယျာဉ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တာဝိယ-ထွက်သွားကုန်သကဲ့
သို့၊ စတုရဂီနိယာသေနာယ-အင်္ဂါလေးပါးရှိသောစစ်သည်ဖြင့်၊ နိက္ခမိတော-
၍၊ ပရဝိသယံ-သူတပါးနေရာဖြစ်သော နိုင်ငံသို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ရာဇာ
ဏာယ-မင်း၏အာဏာဖြင့်၊ သေနံ-စစ်သည်ကို၊ နိဝတ္တာပေတော-ပြန်လည်
စေ၍၊ ပရဝိသယံ-သူတပါးနေပြည်သို့၊ ဩက္ကမိံသု-ဝင်ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထို
သူတပါးနေပြည်သို့ရောက်ရာ၌၊ ဆခတ္တိယာ-ခြောက်ယောက်သော မင်းသား

တို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အဘာရဏာနိ-ရွှေစလွယ်စသော ဆင်ရာဖြစ်သော
 တန်းဆာတို့ကို၊ ဩမုဉ္ဇိတော-ချွတ်၍၊ ဘဏ္ဍိကံ-ဥစ္စာထုပ်ကို၊ ကတော-ပြု၍၊
 ဘဏေ ဥပါလိ-အချင်းဥပါလိ၊ ဟန္တ-ယခု၊ နိဝတ္တဿ - ပြန်လေဦးလော့၊
 တေ-အား၊ ဧတ္တကံ ဧတ္တကေန-ဤမျှသော ဥစ္စာဖြင့်၊ ဇီဝိကာယ-အသက်
 မွေးခြင်းငှာ၊ အလံ-ထိုက်၏၊ ဣတိ-သို့၊ တေ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အဿ-
 ထိုဥပါလိအား၊ အဒံသု-ပေးကုန်၏၊ သော-ထိုဥပါလိသည်၊ တေသံ-ထို
 မင်းသားတို့၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ပရိဝတ္တေတော-လူးလည်း၍၊ ပရိ
 ဒေဝိတော-ငိုကြွေး၍၊ အာဏံ အတိက္ကမိတုံ-အာဏာကို လွန်ကျူးခြင်းငှာ၊
 အသက္ကောန္တော-မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ နိဝတ္တိ-ပြန်သွားလေ၏၊
 တေသံ-ထိုမင်းသားတို့၏၊ ဗွိဓာ-နှစ်ဖြာ၊ ဘိဇ္ဇိတကာလေ-ကဲ့သောအခါ၌၊
 ဝနံ-တောအုပ်သည်၊ အာရောဒနပတ္တဝိယ-ကျင်နာခြင်းသို့ ရောက်သကဲ့သို့
 ၎င်း၊ ပထဝိကမ္မမာနာကာရပတ္တဝိယ-မြေကြီးတုန်လှုပ်သော အခြင်းအရာသို့
 ရောက်သကဲ့သို့လည်းကောင်း၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဥပါလိ-ဥပါလိသည်၊
 ထောကံ-အတန်ငယ်၊ နိဝတ္တေတော-ပြန်လည်၍၊ သာကိယ-သာကီဝင် မင်း
 သားတို့သည်၊ စဏ္ဍာခေါ-ကြမ်းထမ်းခက်ထန်ကုန်၏၊ ဣမိနာ-ဤဥပါလိ
 သည်၊ ကုမာရာနိ-မင်းသားတို့ကို၊ သာတိတာတိ - သတ်လေပြီဟူ၍၊ မံ-
 ငါ့ကို၊ သာတေယျု-သတ်စေကုန်ရာ၏၊ ဣမေဟိနာမ သကျကုမာရာ-ဤ
 သာကီဝင်မင်းသားတို့သည်၊ ဝေရူပံ-သော၊ သမ္ပတ္တံ-စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊
 ပဟာယ-စွန့်၍၊ အနတ္တနိ-အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်ကုန်သော၊ ဣမာနိ အာ
 ဘရဏာနိ-ဤမြတ်သော တန်းဆာတို့ကို၊ ခေဋ္ဌပိဏ္ဍဝိယ-တံလွှေးပေါက်ကဲ့
 သို့၊ ဆဇ္ဇေတော-စွန့်၍၊ ပဗ္ဗဇိဿန္တိ-ရဟန်းပြုကုန်၏၊ အဟံ-သည်၊ ကိမင်္ဂံ
 ပန-အဘယ့်ကြောင့် ရဟန်းမပြုဘဲ နေအံ့နည်း၊ ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ကြံ၍၊
 ဘဏ္ဍိကံ-ဥစ္စာထုပ်ကို၊ ဩမုဉ္ဇိတော-ဖြေ၍၊ တာနိ အဘရဏာနိ-ထိုတန်းဆာ
 တို့ကို၊ ရုက္ခေ-သစ်ပင်၌၊ လဂ္ဂေတော-ဆွဲ၍၊ အတ္ထိကာ-အလိုရှိသော သူတို့
 သည်၊ ဂဏန္တု - ယူစေကုန်သတည်း၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ တေသံ-ထို
 မင်းသားတို့၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တေဟိ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊
 ကသွာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ နိဝတ္တေသိ-ပြန်လာသနည်း၊ ဣတိပုဋ္ဌော-ဤသို့
 မေးလတ်သော်၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်

၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုဥပါလိကို၊ ဝေ-ထိုမင်းသားတို့သည်၊ အာဒါ
ယ-ခေါ်၍၊ သတ္တုသန္တိကံ - ဘုရားအထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရား
သခင်ကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
မယံ သာကိယာနာမ-အကျွန်ုပ်သာကီဝင်မင်းသားတို့ မည်သည်ကား၊ မာန
နိဿိတာ-မာန်ကိုအမှီပြုကုန်၏။ အယံ-ဤဥပါလိသည်၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်
တို့အား၊ ဒိဃရတ္တံ-ကာလရှည်ကြာစွာ၊ ပရိစာရိကော-လုပ်ကျွေးသော သူ
တည်း၊ လ္လမံ-ဤဥပါလိကို၊ ပဌမတရံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဗ္ဗာဇေထ-ရဟန်းပြုတော်မူပါ
ကုန်လော့၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ အဿ-ထိုဥပါလိအား၊ အဘိဝါဒနာဒီနိ-
ရိခိုးခြင်း အစရှိသည်တို့ကို၊ ကရိဿာမ-ပြုပါကုန်အံ့၊ ဧဝံ-ဤသို့ ပြုသည်ရှိ
သော်၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ မာနော-ခက်ထန်သောမာန်တည်း၊ နိမာနယိဿ
တိ-ပျောက်ပါလတ္တံ့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့လျှောက်၍၊ တံ-ထိုဥပါလိကို၊ ပဌမ
တရံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ-ရဟန်းပြုစေ၍၊ ပစ္စာ-နောက်မှ၊ သယံ-ကိုယ်
တိုင်၊ ပဗ္ဗဇိံ သု-ရဟန်းပြုကုန်၏။ တေသု-ထိုခြောက်ယောက်သော မင်းသား
တို့တွင်၊ အာယသ္မာဘဒ္ဒိယော-အရှင်ဘဒ္ဒိယသည်၊ တေနော-အန္တရဝဿေန-
တိုဝါတွင်း၌လျှင် အားလုတ်အပ်သော ဘာဝနာ၏အစွမ်းဖြင့်၊ တေဝိဇ္ဇော-
ဝိဇ္ဇာသုံးပါးနှင့်ပြည့်စုံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ အာယသ္မာ အနုရုဒ္ဓေါ-
အရှင်အနုရုဒ္ဓါသည်၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုကော-ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကိုရသည်၊ ဟုတွာ-
ဖြစ်၍၊ ပစ္စာ-နောက်မှ၊ မဟာပုရိသဝိတက္ကသုတ္တံ-မဟာပုရိသ ဝိတက္ကသုတ္တန်
ကို၊ သုတွာ-ကြားနာရ၍၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏။
အာယသ္မာအာနန္ဒော-အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သောတာပတ္တိပလေ-သောတာ
ပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်၏။ ဘဂုတ္တေရောစ-ဘဂု မထေရ်သည် လည်း
ကောင်း၊ ကိမိလတ္တေရောစ-ကိမိလမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊ အပရဘာ
ဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာကို၊ ဝဇေတွာ-ပွားစေ၍၊ အရဟတ္တံ-
ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိံ သု-ရောက်ကုန်၏။ ဒေဝဒတ္တော-ရှင်ဒေဝဒတ်
သည်၊ ပေါလုဇ္ဇနိကံ-ပုတုဇဉ်တို့ရအပ်သော၊ ဣဒ္ဓိံ-တန်းခိုး အဘိညာဉ်သို့၊
ပတွာ-ရောက်၍၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ သတ္ထရိ - ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊
ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ဝိဟရန္တေ-နေတော်မူသည်ရှိသော်၊ သဿာ
ဝက သံဃဿ-တပည့် သံဃာတော်အပေါင်းနှင့် တကွ ဖြစ်သော၊ တထာ

ဂတဿ-ဘုရားသခင်အား၊ မဟန္တော-မျှားမြတ်သော၊ လာဘ သက္ကာနော-
 လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ဝတ္ထဘောသဇ္ဇာဒိဟတ္တာ-အဝတ်
 ပုဆိုး ဆေး အစရှိသည်ကိုလက်စွဲကုန်လျက်၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ဝိဟာရံ-
 ကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ သတ္တဝာ-ဘုရားသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာ
 နည်း၊ သာရိပုတ္တတ္ထေရော-ရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-အတီမှာ
 နည်း၊ မဟာမောဂ္ဂလာနတ္ထေရော-မဟာမောဂ္ဂလာန်မထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-
 အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ မဟာကဿပတ္ထေရော-ရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည်၊
 ကုဟိံ-အဘယ်မှာနေသနည်း၊ ဘဒ္ဒိယတ္ထေရော-ဘဒ္ဒိယမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-
 အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ အနုရုဒ္ဓတ္ထေရော-အနုရုဒ္ဓါမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-အတီမှာ
 နည်း၊ အာနန္ဒတ္ထေရော-အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ - အဘယ်မှာနည်း၊
 ဘဂုတ္ထေရော-ဘဂုမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာနည်း၊ ကိမိလတ္ထေရော-
 ကိမိလမထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-အတီမှာနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အစရှိသော၊ အသီ
 တိမဟာသာဝကာနံ-ရှစ်ကျိပ်သော မဟာသာဝကတို့၏၊ နိသိန္နဌာနံ-နေရာ
 အရပ်ကို၊ ဩလောကေန္တာ-ကြည့်ကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ-သွားလာ လှည့်ပတ်
 ကုန်၏၊ ဒေဝဒတ္တတ္ထေရော-ဒေဝဒတ် မထေရ်သည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌၊
 နိသိန္နော-နည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့၎င်း၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌၊ ဌိတော-ရပ်
 သနည်း၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ပုစ္ဆန္တောနာမ-မေးသောသူ မည်
 သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ စိန္တေသိ-၏၊ အဟံပိ-ငါသည်
 လည်း၊ ဧတေဟိ-ဤသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိဉ္ဇေဝ-တကွလျှင်၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြု
 ၏၊ ဧတေပိ-ဤသူတို့သည်လည်း၊ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော-မင်းမျိုးမှ ရဟန်းဖြစ်
 ကုန်၏၊ အဟံပိ-လည်း၊ ခတ္တိယပဗ္ဗဇိတော-မင်းမျိုးမှ ရဟန်းပြု၏၊ မနုဿာ-
 တို့သည်၊ လာဘသက္ကာရဟတ္တာ - လာဘ်ပူဇော်သက္ကာ လက်စွဲကုန်လျက်၊
 ဧတေယေဝ-ဤသာရိပုတ္တရာစသော အသီတိသာဝကတို့ကိုသာလျှင်၊ ပရိယေ
 သန္တိ-ရှာကုန်၏၊ မမ-၏၊ နာမံ-အမည်ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်သူမျှသည်လည်း၊
 နတ္ထိ-မရှိခဲ့၊ ကေနနုခေါ-အဘယ်သူနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ကေတော-တပေါင်း
 တည်း၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ကံ-အဘယ်သူကို၊ ပသာဒေတွာ ကြည့်ညှိစေ၍၊ အဟံ-
 ငါသည်၊ လာဘသက္ကာရံ-လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေယျံ-ဖြစ်စေရာအံ့
 နည်း၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊ အထ-ထိုနောင်မှ၊ အဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊

တေ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြန်၏။ ဗိမ္ဗိသာရော-ရွှေအဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ အယံရာဇာ-ဤမင်းသည်၊ ပဌမဒဿနေနေဝ-ရွှေဦးစွာဘုရားကိုဖူးတွေ့ခြင်းဖြင့်လျှင်၊ ကောဒသဟိနဟုတေဟိ-တသိန်းတသောင်းသောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သောတာပတ္တိဖလေ - သောတာပတ္တိ ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်လေပြီ၊ ဧတေန-ဤဗိမ္ဗိသာရမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကတော-မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဘဝိတုံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ကောသလရညာပိ-ကောသလမင်းနှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဧကတော-မြတ်သောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဘဝိတုံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ရညော-ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ ပုတ္တော-သားဖြစ်သော၊ အယံ အဇာတသတ္တုကုမာရောပန-ဤအဇာတသတ်မင်းသည်ကား၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်သောသူ၏၊ ဂုဏဒေါသေ-ဂုဏ်အပြစ်တို့ကို၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဧတေန-ဤအဇာတသတ် မင်းသားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဧကတော - စိတ် ညီမျှသောအဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်ရအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ကောသမ္ဗိတော-ကောသမ္ဗိပြည်မှ၊ ရာဇဂဟံ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကုမာရကဝဏ္ဏံ-သတို့သား အသွင်အပြင်ကဲ့သို့ ဘန်ဆင်းခြင်းကို၊ အဘိနိမ္မိနိတွာ-တူစွာဘန်ဆင်း၍၊ စတ္တာရော အာသိဝိသေ-လျှင်သော အဆိပ်ရှိသော မြွေလေးစင်းတို့ကို၊ စတုသု ဟတ္ထပါဒေသု-လက်ခြေလေးဘက်တို့၌၊ ဧကံပိ-မြွေတစင်းကိုလည်း၊ ဂီဝါယံ-လည်၌၊ ပိလန္နိတွာ-ဘန်ဆင်းလျက် ဒါလီမုတ်ပုတီးကဲ့သို့ ဆွဲ၍၊ ဧကံ-မြွေတစင်းကို၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ စုမ္မုဋ္ဌကံကတွာ-ခေါင်းခု ဦးရစ်ကဲ့သို့ ခွေခွေထားသည်ကိုပြု၍၊ ဧကံ-မြွေတစင်းကို၊ ဧကံသံ-ပခုံး၌၊ ကရိတွာ-တင်ထား၍၊ ဣမာယ အဟိမေခလာယ-ဤမြွေတို့ကို တန်းဆာဆင်ခြင်းဖြင့်၊ အာကာသတော-ကောင်းကင်မှ၊ ဩရယု-ဆင်းသက်၍၊ အဇာတသတ္တုဿ-အဇာတသတ်မင်းသား၏၊ ဥစ္ဆဂ္ဂေ-ရင်ခွင်၌၊ နိသီဒိတွာ-နေ၍၊ တေန-ထိုမင်းသားသည်၊ ဘိတေန-ကြောက်သဖြင့်၊ တံ-သင်သည်၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဒေဝဒတ္တောတိ-ဒေဝဒတ်မှန်သည်ပင်တည်းဟု၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ထဿ-ထိုမင်းသား၏၊ ဘယဝိနောဒနတ္ထံ၊ ကြောက်ခြင်းကို ဖျောက်ခြင်းငှာ၊ တံအတ္တဘာဝံ-ထိုအတ္တဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ-

စွန့်၍၊ သံဃာဌိ ပတ္တစိဝရဓရော-ဒုကုဋ်သပိတ် သင်္ကန်းကို ဆောင်လျက်၊ ပုရ
တော-ရှေ့မှ၊ ဌတော-ရပ်၍၊ တံ-ထိုအဇာတသတ်မင်းသားကို၊ ပဿာဒေတော-
ကြည်ညိုစေ၍၊ လာဘသက္ကာရံ - လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို၊ နိဗ္ဗတ္တေသိ-ဖြစ်
စေ၏။ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ လာဘသက္ကာရာဘိ ဘူတော-လာဘ်ပူဇော်
သက္ကာကို အလိုရှိခြင်းဖြင့် အလွန် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍၊ အဟံ-ငါသည်၊
ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဟရိဿာမိ - ရွက်ဆောင်အံ့၊ ဣတိ-သို့၊
ပါပကံ-ယုတ်မာစွာသော၊ စိတ္တံ-စိတ်ကို၊ ဥပ္ပါဒေတော-ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်၊
သဟစိတ္တုပ္ပါဒေန-ရဟန်းသံဃာကို ဆောင်လိုသော အလိုဆိုးဖြင့် နှိပ်စက်
သောစိတ်ဖြစ်သည်နှင့်တကွ၊ ဣဒ္ဓိတော-တန်းခိုးမှ၊ ပရိဟာယိတော-ဆုတ်
ယုတ်၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသင်္ကမိတော-ကပ်၍၊ ငေဠုဝနေ-ဝါး
တောဖြင့် ခြံရံခြင်းရှိသော၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ သရာဇိကာယ-မင်းနှင့်
တကွဖြစ်သော၊ ပရိသာယ-ပရိသတ်၌၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသန္တံ-ဟော
တော်မူသော၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ အာသနာ-
နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ အဉ္ဇလိ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယ-ချီ၍၊ ဘန္တေဘဂဝါ-
ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊ တေရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ဇိဏ္ဏော-အရွယ်
ရင့်ပြီ၊ ဝုဇော-ကြီးတော်မူပြီ၊ မဟလ္လကော-အိုမင်းသောအခါသို့ ရောက်
တော်မူပြီ၊ အပ္ပေါဿက္ကော-ကြောင့်ကြမဲ့၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မသုခဝိဟာရံ-ဖိုလ် သမာ
ပတ်၌ ဖြစ်သော ချမ်းသာဖြင့် နေခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇတု - ယှဉ်တော်မူသော၊
အဟံ-ငါသည်၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဟရိဿာမိ-စိုးအုပ် ရွက်
ဆောင်အံ့၊ မေ-ငါ့အား၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ နိယျာဒေထ-
ဆောက်နှင်းတော် မူကုန်လော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ သတ္တာရာ-ဘုရား
သဗ္ဗညုသည်၊ ခေဋ္ဌာသိကဝါဒေန-ထွေးပြီးသောတံထွေးကို မျှသည်နှင့် တူ
သော သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ကောင်းကို ဆိုခြင်းဖြင့်၊ အပဿာဒေတော-
မောင်းမဲ၍၊ ပဋိက္ခိတ္တော-ပယ်အပ်သော ဒေဝဒတ်သည်၊ အနတ္တမနော-နှ
လုံး မသာယာသည်ဖြစ်၍၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ တထာဂတေ - ဘုရားသခင်၌၊
ဣမံ အာဃာတံ-ဤသို့သောရန်ငြိုးကို၊ ဗန္တိတော-ဖွဲ့၍၊ ပက္ကမံ-မဲလေ၏။

အထ-ထိုသို့ ဖဲသွားသောအခါ၌၊ အဿ-ထိုဒေဝဒတ်အား၊ ဘဂဝါ-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဇဂဟေ - ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ပကာသနီယကမ္ပံ-ပကာ

သနီယကံကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏။ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်။ ဒါနိ-ယခုအခါ
 ၌၊ အဟံ-ငါ့ကို၊ သမဏေနဂေါတမေန-ရဟန်းဂေါတမသည်။ ပရိစ္စတ္တော-
 စွန့်ပစ်လေပြီ။ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အဿ-ထိုရဟန်းဂေါတမ၏။ အနတ္တံ-
 အကျိုးစီးပွားမဲ့ကို၊ ကရိဿာမိတိ-ပြုအံ့ဟူ၍၊ အဇာတသတ္တု-အဇာတသတ်
 မင်းသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ အာဟ-ဆို၏။ ကုမာရ-မင်းသား၊ ပုဗ္ဗေခေါ-
 ရှေးအခါ၌၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ ဒီဃာယုကာ-အသက်ရှည်ကုန်၏။ တေရဟိ-
 ယခုအခါ၌၊ အပ္ပါယုကာ-အသက်တိုကုန်၏။ တံ-သည်၊ ကုမာရော-သတို့သား
 သည်၊ သမာနော-ဖြစ်လျက်လျှင်၊ ယံယေန ကာရဏေန-အကြင်အကြောင်း
 ကြောင့်၊ ကာယံ-စုတေမဂနသေခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုလေရာ၏။ ဧတံ
 ဌာနံ-ဤအကြောင်းသည်၊ ဝိဇ္ဇတိခေါပန-ရှိသည်သာလျှင်တည်း၊ တေနဟိ-
 ထိုသို့ တပြီးကား၊ ကုမာရ - မင်းသား၊ တံ - သည်၊ ပိတရံ - အဘကို၊
 ဟန္တာ-သတ်၍၊ ရာဇာဟောဟိ-မင်းပြုလေလော့၊ အဟံ-သည်၊ ဘဂဝန္တံ-
 မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဟန္တာ-၍၊ ဗုဒ္ဓေါဘဝိဿာမိ-ဘုရားဖြစ်အံ့၊ ဣတိဝတွာ-
 ဤသို့ဆို၍၊ ဟသ္မိ-ထိုအဇာတသတ်မင်းသည်၊ ရဇဇေ-မင်းအဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိ
 ဟေ-တည်ပြီးသည်ရှိသော်၊ တထာဂတံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ ဝဇာယ-သတ်
 ခြင်းငှာ၊ ပုရိသေ-ယောက်ျား လေးသွားတို့ကို၊ ပယောဇေတွာ-စေခိုင်း
 တိုက်တွန်း၍၊ တေသု-ထိုသူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလံ-သောတာပတ္တိဖိုလ်
 သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ နိဝတ္တေန္တေသု-ပြန်လည်ကုန်သည် ရှိသော်၊ သယံ-မိမိ
 သည်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌပဗ္ဗတံ-ဂိဇ္ဈကုဋ္ဌကောင်သို့၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်၍၊ အဟမေဝ-
 ငါသည်သာလျှင်၊ သမဏံဂေါတမံ-ရဟန်းဂေါတမကို၊ ဇီဝိတာ-အသက်မှ၊
 ဝေါရောပေဿာမိတိ-ချအံ့ဟူ၍၊ သေလံ-ကျောက်ကို၊ ပဋိဝိဇ္ဈိတွာ-ရိုက်
 လှည်းချိုးလိုမ့်၍၊ ရုဟိတုပ္ပါဒကကမ္ပံ-ရုဟိတုပ္ပါဒကကံကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ဣမိ
 နာဥပါယေန-ဤအကြောင်းဖြင့်၊ မာရေတုံ-သေစေခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော
 မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ပုန-တဖန်၊ နာဠာဂီရိ-နာဠာဂီရိဆင်ကို၊ ဝိဿဇော
 ပေသိ-လွှတ်စေ၏။ တသ္မိ-ထိုနာဠာဂီရိဆင်သည်၊ အာဂစ္ဆန္တေ-လာသည်ရှိ
 သော်၊ အာနန္ဒတ္ထေရော-အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ အတ္တနော-၏။ ဇီဝိတံ-
 အသက်ကို၊ သတ္တု-ဘုရားသဗ္ဗညုအား၊ ပရိစ္စတိတွာ-စွန့်၍၊ ပုရတော-ဘုရား
 ရွှေတော်မှ၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏။ သတ္တာပိ-ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ နာဂံ-နာဠာဂီရိ

ဆင်ကို၊ ဒမေတွာ-ဆုံးမ၍၊ နဂရာ-ပြည်မှ၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ ဝိဟာရံ-
ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ၍၊ အနေကသဟဿေဟိ-အထောင်မကကုန်သော၊
ဥပါသကေဟိ-ဒါယကာတို့သည်၊ အဘိဟဋ္ဌိ-ရွှေရွှေဆောင်အပ်သော၊ မဟာ
ဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတွာ-ဘုဉ်းပေး၍၊ တသ္မိဒိဝသေ-ထိုနေ့၌၊ သန္တိ
ပတိတာနံ-စည်းဝေးကုန်သော၊ အဋ္ဌာရသကောဋ္ဌိသင်္ခါနံ-တဆဲ ရှစ်ကုဋေ
အရေအတွက်ရှိကုန်သော၊ ရာဇဂဟဝါသိနံ-ရာဇဂြိုဟ် ပြည်သူပြည်သားတို့
အား၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ-အစဉ်သောတရားစကားကို၊ ကထေတွာ-ဟော၍၊ စတု
ရာသီတိယာပါဏသဟဿာနံ-ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့၏၊
ဓမ္မာဘိသမယေ-သစ္စာလေးပါးကို သိခြင်းသည်၊ ဇာတေ-ဖြစ်လတ်သော်၊
အာယသ္မာ အာနန္ဒော-အရှင်အာနန္ဒာသည်၊ အဟော မဟာဂုဏော-ဪ
ကြီးလှသော ကျေးဇူးရှိပေစွ၊ တထာရူပေ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဟတ္ထိ နာ
ဂေနာမ-အမှန်ယစ်သော ဆင်ပြောင်ကြီးစဉ်လျက်လည်း၊ အာဂစ္ဆန္တေ-လာ
သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ပရိစ္စဇိတွာ-စွန့်၍၊ သတ္ထု
ပုရတော-ဘုရားရှေ့တော်မှ၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ထေရဿ-ရှင်
အာနန္ဒာ၏၊ ဂုဏကထံ-ကျေးဇူးနှင့်စပ်သော စကား ပြောဟောခြင်းကို၊
သုတွာ-ကြားတော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုမှသာလျှင်၊ န-
ကျေးဇူးများသည် မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ မမတ္တာယ-ငါ၏
အကျိုးငှာ၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ပရိစ္စဇိယေဝ-စွန့်ဘူးသည် သာလျှင်တည်း၊
ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝိ
တော-တောင်းပန်အပ်သောဘုရားသခင်သည်၊ စူဠဟံသ မဟာဟံသ ကဏ္ဍဋ္ဌ
ကဇာတကာနိ-စူဠဟံသဇတ် မဟာဟံသဇတ် ကဏ္ဍဋ္ဌကဇာတ်တို့ကို၊ ကထေ
သိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဒေဝဒတ္တဿပိ-ဒေဝဒတ်၏လည်း၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ နေဝ
ပါကဋ္ဌံ-မထင်ရှား၊ ရညော-ဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊ မာရာပိတတ္တာ-သတ်စေအပ်
သောအဖြစ်သည်၊ တထာ-ထို့အတူ၊ နပါကဋ္ဌံ-မထင်ရှား၊ ဝဓကာနံ-သတ်ဘတ်
သောသူတို့၏၊ ပယောဇိတတ္တာ-တိုက်တွန်းသောအဖြစ်သည်၎င်း၊ နပါကဋ္ဌံ-
မထင်ရှား၊ သေလာယ-ကျောက်ဖြင့်၊ ဝိဇ္ဈိတတ္တာ-လှိမ့်သော အဖြစ်သည်
၎င်း၊ ပါကဋ္ဌံ-ထင်ရှားသည်၊ န အဟောသိ-မဖြစ်၊ ယဒါ- အကြင်အခါ၌၊
နာဠာဂီရိ ဟတ္ထိနော - နာဠာဂီရိဆင်၏၊ ဝိဿဇ္ဈိတတ္တာ-လွှတ်အပ်သည်၏

အဖြစ်သည်။ အတ္တိ-ရှိ၏။ ဟိ-ထိုကားသင့်စွ၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ မဟာဇနော-
 လူများအပေါင်းသည်၊ ရာဇာပိ-ဗိမ္ဗိသာရမင်းကိုလည်း၊ ဒေဝဒတ္တေနဝ-
 ဒေဝဒတ်သည်သာလျှင်၊ မာရာပိတော-သတ်စေအပ်၏၊ ဝဓကောပိ-သတ်
 တတ်သောလေးသမားကို၎င်း၊ ဒေဝဒတ္တေနဝ-ဒေဝဒတ် သည်သာလျှင်၊
 ပယောဇိတော-တိုက်တွန်းအပ်၏၊ သိလာပိ-ကျောက်ကိုလည်း၊ အပဝိဒ္ဓါ-
 ရိုက်ချိုး၍ လှိမ့်အပ်ပြီ၊ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား၊ တေန-ထိုဒေဝဒတ်
 သည်၊ နာဠာဂီရိ-နာဠာဂီရိဆင်ကို၊ ပိဿဇ္ဇာပိတော-စေလွှတ်အပ်၏၊ ဝေရူပံ-
 ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပါပကံနာမ-ယုတ်မာသောသူမည်သည်ကို၊ ဂဟေတွာ-
 ယူ၍၊ ရာဇာပိ-အဇာတသတ်မင်းသည်လည်း၊ ဝိစရတီတိ-လှည့်ပတ်သွားလာ
 ၏ဟု၊ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ်ကျက်ကျက် ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ အကာသိ-
 ပြု၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ မဟာဇနဿ-လူများအပေါင်း၏၊ ကထံ-စကား
 ကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ပဉ္စထာလိပါကသဘာနိ-ငါးရာသော ထမင်းအိုးတို့
 ကို၊ နိဟရာပေတွာ - ဆောင်စေပြီး၍၊ ပုန-တဖန်၊ တဿ-ထိုဒေဝဒတ်
 အား၊ ဥပဌာနံ-ဆည်းကပ်ခယခြင်းသို့၊ နအာဂမာသိ-မရောက်ပြီ၊ နာဂရာ
 ပိ-ပြည်သူတို့သည်လည်း၊ ကုလံ-အမျိုးအိမ်သို့၊ ဥပဂတဿ - ရောက်လာ
 သော၊ အဿ-ထိုဒေဝဒတ်အား၊ ဘိက္ခာမတ္တံပိ-တယောက်မမျှသောဆွမ်း
 ကိုလည်း၊ နအဒံသု-မပေးမလှူကုန်၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပရိဟိန
 လာဘသက္ကာရော-ဆုတ်ယုတ်သော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာရရှိ၍၊ ကောဟညေန-
 ပလ္လားသဖြင့်၊ ဇီဝိတုကာမော-အသက်မွေးလိုသည်ဖြစ်၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရား
 သဗ္ဗညုသို့၊ ဥပသကံမိတွာ-ကပ်၍၊ ပဉ္စဝတ္ထုနိ-ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို၊
 ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍၊ ဘဂဝတာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေဝဒတ္တ-ဒေဝဒတ်၊
 အလံ-မသင့်၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ ဣစ္ဆတိ-ကောကျောင်းနေခြင်း
 ဌာ အလိုရှိ၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ အာရညကော-အရညကင် ဓုတင်
 ဆောက်တည်သည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေလော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ
 ၍၊ ပဋိက္ခိတ္တော-ပယ်အပ်၏၊ အာဝုသော-တို့၊ ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ ဝစနံ-
 စကားသည်၊ သောဘဏံ-တင့်တယ်လျောက်ပတ်သနည်း၊ ဟဿဂတဿ
 ဘုရားသခင်၏၊ ဝစနံ-စကားသည်၊ သောဘဏံကိံ-တင့်တယ်လျောက်ပတ်
 လေသလော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့ဟုတ်၊ မမ-ငါ၏၊ ဝစနံ-စကားသည်၊ သော

ဘဏံကိံ-တင့်တယ်လျောက်ပတ်လေ သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ဟိ-
 ထိုစကား သင့်စွ၊ အဟံ-သည်၊ ဥက္ကဋ္ဌဝသေန-ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သော အကျင့်၏
 အစွမ်းဖြင့်၊ ဧဝံ-သို့၊ ဝဒါမိ-ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သာဓု-တောင်း
 ပန်၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ အာရညကာ-
 တောကျောင်းနေကုန်သည်၊ အဿု-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပိဏ္ဍပါတိကာ-ပိဏ္ဍပါတ်
 ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ အဿု-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ ပံသုကူလိကာ-ပံသုကူတင်
 ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ အဿု-ရာ၏၊ ရုက္ခမူလိကာ-ရုက္ခမူ ဆောက်တည်
 ကုန်သည်၊ အဿု-ဖြစ်ကုန်ရာ၏၊ မစ္ဆမံသံ-ငါးအမဲကို၊ နခါဒေယျု-မစား
 စေကုန်ရာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာဓု-တောင်းပန်ပါ၏၊ ယော-အကြင်ရဟန်း
 သည်၊ ဒုက္ခာ-ဆင်းရဲမှ၊ မုစ္ဆိတုကာမော-လွတ်ခြင်းငှာ အလိုရှိ၏၊ သော-
 ထိုရဟန်းသည်၊ မယာ-ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အာဂစ္ဆတု-လိုက်ခဲ့လော့၊ ဣတိ
 ဝတှာ-ဤသို့ဆို၍၊ ပက္ကမိ-ဖဲလေ၏၊ တဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊
 သုဘ္ဘာ-ကြား၍၊ ဧကေစ္စ-အချို့ကုန်သော၊ နဝပဗ္ဗဇိတာ-ရဟန်းသစ်ဖြစ်ကုန်
 သော၊ မန္တဗုဒ္ဓိနော-ပညာနည်းသော သူတို့သည်၊ ကလျာဏံ-ကောင်းသော
 စကားကို၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဧတေန-ဤဒေဝဒတ်
 နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ စရိဿာမာတိ-လှည့်ပတ် သွားလာကုန်အံ့ဟု၊ တေန - ထို
 ဒေဝဒတ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ ဧကေတော - တပေါင်း တယှက်တည်း၊
 အဟောသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပဉ္စသတေဟိ
 ဘိက္ခုဟိ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ တေဟိ ပဉ္စဟိ ဝတ္ထုဟိ-
 ထိုငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ဖြင့် - လူဓပုသန္ဒ ဇနံ-ခေါင်းပါးသော အကျင့်၌
 ကြည်ညိုသော လူကို၊ သညာပေန္တော-အမှတ်အထင်ရှိစေလျက်၊ ကုလေသု-
 ဒါယကာအိမ်တို့၌၊ ဝိညာပေတွာ-တောင်း၍၊ ဘုဉ္ဇန္တော - စားလျက်၊ သံဃ
 ဘေဒါယ-သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ၊ ပရက္ကမိ-လုံ့လပြု၏၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်
 ကို၊ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဒေဝဒတ္တ - ဒေဝဒတ်၊ တံ-သင်
 သည်၊ သံဃဘေဒါယ-သံဃာသင်းခွဲခြင်းငှာ၊ ပရက္ကမသိကိရ-လုံ့လပြု၏ဟူ
 သည်၊ သစ္စံ-မှန်သလော၊ ဝဂ္ဂဘေဒါယ - အစုပျက်စေခြင်းငှာ၊ ပရက္ကမသိ
 ကိရ-လုံ့လပြု၏ဟူသည်၊ သစ္စံ-မှန်သလော၊ ဣတိပုဋ္ဌော-ဤသို့မေးသော်၊ သစ္စံ-
 မှန်၏၊ ဣတိဝတှာ-သော်၊ ဒေဝဒတ္တ-ဒေဝဒတ်၊ သံဃဘေဒေါ-သံဃာကို သင်းခွဲ

ခြင်းသည်၊ ဂရုကော-ဝန်လေး၏၊ ဣတိအာဒိဟိ-ဤသို့စသည်တို့ဖြင့်၊ ဩဝဒိ
 တောပိ-ဆုံးမပါသော်လည်း၊ သတ္တဝါဝစနံ-ဘုရားရှင်စကားတော်ကို၊ အနာ
 ဒိယိတော-နားမထောင်မူ၍၊ ပက္ကန္တော-ဖဲလေသော်၊ အာယသန္တံ အာနန္ဒ-
 အရှင်အာနန္ဒာကို၊ ရာဇဂဟ်-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဍာယ - ဆွမ်းအလို့ငှာ၊
 စရန္တံ-သွားလာစဉ်၊ ဒိသော-မြင်၍၊ အာဝုဓသောအာနန္ဒ-ငါ့ရှင်အာနန္ဒာ၊
 အဟံ-ငါသည်၊ ဒါနိ-ယခု၊ အဇ္ဇတဒဂ္ဂ-ယနေ့ကိုအစပြု၍၊ ဘဂဝတာ-ဘုရား
 သခင်ကို၊ အညတြေဝ-ကြည်၍သာလျှင်၊ ဘိက္ခုသံဃာ-ရဟန်းသံဃာတို့ကို၊
 အညတြေဝ-ကြည်၍သာလျှင်၊ ဥပေါသတံ-ဥပုသ်ကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊
 သံဃကမ္မံ-သံဃာတို့ကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ထေရော-
 ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်သည်၊ တမတ္ထံ - ထိုအကြောင်းကို၊ သဂဝတော-
 မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောဓေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ တံ - ထိုစကားကို၊
 ဝိဒိတော-သိပြီး၍၊ သဗ္ဘာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဥပ္ပန္နဓမ္မသံဝေဂေါ-တရား၌
 ဖြစ်သော ထိတ်လန့်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊
 သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ လောကဿ-သတ္တလောက၏၊ အနတ္တ
 နိဿိတံ-အကျိုးစီးပွားမရှိသည်ကို မှီသော၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ အဝီစိမ္မိ-
 အဝီစိငရဲ၌၊ ပစ္စနကကမ္မံ-ကျက်ရအံ့သော မကောင်းမှုကံကို၊ ကရောတိတံ-
 ပြုလေပြီဟု၊ ဝိတက္ကော-အကြံရှိတော်မူ၍။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဗာလေဟိ-တို့သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ အဟိတာနိစ-
 အကျိုးမရှိသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အသာဓုနိ-မကောင်းသော အကုသိုလ်
 ကံတို့ကို၊ သုကရာနိ-ပြုလွယ်ကုန်၏၊ ဝေ-စင်စင်၊ ဟိတဉ္စ-စီးပွားရှိသည်လည်း
 ဖြစ်သော၊ သာဓုဉ္စ-ကောင်းသော သဘောရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယံ-
 အကြင်ကုသိုလ်ကံသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုကုသိုလ်ကံကို၊ ဝေ-စင်စင်၊ ပရမ
 ဒုက္ကရံ-လွန်စွာ ပြုနိုင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ ပတော-ဟောပြီး၍၊ ပုန-တဖန်၊ ဣမံဥဒါနံ-
 ဤဥဒါန်းစကားကို၊ ဥဒါနေသိ-ဝမ်းမြောက်လျက် မြွက်ဆို၏။

ဘိက္ခဝေ-တို့၊ သာဓုနာ-သူတော်ကောင်းသည်၊ သာဓု-ကောင်းမှုကို၊
 သုကရံ-ပြုလွယ်၏၊ ပါပေန-ယုတ်မာသောသူသည်၊ သာဓု-ကောင်းမှုကို၊

ဒုက္ကရံ-မပြုလွယ်၊ ပါပေန-ယုတ်မာသောသူသည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊
သုကာရံ-ပြုလွယ်၏။ အရိယေဟိ-မြတ်သောအကျင့်ရှိကုန်သော အရိယာတို့
သည်၊ ပါပံ-ယုတ်မာသောအကုသိုလ်ကံကို၊ ဒုက္ကရံ-ပြုခြင်းငှာလွယ်၊ ဣတိ
ဥဒါနေသိ-ဤသို့မြင်ဆို၏။

အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ ဥပေါသထဒိဝသေ-
ဥပုသ်နေ့၌၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိသာယ-ပရိသတ်နှင့်၊ သမ္ဘိ-တကဲ့၊ ဒေဝ
မန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ-နေ၍၊ ယဿ-အကြင်
ရဟန်းအား၊ ဣမာနိ ပဉ္စဝတ္ထုနိ-ဤငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ ခမန္တံ-နှစ်
သက်ကုန်၏၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ သလာကံ-စာရေးတံကို၊ ဂဏှဘူတိ-
ယူလော့ဟု၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ပဉ္စသတေဟိ-ငါးရာကုန်သော၊ ပဇ္ဇိပုတ္တကေဟိ-
ဝဇ္ဇိတိုင်းသား ဖြစ်ကုန်သော၊ နဝကေဟိ-အငယ်ဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပကတညူ
ဟိ-သိကြားလိမ္မာခြင်းသို့ မရောက်ကုန်သောရဟန်းတို့သည်၊ သလာကာယ-
စာရေးတံကို၊ ဂဟိတာယ-ယူခြင်းငှာ၊ သံဃံ-သံဃာကို၊ ဘိန္နိတွာ-ခွဲ၍၊
တေဘိက္ခုနု-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ဂယာသီသံ-ဂယာသီသသို့၊
အဂမာသိ-သွားလေ၏၊ တဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ တတ္ထ-ထိုဂယာသီသဖြစ်နား
သို့၊ ဂဟာဘဝံ-ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ-၍၊ သတ္ထာ-ဘုရားသခင်
သည်၊ တေသံ ဘိက္ခုနုနံ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အာနယနတ္တာယ-ဆောင်ယူစေခြင်း
ငှာ၊ ဒေအဂ္ဂသာဝကေ-နှစ်ပါးသော အဂ္ဂသာဝကဖြစ်သော သာရိပုတ္တရာ
မောဂ္ဂလာန်တို့ကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်တော် မူ၏၊ တေ-ထိုသာရိပုတ္တရာ
မောဂ္ဂလာန်တို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုဂယာသီသဖြစ်နားသို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွသွား၍၊ ပါဠိ
ဟာရိယာ-ယမိုက်ပြာဠိဟာ ပြုခြင်းရှိသော၊ အာဒေသနာယစ-တရားဟော
ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အနုသာသနိယာစ-အဖန်တလဲလဲဆုံးမခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဣဒ္ဓိပါဠိ
ဟာရိယာ-တန်းခိုးအဘိညာဉ် ဖန်ဆင်းခြင်းလျှင် အကြောင်းရှိသော၊ အနု
သာသနိယာစ-အဖန်တလဲလဲ ကံမြစ်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အနုသာသန္ဓာ-သွန်သင်
ပြသ ဆုံးမသည်ရှိသော်၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ အမတံ-အမြိုက်အရသာရှိ
သော အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသော အရသာကို၊ ပါယေတွာ-သောက်စေပြီး၍၊
အာဒါယ-ခေါ်ခွဲ၍၊ အာကာသန-ကောင်းကင်ဖြင့်၊ အာဂမိ'သု-ပြန်လာ

ကုန်၏။ ကောကာလိကောပိခေါ-ကောကာလိကသည်လည်း၊ အာဝုသော
 ဒေဝဒတ္တ-ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ်၊ ဥဌဟိ-ထလော့၊ တေ-၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း ပရိ
 သတ်တို့ကို၊ သာရိပုတ္တမောဂ္ဂလာနေဟိ-တို့သည်၊ နိတာ-ဆောင်လေကုန်ပြီ၊
 မယာ ငါသည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ဝုတ္တောနန-ဆိုဘူး၏မဟုတ်လော၊ အာဝုသော-
 ငါ့ရှင်ဒေဝဒတ်၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနေ - သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန်
 တို့ကို၊ မာဝိဿာသီတိ-အကျမ်းဝင်သည် မဖြစ်လင့်ဟု ဆိုဘူးသည်မဟုတ်
 လော၊ သာရိပုတ္တ မောဂ္ဂလာနော - သာရိပုတ္တရာ မောဂ္ဂလာန် တို့သည်၊
 ပါပိစ္ဆာ - ယုတ်မာသော အလိုရမ္မက် ရှိကုန်၏၊ ပါပိကာနံ - ယုတ်မာ
 ကုန်သော၊ ဣစ္ဆာနံ-အလိုတို့၏၊ ဝသံ-နိုင်ငံသို့၊ ဂတာ-လိုက်ကုန်၏၊ ဣတိ
 ဝတုာ-ဤသို့ဆိုပြီး၍၊ ဇဏ္ဍကေန-ပုဆစ်ဖြင့်၊ ဟဒယမဇ္ဈေ-နှလုံးသည်းပွတ်
 ၏ တည်ရာဖြစ်သော ရင်လယ်၌၊ ပဟရိ-ပုတ်ခတ်၏၊ တဿ-ထိုဒေဝဒတ်
 ၏၊ တတ္ထဝ-ထိုမြစ်နား အရပ်၌သာလျှင်၊ ဥဏှံ-လောလော ပူသော၊
 လောဟိတံ-သွေးစိမ်းရှင်ရှင်သည်၊ မုခတော - ခံတွင်းမှ၊ ဥဂ္ဂန္ဓိ-အန်၏၊
 ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတံ-ရဟန်းသံဃာပေါင်းဖြင့်ခြံရံလျက်၊ အာကာသေန-
 ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ အာယသ္မန္တံ-ရည်သော အသက်
 တော်ရှိသော၊ သာရိပုတ္တံပန - သာရိပုတ္တရာကိုလျှင်၊ ဒိသုာ-၍၊ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်၊ အာဟံသု-လျှောက်ကုန်၏၊ ဘန္ဓေ-အရှင်ဘုရား၊ အာယ
 သုာ သာရိပုတ္တော-အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်၊ ဂမနကာလေ-သည်က သွား
 သောအခါ၌၊ အတ္တဒုတိယော-မိမိနှင့် နှစ်ယောက်မြောက်ရှိသော မောဂ္ဂ
 လာန်ဟူသော အဘော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဂတော-သွား၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ
 ၌၊ မဟာပရိငါရော-များသောအခြံအရံရှိလျက်၊ အာဂစ္ဆန္တော-လာခြင်း
 သည်၊ သောဘတိ-တင့်တယ်၏၊ ဣတိအာဟံသု - ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏၊
 သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခဝ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊
 သာရိပုတ္တော - သာရိပုတ္တရာသည်၊ သောဘတိ-တင့်တယ် သည်ကား၊ န-
 မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ တိရစ္ဆာနယောနိယံ-တိရစ္ဆာန်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တ
 ကာလေပိ-ဖြစ်သောအခါ၌လည်း၊ မေပုတ္တော-ငါသား သာရိပုတ္တရာသည်၊
 မမသန္တိကံ-ငါ၏အလံသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော-လာသည်ရှိသော်၊ သောဘတိ
 ယော-တင့်တယ်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။

ဘိက္ခုဝေ-တို့၊ ပဋိသန္ဓာရဝုတ္တိနံ-ပဋိသန္ဓာရဖြင့် စေ့စပ်သော အသက်
 မွေးခြင်း ရှိကုန်သော၊ သီလဝတံ သီလဝန္တာနံ - သီလ ရှိကုန်သော သူတို့
 အား၊ အတ္ထော-လောကံ လောကုတ္တရာ အကျိုးနှစ်ပါးသည်၊ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏၊ ဉာတိသံဃပုရက္ခိဟံ-အဆွေအမျိုးနှင့် တူသော သံဃာ အပေါင်းဖြင့်
 ခြံရံခြင်းရှိသော၊ လက္ခဏံ-လက္ခဏာကြီးငယ်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အာယသ္မန္တံ-
 ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်လာသော ငါးသား သာရိပုတ္တရာကို၊ ပဿ-ရှုကြည့်ကြ
 ကုန်၊ အထတသ္မိံ ကာလေ-ထိုသမင်ဖြစ်သောဘဝ၌၊ သုဝိဟိ-လှပယဉ်ကျေး
 သော အဆင်းရှိကုန်သော၊ ဉာတိဘိ-ဆွေသားမျိုးသားဖြစ်သော သမင်တို့
 ဖြင့်၊ နဝ-ထိုရွှေသမင်ကိုလျှင်၊ ပုရက္ခိဟံ-ခြံရံအပ်၏၊ ဣမံကာလံ-ဤအခါကို၊
 ပဿသိ-ရှုလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏၊ ဣဒံဇာတကံ-ဤ သမင်မင်း
 ဇာတ်ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။

ပုန-တဖန်၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဒေဝဒတ္တော-
 ဒေဝဒတ်သည်၊ ဒွေအဂ္ဂသာဝကော - အဂ္ဂသာဝကတပည့် နှစ်ယောက်တို့ကို၊
 ဥဘောသု ပဿေသု-နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ နိသိဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာ
 ယ-ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသိဿာမီတိ-ဟော
 အံ့ဟူ၍၊ တုမှာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ အနုကိရိယံ-အတုလိုက် ပြုအပ်သော
 အမှုအရာကို၊ ကရောတိကိရ-ပြုလေယောင် တကား၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့
 လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ န-
 အတုပြုသည်မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေးအခါ၌လည်း၊ သေ-ဤ ဒေဝဒတ်သည်၊
 မမ-ငါဘုရား၏၊ အနုကိရိယံ-အတုပြုအပ်သော အမှုအရာကို၊ ကာတံ-ပြုခြင်း
 ငှာ၊ ဝါယမိ-လုံ့လပြု၏၊ ပန-ထိုသို့ လုံ့လပြုသော်လည်း၊ နသက္ခိ-မတတ်
 နိုင်၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။

ဝီရက-တင်ကျီးငှက်၊ အပိ-အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ မဉ္ဇုဘာဏိကံ-သာယာ
 ခြေငံစွာတွန်မြူးတတ်သော အသံရှိသော၊ မယုရဂီဝသင်္ကာသံ-ဥဒေါင်း၏
 လည်နှင့်တူစွာ ညှိသောအဆင်း ကြော့ရှင်းသော လည်ရှိသော၊ သင်္ဃိဋ္ဌကံ-
 ပြေပြစ်သော ကိုယ်အဆင်းရှိသော၊ မယံ-ငါ၏၊ ပတိ-လင်ဖြစ်သော၊
 သက္ခဏံ-ကျီးမင်းကို၊ တံ-သင်သည်၊ ပဿသိ-ကြည့်ဦးလော့။

ကကိ-ကျီးမ၊ နိစ္စံ-အမြဲလျှင်၊ အာမကမစ္ဆဘောဇီနော-ငါးစိမ်းသား
စိမ်းကို စားလေ့ရှိသော၊ ဥဒကထလစရဿ-ရေကြောင်း ကြည်းကြောင်း
ခရီး၌ ကျက်စားသွားလာခြင်းရှိသော၊ ယဿပက္ခိနော-အကြင်တင်ကျီးငှက်
အား၊ အနုကာရံ-အတုပြုအပ်သော အမှုအရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တဿ-
ထိုတင်ကျီးငှက်အား၊ အနုကာရေ-အတုလိုက်၍ပြုတတ်သော၊ သဝိဋ္ဌကော-
ပြေပြစ်သော ကိုယ်အကျင့် နှုတ်အကျင့်ရှိသော နင့်လင် ကျီးသည်၊ သေဝါ-
လေ-ရေညှိ မှော်သေး မှော်ညှင်း ရှိသော ညွှန်ပျောင်း၌၊ ပလိဂုဏ္ဏိတော-
ကပ်ငြိ၍၊ မတော-သေလေ၏။

ဣတိ-ဤသို့၊ ဇာတကံဇာတ်ကို၊ ကထေဗျာ-ဟောပြီး၍၊ အပရေသုပိ
ဒိဝသေသု-တပါးကုန်သော နေ့ရက်တို့၌လည်း၊ ဘဿ နုရူပမော - ထိုသို့
သဘောရှိသည်သာလျှင်ဖြစ်သော၊ ကထံ-ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍။

ဝနေသု - တောတို့၌၊ အသာရကေသု - အနှစ်မရှိကုန်သော၊ ကဋ္ဌကင်္ဂ
ရုက္ခေသု - တင်းယောင်း သစ်စိမ်းတို့၌၊ ဝိဒိတု - ခေါက်၍ စားသော၊
အယံဂရုဠော-ဤခေါက်ရှာငှက်သည်၊ အစရိတ-ကျက်စားလေယောင်း၏၊
အထ-ထိုအခါ၌၊ သဒါ-အဝါခပ်သိမ်း၊ ခဒိရံ-ရှားတောသည်၊ ဇာတသာရံ-
သဘောအားဖြင့် အနှစ်ရှိ၏၊ ယတ္ထ-အကြင်ရှားတော၌၊ ဂရုဠော-ခေါက်
ရှာငှက်သည်၊ ဝိဒိတု-ခေါက်သည်ရှိသော်၊ ဥတ္တမင်္ဂ-မြတ်သောအင်္ဂါဟု ဆို
အပ်သော ဦးခေါင်းသည်၊ ဘိဒါ-ကဲ့သို့၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထေသိ-ဟော
တော်မူ၏၊ လသိ-လုံ့လနည်းသောမြေခွေး၊ နိပ္ပလိတာ-အကျိုးမရှိ၊ ဂေ-
သင်၏၊ မတ္တကောစ-ဦးခေါင်းကိုလည်း၊ ဝိဒါလိတော-ခွဲအပ်၏၊ တေ-သင်
၏၊ သဗ္ဗဗာသုကာ-အလုံးစုံသောနံရိုးတို့ကို၊ သက္ကါ-ချိုးဖဲ့အပ်၏၊ ဣဒါနိ-
ယခုအခါ၌၊ သမ္ပ-အချင်းမြေခွေး၊ ခေါ-စင်စစ်၊ တံ-သင်သည်၊ ဝိရောသိ-
နှစ်သက်ဘွယ်ရှိ၏။

ဣတိဝေမာဒိနိ-ဤသို့အစရှိကုန်သော၊ ဇာတကာနိ-ဇာတ်တို့ကို၊ ကထေ
သိ-ဟောတော်မူ၏၊ ပုန-တဖန်၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ အကတညူ
ကိရ-ကျေးဇူးကို မသိခဲ့သတတ်၊ ဣတိကထံ-ဤသို့ဆိုသောစကားကို၊ အာ
ရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍။

မိဂရာဇ-ခြင်္သေ့မင်း၊ အမေ့သု-ငါတို့၌၊ ယံဗလံ-အကြင် အားသည်၊ အဟု-ဖြစ်၏၊ တေနုဗလေန-ထိုအားဖြင့်၊ တေ-သင်၏၊ ကိစ္စံ-အမှုကြီးငယ်ကို၊ အကရမ္မသေ-ပြုကုန်လတ္တံ့၊ တေ-သင်အား၊ မမ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္တု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသောစားစရာအမဲကို၊ အပိ လဘာမသေ-ရပါစေလော့၊ နိစ္စံ-အမြဲလျှင်၊ လုဒ္ဓါနိ-ကြမ်းကြုတ်ခက်ထန်သော အမှုတို့ကို၊ ကုဗ္ဗတော-ပြုတတ်သော၊ မံသလောဟိတဘက္ခဿ-အသားအသွေးတို့ကို စားတတ်သော၊ မမ-ငါ၏၊ ဒန္တန္တရဂတော-သွား၏ အနီးသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ သန္တော-ထင်ရှားရှိလျက်၊ ယမ္ပိ-အကြင်ကြောင့်၊ ဇီဝသိ-အသက်ရှင်၏၊ တံဇီဝိတံ-ထိုသို့ အသက်ရှင်ခြင်းသည်၊ ဗဟံ-များစွာ၏။

ဣတိအာဒိနိဇာတကာနိ-ဤသို့ အစရှိသောဇာတ်တို့ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ပုန-တဖန်၊ ဝဓာယ-သတ်ခြင်းငှာ၊ အဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ပရိသက္ကနံပန-လုံ့လပြုခြင်းကိုသာလျှင်၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍။

သေပဏ္ဍိ-သစ်အဲပင်၊ တံ-နှင်သစ်ပင်သည်၊ ယံဗလံ-ကို၊ သေယျသိ-အဝေးကလျှင်ကျလတ်တည်း၊ တေဗလံ-ကို၊ ကုရုဏ္ဍ-ငါဆတ်မင်းအား၊ ဉာတံ-ထင်ရှားသိပြီ၊ အညံသေပဏ္ဍိ-တပါးသောသစ်အဲပင်ကို၊ ဂစ္ဆာမိ-သွားလေအံ့၊ တေ-နှင်၏၊ ဗလံ-ကို၊ မေ-ငါ့အား၊ နရုစ္စတေ-မနှစ်သက်။

ဣတိအာဒိနိဇာတကာနိ-ဤသို့အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ပုနဒိဝသေ-တဖန်မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ လာဘသက္ကာရတော-လာဘ်ပူဇော် သက္ကာမုလည်းကောင်း၊ သာမညတောစ-ရဟန်းအဖြစ်မှ လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဥဘတော-နှစ်ပါးစုံမှ၊ ပရိဟိနော-ယုတ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထာသု-စကားပြောဟောခြင်းတို့သည်၊ ပဝတ္တမာနာသု-ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-သည်၊ ပရိဟိနော-ဆုတ်ယုတ်သည်၊ န-မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ ပရိဟိနောယေဝ-ဆုတ်ယုတ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍။

ပုရိသ-ယောက်ျား၊ တဝ-သင်၏၊ အက္ခိ-မျက်စိသည်၊ ဘိန္ဒော-ကန်းခဲပြီ၊ ပဋ္ဌော-ပုဆိုးသည်၊ နဋ္ဌော-ပျောက်ခဲပြီ၊ သကဂေဟေစ-သင့်အိမ်၌

လည်း၊ ဘဏ္ဍာနံ-ဥစ္စာသည်၊ နဋ္ဌံ-ပျက်ခဲ့ပြီ၊ ဥဒကမိစ္စ-၌လည်းကောင်း၊ ထလမ္ပိစ္စ-၌လည်းကောင်း၊ ဥဘတော - နှစ်ပါးသောအရပ်မှ၊ ပဒုဋ္ဌကမ္မန္တော-ပျက်စီးသောအမှုကိစ္စရှိခဲ့ပြီ။

ဣတိအာဒိနိဇာတကာနိ-ဤသို့အစရှိသော ဇာတ်တို့ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ရုဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ဗဟူနိဇာတကာနိ-များစွာသောဇာတ်တို့ကို၊ ကထေက္ခာ-ဟောပြီး၍၊ ရုဇဂဟတော-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှ၊ သာဝတ္ထိံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွ၍၊ ဇေတဝနဝိဟာရေ-ဇေတဝန်ကျောင်း၌၊ ဝါသံ-နေခြင်းကို၊ ကပ္ပေသိ-ပြုတော်မူ၏၊ ဒေဝဒတ္တောပိ-ဒေဝဒတ်သည်လည်း၊ ခေါ-စင်စစ်၊ နဝမာသေ-ကိုးလတို့ပတ်လုံး၊ ဂိလာနော-နာ၍၊ ပစ္ဆိမေကာလေ-သေခါနီးကာလ၌၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဠုကာမော-ဖူးမြင်လိုသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သာဝကေ-တပည့်တို့ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ သတ္တာရံ-သဗ္ဗညုဘုရားကို၊ ဒဠုကာမော-ဖူးမြင်လို၏၊ တံ-ထိုဘုရားသခင်ကို၊ မေ-ငါ့အား၊ ဒဿေထ-ပြပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-သည်၊ သမတ္ထကာလေ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သောအခါ၌၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဝေရီဟုတွာ-ရန်သူဖြစ်၍၊ အစရိ-ကျင့်ဘိ၏၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ တတ္ထ-ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ နနေဿာမ-သင့်ကိုမဆောင်ပို့နိုင်ကုန်၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ မံ-ကို၊ မာနာသေထ-သင်တို့ မဖျက်ဆီးပါကုန်လင့်၊ မယာ-ငါသည်၊ သတ္ထရိ-ဘုရား၌၊ အာဃာတော-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းကို၊ ကတော-ပြုအပ်ပြီ၊ သတ္ထုပန-ဘုရားသခင်သည်ကား၊ ယေ-ငါ၌၊ ကေသဂ္ဂမတ္တောပိ-ဆံချည် တခြမ်းမျှလည်း၊ အာဃာတော-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာသောဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။

ဝဓကေ-သတ်တတ်သော၊ ဒေဝဒတ္တမ္ပိ-ဒေဝဒတ်၌၎င်း၊ စောရေ အင်္ဂုလိမာလကေ-အင်္ဂုလိမာလခိုးသူ၌၎င်း၊ ဓနပါလေ-ဓနပါလ အမည်ရသော နာဠာဂီရိဆင်၌၎င်း၊ ရာဟုလေစ - သားတော် ရာဟုလာ၌၎င်း၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောသူတို့၌၊ သမမာနသော-တူမျှသော မေတ္တာစိတ် ရှိတော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏။

မေ-ငါ့အား၊ တံဘဂဝန္တံ-ထိုဘုရားသခင်ကို၊ ဒသေထ-ပြပါကုန်လော့၊
 ဣတိ-သို့၊ ပုနပ္ပုနံ - အဘန်တလဲလဲ၊ ယာစိ-တောင်းပန်၏၊ အထ-ထိုသို့
 တောင်းပန်သောအခါ၌၊ နံ-ထိုဒေဝဒတ်ကို၊ မဉ္ဇကေန-ညောင်စောင်းဖြင့်၊
 အာဒါယ-တင်၍၊ နိက္ခမိ-သု-ထုတ်ဆောင်၍ ထွက်ခဲ့ကုန်၏၊ တဿ-ထိုဒေဝ
 ဒတ်၏၊ အာဂမံ-လာ၏ဟူသောစကားကို၊ သုတု-၍၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ သတ္တု-
 ဘုရားသခင်အား၊ အာရောစေသုံးကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ တုမ္မာကံ-အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဒဿနတ္ထာယ-
 ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ ကိရ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ တေနတ္ထ
 ဘာဝေန-ထိုခန္ဓာကိုယ်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပဿိတုံ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ န
 လဘိဿတိ-မရလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းသည်၊
 ပဉ္စန္ဒံ ဝတ္ထုနံ-ငါးပါးသော ဝတ္ထုတို့ကို၊ အာယာစိတကာလတော-တောင်း
 ပန်သောအခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ပုန-တဘန်၊ ဗုဒ္ဓံ-ဘုရားကို၊ ဒဠု-ဖူးမြင်ခြင်း
 ငှာ၊ ကိရ-စင်စစ်၊ နလဘတိ-မရလေ၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ အယံ-ဤ
 သည်လျှင်၊ ဓမ္မတာ-သဘောတည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အသုကဋ္ဌာနဉ္စ-ဤမည်
 သော အရပ်သို့၎င်း၊ အသုကဋ္ဌာနဉ္စ-ဤမည်သောအရပ်သို့၎င်း၊ အာဂတော-
 ရောက်ချေပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ဣစ္ဆတိ-
 အလိုရှိ၏၊ ဟံ-ထိုအမှုကို၊ ကရောတု-ပြုလိုရာပြုလော့၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်
 သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပဿိတုံ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ နလဘတိ-မရနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်
 တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဣတော-ဤအရပ်မှ၊ ယောဇနမတ္တံ-တယူဇနာ
 မျှလောက်သော အရပ်သို့၎င်း၊ အခုယောဇနမတ္တံ-ယူဇနာခွဲမျှလောက်သော
 အရပ်သို့၎င်း၊ ဂါဝုတမတ္တံ - တဂါဝုတ်မျှသောအရပ်သို့၎င်း၊ အာဂတော-
 ရောက်ပြီ၊ ဇေတဝနပေါက္ခရဏီသမိပံ - ဇေတဝန်ရေကန်၏ အနီးသို့၊ အာ
 ဂတော-ရောက်လာပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်၏၊ အန္တော ဇေတဝနံ-
 ဇေတဝန်ကျောင်းတော်တွင်းသို့၊ သစေပိ ပဝိသတိ-အကယ်၍ ဝင်သည်ပင်
 ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ မံ-ကို၊ ပဿိတုံ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ နေဝလဘိဿတိ-
 မရလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်ကို၊ ဂဟေတုာ-
 ဆောင်ယူ၍၊ အာဂတာ-လာကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ ဇေတဝနပေါက္ခ

ရုဏီတိရေ-ဇေတဝန်ရေကန်တော်အနီး၌၊ မဉ္ဇူ-ညောင်စောင်းကို၊ သြတရေတွာ-ချ၍၊ ပေါက္ခရုဏီ-ရေကန်၌၊ နှာယံတုံ-ရေချိုးခြင်းငှာ၊ သြတရိသု-သက်ကုန်၏။ ဒေဝဒပ္ပောပိ-သည်လည်း၊ မဉ္ဇူတော - ညောင်စောင်းမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဥဘောပါဒေ-ခြေနှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ နိသီဒိ-၏။ ပါဒါ-ခြေနှစ်ဘက်တို့သည်၊ ပထဝီ-မြေသို့၊ ပဝိသိသု-ဝင်ကုန်၏။ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ အနုက္ကမေန-အစဉ်အားဖြင့်၊ ယာဝဂေါပ္ပကာ-ဖမုက်တိုင်အောင်၊ ယာဝဇဏ္ဍုကာ-ပုဆစ်ဒူးတိုင်အောင်၊ ယာဝကဋ္ဌိတော-ခါးတိုင်အောင်၊ ယာဝထနတော-နှို့တိုင်အောင်၊ ယာဝဂီဝတော-လည်တိုင်အောင်၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ ဟနုကဋ္ဌိကဿ-မေးရိုး၏၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပဝိဋ္ဌကာလေ-ဝင်သောအခါ၌။

အဂ္ဂပုဂ္ဂလံ-ပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ထက် ပြတ်တော်မူထသော၊ ဒေဝါတိဒေဝံ-နတ်တို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ နရဒမ္မသာရထိံ-လူနတ်တို့ကို နတ်ရွာသို့ရောက်အောင် ဆုံးမခြင်း၌ ရထားထိန်းသဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊ သမန္တစက္ခု-ထက်ဝန်းကျင်ကို သိမြင်ခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတညဏ် ရှိတော်မူထသော၊ သတပုညလက္ခဏံ-များစွာသော ဘုန်းလက္ခဏာနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ တံဗုဒ္ဓံ - ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဣမေဟိ အဋ္ဌိဟိ-ဤအရိုးတို့ဖြင့်၎င်း၊ ဣမေဟိ ပါဏေဟိ-ဤအသက်တို့ဖြင့်၎င်း၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတော-ရောက်သည်၊ အသိ-ဖြစ်ပြီ။

ဣတိ-သို့၊ ဣမံဂါထံ-ကို၊ အာဟ-၏၊ တတာဂတော-ဘုရားသခင်သည်၊ ဣဒံဌာနံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဒိသွာ-၍၊ ဒေဝဒတ္တံ-ဒေဝဒတ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေသိ ကိရ-ရဟန်းပြုသတတ်၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ သစေနပဗ္ဗဇိဿ-အကယ်၍ ရဟန်းမပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဂိဟိဟုတွာ-လူဖြစ်၍၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေးသော၊ ကမ္မဉ္စ-ကံကိုလျှင်၊ အကရိဿ-ပြုရာပြီ၊ အာယတိံ-နောင်အခါ၌၊ ဘဝဿပစ္စယံ-ဘဝမှထွက်မြောက်ရာနိဗ္ဗာန်၏ အကြောင်းကို၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာတိ-မတတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ပဗ္ဗဇိတွာပန-ရဟန်းပြုပြီး၍ကား၊ ဘာရိယံ ကမ္မံ-ဝန်လေးစွာသောအကုသိုလ်ကံကို၊ ကိဉ္ဇောပိကရိဿ

တိ-အကယ်ကား ပြု၏ရှင်၊ ပနတထာပိ-ထိုသို့ပြုငြားသော်လည်း၊ အာယတိ-
 နောင်အခါ၌၊ ဘဝနိဿရဏံ - ဘဝမှ ထွက်မြောက်ရာ ဖြစ်သော၊ ပစ္စယံ-
 အကြောင်းကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ သက္ခိယတိ-တတ်နိုင်လတ္တံ့၊ ဣတိ-
 ထိုကြောင့်၊ တံ-ထိုဒေဝဒတ်ကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ပဗ္ဗာဇေသိ-ရဟန်း
 ပြုတော်မူ၏၊ ဟိ-ထင်စွာပြဦးအံ့၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ဣတော-ဤ
 ကမ္ဘာမှ၊ သဟသဟဿ ကပ္ပမတ္ထကေ-ကမ္ဘာတသိန်းထက်၌၊ အဋ္ဌိဿရော
 နာမ-အဋ္ဌိဿရအမည်ရှိသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ ဘဝဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်၊ ပထဝိ-မြေသို့၊ ပဝိ
 သိတော-ဝင်၍၊ အဝိစိမ္မိ-အဝိစိ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ၏၊ နိစ္စလေ-တုန်လှုပ်ခြင်း
 မရှိသော၊ ဗုဒ္ဓေ-ဘုရား၌၊ အပရဇ္ဈဘာဝေန-ဖြစ်မှားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
 နိစ္စလောဝ-တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည်သာလျှင်၊ ဟုတော-၍၊ ပစ္စတိ-ကျက်ရ၏၊
 ယောဇနသတိကေ-ယူဇနာ တရာရှိသော၊ အန္တောအဝိစိမ္မိ-အဝိစိတွင်း၌၊
 ယောဇန သတုဗ္ဗေဓမ္မေ-ယူဇနာ အစောက်တရာ မြင့်သည်သာလျှင်ဖြစ်
 သော၊ အဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ သရီရံ-ကိုယ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ သီသံ-
 ဦးခေါင်းသည်၊ ကဏ္ဍသက္ခလိတော-နားရွက်ဖျားမှ၊ ယာဝဥပရိအယကပလ္လံ-
 အထက် သံအမိုးတွင်းသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်လေ၏၊ ပါဒါ-ခြေတို့သည်၊ ယာဝ
 ဂေါပ္ပကာ-ဖမျက်တိုင်အောင်၊ ဟေဋ္ဌာအယပထဝိယံ-အောက် သံမြေသို့၊
 ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်လေကုန်၏၊ မဟာတာလခန္ဓပရိမာဏံ-ထန်းလုံးကြီး ပမာဏရှိ
 သော၊ အယသုလံ-သံတံကျင်သည်၊ ပစ္ဆိမဘိတ္တိတော-အနောက်နံရံမှ၊ နိက္ခ
 မိတော-ထွက်၍၊ ပိဋ္ဌမဇ္ဈိ-ကျောက်ကုန်းအလယ်ကို၊ ဘိန္ဒိတော-ဘောက်ခွဲ၍၊
 ဥရေန-ရင်ဖြင့်၊ နိက္ခမိတော-ထွက်၍၊ ပုရိမဘိတ္တိ-အရှေ့သံနံရံသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်
 လေ၏၊ အပရံပိ-တပါးသောသံတံကျင်သည်လည်း၊ ဒက္ခိဏဘိတ္တိတော-တောင်
 ဘက်သံနံရံမှ၊ နိက္ခမိတော-ထွက်၍၊ ဒက္ခိဏပဿံ-လက်ျာနံဘေးကို၊ ဘိန္ဒိတော-
 ဘောက်ခွဲ၍၊ ဝါမပဿေန-လက်ဝဲနံဘေးဖြင့်၊ နိက္ခမိတော-ထွက်၍၊ ဥတ္တရ
 ဘိတ္တိ-မြောက်သံနံရံသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်လေ၏၊ အပရံပိ-တပါးသော သံ
 တံကျင်သည်လည်း၊ ဥပရိကပလ္လတော-အထက်သံအမိုးမှ၊ နိက္ခမိတော-ထွက်
 ၍၊ မတ္ထကံ-ဦးခေါင်းကို၊ ဘိန္ဒိတော-၍၊ အဓောဘာဝေန-အောက်အဘို့ဖြင့်၊
 နိက္ခမိတော-၍၊ အယပထဝိ-သံမြေကြီးသို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်လေ၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊

သော-ထိုဒေဝဒတ်သည်။ တတ္ထ-ထိုအဝီစိငရဲ၌၊ နိစ္စလောဝ-တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိမူ၍လျှင်၊ ပစ္စိ-ကျက်ရ၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဧတ္တကံဌာနံ-ဤမျှ လောက်သောအရပ်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တော-လာသော၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ် သည်၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဌေ-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ အလဘိတွာဝ-မရမူ၍ လျှင်၊ ပထဝိ-ပဝိဋ္ဌောကံ-မြေမျိုပြီဟု၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ- ဖြစ်စေကုန်၏၊ ဘတ္ထာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ဒေဝဒတ္တော- ဒေဝဒတ်သည်၊ ဣဒါ-နဝ-ယခုသာလျှင်၊ ဖယံ-ငါဘုရား၌၊ အပရဇ္ဈိတွာ- ပြစ်မှား၍၊ ပထဝိ-ပါဝိသိ-မြေမျိုလည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး ၌လည်း၊ ပဝိဋ္ဌောယေဝ-မြေမျိုဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ ဟတ္ထိရာဇကောလေ-ဆင်မင်းဖြစ်သော အခါ၌၊ မဂ္ဂမုဋ္ဌံ-ခရီး မှားသော၊ ပုရိသံ-ယောက်ျားကို၊ သမဿာသေတွာ-သက်သာရာ ရစေ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပိဋ္ဌိ-ကျောက်ကုန်းသို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ခေမန္တံ- ဘေးမရှိသော အရပ်သို့၊ ပါပိတေန - ပို့လိုက်အပ်သော ယောက်ျားသည်၊ ပုန-တဖန်၊ အာဂန္တာ-၍၊ အဂ္ဂဌာနေ-အစွယ်အဖျား၌၎င်း၊ မဇ္ဈိမဌာနေ- အလယ်အရပ်၌၎င်း၊ မူလေ-အစွယ်ရင်း၌၎င်း၊ ဣတိဝေ-ဤသို့၊ 'တိက္ခတ္ထု- သုံးကြိမ်၊ ဒန္တေ-အစွယ်တို့ကို ဆီနှိတွာ-ဖြတ်၍၊ တတိယဝါရေ - သုံးကြိမ် မြောက်ဖြတ်လေသောအခါ၌၊ မဟာပုရိသဿ-ဘုရားလောင်း ဆင်မင်း၏၊ စက္ခုပထံ- မျက်စိမြင်လောက်သောအရပ်သို့၊ အတိက္ကမန္တဿ - လွန်သော၊ ဟဿ-ထိုသူယုတ် မှုဆိုးအား၊ ပထဝိ- ပဝိဋ္ဌဘာဝံ-မြေမျိုသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတုံ-ပြခြင်းငှာ။

အကဝညဿ ကျေးဇူးကိုမသိသော၊ ပေါသဿ-ယောက်ျားယုတ်အား၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဝိဝရဒဿိနော-ဟင်းလင်းဖွင့်ပြလျက်၊ သဗ္ဗံ ပထဝိ-အလုံးစုံသော မြေကြီးကို၊ စေဒဇော-အကယ်၍ပေးငြားအံ့၊ နံ-ထိုသူယုတ်မာကို၊ နေဝအဘိ ရာဇယေ-အလွန်မနှစ်သက်နိုင်ရာ။

ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမံဇာတကံ-ဤဇာတ်ကို၊ ကထေတွာ-ဟောပြီး၍၊ ပုနပိ- တဖန်လည်း၊ တထေဝ-ထိုရှေ့အတူလျှင်၊ ကထာယ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပိ တာယ-ဖြစ်စေသည်ရှိသော်၊ ခန္တိဝါဒီဘူတေ-ခန္တိဝါဒီရသေ့ဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊

အတ္တနိ-ငါဘုရား၌၊ အပရဇ္ဈိတော-ပြစ်မှား၍၊ ကလာဗုရာဇဘူတဿ-ကလာဗုမင်း ဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ တဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ပထဝီ-ပဝိဋ္ဌဘာဝံ-မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတုံ-ပြခြင်းငှာ၊ ခန္တိဝါဒီဇာတာကဉ္စ-ခန္တိဝါဒီဇာတ်ကိုလည်း၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ စူဠဓမ္မပါလဘူတေ-စူဠဓမ္မပါလဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ အတ္တနိ-ငါဘုရား၌၊ အပရဇ္ဈိတော-ပြစ်မှား၍၊ မဟာပတာပရာဇဘူတဿ-မဟာပတာပမင်းဖြစ်၍ဖြစ်သော၊ ဟဿ-ထိုဒေဝဒတ်၏၊ ပထဝီ-ပဝိဋ္ဌဘာဝံ-မြေမျိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတုံ-ပြခြင်းငှာ၊ စူဠဓမ္မပါလဇာတကဉ္စ-စူဠဓမ္မပါလဇာတ်ကိုလည်း၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဒေဝဒတ္တဝန-ဒေဝဒတ်ကိုကား၊ ပထဝီ-ပဝိဋ္ဌ-မြေမျိုသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ ဟဋ္ဌတုဋ္ဌော-လွန်စွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇေပဋ္ဌာက ကဒလိယော-တံခွန် ကုက္ကား ငှက်ပျောပင်တို့ကို၊ ဥဿာပေတွာ-စိုက်စေ၍၊ ပုဏ္ဏသဋ္ဌေ-ကြာသွတ်အိုးတို့ကို၊ ထပေတွာ-တည်ထား၍၊ နော-ငါတို့အား၊ လာဘာဝတ-လူ၏အဖြူကို ရတော်ပေစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မဟန္တံ ဆဏံ-ကြီးစွာသော ပွဲလမ်းသဘင်ကို၊ အနုဘောတိ-ခံစား၏၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရားအား၊ အာရောစေသုံ-ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ဘဂဝါ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ မဟေ-သေသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ တုဿတိ-နှစ်သက်သည်ကား၊ န-မဟုတ်သေး၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊ တုဿတိယေဝ-နှစ်သက်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤကိုမိန့်တော်မူ၍၊ သဗ္ဗဇနဿ-အလုံးစုံသောလူအပေါင်းသည်၊ အပိယေ-မချစ်မနှစ်လိုအပ်သော၊ စဏ္ဍေ-ခက်ထန်ခြင်းရှိသော၊ ဖရုသေ-ကြမ်းကြုတ်ခြင်းရှိသော ပိင်္ဂလရညောနာမ-ပိင်္ဂလမည်သောမင်းသည်၊ ဗာရာဏသိယံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊ မတေ-သေသည်ရှိသော်၊ မဟာဇနဿ-လူများ၏၊ တုဋ္ဌဘာဝံ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဒီပေတုံ-ပြခြင်းငှာ--

ဒွါရပါလ-အချင်းဒွါရပါလ၊ ပိင်္ဂလေန-ပိင်္ဂလအမည်ရှိသောမင်းသည်၊ သဗ္ဗဇနော-ခပ်သိမ်းသော လူအပေါင်းကို၊ ဟိံသိတော - ညှဉ်းဆဲအပ်၏၊ တသ္မိံ-ထိုပိင်္ဂလမင်းသည်၊ မဟေ-သေလေသော်၊ ပစ္စယံ-ဆိုးသွမ်းကြောင်း

ကို၊ ဝေဒယန္တိ-ပြောဟောကုန်၏။ အကဏှနေတ္တော-မနက်သော မျက်စိရှိသော၊ ဝါ-ကြောင်သောမျက်စိရှိသော ပိဂ်လကို၊ တေ-သင်ဒွါရပါလ၏။ ပိယော-ချစ်ခြင်းသည်၊ အသိနု-ဖြစ်လေသလော၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ တုင်-သင်ဒွါရပါလသည်၊ ရောဒသိ-ငိုကြွေးဘိသနည်း။

အကဏှနေတ္တော-ရှိသောပိဂ်လကို၊ မေ-ငါ၏၊ ပိယော-ချစ်ခြင်းသည်၊ နအာသိ-မဖြစ်၊ ဟဿ-ထိုပိဂ်လ၏၊ ပစ္စာဂမနာယ-တဘန်ပြန်လာခြင်းဖြင့်၊ ဘာယာမိ-ကြောက်၏၊ ဣတော-ဤဘဝမှ၊ ဂတော-သွားလေသောပိဂ်လသည်၊ မစ္စုရာဇံ-သေမင်းကို၊ ဟိံ-သေယျ-ညှဉ်းဆဲလေရာ အံလည်း မသိ၊ ပုန-တဘန်၊ ဣဓ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့၊ သော-ထိုပိဂ်လကို၊ အာနယေယျ-ပို့လာငြားအံ့၊ ဟိံ-သိတော-ငါတို့ကို ညှဉ်းဆဲအပ်၏။

ဣတိဉ္စပိဂ်လဇာတကံ-ဤပိဂ်လဇာတ်ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဘိက္ခူ-ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဒေဝဒတ္တော-ဒေဝဒတ်သည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆံ-သု-ဤသို့မေးလျှောက်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဝိစိမဟာနိရယေ-အဝိစိမည်သော ငရဲကြီး၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣဓ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌၊ တပ္ပန္နော-ပူပန်ဆင်းရဲလျက်၊ ဝိစရိတွာ-လှည့်ပတ်သွားလာ၍၊ ပုန-တဘန်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တပ္ပနဋ္ဌာနေယေဝ-ပူပန်ဆင်းရဲခြင်းရှိသော အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အာမ-ဪ-ဖြစ်သည်မှန်၏၊ ပဗ္ဗဇိတာဝါ-ရဟန်းတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်၊ ဂဟဋ္ဌာဝါ-လူတို့သည်မူလည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်၊ ပမာဒဝိဟာရိနော-သတိမေ့လျော့ခြင်းဖြင့် နေလေ့ရှိကုန်သောသူတို့သည်၊ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌၊ တပ္ပန္နိယော-ပူပန်ဆင်းရဲကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတုာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၁၇၊ ပါပကာရီ-အထူးထူးအပြားပြား မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံကို ပြုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ဣဓ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌လည်း၊ တပ္ပတိ-နှလုံး မသာ

ယာခြင်းသို့ ရောက်သောအားဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲတတ်၏။ ပေစွ-တမလွန် ဘဝ
၌လည်း၊ တပွတိ-အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော အပါယ်ဆင်းရဲသို့ ရောက်သဖြင့်
ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဥဘယတ္ထ-နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌၊ တပွတိ-နှစ်ပါးသောအပြား
ဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ မေ-ငါသည်၊ ပါပံ-ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို၊
ကတံ-ပြုမိ၏တကား၊ ဣတိဝါ-ဤသို့မူလည်း၊ တပွတိ-နှလုံးမသာယာခြင်း
သို့ ရောက်သဖြင့် ပူပန်၏။ ဒုဂ္ဂတိ-ဂတော-အပါယ်လေးပါးသို့ ရောက်သည်
ဖြစ်၍၊ ဘိယျော-ထိုထက်လွန်စွာ၊ တပွတိ-အလွန် သည်းထန်စွာသော
ကာယိကဒုက္ခဖြင့် ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ဣဓ တပွတိတိ-ဣဓတပွတိဟူသည်ကား၊ ဒေါမနဿ
ပတ္တေန-နှလုံးမသာယာခြင်းသို့ ရောက်သော၊ ကမ္မတပ္ပနေန - မိမိသည်
ပြုအပ်သော အကုသိုလ်ကံကြောင့် ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ ဣဓ-ဤဘဝ၌၊ တပွတိ-
ပူပန်၏။ ပစ္စာတိ-ပေစွဟူသည်ကား၊ ပရလောကပန-တမလွန်ဘဝ၌ကား၊
ဝိပါကတပ္ပနေန-ဝိပါကခံရခြင်း၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ အတိဒါရုဏေန-အလွန်
ကြမ်းကြုတ်သော၊ အပါယဒုက္ခေန-အပါယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊
တပွတိ-ပူပန်၏။ ပါပကာရိတိ-ပါပကာရိဟူသည်ကား၊ နာနပ္ပကာရဿ-
အထူးထူး အပြားပြားသော၊ ပါပဿ-ယုတ်မာသော အကုသိုလ်ကံကို၊
ကတတ္တာ-ပြုတတ်သောပုဂ္ဂိုလ်တည်း၊ ဥဘယတ္တာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝုတ္တပ္ပ
ကာရေန-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားရှိသော၊ ဣမိနာတပ္ပနေန-ဤပူပန်ခြင်း
ဖြင့်၊ ဥဘယတ္တတပွတိနာမ-နှစ်ပါးစုံသောဘဝ၌ ပူပန်သည်မည်၏။ ပါပံမေ
တိ-ပါပံမေဟူသည်ကား၊ ဟိ-ထိုစကားဆိုသင့်စွာ၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
ကမ္မတပ္ပနေန-ကံ၏ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ တပ္ပန္နော-ပူပန်ဆင်းရဲလျက်၊ မေ-ငါ
သည်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ကတံ-ပြုခဲ့ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊ တပွတိ-ပူပန်၏။ အပ္ပ
မတ္တကံ-အနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်သော၊ တံတပ္ပနံ-ထိုပူပန်ခြင်း ရှိသော အ
ကုသိုလ်ကံသည်၊ ဝိပါကတပ္ပနေန-အကျိုးပေးရာ၌ ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ တပ္ပန္နော-
ပူပန်ဆင်းရဲသည်ရှိသော်၊ ဘိယျော-လွန်စွာ၊ တပွတိ-ပူပန်၏၊ ဒုဂ္ဂတိ-ဂတော
တိ-ဂတောဟူသည်ကား၊ အဘိဗရူသေန-အလွန်ကြမ်းကြုတ်သော၊ တပ္ပနေ
န-ပူပန်ခြင်းဖြင့်၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ တပွတိ-ပူပန်ဆင်းရဲ၏။ ဣတိ
အတ္ထော-ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဗဟု-များစွာသော သူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော-သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနဿ-လူများ အပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသော၊ ဒေသနာ-ဒေသနာသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

ဒွါဒသမံ-သော၊ ဒေဝဒတ္တဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိသမတ္တော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၃-သုမနဒေဝီဝတ္ထု

ဒေဝဒတ်ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ သုမနဒေဝီ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏ အဖွင့်ကိုပြုခြင်းငှာ အရှင်ဗုဒ္ဓသောသဆရာသည် “ဣဇနန္ဒတိ” စသည်ကို မိန့်တော်မူ၏။

ဣဇနန္ဒတိတိ ဣမံဒေသနံ-ဣဇနန္ဒတိစသော ဤတရား ဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ - ဘုရားမြတ်စွာသည်၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော - နေတော်မူစဉ်၊ သုမနဒေဝီ - သုမန ဒေဝီကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ - ထိုစကား သင့်စွာ၊ သာဝတ္ထိယံ - သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဒေဝသိကံ - နေ့တိုင်း၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ-အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဒွေဘိက္ခုသဟဿာနိ-နှစ်ထောင်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓန္တိ-ဆွမ်းစားကုန်၏၊ ဝိသာခါယ မဟာဥပါသိကာယ-ဝိသာခါမည်သောဒါယိကာမကြီး၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ တထာ-ထိုအတူ နှစ်ထောင်သောရဟန်းတို့သည်၊ ဘုဒ္ဓန္တိ-ဆွမ်းစားကုန်၏၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ယောယော-အကြင်အကြင်သူသည်၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒါတုကာမော-ပေးလိုသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သောသော-ထိုထိုသူသည်၊ တေသံဥဘိန္တံ-ထိုအနာထပိဏ္ဍိဝိသာခါတို့၏၊ ဩကာသံ-အားလပ်သောအခွင့်ကို၊ လဘိတော-ရမှသာလျှင်၊ ကရေတိ-ပြုရ၏၊ ကာရဏာ-အကြောင်းသည်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း ဟူမူကား၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဒါနဂ္ဂံ-အလှူပေးရာဖြစ်သော မဏ္ဍပ်တင်းကုပ်သို့၊ အနာထပိဏ္ဍိကောဝါ-အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေးသည်လည်းကောင်း၊ ဝိသာခါဝါ-ဝိသာခါသည်လည်းကောင်း၊ အာဂတာတိ-

လာကုန်၏လောဟု၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေးလတ်သော်၊ နာဂတာတိ-မလာကုန်ဟူ၍၊
 ဝုတ္တေ-သော်၊ သတသဟဿံ-တသိန်းသောအသပြာကို၊ ဝိဿေဇေတွာ-
 စွန့်၍၊ ဧတံ ကတဒါနံပိ - ဤသို့ပြုအပ်သော အလှူသည်လည်း၊ ကိံဒါနံ
 နာမ-အဘယ်အလှူ မည်လေရာအံ့နည်း၊ ဣတိဂရဟန္တိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ကုန်၏၊
 ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဧတ ဥဘောပိ-ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့သည်လည်း၊
 ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်းသံဃာ၏၊ ရုစိဉ္စ-နှစ်သက်အားရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 အနုစ္ဆဝိကကိစ္စာနိစ-လျှောက်ပတ်သော ကိစ္စတို့ကို လည်းကောင်း၊ အတိ
 ဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်၏၊ တေသု-ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့
 သည်၊ ဝိစရန္တေသု-စီရင်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ စိတ္တရူပံ-
 စိတ်အားလျော်စွာ၊ ဘုဉ္ဇန္တိ-စားကုန်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဒါနံ-အလှူ
 ကို၊ ဒါတုကာမာ-ပေးလိုကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ဒပ်သိမ်းကုန်သောသူတို့သည်၊
 တေ-ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ပင့်ခေါ်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကုန်
 ၏၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ တေ-ထိုအနာထပိဏ် ဝိသာခါတို့သည်၊ အတ္တနော
 အတ္တနော-မိမိ မိမိ၏၊ ဃရေ-အိမ်၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့ကို၊ ပရိဝိသိတံ-
 လုပ်ကျွေးခြင်းငှာ၊ နလဘန္တိ-မရကုန်၊ တတော-ထိုသို့ မရသောကြောင့်၊
 ဝိသာခါ-သည်၊ ကောနုခေါ-အဘယ်သူသည်၊ မမဋ္ဌာနေ-ငါ့အရာ၌၊ ဌတွာ-
 တည်၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဝိသိဿတိ-လုပ်ကျွေး နိုင်အံ့
 နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဥပဓာရေန္တိ-စူးစမ်းဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ ပုတ္တဿ-သား
 ၏၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ တံ-ထိုသွီးကို၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဌာနေ-
 အရာ၌၊ ထပေသိ-ထား၏၊ သာ-ထိုသွီးသည်၊ တဿာ-ထိုဘွားမ ဝိသာခါ
 ၏၊ နိဝေသနေ-အိမ်၌၊ ဘိက္ခုသံဃဿ - ရဟန်းသံဃာအား၊ ပရိဝိသတိ-
 လုပ်ကျွေး၏၊ အနာထပိဏ္ဏိကောပိ-အနာထပိဏ် သူဌေးသည်လည်း၊ မဟာ
 သုဘဒ္ဒနာမ-မဟာသုဘဒ္ဒါမည်သော၊ ဇေဋ္ဌဓိတရံ-သွီးအကြီးကို၊ ထပေသိ-
 မိမိအရာ၌ထား၏၊ သာ-ထိုသွီးအကြီးသည်၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့၏၊ ဝေယျာ
 ဝစ္စံ-အမှုကြီးငယ်ကို၊ ကရေန္တိ-ပြုလျက်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သုဏန္တိ-နာလျက်၊
 သောတာပန္နောဟုတွာ - သောတာပန်ဖြစ်၍၊ ပတိကုလံ-လင်အိမ်သို့၊ အဂမာ
 သိ-လိုက်ရလေ၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ စူဠသုဘဒ္ဒံ-စူဠသုဘဒ္ဒါကို၊ ထပေသိ-
 ထား၏၊ သာပိ-ထိုစူဠသုဘဒ္ဒါသည်လည်း၊ တထေဝ-ထိုအစ်မအတူသာလျှင်၊

ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ သောတာပန္နောဟုတွာ-သောတာပန်ဖြစ်၍၊ ပတိကုလံ
 ဂတာ-လင်အိမ်သို့ သွားရလေ၏။ အထ-ထိုနောင်မှ၊ သုမနဒေဝီနာမ-သုမန
 ဒေဝီအမည်ရှိသော၊ ကနိဋ္ဌမိတရံ၊ သွီးငယ်ကို၊ ထပေသိ-ထား၏။ သာပန-
 ထိုသုမနဒေဝီသည်ကား၊ သကဒါဂါမိဖလံ-သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်
 ၍၊ ကုမာရိကာဝ-သတို့သွီးငယ်သာလျှင်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ တထာရူပေန-ထိုသို့
 သဘောရှိသော၊ အဖာသုကေန မချမ်းသာသော၊ အာတုရာ - ကျင်နာစွာ
 သော အနာရောဂါ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊ အာဟာရူပဓမ္မဒံ-အစာ အာဟာရ
 ပြတ်ခြင်းကို၊ ဂတွာ-ပြု၍၊ ပိတရံ-အဘကို၊ ဒဠကာမော ဟုတွာ-ဖူးမြင်
 လိုသောကြောင့်၊ ပက္ခောသာပေသိ - ခေါ်စေ၏။ သော - ထိုအနာထပိဏ်
 သူဌေးသည်၊ ကေသ္မိံဒါနဂ္ဂေ-တခုသော အလှူတင်းကုပ်၌၊ တဿာ-ထိုသုမန
 ဒေဝီ၏၊ သာသနံ-မှာထားလိုက်သော သတင်းစကားကို၊ သုတွာဝ-ကြား၍
 လျှင်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ အမ္မ သုမန-ချစ်သွီးသုမန၊ ကိံ-အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊
 ဣတိအာဟ-ဤသို့မေး၏၊ သာပိ-ထိုသုမနဒေဝီသည်လည်း၊ နံ-ထိုအနာထပိဏ်
 ကို၊ တာတ ကနိဋ္ဌဘာတိက-ချစ်မောင်ငယ်၊ ကိံ-အဘယ်သို့နည်း၊ ဣတိအာ
 ဟ-ဤသို့မေး၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဝိလပသိ-ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းသလော၊
 ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ကနိဋ္ဌဘာတိက - မောင်ငယ်၊ န ဝိလပါမိ - မယောင်
 ယမ်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဘာယာသိ-သင်ကြောက်သလော၊
 ဣတိ-ဤသို့ မေးမြန်းသည်ရှိသော်၊ ကနိဋ္ဌဘာတိက-မောင်ငယ်၊ နဘာယာမိ-
 ငါမကြောက်၊ ဣတိဇ္ဈေကံ-ဤမျှလောက်သော စကားကို၊ ဝတွာယေဝ-
 ဆို၍သာလျှင်၊ ကာလမကာသိ - စုတေခြင်းကို ပြုလေ၏။ သောသေဠိ-ထို
 အနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ သောတာပန္နော-သောတာပန်သည်၊ သမာနောပိ-
 ဖြစ်လျက်မူလည်း၊ ဝိဟရံ-သွီးကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ ဥပ္ပန္နသောကံ-ဖြစ်သော
 ကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းကို၊ အဓိဝါသေတုံ-သည်းခံခြင်းငှာ၊ အသက္ခောန္တော-
 ဟည်တံစေခြင်းငှာ မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတု-သွီး၏၊ သရီရ ကိစ္စံ-
 အကောင်ဖုတ်သောအမှုကို၊ ကာရေတွာ-ပြုစေလျက်၊ ရောဒန္တာ-ငိုကြွေး
 လျက်၊ သတ္တုသန္တိကံ-ဘုရားအသံတော်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွားသည်ရှိသော်၊ ဂဟ
 ပတိ-သူဌေးကြီး၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဒုက္ခိ-နှလုံးဆင်းရဲခြင်းရှိလျက်၊ ဒုမ္မ
 နော-နှလုံးမသာယာခြင်းရှိလျက်၊ အဿုမုခေါ-မျက်ရည်ဖြင့် ပြည့်သော

မျက်နှာရှိလျက်၊ ရောဒမာနော-ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ အာဂတောသိ-ရောက်
လာဘိသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဇီတာ-သွီးဖြစ်သော၊ သုမနဒေဝိ-သုမနဒေဝိ
သည်၊ ကာလံ-စုတေခြင်းကို၊ ကတာ-ပြု၏၊ ဣတိအာဟ ဤသို့ လျှောက်၏၊
အထ-ယိုသို့စုတေရာ၌၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ သောစသိနု-စိုးရိမ်လေဘိ
သနည်း၊ သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံသော သူတို့၏၊ မရဏံ-သေခြင်းသည်၊ ကေသိကံ
နန-စင်စစ် မလွဲသောသဘောအမှန် မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်
မူ၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ တေ-ဤသေရခြင်းသဘောကို၊ တနာမိ-အကျွန်ုပ်သိပါ
၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဇီတာ-သွီးသည်၊ ဝေရူပါနာမ-ဤသို့သဘောရှိသော
ဂုဏ်ကျေးဇူးရှိလျက်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဇီတာ-သွီးသည်၊ ဟိရောတ္တပ္ပသမ္ပန္နာ-
အရှက်အကြောက်နှင့်ပြည့်စုံ၏၊ သာ-ထိုသို့သဘောရှိသောသွီးသည်၊ မရဏ
ကာလေ-သေခါနီးအခါ၌ သတိ-သဘိကို၊ ပစ္စုပဋ္ဌာပေတုံ-ခိုင်ခံ့ မြဲမြံစွာ
တည်စေခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိလပမာနာ-
ယောင်ယမ်း မြည်တမ်းလျက်၊ မတာ-သေခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊
တေန-ထိုကြောင့်၊ အနုပ္ပကံ-အတိုင်းမသိသော၊ ဒေါမနဿ-နှလုံးမသာယာ
ခြင်းသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိ
သော်၊ မဟာသေဋ္ဌိ-သူဌေးကြီး၊ တာယ-ထိုသွီးသည်၊ ကိံပန-အဘယ်သို့လျှင်၊
ကထိတံ-ယောင်ယမ်းဆိုချစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ တံ-ထိုသွီးကို၊ အမ္မ သုမနေတိ-ချစ်သွီး
သုမနဟူ၍၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၏၊ အထ-ထိုသို့ခေါ်သောအခါ၌၊ မံ-အကျွန်ုပ်
ကို၊ တာတကနိဋ္ဌဘာတိက-ချစ်မောင်ငယ်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိအာဟ-
ဤသို့ဆိုခဲ့၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဝိလပသိ-သင်ယောင်ယမ်းသလော၊ ဣတိဝုတ္တေ-
ဤသို့မေးပြန်သည်ရှိသော်၊ ကနိဋ္ဌဘာတိက-မောင်ငယ်၊ နဝိလပါမိ-ငါ
မယောင်ယမ်း၊ ဣတိ - ဤသို့ဆိုပြန်ခဲ့၏၊ အမ္မ - ချစ်သွီး၊ ဘာယသိ-သင်
ကြောက်သလော၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မေးပြန်သည်ရှိသော်၊ ကနိဋ္ဌဘာတိက-
မောင်ငယ်၊ နဘာယာမိ-ငါမကြောက်၊ ဣတိတ္တေကံ - ဤမျှလောက်သော
စကားကို၊ ဝတော-၍၊ ကာလံ-စုတေခြင်းကို၊ အကာသိ - ပြုလေခဲ့၏၊ ဣတိ-
ဤသို့လျှောက်သောအခါ၌၊ နံ-သူဌေးကို၊ ဘဂဝါ - ဘုရားရှင်သည်၊ မဟာ

သေဋ္ဌိ-သူဌေးကြီး၊ တေ-သင်၏၊ ဓိတာ-သွီးသည်၊ နဝိလပတိ-မယောင်ယမ်း၊
 ဣတိအာဟ-မူ၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ အထ-ထိုသို့မယောင်ယမ်းဘဲလျက်၊ ကသ္မာ-
 ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆိုလေဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလျှောက်
 သည်ရှိသော်၊ ကနိဋ္ဌတ္တာယေဝ-ငယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်သာလျှင်၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ ဂဟပတိ-သူဌေးကြီး၊ တေ-သင်၏၊ ဓိတာ - သွီးသည်၊
 မဂ္ဂဖလေဟိ-မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်၊ တယာ-သင့်ထက်၊ မဟလ္လိကာ-ကြီး၏၊ ဟိ-ထို
 စကားသင့်စွ၊ တံ-သင်သည်၊ သောတာပန္နော-သောတာပန်တည်း၊ တေ-
 သင်၏၊ ဓိတာပန-သွီးသည်ကား၊ သကဒါဂါမိနိ-သကဒါဂါမ်တည်း၊ သ-
 ထိုသွီးသည်၊ မဂ္ဂဖလေဟိ-မဂ်ဖိုလ်တို့ဖြင့်၊ တယာ-သင့်ထက်၊ မဟလ္လကတ္တာ-
 ကြီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ တံ-သင့်ကို၊ ဧဝံ-ဤသို့ မောင်ငယ်ဟူသောစကား
 ဖြင့်၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဧဝံ-ဤသို့
 အမှန်ပင်ဖြစ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ ဂဟပတိ-သူဌေး
 ကြီး၊ ဧဝံ-ဤသို့ မချွတ်မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
 ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကုဟိ-အဘယ်ကံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဂဟပတိ-သူဌေးကြီး၊ ဝုသိဘဘဝနေ-တုသိဘာ
 နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား၊ မမဓိတာ-အကျွန်ုပ်သွီးသည်၊ ဣဝ-ဤလူ့ပြည်၌၊ ဉာတကာနံ အန္တ
 ရေ-ဆွေမျိုးတို့၏အကြား၌၊ နန္ဒမာနာ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဝိစရိ
 တွာ-ကျင်လည်၍၊ ဣတော-ဤလူ့ပြည်မှ၊ ဂန္ဓာပိ-သွား၍လည်း၊ နန္ဒဌာ
 နေယေဝ-နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ရာ၌လျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသူဌေးကို၊ သတ္တာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဂဟပတိ-သူဌေးကြီး၊ အာမ-ဪဖြစ်သည်မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်ပြီးသော်၊
 ဂဟဌာဝဂါ-လူတို့မူလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပဗ္ဗဇိတာဝဂါ-ရဟန်းတို့ မူလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပမတ္တာနာမ-မမေ့မလျော့သော သူတို့မည်သည်၊ ဣဝ
 လောကေစ-ဤဘဝ၌၎င်း၊ ပရလောကေစ-တမလွန်ဘဝ၌၎င်း၊ နန္ဒန္တိယေ
 ဝ-နှစ်သက်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံ
 ဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၁၈၊ ဂဟပတိ-သုဌေးကြီး၊ ကတပုညော-အထူးထူး အပြားပြားပြုအပ်
ပြီးသော ကောင်းမှုရှိသောသူသည်၊ ဣဓ-ဤလောက၌၊ နန္ဒတိ-ကံကို နှစ်
သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏၊ ပေစ္စ-တမလွန်ဘဝ၌၊ နန္ဒတိ - အကျိုးကို
နှစ်သက်ခြင်းဖြင့် ဝမ်းမြောက်၏၊ ဥဘယတ္ထ-ဘဝနှစ်ပါး၌၊ နန္ဒတိ-နှစ်ပါး
အပြားရှိသော နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်ဝမ်းမြောက်၏၊ မေ-ငါသည်၊ ပုည-ကောင်း
မှုကို၊ ကတန္တိ-ပြုအပ်ပြီဟူ၍၊ နန္ဒတိ-ကံကိုနှစ်သက်၏၊ သုဂတိဂတော-
သုဂတိဘဝသို့ ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ ဘိယျော-လွန်စွာ၊ နန္ဒတိ-ကံ၏အကျိုးကို
နှစ်သက်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ဣဓာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဓလောကေ-ဤလောက
၌၊ ကမ္မနန္ဒနေန-ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်၏၊
ပေစ္စာတိ-ဟူသည်ကား၊ ပရလောကေ - ဘဝတပါး၌၊ ဝိပါကနန္ဒနေန-
အကျိုးကို နှစ်သက်ခြင်းဖြင့်၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက်၏၊ ကတပုညောတိ-ဟူသည်
ကား၊ နာနပ္ပကာရဿ-အထူးထူးအပြားပြားသော၊ ပုညဿ-ကောင်းမှုကို၊
ကတတ္တာ-ပြုတတ်သောသူတည်း၊ ဥဘယတ္တာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဓ-ဤ
ဘဝ၌၊ မေ-ငါသည်၊ ကုသလံ-ကုသိုလ်ကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-ငါသည်၊
ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ အကတံ-မပြုအပ်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက်၏၊
ပရတ္ထ-တမလွန်ဘဝ၌၊ ဝိပါကံ-အကျိုးဆက်ကို၊ အနုဘဝန္တော-ခံစားလျက်၊
နန္ဒတိ-၏၊ ပုညံမေတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဓ-ဤဘဝ၌၊ နန္ဒနတောပန-နှစ်
သက်ခြင်းရှိသောသူသည်ကား၊ မေ-ငါသည်၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကတန္တိ-
ပြုအပ်ပြီဟူ၍၎င်း၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက်၏၊ သောမနဿမတ္တေနေဝ-ဝမ်းမြောက်
ကာမျှဖြင့်လျှင်၊ ကမ္မနန္ဒနံ-ကံကိုနှစ်သက်ခြင်းကို၊ ဥပါဒါယ-စွဲ၍၊ ဘိယျော-
လွန်စွာ၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိပါကနန္ဒနေနပန-အကျိုးကိုနှစ်
သက်ခြင်းဖြင့်ကား၊ သုဂတိ-သုဂတိဘဝသို့၊ ဂတော-သွား၏၊ သတ္တပညာသ
ဝဿကောဋီယော-ငါးဆဲ ခုနစ်ကုဋေသော နှစ်တို့ပတ်လုံး၎င်း၊ သဋ္ဌိစဝဿ
သတသဟဿာနိ-အနှစ်ခြောက်ဆန်းတို့ ပတ်လုံး၎င်း၊ ဒိဗ္ဗသမ္ပတ္တိ-နတ်၏
စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘဝန္တော-ခံစားလျက်၊ တုသိတပုရေ-တုသိတာနတ်ပြည်
၌၊ အကိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ နန္ဒတိ-နှစ်သက်၏၊ ဣတိအဟော - ဤကား
အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဗဟု - များစွာသောသူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော၊ သောတာပန်အစရှိသည်တို့သည်၊ အဟေသို-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

တေရသမံ-သော၊ သုမနဒေဝိဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိသမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၁-ယမကဝဂ္ဂ၊ ၁၄-ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု၊

သုမနဒေဝိဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အဖွင့်ကို ပြုပြီး၍ ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏အဖွင့်ကို ပြုလိုရကား “ဗဟုမ္ပိစေတိ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဗဟုမ္ပိစေတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-ဗဟုမ္ပိစေ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဇေတဝနေ - ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူလျက်၊ ဒွေသဟာယကေ-လူလက်ထက်က အဆွေခင်ပွန်း ဖြစ်သော ရဟန်းနှစ်ဦးတို့ကို၊ အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ သာသတ္ထိဝါသိနော-သာဝတ္ထိပြည်၌နေကုန်သော၊ သဟာယကာ-သုငယ်ချင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေကုလပုတ္တာ-အမျိုးသားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သတ္ထု-ဘုရားသခင်၏၊ ဓမ္မဒေသနံ-တရားဒေသနာကို၊ သုတွာ-၍၊ ကာမေ-ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပဟာယ-ပယ်၍၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ဥရံ-ရင်ကို၊ ဒတွာ-၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ ပဉ္စဝဿာနိ-ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာနံ - ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုသို့၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်၍၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ ဓရံ-ဓရကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေး၍၊ ဝိပဿနာဓုရဉ္စ-ကမ္မဋ္ဌာန်း ဘာဝနာစီးဖြန်းခြင်း ဟူသော ဝိပဿနာဓုရကို လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဓုရဉ္စ-စာပေကျမ်းဂန်သင်ကြားခြင်း ဟူသော ဂန္ဓဓုရကိုလည်းကောင်း၊ ဝိတ္တာရတော-အကျယ်အားဖြင့်၊ သုတွာ-နာ၍၊ ဧကော-ရဟန်း တပါးသည်၊ ဘန္ဓေ-အရှင်ဘုရား၊ တာဝ-စွာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မဟလ္လကကာလေ-ကြီးရင့်

အိုမင်းသောအခါ၌၊ ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းပြုရ၏၊ ဂန္ဓဓရံ-ဂန္ဓဓရကို၊ ပူရေ
တုံ-ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ၊ သက္ခိယာမိ-မတတ်နိုင်၊ ဝိပဿနာဓရံပန-ဝိပဿနာ
ဓရကိုကား၊ ပူရေသာမိ-ဖြည့်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ လျှောက်ပြီးသော်၊ ယာဝ
အရဟတ္တ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်သည်တိုင်အောင်၊ ဝိပဿနာဓရံ-ဝိပဿ
နာဓရကို၊ ကထာပေတွာ-ဟောစေ၍၊ သန္ဓေန္တော-စေ့ဆော်လျက်၊ ဝါယ
မန္တော-လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွ၊
အရဟတ္တံ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏၊ ဣတရောပန-တယောက်
သော ရဟန်းသည်ကား၊ အဟံ-သည်၊ ဂန္ဓဓရံ-ဂန္ဓဓရကို၊ ပူရေတုံ-ပြည့်
ခြင်းငှာ၊ သက္ခိယာမိ-စွမ်းနိုင်အံ့၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ အနုက္ကမေန-
အစဉ်အားဖြင့်၊ တိပိဋကံ-ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဘုရား
စကားတော်ကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ-သင်ကြား၍၊ တထာဂတဌာနေ-မြတ်စွာဘုရား
အရာ၌တည်၍၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ကထေသိ-ဟော၏၊ သရဉာဉ်-ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယ်
ခြင်းကို၊ ဘဏသိ-ရွတ်ဆို၏၊ ပဉ္စန္ဒံ ဘိက္ခုသတနံ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့
အား၊ ဓမ္မံ-ကို၊ ဝါစေန္တော-ပို့သသင်ကြားစေလျက်၊ ဝိစရတိ-သွားလာ၏၊
အဌာရသန္တံ မဟာဂဏာနံ-တစ်ရှစ်ရပ်သော ဂိုဏ်းအကြီးတို့၏၊ အာစရိ
ယော-ဆရာသည်၊ အဟောသိ-၏၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ သတ္ထုသန္တိကေ-
ဘုရားအထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဣတရဿ
ထေရဿ-အဘော်ဖြစ်သော ရဟန္တာမထေရ်၏၊ ဝသနဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊
ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တဿ-ထိုမထေရ်၏၊ ဩဝါဒေ-အဆုံးအမ၌၊ ဌတွာ-တည်၍၊
အရဟတ္တံ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ ထေရံ-မထေရ်ကို၊ ဝန္တိတွာ-
ရှိခိုး၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ ဒဠကမာ-ဖူးမြင်လိုကုန်သည်၊ အမှာ-
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိဝဒန္တိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ထေရော-မထေရ်သည်၊ အာဝုသော-
ငါ့ရှင်တို့၊ ဂစ္ဆထ-သွားလေကုန်၊ မမ ပစနေန-ငါ၏စကားဖြင့်၊ သတ္တာရံ-
ဘုရားသခင်ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ အသိဘိမဟာထေရေ-ရှစ်ကျိပ်သောမဟာ
ထေရ်တို့ကို၊ ဝန္တထ-ရှိခိုးလေကုန်လော့၊ မေ-ငါ၏၊ သဟာယကထေရံပိ-
အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ဘူးသော မထေရ်ကိုလည်း၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အာစရိ
ယော-ဆရာသည်၊ တုမေ-သင်တို့ကို၊ ဝန္တတိဘိ-ရှိခိုး၏ဟူ၍၊ ဝဒထ-ဆိုလေ
ကုန်လော့၊ ဣတိပေသေသိ-ဤသို့စေ၏၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊

ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ သတ္တဝါရဉ္စ-ဘုရားသခင်ကို လည်းကောင်း၊
 အသီတိမဟာထေရေစ-ရှစ်ကျိပ်သောမထေရ်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝန္တိတော-
 ရှိခိုး၍၊ ထေရဉ္စ-ကိုလည်း၊ ဝန္တိတော-၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အမှာကံ-ငါ
 တို့၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ တုမေ-အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဝန္တတိတိ-ရှိခိုး
 ၏ဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ ဣတရေနစ-ဤမှတပါးသော ဂန္ဓဓုရကိုအားထုတ်
 သော ရဟန်းသည်လည်း၊ ဒေသော-ဤရဟန်းသည်၊ ကောနာမ-အဘယ်သို့
 အမည်ရှိသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ တုမှာကံ-
 အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သဟာယကော-အဆွေခင်ပွန်းရဟန်းတည်း၊ ဣတိဝဒန္တိ-
 ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ထေရေ-မထေရ်တို့ကို၊ ပုနပ္ပုနံ-အတန်တလဲလဲ၊
 သာသနံ-သတင်း စကားကို၊ ပဟိဏန္တေ-စေသည်ရှိသော်၊ သောဘိက္ခု-
 ထိုရဟန်းသည်၊ ထောကံ-အတန်ငယ်၊ ကာလံ-အခါကို၊ သဟိတော-သည်းခံ
 ၍၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ သဟိတံ-သည်းခံခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-
 မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ တုမေ-
 အရှင်ဘုရားတို့ကို၊ ဝန္တတိတိ-ရှိခိုး၏ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-ဆိုလတ်သော်၊ ဒေသော-
 ဤရဟန်းသည်၊ ကော-အသနည်း၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ တုမှာကံ-သင်
 တို့၏၊ သဟာယက ဘိက္ခု-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောရဟန်းတည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ သန္တိကေ-
 အထံ၌၊ ဒီသနိကာယာဒိသု-ဒီသနိကာယ် စသည်တို့တွင်၊ အညတရော
 နိကာယော-တပါးပါးသောနိကာယ်ကို၊ ဂဟိတံကိံ ပန-သင်အပ်သလော၊
 တီသုပိဋကေသု-ပိဋကတ်သုံးပုံတို့တွင်၊ ဧကံပိဋကံ-တခုခုသော ပိဋကတ်ကို၊
 ဂဟိတံကိံ ပန-သင်အပ်သလော၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မေးပြီး၍၊ စတုပ္ပဒိကံ
 ဂါထံ-လေးပါးရှိသောဂါထာကို၊ နဇာနာသိ-မသိ၊ ပံသုကူလံ-ပံသုကူကို၊
 ဂဟေတော-ကောက်ယူ၍၊ ပဗ္ဗဇိတကာလေယေဝ-ရဟန်းပြုသောအခါမှ စ၍
 လျှင်၊ အရညံ-တောကျောင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌော-ဝင်၏၊ ဗဟူ-များစွာကုန်သော၊
 အန္တေဝါသိကေ-အတွင်းတပည့်တို့ကို၊ လဘိဝတ - ရလေစွတကား၊ ဣတိ
 ဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ အာဂတကာလေ - လာသောအခါ
 ၌၊ မယာ-ငါသည်၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတံ-မေးခြင်းငှာ၊ ဝန္တတိတိ-သင့်
 ၏ဟု၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊

ထေရော-မထေရ်သည်။ သတ္တဝံရံ - ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဠု-ဖူးမြင်ခြင်းငှာ၊ အာဂတော - လာလတ်သော်၊ သဟာယကဿ ထေရဿ - အဆွေခင်ပွန်းမထေရ်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပတ္တစီဝရံ-သပိတ်သင်္ကန်းကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဂန္ဓာ-၍၊ သတ္တာရဉ္စေတ - ဘုရားသခင်ကို၎င်း၊ အသီတိ မဟာထေရေစ-ရှစ်ကျိပ်သော မဟာထေရ်တို့ကို၎င်း၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ သဟာယကဿ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော ရဟန်း၏၊ ဝသနဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ပစ္စာဂမိ-ပြန်လာ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုညွှတ်သည် ရဟန်းအား၊ သော-ထိုကျောင်းနေ ရဟန်းသည်၊ ဝတ္တံ-ဝတ်ကို၊ ကာရေတွာ - ပြုစေ၍၊ သမပ္ပမာဏံ-တူမျှသောပမာဏရှိသော၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူစေ၍၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိဿာမိတိ-မေးအံ့ဟူ၍၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ တသ္မိံခဏေ-ထိုခဏ၌၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ သေ-ဤရဟန်းသည်၊ ဧဝရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ မမပုတ္တံ-ငါ့သားကို၊ ဝိဟေဌေတွာ - ညှဉ်းဆဲပင်ပန်းစေခြင်းကြောင့်၊ နိရယေ-ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တေယျာသိ-ဖြစ်လေရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ အောက်မေ့တော်မူလျက်၊ တသ္မိံ-ထိုရဟန်း၌၊ အနုကမ္ပာယ-သနားတော်မူလှသဖြင့်၊ ဝိဟာရစာရိကံ - ကျောင်းစဉ် ဒေသစာရီ ကြွခြင်းကို၊ စရန္တောဝိယ-ကြံသွားတော်မူသကဲ့သို့၊ တေသံ-ထိုရဟန်းတို့၏၊ နိသိန္နဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြံသွားတော်မူ၍၊ ပညတ္တဝရ ဗုဒ္ဓါသနေ-ခင်းထားအပ်သော မြတ်သောဘုရားနေရာ၌၊ နိသီဒိ-၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရပ်၌၊ နိသိဒန္တာ-နေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါသနံ-ဘုရားနေရာကို၊ ပညာပေတွာဝ-ခင်း၍လျှင်၊ နိသိဒန္တိ-နေကုန်ရာ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ပကတိ ပညတ္တေယေဝ-ပကတိ ခင်းထားမြဲသာလျှင် ဖြစ်သော၊ အာသနေ-နေရာ၌၊ နိသီဒိ- နေတော်မူ၏၊ နိသဇ္ဇပန-နေပြီး၍ကား၊ ဂန္ထကဘိက္ခု - ဂန္ထဓုရနှင့်ပြည့်စုံသော ရဟန်းကို၊ ပဌမဈာနေ-ပဌမဈာန်၌၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေးပြီး၍၊ တသ္မိံ-ထိုရဟန်းသည်၊ ကတိတေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒုတိယဈာနံ - ဒုတိယဈာန်ကို၊ အာဒိံကတွာ-အစပြု၍၊ အဋ္ဌသု သမာပတ္တိသုပိ-ရှစ်ပါးသော သမာပတ်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ရူပါရူပေသုစ- ရူပဈာန် အရူပဈာန်တို့၌လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ ဣတရော-ဂန္ထဓုရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဗ္ဗ-

အလုံးစုံကို၊ ကထေသိ-ဖြေ၏၊ အထ ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုရဟန်းကို၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂေ-သောတာပတ္တိမဂ်၌၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ ဣတရော-ဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထေတုံ-ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-နိုင်၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ခိဏာသဝထေရ်-ရဟန္တာမထေရ်ကို၊ ပုစ္ဆိ-၏၊ ထေရော-ရဟန္တာမထေရ်သည်၊ ကထေသိ-ဖြေဆို၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ သာဓု-ကောင်းစွာ၊ ဣတံ-ဤသို့၊ အဘိနန္ဒိတော-နှစ်သက်တော်မူ၍၊ သေသမဂ္ဂေသုပိ-ကြွင်းသောမဂ်တို့၌လည်း၊ ပဋိပ-ဉ္စိယာ - အစဉ်အတိုင်း၊ ပဉ္စ-ပြဿနာကို၊ ပုစ္ဆိ-မေးတော်မူ၏၊ ဂန္ထကော-ဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကေမိ-တခုသောပြဿနာကိုမျှလည်း၊ ကထေတုံ-ဖြေဆိုခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-နိုင်၊ ခိဏာသဝေါ-ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုစ္ဆိတံ-မေးတိုင်း မေးတိုင်းသော ပြဿနာကို၊ ကထေသိ-ဖြေ၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ စတုသုပိ-လေးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဌာနေသု-အရာတို့၌၊ တဿ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ သာဓုကာရံ - ကောင်းချီးကို၊ အဒါသိ-ပေးတော်မူ၏၊ တံ-ထိုကောင်းချီးပေးသံကို၊ သုတော-၍၊ ဘူမဒေဝေ-ဘူမဇိုင်းနတ်တို့ကို၊ အာဒိ - ကတော-အစပြု၍၊ ယာဝ ဗြဟ္မလောကာ-ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် နေကုန်သော၊ သဗ္ဗာ ဒေဝတာစေတ-အလုံးစုံသော နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ နာဂသုပဏ္ဏာစ-နဂါး ဂဠုန် ထို့သည် လည်းကောင်း၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးသံကို၊ အဒံသု-ပေးကုန်၏၊ တံ သာဓုကာရံ-ထိုကောင်းချီးပေးသံကို၊ သုတော-၍၊ တဿ-ထိုဂန္ထဓရပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အန္တေဝါသိကာစေတ-အန္တေဝါသိက တပည့်တို့သည်၎င်း၊ သဒ္ဓိဝိဟာရိကာစ-သဒ္ဓိဝိဟာရိက တပည့်တို့သည်၎င်း၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဥဇ္ဈာယိံ သု-ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချကုန်၏၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဧတံ-ဤပြဿနာ မေးခြင်းကို၊ ကိံ နာမ-အဘယ်ကြောင့်၊ ကတံ-ပြုဘိသနည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံဘခုသော ကျမ်းဂန်ကို၊ အဇာနန္တဿ-မသိသော၊ မဟလ္လကထေရဿ-မထေရ်ကြီးအား၊ စတုသုဌာနေသု-လေးပါးသော အရာတို့၌၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးသံကို၊ အဒါသိ-ပေးလေဘိ၏၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ သဗ္ဗပရိယတ္တိဓရဿ-အလုံးစုံ ပရိယတ်ကို ဆောင်သော၊ ပဉ္စန္ဒဘိက္ခုသတာနံ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့၏၊ ပမုခဿ-အကြီးအကဲ ဖြစ်သော၊ အာစရိယဿ ပန - ဆရာအားကား၊ ပသံသ မဉ္ဇမ္မိ-ချီးမွမ်းကာမျှကိုလည်း၊ နကရိ-မပြု၊ ဣတံ-ဤသို့ဆို၏၊ အထ-ထိုသို့ကဲ့ရဲ့

သောအခါ၌၊ နေ-ထိုရဟန်းတို့ကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခုဝေ-တို့၊
ဝေ-ဤသို့သောစကားကို၊ ကိံ နာမ-အဘယ့်ကြောင့်လျှင်၊ ကထေထ-ဆိုကုန်
ဘိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးတော်မူ၍၊ ဘသ္မိံ အတ္ထေ-ထိုအကြောင်း
ကို၊ အာရောစိတေ-ကြားလက်သော်၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ တုမှာကံ-သင်တို့
၏၊ အာရောရိယော-ဆရာသည်၊ မမသာသနေ - ငါဘုရား သာသနာတော်၌၊
ဘတိယာ-အနယူသဖြင့်၊ ဂါဝေါ-နွားတို့ကို၊ ရက္ခဏသဒိဋ္ဌိ-သာ-ကျောင်းသော
သူနှင့်တူ၏၊ မယံ-ငါ၏၊ ပုတ္တောပန-သားသည်ကား၊ ယထာရမိယာ-အလို
အားလျော်စွာ၊ ပဉ္စဂေါရသေ-နွားနှိုအရသာငါးပါးတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇနကသာ
မိသဒိသော-သုံးဆောင်ခံစားရသော နွားရှင်နှင့်တူ၏၊ ဣကိတော-ဤသို့ မိန့်
တော်မူ၍၊ ဣမဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၁၉၊ ယောနုရော-အကြင်သူသည်၊ သံဟိတံ ပိဋကတ်သုံးပုံ တည်းဟူ
သော ဘုရားစကားတော်ကို၊ ဗဟုမ္ပိ-မျှားစွာလည်း၊ စေ-အကယ်၍၊ ဘာသ
မာနော-သူတပါးအားသင်ကြားပြောဟော၏၊ သောနုရော-သည်၊ ပမပေတ္တာ-
ဖြစ်၍၊ တက္ကရော-ထိုမိမိဟောပြောသော ပိဋကတ်သုံးပုံကို ကျင့်သည်၊ န
ဟောတိ-မဖြစ်အံ့၊ ပရေသံ-တို့၏၊ ဂါဝေါ-တို့ကို၊ ဂဏယံဂဏယန္တော-ရေတွက်
သော၊ ဂေါပေါ-နွားကျောင်းသောသူကဲ့သို့တည်း၊ သာမညဿ-ရဟန်း
အဖြစ်၏၊ ဘာဂဝါ-အဘို့ကိုကျင့်လေ့ရှိသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်။

၂၀၊ ယောနုရော-အကြင်သူသည်၊ သံဟိတံ ပိဋကတ်သုံးပုံဟု ဆိုအပ်
သော မြတ်စွာဘုရား၏စကားတော်ကို၊ အပ္ပမ္ပိ-အနည်းငယ်မျှလည်း၊ စေ-
အကယ်၍၊ ဘာသမာနော-ဟောပြောသင်ကြားသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ သော
နုရော-သည်၊ ဓမ္မဿ-လောကုတ္တရာတရားကို၊ အနုဓမ္မစာရီ-လျောက်ပတ်စွာ
ကျင့်လေ့ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ရာဂဉ္စ-ရာဂကိုလည်းကောင်း၊ ဒေါသဉ္စ-
ဒေါသကိုလည်းကောင်း၊ မောဟဉ္စ-မောဟကို ထည်းကောင်း၊ ပဟာယ-
ပယ်စွန့်၍၊ သမ္မပ္ပဇာနော-ပညာအဆင်အခြင်နှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ သုဝိမုတ္တ
စိတ္တော-လုံ့မစောက်ကိလေသာမှလွတ်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဣဝေါ-ဤ
လောက၌ အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံဝါ-
ဘဝတပါး၌ အကျွမ်းဝင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်၌ လည်းကောင်း၊
တနည်းကား၊ ဣဝေါ-အဗျတ္တိကဖြစ်သော ခန္ဓာအာယတန ဓာတ်တို့၌လည်း

ကောင်း၊ ဟုရုံဝါ-ဗာဟိရဖြစ်သောခန္ဓာအာယတနခတ်တို့၌လည်းကောင်း၊
အနုပါဒိယာနော-လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့် စွဲလမ်းခြင်း မရှိသည်ဖြစ်
၍၊ သာမညဿ-ရဟန်းအဖြစ်၏၊ သဘာဂဝါ-အဘို့ရှိသည်လည်း၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏၊ ဣတိအဘာသိ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့၌၊ သံဟိတန္တိ-သံဟိတံဟူသော ဤစကားသည်၊ တေ
ပိဋကဿ-ပိဋကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနဿ-ဘုရားစကားတော်၏၊
တေနာမံ-ဤအမည်တည်း၊ တံ-ထိုဘုရားစကားကို။ (ထည့်သည်)။ ။
အာစရိယေစ-ဆရာတို့သို့လည်း၊ ဥပသင်္ကမိက္ခာ-ကပ်၍၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို။
(ထည့်သည်)။ ။ ဥဂ္ဂဏိက္ခာ-သင်ပြီး၍၊ ဗဟံပိ-များစွာလည်း၊ ပရေသံ-
သူတပါးတို့အား၊ ဩဘာသမာနော-ပြောဟောလျက်၊ ဝါစေန္ဓော-ပို့ချ
သည်ရှိသော်၊ တံဓမ္မံ-ထိုတရားကို၊ သုတော-နာ၍၊ ကာရကေန ပုဂ္ဂလေန-
လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုအပ်သော၊ ယံ-အကြင်အမှု
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တက္ကရော-ထိုအမှုကို ပြုတတ်သည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊
ကုက္ကုဋဿ-ကြက်၏၊ ပက္ခိပဟရဏမတ္တံပိ-အတောင်ဖြန့်ခြင်းကို ပြုသော
အခါမျှလည်း၊ အနိစ္စာဒိဝသေန - အနိစ္စအစရှိသော အစွမ်းဖြင့်၊ မနသိ
ကာရံ-အသင့် နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ နပ္ပဝတ္ထေတိ - မဖြစ်စေ၊ ယထာနာမ-
ဥပမာမည်သည်ကား၊ ဧသော - ဤပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒိဝသံ - တနေ့ပတ်လုံး၊
ဘတိယာ-အခဖြင့် ဂါဝေါ-နှားတို့ကို၊ ရက္ခန္ဓော-စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း
သော၊ ဂေါပေါ-နှားကျောင်းသားသည်၊ ပါတောဝ-စောစောကလျှင်၊
နိရဝသေသံ-အကြွင်းမဲ့သော အမှုကို၊ သမ္ပဋိစ္စိက္ခာ - ဝန်ခံ၍၊ သာယံ-ည
အခါ၌၊ ဂဟေတွာ-နှားတို့ကို စားကျက်မှလိုက်ခဲ့၍၊ သာမိကာနံ-နှားရှင်
တို့အား၊ နိယျာဒေတွာ-အပ်နှင်း၍၊ ဒိဝသံဘတိမတ္တံ - တနေ့ အခမျှကို၊
ဂဏှတိဣဝ-ယူသကဲ့သို့၊ ယထာရူပိယာပန-အလိုအတိုင်းကား၊ ပဉ္စဂေါရသေ-
ငါးပါးသော နှားနှိုအရသာတို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇိတံ - စားခြင်းငှာ၊ နလဘတိ
ယထာ-မရသကဲ့သို့၊ ဧဝမေဝ-ဤအတူလျှင်၊ ကေဝလံ-သက်သက်၊ အန္ဓေ
ဝါသိကာနံ-တပည့်တို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဝတ္တပဋိဝတ္တကရဏ မတ္တဿ-
ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ်ပြုခြင်းမျှ၏၊ ဘာဂီ-အဘို့သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သာမည
ဿပန-ရဟန်းအဖြစ်ဟုဆိုအပ်သောမဂ်ဖိုလ်ဟူသောသာမည၏ကား၊ ဘာဂီ-

အဘို့ရှိသည်။ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ဂေါပါလကေန-နွားကျောင်းသားသည်၊
နိယျာဒိတာနံ-ဆောင်ခြင်းအစရှိသည်ဖြင့် စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းအပ်ကုန်
သော၊ ဂုဇ္ဈံ-နွားတို့၏၊ ဂေါရသံပန-နွားနို့အရသာကိုကား၊ သာမိကာဝ-
နွားရှင်တို့သည်သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇန္တိယထာ-စားကုန်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊
တေန-ထိုဂုဉ္ဇန္တိယပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကထိတဓမ္မံ-ဟောအပ်သောဘုရားကို၊ သုတုာ-
နာ၍၊ ကာရကပုဂ္ဂလာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းစသည်ကို လုံ့လပြုတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
သည်၊ ယထာနုသိဋ္ဌံ-ဆုံးမသည်အားလျော်စွာ၊ ပဋိပဋိတုာ-ကျင့်၍၊ ကေခိ-
အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပဌမဈာနာဒိနိ-ပဌမဈာန်စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏန္တိ-
ရောက်ကုန်လေ၏၊ ကေစိ-အချို့သောပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာကို၊
ဝဇေတုာ-ပွားစေ၍၊ မဂ္ဂဖလာဒိနိ-မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်
၏၊ ဂေါဏသမိကာ-နွားရှင်တို့သည်၊ ဂေါရသထေဝ-နွားနို့အရသာ၏လျှင်၊
ဘာဂီ-အဘို့ရှိသည်၊ ဟောတိဣဝ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ သာမညဿ-ရဟန်းအဖြစ်
၏၊ ဘာဂိနော-အဘို့ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သတ္တာ-
ဘုရားသခင်သည်၊ သီလသမ္ပန္နဿ-သီလနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ဗဟုဿုတဿ-များ
ဘော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ပမာဒဝိဟာရိနော-သတိကင်းခြင်းဖြင့် မေ့
လျော့ခြင်းရှိသော၊ အနိစ္စာဒိဝသေန-အနိစ္စ စသော အစွမ်းဖြင့်၊ ယောနိ
သော မနသိကာရေ-အသင့်သော နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ပမတ္တဿ-မေ့လျော့
သော၊ ဘိက္ခုနော-ရဟန်း၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ပဌမဂါထံ-ပဌမဂါထာ
ကို၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဒုဿိလဿ-သီလမရှိသောပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ဝသေန-
အစွမ်းဖြင့်၊ နကထေသိ-ဟောတော်မူ၊ ဒုတိယဂါထာပန-ဒုတိယဂါထာ
ကိုကား၊ အပ္ပဿုတဿ-နည်းသော အကြားအမြင်ရှိသော၊ ယောနိသော
မနသိကာရေ-အသင့် နှလုံးသွင်းခြင်း၌၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကရေန္တဿ-ပြု
သော၊ ကာရကပုဂ္ဂလဿ-ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်းရှိဘော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၏၊
ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ ကထိတာ-ဟောအပ်၏။

တတ္ထ-ထိုဒုတိယဂါထာ၌၊ အပ္ပပိစေတိ-အပ္ပပိစေ ဟူသည်ကား၊ ထော
ကံ-အနည်းငယ်သော၊ ကေဝဂ္ဂ ဒွိဝဂ္ဂ မတ္တမ္ပိ-တဝဂ် နှစ်ဝဂ်မျှလည်း၊ ဟော
တိ-ဖြစ်၏၊ ဓမ္မဿဟောတိ အနုဓမ္မစာရိတိ-ဟူသည်ကား၊ အတ္တမညာယ-
အကျိုးကိုသိခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မမညာယ - အကြောင်းကိုသိခြင်းဖြင့်၊ နဝ လော

ကုတ္တရ ဓမ္မဿ-ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားအား၊ အနုရူပံ-လျောက်
 ပတ်သော၊ ဓမ္မံ-သဘောတရားသည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ သင်္ခါတံ - လော
 ကုတ္တရာဓမ္မ၏ ရှေ့အဘို့ဖြစ်သော အကျင့်ဟုအိုအပ်သော၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလံ-
 စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလကို၎င်း၊ ဓုတင်္ဂအသုဘကမ္မဋ္ဌာနာဒိဘေဒံ-ဓုတင် ဆောက်
 တည်ခြင်း အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်အပြားကို၎င်း၊ စရဏတော-ကျင့်တတ်
 သောကြောင့်၊ အနုဓမ္မစာရီ-လောကုတ္တရာ တရားအား လျောက်ပတ်သော
 အကျင့်ကို ကျင့်သည်မည်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဇ္ဇ
 အဇ္ဇေဝါတိ-ယနေ၎င်း၊ နက်ဖြန်၎င်းတည်းဟု၊ ပဋိဝေဓံ-ထိုးထွင်း၍သိခြင်း
 ကို၊ အာကခံန္တော-အလိုရှိလျက်၊ ဝိစရတိ-၏၊ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဣမာယ သမ္မာပဋိပတ္တိယာ - ဤကောင်းသော အကျင့်ဖြင့်၊ ရာဂဉ္စ-ရာဂကို
 ၎င်း၊ ဒေါသဉ္စ-ဒေါသကို၎င်း၊ မောဟဉ္စ-မောဟကို၎င်း၊ ပဟာယ-ပယ်၍၊
 သမ္မာမဟတုနာနယေန-ကောင်းစွာ အကြောင်းရှိသော နည်းဖြင့်၊ ပရိဇာနိ
 တဗ္ဗေဓမ္မေ-ပိုင်းခြား၍ သိအပ်သော တရားတို့ကို၊ ပဋိဇာနန္တော-ပိုင်းခြား၍
 သိသော၊ တဒဂံ ဝိက္ခမ္ဘန သမုစ္ဆေဒ ပဋိပဿဒ္ဓိ နိဿရဏ ဝိမုတ္တိနံ - တဒဂံ
 ဝိမုတ္တိ၊ ဝိက္ခမ္ဘန ဝိမုတ္တိ၊ သမုစ္ဆေဒ ဝိမုတ္တိ၊ ပဋိပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိ၊ နိဿရဏ
 ဝိမုတ္တိတို့၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၊ သုဝိမုတ္တစိတ္တော-ကောင်းစွာ လွတ်ပြီးသော
 စိတ်ရှိသော၊ အနုပါဒိယမာနော ဣဓဝါ ဟုရံဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဓ လော
 က ပရလောက ပရိယာပနာဝါ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ တမလွန်ဘဝ၌ အကျွမ်းဝင်
 သည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရာဝါ-အဇ္ဈတ္တိက ဗာဟိရလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ ခန္ဓာယတနဓာတုယော-ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်တို့ကို၊ စတုဟိ
 ဥပါဒါနေဟိ-လေးပါးသော ဥပါဒါန်တို့ဖြင့်၊ အနုပါဒိယန္တော-စွဲလမ်းခြင်း
 မရှိသော၊ မဟာခိဏာသဝေါ-ရဟန္တာမြတ်သည်၊ မဂ္ဂသင်္ခါတဿ-မဂ်ဟု ဆို
 အပ်သော၊ သာမညဿ-သာမည၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ အာဂတဿ
 ဖလဿ-မဂ်၏ အကျိုးဖြစ်သော ဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ သာမညဿ-သာမည
 ၏၊ ဝသေန-အစွမ်းဖြင့်၎င်း၊ ပဉ္စအသေခဓမ္မခန္ဓဿ သာမညဿ-ငါးပါးသော
 အသေခ ဓမ္မခန္ဓာဟူသော သာမည၏၎င်း၊ ဟာဂဝါ-အဘို့ရှိသည်၊ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဂါရဿ-နန်းအိမ်၏၊ ရတနကုဋေနဝိယ-ရတနာဖြင့်
 ပြီးသောအထွတ်ကဲ့သို့၊ အရဟတ္တေန-အရဟတ္တဖိုလ်အထွတ်ရှိသော၊ ဒေသနာ

ယ-ဒေသနာဖြင့်၊ ကုဋ်-အထွတ်ကို၊ ဂဏှိ-ယူတော်မူ၏၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော-သောတာပန် စသည်တို့သည်၊ အဟေသု- ကုန်၏၊ ဒေသနာ-ဒေသနာသည်၊ မဟာဇနာသ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိ ကာ-အကျိုးနှင့်တကွ၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

စုဒ္ဓသမံ-သော၊ ဒွေသဟာယကဘိက္ခုဝတ္ထု-သည်၊ ဣတိသမတ္တော-ပြီးပြီ။

ယမကဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ-အဖွင့်သည်၊ နိဋ္ဌိတာ-ပြီးပြီ။

ပဌမော-သော၊ ဝဂ္ဂေါ-သည်၊

နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၁-သာမာဝတိဝတ္ထု

တသေ့လေးဝတ္ထုတို့ဖြင့် သိစေအပ်သော ယမကဝဂ်၌ ဟောအပ်သော ဂါထာတို့၏ အဖွင့်ကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ အပ္ပမာဒဝဂ်၌ ဟောရာဖြစ်သောဝတ္ထုတို့တွင် ယောသကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၌ ဟောအပ်သော ဂါထာ၏အဖွင့်ကိုပြုလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် “အပ္ပမာဒေါ” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒေါအမတံပဒန္တိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-အပ္ပမာဒေါအမတံပဒံ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗိ ပြည်ကို၊ ဥပနိဿယ-အမှီပြု၍၊ ယောသိတာရာမေ-ယောသိတာရုံကျောင်း တော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ သာမာဝတိပမုခါနံ-သာမာဝတိအမှူး ရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ ဣတ္ထိသတာနံ-ငါးရာသော မိန်းမတို့၏ လည်းကောင်း၊ မာဂဏှိယပမုခါနံ-မာဂဏှိ အမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စန္ဒံ ဣတ္ထိသတာနဉ္စ-တို့၏ လည်းကောင်း၊ တေိဿာ-ဤမာဂဏှိ၏၊ ပဉ္စန္ဒံဉာတိသတာနဉ္စ-ငါးရာသော ဆွေမျိုးတို့၏လည်းကောင်း၊ မရဏံ-သေခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဗျသနံ- ပျက်စီးခြင်းကို လည်းကောင်း၊ အာရဗ္ဗ-၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ တတြ-ထိုသို့ ဟောတော်မူရာ၌၊ အယံ-ဤဆိုလတ္တံ့သည်ကား၊ အနုပုပ္ဖိ ကထာ-အစဉ်ဖြစ်သောစကားတည်း၊ အတိတေ-လွန်လေပြီးသော အခါ၌၊

အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ-အလ္လကပ္ပတိုင်း၌၊ အလ္လကပ္ပရာဇာနာမ-အလ္လကပ္ပ မည်သော
 မင်း၎င်း၊ ဝေဠုဒီပကရဋ္ဌေ-ဝေဠုဒီပကတိုင်း၌၊ ဝေဠုဒီပကရာဇာနာမ-ဝေဠု
 ဒီပကမည်သောမင်း၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမေဒွေ-ဤနှစ်ယောက်သော မင်း
 တို့သည်၊ ဒမာရကာလတော-ငယ်သောအခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ သဟာယ
 ကာဝ-အဆွေခင်ပွန်းသာလျှင် ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောစဓိယကုလေ-တယောက်
 သောဆရာအိမ်၌၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏိတော-သင်ယူ၍၊ အတ္တနော မိမိ၏၊
 ပိတူနံ-အဘတို့၏၊ အစ္စယေန-လွန်သဖြင့်၊ ဆတ္တံ-ယီးကို၊ ဥဿာပေတွာ-
 ဆောင်းစေ၍၊ ဒသဒသယောဇနိကေ-ဆယ်ယူဇနာ ဆယ်ယူဇနာ အတိုင်း
 အရှည်ရှိသော၊ ရဇ္ဇေ-ပြည်၌၊ ရာဇာနော-တို့သည်၊ အဟေသံ-ကုန်၏၊ ကေ-
 ထိုမင်းတို့သည်၊ ကာလေနကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ သမာဂန္ဓာ-အညီအညွတ်
 လာ၍၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ တိဋ္ဌန္တာ-ရပ်ကုန်လျက်၊ ကေတော-
 တကွနက်၊ နိသိဒန္တာ-ထိုင်ကုန်လျက်၊ နိပ္ပဇ္ဇန္တာ-အိပ်ကုန်လျက်၊ မဟာဇနံ-ကို၊
 ဇာယမာနဉ္စ-ဖြစ်ခြင်းကို၎င်း၊ မိယမာနဉ္စ-သေခြင်းကို၎င်း၊ ဒိသွာ-၍၊ ပရ
 လောကံ-တမလွန်ဘဝသို့၊ ဂစ္ဆန္တံ-သွားသောသူတို့ကို၊ အနုဂစ္ဆန္တာနာမ-
 လိုက်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အန္တမသော-အယုတ်သဖြင့်၊ အတ္တနော-
 ၏၊ သရီရဗ္ဗံ-ကိုယ်သည်လည်း၊ နာနုဂစ္ဆတိ-မလိုက်ခဲ့၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊ ပဟာ
 ယ-စွန့်ပစ်ခဲ့၍၊ ဂန္တဗ္ဗံ-အပ်၏၊ နော-ငါတို့အား၊ သရာဝါသေန-အိမ်ယာ
 ထောင်သော လူ၏ဘောင်၌ နေခြင်းဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ် အကျိုးရှိအံ့နည်း၊
 ပဗ္ဗဇိဿာမာတိ-ရဟန်းပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ မန္တော-တိုင်ပင်ပြီး၍၊ ရဇ္ဇာနိ-
 ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ပုတ္တဒါရဿ-သားမယားအား၊ နိယျာဒေတွာ ဆောင်
 နှင်းပေးအပ်ခဲ့၍၊ ဣသိပဗ္ဗဇံ-ရသေ့ ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်း
 ပြု၍၊ ဟိမဝန္တာဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်လျက်၊ မန္တယံ
 သု-တိုင်ပင်ကုန်၏၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ရဇ္ဇံ-ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ပဟာယ-
 ပယ်၍၊ ပဗ္ဗဇိတာ - ရဟန်းပြုကုန်၏၊ ဇီဝိတုံ - အသက် မွေးခြင်းငှာ၊
 အသက္ကောန္တာ-မတတ်နိုင် ကုန်သောကြောင့်၊ နပဗ္ဗဇိတာ ရဟန်းပြုသည်
 မဟုတ်ကုန်၊ တေဟိမယံ ထိုငါတို့သည်လည်း၊ ကေဠာနေ-တခုတည်းသော
 အရပ်၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သည်ရှိသော်၊ အပဗ္ဗဇိတာ သဒိသာယေဝ-ရဟန်း
 မပြုသည်နှင့် တူကုန်သည်သာလျှင်၊ ဟောမ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တသွာ-ထိုကြောင့်၊

ဝိသု-အသီးအခြား တယောက်စီ၊ ဝဿိယာမ-နေကုန်အံ့၊ တံ-သင်သည်၊
 ကေသ္မိ-ပဗ္ဗတေ-တောင်တခု၌၊ ဝသ-နေလေလော့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမ
 သ္မိ-ပဗ္ဗတေ-ဤတောင်၌၊ ဝဿိယာမိ-နေအံ့၊ အန္တခုမာသံ-လခွဲတိုင် ရောက်
 သော၊ ဥပေါသထ ဒိဝသေ ပန-ဥပုသ်နေ့၌တား၊ ကေတော - တပေါင်း
 တည်း၊ ဘဝိဿာမ-ဖြစ်ကုန်အံ့၊ ဣတိမန္တယိ-သု-ဤသို့ တိုင်ပင်ကုန်၏၊ အထ
 ခေါ-ထိုအခါ၌၊ နေသံ-ထိုနှစ်ဦးသော ရသေ့ကို၏၊ ဧတံ-ဤ အကြံသည်၊
 အဟောသိ-ဖြစ်ပြန်၏၊ ဧတံပိ-ဤသို့ခွဲ၍ နေသော်လည်း၊ နော-ငါတို့အား၊
 ဂဏသံဂဏိကာဝ-အပေါင်းအဘော်နှင့် အတူတကွ နေခြင်း ရှိကုန်သည် ပင်
 လျှင်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အကြံဖြစ်၏၊ တံပန-သင်သည်
 ကား၊ တဝပဗ္ဗတေ-သင်နေရာတောင်၌၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဇာလေယျာသိ-ညှိ
 ထားသည်ဖြစ်လေလော့၊ အဟံ-ငါသည်၊ မမပဗ္ဗတေ-ငါ့နေရာတောင်၌၊
 အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဇာလေဿာမိ-ညှိထားအံ့၊ ဟာယသညာယ - ထိုအမှတ်ဖြင့်၊
 အတ္တိဘာဝံ-ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဇာနိဿာမ - သိရကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 တေ-ထိုရသေ့တို့သည်၊ တထာ-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ ကရိ-သု-ကတိကဝတ်
 ပြုကုန်၏၊ အထ-ထိုသို့ ကတိကဝတ် ပြုသည်မှ၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့
 ၌၊ ဝေဠုဒီပကတာပသော-ဝေဠုဒီပက အမည်ရှိသောရသေ့သည်၊ ကာလံ
 ကတွာ-စုတေခြင်းကိုပြု၍၊ မဟေသက္ခော-တန်းခိုးကြီးသော၊ ဒေဝရာဇာ-
 နတ်မင်းသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ အစု
 မာသေ-လခွဲသည်၊ သမ္ပတ္တေ-ရောက်လာသော်၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ အဒိဿာဝ-
 မမြင်မူ၍လျှင်၊ ဣတရော-အလွှာကပ္ပရသေ့သည်၊ မေ-ငါ၏၊ သဟာယကော-
 အဆွေခင်ပွန်းရသေ့သည်၊ ကာလံ-စုတေခြင်းကို၊ ကတောတိ-ပြုချေပြီဟူ၍၊
 အညာသိ-၏၊ ဣတရောပိ-ဝေဠုဒီပကရသေ့သည်လည်း၊ နိဗ္ဗတ္တက္ခန္ဓာယေဝ-
 ဖြစ်သောခဏ၌သာလျှင်၊ အတ္တနော-၏၊ ဒေပသိရိ-နတ်စည်းစိမ်ကို၊ ဩ
 လောကေတွာ-၍၊ ကမ္မိ-မိမိပြုသော ကောင်းမှုကို၊ ဥပဓာရေန္တော-စူးစမ်း
 ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ နိက္ခမနတော - တောထွက်သည်မှ၊ ဝဠာယ - စ၍၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ တပစရိယံ-ခြီးခြံသောအကျင့်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ ဂန္ဓာ-
 ၍၊ မေ-ငါ၏၊ သဟာယကံ-အဆွေခင်ပွန်း ရသေ့ကို၊ ပဿိဿာမိတိ-ဖူး
 မြင်အံ့ဟူ၍၊ တံ အတ္တဘာဝံ - ထိုနတ်၌ဖြစ်သော ခန္ဓာကိုယ်၏ အဖြစ်ကို၊

ဝိဇဟိတော-စွန့်၍၊ မဂ္ဂိကပုရိသောဝိယ-ခရီးသွား ယောက်ျားကဲ့သို့၊ တဿ-
ထိုအလ္လကပုရသော၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ထာ-၍၊ ဝနိတော-ရှိခိုး၍၊ ဧက
မန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏၊ အထ-ထိုအခါ
၌၊ နံ-ထိုနတ်သားကို၊ သော-ထိုအလ္လကပုရသောသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တံ-
သင်ဒါယကာသည်၊ (တံကားထည့်သည်၊) ကုတော-အဘယ်အရပ်မှ၊ အာ
ဂတော-လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ-
အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ မဂ္ဂိကပုရိသော-ခရီးသွားသောယောက်ျား
တည်း၊ ဒုရတော-ဝေးသောအရပ်မှသာလျှင်၊ အာဂတော-လာသည်၊ အမှိ-
ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုပြီးသော်၊ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ အယျော - အရှင်
ဘုရားသည်၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-ဤအရပ်၌၊ ဧကကော-တပါးတည်းသာလျှင်၊
ဝသတိကံ ပန-နေသလော၊ အညောပိ-တပါးလည်း ဖြစ်သော၊ ကောစိ-
တစုံတယောက်သောအဘော်ရသောသည်၊ အတ္ထိဟိ ပန-ရှိလေသလော၊ ဣတိ-
ဤသို့မေး၏၊ မေ-ငါ့အား၊ ဧကောသဟာယကော-တယောက်သောအဆွေ
ခင်ပွန်း ရသောသည်၊ အတ္ထိ-ရှိသေး၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော-
ထိုအဆွေခင်ပွန်းရသောသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်
သော်၊ ကေသ္မိံ ပဗ္ဗတေ-တောင်ဟခု၌၊ ဝသတိ-နေ၏၊ ဥပေါသထ ဒိဝသေပန-
ဥပုသ်နေ၌ကား၊ အဂ္ဂိံ-မီးကို၊ နဇာလေတိ-မညီမထွန်း၊ မတော-သေသည်၊
ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လေအံ့ထင်၏၊ ဣသိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊
ဧဝံ-ဤသင်ကြံသည်အတိုင်းမှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ အာဝုသော-
ဒါယကာ ခရီးသွားယောက်ျား၊ ဧဝံ-သင်လျှောက်သည်အတိုင်း မှန်၏လော၊
ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သော - ထိုရသောသည်၊
အဟံ-အကျွန်ုပ်ပင်တည်း၊ ဣတိ - ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ကုဟိံ-
အဘယ်အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-သည်၊ အသိ-နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊
ဒေဝလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ မဟေသက္ခော-ကြီးသောဘုန်းခိုး အာနုဘော်ရှိ
သော၊ ဒေဝရာဇာ-နတ်မင်းသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်သည်၊ အသ္မိံ-
ဖြစ်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အယံ ရှင်ရသောကို၊ ပဿိဿာမိတိ-ဖူးမြင်အံ့
ဟူ၍၊ ပုန-တဖန်၊ အာဂတော-လာသည်၊ အမှိ-ဖြစ်၏၊ ဣမသ္မိံ ဌာနေ-
ဤအရပ်၌၊ ဝသန္တာနံ-နေကုန်သော၊ အယျာနံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊ ကော

စိ ဥပဒ္ဒဝေါ-တစုံတခုသော ဘေးရန်သည်၊ အတ္တိအပိနုခေါ-ရှိလေသလော၊
 ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ အာဝုသော-ဒါယကာ၊ ဟတ္ထိ-ဆင်ကို၊
 နိဿာယ-အမှီပြု၍၊ အာမကိလမာမိ-ဪဆင်းရဲပင်ပန်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆိုလတ်သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေ-အရှင်ဘုရားအား၊ ဟတ္ထိ-ဆင်
 တို့သည်၊ ကိံ ကရောန္တိ-အဘယ်သို့ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သမ္ပဇ္ဇ
 နဋ္ဌာနေ-တံမြက်လှည်းရာအရပ်၌၊ လဏ္ဍံ-ဆင်ချေးကို၊ ပါတေန္တိ - ချယ်ခွဲကုန်
 ၏၊ ပါဒေဟိ-ခြေတို့ဖြင့်၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပဟရိတော-ပုတ်ခတ်၍၊ ပံသု-မြေမှုန့်
 ကို၊ ဥဒ္ဓရန္တိ-မြှောက်လှင့်ကုန်၏၊ သွာဟံ သောအဟံ-ထိုင်သည်၊ လဏ္ဍံ ဆင်
 ဇွန်ပစ်ခဲ့သောချေးကို၊ ဆဇ္ဈန္တော-စွန့်ရသောကြောင့်၊ ပံသု-မြေမှုန့်ကို၊ သမံ
 ကရောန္တော-ညီညွတ်စွာ ပြုရသောကြောင့်၊ ကိလမာမိ-ပင်ပန်း၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ တေသံ-ထိုဆင်တို့၏၊ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို၊ ဣစ္ဆထ
 ကိံ ပန-အလိုရှိကုန်သလော၊ ဣတိ - ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ အာဝုသော-
 ဒါယကာ၊ အာမ - ဪဆင်းရဲပင်ပန်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊
 တေနဟိ-ထိုသို့တပြားကား၊ တေသံ-ထိုဆင်တို့၏၊ အနာဂမနံ-မလာခြင်းကို၊
 လရိဿာမိတိ-ပြုဒံဟူ၍၊ တာပသာသ-ရသောအား၊ ဟတ္ထိကန္တဝိဏဇ္ဈေဝ-ဆင်
 ၏ နှစ်သက်ငမ်းမြောက်ခြင်းရှိသော စောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိကန္တ
 မန္တဉ္စ-ဆင်၏ နှစ်သက်ငမ်းမြောက်ရာဖြစ်သော မန္တန်ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါ
 သိ-ပေး၏၊ ဒဒန္တောစပန-ပေးပြီး၍ကား၊ ဝိဏာယ-စောင်း၏၊ တိဿော
 တန္တိယော-သုံးချောင်းသောညှိတို့ကို၊ ဒဿေတွာ-ပြု၍၊ တယောမန္တေ-
 မန္တန်သုံးခုတို့ကို၊ ဥဂ္ဂဏ္ဍာပေတွာ-သင်စေ၍၊ ဣမံတန္တိံ - ဤစောင်းညှိကို၊
 ပဟရိတွာ-ခတ်၍၊ ဣမသ္မိံမန္တေ - ဤမန္တန်ကို၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ နိ
 ဝတ္တိတွာ-ပြန်လည်၍၊ ပစ္ဆတော-နောက်အဘို့ကို၊ ဩလောကေတုပိ-ကြည့်
 ခြင်းငှာလည်း၊ အသက္ကောန္တာ-မတတ်နိုင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တို့
 သည်၊ ပလာယန္တိ-ပြေးကုန်၏၊ ဣမံတန္တိံ-ဤစောင်းညှိကို၊ ပဟရိတွာ-တီး၍၊
 ဣမသ္မိံမန္တေ-ဤမန္တန်ကို၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ နိဝတ္တိတွာ-ပြန်နစ်၍၊ ပစ္ဆ
 တော-နောက်မှ၊ ဩလောကေန္တာ-ကြည့်ကုန်လျက်၊ ပလာယန္တိ - ပြေးကုန်
 ၏၊ ဣမံတန္တိံ-ဤစောင်းညှိကို၊ ပဟရိတွာ-တီး၍၊ ဣမသ္မိံမန္တေ-ဤမန္တန်
 ကို၊ ဝုတ္တေ-ရွတ်သည်ရှိသော်၊ ဟတ္ထိယုထပတိ-ဆင်ရွှေဆင်ပေါက်သည် ပိဋိ-

ကျောက်ကုန်းကို၊ ဥန္တာမေန္တော-ညွတ်စေလျက်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာ၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ အာစိကိတော-ပြောကြား၍၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ တေ-သင်အား၊
 ရုစ္စတိ-နှစ်သက်၏၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ ကရေယျာထ-ပြုလေကုန်လော့၊ ဣတိ
 တော-ဤသို့ဆို၍၊ ပက္ကမိ-ဖဲလေ၏၊ တာပသော-ရသေ့သည်၊ ပလာယနမန္တံ-
 ဆင်ပြေးလတ္တံ့သောမန္တန်ကို၊ ဝတော-ဆို၍၊ ပလာယနတန္တံ-ဆင်ပြေးလတ္တံ့
 သော စောင်းညှို့ကို၊ ပဟရိတော-တီး၍၊ ဟတ္ထိ-ဆင်တို့ကို၊ ပလာပတော-
 ပြေးစေ၍၊ ဝသိ-နေ၏။

တသ္မိံသမယေ-ထိုအခါ၌၊ ကောသဗ္ဗိယံ-ကောသဗ္ဗိပြည်၌၊ ပူရန္တပွေ၊
 နာမ-ပူရန္တပူအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထို
 မင်းသည်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ဂမ္ဘိနိယာဒဒေဝိယာ-ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော
 မိဖုရားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဗာလသုရိယာတပံ-နေရောင်ပျိုကို၊ တပမာနော-
 နေရောင်ခံလျက်၊ အဗျောကာသဘလေ-လွင်တီးခေါင်ဖြစ်သော နန်းကြမ်း
 ပြင်၌၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ ဒေဝီ-မိဖုရားသည်၊ ရညော-မင်း၏၊ ပါရုပနံ-ဝတ်ရုံ
 အပ်သော၊ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ-အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ရတ္တကမ္မလံ-
 ကမ္မလာနီကို၊ ပါရုပိတော-၍၊ နိသီဒန္တော-နေလျက်၊ ရညော-မင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-
 တကွ၊ သမုလ္လပမာနာ-စကားပြောဟောစဉ်၊ ရညော-မင်း၏၊ အဂ္ဂံလိကော-
 လက်ချောင်းမှ၊ သတသဟဿဂ္ဂနိကံ-အဘိုးတသိန်းထိုက်သော၊ ရာဇမုဒ္ဓိ
 ကံ-မင်း၏ လက်စွပ်ကို၊ နိ-ရိတော-ချွတ်၍၊ အတ္ထနော-မိမိ၏၊ အဂ္ဂံလိယံ-
 လက်ချောင်း၌၊ ပိလန္တိ-ဝတ်၏၊ တသ္မိံသမယေ-ထိုအခါ၌၊ ဟတ္ထိလိဂံ သ
 ကုဏော-ဟတ္ထိလိဂံမည်သော ငှက်ဆင်ကြီးသည်၊ အာကာသေန-ကောင်း
 ကင်ဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တော-ပျံလာသည်ရှိသော်၊ ဒေဝီ-ကမ္မလာနီကို ခြံ၍နေ
 သော မိဖုရားကို၊ ဒိသ္မာ-၍၊ မံသပေသိ-အိသညာယ - သားတစ်ယူသော
 အမှတ်ဖြင့်၊ ပက္ခေ-အတောင်တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-ပျံလွှားသော လေဟုန်
 ကို တန့်လျက်၊ ဩတရိ-ဆင်း၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဟဿ-ထိုငှက်ဆင်
 ၏၊ ဩတရုဏသဒ္ဓေန - ဆင်းလာသောအခါ အတောင်၌ပါသော လေ
 အဟုန်သံဖြင့်၊ ဥဌာယ-ထ၍၊ အန္တောနိဝေသနံ-နန်းတော် အခန်းတိုင်း
 သို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်လေ၏၊ ဒေဝီ-မိဖုရားသည်၊ ဂရုဂဗ္ဘတာယစေဝ-လေး
 သောကိုယ်ဝန် ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဘိရုက ဇာတိက တာယစ-

ကြောက်သောသဘောရှိသည်၏ အပြစ်ကြောင့်၎င်း၊ ဝေဇဂန-လျင်စွာ၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ အက-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမိဖုရားကို၊ သောသကုဏော-ထိုငှက်ဆင်ကြီးသည်၊ ဒဗ္ဗပတ္တာ - အဟောင်းဖြင့် ဖုံးအုပ်လျက်၊ နပပဉ္စရေ-ခြေသည်းဟူသော ချိုင့်၌၊ နိသီဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ပက္ခန္တိ-ပျံသွား၏၊ တေ သကုဏာ-ထိုငှက်တို့သည်၊ ပဉ္စဟတ္ထိနံ-ဆင်ငါးစီးတို့၏၊ ဗလံ-အားကို၊ ဓာရေန္တိကီရ-ဆောင်နိုင်ကုန်သတတ်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်ဖြင့်၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ ယထာရုစိတဌာန-စိတ်နှစ်သက်ရာအရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ-နေ၍၊ မံသံ-အသားကို၊ ခါဒန္တိ-စားကုန်၏၊ သာပိ - ထိုမိဖုရားသည်လည်း၊ တေန-ထိုငှက်ဆင်သည်၊ နိယမာနာ-ဆောင်ယူသည်ရှိသော်၊ မရဏဘယဘိတာ-သေဘေးမှ ကြောက်သည်ဖြစ်၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ သစေ ဝိရဝိဿာမိ-အကယ်၍ ဟစ်အော်သည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ မနုဿသဒ္ဓေါနာမ-လူသံမည်သည်ကား၊ တိရစ္ဆာနဂတာနံ - တိရစ္ဆာန် ဖြစ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့ကား၊ ဥဗ္ဗေဇနိယော-ထိတ်လန့်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်၏၊ တံ-ထိုအော်သံကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဆဉ္စေသတံ-စွန့်ချလတ္တံ့၊ ဧဝံသန္တေ-ဤသို့ ချသည်ရှိသော်၊ သဟဂဗ္ဗေန-ကိုယ်ဝန်နှင့်တကွ၊ ဇီဝိတက္ခယံ-အသက်ကုန်ခြင်းသို့၊ ပါပုဏိဿာမိ-ရောက်ရအံ့၊ ယသ္မိံ ပန ဌာနေ-အကြင်အရပ်၌၊ နိသီဒိတွာ-နား၍၊ ခါဒိတုံ-စားခြင်းငှာ၊ အာရဘိဿတိ-အားထုတ်လတ္တံ့၊ တတြ-ထိုအရပ်၌၊ နံ-ထိုငှက်ဆင်ကြီးကို၊ မနုဿသန္တံ-လူသံကို၊ သုတွာ-၍၊ ပလာပေဿာမိ-ပျံသွားစေအံ့၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သာ-ထိုမိဖုရားသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပဏ္ဍိဟတာယ-ပညာရှိသည်၏အပြစ်ကြောင့်၊ အဓိဝါသေတိ-သည်းခံ၏၊ တဒါစ-ထိုအခါ၌လည်း၊ ဟိမဝန္တပုဒေသေ-ဟိမဝန္တာအရပ်၌၊ ထောက်-အတန်ငယ်၊ ဝဇေတွာ-ကြီးပွား၍၊ မဏ္ဍပါကာရေန-မဏ္ဍပ်နှင့်တူသော အသွင်ဖြင့်၊ ဌိတော-တည်သော၊ ဧကော-တပင်သော၊ မဟာနိဂြောဓော - ပညောင်ပင်ကြီးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော သကုဏော-ထိုငှက်ဆင်ကြီးသည်၊ မိဂဇ္ဈပါ-သမင်သားငါးတို့ကို၊ တတ္ထထိပညောင်ပင်သို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ ခါဒိ-စား၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တံပိ-ထိုမိဖုရားကိုလည်း၊ တတ္ထေဝ-ထိပညောင်ပင်သို့သာလျှင်၊ နေတွာ-၍

ဝိဇ္ဇပဗ္ဗန္တရေ-ပညောင်ပင် ခွဲကြား၌၊ ထပေတွာ-၍၊ အာဂတမဂ္ဂံ-လာသော ခရီးကို၊ ဩလောကေသိ-ကြည့်၏၊ အာဂတမဂ္ဂံ-ပျံ့ခဲ့သောခရီးကို၊ ဩလောကနံ-ကြည့်ခြင်းသည်၊ တေသံ-ထိုငှက်တို့၏၊ ဓမ္မတာကိရ - သဘောဖြစ်သတတ်၊ ဟသ္မိံ-ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ဒေဝီ-မိဖုရားသည်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဣမံ-ဤငှက်ဆင်ကို၊ ပလာပေတုံ-ပျံသွားစေခြင်းငှာ၊ ဝဋ္ဋတိတံ-သင့်၏ဟူ၍၊ စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ ဥဘောဟဇ္ဈေ-လက်နှစ်ဘက်တို့ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ-ချီ၍၊ ပါဏိသဒ္ဓဉ္စေ-လက်ခုပ်တီးသံကိုလည်းကောင်း၊ မုခသဒ္ဓဉ္စ-နှုတ်ဖြင့် ကြွေးကြော်အပ်သော အသံကိုလည်းကောင်း၊ ကတွာ-ပြု၍၊ တံ ထိုငှက်ကြီးကို၊ ပလာပေသိ-ပြေးစေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သူရိယတ္ထဂံ-မနကာလေ-နေဝင်ခြင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌၊ အဿာ-ထိုမိဖုရားအား၊ ကမ္မဇဝါတာ-ကမ္မဇ တေဇောကြောင့်ဖြစ်သော လေတို့သည်၊ စလိံ-သု-လှုပ်ကုန်၏၊ သဗ္ဗဒိသာသု-ခပ်သိမ်းသော အရပ်မျက်နှာတို့၌၊ ဂဇ္ဇန္တော-ထစ်ချုန်းလျက်၊ မဟာမေဃော-မိုးကြီးသည်၊ ဥဠဟိ-တက်၏၊ သုခေမိတာယ-နန်းစည်းစိမ်ဟူသော စည်းစိမ်၌ တည်၍ ခံစားခြင်းရှိသော၊ ရာဇမဟေသိယာ-မိဖုရားကြီးအား၊ အယျေ-ထိပ်ခေါင်တင်မ၊ မာဘာယိ-မကြောက်လင့်၊ ဣဘိ-ဤသို့၊ ဝစနမတ္တမ္ပိ-စကားမေးမြန်းသူမျှကိုလည်း၊ အလဘမာနာယ-မရရှာသောကြောင့်၊ ဒုက္ခပ္ပရေတာယ-ဆင်းရဲခြင်း ဝေဒနာ၏ နှိပ်စက်ခြင်းဖြင့်၊ သဗ္ဗရတ္တိံ-အလုံးစုံသော ညဉ့်ပတ်လုံး၊ နိဒ္ဒါနာမ-အိပ်ရခြင်းမည်သည်၊ နာဟောသိ-မဖြစ်၊ ရတ္တိယာ-ညဉ့်၏၊ ပိဘာတာယပန-လင်းပြီး၍ကား၊ ဝလာဟက ဝိဂမောစ တိမ်တိုက်၏ ကင်းခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ အရုဏဂ္ဂမနဉ္စ - အရုဏ်တက်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ တဿာ ထိုမိဖုရား၏၊ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနဉ္စ-ကိုယ်ဝန်ချခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ ဧကက္ခဏေယော-တပြိုင်နက်သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သာ-ထိုမိဖုရားသည်၊ မေဃဥတုဉ္စ-မိုးဥတုကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗတ ဥတုဉ္စ-တောင်အငွေ့ကို လည်းကောင်း၊ အရုဏဥတုဉ္စ - အရုဏ်လာခြင်း ဥတုကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဇာတတ္တာ-ဖွားသောကြောင့်၊ ပုတ္တဿ-သား၏၊ ဥတေနောတိနာမံ-ဥတေန ဟူသော အမည်ကို၊ အကာသိ-မည်၏။

အလ္လကပ္ပတာပသဿပိခေါ - အလ္လကပ္ပရသေ့၏ လည်း၊ တတော-ထိုပညောင်ပင်မှ၊ အဝိဒ္ဓရေ - မနီး မဝေးသော အရပ်၌၊ ဝသနဋ္ဌာနံ - နေရာ

အရပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ သောစ-ထိုအလ္လကပ္ပ ရသေ့ သည်လည်း၊ ပကတိယာ-သဘောအားဖြင့်၊ ဝဿဒိဝသေ - မိုးရွာသော နေ့၌၊ သီတ ဘယေန-ချမ်းအေးသည်မှကြောက်သောကြောင့်၊ ဖလာဖလတ္ထာယ-သစ် သီးကြီးငယ်အလို့ငှာ၊ ဝနံ-တောသို့၊ နပဝိသတိ-မဝင်၊ တံရုက္ခမူလံ - ထို ပညောင်ပင်ရင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သကုဏေန-ငှက်ဆင်ကြီးသည်၊ ခါဒိတ မံသာနိ-စားအပ်ပြီးသော အသားရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌိနိ-အရိုးတို့ကို၊ နိဟ ရိတွာ-ထုတ်၍၊ ကောဇေတွာ-ရိုက်ခွဲထောင်းထု၍၊ ရသံကတွာ-အရည်ကျို ၍၊ ပိဝတိ-သောက်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တံဒိဝသမ္ပိ-ထိုနေ့၌လည်း၊ အဋ္ဌိ- အရိုးကို၊ အာဟာရိဿာမိတိ-ဆောင်အံ့ဟူ၍၊ တတ္ထ-ထိုပညောင်ပင်သို့၊ ဂန္ဓာ- ၍၊ ရုက္ခမူလ-သစ်ပင်ရင်း၌၊ အပရိယေသန္ဓော-မရှာခင်၊ ဥပရိဒါရကသဒ္ဓိ- ပညောင်ပင်ထက်က သူငယ်သံကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဩလောကေန္ဓော- ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ဒေဝိ-မိဖုရားကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တံ-သင်သည်၊ ကာသိ- အဘယ်သူဖြစ်သနည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မေး၍၊ မနုဿိတ္ထိ-လူမိန်းမသည်၊ အမှီ-ဖြစ်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ကထံ - အဘယ် အကြောင်း ကြောင့်၊ အာဂတာသိ-ရောက်လာကိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ဟတ္ထိလိင်္ဂံသကုဏေန-ငှက်ဆင်ကြီးသည်၊ အာနိတာ-ဆောင်ယူခဲ့သည်၊ အမှီ- ဖြစ်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဩတရာဟိ ဆင်းခဲ့လော့၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အယျ-ရှင်ရသေ့၊ ဇာတိသမ္ဘေဒတော-အမျိုးအနွယ်ပျက် အံ့သည်မှ၊ ဘာယာမိ-ကြောက်၏၊ တံ-သင်သည်၊ ကာသိ-အဘယ်အမျိုးဖြစ် သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ခတ္တိယော-မင်းမျိုးသည်၊ အမှီ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟမ္ပိ-ငါသည်လည်း၊ ခတ္တိယာနိယေဝ- မင်းမျိုးသည်သာလျှင်ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ ခတ္တိယမာယံ-မင်းမျိုး၌ဖြစ်သော လှည့်ပတ်ဖြားယောင်းခြင်းကို၊ ကထေဟိ- ဆိုလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထိုရသေ့သည်၊ ခတ္တိယမာယံ-ကို၊ ကထေသိ-၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ အာရုယျ-တက်၍၊ မေ-၏၊ ပုတ္တကံ- သားငယ်ကို၊ ဩတာရေဟိ-ချလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထို ရသေ့သည်၊ ဧကေနပဿေန-နံပါးတဘက်ဖြင့်၊ အဘိရုဟနမဂ္ဂံ-တက်ရာဖြစ် သော လမ်းခရီးဟူသောလှေကားကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အဘိရုဟိတွာ-တက်၍၊

ဒါရကံ-သုဇယံကို၊ ဂဏှိ-ယူ၏၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဟတ္ထေန-လက်ဖြင့်၊ မာဆုပီတိ-
 မတို့မထိပါစေလင့်ဟု၊ ဝုတ္တေ-ဆိုလက်သော်၊ တံ-ထိုမိဖုရားကို၊ အဆုပီတောဝ-
 မထိစေမူ၍သာလျှင်၊ ဒါရကံ-သုဇယံကို၊ ဩတာရေသိ-ချ၏၊ ဒေဝိပိစ-မိဖုရား
 သည်လည်း၊ ဩတရိ-ဆင်းသက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမိဖုရားကို၊
 အဿမပဒံ-နေရာသခံမ်းသို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ သီလဘေဒံ-သီလပျက်
 ခြင်းကို၊ အကတွာဝ-မပြုမူ၍လျှင်၊ အနုကမ္မာယ-သနားခြင်းဖြင့်၊ ပဋိဇဂ္ဂိ-
 လုပ်ကျွေး၏၊ နိမ္မိကဓဇံ-ပျားငယ်မရှိသော ပျားလဘို့ကို၊ အာဟရိတွာ-
 ဆောင်၍၊ သယံဇာကသာလိ-ဇာတဿရအိုင်မှဖြစ်သော သလေးစပါးကို၊
 အာဟရိတွာဝ-ဆောင်၍သာလျှင်၊ ယာဂုံ-စိတွာ-ယာဂုကျီ၍၊ အဒါသိ-
 ပေး၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တသ္မိ-ထိုရသောသည်၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တေ-လုပ်ကျွေးသည်ရှိ
 သော်၊ သာ-ထိုမိဖုရားသည်၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊
 အဟံ-ငါသည်၊ အာဂတမဂ္ဂံ-လာခဲ့သောခရီးကို၊ နေဝဇာနာမိ-မသိ၊ ဂမန
 မဂ္ဂံ-သွားရအံ့သောခရီးကို၊ နဇာနာမိ-မသိ၊ မေ-ငါ့အား၊ ဣမိနာပိ-ဤရသေ့
 နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဝိဿာသမတ္တမ္ပိ-အကျွမ်း၊ ဝင်ခြင်းမျှသည်လည်း၊
 နတ္ထိ-မရှိ၊ အယံ-ဤရသေ့သည်၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ ပဟာဂ-ပယ်ခဲ့၍၊ ကတ္တစိ-
 တစုံတခုသောဒေရပ်သို့၊ သစေပနဂမိဿတိ-အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့၊
 ဥဘောပိ-ငါတို့သားအမိနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ဣဓေဝ-ဤတောအရပ်
 ၌သာလျှင်၊ မရဏံ-သေခြင်းသို့၊ ပါပုဏိသာမ-ရောက်ကုန်အံ့၊ ယံကိဉ္ဇိ-
 အကြင်အမှတ်မရှိ တစုံတခုကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သီလံ-သီလကို၊ ဘိန္ဒိတွာ-
 ဖျက်ဆီး၍၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ မံ-ငါ့ကို၊ နမုဉ္ဇတိ-မလွတ်၊ တထာ-
 ထိုခြင်းအရာဖြင့်၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၏၊
 အထ-ထိုနေရာမှ၊ နံ-ထိုရသေ့ကို၊ ဒုန္နိဂတ္ထဒုပ္ပါရုတဒဿနေန - မကောင်း
 သောပတ်ခြင်း၊ မကောင်းသောချုံခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်ကိုပြသဖြင့်၊ ပလော
 ဇောတွာ-လှည့်ပတ်၊ ဖြားယောင်း၍၊ သီလဝိနာသံ-သီလ၏၊ ပျက်ခြင်းသို့၊
 ပါပေသိ-ရောက်စေ၏၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုင်နေမှ၍၊ ဒေဝိ-နှစ်ယောက်
 သောသုတို့သည်လည်း၊ သမဂ္ဂဝါသံ-အတူတကွနေခြင်းဖြင့်၊ ဝသိံ-သု-နေ
 ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧဝံ-သံ-တနေ့သ၌၊ ကာပသော-ရသေ့သည်၊
 နက္ခတ္တယောဂံ-နက္ခတ်၏ယှဉ်ခြင်းကို၊ ဥလ္လောကေန္တော-ကြည့်လတ်သော်၊

ပူရန္တပ္ပဿ-ပူရန္တပ္ပမင်း၏၊ နက္ခတ္တပိဋနံ-နက္ခတ်၏ ညှိုးနွမ်းခြင်းဖြစ်သည်ကို၊
 ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဘဒ္ဒေ-နမ၊ လောသမ္ပိယံ-ကောသမ္ပိပြည်၌၊ ပူရန္တပ္ပရာဇာ-ပူရန္တပ္ပ
 မင်းသည်၊ မတော-သေ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အယျ-အရှင်သား၊
 ကဿ-ကြောင့်၊ ဝေဝဒေသိ-ဤသို့ဆိုဘိသနည်း၊ တေန-ထိုမင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 ကွ၊ အာဃာတော-ရန်ငြိုးဖွဲ့ခြင်းသည်၊ တေ-အရှင်အား၊ အတ္ထိ ကိ-
 ရှိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ ဘဒ္ဒေ-နမ၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အဿ-
 ထိုပူရန္တပ္ပမင်း၏၊ နက္ခတ္တပိဋနံ-နက္ခတ်၏ညှိုးငယ်ခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဝေ
 ဝဒါမိ-ဤသို့ငါဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောလတ်သော်၊ သာပိ-တိုမိဖုရားသည်
 လည်း၊ ရောဒိ - ပြင်းစွာငိုကြွေး၏၊ အထ - ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမိဖုရားကို၊
 ကဿ-ကြောင့်၊ ရောဒသိ-ငိုကြွေးဘိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော - ဤသို့ မေး
 သော်၊ တာယ-ထိုမိဖုရားသည်၊ တဿ-ထိုရသေ့အား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊
 သာမိကဘာဝေ-လင်၏အဖြစ်ကို၊ အက္ခာတေ-ကြားလတ်သော်၊ အာဟ-
 ၏၊ ဘဒ္ဒေ-နမ၊ မာရောဒိ-မငိုလင့်၊ ဇာတဿနာမ-ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့
 မည်သည်ကား၊ နိယတော-မြဲသောအားဖြင့်၊ မဇ္ဈ-သေခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အယျ - အရှင်သား၊ ဇာနာမိ-သေခြင်း မြဲသည်ကို
 အကျွန်ုပ်သိ၏၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ အထ-ထိုသို့သိလျက်၊
 ကဿ-ကြောင့်၊ ရောဒသိ-ငိုဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ မေ-
 ငါ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ကုလသန္တကဿ-အဘ၏ဥစ္စာဖြစ်သော၊ ရဇဿ-
 ပြည်စည်းစိမ်အား၊ အနုစ္ဆဝိကော - လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်၏၊ တတြ-ထို
 ပြည်၌၊ သစေအဘဝိဿ-အကယ်၍ ဖြစ်လေငြားအံ့၊ သေတစ္ဆတ္တံ-ထီးဖြူကို၊
 ဥဿာပယိဿထ-ဆောင်းရကုန်လတ္တံ့၊ အထ-ဤယခုအခါ၌၊ မဟာဇာနိ
 ကော-ရှုံးကြီးရှုံးသည်၊ ဇာတောဝတ-ဖြစ်လေစွတကား၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊
 အယျ-အရှင်သား၊ သောကေန-စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ ရောဒါမိ-ငိုကြွေး၏၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘဒ္ဒေ-နမ၊ ဟောတု-ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာစိန္တယိ-မစိုး
 ရိမ်လင့်၊ အဿ-ထိုမင်းသားအား၊ ရဇံ-ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ သစေပတ္တေသိ-
 အကယ်၍ တောင့်တသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ရဇံ - ပြည်စည်းစိမ်ကို၊
 လဘနာကာရံ-ရအံ့သောအခြင်းအရာကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆို၏၊ အထ-ထိုနောင်မှ၊ အဿ-ထိုမင်းသားအား၊ ဟတ္ထိကန္တ ဝိဏဉ္ဇေဝ-

ဆင်ချစ်မြတ်နိုးသော စောင်းအတတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဟတ္ထိကန္တ မန္တေစ-
ဆင်ချစ်မြတ်နိုးသော မန္တန်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တဒါ-
ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုမင်းသားအား၊ မဟေသက္ခေန-တန်းခိုးကြီးသောနတ်
သည်၊ ဝုတ္တနယေနဝ-ဆိုခဲ့ပြီးသောနည်းဖြင့်လျှင်၊ အာစိက္ခိတော-ကြား၍၊
ဣမံတန္တိ-ဤစောင်းညှို့ကို၊ ပဟရိတော-တီး၍၊ ဣမသ္မိံ မန္တေ-ဤမန္တန်ကို၊
ဝုတ္တေ-ရှုတ်သည်ရှိသော်၊ တဒါ-၌၊ အနေကာနိ-များစွာကုန်သော၊ ဟတ္ထိ
သဟဿာနိ-ဆင်အထောင်တို့သည်၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ ဝဋ္ဋရက္ခမူလေ-မဏ္ဍပ်
ကဲ့သို့ဝန်းသော ညောင်ပင်ရင်း၌၊ နိသိဒိဿန္တိ - နေကြကုန်အံ့၊ အထ-ထို
အခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းသားကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဟတ္ထိသု-ဆင်တို့သည်၊ အနာ
ဂတေသုယောစ-မရောက်လာကုန်မီလျှင်၊ ရက္ခံ-သစ်ပင်ရင်းသို့၊ အာရဟိတော-
တက်၍၊ တေသု-ထိုဆင်တို့သည်၊ အာဂတေသု-လာကုန်ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဣမံ
မန္တေ-ဤမန္တန်ကို၊ ဝတော-မန်း၍၊ ဣမံတန္တိ-ဤစောင်းညှို့ကို၊ ပဟရ-တီး
လော့၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော ဆင်တို့သည်၊ နိဝတ္ထိတော-ပြန်လည်၍၊ ဩ
လောကေတုပိ-ကြည့်ဝံခြင်းငှာလည်း၊ အသက္ခောန္တာ-မတတ်နိုင်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ပလာယိဿန္တိ-ပြေးကုန်လတ္တံ့၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဩတရိတော-ဆင်း
၍၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-လာခဲ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထို
မင်းသားသည်၊ တထာ-ထိုဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတော-ပြု၍၊
အာဂန္တာ-လာ၍၊ တံပဝတ္ထိံ - ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊
အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းသားကို၊ ဒုတိယဒိဝသေ-တတန်မိုးသောက်သော
နေ့၌၊ အာဟ-၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဣမံမန္တေ-ဤမန္တန်ကို၊ ဝတော-မန်း၍၊ ဣမံတန္တိ-
ဤစောင်းညှို့ကို၊ ပဟရေယျာသိ-တီးလေဘိလော့၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသောဆင်
တို့သည်၊ နိဝတ္တေတော-ပြန်လည်၍၊ ဩလောကေန္တာ-ကြည့်ကုန်လျက်၊ ပလာ
ယိဿန္တိ-ပြေးကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တဒါပိ-ထိုအခါ၌လည်း၊ တထာ-
ထိုဆိုတိုင်းကို၊ ကတော-၍၊ အာဂန္တာ-၍၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ အထ-
ထိုနောင်မှ၊ နံ-ထိုမင်းသားကို၊ တတိယဒိဝသေ - သုံးရက်မြောက်သောနေ့
၌၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဣမံမန္တေ - ဤမန္တန်ကို၊ ဝတော - မန်း၍၊ ဣမံတန္တိ-ဤ
စောင်းညှို့ကို၊ ပဟရေယျာသိ-တီးလေလော့၊ ယူထပတိ-ဆင်ရွှေဆင်ပေါက်
သည်၊ ပိဋ္ဌိံ-ကို၊ ဥပနာမေန္တော-ညွတ်စေလျက်၊ အာမိဿတိ-လာလတ္တံ့၊

ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ တဒါပိ-ထိုအခါ၌လည်း၊ တထာ-ထိုဆိုတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အာရောစေသိ - ကြားလျှောက်၏၊ အထ- ထိုအခါ၌၊ အာယ-ထိုသူငယ်မင်းသား၏၊ မာတရံ-အမိကို၊ အာမေန္တတွာ-ခေါ်၍၊ ဘဒ္ဒေ-နမ၊ တေ-သင်နမသည်၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ သာသနံ-သတင်း စကားကို၊ ဝဒေဟိ-ဆိုလော့၊ တောဝ-ဤအရပ်မှ သာလျှင်၊ ဂန္ဓာ- သွား၍၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုမိဖုရားသည်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အာမေန္တတွာ-ခေါ်၍၊ တာတ-ချစ် သား၊ တံ-သည်၊ ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ပုရန္တပုရညော-ပုရန္တပုမင်း ၏၊ ပုန္ဒတ္တာ-သားတည်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဟတ္ထိလိင်္ဂသကုဏော-ငှက်ဆင်သည်၊ အာနေသိ-ဆောင်ယူ၏၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-သင်သည်၊ ဂန္ဓာ- သွားလေ၍။ ။ (တံ ဂန္ဓာကားထည့်) ။ သေနာပတိအာဒိနံ - စစ်သူကြီး အစရှိသောသူတို့၏၊ နာမာနိ-အမည်တို့ကို၊ အာစိက္ခိတွာ-ကြား၍၊ အသဒ္ဒ ဟန္တာနံ-မယုံကြည်ကုန်သောသူတို့အား၊ ဣမံပိတုပါရုပနကမ္မလဉ္စေဝ-အဘ ဝက်ရံဘူးသော ဤကမ္မလာနီကို၎င်း၊ ဣမံပိလန္ဒနမုဒ္ဒိကဉ္စ-အဘဝတ်ဆင်ဘူး သော ဤလက်စွပ်ကို၎င်း၊ ဒဿေယျာသိ-ပြလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ မှာ ထားလျက်၊ တံ-ထိုကမ္မလာနှင့်လက်စွပ်ကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ (တံ ဒတွာ ကား ထည့်) ။ ဥယျောဇေသိ-လွှတ်လိုက်၏၊ ကုမာရော-သတို့သားသည်၊ တာပသံ- ရသေ့ကို၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကိံ-ကရောမိ-အဘယ်သို့ ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရုက္ခဿ-ပညောင်ပင်၏၊ ဟေဋ္ဌိမသာခါယ - အောက် အခက်၌၊ နိသိဒိတွာ-နေ၍၊ ဣမံမန္တံ-ဤမန္တရားကို၊ ဝတွာ-မန်း၍၊ ဣမံတန္တံ- ဤစောင်းညှို့ကို၊ ပဟရ-တီးလော့၊ ဇေဋ္ဌကဟတ္ထိ-ဆင်ကြီးသည်၊ ပိဋ္ဌိံ- ကျောက်ကုန်းကို၊ ဝေ-သင်မင်းသားအား၊ ဥပနာမေတွာ - ညွတ်စေ၍၊ ဥပသကံမိဿတိ-ကပ်လတ္တံ့၊ တံ-သင်သည်၊ တဿ-ထိုဆင်၏၊ ပိဋ္ဌိယံ-ကျောက် ကုန်း၌၊ နိသိန္ဒော-စီးလျက်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရဇံ-ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ဂဏှာ ဟိ-ယူလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုမင်းသားသည်၊ မာတာပိတ ရော-မိဘတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ တထာ-ထိုရသေ့ဆိုတိုင်း၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အာဂတဿ-ရောက်လာသော၊ ဟတ္ထိနော-ဆင်၏၊ ပိဋ္ဌိယံ-ကျောက်ကုန်း၌၊ နိသိဒိတွာ-နေ၍၊ ကဏ္ဏေ-ဆင်၏နားရင်း၌၊ မန္တယံ-တိုင်ပင် ပြောဆို၏၊

အဟံ-ငါသည်၊ ကောသမ္ဗိယံ-ကောသမ္ဗိပြည်၌၊ ပုရန္တပုရညော-ပုရန္တပုရမင်း၏၊ ပုပ္ဖော-သားတည်း၊ သမိ-အရှင်ဆင်မင်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပေတ္တိကံ-အဘ၏ အမေဥစ္စာဖြစ်သော၊ ရဇ္ဇံ-ပြည်စည်းစိမ်ကို၊ ဂဏိတော-ယူ၍၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣတိဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော-ထိုဆင်မင်းသည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ အနေကာနိ-မျှားစွာကုန်သော၊ ဟတ္ထိသဟဿာနိ-အထောင်သောဆင်တို့သည်၊ သန္နိပတန္တံ-တံ-စည်းဝေးလာစေကုန်သတည်းဟု ဟတ္ထိရဝံ-ဆင်၏ မြူးတူးခြင်းဖြင့် ခေါ်သံကို၊ ရဝိ-မြည်တုန်၏၊ အနေကာနိ ဟတ္ထိသဟဿာနိ-မျှားစွာကုန်သော ဆင်အထောင်တို့သည်၊ သန္နိပတိံ-သု-စည်းဝေးလာကုန်၏၊ ပုန-တဖန်၊ ဇိဏ္ဏာဟတ္ထိ-အိုမင်းကုန်သောဆင်တို့သည်၊ ပဋိက္ကမန္တံ-တံ-ဖဲသွားစေကုန်သတည်းဟု၊ ဝိရဝိ-အထူးသဖြင့် မြည်၏၊ ဇိဏ္ဏာ ဟတ္ထိ-ဆင်အိုတို့သည်၊ ပဋိက္ကမိံ-သု-ဖဲသွားလေကုန်၏၊ ပုန-တဖန်၊ အတိတရုဏာ ဟတ္ထိ-အလွန်ငယ်သော ဆင်တို့သည်၊ နိဝတ္တန္တံ-တံ-ပြန်လည် စေကုန်သတည်းဟု၊ ဟတ္ထိရဝံ-ဆင်မင်း၏ဆိုခြင်းကို၊ ရဝိ-မလိုက်လာကုန်နှင့်ဟုဆို၏၊ တေပိ-ထိုဆင်ငယ်တို့သည်လည်း၊ နိဝတ္တိံ-သု-ပြန်သွားလေကုန်၏၊ သော-ထိုမင်းသားသည်၊ အနေကေဟိ-ကုန်သော၊ ယူထဟတ္ထိ သဟဿေဟေဝ-အထောင်မကသော ဆင်အပေါင်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပရိဝုသော-ခြံရံလျက်၊ ပစ္စန္တဂါမိ-ပစ္စန္တရစ်ရွာစွန်ဇနပုဒ်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ကုမာရော-မင်းသားသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ရညော-ပုရန္တပုရမင်း၏၊ ပုပ္ဖော-သားတည်း၊ သမ္ပတ္တိံ-ဥစ္စာစည်းစိမ်ကို၊ ပတ္တယမာနာ-တောင့်တကုန်သော သူတို့သည်၊ မယာ-ငါနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကူ၊ အာဂစ္ဆန္တု-လိုက်လာကုန်လော့၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ ဇနပုဒ်သားတို့ကိုဆို၏၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုအခါမှစ၍၊ မနုဿာနံ-လူတို့အား၊ သင်္ဂဟံ - ထောက်ပံ့ သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကို၊ ကရောန္တော-ပြုလျက်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နဂရံ-ပြည်ကို၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ မေ-ငါ့အား၊ ယုဒ္ဓဝါ-စစ်ထိုးခြင်းကိုမူလည်း၊ ဒေတု-ပေးလော့၊ ရဇ္ဇဝါ-မင်းအဖြစ်ကို မူလည်း၊ ဒေတု-ပေးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပေသေသိ-လျှောက်၏၊ နာဂရာ-ပြည်သူတို့သည်၊ ဒွေပိ-စစ်ထိုးခြင်း နန်းစည်းစိမ်နှစ်ပါးတို့ကိုလည်း၊ နဒဿာမ-မပေးကုန်အံ့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဂရုဂဗ္ဘာ-ရင့်သောကိုယ်ဝန်ရှိသော၊ ဒေဝိ-မိဖုရားကို၊ ဟတ္ထိလိင်္ဂသ-ကုဏေန - ငှက်ဆင်

သည်။ နိတာ-ချီဆောင်အပ်၏။ တဿာ-ထိုမိဖုရား၏။ ဒုတ္တိဘာဝံဝါ-
ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ နုတ္တိဘာဝံဝါ-မရှိသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ နဇာနာမ-
မသိရကုန်၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ တဿာ - ထိုမိဖုရား၏ ပဝတ္တိ-
အကြောင်းကို၊ နသုဏာမ-မကြားရကုန်သေး၊ တာဝ - ထိုရွှေလောက်၊
ယုဒ္ဓံ-စစ်ထိုးခြင်းကို၊ နောဒဿာမ-မပေးကုန်အံ့၊ ရဇ္ဇံ - ပြည်စည်းစိမ်ကို၊
နဒဿာမ-မပေးကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့မိန့်ဆိုကုန်၏။ တဒါ-ထိုသို့
ဆိုသောအခါ၌၊ တံပဇေဏီရဇ္ဇံ - ထိုအစဉ်အဆက်ဖြစ်သော ပြည် စည်းစိမ်
သည်၊ အဟောသိကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ကုမာရော-
ဥတေနမင်းသားသည်၊ အဟံ-သည်၊ တဿာ-ထိုမိဖုရား၏၊ ပုတ္တော-တည်း၊
ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ သေနာပတိအာဒိနံ-စစ်သူကြီးအစရှိသော သူတို့၏၊
နာမာနိ-အမည်တို့ကို၊ ကထေတွာ-ဆို၍၊ တထာပိ-ထိုသို့ဆိုငြားသော်လည်း၊
အသဒ္ဓဟန္တာနံ-မယုံလို ကုန်သော မှူးမတ်စသော ပြည်သူတို့အား၊ ကမ္မလဉ္စ-
ခမည်းတော်ဝတ်ရုံသောကမ္မလာနီကို၎င်း၊ မုဒ္ဓိကဉ္စ-ခမည်းတော်ဆင်ယင်ဘူး
သော လက်စွပ်ကို၎င်း၊ ဒသေသိ-ပြန်၊ တေ-ထိုပြည်သူပြည်သားတို့သည်၊
ကမ္မလဉ္စ-ကမ္မလာကို၎င်း၊ မုဒ္ဓိကဉ္စ-လက်စွပ်ကို၎င်း၊ သဉ္ဇာနိတွာ-ကောင်း
စွာသိ၍၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ တံ-ထိုဥပေနေ မင်းသားကို၊
ရဇ္ဇေ-မင်းအဖြစ်၌၊ အဘိသဉ္ဇိသု-အဘိသိက် သွန်းခံစေ၍ မင်းမြှောက်ကုန်
၏၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ တာဝ-ရွှေဦးစွာ၊ ဥတေနဿ-ဥတေနမင်း၏၊
ဥပ္ပတ္တိ-ဖြစ်ကြောင်းဟည်း။

အလ္လကပ္ပရဋ္ဌေ-အလ္လကပ္ပတိုင်း၌၊ ဒုဗ္ဘိက္ခေ-ငတ်မွတ်သည်ရှိသော်၊ ဇီဝိတုံ-
အသက်ရှင်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော - မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ကော-
တယောက်သော၊ ကောတုဟလိကောနာမ - ကောတုဟလိက အမည် ရှိ
သော၊ မနုဿော-လူသည်၊ ကာပိနာမ-ကာပိအမည်ရှိသော၊ တရုဏ
ပုတ္တဉ္စ-သားငယ်ကို၎င်း၊ ကာဠိနာမ - ကာဠိအမည်ရှိသော၊ ဘရိယဉ္စ-
မယားအိမ်ရှင်ကို၎င်း၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ကောသမ္ပိယံ-ကောသမ္ပိပြည်
သို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ ဇီဝိဿာမိတိ-အသက်မွေးအံ့ဟူ၍၊ ပါထေယျ-ရိက္ခာ
ထုပ်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ နိက္ခမတိ-ထွက်၏၊ အဟိဝါတရောဂေန-မြေဆိပ်
နှင့်တူသော လေနာဖြင့်၊ မရဇ္ဇေ-သေကုန်သော၊ ဟောဇနေ-မျှားသော

လူတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ နိက္ခမိဟိပိ - ထွက်သွားကုန်အံ့ဟူ၍လည်း၊ ဝဒန္တိ
ယော-ဆိုကြကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဟေ-ထိုသားငယ်နှင့် တကွ သမီး
ခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ပါထေယျ ပရိက္ခိဏေ-
ရိက္ခာဆန် ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ခုဒါဘိဘူတာ-ငတ်မွတ်ခြင်း နှိပ်စက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဒါရကံ-သားငယ်ကို၊ ဝဟိတု-ရွက်ဆောင်၍ ယူခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-
သု-မတတ်နိုင်ကုန်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သာမိကော-လင်သည်၊ ပဇာပတိ-
မယားကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ-နှမအိမ်ရှင်၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဇီဝန္တာ-
အသက်ရှင်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ပုန-တဖန်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ လဘိဿာမ-
ရပြန်ကုန်အံ့၊ နံ-ထိုသားကို၊ ဆဇ္ဇေတော-စွန့်ပစ်၍၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊
ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ မာတု-အမိ၏၊ ဟဒယံနာမ-စိတ်မည်သည်ကား၊
မုဒုကံ-နှူးညှဲခြင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဟသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သာ-ထိုအမိ
သည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဇီဝန္တမေဝ - အသက်ရှင်စဉ်လျှင်၊
ဆဇ္ဇေတု-စွန့်ပစ်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိဿာမိ-မရက်စက်နိုင်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ကိံကရောမ-အသိပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့
ဆိုလတ်သော်၊ ဝါရေန-အလှည့်ဖြင့်၊ နံ-ထိုသားငယ်ကို၊ ဝဟာမ-ရွက်ဆောင်
ဦးပိုးကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ မာတာ-အမိသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊
ဝါရေန-အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်၊ ပုပ္ဖ ဒါမိဝိယ-ပန်းဆိုင်းကဲ့သို့၊ နံ-ထိုသားငယ်
ကို၊ ဥက္ခိပိတော-ချီ၍၊ ဥရေ-ရင်လယ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတော-အိပ်စေ၍၊ အကေန-
ခါးဆစ်ဖြင့်၊ ဝဟိတော-ရွက်ဆောင်၍၊ ပိတုနော-အဘအား၊ ဒေတိ-ပေး
၏၊ တဿ-ထိုအဘအား၊ တံ-ထိုသားငယ်ကို၊ ဂဗဟတော-၍၊ ဆာကက
တော-ငတ်မွတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်သောကြောင့်၊ ထပိဟဋ္ဌာနေ-ချီပိုးသော
အရပ်၌၊ ဗလဝတရာ-အသွန်အားကြီးလှသော၊ ဝေဒနာ-ဆင်းရဲခြင်းသည်၊
ဥပ္ပဇ္ဇိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုလင်ယောက်ျားသည်၊ တံ-ထိုမယားကို၊ ပုနပုနံ-
အဘန်တလဲလဲ၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ-နှမ၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဇီဝန္တာ-
အသက်ရှင်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ လဘိဿာမ - ရကုန်လတ္တံ့၊
နံ-ထိုသားကို၊ ဆဇ္ဇေမ-စွန့်ကုန်အံ့၊ ဣတိ - ဤသို့ဆို၏၊ သာပိ-ထိုမယား
သည်လည်း၊ ပုနပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ပဋိက္ခိပိတော-၍၊ ပဋိဝစနံ-စကားတုံ့
ကို၊ နာဒါသိ-မပေး၊ ဒါရကော-သူငယ်သည်၊ ဝါရေန-အလှည့်အကြိမ်ဖြင့်၊

ပရိဝတ္တိယမာနော-ပြောင်းဘန်များသည်ရှိသော်၊ ကိလစ္ဆော - ပင်ပန်း၍၊
 ပိတုဟတ္ထေ-အဘလက်၌၊ နိဒ္ဒါယိ-အိပ်ပျော်၏၊ သော-ထိုအဘသည်၊ တဿ-
 ထိုသားငယ်၏၊ နိဒ္ဒါယနဘာဝံ-အိပ်ပျော်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတု-၍၊ မာ-
 တရံ-အမိကို၊ ပုရတောကတုာ-ရှေ့သို့သွားနှင့်စေ၍၊ ကေဿဂစ္ဆဿ-ချုံ့တခု၏၊
 ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ ပဏ္ဏသန္တရေ-သစ်ရွက်အခင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတုာ-အိပ်စေ
 ၍၊ ပါယာသိ-သွားလေ၏၊ မာဟာ-အမိသည်၊ နိဝတ္တိတုာ-ပြန်လည်၍၊
 ဩလောကေန္တိ-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အဒိသုာ - မမြင်သော
 ကြောင့်၊ သာမိ-အရှင်သား၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ ကုဟိ-
 အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ မေ-ငါသည်၊ ကေဿဂစ္ဆဿ-ချုံ့
 တခု၏၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပိတော-အိပ်စေခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်
 သော်၊ သာမိ-ချစ်လင်ယောက်ျား၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာနာသယိ-မဖျက်ဆီးပါ
 လင့်၊ ပုတ္တံ-သားနှင့်၊ ဝိနာ-ကွေ့ကွင်း၍၊ ဇိပိတံ-အသက် ရှင်ခြင်းငှာ၊ န
 သက္ခိယာမိ-မတတ်နိုင်၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ အာနေဟိ-ဆောင်ချေ
 လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဥရုပဟရိတုာ-ရင်ဘတ်ကိုတီး၍၊ ပရိဒေဝိ-ငို
 ကြွေးမြည်တမ်း၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုယောက်ျားကို၊ နိဝတ္တိတုာ-ပြန်
 လည်စေ၍၊ အာနေသိ-ဆောင်စေ၏၊ ပုတ္တောပိ-သားသည်လည်း၊ အန္တရာ
 မဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ မတော-သေသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ သော-
 ထိုအဘသည်၊ ဧတ္တကေ ဌာနေ-ဤမျှလောက်သောအရပ်၌၊ ပုတ္တံ-သားကို၊
 ဆဇ္ဇေတုာ-စွန့်၍၊ တဿ-ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ နိဿန္နေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊
 ဘဝန္တရေ-ဘဝတပါး၌၊ သတ္တဝါရေ-ခုနစ်ကြိမ်၊ ဆဒ္ဓိတော-စွန့်ပစ်အပ်၏၊
 ကေံ ပါပကမ္မံနာမ-ဤမကောင်းမှုကံမည်သည်ကား၊ အပ္ပကန္တိ-အနည်းငယ်
 သည်သာတည်းဟု၊ နအဝမညိတဗ္ဗံ-မအောက်မေ့အပ်၊ တေ-ထိုလင်မယား
 တို့သည်၊ ဂစ္ဆန္တာ-သွားကုန်သည်ရှိသော်၊ ကေံ ဂေါပါလကုလံ - တယောက်
 သော နွားကျောင်းသားအမျိုးအိမ်သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-ရောက်လေကုန်၏၊ တံ
 ဒိဝသဉ္ဇ-ထိုနေ့၌လည်း၊ ဂေါပါလကဿ-နွားကျောင်းသား၏၊ ခေနုမင်္ဂလံ-
 နွားနှို့ညှစ်မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတိ-၏၊ ဂေါပါလကဿ-နွားကျောင်းသား၏၊
 ဂေဟေ-၌၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကဆူသည်၊ ဘုဉ္ဇတိ-
 ဆွမ်းဘုဉ်းပေး၏၊ သော-ထိုနွားကျောင်းသားသည်၊ တံ-ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 ကို၊ ဘောဇေတုာ-ဆွမ်းကျွေး၍၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ဗဟု

ပါယာသော-များသောနို့သနာကို၊ ပဋိယတ္တော-စီရင်အပ်သည်။ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏။ ဂေါပါလကော-နွားကျောင်းသားသည်။ အာဂတေ-ကုန်သော၊
 တေ-ထိုခရီးသွား သွီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့ကို ဒိသွာ-မြင်၍၊ ကုတော-
 အသယ်အရပ်က၊ အာဂတတ္ထ-လာကြကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေး
 ၍၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိ-အကြောင်းကို၊ သုတော-ကြား၍၊ မုဒုဇာတ်
 ကော-နှလုံးနှူးညှိခြင်းသဘောရှိသော၊ ကုလပုတ္တော-အမျိုးကောင်းသား နွား
 ကျောင်းသမားသည်။ တေသု-ထိုခရီးသွား သွီးခင်ပွန်းတို့၌၊ အနုကမ္ပံ-
 သနားခြင်းကို၊ ကတော-၍၊ ဗဟုကေန-များစွာသော၊ သပ္ပိနာ-ထောပတ်
 ဖြင့်၊ ပါယာသံ-နို့သနာကို၊ ဒါပေသိ-ပေးစေ၏။ ဘရိယာ-မယားသည်၊
 သာမိ-ချစ်လင်ယောက်ျား၊ တယိ-သင်သည်။ ဇီဝဇ္ဇေ-အသက် ရှင်သည်ရှိ
 သော်၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ ဇီဝါမိနာမ-အသက်ရှင်သည်မည်၏၊ ဒိသရတ္တံ-
 နေ့ရှည်ရက်များ၊ ဦးနောဒရော-ယုတ်သောဝမ်းရှိသည်၊ အသိ-၏၊ ယာဂ
 ဒတ္ထံ-အလိုရှိတိုင်း၊ ဘုဉ္ဇာဟိ-လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ သပ္ပိဉ္ဇ-ထောပတ်
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဒဓိဉ္ဇ-နှိုင်းကိုလည်းကောင်း၊ တဒဘိမုခညေဝ-ထိုလင်
 ယောက်ျား စားရာကပ်သို့ ရွှေ့ရှုသာလျှင်၊ ကတော ပုံထား၍၊ အတ္တနာ-မိမိ
 သည်၊ မန္တသပ္ပိနာ-အနည်းငယ်သောထောပတ်ဖြင့်၊ ထောကမေဝ-အတန်
 ငယ်သာလျှင်၊ ဘုဉ္ဇိ-စား၏။ ဣတရော-ကောတုဟလိက မည်သော လင်
 ယောက်ျားသည်၊ ဗဟံ-များစွာ၊ ဘုဉ္ဇိတော-၍၊ သတ္တဋ္ဌဒိဝသေ-ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်
 တိုင်တိုင်၊ ဆာတကတာယ-ငတ်မွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အာဟာရတဏှံ-
 အစာအာဟာရ၌တပ်ခြင်းကို၊ ဆိန္ဒိတု-ဖြတ်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ - မတတ်နိုင်၊
 ဂေါပါလကော-နွားကျောင်းသားသည်၊ တေသံ-ထိုသွီး ခင်ပွန်းတို့အား၊
 ပါယာသံ-နို့သနာကို၊ ဒါပေတော-ပေးစေ၍၊ သယံ-မိမိသည်၊ ဘုဉ္ဇိတု-စား
 ခြင်းငှာ၊ အာရတိ-အားထုတ်၏။ ကောတုဟလိကော-ကောတုဟလိကမည်
 သော ခရီးသွားသည်၊ တံ-ထိုနွားကျောင်းသား ထမင်းစားခြင်းကို၊ ဩလော
 ကေဇ္ဇော-ကြည့်၍၊ နိသီဒိတော-နေသည်ရှိသော်၊ ဟေဋ္ဌာပိဋ္ဌေ - အင်းပျဉ်
 အောက်၌၊ နိပ္ပန္နာယ-ဝပ်၍နေသော၊ သုနိယာ-ခွေးမအား၊ ဂေါပါလကေန-
 နွားကျောင်းသားသည်၊ ငစေတော-ခူး၍၊ ဒိယျမာနံ-ပေးသော၊ ပါယာသပိဏ္ဍံ-
 နို့သနာစိုင်ကို၊ ဒိသွာဂ-မြင်၍လျှပ်၊ အယံသုနဓိ-ဤခွေးမသည်၊ ပုညဝတာ-
 ဘုန်းကံရှိလေစွ၊ နိဗ္ဗဇ္ဇံ-မပြတ်၊ ဝေဇ္ဇပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဘောဇနံ-အစာ

ကို၊ လဘတိတိ-ရ၏ဟု၊ စိန္တေသိ-၏၊ သော ထိုကောတုဟလိကသည်၊ ရတ္တိဘာ
 ဂေ-ညဉ့်အဘို့၌၊ တံပါယာသံ-ထိုနို့သနာကို၊ ဗီရာပေတုံ-အစာ ကြေစေခြင်း
 ဌာ၊ အသက္ကောန္တော-မတတ်နိုင်သောကြောင့်၊ ကာလံကတွာ - သေခြင်း
 ကိုပြု၍၊ တဿာ သုနခိယာ-ထိုခွေးမ၏၊ ကုစ္ဆိမ္မိ-ဝမ်း၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-၏၊ အထ-
 ထိုနောင်မှ၊ အဿ-ထိုကောတုဟလိက၏၊ ဘရိယာ - မယားသည်၊ သရီရ
 ကိစ္စံ-အကောင်ဘုတ်သောကိစ္စကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ တသ္မိံ ယေဝဂေဟေ-၌လျှင်၊
 ဘတိံ-အခစားကို၊ ကတွာ-၍၊ တဏှုလနာဠိ - ဆန်တကွမ်းစားကို၊ လဘိ
 တွာ-ရ၍၊ ပစိတွာ-ချက်၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၏၊ ပတ္တေ-
 သပိတ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေတွာ-တည်စေ၍၊ ဝေါ-တို့၏၊ ဒါသဿ-ကျွန်ငယ်ဖြစ်
 သော ကောတုဟလိကအား၊ ပါပုဏာတု-ကုသိုလ်အဘို့ကို ဆောက်ပါစေ
 သတည်း၊ ဣတိပတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ စိန္တေသိ-ကြံအောက်မေ့၏၊ မယာ - ငါ
 သည်၊ ဣဓေဝ-ဤအိမ်၌သာလျှင်၊ ဝသိတုံ - နေခြင်းဌာ၊ ငရုတိ-သင့်၏၊
 နိဗ္ဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ အယျော အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဣဓ-ဤအိမ်သို့၊ အာဂစ္ဆ
 တိ-ကြွတော်မူလာ၏၊ ဒေယျဓမ္မော-သုဘွယ်ဝတ္ထုသည်၊ ဟောတုဝါ-ရှိသည်
 မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာဝါ-မရှိသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်း၊ ဝန္တန္တိ-
 ရှိခိုးလျက်၊ ဝေယျာဝစ္စံ-အမှုကြီးငယ်ကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ စိတ္တံ-စိတ်
 ကို၊ ပသာဒေန္တိ-ကြည်ညိုစေလျက်၊ ဗဟုပုညံ-များစွာသော ကောင်းမှုကို၊
 ပသဝေယျာမိ-ပွားများစေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံအောက်မေ့၏၊ သာ-ထို
 မိန်းမသည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုအိမ်၌သာလျှင်၊ ဘတိံ ကရောန္တိ-အခစားပြုလျက်၊
 ဝသိ-နေ၏၊ သာပိသုနခိ-ထိုခွေးမသည်လည်း၊ ဆဠေဝါ မာဿ-ခြောက်
 လမြောက်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ သဘ္ဘမေဝါမာဿ-ခုနစ်လရှိသော
 အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဧကမေဝ-တကောင်သာလျှင် ဖြစ်သော၊ ကုက္ကုရံ-
 ခွေးငယ်ကို၊ ဝိဇာယိ-မွေးဖွား၏၊ ဂေါပါလကော-နွားကျောင်းသားသည်၊
 တဿ-ထိုခွေးငယ်အား၊ ဧက ဓေနယာ-နွားမတစ်ခု၏၊ ဘိရံ-နို့ရည်ကို၊ ဒါ
 ပေသိ-ပေးစေ၏၊ သော-ထိုခွေးငယ်သည်၊ နမိရဿေဝ-ဧကမေကြာမီလျှင်၊
 ဝဗ္ဗိ-ကြီးပွား၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုခွေးအား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-
 အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဘုဉ္ဇန္တော-သွမ်းဘုဉ်းပေးသည်ရှိသော်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊
 ဧကံဘတ္တပိဏ္ဍံ-ထမင်းတဆုပ်ကို၊ ဒေဟိ-ပေး၏၊ သော-ထိုခွေးသည်၊ ဘတ္တ
 ပိဏ္ဍံ - ထမင်းဆုပ်ကို၊ နိဿာယ-အမှီပြု၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ - ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊

သိနေဟံ-ချစ်ခင်ခြင်းကို၊ အကာသိ-၏၊ ဂေါပါလကောပိ-နှားကျောင်းသား
သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာန်-မပြတ်၊ ဒေဝါရေ-တနေ့နှစ်ကြိမ်နှစ်ကြိမ်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-
အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓ၊ အား၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ် ခယခြင်းသို့၊ ယာတိ-ရောက်
၏၊ ဂစ္ဆန္တေသိ-သွားသော်လည်း၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ ဝါဠမိဂဋ္ဌာ
နေ-သားရဲရှိရာအရပ်၌၊ ဒဏ္ဍေန-ဒုတ်လှင်ကန်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆေစ-ချုံ့တို့ကို လည်း
ကောင်း၊ ဘူမိဉ္စ-မြေကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ပဟရိတော-ပုတ်ခတ်၍၊ သုဿတိ-
သုဿဟူ၍၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ သဒ္ဓိ-အသံကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဝါဠမိဂေ-သား
ရဲတို့ကို၊ ပလာပေသိ-ပြေးစေ၏၊ သုနခေါပိ-ခွေးသည်လည်း၊ တေန-ထို
သခင်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂစ္ဆတိ-လိုက်၏၊ သော-ထိုဂေါပါလကသည်၊ ကေ
ဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ယဒါ-
အကြင်အခါ၌၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဩကာသော-အားလပ်သော အခွင့်
သည်၊ န ကဝိ ကတိ-မဖြစ်လတ္တံ့၊ ငြားအံ့၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ဣမံသုနခံ-ဤခွေး
ကို၊ ပေသိဿာမိ-စေလွှတ်ပါအံ့၊ တေနသညာပဏေန-ထိုအမှတ်ဖြင့်၊ အာ
ဂစ္ဆေယျာယ-ကြွတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တ
တော ပဋ္ဌာယ-ထိုသို့လျှောက်သောအခါမှ စ၍၊ အနောကာသ ဒိဝသေ-
မအားမလပ်သောနေ့ရက်၌၊ တာတ-ငါ့သား၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ အယျ-
အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာနေဟိ-ပင့်ဆောင်ချေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သုနခံ-
ခွေးကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ သော - ထိုခွေးသည်၊ ကေဝစနေနေဝ-
တခွန်းဟည်းသောစကားဖြင့်လျှင်၊ ပက္ခန္တိတော-ပြေးသွား၍၊ သာမိကဿ-
သခင်သည်၊ ဂစ္ဆပေါဿနဘူမိပေါဿနဋ္ဌာနေ-ချုံ့တို့ကို ပုတ်ခတ်ရာ မြေကို
ပုတ်ခတ်ရာအရပ်၌၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ဘုဿိတော-ဟောင့်၍၊ တေနသဒ္ဓေန-
ထိုခွေးဟောင့်သံဖြင့်၊ ဝါဠမိဂါနံ-သားရဲတို့၏၊ ပလာတဘာဝံ-ပြေးသည်၏
အဖြစ်ကို၊ ဥတော-သိ၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
သည်၊ ပါတေဒဝ-စောစောကလျှင်၊ သရိရပဋိဇ္ဇဂ္ဂနံ ကိုယ်လက် သုတ်သင်
ခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ပဏ္ဏသာသံ - သစ်ရွက်မိုးသော ကျောင်းတွင်းသို့၊
ပဝိသိတော-ငင်၍၊ နိသိန္ဓေ-နေသည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊
ဝသနဋ္ဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ပဏ္ဏသာလဒ္ဓါရေ-ကျောင်းတော်
တံခါး၌၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ဘုဿိတော-အူ၍၊ အတ္တနော မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ-
ရောက်လာသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတော-သိစေ၍၊ ကေမန္တေ-တင့်အပ်

လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇတိ-ဝပ်၍နေ၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ ဝေလံ-ကြွသွားအံ့သောအခါကို၊ သလ္လက္ခေတ္တာ-မှတ်၍၊ နိက္ခန္ဓေ-ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဘုဿန္တော-အူလျက်၊ ပုရတော-ရှေ့က၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏။ အန္တရန္တရာ-အကြားအကြား၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်။ တံ-ထိုခွေးကို၊ ဝိမံသန္တော-စူးစမ်းလို၍၊ အညံမဂ္ဂံ-တပါးခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇတိ-သွား၏။ အထ-ထိုသို့ ခရီးလွဲသွားရာ၌၊ အဿ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ ဌတော-၍၊ ဘုဿိတော-အူ၍၊ ဣတရမဂ္ဂမေဝ-သွားမြဲခရီးသို့သာလျှင်၊ နံ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာရောပေသိ-တင်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိပသံ-တနေသ၌၊ အညံမဂ္ဂံ-ခရီးလွဲကို၊ ပဋိပဇ္ဇိတော-ကြွသွား၍၊ တေန-ထိုခွေးသည်၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ ဌတော-ရပ်၍၊ ဝါရိယမာနောပိ - တားမြစ်သော်လည်း၊ အနိဝတ္တိတော-မလည်မပြန်မူ၍၊ သုနခံ-ခွေးကို၊ ပါဒေန-ခြေဖြင့်၊ အပနတော-ပယ်၍၊ ပါယာသိ-ကြွသွား၏။ သုနခေါ-ခွေးသည်၊ တဿ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ အနိဝတ္တနဘာဝံ - မပြန်လိုသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတော-သိ၍၊ နိဝါသနကဓမ္မေ သင်းပိုင်စွန့်၌၊ ခုသိတော-ကိုက်၍၊ အာကမုန္တော-ဆွဲငင်လျက်၊ ဣတရမဂ္ဂမေဝ-သွားမြဲဘိုင်းသောခရီးသို့သာလျှင်၊ နံ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာရောပေသိ-တင်၏။ သော-ထိုခွေးသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တသ္မိ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ ဗလဝသိနေဟံ-အားကြီးစွာသော မြတ်နိုးခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေသိ-ဖြစ်စေ၏။ တတော-ထိုနောင်မှ၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ စိဝရံ-သက်န်းသည်၊ ဇရိ-ရိန္နမ်းဆွေးမြည်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ဂေါပါလကော-နွားကျောင်းသားသည်၊ စီဝရဝတ္ထာနိ-သက်န်းလျာဖျင်တို့ကို၊ အဒါသိ-လှူ၏။ တမေနံ - ထိုနွားကျောင်းသားကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အာဟ-ဆို၏။ အာဝုသော-ဒါယကာ၊ စိဝရံနာမ-သက်န်းမည်သည်ကို၊ ဧကဏေန-တပါးချင်းချင်း၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဒုက္ကရံ-ခဲယဉ်း၏။ ဖာသုကဋ္ဌာနံ-ချမ်းသာရာအရပ်သို့၊ ဂန္တော-သွား၍၊ ကာရေဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ ဘန္တေ - အရှင်ဘုရား၊ ဣဝေ-ဤကျောင်း၌ပင်လျှင်၊ ကရောထ-ပြုတော် မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ - ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ အာဝုသော-ဒါယကာ၊ နသက္ကာ-တေတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့အမိန့်ရှိ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေနဟံ-ထိုသို့တပြီးကား၊ စိရံ-ကြာ

မြင့်စွာ၊ ဗဟိ-အပတပါးသောအရပ်၌၊ မာဂသိက္ခ-သီတင်းသုံး နေတော်မူ
 ပါကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ သုနခေါ-ခွေးသည်၊ တေသံ-ထိုဆရာ
 တကာတို့၏၊ ကထံ-စကားကို၊ သုဏန္တော-နားထောင်လျက်လျှင်၊ အဋ္ဌာသိ-
 နေ၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဥပါသက-ဒါယကာ၊ တိဋ္ဌ-သည်း
 ခံရစ်ဦးသော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဂေါပါလကံ - နွားကျောင်းသားကို၊ နိဝတ္တာ
 ပေတော-ပြန်လည်စေ၍၊ ဝေဟာသံ-ကောင်းကင်သို့၊ အဗ္ဘုဂ္ဂန္တာ-ပျံတက်၍၊
 ဂန္ဓမာဒနာဘိမုခေါ-ဂန္ဓမာဒနတောင်သို့ ရွှေ့၍၊ ပါယာသိ-ပျံသွား၏၊ သုန
 ခဿ-ခွေးသည်၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်ဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကြွသွားသော၊ တံ-
 ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဘုက္ကရိတော-အူ၍၊ ဌိတဿ - နေစဉ်၊
 တသ္မိံ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ စက္ခုပတံ-ခွေးမြင်လောက်သော အရပ်ကို၊
 ဝိဇဟန္တေ - စွန့်သည်ရှိသော်၊ ဟဒယံ-နှလုံးသည်၊ ဖလိတံ - ကွဲ၏၊ ဧတေ
 တိရစ္ဆာနာနာမ-ယိုတိရစ္ဆာန်တို့ မည်သည်ကား၊ ဥဇုကဇာတိကာ-ဖြောင့်
 သော သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိကိရ - ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ အကုဋ္ဌိလာ-
 ကောက်ကျစ်သော သဘောရှိကုန်၊ မနုဿာပန-လူတို့သည်ကား၊ အညံ-
 တပါးကို၊ ဟဒယေန-နှလုံးဖြင့်၊ စိန္တေန္တိ-ကြံတတ်ကုန်၏၊ အညံ-ကို၊ မုခေန-
 နှုတ်မြှက်သဖြင့်၊ ကထေန္တိ-ဆိုတတ်ကုန်၏၊ တေနေဝ-ထိုကြောင့်သာလျှင်၊
 ဂဟဏံ ဟေတံ။လ။ ပသဝေါတိ-ပသဝေါဟူ၍၊ အာဟ-ဟောတော် မူပြီ။
 ဘန္တေ-ဘုရား၊ ယဒိဒံ ယေမနုဿာ-အကြင် လူတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
 ဧတံ ဧတေမနုဿာ-ဤလူတို့သည်၊ ဂဟဏံဟိ ဂဟဏံဝေ-လျှို့ဝှက်ကောက်
 ကျစ်သော နှလုံးရှိသည် လာလျှင်တည်း၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ယဒိဒံ ယေ
 ပသဝေါ-အကြင် တိရစ္ဆာန်ဖြစ်ကုန်သော သားတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
 ဧဟံ ဧတေ ပသဝေါ-ဤတိရစ္ဆာန်တို့သည်၊ ဥတ္တာနကံဟိ ဥတ္တာနကံဝေ-
 ပေါ်သောစိတ်နှလုံးရှိသည် သာလျှင်တည်း၊ (ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံး
 ရှိ၏ဟူလိုသည်)၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ သော-ထိုခွေးသည်၊ တာယ ဥဇုစိတ္တ
 တာယ - ထိုသို့ ဖြောင့်မတ်သော စိတ်နှလုံးဖြင့်၎င်း၊ တာယ အကုဋ္ဌိလ
 တာယ-ထိုသို့ မကောက်ကျစ်သော စိတ်ဖြင့်၎င်း၊ ကာလံကတော-သေခြင်း
 ကိုပြု၍၊ ကာဝတိံလ ဘဝနေ - ကာဝတိံသာနက်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်
 လေ၏၊ အတ္တရာ သဟဿ ပရိဂုတော - နတ်သွီး တထောင် ခြံရံလျက်၊
 မဟာသမ္ပတ္တိံ-ကြီးစွာသော နတ်စည်းစိမ်ကို၊ အနုဘောသိ - ခံစားရ၏၊

ကဏ္ဍမူလေ-နားရင်း၌၊ မန္တယန္တဿ-တိုင်ပင်သော၊ တဿ-ထိုနတ်သား၏၊
သဒ္ဓေါ-အသံသည်၊ သောဠသယောဇနဌာနံ-တဆဲ၊ ခြောက်ယူဇနာ အရပ်
သို့၊ ဖရတိ-နွံကြား၏၊ ပကတိကတာသဒ္ဓေါပန-ပြကတွေ့ဆိုသော စကား
သည်ကား၊ ဒသယောဇနသဟဿံ ယူဇနာတသောင်းကျယ်သော၊ ဒေဝနဂရံ-
တာဝတိ သာနတ်ပြည်ကို၊ ဆာဒေတိ-ဖုံးလွှမ်းနိုင်၏၊ တေနေဝ-ထိုကြောင့်
လျှင်၊ အဿ-ထိုနတ်သားအား၊ ဘောသက ဒေဝပုတ္တောတိနာမံ - ဘော
သကနတ်သားဟူသော အမည်သည်၊ အဟောသိ-၏၊ ဘေ-ဤသို့ ဖြစ်ခြင်း
သည်၊ ကိဿပန -အဘယ်ကောင်းမှုကံ၏ သာလျှင်၊ နိဿန္နော-အကျိုးဆက်
ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ပစ္စေကဒုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဘုရား၌၊ ဝေ
မေန-ချစ်မြတ်နိုးခြင်းဖြင့်၊ ဘုက္ကရဏဿ-အူ၍ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မြူးထူး
ချင်း၏၊ နိဿန္နော-အကျိုးဆက်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဖြေအပ်၏၊ သော-ထို
နတ်သားသည်၊ တတ္ထ-ထိုတာဝတိ သာနတ်ပြည်၌၊ န စိရံ ဌတွာ-ကြာမြင့်
စွာ မတည်မူ၍၊ စဝိ-စုတေ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဒေဝပုတ္တာ-နတ်သား
တို့သည်၊ ဒေဝလောကတော - နတ်ပြည်မှ၊ စဝိတေ-စုတေသည်ရှိသော်၊
(စဝိတေကား ထည့်သည်)၊ အာယုက္ခယေန-အသက် ကုန်ခြင်းဖြင့် ၎င်း၊
ပုညက္ခယေန-ကောင်းမှုကံ ကုန်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အာဟာရက္ခယေန-အာ
ဟာရကုန်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ကောပေန-အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဣတိ-ဤ
သို့၊ စထူဟိ ကာရဏေဟိ-လေးပါးသော အကြောင်းတို့ဖြင့်၊ စဝန္တိ-စုတေ
ကုန်၏၊ တတ္ထ-ထိုနတ်ပြည်၌၊ ယေန-အကြင်သူသည်လည်း၊ ဗဟံပုညံကမ္မံ-
များစွာသော ကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ ဟောတိ-၏၊ သော-
ထိုသူသည်၊ ဒေဝလောကေ-နတ်ပြည်၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ-၍၊ ယာဝတာယုကံ-အသက်
အတိုင်း၊ ဌတွာ-တည်၍၊ ဥပရူပတိ-အထက်အထက် နတ်ပြည်သို့၊ နိဗ္ဗတ္တတိ-
ဖြစ်လေ၏၊ ဧဝံ-သို့၊ အာယုက္ခယေန-အသက်ကုန်သဖြင့်၊ စဝတိနာမ-စုတေ
သည်မည်၏၊ ယေန-အကြင်သူသည်၊ ပရိတ္တံပုညံ-အာနုဘော် နည်းသော
ကောင်းမှုကံကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီးသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊
ရာဇကောဌာဂါရေ-မင်း၏ကျိကျ၌၊ ပက္ခိတ္တံ ထည့်သွင်းအပ်သော၊ စတုနာဠိ
တ္ထံ-လေးကွမ်းစားမျှလောက်သော၊ ခေဝိယံ-စပါးကဲ့သို့၊ အန္တရာဝ-အကြား
၌သာလျှင်၊ တံပုညံ-ထိုကောင်းမှုကံသည်၊ ခိယတိ-ကုန်၏၊ အန္တရာဝ-အသက်
အပိုင်းအခြားသို့ မရောက်မီ အကြား၌သာလျှင်၊ ကာလံကရောဘိ-စုတေ

ခြင်းကို ပြုရ၏။ ဧဝံ-သို့၊ ပုညက္ခယေန-ကောင်းမှုကံကုန်ခြင်းဖြင့်၊ စဝတိနာမ-
 စုတေရသည်မည်၏။ အပရောပိ-တယောက်သောနတ်သားသည်လည်း၊ ကာမ
 ဂုဏေ-ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိဘုဉ္ဇမာနော-သုံးဆောင်ခံစားလျက်၊ သတိသမ္မော
 သေန-သတိမေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ အာဟာရံ-အစာအာဟာရကို၊ အပရိဘုဉ္ဇိတွာ-
 မစားမူ၍၊ ကိလန္တကာယော-ပင်ပန်းသော ကိုယ်ရှိလျက်၊ ကာလံ ကရောတိ-
 စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဧဝံ-သို့၊ အာဟာရက္ခယေန-အစာကုန်ခြင်းဖြင့်၊ စဝတိ
 နာမ-စုတေသည်မည်၏။ အပရော-တယောက်သောနတ်သားသည်၊ ပရဿ-
 သူတပါး၏၊ သမ္ပတ္တိံ-စည်းစိမ်ကို၊ အသဟန္တော-သည်းမခံနိုင်သည်ဖြစ်၍၊
 ကုဇ္ဈိတွာ-အမျက်ထွက်၍၊ ကာလံကရောတိ-စုတေခြင်းကိုပြုရ၏။ ဧဝံ-ဤသို့၊
 ကောပေန-အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ စဝတိနာမ - စုတေသည်မည်၏။ အယံ
 ပန-ဤသောသက နတ်သားသည်ကား၊ ကာမဂုဏေ-ကာမဂုဏ်တို့ကို၊ ပရိ
 ဘုဉ္ဇန္တော-ခံစားလျက်၊ မုဋ္ဌသတိ-လွတ်သောသတိရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊
 အာဟာရက္ခယေန-အာဟာရကုန်ခြင်းဖြင့်၊ စဝိ-စုတေ၏။ စဝိတွာစပန-
 စုတေပြီး၍ကား၊ ကောသမ္ပိယံ-ကောသမ္ပိပြည်၌၊ နဂရသောဘိဏိယာ-
 ပြည့်တန်းဆာမ၏။ ကုဇ္ဈိမိ-ဝမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိံ-ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဏှိ-ယူ၏။ သာပိ-
 ထိပြည့်တန်းဆာမသည်လည်း၊ ဇာတဒိဿေ - ဖွားသောနေ့၌၊ ဧတံ-ဤ
 သူငယ်သည်၊ ကိံ-အဘယ်သူနည်း၊ ဣတံ-ဤသို့၊ ဒါသိံ-ကျန်မကို၊ ပုဗ္ဗိတွာ-
 မေး၍၊ အယျေ-သခင်မ၊ ပုတ္တော-သားယောက်ျားတည်း၊ ဣတိပုတ္တေ-
 ဤသို့ဆိုလဟ်သော်၊ ဇေ-ကျန်မ၊ ဟန္တု-ယခု၊ ဣမံဒါရတံ-ဤသူငယ်ကို၊
 ကတ္တရသုပ္ပေ-စံကော၌၊ အာရောပေတွာ-ထည့်၍၊ သင်္ကာရကုဋေ-တံမြက်
 မျှေးစွန့်ရာအရပ်၌၊ နံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ဆဉ္ဇဟိ - စွန့်ပစ်လေလော့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆို၍၊ ဆဉ္ဇာပေသိ-စွန့်ပစ်၏။ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ နဂရသောဘိ
 ဏိယော-ပြည့်တန်းဆာမတို့သည်၊ မိတရံ-သွေးကို၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ-မွေးကျွေး သုတ်
 သင်ကုန်၏။ ပုတ္တံ-သားကို၊ နပဋိဇဂ္ဂန္တိ-မမွေးကျွေး မသုတ်သင်ကုန်၊ ဟိ-
 ထိုစကား သင့်စွာ၊ မိတရာ-သွေးတို့သည်၊ တာသံ-ထို ပြည့်တန်းဆာမ တို့၏၊
 ပဝေဏိံ-အနွယ်အဆက်ကို၊ သဋ္ဌိယတိ-စေ့စပ်၏။ ဒါရကံ-သားငယ်ကို၊
 ကာကာပိ-ကျီးတို့သည်၎င်း၊ သုနခါပိ-ခွေးတို့သည်၎င်း၊ ပရိဝါရေတွာ-
 ခြံရံ၍၊ နိသိဒိံ-သု-ကုန်၏။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ သိနေဟပ္ပဘဝဿ-

ချစ်ခြင်း အဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ ဘုက္ကရဏဿ-ဟောင်ခြင်း အခြင်း၏၊
 နိဿန္တေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ကောပိ-တခုသော သတ္တဝါသည်လည်း၊ ၂၁
 ဂန္တု-သူငယ်၏အနီးသို့ကပ်ခြင်းငှာ၊ နဝိသဟိ-မဝံ၊ တသ္မိံ ခဏေ - ထိုခဏ၌၊
 ကောမနုဿော-လူတယောက်သည်၊ ဗဟိ-အပသ္မိ၊ နိက္ခန္တော - ထွက်လတ်
 သော်၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ကာကသုနခသန္နိပါတံ-ကျီးခွေးတို့၏စည်းဝေးသည်
 ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တေ-ဤသည်ကား၊ ကိံနုခေါ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ဂန္တော-သွား၍၊ ဒါရကံ-သူငယ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ပုတ္တသိနေဟံ-သား၌ဖြစ်
 သော ချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိတော-ရ၍၊ မေ-ငါ့အား၊ ပုတ္တော-သားကို၊
 လဒ္ဓေါတိ-ရပေပြီဟု၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ နေတိ-ဆောင်၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊
 ကောသမ္ပိကသေဌိ-ကောသမ္ပိသုဌေးသည်၊ ရာဇကုလံ-မင်းအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တော-
 သွားသည်ရှိသော်၊ ရာဇနိဝေသနတော-မင်းအိမ်မှ၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊
 ပုရောဟိတံ-ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အာရိယ-ဆရာ၊ ကိံ -
 အသိနည်း၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ တေ-သင်ဆရာသည်၊ နိမိတ္တံ-နိမိတ်ကို၎င်း၊ ဝိဓိကရ
 ဏ နက္ခတ္တ ယောဂေါ-စနည်းတပေါင် နက္ခတ်၏ယှဉ်ခြင်းကို၎င်း၊ ဩလော
 ကိတော-ကြည့်သလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ မဟာသေဌိ-သူဌေးကြီး၊
 အာမ-ဪ ကြည့်သည်မှန်၏၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကိစ္စံ-အမှုကိစ္စသည်၊ ကိံ -
 အဘယ်သို့ ဖြစ်အံ့နည်း၊ အညံ-တပါးသူတို့၏၊ ကိစ္စံ-အမှုသည်၊ ကိံ -
 အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဇနပဒဿ-ဇနပုဒ် တိုင်းသား၏၊ ကိစ္စံ-အမှုသည်၊
 ကိံ ဘဝိဿတိ-အဘယ်သို့ဖြစ်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ အညံ-
 တပါးသော၊ ကိစ္စံ-အမှုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣမသ္မိံ ပနနဂရေ - ဤပြည်၌၊
 အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဇာတဒါရကော-ဖွားသောသူငယ်သည်၊ ဇေဋ္ဌကသေဌိ-သူဌေး
 တို့တွင်၊ သူဌေးတို့ထက်ကြီးသော သူဌေးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆို၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သေဌိနော-သူဌေး၏၊ ဘရိယာ-သည်၊ ဂရ
 ဂဗ္ဘာ-ရင့်သော ကိုယ်ဝန်ရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊
 သော-ထိုသူဌေးသည်၊ သိဃံ-လျင်စွာ၊ ဂေဟံ-သို့၊ ပုရိသံ အချင်းယောက်ျား
 ကို၊ ပေသေသိ-၏၊ ဘဏေ-အချင်း၊ ဂစ္ဆ-သွားလော၊ နံ-ထိုသူဌေးမကို၊
 ဇာနာဟိ-သိအောင် မေးလေလော့၊ ဝိဇာတာ-သားဖွားပြီလော၊ နောဝါ-
 မဖွားသေးလော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ နဝိဇာယတိ-မဖွားမြင်သေး၊
 ဣတိ-ဤသို့သောစကားကို၊ သုတော-၍၊ ရာဇာနံ-မင်းကြီးကို၊ ဒိသ္မာဝ-

ဖူးမြင်ပြီး၍လျှင်၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ဂေဟံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ကာဠိ-နာမ-
 ကာဠိအမည်ရှိသော၊ ဒါသိ-ကျွန်မကို၊ ပက္ခောသိတော-ခေါ်၍၊ သဟဿံ-
 ဥစ္စာတထောင်ကို၊ ဒတော-ပေး၍၊ ဇေ-ကျွန်မ၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ဣမသ္မိ-နဂရေ-
 ဤပြည်၌၊ ဥပဓာရေတော - စူးစမ်းကြည့်ရှု၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဇာတဒါရကံ-
 ဖွားသောသူငယ်ကို၊ သဟဿံဒတော-တထောင်အတိုးပေး၍၊ ဂဏိတော-ဝယ်
 ယူလျက်၊ ဧဟိ-လာခဲ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ စေလွှတ်သည်ရှိသော်၊ သာ-ထို
 ကာဠိအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်၊ ဥပဓာရေန္တိ-စူးစမ်း ဆင်ခြင်လျက်၊ တံ
 ဂေဟံ-ထိုအိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ရောက်၍၊ ဒါရကံ-သူငယ်ကို၊ ဗိသွာ-မြင်၍၊ အယံ
 ဒါရကော-ဤသူငယ်သည်၊ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌၊ ဇာတော - ဖွားသနည်း၊
 ဣတိ-သို့၊ ဂေဟပတာနိ-အိမ်ရှင်မကို၊ ပုစ္ဆိတော-မေး၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဇာတော-
 ဖွား၏၊ ဣကိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလက်သော်၊ ဣမံ-ဤသူငယ်ကို၊ မယံ-ငါ့အား၊
 ဧဟိ-လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဧကကဟာပဏံ-တသပြာကို၊ အာဒိ-ကတော-အစ
 ပြု၍၊ မူလံ-အတိုးကို၊ ဝဇေန္တိ-ပွားစေလျက်၊ သဟဿံဒတော-တထောင်
 ကြေးငွေပေး၍၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ အာနေတော-ဆောင်၍၊ သေဠိနော-သူဌေး
 အား၊ ဒဿေတိ-ပြု၏၊ သေဠိ-သူဌေးသည်၊ မေ-ငါ့အား၊ မိတာ-သမီးသည်၊
 သစေ ဝိဇာယိဿတိ-အကယ်၍ ဖွားသည်ဖြစ်အံ့၊ တာယ-ထိုသို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 တကွ၊ နံ-ထိုသူငယ်ကို၊ နိဝေသေတော-နေစေ၍၊ သေဠိဌာနဿ-သူဌေးအရာ
 ရှိသောသူ၏၊ သာမိကံ-အစိုးရခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုစေအံ့၊ ပုတ္တော-သား
 သည်၊ သစေ ဝိဇာယိဿတိ-အကယ်၍ ဖွားမြင်သည်ဖြစ်အံ့၊ နံ-ထိုသူငယ်ကို၊
 မာရေဿာမိ-သတ်အံ့၊ ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ကြံ၍၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ဂေဟေ-
 အိမ်၌၊ ကာရေသိ-လုပ်ကျွေးပြုစုစေ၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသူဌေး၏၊ ဘရိယာ-သည်၊ ကတိပါဟစ္စ
 ယေန-နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ပုတ္တံ-ကို၊ ဝိဇာယိ-ဖွားမြင်၏၊ သေဠိ-
 သူဌေးသည်၊ ဣမသ္မိ-ဤသူငယ်သည်၊ အသတိ-မရှိသော်၊ မမပုတ္တောဝ-
 ငါ့သားသည်သာလျှင်၊ သေဠိဌာနံ-သူဌေးအရာကို၊ လဘိဿတိ - ရလတ္တံ့၊
 ဣဒါနေဝ - ယခုပင်လျှင်၊ တံ - ထိုသူငယ်ကို၊ မာရေတုံ - သတ်ခြင်းငှာ၊
 ဝဋ္ဋတိတိ-သင့်၏ဟု၊ စိန္တေတော-ကြံ၍၊ ကာဠိ - ကာဠိမည်သော ကျွန်မကို၊
 အာမန္တေတော-ခေါ်၍၊ ဇေ-ကျွန်မ၊ ဂစ္ဆ-ချေ၊ ဝဇေတော-နှားခြံမှ၊ ဂေါ
 ဏာနံ-နှားတို့၏၊ နိက္ခမနဝေလာယ-ထွက်သောအခါ၌၊ ဇေဒ္ဓါရမဇ္ဈေ-

ခြံတံခါးအလယ်၌၊ ဣမံ-ဤသုဿနံ၊ တိရိယံ-ဖိလော၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေဟိ-အိပ်စေလော၊ ဂါဝိယော-နွားမတို့သည်၊ နံ-ထိုသုဿနံ၊ မဒ္ဒိတော-နင်းနယ်၍၊ မာရေဿန္တိ-သတ်ကုန်လတ္တံ့၊ မဒ္ဒနာမဒ္ဒနဘာဝံပန-နင်းနယ်သည် မနင်းနယ်သည်၏ အဖြစ်ကိုကား၊ ဥတော-သိ၍၊ ဟေိ-လော၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုကျွန်မသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဂေါပါလကောန-နွားကျောင်းသားသည်၊ ဝဇ္ဇဒါရေ-ခြံတံခါးကို၊ ဝိဝဋ္ဌမတ္တေယဝ-ဖွင့်ကာမျှဖြင့်သာလျှင်၊ တံ-ထိုသုဿနံ၊ တတော-ထိုမှာတိုင်းသော အခြင်းအရာဖြင့်၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ-အိပ်စေ၏၊ ဂေါဏဇေဋ္ဌကော-နွားတို့၏ အကြီးဖြစ်သော၊ ဥသဘော-နွားလားဥသဘာသည်၊ အညသ္မိကာလေ-အခါတပါး၌၊ သဗ္ဗပစ္စာ-အလုံးစုံသော နွားတို့၏နောက်မှ၊ နိဂစ္ဆန္တောပိ-ထွက်၍သွားသော်လည်း၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ၌၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော နွားတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ၊ နိက္ခမိတော-ထွက်၍၊ ဒါရကံ-သုဿနံ၊ ဒိသော-မြင်၍၊ စတုန္နံ ပါဒါနံ - အခြေလေးချောင်းတို့၏၊ အန္တရေ-အတွင်း၌၊ ကတော-ထား၍၊ အဋ္ဌာသိ-ရပ်၏၊ အနေကသတဂါဝိယော-အရာမကကုန်သော နွားမတို့သည်၊ ဥသဘဿ-ဥသဘာ နွားလား၏၊ ဒေပဿာနိ-နံပါးနှစ်ဘက်တို့ကို၊ သံသန္တိယော-တိုက်ကုန် တိုးဝှေ့ကုန်၍၊ နိက္ခမိသု-ထွက်သွားကုန်၏၊ ဂေါပါလကောပိ-နွားကျောင်းသားသည်လည်း၊ အယံ ဥသဘော-ဤနွားလားဥသဘာသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေ့၌၊ သဗ္ဗပစ္စာ-အလုံးစုံသော နွားတို့၏နောက်မှ၊ နိက္ခမတိ-ထွက်၏၊ အဇ္ဇပန-ယနေမှုကား၊ သဗ္ဗပဌမံ-အလုံးစုံသော နွားတို့၏ ရှေ့ဦးစွာ၊ နိက္ခမိတော-ထွက်ပြီး၍၊ ဝဇ္ဇဒါရမဇ္ဈေ-ခြံတံခါးအလယ်၌၊ နိစ္စလောဝ-မတုန်မလှုပ်ဘဲလျှင်၊ ဌိတော-ရပ်၏၊ ဧတံ-ဤအကြောင်းကား၊ ကိံ နုခေါ-အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိစိန္တေတော-၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တသ-ထိုနွားလား၏၊ ဟေဋ္ဌာ-အောက်၌၊ နိပ္ပန္နဒါရကံ-အိပ်သောသုဿနံ၊ ဒိသော-မြင်၍၊ ပုတ္တသိနေဟံ-သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိတော-ရ၍၊ ငမ-ငါ့အား၊ ပုတ္တော-သားကို၊ လဒ္ဒေါတိ-ရပြီဟု၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ နေသိ-ဆောင်ယူ၏၊ ကာဠိ-ကာဠိအမည်ရှိသော ကျွန်မသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သေဠိနာ-သုဌေးသည်၊ ပုဗ္ဗိတာ - မေးလတ်သော်၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာရောစေတော-ကြား၍၊ ဂစ္ဆ သွားချေ၊ နံ-ထိုသုဿနံ၊ ပုန-တဖန်၊ ဣမံသဟဿံ ဤတသောင်သောဥစ္စာကို၊ ဒတော-ပေး၍၊ အာနေဟိ-ဆောင်ယူခဲ့ဦးလော့၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့ဆိုအပ်သော ကျွန်မကာဠိသည်၊

သဟဿံဒတွာ-တထောင်ပေး၍၊ ပုန-တဘန်၊ အာနေတွာ-ဆောင်ယူခဲ့၍၊
 အဒါသိ-ပေး၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကာဠိကျွန်မကို၊ အာဟ-ဆို၏၊
 အမ္မကာဠိ-ငါသိမ်းကာဠိ၊ ဣမသ္မိံနဂရေ-ဤပြည်၌၊ ပဉ္စသကဋ္ဌသတနံ-
 လှည်းငါးရာတို့သည်၊ ပစ္စုသကာလေ-မိုးသောက်သောအခါ၌၊ ဥဌာယ-
 ထ၍၊ ဝါဏိဇ္ဇာယ-ကုန်သွယ်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊ တံ-သင် ချစ်
 သွားသည်၊ ဣမံ-ဤသုဇယ်ကို၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ စက္ကမဂ္ဂေ-လှည်းကြောင်း
 ခရီး၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေဟိ-အိပ်စေလော့၊ နံ-ထိုသုဇယ်ကို၊ ဂေါဏာဝါ-နှားတို့
 သည်မူလည်း၊ မဒ္ဒိဿန္တိ - နင်းကုန်လတ္တံ့၊ စက္ကာဝါ - လှည်းဘီး တို့သည်
 မူလည်း၊ ဆိန္ဒိဿန္တိ - နင်းဖြတ်ကုန်လတ္တံ့၊ အဿ-ထိုသုဇယ်၏၊ ပဝတ္တိံစ-
 အကြောင်းကိုမူလည်း၊ ဥတွာဝ-သိ၍သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသံ-လာခဲ့
 လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုကျွန်မကာဠိသည်၊ တံ-ထိုသုဇယ်
 ကို၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ စက္ကမဂ္ဂေ-လှည်းကြောင်းခရီး၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေသိ-
 အိပ်စေ၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ သကဋ္ဌဇေဋ္ဌကော-လှည်းမှူးသည်၊ ပုရတော-
 ရွှေကန့်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဂေါဏာ-နှားတို့
 သည်၊ အဿ-ထိုသုဇယ်၏၊ တံဌာနံ-ထိုနေရာအရပ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊
 ဓရံဆဇ္ဇေသု-လှည်းဦးထမ်းပိုးကို စွန့်ကုန်၏၊ ပုနပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ အာ
 ရောပေတွာ-ထမ်းပိုးခွင်သို့တင်၍၊ ပါဗိယမာနာပိ-နှင်ကုန်မောင်းကုန်သော်
 လည်း၊ ပုရတော-ရွှေသို့၊ နာဂစ္ဆိံသု-မသွားကုန်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တေဟိ-
 ထိုလှည်းနှားတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ တဿာပိ-ထိုလှည်းမှူး၏လည်း၊ ဝါယ
 မန္တသောဝ-လုံ့လပြုစဉ်လျှင်၊ အရုဏံ-နေအရုဏ်သည်၊ ဥဌဟိ-တက်၏၊
 သော-ထိုလှည်းမှူးသည်၊ တေ-ဤသည်ကား၊ ကိံနာမ-အဘယ်အကြောင်း
 နည်း၊ ဂေါဏာ-နှားတို့သည်၊ ကိံနာမ-အဘယ်အကြောင်းကို၊ ကရိံသု-
 ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မဂ္ဂံ-ခရီးလမ်းကို၊ ဩလောကေန္တော၊ ကြည့်
 သည်ရှိသော်၊ ဒါရုကံ-သုဇယ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ မေ-ငါ၏၊ ကမ္ပံ-ပြုအပ်
 သောအမှုသည်၊ ဘာရိယံဝတ-ဝန်လေးစွာကား၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတွာ-
 အောက်မေ့ဆင်ခြင်လျက်၊ မေ-ငါအား၊ ပုတ္တော-သားကို၊ လဒ္ဓေါတိ-ရပေ
 ပြီဟု၊ တုဋ္ဌမာနသော-နှစ်သက်ဝမ်းသာသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ တံ-ထိုသုဇယ်
 ကို၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ နေသိ-ဆောင်၏၊ ကာဠိ-ကာဠိမည်သောကျွန်မသည်၊
 ဂန္တော-သွားလေ၍၊ သေဠိနာ-သူဌေးသည်၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊

တံပဝတ္ထိံ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတော-ကြား၍၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ နံ-ထို
 သူငယ်ကို၊ ပုန-တဖန်၊ သဟဿံဒတော-အသပြာတထောင်ပေး၍၊ အာနေ
 ဟိ-ဆောင်ခဲ့ချေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တာ-ဆိုအပ်သော်၊ တထာ-ထို
 သူဌေးဆိုတိုင်းသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
 သော-ထိုသူဌေးသည်၊ နံ-ထိုကျွန်မကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊
 နံ-ထိုသူငယ်ကို၊ အာမကသုသာန-သင်းချိုင်းတစ်ပြင်သို့၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊
 ဂစ္ဆန္တရေ-ချုံကြား၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေဟိ-အိပ်စေလော့၊ တတ္ထ- ထိုသင်းချိုင်းအနီး
 ရှိသော ချုံတွင်း၌၊ သုနခါဒိဟိဝါ-ခွေးစသောသတ္တဝါတို့သည်မူလည်း၊ ခါဒိ
 တော-ကိုက်ခဲ့အပ်သည်ဖြစ်၍၊ မရိဿတိ-သေလတ္တံ့၊ အမနုဿေဝါ-တို့
 သည်မူလည်း၊ ပဟဟော-ပုတ်ခတ်ခြင်းကြောင့်၊ မရိဿတိ-လတ္တံ့၊ အဿ-
 တိုသူငယ်၏၊ မတာမတဘာဇဉ္ဇေ-သေသည်၏အဖြစ်၊ မသေသည်၏အဖြစ်ကို
 လည်း၊ ဇာနိတော-သိအောင် ပြု၍လျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-လာခဲ့လော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုကျွန်မကောဋီသည်၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ နေတွာ-
 ဆောင်၍၊ တတ္ထ-ထိုသုသာန်အပါးအနီးချုံ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇာပေတွာ-အိပ်စေ၍၊ ဧက
 မန္တေ-တင့်အပ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-ချောင်း၍ တိဟိတိဟိနေ၏၊ တံ-ထို
 သူငယ်သို့၊ သုနခါဝါ-ခွေးသည်မူလည်းကောင်း၊ ကာကောဝါ-ကျီးသည်မူ
 လည်းကောင်း၊ အမနုဿေဝါ-ဘီလူးသည်မူလည်းကောင်း၊ ဥပသင်္ကမိတုံ-
 ကပ်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ အဿ-ထိုသူငယ်၏၊ မာတာ-အမိသည်၊
 ရက္ခိတာ-စောင့်ရှောက် ခြင်းသည်၊ နောအတ္ထိ-မရှိ၊ ပိတာ - အဘသည်၊
 ရက္ခိတော-စောင့်ရှောက် ခြင်းသည်၊ နအတ္ထိ-မရှိ၊ ဘာတိကာ - ညီသား
 အစ်ကိုတို့သည်၊ ရက္ခိတာ-စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့သည်၊ နအတ္ထိ-မရှိကုန်၊ ဣတိ
 အာဒိသု-ဤသို့စသောသူတို့တွင်၊ ကောစိ-တစ်စုံတယောက်သော၊ ရက္ခိတော
 နာမ-စောင့်ရှောက်သောမည်သည်၊ နအတ္ထိနနု-မရှိသည် မဟုတ်တုံလော၊
 ကော-အဘယ်သူသည်၊ နံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်လေသနည်း၊ ဣတိ
 ဝဒေယျ-ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ သုနကောလေ-ခွေးဖြစ်ဘူးသော အဝဉ်၊ ပစ္စေက
 ဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၌၊ သိနေဟေန-ချစ်ခြင်းဟူသော ဗေဗျာဓိတ်သည်၊
 ပဝတ္ထိတဘုက္ကရုဏမဗ္ဘေဝေ-ဖြစ်စေအပ်သော ဟောင်ခြင်း အူခြင်းကိုပြုကာ
 မျှဖြစ်သောကံသည်သာလျှင်၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ အထ-တို့
 အခါ၌၊ ကောအဇပါလကော-ဆိတ်ကျောင်းသားတယောက်သည်၊ အန

က သဟဿေ-အထောင်မကများလှကုန်သော၊ အဇေ-ဆိတ်တို့ကို၊ ဂေါစရံ-
စားကျက်သို့၊ နေန္တော-ဆောင်သည်ရှိသော်၊ သုသာနပဿေ-သုသာန်နံပါး
ဖြင့်၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ ကောအဇာ-ဆိတ်မတခုသည်၊ ပဏ္ဏာနိ-သစ်ရွက်တို့ကို၊
ခါဒမာနာ-စားလျက်၊ ဂစ္ဆန္တရံ-ချုံတွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်သည်ရှိသော်၊ ဒါရကံ-
သုဇယ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဇဏ္ဍုကေဟိ-ပုဆစ်တို့ဖြင့်၊ ဌတော-ရပ်၍၊ ဒါရကဿ-
သုဇယ်အား၊ ထနံ-နှိုကို၊ အဒါသိ-၏၊ အဇပါလကေန - ဆိတ်ကျောင်းသား
သည်၊ ဟေဟေတိ-ဟယ်ဟယ်ဟူ၍၊ သဒ္ဓေ-အသံကို၊ ကတေပိ-ပြု၍ ချောက်
သော်လည်း၊ နနိကမိ-မထွက်၊ သော-ထိုဆိတ်ကျောင်းသားသည်၊ ယဋ္ဌိယာ-
လှင်ကန်ဖြင့်၊ နံ-ထိုဆိတ်မကို၊ ပဟရိတော-ပုတ်ခတ်၍၊ နိဟရိဿာမိ-နှင်ထုတ်
အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံလျက်၊ ဂစ္ဆန္တရံ-ချုံထဲသို့၊ ပဝိဋ္ဌာ-ဝင်လေသော်၊ ဇဏ္ဍု
ကေဟိ-ပုဆစ်တို့ဖြင့်၊ ဌတော-တုပ်ကွ၍၊ ဒါရကံ-သုဇယ်ကို၊ ဒိရံ-နှိုရည်ကို၊
ပါယန္တိ-စို့စေသော၊ အဇိ-ဆိတ်မကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဒါရကေ-သုဇယ်၌၊
ပုတ္တသိနေဟိ-သား၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းကို၊ ပဋိလဘိဘော-ရ၍၊ မေ-ငါ
အား၊ ပုဗ္ဗော-သားကို၊ လဒ္ဓေါတိ-ရပြီဟု၊ တံ-ထိုသုဇယ်ကို၊ အာဒါယ-
ဆောင်ယူ၍၊ ပက္ကမိ-မဲ၏၊ ကာဠိ-ကာဠိသည်၊ ဂန္တော-၍၊ သေဋ္ဌိနာ - သူဌေး
သည်၊ ပုစ္ဆိတာ-မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ တံပဝတ္တိ-ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခံ
တော-ကြား၍၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ တံ-ထိုသုဇယ်ကို၊ ပုန-တဖန်၊ သဟဿံဒတော-
တထောင်ဥစ္စာပေး၍၊ အာနေဟိ ဆောင်ယူခဲ့လော့၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့ဆို
လတ်သော်၊ တထာ-ထိုဆိုတိုင်း၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-ထိုနောင်မှ၊ နံ-ထို
ကျန်မကို၊ အာဟ-၏၊ အမ္မကဗ္ဗိ-ချစ်သွီးကာဠိ၊ ဣမံ-ဤသုဇယ်ကို၊ အာဒါယ-
ယူ၍၊ စောရပပါတပဗ္ဗတံ-ခိုးသူတို့ကိုချရာဖြစ်သောတောင်ထိပ်သို့၊ အဘိရုဟိ
တော-တက်၍၊ ပပါတေ-ကမ်းပါးပြတ်၌၊ ခိပတ-ပစ်လေကုန်လော့၊ ပဗ္ဗတကုစ္ဆိ
ယံ-တောင်ဝှမ်း၌၊ ပဋိဟညမာနော-ထိခိုက်လျက်၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကော-အပိုင်း
အပိုင်းပြတ်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပတိဿတိ-ကျလတ္တံ့၊ မတာ
မတဘာဝဉ္စ-သေသည်၏အဖြစ်၊ မသေသည်၏အဖြစ်ကိုလည်း၊ ဥတောဝ-သိ၍
သာလျှင်၊ အာဂစ္ဆေယျာသိ-ပြန်လာခဲ့လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-
ထိုကျန်မသည်၊ တံ-ထိုသုဇယ်ကို၊ ဟတ္ထ-ထိုတောင်ထိပ်သို့၊ နေတော-ဆောင်၍၊
ပဗ္ဗတမတ္ထကေ-တောင်ထိပ်၌၊ ဌတော-ရပ်၍လျှင်၊ ခိပိ-ပစ်ချ၏၊ ခေါပန-
စင်စစ်အားဖြင့်၊ တံပဗ္ဗတကုစ္ဆိ-ထိုတောင်ဝှမ်းကို၊ နိဿာယ-၍၊ မဟာဝေဠု

ဂုဗ္ဗော-ဝါးရုံကြီးသည်၊ ပဗ္ဗတာနုသာရေနေဝ-တောင်ကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာ လျှင်၊ ဝဗ္ဗိ-ကြီးပွားစည်ပင်၏၊ တဿ-ထိုဝါးရုံပင်ကြီး၏၊ မတ္ထကံ-အထက် အပြင်၌၊ သနဇာတော-တခဲနက်ရောက်သော၊ ဇိဉ္ဇုကဂုဗ္ဗော-ဇင်ရှေးချို သည်၊ အဝဉ္ဇုရိ-လွမ်းမိုး၍တည်၏၊ ဒါရကော-သူငယ်သည်၊ ပဟန္တော- ကျသည်ရှိသော်၊ ကောဇပကေဝိယ-ကော်ဇော မွေ့ရာ၌ ကျခြင်းကဲ့သို့၊ တသ္မိ-ထိုဇင်ရှေးချို၌၊ ပတိ-ကျ၏၊ တံဒိဝသဉ္စ-ယိုနေ၌ကား၊ နဋကရ ဇေဋ္ဌကဿ - ကျူထရံသည်ကြီးအား၊ ဝေဠုဗလိပတ္တော-ဝါးအခွန်ပေးသင့် လောအဘို့သို့ရောက်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုကျူထရံသည်ကြီးသည်၊ ပုတ္တောန-သားနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တံဝေဠုဂုမ္ဘ-ထိုဝါးရုံကို၊ ဆိန္ဒိတု-ဖြတ်ခြင်းငှာ၊ အာရတိ-အားထုတ်၏၊ တသ္မိ-ထိုဝါးချိုကို၊ ဆိန္ဒုန္တေ- ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ စလန္တေ-လှုပ်သည် ရှိသော်၊ ဒါရကော - သူငယ်သည်၊ သဒ္ဓိ-အသံကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ သော-ထိုကျူထရံသည်သည်၊ ဒါရကသဒ္ဓေါ ဝိယ-သူငယ်သံကဲ့သို့တကား၊ ဣတိ-ဤသို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ ဧကေနပဿေန- နံပါးလဘက်ဖြင့်၊ အဘိရုဟိတော - ပါးရုံပင်သို့တက်၍၊ တံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ဒိသော-မြင်၍၊ မေ-ငါ့အား၊ ပုတ္တော-ကို၊ လဒ္ဓေါတိ-ရပြီဟု၊ တုဋ္ဌစိတ္တော- နှစ်သက်သော စိတ်ရှိလျက်၊ အာဒါယ - ခေါ်ယူခဲ့၍၊ ဂတော-သွား၏၊ ကာဠိ-ကာဠိသည်၊ သေဋ္ဌိဿ-သူဌေး၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဟေန- ထိုသူဌေးသည်၊ ပုစ္ဆိတော-မေးလတ်သော်၊ တံပဝတ္တိ- ထိုအကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတော-ကြား၍၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ နံ-ထိုသူငယ်ကို၊ ပုန-တဖန်၊ သဟဿံ နတော-ဥစ္စာတထောင်ထုပ်ပေး၍၊ အာနေဟိ - ဆောင်ယူချေလော့၊ ဣတိ ဝုတ္တာ-ဤသို့ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဏှာ-ထိုအခြင်းအရာဖြင့်၊ အကာသိ- ပြု၏၊ သေဋ္ဌိနော-သူဌေး၏၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သော အမှုကိုလည်း၊ ကရောန္တဿေဝ-ပြုစဉ်ပင်လျှင်၊ ဒါရကော-သူငယ်သည်၊ ဝဗ္ဗိတော-ကြီး၍၊ အဿ - ထိုသူငယ်အား၊ ယောသကော တောဝနာမံ-ယောသက ဟူသော အမည်သည်ပင်လျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုယောသက သတို့သား သည်၊ သေဋ္ဌိနော-သူဌေး၏၊ အက္ခိမိ-မျက်စိ၌ ကဏ္ဍကောဝိယ-ဆူးငြောင့် ကဲ့သို့၊ ခါယိ-ထင်၏၊ ဥဇုကံ-ဖြောင့်ဖြောင့် မက်မက်၊ ဩလောကေတုပိ- ကြည့်ခြင်းငှာလည်း၊ နဝိသဟိ-မဝံ၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုယောသက သူငယ်၏၊ မရဏုပါယံ-သေအံ့သောအကြောင်းကို၊ စိန္တေဇိန္တော-ကြံအောက်

မေ့လျက်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သဟာယကဿ - အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊
 ကုမ္ဘကာရကဿ-အိုးထိန်းသည်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ ကဒါ-
 အဘယ်အခါ၌၊ အာဝါပံ-အိုးဖိုကို၊ အာဠိဓမ္မဿသိ-မီးတိုက်အံ့နည်း၊ ဣတိ-
 ပုဒ်တော-ဤသို့ မေးခြင်းကြောင့်၊ သေ-နက်ဖြန် မီးတိုက်အံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-
 ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ဧတနဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ ဣမံသဟဿံ-ဤသပြာ
 တထောင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူနှင့်၍၊ မမ-ငါ၏၊ ဧကံကမ္ပံ-တခုသော အမှု
 ကို၊ ကရောဟိတံ-ပြုပါလော့ဟု၊ အာဟ-၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ ကိ-
 အဘယ်အမှုနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ မေ-ငါ့အား၊ ဧကေသု-
 တယောက်သော၊ အဝဇာတပုတ္တော-ယုတ်မာ ဆိုးသွမ်းသော သားသည်၊
 အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-တိုယုတ်မာသောသားကို၊ တဝ-သင်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊
 ပေသေဿာမိ-စေလွှတ်လိုက်ပါအံ့၊ အလ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသားကို၊ ဂဟေတွာ-
 ခေါ်ငင်၍၊ ဂဗ္ဘံ-အိုးဖုတ်ရာတိုက်ကွင်းသို့၊ ပဝေသေတွာ-၍၊ တိခိဏာယ-
 ထက်လှစွာသော၊ ဝါသိယာ - ပဲခွပ်ဖြင့်၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ - အပိုင်း အပိုင်း၊
 ဆိန္ဒိတွာ-၍၊ စာဠိယံ-အိုးစရည်းကြီး၌၊ ပက္ခိပိတွာ-ထည့်သွင်း၍၊ အာဝါ
 ပေယေဝ-အိုးဖို၌သာလျှင်၊ ပဇေယျာသိ-ဖုတ်ပါလေလော့၊ ဣတိအာဟ-
 ဆို၏၊ ဝေါ-တို့အား၊ ဣဒံသဟဿံ-ဤဥစ္စာတထောင်သည်၊ သစ္စကာရက
 သဒိသံ-သစ္စာပြုသည်နှင့်တူ၏။ ။ (ပဏ္ဏာကာရသဒိသံဟူ၍လည်း ပါဠိအချို့
 ရှိ၏၊ လက်ဆောင် လက်နက် ပေးသည်နှင့်တူ၏ဟူ၍၎င်း၊ ကွမ်းဘိုး မင်းရာ
 ပေးသည်နှင့် တူ၏ဟူ၍၎င်း သမ္ပန်လေ) ။ ။ ဥတ္တရိ ပန-ထိုတထောင် ဥစ္စာ
 ထက် အလွန်မူကား၊ တေ-သင်အား၊ ကဗ္ဘဗ္ဗယုတ္တကံ-ပြုအပ်သောကျေးဇူး
 နှင့်စပ်ယှဉ်သောဥစ္စာကို၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ကရိဿာမိ-ပြုပါအံ့၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ ဆိုလတ်သော်၊ ကုမ္ဘကာရော-အိုးထိန်းသည်သည်၊ သာဓူတိ-ကောင်းပြီ
 ဟူ၍၊ သမ္ပဒိစ္ဆိ-ဝန်ခံ၏၊ သေဠိ-သူဌေးသည်၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သော
 နေ၌၊ သောသကံ-သောသကကို၊ ပက္ခောသိတွာ-ခေါ်စေ၍၊ ဟိယျော-
 ယမန်နေက၊ မယာ-ငါသည်၊ ကုမ္ဘကာရော-အိုးထိန်းသည်ကို၊ ဧကံကမ္ပံ-
 တခုသောအမှုကို၊ အာဏတ္တော-စေခိုင်းတိုက်တွန်းအပ်ပြီ၊ ဧဟိ-လာလှည့်၊
 တံ-သင်သည်၊ ဟဿ-ထိုအိုးထိန်းသည်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊
 ဧဝံ-သို့၊ ဝဒေဟိ-ဆိုလေလော့၊ ဟိယျော-ယမန်နေက၊ မေ-ငါ၏၊ ပိတရာ-
 အဘသည်၊ အာဏတ္တံ-စေခိုင်းအပ်သော၊ ကမ္ပံ-အမှုကို၊ ကိရ-မချွတ်မလွဲ

သောအားဖြင့်၊ နိပ္ပါဒေဟိ-ပြီးပါစေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်လိုက်၏။ သော-ထိုသောသကသည်၊ သာဓူတိ-ကောင်းပြီဟု၊ အဂမာသိ-သွား၏။ တတ္ထ-ထိုအိုးထိန်းထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားသော၊ တံ-ထိုသောသကကို၊ ဣဟရော-အရင်းဖြစ်သော၊ သေဌိနော-၏၊ ပုတ္တော-သည်၊ ဒါရကေဟိ-သူငယ်တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ ဂုဠ-ဂုံညင်းကို၊ ကိဠန္တော-ကစားလျက်နေစဉ်။ (တံကား အနက်မရှိ) ။ ။ ဒိသွာ-၍၊ ပက္ခောသိတော-ခေါ်၍၊ ဘာတိက-အစ်ကိုနောင်တော်၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ-သွားအံ့နည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်၊ ပိတု-အဘ၏၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ဂဟေတော-ဆောင်ယူ၍၊ ကုမ္ဘကာရဿ-အိုးထိန်းသည်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂမိဿာမိ-သွားအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တတ္ထ-ထိုအိုးထိန်းသည်သို့၊ ဂမိဿာမိ-သွားပါအံ့၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဣမေဒါရကာ-ဤသူငယ်တို့သည်၊ ဗဟုံလက္ခံ-အကြိမ်အမှတ်များစွာ၊ ဇိနိသု-အောင်လေကုန်၏၊ မေ-ငါ့အား၊ တံ-ထိုလောင်ကမ်းကစားခြင်းကို၊ ပဋိဇိနိတော-တဘန်နိုင်စေအောင်စေ၍၊ ဒေဟိ-ပေးပါလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပိတု-အဘ၏အပြစ်တင်ခြင်းမှ၊ ဘာယာမိ-ကြောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဘာတိက-နောင်တော်၊ မာသာယီ-မကြောက်လင့်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တံ သာသနံ-ထိုသတင်းစကားကို၊ ဟရိဿာမိ-ဆောင်အံ့၊ ဗဟုမ္ပိ-များစွာလည်း၊ ဇိတော-အောင်တတ်ပါ၏၊ ယာဝ-အကြင် ရွှေလောက်၊ အဟံ-ငါသည်၊ အာဂစ္ဆာမိ-ရောက်အံ့၊ တာဝ-ထိုရွှေလောက်၊ မေ-၏၊ လက္ခံ-အမှတ်ဖြင့် ပြုအပ်သော ဂုံညင်းအစဉ်ကို၊ ပဋိဇိန-တဘန် အောင်ပါစေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဆို၏၊ သောသကော-သောသကသည်၊ ဂုဠကိဠာယ-ဂုံညင်းကစားရာ၌၊ ဆေကောကိရ-လိမ္မာသတတ်၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ နံ-ထိုသောသကကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ နိဗဒ္ဓိ-မပြတ်တောင်းပန်၍ဆို၏၊ သောပိ-ထိုသောသကသည်လည်း၊ တံ-ထိုသားရင်းကို၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ ဂန္တော-သွား၍၊ ကုမ္ဘကာရံ-အိုးထိန်းသည်ကို၊ ဝဒေဟိ-ဆိုလေလော့၊ မေ-ငါ၏၊ ပိတရာ-သည်၊ ဟိယျော-ယမန်နေက၊ ကိရ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဧကံကမ္ပံ-တခုသောအမှုကို၊ အာဏတ္တံ-စေခိုင်းအပ်၏၊ တံ-ထိုအမှုကို၊ (တံကား ထည့်သည်)၊ နိပ္ပါဒေဟိ-ပြီးပါစေလော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ ဥယျောဇေသိ-လွှတ်လိုက်၏၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ တဿ-ထိုအိုးထိန်းသည်

၏။ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တထာ-ထိုမှာထားသော စကား အတိုင်း၊ အဝစ-ဆိုလေ၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသူဌေးသားကို၊ ကုမ္ဘကာ ရော-အိုးထိန်းသည်သည်၊ သေဋ္ဌိနာ-သူဌေးသည်၊ ဝုတ္တနိယာမေနေဝ-မှာ ထားခဲ့သော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ မာရေတွာ-သတ်၍၊ အာဝါပေ-အိုးဖို့၌၊ ခိပိ-ပစ်၏။ ဘောသကောပိ-ဘောသက သည်လည်း၊ ဒိဝသဘာဂံ-နေ့အဘို့ ပတ်လုံး၊ ကိဋ္ဌိတွာ-ကစားပြီး၍၊ သာယနသမယေ-ညချမ်းသော အခါ၌၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တာတ-ငါ့သားအမောင်၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ နဂတောသိ-မသွားဘဲနေလေဘိသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ အတ္တနော-၏။ အနာဂတကာရဏဉ္စ - မသွားခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း ကောင်း၊ ကနိဋ္ဌဿ-ညီငယ်၏၊ ဂတကာရဏဉ္စ-သွားလို့ခြင်း၏ အကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ တံ- စကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ အဟံ-သည်၊ ဓိ-စက်ဆုပ်ဘွယ်အကြံရှိစွာ၊ ဣတိ- ဤသို့ မိမိကိုယ်ကို အပြစ်တင်၍၊ မဟာဝိရဝံ-သည်းစွာသော ငိုကြွေးခြင်းကို၊ ဝိရဝိတွာ-ငိုကြွေးမြည်တမ်း၍၊ သကလသရီရေ - ကိုယ်အလုံး၌၊ ပက္ကုထိတ လောဟိတောဝိယ-ကျိုက်ကျိုက်ဆူသော သွေးရည်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဘောကုမ္ဘကာရ-အိုအဆွေအိုးထိန်း၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာနာသယံ - မဖျက်ဆီးပါ လင့်၊ မာနာသယံ-မဖျက်ဆီးပါလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဗာဟာ-လက် မောင်းတို့ကို၊ ပဂ္ဂယ-ချီမြှောက်၍၊ ကန္တန္တော-ငိုမြည်တမ်းလျက်၊ တဿ- ထို အိုးထိန်းသည်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏။ ကုမ္ဘကာရော- အိုးထိန်းသည်သည်၊ တထာ-ထိုဘောက်ပြန်သောအခြင်းအရာဖြင့်၊ အာဂစ္ဆန္တိ- လာသော၊ တံ-ထိုသူဌေးကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ သာမိ-ရှင်သူဌေး၊ သဒ္ဓံ-အသံကို၊ မာကရိ-ပြုလင့်၊ တေ-သင်၏၊ ကမ္ပံ-အမှုသည်၊ နိပ္ပန္နံ-ပြီးပြီ၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဆို၏၊ သော-ထိုသူဌေးသည်၊ ပဗ္ဗတေန-တောင်ကြီးသည်၊ အဝတ္တတောဝိယ- ဘိသကဲ့သို့၊ မဟန္တေန-ကြီးစွာသော၊ သောကေန-စိုးရိမ်ခြင်းဖြင့်၊ အဝတ္တတော- ဘိစီးလွှမ်းမိုးသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အနပ္ပကံ-အတိုင်းမသိသော၊ ဒေါမနဿ- နှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒေသိ-ခံစားရ၏၊ အပ္ပဒုဋ္ဌဿ-မပြစ်မှားအပ် သောသူကို၊ ပဒုဋ္ဌမာနော - ပြစ်မှားသောသူသည်၊ ယတာ-အကြင် အခြင်း အရာဖြင့်၊ တံ-ထိုနှလုံးမသာယာခြင်းကို၊ ပဋိသံဝေဒိ-ခံစားရ၏၊ တေန-ထို

ကြောင့်၊ ဘဝဂါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ယောဒဏ္ဍေန။လ။နိရယံ သော ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ-ဥပ္ပဇ္ဇတိဟူ၍၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ယောပုဂ္ဂလော-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အဒဏ္ဍေသု-ဒဏ်မပေးထိုက်တော့ ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌လည်းကောင်း၊ အပ္ပဒုဋ္ဌေသု-မပြစ်မှားအပ်သော သူတို့၌လည်းကောင်း၊ ဒဏ္ဍေန-ဒဏ်ပေးခြင်းဖြင့်၊ ဒုဿတိ-ပြစ်မှား၏၊ သောပုဂ္ဂလော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒသန္တံ-ဆယ်ပါးသော ဒဏ်သင့်ခြင်းတို့တွင်၊ အညတရံ-တပါးပါးသော၊ ဌာနံ-ဒဏ်သင့်ခြင်းအရာသို့၊ ခိပ္ပမေဝ-လျင်စွာသာလျှင်၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

ဖရသံ-ကြမ်းကြုတ် ခက်ထန်စွာသော၊ ဝေဒနံ-ဆင်းရဲဝေဒနာသို့ လည်းကောင်း၊ ဇာနိံ-ဥစ္စာအသက်၏ ဆုံးရှုံးခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ သရီရဿ-ကိုယ်၏၊ ဘေဒဉ္စ-ပျက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဂရုကံ-လေးစွာသော၊ အာဗာဓံဂါပိ-အနာ၏နှိပ်စက်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ စိတ္တက္ခေပဉ္စ-စိတ်ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ပါပုဏေ-ရောက်၏။

ရာဇတော-မင်းမှ၊ ဥပဿဂ္ဂံဂါ-ကြီးစွာသော နှိပ်ကွက်ခြင်းဖြင့် ခံရသော ဒဏ်သင့်ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဒါရုဏံ-ကြမ်းထမ်း ခက်ထန်ခြင်းရှိသော၊ အဗ္ဘက္ခာနဉ္စ-စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့ခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဉာတိနံ-အဆွေအမျိုးတို့၏၊ ပရိက္ခယဉ္စ-ပြုန်းတီးပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ဘောဂါနံ-ဥစ္စာ စည်းစိမ်တို့၏၊ ပဘဂ္ဂံနဉ္စ-ပျက်စီးခြင်းသို့ လည်းကောင်း၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏။

အထ-ထိုမြို့၊ အဿ-ထိုသူ၏၊ အဂါရာနိ-အိမ်တို့ကို၊ အဂ္ဂိပါဝကော-လောင်မီး မိုးကြိုးသည်၊ ဒဟတိ-လောင်၏၊ ဒုပ္ပညော-ပညာနည်းသော၊ သော-ထိုသူယုတ်မာသည်၊ ကာယဿ-ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ ဘေဒါ-ပျက်သည်မှ နောက်၌၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပ္ပဇ္ဇကံ-ကျလေ၏။

ဝေသန္တေပိ - ဤသို့ ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ သေဋ္ဌိ-သုဋ္ဌေးသည်၊ ပုန-တဖန်၊ နံ-ထိုသောသကကို၊ ဥဇုကံ - ပြောင့်ပြောင့်၊ ဩလောကေတု-ကြည့်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ ကိန္တိ-အဘယ်သို့၊ နံ-ထိုသောသကကို၊ မာရေယျံ-သတ်ရအံ့နည်း၊ ဣတိ စိန္တန္တော-ဤသို့ ကြံသည်ရှိသော်၊ မမဂါမသတေ-ငါ၏စားရာဖြစ်သော ရွာငယ်တရာ၌၊ အာယုတ္တကဿ-စာရေး၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ပေသေဘွာ-စေလွှတ်၍၊ မာရာပေဿာမိတိ-သတ်အံ့ဟူ၍၊ ဥပါယံ-အကြောင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤသူကား၊

မေ-ငါ၏။ အဝဇာတပုတ္တော-ယုတ်မာသော သားတည်း။ ဣမံ-ဤသူကို၊
 မာရေတွာ-သတ်၍၊ ဝစ္စကုပေ-ကျင်ကြီးစွန့်ရာ မစင်တွင်း၌၊ ခိပတု-ချပစ်
 လေလော့၊ ဧဝံကတေ-ဤသို့ ပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ မာတုလဿ-
 ဦးရီးအား၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ-ပြုအပ်သော ကျေးဇူးနှင့်ယှဉ်သည်ကို၊ ဇာနိဿာ
 မိ-သိပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တဿ-ထိုစာရေးအား၊ ပဏ္ဏံ-ဆောင်းပါးသဝဏ်
 မှာစာကို၊ လိခိတွာ-၍၊ တာက ဘောသက-ငါ့သား ဘောသက၊ အမှာကံ-
 ငါတို့၏၊ ဂါမသတေ-အခန့်တရာထိုက်သော ကျေးရွာ၌၊ အာယုတ္တကော-
 စာရေးသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣမံပဏ္ဏံ-ဤဆောင်းပါးစာခွေကို၊ ဟရိတွာ-ဆောင်
 ၍၊ တဿ-ထိုစာရေးအား၊ ဒေဟိ-ပေးလေလော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊
 ပဏ္ဏံ-စာခွေကို၊ တဿ-ထိုဘောသက၏၊ ဒုဿန္တေ-ပုဆိုးစွန့်၌၊ ဗန္ဓိ-ထုပ်ဖွဲ့
 လိုက်၏၊ သောပန-ထိုသောသက သည်ကား၊ အက္ခရသမယံ - အက္ခရာ၏
 အကြောင်းကို၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဒဟရကာလတော
 ပဌာယ-ငယ်သော အခါမှစ၍၊ နံ-ထိုဘောသကကို၊ မာရာပေန္တောဝ-
 သတ်လို၍သာလျှင်၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ မာရေတုံ-သေစေခြင်းငှာ၊ နာ
 သက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ အက္ခရသမယံ-အက္ခရာ၏ အကြောင်းကို၊ ကံသိက္ခာ
 ပေဿဟိ-အဘယ်မှာ သင်လေရာအံ့နည်း၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ သော-ထို
 ဘောသကသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ မာရာပနပဏ္ဏမေ-သေစေတတ်သော
 စာခွေကိုလျှင်၊ ဒုဿန္တေ-ပုဆိုးစွန့်၌၊ ဗန္ဓိတွာ-ထုပ်၍၊ နိက္ခမန္တော-ထွက်
 သည်ရှိသော်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာတ-ဘခင်သူဌေးမင်း၊ မေ-ငါ့အား၊
 ပါဏေတျ-ရိက္ခာဆန်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ပါဏေ
 ယျေန-ရိက္ခာဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ကတကမ္ပံ-ပြုအပ်သော အမှုသည်၊ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ အသုကာဂါမေနာမ-ဤမည်သောရွာ၌၊
 မမ သဟာယကော ငါ့အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သော၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ အတ္ထိ-
 ရှိ၏၊ ဝာဿ-ထိုသူဌေး၏၊ သရေ-အိမ်၌၊ ပါဟရာသံကတွာ-နံနက်စာ စား
 သည်ကိုပြု၍၊ ပုရတော-ရှေ့သို့၊ ဂစ္ဆာဟိ-သွားလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို
 လတ်သော်၊ သော-ထိုဘောသကသည်၊ သာဓူတိ-ကောင်းပြီဟု၊ ပိတရံ-ကို၊
 ဝန္ဓိတွာ-ရှိခိုး၍၊ နိက္ခမန္တော-ထွက်ခဲ့သည်ရှိသော်၊ တံဂါမံ-ထို အဆွေခင်ပွန်း
 ၏ရွာသို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ သေဋ္ဌိဿ-သူဌေး၏၊ သရံ-အိမ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-မေး
 လတ်သော်၊ သေဋ္ဌိဇာယာ-သူဌေး ကတော်သည်၊ ပဿိ-မြင်၏၊ တံ-ထို

သောသကကို၊ ကုတော-အဘယ်အရပ်မှ၊ အာဂတော-လာခဲ့သည်၊ အသိ-
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်၊ အန္တောနဂရဓတာ-ပြည်
 တွင်းမှ၊ အာဂတော-လာသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊
 ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့
 မေးလတ်သည်ရှိသော်၊ အမ္မ-အမိ၊ တုမှာကံ-သခင်မတို့၏၊ သဟာယက
 သေဌိနော-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်သောသူဌေး၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ အသိ-၏၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သည်ရှိသော်၊ တံ-သည်၊ သောသကောနာမ-သောသက
 အမည်ရှိသောသူသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏ မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်
 သည်ရှိသော်၊ အမ္မ-အမိ၊ အာမ-ဪဟုတ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သည်ရှိ
 သော်၊ တဿာ-ထိုသူဌေးမသည်၊ သဟဒဿနေနေဝ-မြင်သည်နှင့်တကွလျှင်၊
 တသ္မိ-ထိုသောသက၌၊ ပုတ္တသိနေဟော-သား၏ချစ်ခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇိ-ဖြစ်
 ၏၊ သေဌိနောပန-သူဌေး၏ကား၊ ပန္နရသသောဌသဝဿုဒ္ဓေသိကာ-ဆဲငါး
 နှစ်ဆဲ၊ ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသော၊ အဘိရူပါ-အလွန်အဆင်းလှသော၊ ပါသာ
 ဒိကာ-ကြည့်ညို့ဘွယ်ကို ဆောင်တတ်သော၊ ဧကာ မိတာ-သွီးတယောက်
 သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုသွီးကို၊ ရက္ခိတု-စောင့်ရှောက်စေခြင်းငှာ၊ ပေသန
 ကာရိကံ-အစေအပါးဖြစ်သော၊ ဧကမေဝ ဒါသိ-ကျွန်မတယောက်ကိုသာ
 လျှင်၊ ဒတာ-ပေး၍၊ သတ္တဘုမ္မိကဿ ပါသာဒဿ-ဘုံခုနစ်ဆင့်ရှိသော ပြာ
 သာဒိ၏၊ ဥပရိမတလေ-အထက်အပြင်၌၊ သိရိဂဗ္ဘေ-အသရေရှိသော တိုက်
 ခန်း၌၊ ဝဿပေန္တိ-နေစေကုန်၏၊ သေဌိမိတာ-သူဌေးသွီးသည်၊ တသ္မိ-ခဏေ-
 ထိုခဏ၌၊ တံဒါသိ-ထိုကျွန်မကို၊ အန္တရာပဏံ-အိမ်စေ့သို့၊ ပေသေသိ-စေ
 လွှတ်၏၊ အထ-ဤသို့ စေလွှတ်သောအခါ၌၊ နံ-ထိုကျွန်မကို၊ သေဌိဇာယာ-
 သူဌေးမယားသည်၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆိသတိ-
 သွားအံ့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးခြင်းကြောင့်၊ အယျေ-သခင်မ၊ မိတာ
 ယ-အမယ်သွီးသည်၊ ပေသနန-စေလွှတ်ခြင်းကြောင့်၊ အာဂစ္ဆတိ-လာခဲ့
 ၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဣတော-ဤအရပ်သို့၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊
 ဟိ-လာခဲ့ဦးလော့၊ ပေသနံ-စေလွှတ်ခြင်းကို၊ တိဋ္ဌတု-ရှိနှင့်၊ စေဦးလော့၊
 မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တဿ-သားအား၊ ပိဋကံ-အင်းပျဉ်ကို၊ အတ္ထရိတော-ခင်း၍၊
 ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ဓောဝိတော-ဆေး၍၊ တေလံ-ဆီကို၊ မက္ခိတော-လိမ်းကျံ
 သုတ်သင်၍၊ သယနံ-အိပ်ရာကို၊ အတ္ထရိတော-ခင်း၍၊ ဒေဟိ-ပေးခဲ့ဦးလော့၊

ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ ပေသနံ-စေလွှတ်သောအခွင့်အမှုကို၊ ကရိဿသိ-ပြုလော့၊
 ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-ထိုကျွန်မသည်၊ တထာ-ထိုသူဌေးကတော်
 ဆိုတိုင်း၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ စိရေန-ကြာမြင့်မှ၊ အာဂတံ-
 လာသော၊ နံ-ထိုကျွန်မကို၊ သေဠိဓိတာ-သူဌေးသွီးသည်၊ သန္တဇ္ဇေသိ-ခြံမ်း
 ချောက်မောင်းမဲ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသူဌေးသွီးကို၊ သာ-ထိုကျွန်မ
 သည်၊ အာဟ-၏၊ အယျေ-အရှင်မ (အယျေကားထည့်သည်)၊ မေ-အကျွန်ုပ်
 အား၊ မာကုဇ္ဈိ-အမျက်မထွက်လင့်၊ သေဠိပုတ္တော-သူဌေးသား ဖြစ်သော၊
 ယောသကော - ယောသကသည်၊ အာဂတော-ရောက်လာ၏၊ တဿ-ထို
 သူဌေးသားအား၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သောအမှုကိုလျှင်၊ ကတော-ပြု
 ပြီးမှ၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်စေ့သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ အာဂတာ-လာခဲ့သည်၊ အမှိ-
 ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သေဠိဓိတာယ-သူဌေးသွီးအား၊ သေဠိပုတ္တော
 ယောသကောတိနာမံ-ယောသကမည်သော သူဌေးသားဟု ဆိုအပ်သော
 စကားကို၊ သုတောဝ-ကြား၍လျှင်၊ ပေမံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဆဝိယာဒိနိ-အရေ
 စသည်တို့ကို၊ ဆိန္ဒိတော- ဖြတ်၍၊ အဠိမိဉ်-ရိုးတွင်းခြင်ဆီကို၊ အာဟစ္မ-ထိခိုက်
 ၍၊ ဌိတံ-တည်၏၊ ဟိသစ္စံ-ထိုစကားသည်မှန်၏၊ ကောတုဟလကာလသ္မိ-
 ကောတုဟလဖြစ်သောဘဝ၌၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ တဿ - ထိုကောတု
 ဟလ၏၊ ပဇာပတိ-မယားသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နာဠိကောဒနံ-တကွမ်း
 စားချက်ထမင်းကို၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ အဒါသိ-ပေးလှူ
 ခဲ့ဘူး၏၊ တဿ-ထိုကုသိုလ်ကံ၏၊ အာနုဘာဝေန-ဖြင့်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဣမသ္မိ-
 သေဠိကုလေ-ဤသူဌေးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-၏၊ ဣတံ-ထိုကြောင့်၊ တံ-ထိုသူဌေး
 သားကို၊ သောပုဗ္ဗသိနေဟော-ထိုရှေး၌ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းသည်၊ အဝတ္ထရိ
 တော-လွှမ်းမိုးဘိစီး၍၊ ဂဏှိ-ယူလေ၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ပုဗ္ဗေ။လ။ကေတိ-ကေဟူ၍၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေဝ-ရှေးရှေးသော ဘဝ၌လျှင်၊ သန္တဝါသေ
 နဝါ-အတူတကွနေဘူးသဖြင့်၎င်း၊ ပစ္စုပ္ပန္တဟိတေနဝါ-ပစ္စုပ္ပန္တဘဝ၌ဖြစ်သော
 အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဧဝံ-ဤနှစ်ပါးသော အကြောင်း
 ကြောင့်၊ တံပေမံ-ထိုချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတေ-ဖြစ်၏၊ ကိမိဝ-အဘယ်
 ကဲ့သို့ နည်းဟူမကား၊ ဥဒကေ-ရေ၌၊ ဥပ္ပလံ-ကြာသည်၊ ဇာယတေယထာ-
 ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ ပေမံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဇာယတေ-ဖြစ်၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကျွန်မကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အမ္မ-အမိ၊ သော-ထို
 သူနှီးသားသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌ ရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊
 သယနေ-အိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပန္နော-လျောင်းလျက်၊ နိဒ္ဒါယတိ-အိပ်၏၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ ဆိုလတ်သော်၊ အဿ-ထိုသူဌေးသား၏၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ကိဉ္ဇိ-တစ်
 တခုသည်၊ အတ္တိပန-ရှိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ဒုဿန္တေ-
 ပုဆိုးစွန်၌၊ ပဏ္ဏံ-ဆောင်းပါးစာခွေသည်၊ အတ္တိ-ပါလာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 ပြောလတ်သော်၊ သာ-ထိုသူဌေးသို့သည်၊ ဧတံ-ဤစာခွေသည်၊ ကိံ-ပဏ္ဏံ
 နုခေါ-အဘယ်သို့ မှာသားသောအခြင်းအရာစာခွေဖြစ်လေသနည်း၊ ကုဟိံ-
 ဤသို့ အောက်မေ့၍၊ တသ္မိံ-ထိုသူဌေးသားသည်၊ နိဒ္ဒါယန္တေ-အိပ်ပျော်
 သည်ရှိသော်၊ မာတာပိတူနံ-အမိအဘတို့၏၊ အညဝိဟိတတာယ - တပါး
 ကို စီရင်၍နေခြင်းကြောင့်၊ အပဿန္တာနံ-မမြင်ကုန်စဉ်၊ ဩတရိတွာ-ဆင်း
 သက်၍၊ တံပဏ္ဏံ-ထိုစာခွေကို၊ မောစေတွာ - ဖြည်၍၊ အာဒါယ - ယူ၍၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဂတ္တံ-တိုက်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ ဒွါရံ-တံခါးမကို၊
 ပိဓာယ-ပိတ်၍၊ ဝါတပါနံ-လေသာပေါက် တံခါးငယ်ကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊
 အက္ခရသမယော-အက္ခရာကိုဘတ်ခြင်း၌၊ ကုသလတာယ-တတ်ပွန်လိမ္မာသည်
 ၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဏ္ဏံ-စာခွေကို၊ ဝါစေတွာ-ဘတ်၍၊ အဟောဝတဗာလော-
 ဩဌာ မသိ မလိမ္မာ မိုက်ပါလေစွတကား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ မရဏပဏ္ဏံ-
 သေကြောင်းဖြစ်သော စာလွှာကို၊ ဒုဿန္တေ-ပုဆိုးစွန်၌၊ ဗန္ဓိတွာ-ဖွဲ့ချည်၍၊
 ဝိစရတိ-သွားလာ၏၊ မယာ-ငါသည်၊ နဒိဋ္ဌံ-မမြင်မကြည့်ရှုမိသည်၊ သစေ
 အဿ-အကယ်၍ ဖြစ်အံ့၊ အဿ-ထိုသူဌေးသား၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ရှည်
 ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တံပဏ္ဏံ-ထိုစာခွေကို၊ ဖာလေတွာ-ဆုတ်
 ပစ်၍၊ သေဋ္ဌိဿ-သူဌေး၏၊ ဝစနေန-စကားဖြင့်၊ အပရိပဏ္ဏံ-အသစ် စာခွေ
 ကို၊ လိခိတွာ-ရေး၍၊ “အယံ-ဤသူသည်၊ မမပုတ္တော-သော၊ သောသကော
 နာမ-မည်၏၊ တံ-ထိုငါ့သား သောသကကို၊ ဂါမသတတော-ဒ.ခွန်တရာ
 ထွက်သောရွာမှ၊ ပဏ္ဏာကာရံ-လက်ဆောင်ကို၊ အာဟာရပေတွာ-ဆောင်စေ
 ၍၊ ဣမဿ ဇနပဒဿ သေဋ္ဌိနော-ဤဇနပုဒ်၌ နေသော သူဌေး၏၊ မိတရာ-
 သွီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ကမင်္ဂလံ-ထိမ်းမြားခြင်းမင်္ဂလာကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အတ္တနော-
 ၏၊ ဝသနဂါမဿ - နေရာဖြစ်သော ရွာ၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ ဒွိတုမ္ပိကံ-ဘုံ
 နှစ်ဆင့်ရှိသော၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ကာရေတွာ-ဆောက်စေ၍၊ ပါကာရပရိက္ခေ-

ပေန စော-တံတိုင်းရံခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ပုရိသဂုတ္တိယာစ-ယောကျ်ားတို့ကို စောင့်
ရှောက်စေခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သုသံဝိဟိတာ-ကောင်းစွာ စီရင်အပ်သည် ဖြစ်၍၊
ရက္ခ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကရောတု-ပြုလေလော့၊ မယုဉ္ဇ-ငါ့အားလည်း၊
ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုလည်း၊ မယာ-ငါသည်၊ ကတန္တိ-
ပြုပြီဟူ၍၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပေသေတု-စေလွှတ်လိုက်လော့၊ ဧဝံ-
ဤသို့မှာထားသောအတိုင်း၊ ကတေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ မာတု
လဿ-ဦးရီးအား၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ-ပြုအပ်သော ကျေးဇူးနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊
ဇာနိဿာမိ-သိပါအံ့”၊ ဣတိ-ဤသို့ရေး၏၊ လိခိတွာစပန-စာရေးပြီး၍ကား၊
သခံရိတွာ လိပ်၍၊ ဝါ-ခေါက်၍၊ အဿ-ထိုသူဌေးသား၏၊ ဒုဿန္တေယေဝ-
ပုဆိုးစွန့်၍သာလျှင်၊ ဗန္တိ-ဖွဲ့၏၊ ဘော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဒိဝသဘာဂံ-
နေအဘိပတ်လုံး၊ နိဗ္ဗု-လိတွာ-အိပ်၍၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ ပက္ခမိ-ဖဲလေ
၏၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ပါတောဝ-စောစောကလျှင်၊ တံဂါမံ-
ထိုရွာသို့၊ ဂန္တာ-ရောက်၍၊ အာယုတ္တကံ-စာရေးကို၊ ဂါမကိစ္ဆံ-ရွာ၌ စီရင်ခန့်
ထားအပ်သောအမှုကို၊ ကရောန္တမေဝ-ပြုစဉ်ပင်လျှင်၊ ပဿိ-မြင်၏၊ သော-
ထိုစာရေးသည်၊ တံ-ထိုသူဌေးသား သောသကကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ တာတ-
ငါ့သားအမောင်၊ ကိံ-အဘယ်အမှုနှင့် ရောက်လာသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤ
သို့မေး၏၊ မေ-ငါ၏၊ ပိတရာ-အဘသည်၊ တုမှာကံ-သင်တို့အား၊ ပဏ္ဍိ-
ဆောင်းပါးစာကို၊ ပေသိတံ-စေအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလက်သော်၊ တာတ-
ငါ့သား၊ ကိဿပဏ္ဍိ-အဘယ်သို့သောဆောင်းပါးစာကို၊ အာဟရ-ဆောင်
ခဲ့သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပဏ္ဍိ-စာခွေကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဝါစေတွာ-ဘတ်၍၊
တုဋ္ဌမာနဘော-နှစ်သက်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘော-အိုအချင်းတို့၊ မမ-
ငါ၏၊ သာမိနော-အရှင်သူဌေး၏၊ မယိ-ငါ၌၊ သိနေဟံ-ချစ်ခြင်းကို၊ ပဿ
ထ-ကြည့်ပါကုန်လော့၊ မေ-၏၊ ဇေဋ္ဌပုတ္တဿ-သားကြီးအား၊ မဂ်လံ-ထိမ်း
မြားခြင်းမဂ်လာကို၊ ကရောဟူတိ-ပြုလေလော့ဟု၊ မမသန္တိကံ-ငါ့အထံသို့၊
ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏၊ သိဃံ-လျင်စွာ၊ ဒါရုအာဒိနိ-သစ်စသည်တို့ကို၊ အာဟ
ရဏာတိ-ဆောင်စေကုန်လော့ဟု၊ ဂဟပတိကေ သူကြွယ်တို့ကို၊ ဝတွာ-ဆို၍၊
ဂါမမဇ္ဈေ-ရွာလယ်၌၊ ဝုတ္တပ္ပကာရေန-ဆိုအပ်ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊
ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ကာရောပေတွာ-ဆောက်စေ၍၊ ဂါမသတတော-အခွန်တရာ
ထွက်သောရွာတရာမှ၊ ပဏ္ဍာကာရံ-လက်ဆောင်ကို၊ အာဟရာပေတွာ-ဆောင်

စေ၍၊ ဇနပဒသေဋ္ဌိနော-ဇနပုဒ်သူဌေး၏၊ မိတရံ-သွီးကို၊ အာနေတွာ-
 ဆောင်၍၊ မင်္ဂလံ-ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သေဋ္ဌိဿ-သူဌေးအား၊
 မယာ-သည်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သောအမှုကိုလည်း၊ ကတံ-ပြီ၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ-စေလိုက်၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊
 သုတွာ-ကြား၍၊ သေဋ္ဌိနော-သူဌေးသည်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကာရေမိ-ပြု
 စေလို၏၊ တံ-ထိုအမှုသည်၊ နဟောတိ-မဖြစ်၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ နကာရေမိ-
 မပြုစေလို၊ တဒေဝ-ထိုအမှုသည်သာလျှင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 မဟန္တံ-ကြီးစွာသော၊ ဒေါမနဿံ-နှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇံ-ဖြစ်၏၊
 ပုတ္တသောကေန-သား၌ဖြစ်သော စိုးရိမ်ခြင်းနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သောကော-
 စိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ ကေတောဟုတွာ-တပေါင်းတည်းဖြစ်၍၊ ကုစ္ဆိဉာဟံ-ဝမ်း၌
 ဖြစ်သော နှလုံး၏ပူလောင်ခြင်းကို၊ ဥပ္ပါဒေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ အဘိသာရံ-ဝမ်း
 လားသောရောဂါကို၊ ဇနေသိ-ဖြစ်စေ၏၊ သေဋ္ဌိမိတာပိ - သူဌေးသွီးသည်
 လည်း၊ ကောစိ-တစုံတယောက်သောသူသည်၊ သေဋ္ဌိနော-သူဌေး၏၊ သန္တိ
 ကာ-အထံမှ၊ သစေအာဂစ္ဆတိ - အကယ်၍လာသည်ဖြစ်အံ့၊ မမ-ငါ့အား၊
 အကထေတွာ-မပြောမဆိုမူ၍၊ သေဋ္ဌိပုတ္တဿ-သူဌေးသားအား၊ ပဌမတရံ-
 ရှေ့ဦးစွာ၊ မာကထယိတ္ထ-မပြောမဆိုစေကုန်လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဏာပေ
 သိ-ပညတ်၏၊ သေဋ္ဌိပိ-သူဌေးသည်လည်း၊ ဒါနိ-ယခု၊ ခေါပန-စင်စစ်အား
 ဖြင့်၊ တံဒုဋ္ဌပုတ္တံ-ထိုမကောင်းသော သားကို၊ မမသာပတေယျဿ-ငါ့ဥစ္စာ
 နှစ်၏၊ သာမိကံ-အရှင်ကို၊ နကရိဿာမိ-မပြုအံ့၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊
 ဧကံ အာယုတ္တကံ-တယောက်သောစာရေးကို၊ အာဟ ဆို၏၊ မာတုလ-ဦးရီး၊
 ပုတ္တံ-သားကို၊ ဒဠုကာမော-ကြည့်မြင်လိုသည်၊ အမှီ-ဖြစ်၏၊ ဧကံပါဒမူလိ
 ကံ-ခြေရင်း၌ခစားသော တယောက်သောသူကို၊ ဧကပဏ္ဏံ-တခုသောစာခေ
 ကို၊ လိခိတွာ-ရေး၍၊ ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ မမပုတ္တံ-ငါ့သားကို၊ ပက္ခောသာ
 ပေဟိ-ခေါ်ချေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုစာရေးသည်၊ သာ
 ဓူတိ-ကောင်းပြီဟု၊ ပဏ္ဏံဒတွာ စာပေး၍၊ ဧကံပုရိသံ-ယောက်ျားတယောက်
 ကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ သေဋ္ဌိမိတာ သူဌေးသွီးသည်၊ တဿ-ထိုစေလိုက်
 သော ယောက်ျား၏၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ ဒွါရေ-တံခါး၌၊ ဌိတဘာဝံ-နေ
 သည်၏အဖြစ်ကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ တာတ-
 အမောင်၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့် ရောက်လေသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆံ-ဤသို့မေး၏၊

အယျေ-သခင်မ၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်။ ဂိလာနော-နာသည်ဖြစ်၍၊ ပုတ္တိ-
သားကို၊ ပဿိတုံ-ကြည့်ခြင်းငှါ၊ ပက္ခောသာပေသိ-ခေါ်စေ၏၊ ဣတိအာ-
ဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တာတ-အမောင်၊ ဗလဝါ-အားကြီးသလော၊ ဒုဗ္ဗလော-
အားနည်းသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ အယျေ-သခင်မ၊ တာဝ-ရွှေ
ဦးစွာ၊ ဗလဝါ-အားရှိ၏၊ အာဟာရံ-ထမင်းကို၊ ပရိဘုဉ္ဇတိယေဝ-စားနိုင်
သေးသည်သလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီး
သည်၊ သေဋ္ဌိပုတ္တိ-သူဌေးသားကို၊ အဇာနာ ပေတွာ-မသိစေ မူ၍သာ
လျှင်၊ တဏှ-ထိုတမန် ယောက်ျား၏၊ နိဝါသနဉ္စ-အိပ်ရာ နေရာကို၎င်း၊
ပရိဗ္ဗယဉ္စ-ရိက္ခာဆန်ကို၎င်း၊ ဒါပေတွာ-ပေးစေ၍၊ မယာ-ငါသည်၊ ပေ
သိတကာလေ-စေလွှတ်သော အခါ၌၊ ဂမိဿသိ-သွားလေလော့၊ တာဝ-
ရွှေဦးစွာ၊ အစ္ဆယျ-နေဦးလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊
ပုန-တတန်၊ အာယုတ္တ ကံ-စာရေးကို၊ အဂစ္ဆ-ဆို၏၊ မာတုလ-ဦးရီး၊ ကိံ-အဘယ်
ကြောင့်၊ ဝေ-သင်သည်၊ မပေုတ္တယ-ငါ့သား၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ နပဟိတံ-
မစေဘိသနည်း၊ ဣတိအဂစ္ဆ-ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ ပဟိတံ-စေအပ်
ပြီ၊ ဂတပုရိသော-သွားသောယောက်ျားသည်ကား၊ တာဝ-ရွှေဦးစွာ၊ နတေ-
မရောက်လာသေး၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ ပုန-
တတန်၊ အပရံ-တယောက်ကို၊ ပေသေဟိ-စေလွှတ်လေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊
သော-ထိုစာရေးသည်၊ ပေသေသိ-စေပြန်၏၊ သေဋ္ဌိမိတာ - သူဌေးသွီးသည်၊
တသ္မိံ ပိ-ထိုတမန်ယောက်ျား၌လည်း၊ တထေဝ-ထိုရွှေအတူသာလျှင်၊ ပဋိပဇ္ဇိ-
ကျင့်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သေဋ္ဌိနော-သူဌေးအား၊ ရောဂေါ-အနာသည်၊ ဗလ
ဝါ-အားကြီးစွာ၊ ဇာတော ဖြစ်၏၊ ဧကံဘာဇနံ-အညစ်အကြေးထည့်ရာ အိုး
တခုကို၊ ပဝိသတိ-သွင်းရ၏၊ ဧကံ-အိုးတလုံးကို၊ နိက္ခမတိ-ထုတ်ရ၏၊ ပုန-
တတန်၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ အာယုတ္တကံ-စာရေးကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ မာတု
လ-ဦးရီး၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ တေတယာ-သင်သည်၊ မမပုတ္တယ-ငါ
သား၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ နပဟိတံ-မစေဘိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး
၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ ပဟိတံ-စေအပ်ပြီ၊ ဂတပုရိသော-သွားလေသော
ယောက်ျားသည်၊ တာဝ-ရွှေဦးစွာ၊ နတေ-မရောက်လာသေး၊ ဣတိ-ဤ
သို့ ဆိုလတ်သော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ ပုန-တတန်၊ အပရံ-
တယောက်ကို၊ ပေသေဟိ-စေဦးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုစာရေး

သည်။ ပေသေသိ-စေ၏။ သေဌိဓိတာ-သူဌေးသွီးသည်။ တတိယဝါရံ-သုံး
 ကြိမ်တိုင်အောင်။ အာဂတံပိ-ရောက်လာသော သူကိုလည်း။ တံပဝတ္ထိ--ထို
 အကြောင်းကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏။ သော-ထိုတမန်ယောက်ျားသည်။ အယျေ-
 သခင်မ၊ သေဌိ-သူဌေးသည်။ ဗာဠဂိလာနော-ပြင်းစွာနာ၏။ အာဟာရံ-
 ထမင်းအစာကို၊ ပစ္ဆိန္နိတွာ-ဖြတ်၍၊ မစ္စုပရာယနော-သေမင်းလက်သို့လည်း
 လျောင်းသည်။ ဇာတော-ဖြစ်၏။ ကေဘာဇနံ-ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် ထည့်ရာ
 အိုးတလုံးကို၊ နိက္ခမတံ-ထုတ်ရ၏။ ကေ-အိုးတလုံးကို၊ ပဝိသဟံ-သွင်းရ၏။
 ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ သေဌိဓိတာ-သူဌေးသွီးသည်။ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊
 ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ ကာလော-အခါတန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သေဌိပုတ္တဿ-
 သူဌေးသားအား၊ တေ-သင်၏။ ပိတာ-အဘသည်။ ဂိလာနောကံရ-နာ
 သတဲ့၊ ဣတိအာရောစေတွာ-ဤသို့ကြား၍၊ သန္ဒု-နှမအိမ်ရှင်၊ ကိံဝဒေ
 သိ-အသို့ဆိုသနည်း။ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မေးလတ်သော်၊ သာမိ-အမောင်၊
 အဖာသုကံ-မချမ်းသာခြင်းသည်။ အဿ-ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ ဣဒါ
 နိ-ယခုအခါ၌၊ ကိံကာတဗ္ဗ-အဘယ်သို့ ပြုအံ့မည်နည်း။ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်
 သော်၊ ဂါမသတတော-ရွာတရာမှ၊ ဝုဠာနကပဏ္ဏာကာရံ-ထွက်သော အခွန်
 လက်ဆောင်ကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ဂန္တု-၍၊ နံ-ထိုအဘကို၊ ပဿိဿာမ-
 ဖူးမြင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သော-ထိုသောသကသည်။ သာဓူ
 တိ-ကောင်း၏ဟု၊ ပဏ္ဏာကာရံ-လက်ဆောင်ကို၊ အာဟရာပေတွာ-ဆောင်စေ
 ၍၊ သကဋ္ဌေဟိ-လည်းတို့ဖြင့်၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ပက္ကမိ-သွား၏။ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသောသကကို၊ သာမိ-အမောင်ယောက်ျား၊ တေ-သင်
 ၏၊ ပိတာ-အဘသည်။ ဒုဗ္ဗလော-အားနည်း၏။ ဧတ္တကံ ပဏ္ဏာကာရံ-ဤ
 မျှလောက်သော လက်ဆောင်ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တုနံ-သွားကုန်
 သော ငါတို့အား၊ ပပဉ္စော-ကြာမြင့်သည်။ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ တေ-
 ဤလည်းအဘော်အပေါင်းကို၊ နိဝတ္တာပေဟိ-ပြန်လည်စေလော့၊ ဣတိပတွာ-
 ဤသို့ဆို၍၊ တံသဗ္ဗံ-ထိုအလုံးစုံကို၊ အတ္တနော-၏၊ ကုလဂေဟံ အမျိုးအိမ်သို့၊
 ပေသေတွာ-စေလွှတ်၍၊ ပုန-တဖန်၊ တံ-ထိုသောသကကို၊ အာဟ-ဆို၏။
 သာမိ-သခင်၊ တံ-သင်သည်။ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပိတုပါဒပဿေ-အဘခြေရင်း
 ၌၊ တိဋ္ဌေယျာသိ-နေလော့၊ အဟံ-ငါသည်။ ဥဿိသကပဿေ-မောင့်အဘ
 ၏ ခေါင်းရင်း၌သာလျှင်၊ ဌဿာမိ-နေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့တိုင်ပင်လျက်၊ ဂေဟံ-

အိမ်သို့၊ ပဝိသမာနာယော-ဝင်သောအခါ၌သာလျှင်၊ ဂေဟဿ-အိမ်၏၊ ပုရတောစ-ရွှေမှိုင်း၊ ပစ္ဆတောစ - နောက်မှိုင်း၊ အာရက္ခံ-လုံခြုံသော အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏှထ-ယူကြကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အတ္တနော- ၏၊ ပုရိသေ-ကိုယ်ရံယောကျ်ားတို့ကို၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်းခန့်ရံ၏၊ ပဝိဋ္ဌ ကာလေပန-ဝင်သောအခါ၌ကား၊ သေဋ္ဌိပုတ္တော-သူဌေးသားသည်၊ ပိတု ပါဒပဿေ-အဘခြေရင်း၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ ဣတရာ-မယား သူဌေးသွီး သည်၊ ဥဿိသကပဿေ-ခေါင်းရင်း၌၊ နိသိဒိ-နေ၏။

တသ္မိံခဏေ-ထိုခဏ၌၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးကြီးသည်၊ ဥတ္တာနကော-ပက် လက်၊ နိပ္ပန္နော-အိပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အာယုတ္တကောပန-စာရေး သည်ကား၊ တဿ-ထိုသူဌေး၏၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ပရိမဇ္ဇန္တော-ဆုပ်နယ် သုံးသပ်လျက်၊ သာမိ-ရှင်သူဌေးကြီး၊ တေ-သင်၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ အာဂတော-ရောက်လာပြီ၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုသောသက သည်၊ ကုဟိ-အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သည်ရှိသော်၊ သေ- ဤသောသကသည်၊ ပါဒမူလေ-ရှင်သူဌေးခြေရင်း၌၊ ဌိတော-နေ၏၊ ဣတိ- ဤသို့ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသောသကကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာယုတ္တကံ- စာရေးကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ မမဂေဟေ-ငါ၏အိမ်၌၊ ခနံ- ဥစ္စာသည်၊ ကိတ္တကံ-အဘယ်မျှလောက် ရှိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သာမိ- အရှင်သူဌေး၊ ခနံသောဝ-ဥစ္စာ၏သာလျှင်၊ စတ္တာလီသ ကောဋိယော-ကုဋေ လေးဆယ်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ (သန္တိကားထည့်ပါ၌)၊ ဥပဘောဂ ပရိ ဘောဂ ဘဏ္ဍာနံ ပန-နေ့တိုင်းမပြတ် သုံးဆောင်ခံစားအပ်သောအဆောက် အဦ ဥစ္စာ ဘဏ္ဍာဖြစ်ကုန်သော၊ ဝန ဂါမ ခေတ္တ ဒွိပဒ စတုပ္ပဒယာန ဝါဟ နာနဉ္စ-တော ရွာ လယ် ကျွန် နွား ကျွဲ ဆင် မြင်း ယဉ်လှည်း ဆင်ယဉ် မြင်း ယဉ်တို့၏ကား၊ အယဉ္စပရိစ္ဆေဒေါ-ဤမျှအပိုင်းအခြားရှိ၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဆိုလတ်သည်ရှိသော်၊ အဟံ-သည်၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှလောက်သော၊ ခနံ-ဥစ္စာ ကို၊ မမပုတ္တဿ-ငါ့သားဖြစ်သော၊ သောသကဿ-အား၊ နဒေမိတိ-မပေး အံ့ဟု၊ ဝတ္တုကာမော-ဆိုလိုသောသူဌေးကြီးသည်၊ ဒေမိတိ-ပေး၏ဟု၊ အာဟ- ဆိုမိငလ၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ သေဋ္ဌိဓိတာ-သူဌေးသွီးသည်၊ အယံ-ဤစကားကို၊ ပုန-တဖန်၊ ကထေန္တော-ဆိုသည်ရှိသော်၊ အညံ- တပါးသော၊ ကိဉ္စိ-တစ်ခုတခုသောစကားကို၊ ကထေယျ-ဆိုဦးရာ၏၊ ဣတိ-

ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ သောကာတုရာဝိယ-စိုးရိမ်ခြင်း
 ဖြင့် နှိပ်စက်သကဲ့သို့၊ ကေသေ-ဆံတို့ကို၊ ဝိကိရိတွာ-ဖရိဖရဲကြဲ၍၊ ရောဒမာ
 နာ-ငိုလျက်၊ တာတ-ဘခင်သူဌေး၊ ကိံနာမ-အဘယ်ကြောင့်လျှင်၊ ဧတံ
 ဤစကားကို၊ ဝဒေထ-ဆိုတော်မူကုန်ဘိသနည်း၊ ဝေါ-ရှင်သူဌေးတို့၏၊ ဣဒံ
 ပိနာမဝစနံ-ဤမည်သောစကားကိုလျှင်၊ သုဏောမ-ကြားကုန်၏၊ အလက္ခိ
 ကာဝတမ္ဘာ-ငါတို့ ဘုန်းကြက်သရေမရှိကုန်စွတကား၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို
 ၍၊ မတ္ထကေန-ဦးခေါင်းဖြင့်၊ နံ-ထိုသူဌေးကို၊ ဥရမဇ္ဈေ-ရင်လယ်၌၊ ပဟ
 ရန္တိ-ပုတ်ခတ်လျက်၊ ပတိတွာ-လည်း၍၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ ပုန-
 တဘန်၊ ဝတ္ထု-ဆိုခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ တထာ-ထိုအခြင်းဖြင့်၊
 သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ တဿေဝ-ထိုသူဌေးကြီး၏သာလျှင်၊ ဥရမဇ္ဈေ-ရင်
 လယ်၌၊ မတ္ထကေန-ဦးထိပ်ဖြင့်၊ သံသေန္တိ-ပုတ်တိုက်လျက်၊ အာရောဒနံ-
 ဒွားကြီးစွာသော ငိုကြွေးခြင်းအရာကို၊ ဒဿေသိ-ပြ၏၊ သေဠိ-သူဌေးသည်၊
 တံခဏညေဝ-ထိုခဏ၌လျှင်၊ ကလမကာသိ-သေခြင်းကိုပြု၏၊ တသ္မိံ-ထို
 သူဌေးသည်၊ မတေ-သေသည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဥတေနဿရညော-
 ဥတေနမင်းအား၊ အာရောစယိံ-သု-ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီး
 သည်၊ တဿ-ထိုသူဌေး၏၊ သရီရကိစ္စံ-အကောင်ဘုတ်သောအမှုကို၊ ကာရာ
 ပေတွာ-ပြုစေ၍၊ အဿ-ထိုသူဌေးအား၊ ပုတ္တောဝါ-သားသည်၎င်း၊ မိတာ
 ဝါ-သမီးသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိပန-ရှိသလော၊ ဣတိပုစ္ဆံ-ဤသို့ မေး
 တော်မူ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ တဿ-ထိုသူဌေးကြီးအား၊ ယောသကော
 နာမ-ယောသကအမည်ရှိသော၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဒေဝ-
 အရှင်မင်းကြီး၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ သာပတေယျံ-ဥစ္စာနှစ်ကို၊ နိယျာဒေတွာ
 ဝ-ပေးခဲ့၍လျှင်၊ မတော-သေခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊
 အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ သေဠိပုတ္တံ-သူဌေးသားကို၊ ပုတ္တောသာပေ
 သိ-ခေါ်စေ၏၊ တသ္မိံ ဒိဝသေ-ထိုနေ့၌၊ ဒေဝေါ-မိုးသည်၊ ဝဿတိ-ရွာ၏၊
 ရာဇဂံဏေ-မင်းယင်ပြင်၌၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရပ်၌၊ ဥဒကံ-ရေသည်၊ သဏ္ဌာ
 တိ-တည်၏၊ သေဠိပုတ္တော-သူဌေးသားသည်၊ ရာဇာနံ-မင်းကြီးကို၊ ပဿိဿာ
 မိတိ-ဖူးမြင်အံ့ဟူ၍၊ ပါယာသိ-သွားလေ၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဝါတပါ
 နံ-လေသာပြုတင်းကို၊ ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ တံ-ထို
 ယောသကကို၊ ဩလောကေန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ရာဇဂံဏေ-မင်းယင်

ပြင်၌၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ လဃိတော-ခုန်၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသည်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်
 ၍၊ အာဂန္တာ လာ၍၊ ဝန္တိတော ရှိခိုး၍၊ ဌိတံ-နေသော ယောသကကို၊ တာတ-
 ငါသား၊ တံ-သင်သည်၊ ယောသကောနာမ-ယောသကမည်သော သူပင်လော၊
 ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ-
 ဩော် ဟုတ်ပါသည်ဘုရား၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ လျှောက်ပြီးသော်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်၏၊ ပိတာ-အဘသူဌေးသည်၊ မတော-သေခဲ့၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 တင်၏၊ မာသောစိ-မစိုးရိမ်လင့်၊ တဝ-သင်၏၊ ပေတ္တိကံ-အဘအမေ့ဥစ္စာဖြစ်
 သော၊ သေဋ္ဌိဌာနံ-သူဌေးအရာကို၊ တုယုမေဝ-သင်အားသာလျှင်၊ ဒဿာမိ-
 ငါပေးတော်မူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့အမိန့်ရှိလျက်၊ ဟံ-ထိုယောသကကို၊ သမဿာ
 သေတော-နှစ်သိမ့်စေ၍၊ ကာတ-ငါသား၊ ဂစ္ဆ-သွားလေဦးလော့၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဥယျောဇေသိ လွှတ်လိုက်၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဂစ္ဆန္တံ-သွားသော၊
 နံစ-ထိုယောသကကိုလည်း၊ ဩလောကေန္တောဝ-ကြည့်လျက်လျှင်၊ အဋ္ဌာ
 သိ-နေ၏၊ သော-ထိုယောသကသည်၊ အာဂမနကာလေ-လာသော အခါ
 ၌၊ လဃိတော-ခုန်၍၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာခဲ့သော၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ ဂမနကာ
 လေ-သွားသောအခါ၌၊ ဩတရိတော-ဆင်း၍၊ အဂမာသိ - သွားလေ၏၊
 အလ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုယောသကကို၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဟတောဝ-ထို
 အရပ်မှလျှင်၊ ပက္ခောသာပေတော-ခေါ်စေ၍၊ တာတ-ချစ်သား၊ ကိံနုခေါ-
 အဘယ့်ကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊ မမသန္တိကံ-ငါအထံသို့၊ အာဂစ္ဆန္တော-
 လာသည်ရှိသော်၊ ဥဒကံ-ရေကို၊ လဃိတော-ခုန်လျက်၊ အာဂမ္မ-လာခဲ့၍၊
 ဂစ္ဆန္တော-သွားသည်ရှိသော်၊ ဩတရိတော-ဆင်း၍၊ ဂစ္ဆသိ-သွားဘိသနည်း၊
 ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ-ဩော် ရေကိုဆင်း၍
 သွားသည်မှန်၏၊ အဟံ-သည်၊ တသ္မိံ ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ကုမာရကော-သူ
 ငယ်ဖြစ်၍၊ ကိဋ္ဌနကာလောနာမ-ကစား၍ သွားသောအခါမည်၏၊ ဣဒါနိ
 ပန-ယခုအခါ၌ကား၊ ဒေဝေန-အရှင်မင်းကြီးသည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
 ဌာနန္တရံ-အရာထူးကို ပေးအပ်၏၊ ဟူ၍၊ သောအဟံ - ထို အကျွန်ုပ်သည်၊
 ငဋ္ဌိဿုတံ-ကြားအပ်၏၊ တလ္လာ-ထိုကြောင့်၊ ပုရေယထာ-ရှေ့သွားခြင်းကဲ့
 သို့၊ အစရိတော-မသွားမူ၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ သန္တိသိန္နော-ငြိမ်သက်
 ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ စရိတံ-သွားခြင်းငှာ၊ ဝဏ္ဏတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့ လျှောက်၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ အယံပုရိသော-ဤ

ယောက်ျားသည်၊ ဓိတိမာ-တည်ကြည်ခြင်းရှိ၏။ ဣဒါနေဝ-ယခုပင်လျှင်၊ တဿ-ထိုသူဌေးသားအား၊ ဌာနန္တရံ-အရာထူးကို၊ ဒဿာမိတိ-ပေးအံ့ ဟူ၍၊ ပိတရာ-အဘသည်၊ ဘုတ္တဘောကံ-သုံးဆောင် ခံစားအပ်သော စည်းစိမ်ကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ သဗ္ဗသတေန-အလုံးစုံသောအရာဖြင့်၊ သေဌိဌာနံ-သူဌေးအရာကို၊ အဒါသိ-ပေး၏။ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ ရယေ-ရထား၌၊ ဌတွာ-၍၊ နဂရံ-ပြည်ကို၊ ပဒက္ခိဏံ-လကျိာရစ်လှည့်သည်ကို၊ အကာသိ-ပြု၏။ သြလောတိတော လောကိတဌာနံ-ကြည့်ရာ ကြည့်ရာအရပ်သည်၊ ကမ္မတိ-တုန်လှုပ်၏။ သေဌိမိတာ-သူဌေးသွီးသည်၊ ကာဠိဒါသိယာ-ကာဠိမည်သော ကျွန်မနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မန္တယမာနာ-တိုင်ပင်နှီးနှော ပြောဟောလျက်၊ နိသိန္ဒာ-နေသည်ရှိသော်၊ အမ္မကာဠိ-အမယ်ကာဠိ၊ တေပုတ္တဿ-အမဲ့သားအား၊ ဧတ္တိကာသမ္ပတ္တိ-ဤမျှလောက်သောစည်းစိမ်သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ-အမိ၊ ကိံ-ကာရဏာ-အဘယ်ကြောင့်ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး၏။ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ အယံ-ဤသူဌေးသားသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ မရဏပဏ္ဏံ-သေကြောင်းဖြစ်သော ကမ္မည်းစာကို၊ ဒုဿန္တေ-ပုဆိုးစွန့်၍၊ ဗန္ဓိတွာ-ထုပ်ဖွဲ့၍၊ အမှာကံ-ကျွန်မတို့၏၊ သရံ-အိမ်သို့၊ အာဂတော-ရောက်လာ၏။ အထ-ထိုသို့ရောက်လာသောအခါ၌၊ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အဿ-ထိုသူဌေးသား၏၊ တံပဏ္ဏံ-ထိုစာခွေကို၊ ဖာလေတွာ-ဆုတ်ဖြတ်၍၊ မယာ-အကျွန်ုပ်နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ မင်္ဂလကရဏတ္ထာယ - ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဆောင်စေခြင်းငှာ၊ အညံ ပဏ္ဏံ-တပါးစာကို၊ လိခိတွာ-ရေး၍၊ ဧတ္တကံ ကာလံ-ဤမျှကာလတိုင်တိုင်၊ တစ္ဆ-ထိုအရပ်၌၊ အာရက္ခော-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတော-ပြုအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ တံ-ချစ်သွီးကား၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှကိုသာ၊ ပဿသိ-မြင်ရ၏။ ဣမံပန သေဌိံ-ဤသူဌေးကို၊ ဒဟရကာလတော-ငယ်သောအခါမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ မာရာပေန္တော-သေစေလိုသည်ဖြစ်၍၊ မာရေတုံ-သေစေခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ ကေဝလံ-သက်သက် စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဣမံ-ဤသူဌေးသားကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဗဟုဓနံ-များစွာသောဥစ္စာသည်၊ ခီယိတ္ထ-ကုန်လေပြီ၊ အမ္မ-ချစ်သမီး၊ သေဌိနာ-ယောက်ခမ သူဌေးသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သောအမှုသည်၊ အတိဘာရိယံဝတ-အလွန် ဝန်လေးစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ နဂရံ-မြို့ကို၊ ပဒက္ခိဏံ-လကျိာရစ် လည်ခြင်းကို၊ ကတွာ-၍၊

ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ပဝိသန္တံပန-ဝင်ပြီး၍ကား၊ နံ-ထိုသူဌေးကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊
 ဧတ္တိကာသမ္ပတ္တိ-ဤမျှလောက်သော စည်းစိမ်သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊
 ဥပ္ပန္နာ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဟသိတံ-ပြန်ရယ်မူကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသူဌေးကတော်ကို၊ သေဠိပုတ္တော-သူဌေးသားသည်၊ ကိံ-
 ကာရုဏာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဟသိ-ပြန်ရယ်မူပြုဘိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤ
 သို့မေး၏၊ ဧကံကာရဏံ-တခုသော အကြောင်းကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဟသိ-
 ပြန်ရယ်မူပြု၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ နံ-ထိုသူဌေးကတော်ကို၊ က
 ထေဟိ-တခုသောအကြောင်းကို ဆိုဦးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သာ-ထို
 သူဌေးသိုးသည်၊ နကထေသိ-မဆိုလို၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ သစေ
 နကထေသိ-အကယ်၍ ရှင်မ မဆိုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဒိဓာ-နှစ်ပိုင်း၊ တံ-သင့်ကို၊
 ဆိန္ဒိယာမိတိ-ဖြတ်အံ့ဟူ၍၊ အသိံ-သန်လျက်ကို၊ နိကမ္ပိ-ဆွဲငင်၏၊ သာ-
 ထိုသူဌေးသိုးသည်၊ ဧတ္တိကာ-ဤမျှလောက်သော၊ အယံသမ္ပတ္တိ-ဤ စည်း
 စိမ်ချမ်းသာကို၊ တယာ-သင်သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ လဒ္ဒါတိ-ရ၏
 ဟု၊ စိန္တေတော-ကြံ၍၊ ဟသိတံ-ပြန်ရယ်မူပြု၏၊ ဣတိ အာဟ-၏၊ မမ
 ပိတရာ-ငါ၏ခမည်းတော်သည်၊ အတ္တနော-၏ သန္တကံ-ဥစ္စာကို၊ မယံ-ငါ
 အား၊ ယဒိနိယျာဒိတံ-အကယ်၍ ဆောက်နှင်းပေးစား အပ်ခဲ့သည်ဖြစ်အံ့၊
 တံ-သင်သည်၊ ဧတ္ထ-ဤစည်းစိမ်၌၊ ကိံ အဟောသိ-အဘယ်သို့ လုံ့လပြု၍
 ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ ဧတ္တကံကာလံ-
 ဤမျှလောက် ကာလတိုင်အောင်၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသောအမှုကို၊ နဇာနာတိ
 ကိရ-မသိပါလေခဲ့သတတ်၊ ဟေန-ထိုသို့ မသိခြင်းကြောင့်၊ အဿာ-ထို
 သူဌေးမ၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ နသဒ္ဒဟိ-မယုံကြည်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-
 ထိုသူဌေးသားအား၊ တုမ္မာကံ-သင်တို့၏၊ ပိတရာ-အဘသည်၊ မရဏပဏ္ဏံ-သေ
 ကြောင်းစာကို၊ ဒတော-ပေး၍၊ ပေသိတာ-စေအပ်၏၊ တုမေ-သင်တို့ကို၊
 မယာ-သည်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည်ဤမည်သော အမှုကိုလည်း၊ ကတော-ပြု၍၊
 ရက္ခိတာ-စောင့်ရှောက်အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့အစရှိသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံကို၊
 ကထေသိ-ပြောဆို၏၊ တံ-သင်သည်၊ အဘူတံ-မဟုတ်မမှန်ချွတ်ယွင်းသော
 စကားကို၊ ကထေသိ-ပြောဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အသဒ္ဒဟန္တော-မယုံလိုခြင်း
 ကြောင့်၊ မာတရံ ကာဠိံ--အမိကာဠိကို၊ ပုစ္ဆိယာမိ-မေးဦးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
 ကြံ၍၊ အဗ္ဗ-အမယ်ကာဠိ၊ ဧဝံ-ဤသူဌေးမပြောဆိုချက်အတိုင်း၊ ကိရ-

စင်စစ်မှန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တာတ-ငါသား၊ အာမ - သူဌေး
ကတော်ဆိုသည်အတိုင်း မှန်ပေ၏၊ ဒဟရကာလတော-ငယ်သောအခါမှ၊
ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ တံ-သင့်ကို၊ မာရေတုကာမော-သေစေလို၍၊ မာရေတု-သတ်
ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-မတတ်နိုင်ရကား၊ တံ-သင့်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊
ဗဟုဓနံ-များစွာသော ဥစ္စာသည်၊ ခိယံ-ကုန်လှလေပြီ၊ သတ္တသုဌာနေသု-
ခုနစ်ပါးသောအရာတို့၌၊ တံ-သင်သည်၊ မရဏတော-သေဘေးမှ၊ မုတ္တော-
လွတ်၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ဘောဂဂါမတော-အဘစားရာ ကျေးရွာကို၊
အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ သဗ္ဗသတေန-အလုံးစုံသောအရာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သေဌိဌာ
နံ-သူဌေးအရာသို့၊ ပတ္တော-ရောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုသူဌေးသား
သည်၊ တံ-ထိုကာဠိ၏စကားကို၊ သုတုာ-ကြား၍၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ ဘာရိယံ
ဝတ-ဝန်လေးစွတကား၊ ခေါပန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဝေရူပါ-ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ မရဏာ-သေဘေးမှ၊ မုတ္တဿ-လွတ်သော၊ မမ-အား၊ ပမာဒေန-
မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ဇီဝိတုံ-ရှည်စေခြင်းငှာ၊ အယုတ္တံ-
မသင့်၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့၊ ဘဝိဿာမိ-ဖြစ်အံ့၊ ဣတိစိန္တေတုာ-ဤသို့
ကြံ၍၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်း၊ သဟဿံ-တထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတုာ-
စွန့်၍၊ အဒ္ဓိကကပဏာဒီနံ-ခရီးသွားသူ အထီးကျန်သူ စသည်တို့အား၊ ဒါနံ-
အလှူကို၊ ပဋ္ဌပေသိ-ဖြစ်စေ၏၊ အဿ-ထိုသောသက၏၊ မိတ္တောနာမ-မိတ္တ
အမည်ရှိသော၊ ကုဋုမ္ပိကော-သူကြွယ်သည်၊ ဒါနဝတ္တော-အလှူ၌ ဝေယျာ
ဝစ္စကို ရှက်ဆောင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဣဒံ-ဤသည်ကား၊ ယောသက
သေဌိနော-ယောသကသူဌေး၏၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတည်း။

တသ္မိံ ပနကာလေ-ထိုအခါ၌၊ ဘဒ္ဒဝတိနဂရေ-ဘဒ္ဒဝတီပြည်၌၊ ဘဒ္ဒ
ဝတိယသေဌိနာမ-ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော သူဌေးသည်၊ ယောသကသေဌိ
နော-ယောသကသူဌေး၏၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗသဟာယကော - မမြင်ဘူးဘဲ အဆွေ
ခင်ပွန်း ဖြစ်ကြသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဘဒ္ဒဝတိနဂရ
တော-ဘဒ္ဒဝတီပြည်မှ၊ အာဂတာနံ-လာကုန်သော၊ ဝါဏီဇာနံ - ကုန်သည်
တို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ယောသကသေဌိ-ယောသက သူဌေးသည်၊ ဘဒ္ဒ
ဝတိယ သေဌိနော-ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏၊ သမ္ပတ္တိံ စ-စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်း
ကောင်း၊ ဝယပ္ပဒေသဉ္စ - အရွယ်အသက်အပိုင်းအခြားကို လည်းကောင်း၊
သုတုာ-ကြား၍၊ တေန-ထိုဘဒ္ဒဝတီသူဌေးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သဟာယဘာ

ဝံ-အဆွေခင်ပွန်း အကျမ်းဝင်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တော-အလိုရှိသောကြောင့်၊ ပဏ္ဏာကာရံ-လက်ဆောင်ကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိပိ-ဘဒ္ဒဝတီသူဌေးသည်လည်း၊ ကောသမ္ပိတော - ကောသမ္ပိပြည်မှ၊ အာဂတာနံ-လာကုန်သော၊ ဝါဏိဇာနံ-ကုန်သည်တို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဃောသက သေဌိနော-ဃောသက သူဌေး၏၊ သမ္ပတ္တိံ စ - စည်းစိမ်ချမ်းသာကိုလည်းကောင်း၊ ဝယပ္ပဒေသဉ္စ - အရွယ် အသက် အပိုင်းအခြားကိုလည်းကောင်း၊ သုတော - ကြား၍၊ တေန - ထိုဃောသက သူဌေးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ - တကွ၊ သဟာယဘာဝံ-အဆွေခင်ပွန်း အကျမ်းဝင်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တော - အလိုရှိသောကြောင့်၊ ပဏ္ဏာကာရံ - လက်ဆောင်ကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တေ-ထိုသူဌေး နှစ်ယောက်တို့သည်၊ အညမည် - အချင်းချင်း၊ အဒိဋ္ဌပုဗ္ဗသဟာယကာ - မမြင်ဘူးဘဲ အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်ကုန်၍၊ ဝသိံသု-နေကုန်၏၊ အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ဘဒ္ဒဝတိယသေဌိနော-ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ အဟိဝါတရောဂေါ-ယဉ်အနာသည်၊ ပတိတော-ဖြစ်လာ၏၊ တသ္မိံ-ထိုယဉ်အနာသည်၊ ပတိတေ-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ မက္ခိကာ-ယဉ်တို့သည်၊ မရန္တိ-သေကုန်၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ အနုက္ကမေနေဝ-အစဉ်အားဖြင့်သာလျှင်၊ ကိဋ္ဌာ-ကင်းသန်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ မူသိကာ-ကြွက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ကုက္ကုဋ္ဌာ-ကြွက်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သူကရာ-ဝက်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဂါဝေါ-နှားတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒါသိဒါသာ-ကျွန်မိန်းမ ကျွန်ယောက်ျားတို့သည် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗ ပစ္စာ-အလုံးစုံတို့နောက်မှ၊ သရမာနုသကာပိ - အိမ်သူ အိမ်သား တို့သည် လည်းကောင်း၊ မရန္တိ-သေကုန်၏၊ တေသု-ထိုသူတို့တွင်၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ ဘိတ္တိံ-နံရံကို၊ ဘိန္ဒိတော-ပောက်၍၊ ပလာယန္တိ-ပြေးကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ ဝဒါပိ - ထိုအခါ၌လည်း၊ သေဌိစ-သူဌေးသည်လည်းကောင်း၊ ဘရိယာစ-မယားသည်လည်းကောင်း၊ မိတာစ-သွီးသည်လည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုဆီခဲသောအခြင်းအရာဖြင့်၊ ပလာယိတော-ပြေး၍၊ ဃောသကသေဌိံ - ဃောသက သူဌေးကို၊ ပတ္တေန္တာ-တောင်တကုန်၍၊ ကောသမ္ပိမဂ္ဂံ-ကောသမ္ပိပြည်သို့ သွားရာလမ်းခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိံသု-သွားကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ အန္တရာမဂ္ဂေယောဝ-ခရီးအကြား၌

သာလျှင်၊ ခိဏပါထေယျာစ-ရိက္ခာကုန်ခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါတာ
 တပေနစေတ-လေ နေပူဖြင့် လည်းကောင်း၊ ခုပ္ပပါသာဟိစ-ငတ်မွတ်ခြင်း
 တို့ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ကိလန္တသရီရာ - ပင်ပန်းသောကိုယ် ရှိကုန်လျက်၊
 ကိစ္ဆေန-ငြိုငြင်သဖြင့်၊ ကောသမ္ဘိ-ကောသမ္ဘိပြည်သို့၊ ပတုာ-ရောက်၍၊ ဥဒက
 ဖာသုကဋ္ဌာနေ-ရေရလွယ်ရာအရပ်၌၊ ဌတုာ-တည်နေ၍၊ နှတုာ-ရေချိုး၍၊
 နဂရဒ္ဓါရေ-ပြည်တံခါး၌၊ ကေသာလံ-စရပ်တဆောင်သို့၊ ပဝိသိံသု-ဝင်
 ကုန်၏၊ တတြ-ထိုစရပ်၌၊ သေဌိ-သူဌေးသည်၊ ဘရိယံ-မယားကို၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ-နှမအိမ်ရှင် သူဌေးကတော်၊ ဣမိနာနိဟာရေန-ဤအစာမစား
 ရခြင်းဖြင့်၊ ဂစ္ဆန္တုာ-သွားကုန်သောသူတို့ကို၊ ဝိဇာတမာတုယာပိ-ဖွားသော
 အမိသည်လည်း၊ အမနာပါ-မနှစ်သက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ မေ-
 ငါ၏၊ သဟာယကော-အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ အဒ္ဓိကကပဏာဒိနံ-ခရီးသွား
 သောသူ အထီးကျန်သောသူ စသည်တို့အား၊ ဒေဝသိကံ-နေ့တိုင်း၊ သဟဿံ-
 တထောင်သော ရွှေငွေကို၊ ဝိဿဇေတုာ-စွန့်၍၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒါပေသိ
 ကိရ-လှူသတတ်၊ တတ္ထ-ထိုအလှူပေးရာမဏ္ဍပ်သို့၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ ပေသေတုာ-
 စေလွှတ်၍၊ အာဟာရံ-ထမင်းကို၊ အာဟရာပေတုာ-ဆောင်စေ၍၊ ကောဟံ
 ဒ္ဓိဟံ-တရက်နှစ်ရက်မျှ၊ ဣဓေ-ဤအရပ်၌လျှင်၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ သန္တပေ
 တုာ-ရောင့်ရဲငြိမ်သက်စေ၍၊ သဟာယကံ-အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ပဿိဿာမ-
 မြင်ကုန်အံ့၊ 'ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သာ-ထိုသူဌေးမသည်၊ သာမိ-
 အရှင်၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ဝန်ခံလျက်၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ သာ
 လာယမေဝ-စရပ်၌သာလျှင်၊ ဝသိံသု-နေကုန်၏၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်
 သောနေ၌၊ ကာလေ-အလှူပေးရာ ကာလကို၊ အာရောစိတေ-ကြားသည်ရှိ
 သော်၊ ကပဏဒ္ဓိကာဒိသု-အထီးကျန် ခရီးသွားသောသူ အစရှိကုန်သော
 လူတို့သည်၊ အာဟာရတ္ထာယ-ထမင်းအလို့ငှာ၊ ဂစ္ဆန္တုာ-သွားကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ မာတာပိတရေ-အမိအဘတို့သည်၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဂန္တုာ-သွား၍၊
 အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အာဟာရံ-ထမင်းကို၊ အာဟရ-ဆောင်ချေလော့၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ ပေသယိံသု-စေလွှတ်ကုန်၏၊ မဟာဘောဂကုလဿ-
 များသော ဥစ္စာ စည်းစိမ်ရှိသော အမျိုး၏၊ ဓိတာ-သွီးသည်၊ ဝိပတ္တိယာ-
 ပျက်စီးပြုန်းတီးခြင်းကြောင့်၊ အစ္စန္ဒလဇ္ဇိတာယ - မပြတ်သော ရှက်ခြင်းရှိ
 လျက်၊ အလဇ္ဇမာနာ-မရှက်နိုင်မူ၍၊ ပါတိံ-ခွက်ကို၊ ဂဟေတုာ-စွဲကိုင်၍၊

ကပဏဇနေန-အထီးကျန်သော လူနှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ အာဟာရတ္ထာယ-
ထမင်းအလို့ငှာ၊ ဂန္ဓာ-၍၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ကတိပဋိဝီသေ-အဘယ်မျှလောက်
သော အစုအဘို့တို့ကို၊ ဂဏိဿသိ-ယူအံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ပုဋ္ဌာစပန-မေးလတ်
သည်ရှိသော်ကား၊ တယော-သုံးယောက်စာ တို့ကို၊ ဂဏိဿာမိ-ယူပါအံ့၊
ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုသူဌေးသွီးငယ်အား၊
တယောပဋိဝီသေ - သုံးယောက်စာအဘို့ ထမင်းတို့ကို၊ အဒံသု-ပေးကုန်၏၊
တာယ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ဘတ္တေ-ထမင်းတို့ကို၊ အာဟတေ - ဆောင်ခဲ့
သည်ရှိသော်၊ တယောပိ-သုံးယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊ ဧကတော-
တကွနက်၊ ဘုဉ္ဇတုံ-စားခြင်းငှာ၊ နိသိဒ္ဓိ-ဘု-နေကုန်၏၊ အထ - ထိုအခါ၌၊
မာတာမိတရော-အမိနှင့်သွီးတို့သည်၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးကို၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်
၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ ဝိပတ္တိနာမ - ပျက်စီးခြင်း မည်သည်ကား၊ မဟာ
ကုလာနံပိ-မျှားသောအမျိုးတို့အားလည်း၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဖြစ်၏၊ အမေ-ငါတို့ကို၊
မာဩလောကေတွာ-မကြည့်မူ၍၊ ဘုဉ္ဇ-စားလော့၊ မာစိန္တယိတံ-မကြံလင့်
ဟု၊ ဣတိ-သို့၊ နံ-ထိုသူဌေးကို၊ နာနပ္ပကာရေဟိ-အထူးထူး အပြားပြားတို့
ဖြင့်၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍၊ ဘောဇေသံ-စားစေကုန်၏၊ သော-ထိုသူဌေး
သည်၊ ဘုဉ္ဇတုာ-၍၊ ဇီရာပေတုံ-အစာ ကြေစေခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော-
မတတ်နိုင်ရကား၊ အရုဏေ-အရုဏ်သည်၊ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ - တက်သည် ရှိသော်၊
ကာလံ-သေခြင်းကို၊ အကာသိ-၏၊ မာတာမိတရော-သားအမိနှစ်ယောက်တို့
သည်၊ နာနပ္ပကာရေဟိ-အထူးထူးအပြားပြားတို့ဖြင့်၊ ပရိဒေဝိတွာ-မြည်တမ်း
၍၊ ရောဒိ-သု-ငိုကြွေးကုန်၏၊ ကုမာရိကာ-သတို့သွီးသည်၊ ပုနဒိဝသေ-တဘန်
မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ရောဒမာနာ-ငိုလျက်၊ အာဟာရတ္ထာယ-အစာအာ
ဟာရအလို့ငှာ၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ကတိပဋိဝီသေ-အဘယ်မျှလောက်သောအဘို့အစု
တို့ကို၊ ဂဏိဿသိ-ယူအံ့နည်း၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဒေ-နှစ်
ဘို့တို့ကို၊ ဂဏိဿာမိ-ယူအံ့၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့ဆို၍၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်
ယူခဲ့၍၊ မာတရံ-အမိကို၊ ယာစိတွာ-တောင်းပန်၍၊ ဘောဇေသိ-စားစေ၏၊
သာပိ-ထိုသူဌေးမသည်လည်း၊ တာယ-ထိုသွီးသည်၊ ယာစိယမာနာ-တောင်း
ပန်သည်ရှိသော်၊ ဘုဉ္ဇတုာ-စား၍၊ တံဒိဝသမေဝ-ထိုနေ့၌သာလျှင်၊ ကာလံ-
သေခြင်းကို၊ အကာသိ-၏၊ ကုမာရိကာ-သတို့သွီးသည်၊ ဧကိကာဝ-တယောက်
ထည်းသာလျှင်၊ ရောဒိတွာ-ငို၍၊ ပရိဒေဝိတွာ-အဘန်တလဲလဲ စိုးရိမ်မြည်

တမ်း၍၊ တာယဒုက္ခပုတ္တိယာ-ထိုဆင်းရဲခြင်းထက်၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ သဉ္ဇာတဆာတကဒုက္ခာ-ဖြစ်သော မှတ်သိပ်ခြင်း ဆင်းရဲခြင်းရှိသောကြောင့်၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ယာစကေဟိ-ဖုန်းတောင်း ယာစကာတို့ နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက၊ ရောဒန္တိ-ငိုကြွေးလျက်၊ အာဟာရတ္ထာယ-အစာရှာမှီးခြင်း ငှာ၊ ဂန္ဓာ-၍၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ကတိပဋ္ဌဝိသေ-အဘယ်မျှလောက်သောအဘို့ တို့ကို၊ ဂဏိဿသိ-ယူအံ့နည်း၊ ဣတိဝုတ္တာ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ကေ-တဘို့ ကိုယူအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ မိတ္တကုဋ္ဌုမ္ပိကော - မိတ္တ သူကြွယ်သည်၊ တယောဒိဝသေ-သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဘတ္တိ-ထမင်းကို၊ ဂဏန္တိ-ယူသော၊ တံ- ထိုသတို့သွီးကို၊ သဉ္ဇာနာတိ-မှတ်မိ၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ တံ-ထိုသတို့သွီးကို၊ ဝသလီ-သူယုတ်မ၊ နဿ-ပျက်လေလော့၊ အဇ္ဇ-ယနေ့မှ၊ တဝ-သင်၏၊ ကုစ္ဆိပ္ပ မာဏံ-ဝမ်းအတိုင်းအရှည်ကို၊ အညာသိ-သိ၏၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့ဆို၏၊ ဟိရောတ္တပ္ပ သမ္ပန္နာ-အရှက်အကြောက်နှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကုလဓိတာ-အမျိုး သွီးသည်၊ ပစ္စောရသ္မိ-ရင်လယ်၌၊ သတ္တိပဟာရဝိယ-လုံဖြင့်ထိုးလေဘိသကဲ့ သို့၎င်း၊ ဝဏေ-အိုင်းအနာ၌၊ ခါရောဒကသေစနကံဝိယစ - ဆားငန်ရေဖြင့် သွန်းလောင်းဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ပတုာ-ဆင်းရဲခြင်းသို့ရောက်၍၊ သာမိ-အလှ ရှင်၊ ကိ-အဘယ်အကြောင်းရှိ၍ ကျွန်မကို မောင်းမဲ၍ ဆိုဘိသနည်း၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ တယာ-သင်သည်၊ ပုရေ-ရှေး၌၊ တယောကောဠာ သာ-သုံးဘို့သုံးစုတို့ကို၊ ဂဟိတာ-ယူအပ်၏၊ ဟိယျော-ယမန်နေက၊ ဒွေ- နှစ်ဘို့တို့ကို၊ ဂဟိတာ-ယူအပ်၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ကေ-တဘို့ကို၊ ဂဏာသိ-သင် ယူဘိ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ တေ-သင်အား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကုစ္ဆိပ္ပမာဏံ-ဝမ်း ၏အတိုင်းအရှည်ကို၊ ဉာတံ-သိသလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သာမိ- အလှသခင်၊ မံ-ငါ့ကို၊ အတ္တနောဝ-မိမိ၏သာလျှင်၊ အတ္ထာယ-အကျိုးငှာ၊ ဂဏိတိ-ယူ၏ဟု၊ မာမညိတ္ထ-အောက်မေ့တော်မမူပါလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အထ-ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဝေ-သို့၊ ဂဏိ-ယူသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အလှရှင်၊ ပုရေ-ရှေး၌၊ တယောဇနာ-သုံးယောက် တို့သည်၊ အဟုမှ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟိယျော-ယမန်နေက၊ ဒွေ-နှစ်ယောက်ဖြစ်ကုန် ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ကေကာဝ-တယောက်တည်းသာလျှင်၊ ဇာတာမိ-ဖြစ်ရချေ ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထိုမိတ္တသူကြွယ်သည်၊ ကေနကာရ ဏေနာတိ- အဘယ်အကြောင်းကြောင့် တယောက်တည်း ဖြစ်သနည်းဟု၊

ပုစ္ဆိတုာ-မေးလတ်သော်၊ အာဒိတော-အစမှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ ကထိတံ-အစဉ်
 အတိုင်း ဆိုအပ်သော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ပဝတ္တိ-အကြောင်းကို၊ သုတုာ-
 ကြား၍၊ အဿုနိ-မျက်ရည်တို့ကို၊ သန္ဓာရေတုံ-တည်စေခြင်းငှာ၊ အသက္ကော
 န္ဓော-မတတ်နိုင်ခြင်းကြောင့်၊ သဉ္ဇာတ ဗလာ ဒေါမနဿော - ပြင်းစွာဖြစ်
 သော အားကြီးစွာသောနှလုံးမသာယာခြင်းသည်၊ ဟုတုာ-ဖြစ်၍၊ အမ္မ-ချစ်
 သွီး၊ ဧဝံသန္ဓေ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မာစိန္တယိ-မစိုးရိမ်လင့်၊ ဣံ-သင်သည်၊
 ဘဒ္ဒဝတိယသေဌ်နော-ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး၏၊ မိတာ-သွီးတည်း၊ ပိတုကာလကံတ
 တော-အဘသေသည်မှ၊ ပဌာယ-စ၍၊ မမ ဖိတာယေဝနာမာတိ-ငါသွီးမည်
 သည်သာလျှင်တည်းဟု၊ ဝတုာ-ဆို၍၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ စုမ္ပိတုာ-နမ်း၍၊
 သရံ-အိမ်သို့၊ နေတုာ-ဆောင်၍၊ အတ္တနော-၏၊ ဇေဋ္ဌမိတုဋ္ဌာနေ-သွီးအကြီး
 အရာ၌၊ ထပေသိ-ထား၏၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ဒါနဂ္ဂေ-အလှူတင်းကုပ်
 ၌၊ ဥစ္စသဒ္ဓံ-ကျယ်သောအသံကို၊ မဟာသဒ္ဓံ-သည်းထန်စွာသော အသံကို၊
 သုတုာ-ကြား၍၊ တာတ-ဘခင်၊ ကဿာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဧတံဇနံ-ဤလူ
 အပေါင်းကို၊ နိသဒ္ဓံ-အသံမရှိသည်ကို၊ ကတုာ - ပြု၍၊ ဒါနံ - အလှူကို၊
 နဒေထ-မပေးပါလေဘိသနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အမ္မ-ချစ်သမီး၊
 ကာတုံ-အသံမရှိအောင် ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်၊ တာတ-ဘခင်၊
 သက္ကာ-တတ်နိုင်ကောင်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အမ္မ-ချစ်သမီး၊
 ကထံ-အဘယ်အကြောင်းဖြင့် တတ်နိုင်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလတ်သော်၊
 တာတ-ဘခင်၊ ဒါနဂ္ဂံ-အလှူတင်းကုပ်ကို၊ ပရိကိပိတုာ-ခြံရံ၍၊ ဧကေက
 ဿဝ - ကယောက် ကယောက်စီ သာလျှင်၊ ပဝေသနပ္ပမာဏေန - ဝင်
 နိုင်လောက်သော အတိုင်းအရှည်ဖြင့်၊ ဒွေဒ္ဓါရာနိ - တံခါး နှစ်ခုတို့ကို၊
 ယောဗိတုာ - တဟက်တခုတပ်၍၊ ဧကေန ဒွါရေန - တံခါးတခုဖြင့်၊ ပဝိ
 သိတုာ-ဝင်၍၊ ဧကေန - တံခါးတခုဖြင့်၊ နိက္ခမထာဘိ - ထွက်ကုန်လော့
 ဟု၊ ဝဒေထ-ဆိုကုန်လော့၊ ဧဝံ-ဤသို့ပြုသည်ရှိသော်၊ နိသဒ္ဓံ ဟုတုာ-အသံ
 ဆိတ်သည်ဖြစ်၍၊ ဂဏှိဿန္တိ-ယူကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထို
 မိတ္တသုကြွယ်သည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတုာ-ကြား၍၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဥပါ
 ယော-အကြောင်း ဥပဒေသနည်းသည်၊ ဘဒ္ဒကော-ကောင်း၏၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ နှလုံးသွင်းလျက်၊ တထာ-ထိုသတို့သွီးဆိုတိုင်း၊ ကာရေသိ - ပြုစေ၏၊
 သာပိ-ထိုသတို့သွီးသည်လည်း၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ သာမာနာမ-ရွှေသောအဆင်း

ရှိသောကြောင့် သာမာမည်၏။ ဝတိယာပန-စောင်ရန်းတံတိုင်း အရံအကာ
 ကိုကား၊ ကာရိတတ္တာ-ပြုတတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သာမာဝတီနာမ-
 သာမာဝတီမည်သည်၊ ဇာတာ - ဖြစ်၏၊ တတောပဋ္ဌာယ - ထိုအခါမှစ၍၊
 ဒါနဂ္ဂေ-အလှူတင်းကုပ်၌၊ ကောလာဟလံ-အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ရှိသော
 အသံသည်၊ ပစ္ဆိန္ဒိ-ပြတ်၏၊ ဃောသကသေဋ္ဌိ-ဃောသကသူဌေးသည်၊ ပုဗ္ဗေ-
 ရှေး၌၊ တံသဒ္ဓံ-ထိုအသံကို၊ သုဏန္တော-ကြားသည်ရှိသော်၊ မယှံ-ငါ၏၊
 ဒါနဂ္ဂေ-အလှူတင်းကုပ်၌၊ သဒ္ဓေါတိ-အသံဟူ၍၊ သုဏိတော-ကြား၍၊ တုဿ
 တိ-နှစ်သက်၏၊ ဒွိဟတိဟံပန - နှစ်ရက် သုံးရက် မူကား၊ သဒ္ဓံ - ကို၊ အသု
 ဏန္တော-မကြားသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တနော-မိမိသို့၊ ဥပဋ္ဌာနံ-ဆည်းကပ်ခယခြင်း
 ဌာ၊ အာဂတံ-ရောက်လာသော၊ မိတ္တကုဋ္ဌုမ္ပိကံ-မိတ္တသူကြွယ်ကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး
 ၏၊ ကပဏဒ္ဓိကာဒိနံ-အထီးကျန်သူ ခရီးသွားသူ စသည်တို့အား၊ ဒါနံ-အလှူ
 ကို၊ ဒိယျတိ-လှူအပ်၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-ဘခင်၊ အာမ-
 ဪလုပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ-ထိုသို့လှူအပ်သည်ဖြစ်လျက်၊
 ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဒွိဟတိဟံ - နှစ်ရက်သုံးရက်၊ သဒ္ဓေါ - အသံကို၊ န
 သုယျတိ-မကြားလေဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ယထာ-အကြင်အခြင်း
 ဖြင့်၊ နိသဒ္ဓါ-အသံမရှိကုန်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဂဏန္တိ-ယူကုန်၏၊ တထာ-
 ထိုအခြင်းဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဥပါယော-လျှောက်ပတ်သောအကြောင်း
 ကို၊ ကတော-ပြုအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ-ထိုသို့ဖြစ်လျက်၊
 ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌လျှင်၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ နအကာသိ-မပြုလေဘိသနည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ အဇာနနတာယ-ကြောင့်၊ နာကာ
 သိ-မပြု၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣဒါနိ-၌၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ဉာတော-သိ
 သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဗိတရာ-
 သွီးကောင်းရတနာသည်၊ အက္ခာတော-ကြားအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်
 ၏၊ မယှံ-ငါ၏၊ အဝိဒိတာ-အပ်သော၊ တဝ-သင်၏၊ ဗီတာ-သည်၊ အတ္ထိ
 နာမ၊ ရှိသေးသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော - ထိုမိတ္တသူကြွယ်
 သည်၊ အဟိဝါတ ရောဂ ဥပုတ္တိတော-ယဉ်နာတိုက်၍ ပျက်စီးခြင်းဖြစ်သည်
 မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ ဘဒ္ဒဝတိယ သေဋ္ဌိနော-ဘဒ္ဒဝတီသူဌေး
 ၏၊ ပဝတ္ထိံ-အကြောင်းကို၊ အာစိက္ခိတော-ကြား၍၊ တဿာ - ထိုသတို့သွီး
 အား၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌဗိတုဋ္ဌာနေ-သီးအကြီးအရာ၌၊ ထပိတဘာဝံ-

ထားသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထို
 မိတ္တသူကြွယ်ကို၊ သေဌိ-သောသကသူဌေးသည်၊ ဧဝံသန္တေ-ဤသို့ဖြစ်သည်ရှိ
 သော်၊ မမ-ငါ့အား၊ ကသွာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ နကထေသိ-မပြောဘဲ နေ
 လေဘိသနည်း၊ မမသဟာယကဿ-ငါ့အဆွေခင်ပွန်း၏၊ ဓိတာ-သွီးသည်၊
 မမဓိတာနာမာတိ-ငါ့သွီးသည်သာလျှင်တည်းဟူဆို၍၊ တံ-ထိုသူဌေးသွီးကို၊
 ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ သေဌိနော-
 ဘဒ္ဒဇတိသူဌေး၏၊ ဓိတာ-သွီးသည်၊ အသိ-ဖြစ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊
 ဘာတ-ဘဝင်သူဌေး၊ အာမ-ဪမှန်ပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တေ
 ဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ မာစိန္တယိ-မကြံလင့်၊ မမဓိတာ-ငါ့သွီးသည်၊ အသိ-
 ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထိုသာမာဝတီကို၊ သိသေ-ဦးခေါင်း၌၊ စုမ္မိတွာ-
 နမ်း၍၊ ပရိဝါရတ္ထာယ-ခြံရံစေခြင်းငှာ၊ အဿာ-ထိုသာမာဝတီအား၊ ပဉ္စ
 ဣတ္ထိသတာနိ-ငါးရာသောမိန်းမတို့ကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ တံ-ထိုသာမာဝတီကို၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဇေဋ္ဌဓိတုဋ္ဌာနေ - သွီးအကြီးအရာ၌၊ ထပေသိ-ထား၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ-ကနေသ၌၊ တသ္မိံ-နဂရေ-ထိုကောသမ္ပိပြည်၌၊
 နက္ခတ္တံ-နက္ခတ်သဘင်သည်၊ သဗ္ဗံ- ကြေးကြော်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
 ကသ္မိံ-ပန နက္ခတ္တေ-ထိုနက္ခတ်သဘင်၌ကား၊ ဗဟိ-အပသို့၊ အနိက္ခမန ကုလ
 ဇီတရောပိ-မထွက်ဘူးသောအမျိုးသွီးတို့သည်လည်း၊ အာ-အနော-မိမိ၏၊ ပရိ
 ဝါရေန-အခြံအရံနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပဒသာဝ-ခြေဖြင့်သာလျှင်၊ နဒိံ-မြစ်
 သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နှာယန္တိ-ရေချိုးကုန်၏၊ ကသွာ-ကြောင့်၊ သာမာဝတီပိ-
 သာမာဝတီမည်သော သူဌေးသွီးသည်လည်း၊ ပဉ္စဟိဣတ္ထိသတေဟိ-မိန်းမငါး
 ရာတို့ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတာ-ခြံရံကုန်၍၊ ရာဇဂံဏေနဝ-မင်းရင်ပြင်ဖြင့် သာလျှင်၊
 နှာယိတုံ-ရေချိုးခြင်းငှာ၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏၊ ဥတေနော - ဥတေနမင်း
 သည်၊ သိဟပဉ္စရေ-ခြင်္သေ့ခံသော လေသာနန်းပြုတင်း၌၊ ဌိတော-ရပ်လျက်၊
 တံ-ထိုသာမာဝတီကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍လျှင်၊ ဣမာ-ဤမိန်းမတို့သည်၊ ကဿ-
 အဘယ်သူ၏၊ နာဠကိတ္ထိယော-ကချေသည်မတို့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့ မေး
 ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ကဿမိ-တစုံတယောက်သောသူ၏၊ န နာဠကိတ္ထိ
 ယော-ကချေသည်မိန်းမတို့မဟုတ်ပါ၊ ဣတိ-ဤသို့ဟင်၏၊ အထ-ထိုသို့ တင်
 သည်ရှိသော်၊ ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ ဓိတရော-သွီးတို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-ဤ
 သို့ မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သောသကသေဌိနော-သောသကသူဌေး

၏၊ ဓီတာ-သွီးဖြစ်သော၊ သော-ဤမိန်းမသည်၊ သာမာဝတီနာမ-သာမာဝတီ
မည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ သော-ထိုဥတေနမင်းသည်၊ ဒိသ္မာဝ-မြင်
၍သာလျှင်၊ ဥပ္ပန္နသိနနဟော - ဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိလျက်၊ သေဌိနော-
သောသကသုဌေးအား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပါဟေသိ-စေလွှတ်၏၊
မေ-ငါ့အား၊ ဓီတရံ-သွီးကို၊ ပေသေတူဝိ-လွှတ်လိုက်စေချင်၏ဟု တမန်စေ
၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ နပေသေမိ-မစေလွှတ်လိုက်လိုပါ၊ ဣတိ-ဤသို့
လျှောက်၏၊ ကိရ-စင်စစ်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရေတု-မပြုလင့်၊ ပေသေတု
ယေဝါတိ-ပိုလာရမည်လျှင်တည်းဟုဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ မယံဂဟပတိ
ကာနာမ-ငါတို့သုဌေးမည်သည်ကား၊ ကုမာရိကာနံ-သတို့သွီးတို့ကို၊ ပေါ
ထေတွာ-ပုတ်ခတ်၍၊ ပိဟေဌေတွာ-ညှဉ်းဆဲ၍၊ ကခုနဘယေန-ဆွဲငင်ရသည်
မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ နဒေမ-မဆက် မပေးလိုပါကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့
လျှောက်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ကုဇ္ဈိတွာ-အမျက်ထွက်၍၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊
လဉ္ဇာပေတွာ-တံဆိပ်ခတ်စေ၍၊ သေဌိဉ္ဇ-သုဌေးကို၎င်း၊ ဘရိယဉ္ဇ-သုဌေး
ကတော်ကို၎င်း၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ဂဟေတွာ-ဆွဲငင်၍၊ ဗဟိကာရာပေသိ-
အပသို့ နှင်ထုတ်စေ၏၊ သာမာဝတီ-သာမာဝတီသည်၊ နာယိတွာ-ရေချိုး၍၊
အာဂန္တာ-၍၊ ဂေဟံ-အိမ်သို့၊ ပဝိသိဘုံ-ဝင်ခြင်းငှာ၊ ဩကာသံ-အခွင့်ကို၊
အလဘန္တိ-မရသည်ရှိသော်၊ တာတာ-မိခင်ဘခင်တို့၊ ဧဝံ-ဤအမှုသည်၊
ကိ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊
လာဝ-ချစ်သွီး၏၊ ကာရုဏာ-အကြောင်းကြောင့်၊ ပဟိဏိ-တမန်စေလွှတ်၏၊
အထ-ထိုသို့စေလွှတ်သောအခါ၌၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ နဒဿာမာဘိ-မပေး
မဆက်လိုကုန်ဟူ၍၊ ဝုတ္တေ-ဆိုလတ်သော်၊ သရံ-အိမ်ကို၊ လဉ္ဇာပေတွာ-
တံဆိပ်ခတ်စေ၍၊ အမ္မေ-ငါတို့ကိုလည်း၊ ဗဟိကာရာပေသိ-အပသို့နှင်ထုတ်
စေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တာတာ-မိခင်ဘခင်တို့၊ ကေ-ထိုမိခင်ဘခင်
တို့သည်၊ ဘာရိယံ-ဝန်လေးသော၊ ကမ္ပံ-အမှုကို၊ ကတံ-ပြုအပ်၏၊ ရညာနာမ-
မင်းမည်သည်ကား၊ ပဟိတေ-တမန်စေလွှတ်သည်ရှိသော်၊ နဒေမိတိ-မပေး
လိုဟု၊ အာတွာ-မဆိုမူ၍၊ မေ-ငါ၏၊ ဓီတရံ-သွီးကို၊ သပရိဝါရံ-အခြံအရံ
နှင့်တကွ၊ သစေဂဏှထ-အကယ်၍ ယူတော်မူလိုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဒေမိတိ-
ဆက်ပါအံ့ဟု၊ တာတာ မိခင်ဘခင်တို့၊ ဝတ္တဉ္ဇံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဘာသာယု-ဖြစ်
ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဟာ-သင်၏၊ ဂုရိယာ-အလို

သည်၊ သတိ-ရှိသော်၊ သာဓု-ကောင်း၏၊ ဧဝံ-ဤသို့အလိုရှိတိုင်း၊ ကရိယာ
မိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-သို့၊ ရညော-မင်းအား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ တထာ-
ထိုသာမာဝတီဆိုတိုင်း၊ ပါဟေသိ-စေလွှတ်၏၊ ရာဇာ-သည်၊ သာဓုတိ-ကောင်း
ပြီဟု၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆိတော-ဝန်ခံ၍၊ တံ-ထိုသာမာဝတီကို၊ သပရိဝါရံ-အခြံအရံနှင့်
တကွ၊ အာနေတော-ဆောင်၍၊ အဘိသိဉ္စိတော-အဘိသိက်ခံစေ၍၊ အဂ္ဂမဟေ
သိဋ္ဌာနေ-မိဖုရားကြီးအရာ၌၊ ဟပေသိ-ထား၏၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော
မင်းသိုးတို့သည်၊ တဿာယေဝ-ထိုသာမာဝတီမိဖုရား၏သာလျှင်၊ ပရိဝါရိတ္ထိ
ယော-အခြံအရံမိန်းမတို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣဒံ-ဤသည်ကား၊
သာမာဝတီယာ-သာမာဝတီမိဖုရား၏၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတည်း။

ဥတေနသပန ဥတေနမင်း၏ကား၊ အပရာပိ-တပါးလည်း ဖြစ်သော၊
ဝါသုလဒဏ္ဍာနာမ-ဝါသုလဒဏ္ဍအမည်ရှိသော၊ ဒေဝီ-မိဖုရားသည်၊ အဟော
သိ-၏၊ သာ-ထိုမိဖုရားသည်၊ စက္ခုပဇ္ဇောတဿ-စက္ခုပဇ္ဇောကမင်း၏၊ မိတာ-
သွီးတည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဥဇ္ဇေနိယံ-ဥဇ္ဇေနိပြည်၌၊ စက္ခုပဇ္ဇောတော
နာမ-စက္ခုပဇ္ဇောကအမည်ရှိသော၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ အဟောသိ-၏၊ သော-
ထိုစက္ခုပဇ္ဇောကမင်းသည်၊ ဧကဒိ-သံ-တနေသ၌၊ ဥယျာနတော-ဥယျာဉ်မှ၊
အာဂစ္ဆန္တော-လာသည်ရှိသော်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သမ္ပတ္တိံ-စည်းစိမ်ချမ်း
သာ၏၊ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဩလောကေတော-ကြည့်၍၊ အညဿပိ-ငါမှတပါး
လည်းဖြစ်သော၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်သောသူအား၊ ဝေရူပါ-ဤသို့
သဘောရှိသော၊ သမ္ပတ္တိံ-စည်းစိမ်သည်၊ အင်္ဂုနုခေါ-ရှိသေးသလော၊ ဣတိ
ဝံတော-ဤသို့ဆို၍၊ သောသမ္ပတ္တိနာမ-ဤသင်မင်းကြီး၏ စည်းစိမ်ချမ်းသာ
မည်သည်ကား၊ ကိံ-အဘယ်မှုစံ့ဆုံးနည်း၊ ဧကသမ္ပိယံ-ဧကသမ္ပိပြည်၌၊ ဥတေ
နဿရညော-ဥတေနမင်း၏၊ သမ္ပတ္တိံ-သည်၊ အတိမဟတိတိ၊ အလွန်ကြီးကျယ်
စွာ၏ဟု၊ ဝုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေနဟိ-
ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ နံ-ထိုစည်းစိမ်ကို၊ ဂဏိယာမိ-ယူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုတ္တေ-
ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုဥတေနမင်း၏ စည်းစိမ်ကို၊ ဂဟေတု-ယူခြင်းငှာ၊ န
သက္ကာ-မကတ်ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ယံကိဉ္စိ-အမှတ်မဲ့
တစုံတခုကို၊ ကတွာ ပြု၍၊ ဂဏိယာမိယေဝ-ယူအံ့သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့ဆိုသော်လည်း၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ နသက္ကာတိ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-
ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ကိံ-ကား၊ အဘယ်ကြောင့် မတတ်နိုင်သနည်း၊

ဣတိ-ဤသို့မေး၏။ သော-ထိုဥတေနမင်းသည်။ ဟတ္ထိကန္တနာမ-ဆင်ကိုချစ်
 စေတတ်သည်မည်သော၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏။ မန္တ-ကို၊ ပရိ
 ဝတ္တေတွာ-ရှုတ်၍၊ ဟတ္ထိကန္တဝီလံ-ဆင်ကို ချစ်စေတတ်သောစောင်းကို၊ ဝါ
 ဒေန္တော-တီးသည်ရှိသော်၊ နာဂေ-ဆင်တို့ကို၊ ပလာပေတိပိ-ပြေးလည်း
 ပြေးစေနိုင်၏။ ဂဏှာတိပိ-ဘမ်းလည်း ဘမ်းနိုင်၏။ ဟတ္ထိဝါဟနသမ္ပန္နော-
 ဆင်ယာဉ်နှင့်ပြည့်စုံ၏။ တေန-ထိုဥတေနမင်းနှင့်၊ သဒိသောနာမ-တူသောသူ
 မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ အဟံ-ငါသည်၊ တံ-ထိုဥတေနမင်းကို၊
 ဂဟေတုံ-ဘမ်းယူခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ ဒေဝ-
 အရှင်မင်းကြီး၊ တေ-ရှင်မင်းကြီးသည်၊ သစေဣစ္ဆသိ-အကယ်၍ အလိုရှိသည်
 ဖြစ်အံ့၊ ဧကန္တေန - စင်စစ် အကယ်မလွဲသဖြင့်၊ အယံ-ဤ ဆိုလတ္တံ့သည်
 ကား၊ နိစ္ဆယော-အဆုံးအဖြတ်တည်း၊ ဝါ-ဘမ်းယူနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်း
 တည်း၊ တေနဟိ-ထိုသို့ အလိုရှိမှုကား၊ ဒါရုဟတ္ထိံ - သစ်သားရုပ်ဆင်ကို၊
 ကာရေတွာ - ပြုစေ၍၊ တဿ - ထိုဥတေနမင်း၏၊ အာသန္နဌာနံ - နီးရာ
 အရပ်သို့၊ ပေသေဟိ - စေလွှတ်လော့၊ သော - ထိုဥတေန မင်းသည်၊
 ဟတ္ထိ ဝါဟနံဝါ-ဆင်ယာဉ်ကို၎င်း၊ အဿ ဝါဟနံဝါ-မြင်းယာဉ်ကို၎င်း၊
 သုတွာ - ကြား၍၊ ဒုရံပိ - ဝေးသော အရပ်သို့လည်း၊ ဂစ္ဆတိ - သွား၏။
 တတ္ထ-ထိုအရပ်သို့၊ အာဂတံ-ရောက်လာသော၊ နံ-ထိုဥတေနမင်းကို၊ ဂဟေ
 တုံ-ဘမ်းယူခြင်းငှာ၊ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ ဘဝိဿတိ - ဖြစ်လတ္တံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ သောဥပါယော-ဤအကြောင်း
 သည်၊ အတ္တိတံ-ရှိ၏ဟု၊ ဒါရုမယံ-သစ်သားဖြင့်ပြီးသော၊ ယန္တဟတ္ထိံ - ယန္တ
 ရာနှင့်ယှဉ်သော ဆင်ရုပ်ကို၊ ကာရာပေတွာ-ပြုစေ၍၊ ဗဟိ-အပ၌၊ ပိလော
 တိကေဟိ-ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဌေတွာ-ရစ်ပတ်ဖုံးလွှမ်း၍၊ ကတစိတ္တကမ္ပံ-
 ပန်းချီဆေးဖြင့် ရေးအပ်သောဆန်းကြယ်သောအမှုကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ တဿ-
 ထိုဥတေနမင်း၏၊ ဝိဇိတေ-နိုင်ငံ၌၊ အာသန္နဌာနေ-နီးရာအရပ်၌၊ ဧကသ္မိံ
 သရတီရေ-တခုသောအိုင်၏ အနီး၌၊ ဝိဿဇ္ဇာပေသိ-လွှတ်စေ၏၊ ဟတ္ထိနော-
 ဆင်၏၊ အန္တောကုမ္ဘိယံ - ဝမ်းတွင်း၌၊ သဌိပုရိသာ - ခြောက်ကျိပ်သော
 ယောက်ျားတို့သည်၊ အပရာပရံ-ထိုမှဤမှ၊ ဂကံမန္တိ-လူးလာ တုံ့ဖယ် သွား
 လာနိုင်ကုန်၏၊ ဟတ္ထိလဏ္ဍံ-ဆင်ချေးကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ တတ္ထ
 တတ္ထ-ထိုထို အရပ်တို့၌၊ ဆဇ္ဇေသု-စွန့်သွားစေကုန်၏၊ ဧကောဝနစရကော-

တောမူဆိုးတယောက်သည်၊ ဟတ္ထိ-ဆင်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အမှောက်-ငါတို့၏၊ ရညော-မင်းကြီးအား၊ အနုစ္ဆဝိကောတိ-လျှောက်ပတ် ထိုက်တန်၏ဟု၊ စိန္တေတော-ကြံ၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရညော-မင်းအား၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ မယာ-ကျွန်ပေါ်သည်၊ သဗ္ဗသေတော-ကိုယ်လုံးဖြူသော၊ ကေလာသကုဋ္ဌပဋိဘာဂေါ-ငွေတောင်ထွက် အဆင်းနှင့်တူသော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်မင်းရတနာသည်၊ တုမ္မာကညေဝ - ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်သာလျှင်၊ အနုစ္ဆဝိကော-လျှောက်ပတ်ထိုက်တန်သော၊ ဝရာဂါရဏော-မြတ်သောဆင်ပြောင်ကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏၊ ဣဘိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဥဘောနော-ဥတေနမင်းသည်၊ တမေဝ-ထိုတောမူဆိုးကိုပင်လျှင်၊ မဂ္ဂဒေသကံ-ခရီးညွှန် လမ်းပြကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဟတ္ထိ-ဆင်ကို၊ အဘိရုယ-စီး၍၊ သပရိဝါရော-အခြံအရံနှင့်တကွ၊ နိက္ခမိ-ထွက်၏၊ တဿ-ထိုဥတေနမင်း၏၊ အာဂမနံ-လာခြင်းကို၊ ဥတော-သိ၍၊ ဧရပုရိသာ-သူလျှို ယောက်ျားတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ-စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား၊ အာရောစေသိ-ကြားလျှောက်ကုန်၏၊ သော-ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ တုစ္ဆံ-အချည်းနှီးကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဥဘောသုပဿေသု-နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ဗလကာယံ-ရဲမက် ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ ပယောဇေသိ-စေလွှတ်၏၊ ဥတေနော-ဥတေနမင်းသည်၊ တဿ-ထိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်း၏၊ အာဂမနံ-လာခြင်းကို၊ အဇာနန္တော-မသိရကား၊ ဟတ္ထိ-ဆင်ကို၊ အနုဗန္ဓိ-လိုက်၏၊ အန္တော-သစ်သားဆင်ရုပ်၏ အတွင်း၌၊ ဌိတမနုဿာ-တည်သောလူတို့သည်၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ပလာပေသု-ပြေးစေကုန်၏၊ ကဋ္ဌဟတ္ထိ-သစ်သားဆင်ရုပ်သည်၊ ရညော-ဥတေနမင်းသည်၊ မန္တံ-မန္တန်ကို၊ ပရိဝတ္တေတော-အဟန်တလဲလဲရွက်၍၊ ငီဏံ-စောင်းကို၊ ဝါဒေန္တဿ-တီးစဉ်၊ တန္တိသဒ္ဓံ-စောင်းတီးသံကို၊ အသုဏန္တောဝိယ - မကြားသကဲ့သို့၊ ပလာယတိယော-ပြေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ရုဇာ-ဥတေနမင်းသည်၊ ဟတ္ထိနာဂံ-ဆင်ပြောင်ကို၊ ပါပုဏိတုံ-အမှီလိုက်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တော - မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အဿံ-မြင်းကို၊ အာရုယ-စီး၍၊ အနုဗန္ဓိ-လိုက်၏၊ တသ္မိ-ထိုဥတေနမင်းသည်၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ အနုဗန္ဓန္တေ-လိုက်သည်ရှိသော်၊ ဗလကာယော-စစ်သည်အပေါင်းသည်၊ ဩဟိယံ - ကျန်ရစ်၏၊ ရုဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ကေကောဝ-ကိုယ်တော်တည်းသာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊

နံ-ဥတေနမင်းကို၊ ဥဘောပဿေသု-နံပါးနှစ်ဘက်တို့၌၊ ပယုတ္တာ-အစောင့်
 အရှောက် ဖြစ်ကုန်သော၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတဿ-စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏၊ ပုရိသာ-
 ယောက်ျားလုလင်တို့သည်၊ ဂဏှိတွာ-ဘမ်းယူ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏အရှင် ဖြစ်
 သော၊ ရညော-စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား၊ အဒံသု-ဆက်ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
 အဿ-ထိုဥတေနမင်း၏၊ ဗလကာယော-ဗိုလ်ပါ၊ ရဲမက် အပေါင်းသည်၊
 အမိတ္တဝသံ-ရန်သူမင်း၏လက်သို့၊ ဂတဘာဝံ-ရောက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-
 သိ၍၊ ဗဟိ နဂရေယေဝ - ပြည်အပ၌လျှင်၊ ခန္ဓာဝါရံ-သစ်တပ်ကို၊ နိဝေ
 သေတွာ-မြှူတည်၍၊ အစ္စိ-နေ၏၊ စဏ္ဍပဇ္ဇောတောပိ-စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်
 လည်း၊ ဥတေနံ-ဥတေနမင်းကို၊ ဇီဝဂါဟမေဝ-အရှင်ဘမ်းခြင်းကိုသာလျှင်၊
 ဂါဟာပေတွာ-ဘမ်းယူစေ၍၊ ဧကသ္မိံ-စောရဂေဟေ-ခိုးသူတို့ကိုလှောင်ထား
 ရာဖြစ်သော တခုသော နောင်အိမ်၌၊ ပက္ခိပိတွာ-သွင်း၍၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊
 ပိဒဟာပေတွာ-ပိတ်စေ၍၊ တယောဒိဝသေ-သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဇယပါနံ-
 အောင်သေကို၊ ပိဝိ-သောက်၏၊ ဥတေနော-ဥတေနမင်းသည်၊ တတိယ ဒိဝ
 သေ-သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌၊ အာရက္ခကေ-အစောင့် အရှောက်တို့ကို၊
 ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ တာတ-အမောင်၊ တေ-အမောင်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ကုဟိံ-
 အဘယ်မှာနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ပစ္စာမိတ္တော-ရန်သူမင်းကို၊ မေ-ငါ
 သည်၊ ဂဟိတောတိ-ဘမ်းယူရလေပြီဟု၊ ဇယပါနံ-အောင်သေသောက်ခြင်း
 ကို၊ ပိဝတိ-သောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆို၏၊ သော-ဤအမှုအရာသည်၊
 ကာနာမ - အဘယ်အမှုအရာနည်း၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ရညော-မင်း၏၊
 ကိရိယာ-ပြုအပ်သောအမှုအရာသည်၊ မာတုဂါမဿ-မိန်းမ၏၊ ကိရိယာဝိယ-
 ပြုအပ်သော အမှုအရာကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ပဋိရာဇ္ဇနံ-တပါးမင်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-
 ဘမ်းယူ၍၊ ဝိဿဇ္ဇေတုံဝါ-လွှတ်ခြင်းငှာ၎င်း၊ မာရေတုံဝါ-သတ်ခြင်းငှာ၎င်း၊
 ဝနုတိနနံ-သင့်၏မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ အမေ ငါတို့ကို၊ ဒုက္ခံ-
 ဆင်းရဲစွာ၊ နိသီဒါပေတွာ-နောင်အိမ်၌နေစေ၍၊ ဇယပါနံ-အောင်သေကို၊
 ပိဝတိကိရ-သောက်ခဲ့သတတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တေ-ထိုစောင့်
 ရှောက်သော သူတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝာမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ရညော-
 စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းအား၊ အာရောစေသုံ-သံတော်ဦးတင်ကုန်၏၊ သော-ထို
 စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဝေံ-ဤသို့၊ ဝဒသိ-ဆိုသလော၊
 ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ မဟာရာဇာ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ-

သြော် ဆိုသည်မှန်ပေ၏။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏။ သာဓု-ကောင်းပြီ။ တံ-
 သင့်ကို။ ဝိဿဇ္ဇေဿာမိ-ငါလွှတ်တော်မူအံ့။ ဧဝရူပေါ-ဤသို့ သဘောရှိ
 သော၊ မန္တော-ဆင်ကဲ့သို့စေတတ်သောမန္တန်သည်။ တေ-သင်အား၊ အတ္ထိ
 ကိရ-ရှိသတတ်၊ တံ-ထိုမန္တန်ကို၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဒဿသိ-ပေးလော့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆို၍ တောင်း၏။ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဂဏှနသမယေ-
 သင်ခြင်းငှာ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌၊ နံ-ထိုမန္တန်ကို၊ ဂဏှာဟိ-သင်လော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ ကိံ-ပန-အသို့နည်း၊ တံ-သင်သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ (မံကား
 ထည့်သည်)၊ ငန္ဒိဿသိ-ရှိခိုးအံ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏။ အဟံ-ငါသည်၊
 တံ-သင့်ကို၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ ငန္ဒိဿာမိ-ရှိခိုးရအံ့နည်း၊ နငန္ဒိဿာမိ-
 ရှိမခိုးနိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ တေ-သင်အား၊ နဒဿာမိ-
 မန္တန်ကိုမပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ ဧဝသန္တေ-ဤသို့လျှင်မပေးသည်ရှိသော်၊
 ရာဇာဏံ-မင်း၏အာဏာကို၊ တေ-သင်အား၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆို၏။ ကရောဟိ-မင်းဒဏ်ပေးတော်မူလော့၊ မေ-ငါ၏၊ သရီရဿ-ကိုယ်ကို၊
 ဣဿရော-အစိုးရတော်မူ၏။ စိတ္တဿပန-စိတ်ကိုကား၊ န-အစိုးရတော်မမူ၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ရာဇာ - စဏ္ဍာပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ တဿ-ထို
 ဥတေနမင်း၏၊ သူရဂဇ္ဇိတံ-ရဲရင့်စွာကြုံးဝါးခြင်းကို၊ သုဘွာ-ကြား၍၊ ကထံ
 နုခေါ-အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဣမံမန္တံ-ဤမန္တန်ကို၊ ဂဏှိဿာမိ-
 သင်ရအံ့နည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ ဣမံမန္တံ-ဤမန္တန်ကို၊ အညံ-
 တပါးသူကို၊ ဇာနာပေတုံ-သိစေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ မမ
 မိတရံ-ငါ့သွီးကို၊ တေဿ-ထိုဥတေနမင်း၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဥဂ္ဂဏှာ
 ပေတွာ-သင်စေ၍၊ အဟံ-ငါသည်၊ တဿာ-ထိုငါ့သွီး၏၊ သန္တိကေ-အထံ
 ၌၊ ဂဏှိဿာမိ-သင်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုဥတေန
 မင်းကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ အညဿ-တပါးသူကို၊ ငန္ဒိတွာ-ရှိခိုးစေ၍၊ ဂဏှန္တဿ-
 သင်သည်ရှိသော်၊ ဒဿသိ-ပေးအံ့လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ-
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ-ဪသော်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏။ တေန
 ဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ သရေ-နန်းတော်၌၊ ကောခုဇ္ဇာ-
 ခါးကုန်းမ တယောက်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ကဿာ - ထိုခါးကုန်းမအား၊
 အန္တောသာဏိယံ-တင်းတိမ်တိုင်း၌၊ ငန္ဒိတွာ-ရှိခိုး၍၊ နိသိန္နာယ-နေသည်ရှိ
 သော်၊ တံ-သင်သည်၊ ဗဟိသာဏိယံ-တင်းတိမ်ပ၌၊ ဌိတောဝ-နေလျက်

လျှင်၊ မန္တ-မန္တရားကို၊ ဝါစေဟိ-သင်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊
 မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ သာဓု-ကောင်းပြီ (ဣတိသဒ္ဓါကား အနက်
 မရှိ)၊ ခုဇ္ဇာဝါ-ကုန်းသည်မူလည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ပိဋသပ္ပိဝါ-ကဲ့သည့်မူ
 လည်း၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊ ဝန္တန္တိယာ-ရှိခိုးသောသူအား၊ ဒဿာမိ-အံ့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ ဥတေနမင်းဆို၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ရာဇာ-စက္ခုပဇ္ဇောတမင်းသည်၊
 ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဓီတရံ-သွီးဖြစ်သော၊ ဝါသုလဒတ္တံ-ဝါသုလဒတ္တကို၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဧကောသင်္ခကုဋ္ဌိ-နန္ဒာ ခရုသင်းဖြူစွဲသော ယောက်ျား
 တယောက်သည်၊ အနုဂ္ဂမန္တံ-အဘိုးအတိုင်းမသိထိုက်သောမန္တန်ကို၊ ဇာနာ
 တိ-သိ၏၊ တံ-ထိုမန္တန်ကို၊ အညံ-တပါးသူကို၊ ဇာနာပေတံ-သိစေခြင်းငှာ၊ န
 သက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တံ-သင်ချစ်သွီးသည်၊ အန္ဓောသာဏိယံ - တင်းတိမ်
 တွင်း၌၊ နိသိဒိတော-နေ၍၊ မန္တံ-ကို၊ ဂဏ္ဍ-သင်ယူလော့၊ သော-ထိုလူနုသည်၊
 ဗဟိသာဏိယံ-တင်းတိမ်ပ၌၊ ဌတော-နေ၍၊ တုယံ-သင်အား၊ ဝါစေသတိ-
 သင်ပြလတ္တံ့၊ တဝ-သင်သွီး၏၊ သန္တိကာ-မှ၊ တံ-ထိုမန္တန်ကို၊ အဟံ-သည်၊
 ဂဏ္ဍိယာမိ-အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဧဝံ-သို့၊ သော-ထိုစက္ခုပဇ္ဇောတမင်းသည်၊
 အညမညံ-အချင်းချင်း၊ သန္တဝကရဏဘယေန-ပေါင်းဘော်ခြင်းကို ပြအံ့
 သည်မှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဓီတရံ-သွီးကို၊ ခုဇ္ဇံ-ကုန်းမဖြစ်လေဟန်ကို၊
 ဣတရံ-ဥတေနမင်းကို၊ သင်္ခကုဋ္ဌိ-နန္ဒာ ခရုသင်းဖြူစွဲလေဟန်ကို၊ ကတော-ပြု
 ၍၊ ကထေသိ-ပြောဆို၏၊ သော-ထိုဥတေနမင်းသည်၊ တဿာ-ထိုမင်းသွီး၏၊
 အန္ဓောသာဏိယံ-တင်းတိမ်တွင်း၌၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ နိသိန္ဒာယ-နေသည်ရှိ
 သော်၊ ဗဟိ-အပ၌၊ ဌိတော-နေလျက်၊ မန္တံ-မန္တန်ကို၊ ဝါစေသိ-သင်၏၊
 အသ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းသွီးကို၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ပုနပုနံ-အဘန်
 တလဲလဲ၊ ဝုစ္စမာနာပိ-ပို့ချဘော်လည်း၊ မန္တပဒံ-မန္တန်တပုဒ်ကို၊ ဝတ္တံ-ဆိုခြင်း
 ငှာ၊ အသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ နံ-ထိုမင်းသွီးကို၊ ဟရေခုဇ္ဇေ-ဟယ်
 ကုန်းမညစ်၊ အတိဗဟလောဋ္ဌကပေါလံ-အလွန်ထူသောနှုတ်ခမ်းရှိ၏၊ တေ-
 သင်၏၊ မုခံ-နှုတ်သီးဖျားကို၊ ပေါထယိဿာမိ-ရိုက်ပုတ်အံ့၊ ဣတိဝေဒနာမ-
 ဤသို့ဆိုလျှင်၊ ဝဒေဟိ-ပီပီပြင်ပြင် ဆိုပါလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊
 သာ-ထိုဝါသုလဒတ္တ မင်းသွီးသည်၊ ကုဇ္ဈိတော - အမျက်ထွက်၍၊ ဟရေ
 ဒုဋ္ဌသင်္ခကုဋ္ဌိ-ဟယ် မကောင်းလှစွာသော ခရုသင်းစွဲ နန္ဒာဖြူ ငမဲ့၊ ကိံ-ဝဒေ
 သိ-အသိနှင့်ဆိုဘိသနည်း၊ မာဒိသာ-ငါကဲ့သို့သော မင်းသွီးသည်၊ ခုဇ္ဇာနာ

မ-ကုန်းသောမည်သည်၊ ကိံဟောတိ-အဘယ်ကြောင့် ဖြစ်မည်နည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထိုဥတေနမင်းသည်၊ သာဏိကဏ္ဍံ-တင်းတိမ်
 အနားစွန်ကို၊ ဥက္ခိပိတွာ-ပင့်၍၊ တံ-သင်သည်၊ ကာသိ-အဘယ်အမည်
 ရှိသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ အဟံ-သည်၊ ရညော-မင်း
 ၏၊ ဝါသုလဒတ္တာနာမ-ဝါသုလဒတ္တအမည်ရှိသော၊ ဓိတာ-သွီးတည်း၊ ဣတိ
 အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တေ-၏၊ ပိတာ-အဘသည်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ကထေန္တော-
 ပြောဆိုသည်ရှိသော်၊ ခုဇ္ဇာတိ-ကုန်းမတည်းဟု၊ ကတေသိ-ဆို၏၊ မယုမ္ဘိ-
 ငါ့အားလည်း၊ ကထေန္တော-ပြောသည်ရှိသော်၊ တံ-သင့်ကို၊ သင်္ခကုဋ္ဌိ-
 နှုနာဖြူရှိသောသူကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ကထေသိ-ပြောဆို၏၊ ဘေဥဘောပိ-
 ထိုသူနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ တေန-ထိုစက္ကပဇ္ဇောတမင်းသည်၊ အမှာကံ-
 ငါတို့၏၊ သန္တဝ ကရဏဘယေန-ပေါင်းဖော် ယဉ်ပါးခြင်းကို ပြုအံ့သည်မှ
 ကြောက်သောကြောင့်၊ ကထိတံ-ဆိုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိတံ - ဖြစ်လတ္တံ့
 သတည်းဟု၊ အန္တောသာဏိယညေဝ-တင်းတိမ်တွင်း၌ သာလျှင်၊ သန္တဝံ-
 ပေါင်းဖော်ယဉ်ပါးခြင်းကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုအခါ
 မှစ၍၊ မန္တဂဟဏံဝါ-မန္တန်ကို သင်ကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သိပ္ပ
 ဂဟဏံဝါ-အတတ်ကို သင်ကြားခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ရာဇာ
 ပိ-ဘခင်မင်းသည်လည်း၊ နိစ္စံ မပြတ်၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ သိပ္ပံ-
 အစာတံကို၊ အဗ္ဗု-ချစ်သွီး၊ ဂဏှသိ-သင်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တာတ-
 ဘခင်၊ ဂဏှာမိ-သင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထို
 မင်းသွီးကို၊ ကေဒိဝသံ-တနေ့၌၊ ဥတေနော-ဥတေနမင်းသည်၊ အာဟ-
 ဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ-နှမ၊ သာမိကေန-လင်သည်၊ ကတ္တဗ္ဗံနာမ-ပြုအပ်သော အမှု
 မည်သည်ကို၊ မာတာပိဘရေ-မိဘတို့သည်၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နေဝ
 သက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဘာတိကာ-အစ်ကိုတို့သည်လည်း၊ ကာတံ-ငှာ၊
 နသက္ကောန္တိ-ကုန်၊ ဘဂိနိယော - ညီမတို့သည်လည်း၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊
 နသက္ကောန္တိ-မတတ်နိုင်ကုန်၏၊ မယံ-ငါ၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ သစေ
 ဒဿသိ-အကယ်၍ပေးလိုသည်ဖြစ်အံ့၊ တေ-သင်အား၊ ပဉ္စဣတ္ထိသတာနိ-
 ပါးရာသောမိန်းမတို့ကို၊ ပရိဝါရံ-အခြံအရံကို၊ ဒတွာ-၍၊ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာ
 နံ-မိဖုရားကြီးအရာကို၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ မေ-ငါ့အား၊
 တေသ္မိံဝစနေ-ဤစကား၌၊ ပတိဋ္ဌာတံ-မြဲစွာတည်ခြင်းငှာ၊ သစေသက္ခိဿ

ထ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊ တေ-သင်၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ဒဿာ
မိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့မင်းသွီးဆို၏၊ ဘဒ္ဒေ-နှမ၊ သက္ခိယာမိ-တတ်နိုင်ပါ
အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-အဆွေလင်ယောက်ျား၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊
ဣတိ-ဤသို့ ဝန်ခံလျက်၊ သာ-ထိုမင်းသွီးသည်၊ ပိတုသန္တိကံ-အဘအထံသို့-
ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝန္တိတု-ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်
၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းသွီးကို၊ သော-ထိုအက
မင်းကြီးသည်၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ
လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တာတ-ဘခင်ခမည်းတော်ဘုရား၊ တာဝ-ရှေ့ဦး
စွာ၊ သိပ္ပံ-သည်၊ နနိဋ္ဌိတံ-မပြီးမပြည့်စုံသေးပါ၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းသွီးကို၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့် မပြီးမပြည့်
စုံသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ တာတ-ခမည်းတော်ဘုရား၊ အမှာ
ကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဧကဒ္ဒါရဉ္စ - တံခါးတခုကို လည်းကောင်း၊ ဧကံဝါ
ဟနဉ္စ-ဆင်ယာဉ်တခုကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓု-ရခြင်းငှာ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-
ဤသို့တင်၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ ဣဒံ-ဤတံခါးတခုကို၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်
ရလိုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလတ်သော်၊ တာတ-ခမည်းတော်ဘုရား၊
ရတ္တိံ-ညဉ့်၌၊ တာရကသညာယ-ကြယ်တို့၏ အမှတ်ဖြင့်၊ မန္တဿ-မန္တန်၏၊
ဥပစာရတ္ထာယ-ဥပစာ၏အကျိုးငှာ၊ ဧကံဩသဓံ-ဆေးမြစ်တခုကို၊ ဂဟေတွာ-
ယူဆောင်၍၊ ကဟ္ဗဗ္ဗံ-ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်၊ အတ္ထိကိရ-ရှိသတတ်၊ ဣတိဟသ္မာ-
ထိုကြောင့်၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဝေလာယဝါ-အခါအချိန် ဟုတ်
သည်၌လည်းကောင်း၊ အဝေလာယဝါ-အခါအချိန် မဟုတ်သည်၌ လည်း
ကောင်း၊ နိက္ခမနကာလေ-ထွက်သောအခါ၌၊ ဧကံဒ္ဒါရဉ္စေ-တံခါးတခု
ကို လည်းကောင်း၊ ဧကံဝါဟနဉ္စ-ဆင်ယာဉ်တခုကိုလည်းကောင်း၊ လဒ္ဓု-
ရခြင်းငှာ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ သာဓုတိ-
ကောင်းပြီဟု၊ သမ္ပဋ္ဌိစ္စိ-ဝန်ခံ၏၊ တေ-ထိုသွီးခင်ပွန်းတို့သည်၊ အတ္တနော-
မိမိ၏၊ အဘိရုစိတံ-ကြိုက်နှစ်သက်သော၊ ဧကဒ္ဒါရံ-တံခါးတခုကို၊ ဟတ္ထဂတံ-
လက်သို့ ရောက်သည်ကို၊ ကရိံ-သု-ပြုကုန်၏၊ ရညော ပန-မင်းကြီးအား
ကား၊ ပဉ္စဝါဟနာနိ-ငါးပါးသောယာဉ်တို့သည်၊ အဟေသံ-ရှိသည်ဖြစ်ကုန်
၏၊ ဘဒ္ဒဝတီနာမ-ဘဒ္ဒဝတီအမည်ရှိသော၊ ကရေဏုကာ-ဆင်မတစ်စီးသည်၊
ဧကဒိဝသံ-တနေ့ခြင်း၊ ပညာသယောဇနံ-ယူဇနာငါးဆယ်သိင်တိုင်၊ ဂစ္ဆတိ-

သွားနိုင်၏။ ကာကောနာမ ဒါသော-ကာကမည်သော ကျန်သည်။ သဌိ
ယောဇနာနိ-ယူဇနာခြောက်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆတိ-သွားနိုင်၏။ စေလကဌိ
စနာမ-စေလကဌိမည်သော မြင်းသည်လည်းကောင်း၊ မုဉ္ဇကေသီစ-မုဉ္ဇကေ
သီမည်သောမြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေအဿာ-မြင်းနှစ်စီး
တို့သည်၊ ယောဇနသတံ-ယူဇနာ တရာတိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားနိုင်ကုန်၏။
နာဠာဂီရိ-နာဠာဂီရိအမည်ရှိသော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်သည်၊ ဝိသတိယောဇနသတံ-
ယူဇနာ တရာနှစ်ဆယ်တိုင်တိုင်၊ ဂစ္ဆတိ-သွားနိုင်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ပဉ္စဝါဟ
နာနိ-တို့သည်၊ အဟေသံ-ကုန်၏။ သောရာဇာ-ကိုစဏ္ဍပဇ္ဇောတ မင်းသည်
ကား၊ ဗုဒ္ဓေ-ငါတို့ဘုရားသည်၊ အနုပ္ပန္န-မပွင့်မီ၊ ကေဿ ဣဿရဿ-
တယောက်သောပြည့်ရှင်မင်း၏၊ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေးသည်၊ အဟော
သိကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ တသ္မိ-
ဣဿရေ-ထိုမင်းသည်၊ ပဟိနဂရေ-မြို့အပသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နုတွာ-ရေ
ချိုး၍၊ အာဂစ္ဆန္တေ-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ ကောပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတပါးသည်၊ နဂရံ-ပြည်သို့၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊
သကလနဂရဝါသိနံ-ပြည်အလုံး၌ နေကုန်သောသူတို့အား၊ မာရေနအာဝဋ္ဋိ
တတ္တာ-မာရ်နတ်လှည့်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟနည်းကား၊ မာရေန-
မာရ်နတ်သည်၊ အာဝဋ္ဋိတတ္တာ-လှည့်ပတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ကေဘိက္ခံပိ-
တယောက်မမျှသောဆွမ်းကိုလည်း၊ အလဘိတွာ-မရမူ၍၊ ယထာဓောတေ
နေဝ-ကျောင်းကဆေးမြဲတိုင်းသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပက္ခေန-သပိတ်ဖြင့်၊ နိက္ခ
မိ-ထွက်တော်မူလာရ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုအရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ နဂရ
ဒွါရံ-ပြည်တံခါးသို့၊ ပတ္တကာလေ-ရောက်သောအခါ၌၊ မာရေ-မာရ်နတ်
သားသည်၊ အညာတကဝေသေန-မထင်ရှားသောသူ၏အသွင်ဖြင့်၊ ဥပသကံ
မိတွာ-ကပ်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ တေ-အရှင်ဘုရားအား၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံ
တခုသောဆွမ်းကို၊ လဗ္ဗံအပိ-ရပါ၏လော၊ ဣတိပုဋ္ဌိ-ဤသို့မေးလျှောက်၏။
တံ-သင်မာရ်နတ်ယုတ်သည်၊ မေ-ငါ့အား၊ အလဘမာနာကာရံ-ဆွမ်းခံ၍
မရအံ့သော အခြင်းအရာကို၊ ကိပန-အဘယ့်ကြောင့်၊ ကရိ-ပြုဘိသနည်း၊
ဣတိ-မူ၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့မရသည်ဖြစ်မှုကား၊ နိဝတ္တိတွာ-ပြန်လည်၍၊ ပုန-
တဘန်၊ ပဝိသတ-ဆွမ်းခံဝင်တော်မူဦးလော၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ နကရိဿာ
မိ-ဆွမ်းမရအောင်မပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ပုန-

တဘန်၊ နနိဝတ္တိဿာမိ-ပြန်လည်၍ ဆွမ်းမခံအံ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ အနိဝတ္တိတော-မပြန်မူ၍၊ ဂတေ-ကြွ
 တော်မူသည်ရှိသော်၊ မာရော-မာရ်နတ်သားသည်၊ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ပင်
 လျင်၊ အန္တရဓာယိ-ပျောက်ကွယ်လေ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ သော-ထို
 ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ သဓေနိဝတ္တေယျ-အကယ်၍ ပြန်လည်၍ ဆွမ်းခံငြားအံ၊
 ပုန-တဘန်၊ သော-ထိုမာရ်နတ်သားသည်၊ သကလနဂရဂါသီနံ - ခပ်သိမ်း
 သော ပြည်သူပြည်သားတို့၏၊ သရီရေ-ကိုယ်၌၊ အဓိမုဉ္ဇိတော-ပူးဝင်၍၊ ပါဏိ*
 ပဟရိတော-လက်ခုပ်ကိုတီး၍၊ ဟသနကေဠိ* - ပြက်ရယ်မှု ကစားခြင်းကို၊
 ကရေယျ-ပြုရာ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သောဣဿရော-ထိုပြည့်ရှင်မင်းသည်၊
 ယထာဓောတေနေဝ-ဆေးမြဲတိုင်းလျှင် ဖြစ်သော၊ ပတ္တေန - သပိတ်ဖြင့်၊
 အာဂစ္ဆန္တိ-လာသော၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
 ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံတခုသော ဆွမ်းကို၊ လဒ္ဓံ
 အပိ-ရပါ၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေးလျှောက်၏၊ အာဝုသော-ဒါယကာ
 မင်းကြီး၊ စရိတော-ဆွမ်းခံသွား၍၊ နိက္ခန္တမိ-ထွက်ခဲ့သည်မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထိုပြည့်ရှင်မင်းသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အယျော-အရှင်
 ဘုရားသည်၊ မယာ-ငါသည်၊ ပုစ္ဆိတံ-မေးအပ်သောစကားကို၊ အကထေတော-
 ဟုတ်တိုင်းမမိန့်မူ၍၊ အညံ-တပါးစကားကို၊ ဝဒတိ-ဆို၏၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံတခု
 သောဆွမ်းကို၊ နလဒ္ဓံ-မရသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ၏၊
 အထ-ထိုနောင်မှ၊ အဿ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ သြလောကေန္တော
 ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တုစ္ဆံပတ္တံ-အချည်းနှီးသော သပိတ်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
 ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ဘပ္ပဿ-ဆွမ်း၏၊ နိဋ္ဌိတာနိဋ္ဌိတဘာဝံ-ကျက်သည်မကျက်သည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ အဇာနနတာယ-မသိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သူရော-ရဲရဲ၊ ဟုတော-
 ဖြစ်၍၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဟေတု-ယူခြင်းငှာ၊ အဝိသဟန္တော-မဝံသည်ဖြစ်
 ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ထောကံ - အတန်ငယ်တခဏမျှ၊ အဓိဝါသေထ-
 သည်းခံတော်မူပါဦးသော၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ သရံ-
 အိမ်သို့၊ ဂန္တော-သွား၍၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဘတ္တံ-စားဘို့ထမင်းသည်၊ နိဋ္ဌိ
 တံ-ကျက်ပြီလော၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေး၍၊ နိဋ္ဌိတန္တိ-ကျက်ပြီဟု၊ ဝုတ္တေ-
 ဆိုသည်ရှိသော်၊ တံဥပဋ္ဌာကံ-ထိုအလုပ်အကျွေးကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာတ-
 ချစ်သား၊ အညော-သင်မှတပါးသောသူသည်၊ တယာ-သင်ထက်၊ သပ္ပန္န

ဝေဂကရောနာမ-လွန်စွာလျင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိ
 ဗေဒနဇဝန-အလွန်လျင်စွာ၊ ဘဒ္ဒန္တ-အရှင်ကောင်း ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသျှ၊ ဝတု-
 လျှောက်ထား၍၊ ပတ္တိ-သပိတ်ကို၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
 ဒေထ-ပေးတော်မူပါလော့၊ ဣတိဝတု - ဤသို့ဆို၍၊ ပတ္တိ - သပိတ်ကို၊
 ဂဟေတု-ယူ၍၊ ဧဟိ-လာလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုအလုပ်အကျွေး
 သည်၊ ကေဝဇနေနေဝ-တခွန်းတည်းသော စကားဖြင့်သာလျှင်၊ ပက္ခန္တိတု-
 ပြေးလေ၍၊ ပတ္တိ-သပိတ်ကို၊ ဂဟေတု-ယူ၍၊ အာဟရိ-တဘန်ဆောင်၍
 ပြန်လာ၏၊ ဣဿရောပိ-ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း၊ အတ္တနေဝ-မိမိ၏၊ ဘော
 ဇနဿ-စားတော်ထမင်းဖြင့်၊ ပတ္တိ-သပိတ်ကို၊ ပူရေတု-ပြည့်စေ၍၊ ဣမံ-
 ဤဆွမ်းကို၊ သီဃံ-လျင်စွာ၊ ဂဟေတု-ယူ၍၊ အယျဿ - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ
 အား၊ သမ္ပာဒေဟိ-လက်ရောက် ကပ်လှူချေလော့၊ အဟံ ငါသည်၊ တေ-
 အား၊ ဣတော-အလှူ၊ ပတ္တိ - အဘို့ကို၊ ဒမ္မိ-ပေးဝေ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ သောပိ-ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်လည်း၊ ဇဝေန-လျင်စွာ၊ ဂန္တု-
 သွား၍၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓဿ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါအား၊ ပတ္တိ-သပိတ်ကို၊ ဒတု-
 ကပ်၍၊ ပဉ္စ ဘိဋ္ဌိတေန-ငါးပါးသော တည်ခြင်းဖြင့်၊ ဝန္တိတု-ရှိခိုး၍၊ ဝေ
 လာ-မွန်းတည့်အခါသည်၊ ဥာကဋ္ဌ-နီးပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၍၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အတိသိဓဿန-အလွန်လျင်စွာ၊ ဇဝေန-အားထုတ်
 သဖြင့်၊ အာဂတောစ-လာခြင်းလည်းရှိ၏၊ ဂတောစ-သွားခြင်းလည်းရှိ၏၊
 မေ-ငါ့အား၊ တေဿဇဝဿ-ဤလျင်စွာအားတုတ်ခြင်း ရှိသော ကုသိုလ်ကံ
 ၏၊ ဗလေန-အစွမ်းအာနုဘော်ကြောင့်၊ ယောဇနာနံ-ယူဇနာတို့၏၊ ပဏ္ဏာ
 သ သဋ္ဌိ သတ ဝိသသတ ဂမနသမတ္တာနိ- ငါးဆယ် အမွန်ရှည်သော ခရီး၊
 ခြောက်ဆယ် အမွန်ရှည်သောခရီး၊ တရာ အမွန်ရှည်သောခရီး၊ တရာ နှစ်
 ဆယ် အမွန်ရှည်သော ခရီးသို့သွားခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်ကုန်သော၊ ဝါဟနာနိ-
 ယာဉ်တို့သည်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆုတောင်း၏၊
 အာဂစ္ဆဿစ-လာစဉ်လည်းကောင်း၊ ဂစ္ဆဿစ-သွားစဉ်လည်းကောင်း၊
 မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ သုရိယတေဇေန-နေရှိန် နေရောင်ကြောင့်၊
 တတ္ထိ-ပူ၏၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ တဿ-ထိုနေပူခြင်းကို မရေမတွက်ဘဲ အား
 ထုတ်၍ လာခြင်းဖြင့် ပြုရသော ကုသိုလ်၏၊ ဗလေန-အစွမ်း အာနုဘော်
 ကြောင့်၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓန္တုဗုဒ္ဓန္တုဋ္ဌာနေ-ဖြစ်လေရာ ဖြစ်လေရာ ဘဝအဆက်ဆက်၌

အာဏာ - ဘုန်းတန်းခိုး အာဏာစက်သည်။ သူရိယတေဇသဒိသာ - နေ၏ တန်းခိုး အာနုဘော်နှင့်တူသည်။ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။ ဣမသ္မိံ ပိဏ္ဏပါ တေ-ဤဆွမ်းကိုလူရာ၌၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ သာမိနာ-အရှင်မင်းကြီးသည်၊ ပတ္တိံ-အလူအဘို့ကို၊ ဒိန္နာ-ပေးဝေအပ်၏၊ တဿ-ထိုကုသိုလ်၏၊ နိဿန္ဓေန- အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ တုမေဟိ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မဿ-သိမြင်အပ်သော တရား အပေါင်း၏၊ ဘာဂီ-အဘို့ရှိသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်ရလို၏၊ ဣတိအာဟ- ဤသို့ ဆုတောင်း၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့ဒါယ ကာ တောင်းသည့် ဆုအတိုင်း၊ ဟောတု-ပြည့်စုံသည် ဖြစ်စေလော့၊ ဣတိ ဝတှာ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍-

ဣစ္ဆိတံ-အလိုရှိအပ်သော၊ ပတ္တိတံ- တောင့်တအပ်သော၊ ယံ-အကြင် ဝတ္ထုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုတောင့်တအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းသည်၊ တုယံ- သင့်အား၊ ခိပ္ပမေဝ-လျင်စွာသာလျှင်၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံစေသတည်း၊ ပန္န ရသော-တဆဲငါးရက်ထက်၌ ထွန်းသော၊ နေွာ-လပြည့်ဝန်းသည်၊ ပူရတိ ယထာ-ပြည့်သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေ သင်္ကပ္ပါ-အလုံးစုံသော အကြံ အစည်တို့သည်၊ ပူရေန္တု-ပြည့်စုံစေကုန်သတည်း၊ ဣစ္ဆိတံ-ဒါယကာ အလိုရှိ အပ်သော၊ ပတ္တိတံ-ဒါယကာ တောင့်တအပ်သော၊ ယံ-အကြင်ဝတ္ထုပစ္စည်း သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထိုဝတ္ထုပစ္စည်းသည်၊ တုယံ-သင့်အား၊ ခိပ္ပမေဝ-လျင် စွာသာလျှင်၊ သမိဇ္ဈတု-ပြည့်စုံစေသတည်း၊ ဇောတိရသော - ခပ်သိမ်းသော အလိုကိုပေးတတ်သော၊ မဏိ-ဝေပုလ္လတောင်ထိပ်မှဖြစ်သောပတ္တမြားရတနာ သည်၊ ပူရတိယထာ-အလုံးစုံသောသူ၏ အလိုရှိသမျှကို ပြည့်စုံစေသကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သဗ္ဗေသင်္ကပ္ပါ-ခပ်သိမ်းသောအကြံတို့သည်၊ ပူရေန္တု-ပြည့် စုံစေကုန်သတည်း။

ဣတိ-ဤသို့၊ အနုမောဒနံ-ဝမ်းမြောက်စေခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ပစ္စေ ကဗုဒ္ဓါနံ-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ဣမေဝဒ္ဓေဂါထာ-ဤနှစ်ဂါထာတို့သည်သာ လျှင်၊ အနုမောဒနံ ဂါထာနာမ-အနုမောဒနာဂါထာမည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ကိရ-ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ဇောတိရသောတိ-ဇောတိရသော ဟူသည်ကား၊ သဗ္ဗကာမဒဒံ-အလုံးစုံသောအလိုကို ပေးတတ်သော၊ မဏိ ရတနံ-ပတ္တမြားရတနာကို၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဣဒံ-ဤသည်ကား၊ တဿ-ထို စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်း၏၊ ပုဗ္ဗစရိတံ-ရှေး၌ လေ့ကျက်ခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုကံ

တည်း။ သော-ထိုမင်းချင်းယောက်ျားသည်။ တေရဟိ-ယခုအခါ၌၊ စဏ္ဍ
 ပဇ္ဇောတော-စဏ္ဍပဇ္ဇောတမင်းသည်။ အဟောတိ-ဖြစ်၏။ တဿစကမ္မဿ-
 ထိုကောင်းမှုကံ၏လည်း။ နိဿန္တေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဣမာနိ ပဉ္စဝါဟနာ
 နိ-ဤငါးပါးသောယာဉ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ-သု-ဖြစ်ကုန်၏။ ဧကဒိဝသံ-တနေ့
 သ၌၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဣဇာ-မင်းကြီးသည်။ ဥယျာနကိဋ္ဌာယ-ဥယျာဉ်
 ကစားခြင်းငှာ၊ နိက္ခမိ-ထွက်၏။ ဥတေနာ-ဥတေနမင်းသည်။ အဇ္ဇ-ယနေ၊
 ပလာယိတဗ္ဗံ-ပြေးအပ်၏။ ဣတိ-ဤသို့ကြံလျက်၊ မဟန္တေ မဟန္တေ-ကြီးကုန်
 ကြီးကုန်သော၊ ဓမ္မပသိဗ္ဗကေ-သားရေအိတ်တို့ကို၊ ဟိရညသုဝဏ္ဏဿ-ငွေရွှေ
 ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ကရေဏုကပိဋ္ဌေ-ဆင်ကျောက်ကုန်း၌၊ ထပေတွာ-
 ထားစေ၍၊ ဝါသုလဒတ္တံ-ဝါသုလဒတ္တမည်သော မင်းသို့ကို၊ အာဒါယ-
 ခေါ်ယူဆောင်ကြဉ်း၍၊ ပလာယိ-ပြေးလေ၏။ အန္တပုရ ပါလကာ-နန်း
 တော်စောင့်တို့သည်။ ဟံ-ထိုဥတေနမင်းကို၊ ပလာယန္တံ-ပြေးသည်ကို၊ ဒိသ္မာ-
 မြင်၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရညော-မင်းကြီးအား၊ အာရောစေသုံ-ကြားလျှောက်
 ကုန်၏။ ဣဇာ-မင်းသည်။ သီသံ-လျင်စွာ၊ ဂစ္ဆထ-လိုက်လေကုန်၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ ဗလံ-ရဲမက်ဗိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏။ ဥတေနာ-
 ဥတေနမင်းသည်။ ဗလဿ-ဗိုလ်ပါအပေါင်း၏။ ပက္ခန္ဓဘာဝံ-လိုက်လာသည်
 ၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ-သိ၍၊ ကဟာပဏပသိဗ္ဗကံ-ငွေအိတ်ကို၊ မောစေတွာ-
 ဖြေ၍၊ ပါတေသိ-ပစ်ချခဲ့၏။ မနုဿာ-လိုက်လာသောလူတို့သည်။ ကဟာ
 ပဏေ-အသပြာတို့ကို၊ ဥစ္စနိတွာ-ကောက်၍၊ ပုန-တဖန်၊ ပက္ခန္ဓိ-သု-လိုက်
 လာကုန်၏။ ဣတရော-မင်းဥတေနသည်။ သုဝဏ္ဏပသိဗ္ဗကံ-ရွှေအိတ်ကို၊ မော
 စေတွာ-ဖြေ၍၊ ပါတေသိ-ပစ်ချခဲ့၏။ နေသံ - ထိုဗိုလ်ပါရဲမက်တို့၏၊ သုဝဏ္ဏ
 လောဘေန-ရွှေငွေကို လိုချင်ခြင်းဖြင့်၊ ပမုဉ္ဇန္တော-လိုက်လိုသော စိတ်ကို
 လွှတ်၍၊ ဂဏန္တာနုညေဝ-ရွှေကိုကောက်ယူစဉ်ပင်လျှင်၊ ဗဟိနိဝိဋ္ဌံ-မိမိဗိုလ်
 ပါရှိရာသို့ ဝင်လေ၏။ (အချို့စာ၌ “ပပဉ္စန္ဒာနိယေဝ ဗဟိ နိဝိတ္တဉ္စ”ဟုရှိ၏။
 “ပပဉ္စန္ဒာနိယေဝ-ရွှေငွေကိုကောက်၍ ကြာမြင့်စွာ နေကုန်စဉ်လျှင်၊ ဗဟိ-
 အပိုင်းအခြားအပသို့၊ နိဝိတ္တဉ္စ-နစ်သည်သာလျှင်တည်း”ဟု ပေးလေ)၊ အတ္တ
 နော-မိမိ၏။ ခန္ဓာဝါရံ-နေရာတပ်ထဲသို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏။ အထ-ထိုအခါ
 ၌၊ အာဂစ္ဆန္တံ-လာသော၊ နိ-ထိုဥတေနမင်းကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍သာလျှင်၊
 အတ္တနော-မိမိ၏။ ဗလကာယော-ဗိုလ်ပါ ရဲမက်အပေါင်းသည်။ ပရိဝါရေ

တော-မြံရံ၍၊ နဂရံ-ကောသမ္ပိပြည်သို့၊ ပဝေသေသိ-သွင်း၏၊ သော-ထို
ဥတေနမင်းသည်၊ ပတောဝ-နန်းတော်သို့ရောက်၍လျှင်၊ ဝါသုလဒတ္တံ-ဝါသု
လဒတ္တမင်းသွီးကို၊ အဘိသိဉ္စိတော-အဘိသိက်သွန်းခံစေ၍၊ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာ
နေ-မိဖုရားကြီးအရာ၌၊ ထပေသိ - ထား၏။ ။ဣတိဣဒံ-ဤသည်ကား၊
ဝါသုလဒတ္တဿ-ဝါသုလဒတ္တမင်းသွီး၏၊ ဝတ္ထု-ဝတ္ထုတည်း။

ပန-မိဖုရားကြီးအရာကိုရသော မာဂဏ္ဍိ၏ အဋ္ဌပုတ္တိကို ဆိုဦးအံ့၊ အပရာ-
တယောက်သော၊ မာဂဏ္ဍိယာနာမ-မာဂဏ္ဍိမည်သော ပုဏ္ဏားသွီးသည်၊
ရညော-မင်း၏၊ သန္တိကာ-အထံမှ၊ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနံ-မိဖုရားကြီးအရာကို၊
လဘိ-ရ၏၊ သာ-ထိုမာဂဏ္ဍိသည်၊ ကုရုရဋ္ဌေ-ကုရုတိုင်း၌၊ မာဂဏ္ဍိယဗြာဟ္မ
ဏဿ-မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏားကြီး၏၊ ဓိတကိရ-သွီးဖြစ်သတတ်၊ အဿ-ထိုမာဂဏ္ဍိ
၏၊ မာတာပိ-အမိသည်လည်း၊ မာဂဏ္ဍိယာယေဝနာမံ - မာဂဏ္ဍိမည်သည်
သာလျှင်တည်း၊ အဿာ-ထိုမာဂဏ္ဍိ၏၊ စူဠပိတာပိ-ဘထွေး သည်လည်း၊
မာဂဏ္ဍိယောဝ-မာဂဏ္ဍိ မည်သည်သာလျှင်တည်း၊ သာ - ထိုပုဏ္ဏားသွီး
မာဂဏ္ဍိသည်၊ အဘိရူပါ-အလွန် အဆင်းလှသည်၊ အဟောသိ - ဖြစ်၏၊
ဒေဝစ္စရပဋိဘာဂါ-နတ်သွီးနှင့်တူ၏၊ ပိတာပန-အဘသည်ကား၊ အဿာ-
ထိုမာဂဏ္ဍိနှင့်၊ အနုစ္ဆဝိကံ-ထိုက်တန်သော၊ သာမိကံ-လင်ကို၊ အလဘန္တေ
န-မရခြင်းကြောင့်၊ မဟန္တေဟိ မဟန္တေဟိ - မြတ်ကုန် မြတ်ကုန်သော၊
ကုလေဟိ-အမျိုးသားတို့သည်၊ ယာစိတောပိ-တောင်းသော်လည်း၊ မယံ-
ငါ၏၊ ဓိတု - သွီးနှင့်၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ အနုန္တဝိကာ - မထိုက်တန်
ကုန်၊ ဣတိ-သို့၊ တဇ္ဇေတော-ခြိမ်းခြောက် မောင်းမဲ၍၊ ဥယျောဇေသိ-
လွှတ်လိုက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧဝံသံ-တနေ့သ၌၊ သတ္တာ-ဘုရား
သခင်သည်၊ ပစ္စုသသမယေ-မိုးသောက်ထအခါ၌၊ လောကံ- လူအပေါင်း
ကို၊ ဝေါလောကေန္တော-ကြည့်တော်မူသည် ရှိသော်၊ သပဇာပတိကဿ-
မယား ပုဏ္ဏားမနှင့်တကွ ဖြစ်သော၊ မာဂဏ္ဍိယဗြာဟ္မဏဿ-မာဂဏ္ဍိပုဏ္ဏား
အား၊ အနာဂါမိ ဖလူပ နိဿယံ-အနာဂါမိဖိုလ်ကို ရအံ့သော ဥပနိဿယ
ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်တော်မူ၍၊ အတ္တနော-ကိုယ်တော်၏၊ ပတ္တစိဝရံ-သပိတ်
သင်္ကန်းကို၊ အာဒါယ-ယူဆောင်၍၊ တဿ-ထိုပုဏ္ဏား၏၊ ဗဟိ-အပသို့၊
နိက္ခမိတော-ထွက်၍၊ အဂ္ဂိပရိစရဏဋ္ဌာနံ-မီးပူဇော်ရာအရပ်သို့၊ အဂမာသိ-

ကြွတော်မူ၏။ သော-ထိုပုဂ္ဂိုလ်များသည်၊ တထာဂတဿ-ဘုရားသခင်၏၊ ရူပ
သောဘဂ္ဂပုတ္တ-အဆင်းတော်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အတ္တဘာ
ဝံ-ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ ဩလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ ဣမသ္မိ-လောကေ-ဤ
လောက၌၊ ဣမိနာ ပုရိသေန - ဤယောက်ျားနှင့်၊ သဒိသော - တူသော၊
အညော-တပါးသော၊ ပုရိသောနာမ-ယောက်ျားမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
အယံ-ဤယောက်ျားသည်၊ မယံ-ငါ၏၊ မိတု-သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကော-ထိုက်
ဟန်၏၊ ဣမဿ-ဤယောက်ျားအား၊ ပေါသာပနတ္ထာယ-မွေးကျွေး သုတ်
သင်စေခြင်းငှာ၊ မမဓိတရံ-ငါ့သွီး မာဂဏ္ဍိကို၊ ဒဿာမိ-ပေးအပ်အံ့၊ ဣတိ
နိဇ္ဇေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ သမဏ-ရှင်ရဟန်း၊ မေ-ငါ၏၊ ကောမိတာ-သွီး
ကယောက်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣတ္တကံကာလံ-ဤမျှ ကာလ
တိုင်တိုင်၊ ကဿာ-ထိုသွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကံ-ထိုက်တန်သော၊ ပုရိသံ-ယောက်ျား
ကို၊ နပဿာမိ-မမြင်၊ တုမေ-တို့သည်၊ တဿာ-ထိုသွီးမာဂဏ္ဍိနှင့်၊ အနုစ္စဝိ
ကာ-ထိုက်တန်ကုန်၏၊ သာစ-ထိုသွီးသည်လည်း၊ တုမ္ဘာကညေဝ-သင်တို့
အားသာလျှင်၊ အနုစ္စဝိကာ-ထိုက်တန်၏၊ တုမ္ဘာကဉ္စိ-သင်တို့၏လည်း၊ ပါဒ
ပရိစာရိကာ-ခြေရင်း အလုပ်အကျွေးဖြစ်၏၊ တဿာစ-ထို မာဂဏ္ဍိအား
လည်း၊ ဘတ္တာရံ-ဆည်းကပ်အပ်သော လင်ကို၊ လဒ္ဓု-ရခြင်းငှာ၊ ဝနုတိ-
သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထိုသွီးကို၊ တေ-သင်အား၊ အဟံ-ငါသည်၊
ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ယာဝ-အကြင်ရွှေလောက်၊ မေ-ငါ၏၊ အာဂမနာ-သွီး
မာဂဏ္ဍိကိုခေါ်၍ လာသည်တိုင်အောင်၊ ဣဓေ-ဤအရပ်၌သာလျှင်၊ တိဋ္ဌ
ထ-ရပ်လင့်ဦးလော့၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့ဆို၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊
နံ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော စကားကို၊ အတော-မဆိုမိန့်မူ၍၊ တုဏှိ-
ဆိတ်ဆိတ်နေတော်မူသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပြာဟ္မဏော-သည်၊ ဝေဂေန-
လျင်စွာ၊ သရံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဘောဘိ ဘောတိ-အို အိမ်ရှင်မ အိုအိမ်
ရှင်မ၊ မေ-ငါသည်၊ မိတု-သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကော-ထိုက်တန်သော၊ ပုရိသော-
ယောက်ျားကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်ပြီ၊ သိဃံ သိဃံ-လျင်စွာလျင်စွာ၊ နံ-ထိုသွီး
ကို၊ အလင်္ကရေဟိ - ပန်းဆာဆင်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ တံ-ထို
မာဂဏ္ဍိကို၊ အလင်္ကာရာပေတွာ-ပန်းဆာဆင်စေ၍၊ ပြာဟ္မဏိယာ-ပုဏ္ဏား
မနှင့်၊ သဒ္ဓိ-ဟက၊ မိတရံ-သွီးကို၊ အာဒါယ-ခေါ်ခဲ့၍၊ သတ္တုသန္တိကံ-ဘုရား
အထံတော်သို့၊ ပါယာသိ-သွားလေ၏၊ သကလနဂရံ - ပြည်အလုံးသည်၊

သင်္ခါတိ-အုတ်အုတ် ကျက်ကျက် ကြော်ငြာလျက် ချောက်ချား၏။ အယံ-
 ဤပုဏ္ဏားသည်။ ဧတ္တကံ ကာလံ-ဤမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ မယှံ-
 ငါ၏၊ ဇီတု-သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကော-ထိုက်တန်သော ယောက်ျားသည်။ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ ဣတိ ဤသို့ဆို၏။ ကဿစိ-တစုံတယောက်သော သူအား၊ အဒတွာ-
 မပေးမူ၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ မေ-ငါ၏၊ ဇီတု-သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကော-ထိုက်တန်
 သောသူကို၊ ဒိဋ္ဌောတိ-မြင်ပြီဟု၊ ဝဒေတိကိရ-ဆိုခဲ့သတတ်၊ ပုရိသော-
 ယောက်ျားသည်။ ကိဒိသောနုခေါ-အဘယ်သို့ သဘော ရှိသနည်း၊ နံ-ထို
 ယောက်ျားကို၊ ပဿိဿာမ-ကြည့်ရှုကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မဟာဇနော-လူ
 အပေါင်းလည်း၊ တေနော-ထိုပုဏ္ဏားနှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ နိက္ခမိ-ထွက်
 ၏၊ တသ္မိ-ထိုပုဏ္ဏားသွီးခင်ပွန်းသည်၊ ဇီတရံ-သွီးကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊
 အာဂစ္ဆန္တေ-လာသည်ရှိသော်၊ သဘ္ဘာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေန-ထိုပုဏ္ဏား
 သည်၊ ဝုတ္တဋ္ဌာနေစ-စကားချိန်းချက်၍ မှာခဲ့ရာအရပ်၌၊ အဋ္ဌတွာ-မနေမူ၍၊
 တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ပဒစေတိယံ-ခြေတော်ရာစေတီကို၊ ဒဿေတွာ-ချတော်
 မူလျက်၊ ဂန္ဒာ-ကြွ၍၊ အညသ္မိ-ဌာနေ-တပါးသောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ
 တော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားသဗ္ဗညုတို့၏၊ ပဒစေတိယံ-
 ခြေတော်ရာ စေတီသည်၊ အဓိဋ္ဌဟိတွာ-ဓိဋ္ဌာန်တော်မူ၍၊ အက္ကန္တဋ္ဌာနေယေ
 ဝ-နင်းတော်မူရာအရပ်၌သာလျှင်၊ ပညာယတိ-ထင်၏၊ အညတ္ထ-တပါးသော
 အရပ်၌၊ နပညာယတိ-မထင်၊ ယေသဉ္စ-အကြင်သူတို့၏လည်း၊ အတ္ထာယ-
 ကောင်းမှုဖြစ်စေခြင်းငှာ၊ အဓိဋ္ဌိတံ-အဓိဋ္ဌာန်တော်မူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
 တေယေဝ-ထိုသူတို့သည်သာလျှင်၊ နံ-ထိုခြေတော်ရာကို၊ ပဿန္တိ-ဖူးမြင်ရ
 ကုန်၏၊ တေသံပန-ထိုသူတို့အားကား၊ ဒဒဿနကရဏတ္ထံ-မမြင်ခြင်းကိုပြု
 ခြင်းငှါ၊ ဟတ္ထိအာဒယောဝါ - ဆင်အစရှိသော သတ္တဝါ တို့သည်လည်း၊
 အက္ကမန္တု-နင်းသည်မူလည်း ဖြစ်စေကုန်၊ မဟာမေသောဝါ-မိုးကြီးသည်မူ
 လည်း၊ ပဝဿတု-ရွာသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ဝေရမ္ဘဝါတဝါ - ကမ္ဘာဖျက်
 လေနှင့်တူသော အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာသော လေတို့သည်လည်း၊ ပဟ
 ရန္တု-ခတ်ကုန်သည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ တံ-ထိုခြေတော်ရာစေတီကို၊ ကောသိ-
 တစုံတယောက်သောသူသည်၊ မက္ခေတု-ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ နသဒက္ကာတိ-
 မတတ်နိုင်၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဗြာဟ္မဏိ-ပုဏ္ဏားမသည်၊ ဗြာဟ္မဏံ-ပုဏ္ဏားကို၊
 အာဟ-ဆို၏၊ သောပုရိသော-ထိုအမောင့်သမက် ယောက်ျားကောင်းသည်။

ကုဟိံ-အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣမသ္မိံ-ဌာနေ-ဤအရပ်၌၊ တိဌာဟိတိ-ရပ်နှင့်ပါလော့ဟု၊ နံ-ထိုရှင်မသားကို၊ အဝဇ္ဇံ-ငါမှာခွဲ၏၊ ကုဟိံ-နုခေါ-အဘယ်အရပ်သို့လျှင်၊ ဂတောတိ-သွားပြန်လေဘိသနည်းဟု၊ ဩလောကေန္တော-ထိုမှဤမှ အရပ်လေးမျက်နှာသို့ ရှုမျှော်သည်ရှိသော်၊ ပဒစေတိယံ-ခြေတော်ရာစေတီကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အယံ-ဤခြေရာသည်၊ အဿ-ထိုယောက်ျား၏၊ ပဒဝလဉ္စောတိ-ခြေတော်ရာတည်းဟု၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏီ-ပုဏ္ဏားမသည်၊ လက္ခဏမန္တာနံ-လက္ခဏာ အပိုင်းအခြားကို ဆိုသောကျမ်းတို့ကို၎င်း၊ ကိဏ္ဍဝေဒါနံ-ဗေဒင်သုံးပုံတို့ကို၎င်း၊ ပဂုဏတယ-လေ့လာ ပြမ်းတီးသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လက္ခဏမန္တာ-လက္ခဏာကျမ်းကို၊ ပရိဝတ္တေတွာ-ဉာဏ်ဖြင့် ပြန်လှန်၍၊ ပဒလက္ခဏံ-ခြေတော်ရာ၌လက္ခဏာကို၊ ဥပမာရေတွာ-စူးစမ်းဆင်ခြင်၍၊ ဗြာဟ္မဏ-အမောင်ပုဏ္ဏား၊ ဣဒံ-ဤခြေရာသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏ သေဝိနော-ကာမဂုဏငါးပါးကို သုံးဆောင် ခံစားသောသူ၏၊ နပဒံ-ခြေရာမဟုတ်၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ ရတ္တသဟိ-လောဘစိတ်ဖြင့် တပ်ခြင်းရှိသော သူ၏လျှင်၊ ပဒံ-ခြေရာသည်၊ ဥက္ကုဋ္ဌိကံ-ဆောင့်ကြောင့်ကဲ့သို့၊ ဘဝေ - ဖြစ်၏၊ ဒုဋ္ဌဿ-အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့် ပြစ်မှားသောသူ၏၊ ပဒံ-ခြေရာသည်၊ သဟသာနုပိဋ္ဌိတံ-ပနောင့်ရာ စဉ်းငယ်သိမ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ မုဋ္ဌဿ-မိုက်မဲတော့ဝေတွာ မလိမ္မာသောသူ၏၊ ပဒံ-ခြေရာသည်၊ အဝကနိတံ-ဆွဲငင်၍သွားသောသူ၏၊ ခြေရာကဲ့သို့၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဝိဝနုစ္ဆဒဿ-ဝဋ်ပြတ်ပြီးသောသူ၏၊ ပဒံ-ခြေရာသည်၊ ဣဒံဤဒိသံ-ဤအရပ်၌ရှိသော ခြေရာနှင့်တူ၏၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ဆို၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားမကို၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ ဇေ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဘောတိ-အိုရှင်မ၊ တံ-ရှင်ပသည်၊ ဥဒကပါတိယံ-ချေခွက်၌၊ ကုမ္ဘိလံ-မိကျောင်းကို၊ ပဿတိဝိယ-မြင်ဘိသကဲ့သို့၎င်း၊ ဂေဟမဇ္ဈေစပန-အိမ်လယ်၌လျှင်၊ စောရော-ခိုးသူကို၊ ပဿတိဝိယ-မြင်သကဲ့သို့၎င်း၊ မန္တေ-လက္ခဏာကျမ်း၌၊ ပဿနသီလာ-အနည်းငယ်မျှကို မြင်လေ့ရှိ၏၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဗြာဟ္မဏ-ရှင်ပုဏ္ဏား၊ ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ဣစ္ဆသိ-အလိုရှိ၏၊ တံ-ထိုအလိုရှိသမျှ အမှုကို၊

မံ-ငါ့ကို၊ ဝဒေဟိ-ပြောဆိုလော့၊ ဣဒံ-ဤခြေရာသည်၊ ပဉ္စကာမဂုဏသေဝိ
 နော-ကာမဂုဏငါးပါးကို သုံးဆောင်မှီဝဲသောသူ၏၊ နပဒံ-ခြေရာမဟုတ်၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ဣတောစိတော-ထိုမှဤမှ၊ သြလော
 ကေန္နော-ကြည့်ရှုသည်ရှိသော်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊
 အယံ-ဤသူသည်၊ သောပုရိသော-ထိုင်ရာခုံသော၊ ယောကျ်ားပင်ကည်း၊
 ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ဗြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားသည်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ သမဏ-
 ရှင်ရဟန်း၊ တဝ-သင်အား၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ မေမယာ-ငါသည်၊ ပေါသာ
 ပနတ္ထာယ-ကျေးမွေးသုတ်သင် ပြုစုစေခြင်းငှာ၊ ဒေမိ-ပေး၏၊ ဣတိအာဟ-
 ဤသို့ဆို၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တေ-သင်၏၊ ဓိတရံ-သွီးကို၊ မယှံ-
 ငါ့အား၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ အတ္ထိတိဝါ-ရှိ၏ဟူ၍၎င်း၊ နတ္ထိတိဝါ-မရှိ
 ဟူ၍၎င်း၊ အဝတွာဝ-မမိန့်တော်မူ၍လျှင်၊ ဗြာဟ္မဏ-ပုဏ္ဏား၊ တေ-သင်အား၊
 ဧကံကာရဏံ-တခုသောအကြောင်းကို၊ ကထေမိ-ငါဆိုဦးအံ့၊ ဣတိဝတွာ-
 ဤသို့ မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ သမဏ-ရဟန်း၊ ကထေဟိ-ဆိုလော့၊ ဣတိ
 ဝုတ္တေ-ဤသို့ပုဏ္ဏားဆိုသည်ရှိသော်၊ ဗဟာဘိနိက္ခမနတော-မြတ်သော တော
 ထွက်ခြင်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ယာဝအဇပါလနိဂြောဓမူလာ - ဆိတ်ကျောင်း
 သားတို့ စိုက်ထားသည့် ပညောင်ပင်ရင်းတိုင်အောင်၊ မာရေန-မာရ်နတ်သား
 သည်၊ အနုဗန္ဓဘာဝံ-အစဉ်အတိုင်းလိုက်၍ မြွေးယှက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇ
 ပါလနိဂြောဓမူလေစ ပန-အဇပါလပညောင်ပင်ရင်း၌သာလျှင်၊ အတီတော-
 လွန်မြောက်ခဲ့ပြီ၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မေ-ငါ့အား၊ သေဝိသယော-ဤသို့
 မြတ်သောအရာရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောကာတုရဿ-စိုးရိမ်ကြောင့်ကြခြင်း
 ပြင့် နှိပ်စက်ခြင်းရှိသော၊ တဿ-ထိုမာရ်နတ်အား၊ သောကဝုပသမနတ္ထံ-
 စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ငြိမ်းစေခြင်းငှာ၊ အာဂတာဟိ-လာကုန်သော၊ မာရဓီတာ
 ဟိ-မာရ်နတ်မင်းသွီးတို့သည်၊ ကုမာရိကဝဏ္ဏာဒိဝသေန-သတို့သွီး၏ အဆင်း
 စသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပယောဗိတ ပလောဘနံ-ကာမဂုဏနှင့် ယှဉ်၍
 လော်လည် ဖြားယောင်းခြင်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ-ကြား၍၊ တဒါပိ-ထိုအခါ
 ၌လည်း၊ မယှံ-ငါ့အား၊ အနတ္ထော-အလိုမရှိ။

တဏှံ-တဏှာမည်သော မာရ်မင်းသွီးကို၎င်း၊ အရတိဉ္စ - အရဟိမည်
 သော မာရ်မင်းသွီးကို၎င်း၊ ရာဂံစ-ရာဂမည်သော မာရ်မင်းသွီးကို၎င်း၊ ဒိဿာ
 န-မြင်ဦး၍၊ မေထုနသ္မိံ-ရာဂအားဖြင့် အလိုဘူသောသူတို့၏ ဥစ္စာ၌၊ မေ-

ငါ၏။ ။ (ကောင်းထည့်သည်) ။ ။ ဆန္ဒောအပိ-စိတ်ဖြင့် တောင့်တအပ်
သော အလိုသည်လည်း၊ နာဟောသိ-ရှိသည်မဖြစ်၊ မုတ္တကရိသပုဏ္ဏံ-ကျင်
ငယ် ကျင်ကြီးဖြင့် ပြည့်သော၊ ဣဒံ-ဤမာဂဏ္ဍိကို၊ မေ-ငါဘုရားအား၊ ကံ-
အဘယ်ကြောင့် အလိုရှိရအံ့နည်း၊ နံ-ထိုမာဂဏ္ဍိကို၊ ပါဒါပိ-အရာအထောင်
ရှိသော စက်ဖြင့် ပြည့်သော ခြေတော်တို့ဖြင့်လည်း၊ ဖုသိတုံ - ထိခြင်းငှာ၊
နုဣစ္ဆေ-အလိုတော်မရှိ။

ဣတိ-ဤသို့၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဂါထာပရိယော
သာနေ-ဂါထာအဆုံး၌၊ ပြာဟ္မဏောစ - ပုဏ္ဏားသည်၎င်း၊ ပြာဟ္မဏီ-
ပုဏ္ဏားမသည်၎င်း၊ ဇာနာဂါမိဖလေ-အနာဂါမိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိံသု-တည်
ကုန်၏၊ မာဂဏ္ဍိယာသိ-မာဂဏ္ဍိသည်လည်း၊ ခေါ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ အဿ-
ထိုဂေါဟမအား၊ မယံ-ငါ့ကို၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ သဇေနတ္ထိ-အကယ်၍
မရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ အနတ္ထိကဘာဝေါ-အလိုမရှိသောအဖြစ်ကို၊ ဝတ္တဗ္ဗော-ဆို
သင့်၏၊ အယံပန-ဤဘုရားသည်ကား၊ မုတ္တကရိသပုဏ္ဏံ-ကျင်ကြီး ကျင်ငယ်
ဖြင့်ပြည့်သော မိန်းမ၏အဖြစ်ကို၊ ကရောတိ-ဘိ၏၊ နံ-ထိုမာဂဏ္ဍိကို၊ ပါဒါပိ-
ခြေတို့ဖြင့်လည်း၊ သံဖုသိတုံ-ထိခြင်းငှာ၊ နုဣစ္ဆေတိ-အလိုမရှိဟု ဆို၏၊
ဟောတု-ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ၊ အတ္တနော-၏၊ ဇာတိ ကုလ ပဒေသ ဘောဂ
ဝယ သမ္ပတ္တိံ - အမျိုး အနွယ် စည်းစိမ် ချမ်းသာ အရှယ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းကို၊
အာဂမ္မ-စွဲ၍၊ တထာရူပံ-ထိုသို့သဘောရှိသော၊ ဘတ္တာရံ-ဆည်းကပ် စေား
ရာဖြစ်သော လင်ကို၊ လဘိတော-ရသည်ရှိသော်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ-
ရဟန်းဂေါတမအား၊ ကတ္တဗ္ဗယုတ္တကံ- ပြုအပ်သော အမှုနှင့် ယှဉ်သည်ကို၊
ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်၊ သတ္တရိ-ဘုရား၌၊
အာဃာတံ-ရန်ငြိုးကို၊ ဗဒ္ဓိ-ဖွဲ့၏၊ သတ္တာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ တာယ-ထို
မာဂဏ္ဍိ၏၊ အတ္တနိ-ကိုယ်တော်၌၊ အာဃာတပုတ္တိံ-ရန်ငြိုးဖွဲ့လတ္တံ့ သည်ကို၊
ဇာနာတိကိံ ပန-သိသလော၊ နောအနာတိကိံ ပန-မသိသလော၊ ဣတိ-ဤ
သို့ဆိုငြားအံ့၊ ဇာနာတိယေဝ-သိသည်သာလျှင်တည်း၊ ဇာနန္တော-သိပါ
သည် ရှိသော်၊ ကသွာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ အာဟ-ဟော
လေတိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ ဣတရေသံ-မာဂဏ္ဍိမှတစ်ပါး ကုန်
သော၊ ဦန္တံ-မိဘနှစ်ယောက်တို့၏၊ ဝသေန-အလိုအားဖြင့်၊ အာဟ-ဟော
ဟော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဗုဒ္ဓါ-ဘုရားတို့သည်၊ အာဃာတံ-ရန်ငြိုးဖွဲ့

ခြင်းကို၊ အဂဏေတွာ-မရေမတွက်မူ၍၊ အဂ္ဂဗလာဓိဂမာရဟာနံ-မြတ်သော
 ဖိုလ်ကို ရထိုက်ကုန်သောသူတို့၏၊ ဝသေန-အလိုအားဖြင့်၊ ဓမ္မ-တရားကို၊
 ဒေသေန္တိယေဝ-ဟောကုန်သည် သာလျှင်တည်း၊ မာတာပိတရော-အမိအဘ
 တို့သည်၊ တံ-ထိုမာဂဏ္ဍိကို၊ နေတွာ-အိမ်သို့ ဆောင်ယူ၍၊ စူဠမာဂဏ္ဍိယံ-
 စူဠမာဂဏ္ဍိကို၊ ပဋိစ္စာဒေတွာ-ဝန်ခံစေ၍၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ အရဟတ္တံ-
 ရဟန္တာ အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိံသု-ရောက်ကုန်၏၊ စူဠမာဂဏ္ဍိယောပိ-ဘသွေး
 စူဠမာဂဏ္ဍိသည်လည်း၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ မေဓိကာ-ငါ့သွီးသည်၊ ဩမက
 သတ္တဿ - ယုတ်ညံ့သော ယောက်ျားနှင့်၊ န အနုစ္ဆဝိကာ - မထိုက်တန်၊
 ကေဿရညောဝ - ကေရာဇ်မင်းအားသာလျှင်၊ အနုစ္ဆဝိကာတိ-ထိုက်တန်
 ၏ဟု၊ တံ-ထိုသွီးမာဂဏ္ဍိကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ဂောသမ္ဘိ-ကောသမ္ဘိပြည်
 သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သဗ္ဗာသင်္ကာရေဟိ - အလုံးစုံသော တန်းဆာတို့ဖြင့်၊ အ
 လင်္ကရိတွာ-တန်းဆာဆင်၍၊ ဣမံ ဣတ္ထိရတနံ-ဤ မိန်းမကောင်း ရတနာ
 သည်၊ ဒေဝဿ-အရှင်မင်းအား၊ အနုစ္ဆဝိကန္တိ-ထိုက်တန်၏ဟု၊ ဥတေနဿ
 ရညော-ဥတေနမင်းကြီးအား၊ အဒါသိ-ဆက်၏၊ သော-ထို ဥတေနမင်း
 သည်၊ တံ-ထိုမာဂဏ္ဍိကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်တည့်လျှင်ပင်၊ ဥပ္ပန္နဗလဝသိနေဟော-
 အားကြီးစွာဖြစ်သော ချစ်ခြင်းရှိသည် ဖြစ်၍၊ အဘိသေကံကတွာ-အဘိသိက်
 သွန်းခြင်းကိုပြု၍၊ ပဉ္စသတောတုဂါမိ-ငါးရာသော နန်းတွင်းသူ မိန်းမကို၊
 ပရိဝါရံ-အခြံအရံကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ အဂ္ဂမဟေသိဋ္ဌာနေ-မိဖုရားကြီးအရာ
 ဌ်၊ တပေသိ-ထား၏။ ။ဣဒံ - ဤသည်ကား၊ မာဇ္ဈေဟာ - မာဂဏ္ဍိ၏၊
 ဝတ္ထု-အကြောင်းတည်း။

ဝေ-ဤသို့၊ အဿ-ထိုဥတေနမင်း၏၊ ဒိယဗုဒ္ဓဟဿ နာဠကိတ္ထိပရိဝါ
 ရာ-တထောင်ငါးရာ ကချေသည် မိန်းမ အခြံခရံရှိကုန်သော၊ တံသော
 အဂ္ဂမဟေသိယော-သုံးယောက်သော မိဖုရားကြီးတို့သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်
 ကုန်၏၊ တသ္မိံ ခေါ် ပန သမေယ-ထိုအခါ၌၊ သောသကသေဋ္ဌိ-သောသက
 သူဌေး၎င်း၊ ကုက္ကုဋ္ဌသေဋ္ဌိ-ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေး၎င်း၊ ပါဝါရိယသေဋ္ဌိ-ပါဝါရိယ
 သူဌေး၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကောသမ္ဘိယံ-ကောသမ္ဘိပြည်၌၊ တဟောသေဋ္ဌိ
 နော-သူဌေး သုံးယောက်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူဌေး
 သုံးယောက်တို့သည်၊ ဝဿပနာယိကာယ-ဝါဆိုအံ့သောနေ့သည်၊ ဥပကဋ္ဌာ

ယ-နီးလတ်သည်ရှိသော်၊ ပဉ္စသတတာပသေဟိ-ငါးရာကုန်သော ရသေ့တို့
 တည်း၊ ဟိမဝန္တတော-ဟိမဝန္တာတောမှ၊ အာဂန္တု-လာ၍၊ နဂရေ-ပြည်၌၊
 ဘိက္ခဝါယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရန္တေ-သွားသည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ပသိဒိတော-
 ကြည်ညို၍၊ နိသိဒါပေတော-နေစေ၍၊ ဘောဇေတော-ဆွမ်းကျွေး၍၊ ပဋိည-
 ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဂဟေဘွာ-၍၊ စတ္တာရောဗာသေ-မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး၊ အတ္တ
 နော-မိမိ၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဝဿာပေတော-နေစေ၍၊ ပုန-တစ်၊ ဝဿ
 ရက္ခေ-မိုးလအခါ၌၊ အာဂမနတ္ထာယ-ကြွလာစေခြင်းငှာ၊ ပဋိဇာနာပေတော-
 ဝန်ခံစေ၍၊ ဥယျောဇေသုံ ကုန်၏၊ တာပသာပိ-ရသေ့တို့သည်လည်း၊ တတော
 ပဋ္ဌာယ-ထိုအခါမှစ၍၊ အဋ္ဌမာသေ-ရှစ်လတို့တိုင်တိုင်၊ ဟိမဝန္တ-ဟိမဝန္တာ
 ၌၊ ဝသိတော-နေ၍၊ စတ္တာရောဗာသေ-မိုးလေးလတို့ပတ်လုံး၊ ဘေသံ-ထို
 သူဌေးတို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပသိ-သု-နေကုန်၏၊ ဘေ-ထိုရသေ့တို့သည်၊
 အပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ ဟိမဝန္တတော-ဟိမဝန္တာမှ၊ အာဂန္တု-လာ
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ အရညာယတနေ-တောအုပ်၌၊ ကေမဟာနိဂြောဓံ-တခု
 သော ပညောင်ပင်ကြီးသို့၊ ဂန္တု-သွား၍၊ ကဿ-ထိုပညောင်ပင်၏၊ မူလေ-
 အနီး၌၊ နိသိဒိ-သု-နေကုန်၏၊ တေသု-ထိုငါးရာသောရသေ့တို့တွင်၊ ဇေဋ္ဌ
 ကတာပသော-အကြီးဖြစ်သောရသေ့သည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ဣမသ္မိ-ဓူကွေ-
 ဤပညောင်ပင်၌၊ အဓိဝတ္ထာ-စောင့်၍နေသော၊ ဒေဝတာ-နတ်သားသည်၊
 ဩရမတ္တိကာ-ယုတ်သောပမာဏရှိသည်၊ နဘဝိဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဧတ္ထ-ဤ
 ပညောင်ပင်၌၊ မဟေသက္ခေန-ဟင်းခိုးကြီးသော၊ ဒေဝရာဇေန-နတ်မင်း
 သည်၊ ဘပိတဗ္ဗံ-ရှိသည်ဖြစ်ရာ၏၊ အယံ-ဤနတ်သည်၊ ဣသိဂဏဿ-ရသေ့
 အပေါင်းအား၊ ပါနိယံ-သောက်ရေကို၊ သစေဒဒေယျ-အကယ်၍ လူပါမူ
 ကား၊ သာဓုဝတ-ကောင်းလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ သောပိ-ထိုနတ်သား
 သည်လည်း၊ ပါနိယံ-သောက်ရေကို၊ အဒါသိ-လူ၏၊ တာပသော-ရသေ့
 သည်၊ နာနောဒဏံ-ချိုးရေကို၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ တံပိ-ထို ချိုးရေကိုလည်း၊
 အဒါသိ-လူ၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ဘောဇနံ-ဘောဇဉ်ကို၊ စိန္တေသိ-ကြံ
 ၏၊ တံပိ-ထိုဘောဇဉ်ကိုလည်း၊ အဒါသိ-လူ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထို
 ရသေ့၏၊ တေ-ဤသို့သောအကြံသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်ပြန်၏၊ အယံ ဒေဝ
 ရာဇာ-ဤနတ်မင်းသည်၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ စိန္တိတံ စိန္တိတံ-ကြံတိုင်း
 ကြံတိုင်းသော၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသောလူတို့လည်းဝတ္ထုကို၊ ဒေတိ-ပေးလူ၏၊ နံ-ထို

ရှင်နတ်မင်းကို၊ ပဿယျာမ-ငါတို့မြင်ရပါကုန်မူကား၊ အဟောဝတ-သြော်
 ကောင်းပါလေစွ၊ ဣတိ-ဤသို့အကြံဖြစ်ပြန်၏၊ သော-ထိုနတ်မင်းသည်၊
 ရုက္ခက္ခန္ဓ-ပညောင်ပင်ပင်စည်ကို၊ ပဒါလေတွာ-ဖောက်ခဲ့၍၊ အတ္တာနံ-ကိုယ်
 ထင်၊ ဒဿေသိ-ပြ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုနတ်မင်းကို၊ ဒေဝရာဇ-နတ်
 မင်း၊ တေ-သင်၏၊ သမ္ပတ္တိ စည်းစိမ်ချမ်းသာသည်၊ မဟတီ-ကြီးကျယ်ပြန့်
 ပြောလှပေ၏၊ ကိံနုခေါ-အဘယ်ကောင်းမှုကံကို၊ ကတွာ-ပြုသောကြောင့်၊
 အယံ-ဤစည်းစိမ်ကို၊ တေ-သင်အား၊ လဒ္ဓါ-ရအပ်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိံ-သု-
 ဤသို့မေးကုန်၏၊ အယျာ-အရှင်ဘုရားတို့၊ မာပုစ္ဆထ-မေးတော် မမူကုန်ပါ
 လင့်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဒေဝရာဇ-နတ်မင်း၊ အာစိက္ခ-ကြားလော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ သော-ထိုနတ်မင်းသည်၊ အပ္ပဓနာ-မိမိ၏၊ ကတ
 ကမ္မဿ - ပြုအပ်သော ကောင်းမှုကံ၏၊ ပရိတ္တကတ္တာ - နည်းပါးလှသည်
 ၏အဖြစ်ကြောင့်၊ လဇ္ဇမာနော-ရှက်စနိုး၍၊ ကထေတုံ-ဟုတ်တိုင်းပြောခြင်း
 ဌာ၊ နဝိသဟတိ-မဝံ၊ ပုနပျုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယမာနောပန-နှိပ်စက်
 ၍ မေးခြင်းကြောင့်ကား၊ တေနဟိ-ထိုသို့သိလိုတပြိုးကား၊ သုဏာထ-နာ
 တော်မူကုန်လော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ ကလေသိ-လျှောက်ထားပြောဆို
 ၏။

သော - ထိုနတ်သားသည်၊ ကော ဒုဂ္ဂတ မနုဿော - လူဆင်းရဲ
 တယောက်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်ခဲ့ဘူး၍၊ ဘတိံ-အခါကို၊ ပရိယေသန္တော-
 ရှာသည်ရှိသော်၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ - အနာထပိဏ္ဍိသူဌေး၏၊ သန္တိကေ-
 အထံ၌၊ ဘတိကမ္ပံ - အခဖြင့် လုပ်ဆောင်အပ်သောအမှုကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊
 တံ-ထိုအနာထပိဏ္ဍိသူဌေးကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေသိ-
 မွေးသည်ပင်တည်း၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေသိံ ဥပပါသထ ဒိဝသေ-တကြိမ်
 သောဥပုသ်နေ့သည်၊ သမ္ပတ္တေ-ရောက်လတ်သော်၊ အနာထပိဏ္ဍိကော-အနာ
 ထပိဏ္ဍိသူဌေးသည်၊ ဝိဟာရတော-ကျောင်းမှ၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ တဿ
 ဘတိကဿ-ထိုအခဖြင့် အမှုလုပ်သောသူအား၊ အဇ္ဇ-ယနေ့၊ ဥပပါသထ
 ဒိဝသဘာဝေါ-ဥပုသ်နေ့၏အဖြစ်ကို၊ ကေနစိ-တစုံတသောက်သောသူသည်၊
 ကထိတော-ပြောဆို၏လော့၊ ဣတိပုစ္ဆိံ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး
 နကထိတော-မပြောဆိုမိပါ၊ ဣတိ - ဤသို့ လျှောက်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့
 တပြိုးကား၊ အဿ-ထိုအမှုလုပ်သူတို့၊ သာယမာသံ-ညစာထမင်းကို၊ ပစထ-

ချက်ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုအမှုလုပ်သူဘို့၊ ပက္ခောဒနံ-တကွမ်းစားဖြင့် ချက်အပ်သောထမင်းကို၊ ပစိံသု-ချက်ကုန်၏။ သော-ထိုအမှုလုပ်သောသူသည်၊ ဒီဝသံ-နေ့အဘို့ပတ်လုံး၊ အရညေ-တော၌၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သာယံ-ညအခါ၌၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ ဘတ္တိ-ထမင်းကို၊ ဝဇေတွာ-ခူး၍၊ ဒိန္နော-ပေးသည်ရှိသော်၊ သာတော-ငတ်မွတ်သည်၊ အမှိတိ-ဖြစ်၏ဟူ၍၊ သဟသာ-အဆာတလျင်၊ အဘူဉ္စိတွာဝ-မစားမူ၍လျှင်၊ အညေယု ဒီဝသေသု-တပါးသောနေ့ရက်တို့၌၊ ဣမသ္မိံဂေဟေ-ဤအိမ်၌၊ ဘတ္တိ-ထမင်းကို၊ ဒေယ-ပေးကုန်လော့၊ သူပိ-ဟင်းကို၊ ဒေထ-ပေးကုန်လော့၊ ဗျဉ္ဇနံ-အမဲဟင်းကို၊ ဒေထ-ပေးကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ မဟာကောလောဟလံ-များစွာသောသူတို့၏၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်သော အသံသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။ အဇ္ဇ-ဟနေ၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော သူတို့သည်၊ နိသဒ္ဒါ-အသံတိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်၊ နိပ္ပဇ္ဇိံသု-အိပ်ကုန်၏၊ ဧကဿ-တယောက်တည်းသော၊ မယုမော-ငါ့ဘို့သာလျှင်၊ အာဟာရံ-ထမင်းကို၊ ဝဇယိံသု-ခူးကုန်၏။ တေ-ဤသို့ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ကိံနုခေါ-အဘယ်သို့သောအကြောင်းရှိသနည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏။ အဝသေသာ-အကျွန်ုပ်မှ ကြွင်းကုန်သော လူတို့သည်၊ ဘူဉ္စိံသု-စားကုန်ပြီလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ တာဟ-ချစ်သား၊ နဘူဉ္စိံသု-မစားကုန်ပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ သာမိ-အရှင်၊ ကာရဏာ-အကြောင်းကား၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏။ ဣမသ္မိံဂေဟေ-ဤအိမ်၌၊ ဥပေါသထဒီဝသေ-ဥပုသ်နေ့၌၊ သာယမာသံ-ညစာထမင်းကို၊ နဘူဉ္ဇန္တိ-မစားကုန်၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော လူတို့သည်၊ ဥပေါသထိကာ-ဥပုသ်ဆောက်တည်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ အန္တမသော-ယုတ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်၊ ထနပယိနောပိ-နှိုစိုလည်းဖြစ်ကုန်သော ဒါရကေ-သူငယ်တို့ကို၊ မုခံဝိက္ခာလေတွာ-ခံတွင်းလုပ်ဆေးစေ၍၊ စတုမဓုရံ-စတုမဓုအရသာကို၊ မုခေခံတွင်း၌၊ ပက္ခိပါပေတွာ-ထည့်စေ၍၊ မဟာသေဠိ-သူဌေးကြီးသည်၊ ဥပေါသထိကေ-ဥပုသ် ဆောက်တည်စေသည်တို့ကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏။ ဂန္ဓတေလပဒီပေ-နံသာဆီမီးတို့ကို၊ ဇာယေန္တေ-ညှိပြီးသည်ရှိသော်၊ ခုဒ္ဒကမဟလ္လကဒါရကာ-အငယ်အကြီး ဖြစ်ကုန်သော သူငယ်တို့သည်၊ သယနဂတာ-အိပ်ရာသို့ရောက်ကုန်သည် ရှိသော်၊ ဒုတ္တိံသကာရံ-ဒုတ္တိံသကာရကမ္ပဋ္ဌာန်းကို၊ သဗ္ဗာယန္တိ-ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်

ကုန်၏။ တုယံပန-သင်အားကား၊ ဥပေါသထဒိဝသဘာဝံ-ဥပုသ်နေ့၏အဖြစ်ကို၊ ကထေတုံ ပြောခြင်းငှာ၊ သတိ-အောက်မေ့မိခြင်းကို၊ နကရိမ္မာ-မပြုမိကုန်၊ တဿ-ထိုကြောင့်၊ ဟဝေဝ-သင်၏သာလျှင်၊ ဘတ္တံ-စားဘို့ထမင်းကို၊ ပက္ကံ-ချက်အပ်၏၊ နံ-ထိုထမင်းကို၊ ဘုဉ္ဇဿ-စားလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣဒါနိ-ဤ၊ ဥပေါသထိကေန-ဥပုသ်သုံးခြင်းဖြင့်၊ ဘဝိတုံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ သစေဝန္တတိ-အကယ်၍ အပ်ပါသည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ-ငါသည်လည်း၊ ဘယေယံ-ဥပုသ်စောင့်ဘော် ဖြစ်ချင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ ဣဒံ-ဤအကြောင်းကို၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ ဇာနာတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ နံ-ထိုသူဌေးကို၊ ပုစ္ဆထ-မေးကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊ တေထိလူတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-၍၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးကို၊ ပုစ္ဆိ-သု-မေးကုန်၏၊ သော-ထိုရှင်သူဌေးသည်၊ ဝေအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣဒါနိပန-ယခုအခါ၌ကား၊ အဘူဉ္ဇတော-မစားမူ၍၊ မုခံ-ခံတွင်းကို၊ ဝိက္ခာလေတော-ဆေး၍၊ ဥပေါသထဂ်ါနိ-ဥပုသ်အင်္ဂါရှစ်ပါးတို့ကို၊ အဓိဋ္ဌဟန္တော-ဆောက်တည်သည်ရှိသော်၊ ဥပဗ္ဗု-ထက်ဝက်သော၊ ဥပေါသထကမ္ပ-ဥပုသ်ကံကို၊ လဘိဿဘိ-ရလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏၊ ဣတရော-သူရင်းငှား ယောက်ျားသည်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ တထာ-ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးဆိုတိုင်း၊ အကာသိ - ပြု၏၊ သကလဒိဝသံ-တနေ့ပတ်လုံး၊ ကမ္ပံ-အမှုကို၊ ကတော-လုပ်ဆောင်ပြီး၍၊ ဆာတဿ-မွတ်သိပ်ခြင်းရှိသော၊ အဿ-ထိုသူရင်းငှား၏၊ သရိရေ-ကိုယ်၌၊ ဝါတာ-လေတို့သည်၊ ကပ္ပိ-သု-ထကုန်၏၊ သော-ထိုအစားသည်၊ ယောတ္တံ-ကြိုးကို၊ ဗန္ဓိတော-ဖွဲ့၍၊ ယောတ္တကောဋိယံ-ကြိုးအစွန်း၌၊ ဂဟေတော-ဆွဲငင်၍၊ ပရိဝတ္တတိ-လူးလည်း၏၊ သေဋ္ဌိ-သူဌေးသည်၊ တံပဝတ္တိ-ထိုအကြောင်းကို၊ သုတော-ကြား၍၊ ဥက္ကာဟိ-မီးရှူးမီးစည်းတို့ကို၊ ဓာရိယမာနာဟိ-ညှိထွန်းစေခြင်းတို့ဖြင့်၊ စတုမရရံ-စတုမရကို၊ ဂါဟာပေတော-ယူစေ၍၊ တဿ-ထိုသူရင်းငှား၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ တာတ-ချစ်သား၊ ကိ-အဘယ်သို့ရှိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ မေ-ငါ့အား၊ ဝါတာ-လေတို့သည်၊ ကပ္ပိတာ-နှိပ်စက်အပ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့ ဆိုတပြီးကား၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဣဒံဘေသဇ္ဇံ-ဤစတုမရဆေးကို၊ ခါဒါဟိ-စားလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-အရှင်သူဌေး၊ တုမပ္ပိ-အရှင်တို့သည်လည်း၊ ခါဒထ-စားကုန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ အဖာသုကံ-

မချမ်းသာခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တံ-သင်သည်၊ ခါဒါဟိ-စားလော့၊ ဣတိ-
 ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-ရှင်သူဌေး၊ ဥပေါသထကမ္ပ-ဥပုသ်သုံးဆောင်သော အမှု
 ကို၊ ကရောန္တော-ပြုသော၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ သကလံ-တနေ့လုံးဆောက်
 တည်ခြင်းကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ ဥပနုကမ္ပပိ-ထက်ဝက်
 သော ဥပုသ်ကံသည်လည်း၊ မေ-ငါ့အား၊ ဝိကလံ-ချွတ်ခြင်းသည်၊ မာ
 အဟောသိ-မဖြစ်ပါစေလင့်၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ နတ္ထိ-အလိုမရှိပါ၊ တာတ-
 ချစ်သား၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရိ-မပြုလင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝုစ္ဆမာနောပိ-ဆိုပါ
 သော်လည်း၊ အနိစ္စိတော-မူ၍၊ အရုဏေ-အရုဏ်သည်၊ ဥဋ္ဌဟန္တေ-တက်သည်
 ရှိသော်၊ မိလာဘမာလာဝိယ-ညှိုးသောပန်းကဲ့သို့၊ ကာလံကတော-သေခြင်း
 ကိုပြု၍၊ ဝသ္မိံ-နိဂြောဓရေက္ခေ-တိပညောင်ပင်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ထို
 ကြောင့်၊ ဣမမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ ကထေတော-ပြောဆို၍၊ သောသေဋ္ဌိ-
 ထိုအနာထပိဏ်သူဌေးသည်၊ ဗုဒ္ဓမာမကော-ဘုရားကို မရက်မစက် မြတ်နိုး
 ၏၊ ဓမ္မမာမကော-တရားကို မရက်မစက် မြတ်နိုး၏၊ သံဃမာမကော-သံဃာ
 ကို မရက်မစက် မြတ်နိုး၏၊ တံ-ထို အနာထပိဏ်သူဌေးကို၊ နိဿယ-မှီ၍၊
 ကတဿ-ပြုအပ်သော၊ ဥပနုပေါသထကမ္ပဿ-ထက်ဝက်သော ဥပုသ်ကံ၏၊
 နိဿန္တေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဣမာသမ္ပတ္တိယော-ဤစည်းစိမ်ချမ်းသာတို့ကို၊
 မယာ-ငါသည်၊ လဒ္ဒါ-ရအပ်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓေ-ကိုဝစနံ-
 ဘုရားဟူသောစကားကို၊ သုတောဝ-ကြား၍လျှင်၊ ပဉ္စသတတာပသာ-ငါး
 ရာကုန်သော ရသေ့တို့သည်၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဒေဝတာယ-နတ်အား၊ အဉ္စလိ-
 လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယု-ချီ၍၊ ဗုဒ္ဓေ-ကို ဟူ၍၊ ဝဒေသိ-ဆိုပါလော့၊ ဗုဒ္ဓေ-ကို
 ဟူ၍၊ ဝဒေသိ-လော့၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊ ဗုဒ္ဓေ-ကို ဘုရားဟူ
 ၍၊ ဝဒါမိ-ဆို၏၊ ဗုဒ္ဓေ-ကို ဟူ၍၊ ဝဒါမိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ဝဋ္ဋိ
 ဇာနာပေတော-သိစေ၍၊ ခေါ်-စင်စစ်၊ လောကသ္မိံ-လောက၌၊ ဘောသော
 သောပိ-ဤဘုရားဟူသောအသံကိုမျှလည်း၊ ဒုလ္လဘော-ရခဲလှ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဆိုလျက်၊ ဥဒါနံ-ငမ်းမြောက်ငမ်းသာကျူးရင့်ခြင်းကို၊ ဥဒါနေတော-ကျူးရင့်
 ၍၊ ဒေဝတေ-အရှင်နတ်မင်း၊ အနေကေသု-ကပါးမက များကုန်သော၊ ကပ္ပ
 သတသဟဿေသု-ကမ္ဘာတသိန်းတို့ပတ်လုံး၊ သဒ္ဓံ-ဘုရားဟူသော အသံကို၊
 အသုတပဋ္ဌံ-ရှေး၌ ကြားစားပါ၊ တယာ - ရှင်နတ်မင်းသည်၊ နော-
 ငါတို့အား၊ သုဏင်္ဂိတံ-ကြားနာစေအပ်သည်၊ အပ္ပိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဣတိအာဟံ

သု-ဤသို့ဆိုကုန်၏။ အထ-ထိုနောင်မှ၊ အန္တေဝါသီနော-တပည့်ရသေ့တို့သည်၊ အာစရိယံ-ဆရာရသေ့ကို၊ တေ-ဤစကားကို၊ အဝေါစုံ-လျှောက်ကုန်၏။ တေနဟိ-ထိုကြောင့်လျှင်၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရားအထံသို့၊ ဂစ္ဆာမသွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ တာတာ-ချစ်သား ရသေ့ငယ်တို့၊ တယောသေဌိနော-သူဌေးသုံးဦးတို့သည်၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ဗဟုပကာရာ-မျှားသော ကျေးဇူးရှိကုန်၏။ သေ-နက်ဖြန်၊ တေသံ-ထိုသူဌေးတို့၏၊ နိဝေသနေ-အိမ်၌၊ ဘိက္ခံ-ကို၊ ဂဏှိတော-၍၊ တေသံပိ-ထိုသူဌေးတို့အားလည်း၊ အာစိက္ခိတော-ပန်ကြားခဲ့၍၊ ဂမိဿာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဟာတာ-ချစ်သားတို့၊ အဓိဝါသေသ-သည်းခံကုန်ဦးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလျက်၊ တေ-ထိုရသေ့တို့ကို၊ အဓိဝါသယိံသု - သည်းခံစေကုန်၏။ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ သေဌိနော-သူဌေးတို့သည်၊ ယာဂုဘတ္တံ-ယာဂုဆွမ်းကို၊ သမ္မာဒေတော-ပြည့်စုံစေ၍၊ အာသနာနိ-တို့ကို၊ ပညာပေတော-ခင်းစေ၍၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ နော-ငါတို့အား၊ အယျာနံ-အရှင်ကောင်းတို့၏၊ အာဂမနဒိဝသောတိ-လာအံ့သောနေ့တည်းဟု၊ ဥ တော-၍၊ ပစ္စုဂ္ဂမနံ-ခရီးဦးကြိုဆိုခြင်းကို၊ ကတော-ပြု၍၊ တေ-ထိုရသေ့တို့ကို၊ အာဒါယ-ပင့်ခေါ်၍၊ နိဝေသနံ-အိမ်သို့၊ ဂစ္ဆာ-သွား၍၊ နိသီဒါပေတော-နေစေ၍၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ အဒံသုလ္လကုန်၏။ တေ-ထိုရသေ့တို့သည်၊ ကတဘတ္တကိစ္စာ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးခြင်းကိစ္စပြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ မဟာသေဌိနော-သူဌေးကြီးတို့ကို၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဂမိဿာမာတိ-သွားကုန်အံ့ဟူ၍၊ ဝဒိံသု-ဆိုကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ တုမေဟိ-အရှင်ဘုရားတို့သည်၊ စတ္တာရော ဝဿိကေ မာသေ-မိုး လေးလတို့ပတ်လုံး၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ဂဟိတပဋိညာနနု-ယူအပ်သော ဝန်ခံခြင်းရှိသည် မဟုတ်ကြကုန်လော့၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆထ-ကြကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ လောကေ-လူသုံးပါး၌၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဘုရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ ဓမ္မော-တရားသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ သံဃော-သံဃာသည်၊ ဥပ္ပန္နောကိရ-ဖြစ်သတတ်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂမိဿာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုကုန်၏။ တဿ သတ္ထုနော-ထိုဘုရားသခင်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ တုမှာကညေဝ-အရှင်ဘုရားတို့သည်သာလျှင်၊ ဂန္တု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇကိကိံ ပန-အပ်လေသလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏။ အာဝုသော-တကာသူဌေးတို့၊

အညေသံပိ-တပါးသောသူတို့၏ သွားခြင်းကိုလည်း၊ အဝါရိတံ-မမြစ်အပ်၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ တေနဟိ - ထိုသို့တပြီးကား၊
 အာဂမေထ-ငုံပါကုန်ဦးလော့၊ မယံပိ-ငါတို့သည်လည်း၊ ပရိသဇ္ဇံ-အမှုကြီး
 ငယ်ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ဂစ္ဆာမ-လိုက်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုကုန်သည်ရှိ
 သော်၊ တုမေသု-သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ပရိသဇ္ဇံ-အမှုကြီးငယ်ကို၊ ကရောန္တေ
 သု-ပြုကုန်ကြသည်ရှိသော်၊ အမှောက်-ငါတို့အား၊ ပပဉ္စော-ကြာမြင့်သည်၊
 ဟောတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ပုရတော-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဂစ္ဆာမ-သွား
 ကုန်အံ့၊ တုမေသု-သင်ဒါယကာတို့သည်၊ ပစ္စာ-နောက်မှ၊ အာဂစ္ဆေယျာထ -
 လိုက်ခဲ့ကြကုန်လော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မှာထားခဲ့၍၊ တေ-ထိုရသေ့တို့သည်၊
 ပုရေတရံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဒိသ္မာဝ-
 မြင်၍လျှင်၊ အဘိတ္တဝိတော-ချီးမွမ်း၍၊ ဝနိတော-၍၊ ကေမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်
 ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသိဒ္ဓိံ သု-နေကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နေသံ-ထိုရသေ့
 တို့အား၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ အနုပုဗ္ဗိကထံ-အစဉ်သော တရားစကား
 ကို၊ ကထေတော-ဟော၍၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ-သိစေတော်မူ၏၊
 ဒေသနာပရိယောသာနေ-ဒေသနာ၏အဆုံး၌၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်
 ကုန်သော၊ တာပသာ-ရသေ့တို့သည်၊ ပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်၊ သဟ-
 တကွ၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊
 ယာစိတော-တောင်းပန်၍၊ ထေဘိက္ခဝေါတိ-ထေဘိက္ခဝေါဟူ၍၊ ဝစနသမ
 နန္တရံ-ဆိုတော်မူသောစကား၏ အခြားမဲ့၌၊ ဣဒ္ဓိမယပတ္တစီဝရဓရာ-တန်းခိုး
 ဖြင့် ပြီးသော သပိတ်သင်္ကန်းကို ဆောင်ကုန်လျက်၊ ဧဟိဘိက္ခု-လာလှည့်
 ဟူ၍ ခေါ်တော်မူသဖြင့် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အဟောသံ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တေပိခေါ ကယောသေဋ္ဌိနော-ထိုသုံးယောက်သော သူဌေးတို့
 သည်လည်း၊ ပဉ္စဟိ ပဉ္စဟိသကဋေဟိ-ငါးရာငါးရာကုန်သော လှည်းတို့ဖြင့်၊
 ဝတ္ထုစွာဒန သပ္ပိဓရာဇာဏိတာဒိနိ-အဝတ်ပုဆိုး ထောပတ် ပျား တင်လဲ အစ
 ရှိကုန်သော၊ ဒါနူပကရဏာနိ-ဒါနအဆောက်အဦတို့ကို၊ အာဒါယ-ဆောင်
 ယူခဲ့၍၊ သာဝတ္ထိံ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်
 ကို၊ ဝနိတော-ရှိခိုး၍၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတော-နာ၍၊ ဂါထာ ပရိ
 ယောသာနေ-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ သောတာပတ္တိပလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊
 ပတိဋ္ဌာယ - တည်၍၊ အနုမာသမတ္တံပိ - လန့် အတိုင်းအရှည် ကာလ ပတ်

လုံးလည်း၊ ဒါနံ-ကို၊ ဒဒမာနာ-ပေးလှူကုန်လျက်၊ သတ္ထုသန္တိကေ-ဘုရား
အထံတော်၌၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ ကောသမ္ဘိ-ကောသမ္ဘိပြည်သို့၊ အာဂမနတ္ထာ
ယ-ကြွတော်မူလာစေခြင်းငှာ၊ သတ္ထာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ယာစိတွာ-တောင်း
ပန်၍၊ သတ္ထာရာစ-ဘုရားသခင်သည်လည်း၊ ပဋိညံ-ဝန်ခံခြင်းကို၊ ဒဒန္တန-
ပေးတော်မူသဖြင့်၊ ခေါ-စင်စစ်၊ ဂဟပတိယော-သူဌေးတို့၊ သုညာဂါရေ-
ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်၌၊ တထာဂတာ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အဘိရမန္တိ-မွေ့
လျော်ကုန်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊
အညာတံ-သိပါပြီ၊ အမေဟိစ-ငါတို့သည်လည်း၊ ပဟိတသာသနေန-စေ
အပ်သော သတင်းစကားဖြင့်၊ အာဂန္တု-ကြွလာတော်မူခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်
ပါ၏၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့လျှောက်၍၊ ကောသမ္ဘိ-ကောသမ္ဘိပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-
သွား၍၊ ယောသကသေဌိ-ယောသကသူဌေးသည်၊ ယောသိတာရာမံ-ယော
သိတာရုံဟုဆိုအပ်သောကျောင်းတော်ကို ကုက္ကုဋ္ဌယေဌိ-ကုက္ကုဋ္ဌသူဌေးသည်၊
ကုက္ကုဋ္ဌာရာမံ - ကုက္ကုဋ္ဌာရုံဟုဆိုအပ်သော ကျောင်းတော်ကို၊ ပါဝါရိယ
သေဌိ-ပါဝါရိယသူဌေးသည်၊ ပါဝါရိယာရာမံ-ပါဝါရိယာရုံဟုဆိုအပ်သော
ကျောင်းတော်ကို၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယောမဟာဝိဟာရေ-သုံးခုသောကျောင်း
တော်ကြီးတို့ကို၊ ကာရေတွာ-ဆောက်လုပ်စေ၍၊ သတ္ထု - ဘုရားသဗ္ဗညု
အား၊ အာဂမနတ္ထာယ-ကြွလာစေခြင်းငှာ၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပဟိ
ဏိံ-သု-စေလွှတ်ကုန်၏၊ သတ္ထာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊
သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ တတ္ထ-ထိုကောသမ္ဘိပြည်သို့၊
အာဂမာသိ-ကြွတော်မူ၏၊ တေ-ထိုသူဌေးတို့သည်၊ ဗစ္စုဂ္ဂန္ဓာ-ခရီးဦး ကြိုဆို
၍၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားရှင်ကို၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းတော်သို့၊ ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊
ဝါရေန ဝါရေန-အလှည့်အလှည့်ဖြင့်၊ ပဋိဇဂ္ဂန္တိ-လုပ်ကျွေးကုန်၏၊ သတ္ထာ-
လူနတ်တို့၏ ဆရာဘုရားသည်၊ ဒေဝသိကံ-တရက်စို၊ ကေသ္မိံ ဝိဟာရေ-
တကျောင်းတကျောင်း၌၊ ဝသတိ-သီတင်းသုံးတော်မူ၏၊ ယဿ-အကြင်
သူဌေး၏၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌။ ။ (ဝိဟာရေကားယဉ်သည်) ။ ။ ဘုတ္တော
နေတော်မူသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ တဿေဝ-ထိုသူဌေး၏သာလျှင်၊ သရ
ဇ္ဇါရေ-အိမ်တံခါး၌၊ ပိဏ္ဏာသ-ဆွမ်းအလှူငှာ၊ စရတိ-ကြွတော်မူ၏၊ တေသံ
ပန တိဏ္ဏံသေဌိနံ-ထိုသူဌေးသုံးယောက်တို့၏၊ ဥပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေး
ဖြစ်သော၊ သုမနောနာမ-သုမနအမည်ရှိသော၊ မာလာကာရေ-ပန်းသည်

သည်။ အဟောသိ-ဖြစ်၏။ သော-ထိုသူမနသည်။ တေသေဌိနော-ထိုသူဌေး
 တို့ကို၊ ဝေဒအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ အဟံ-ကျွန်တော်သည်။ တုမ္မာကံ-ရှင်သူဌေး
 တို့အား၊ ဒီသရတ္တံ-ကြာမြင့်စွာသော အခါပတ်လုံး၊ ဥပကာရကော-ပြုအပ်
 သောကျေးဇူးရှိ၏။ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ ဘောဇေတုကာမော-ဆွမ်း
 ကျွေးလိုသည်။ အမှိ-ဖြစ်၏။ ယေပိ-အကျွန်ုပ်အားလည်း၊ ကေဒိသံ-တရက်
 ကို၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဒေထ-ပေးပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်
 ၏။ ဟေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ သွေ-နက်ဖြန်၊ ဘောဇေဟိ-ဆွမ်းကျွေးလေ
 လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်သည်ရှိသော်၊ သာမိ-ရှင်သူဌေးတို့၊ သာဓု-ကောင်း
 စွာ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ သော-ထိုသူမနပန်းသည်သည်။ သတ္တာရံ-ဘုရား
 သခင်ကို၊ နိမန္တော-ဘိတ်၍၊ သက္ကာရံ-လူဘွဲ့ပင်တ္ထုကို၊ ပဋိယာဓဒသိ-
 စီရင်စေ၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ရာဇာ-ဥတေနမင်းသည်၊ သာမာဝတိယာ-
 သာမာဝတီမည်သော ရှင်မိဖုရားအား၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်းနေတိုင်း၊ ယုဗ္ဗမူလ
 အဋ္ဌကဟာပဏေ-ပန်းဘိုးငွေ ရှစ်ကျပ်တို့ကို၊ ဒေဝီ-ပေး၏။ တဿာ-ထို
 မိဖုရားကြီးအား၊ ခုဇ္ဈတ္တရာနာမ-ခုဇ္ဈတ္တရာအမည်ရှိသော၊ ဒါသိ ကျွန်မသည်၊
 သုမနမာလာကာရဿ-သုမနအမည်ရှိ ပန်းသည်၏။ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-
 သွား၍၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို၊ ဂဏှတိ-ဝယ်ယူ၏။ တဒါ-ထိုအခါ၌၊
 တသ္မိံဒိဝသေ-ထိုနေ့၌၊ အာဂတံ-ပန်းဝယ်ဆောက်လာသော၊ နံ-ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ
 ကျွန်မကို၊ မာလာကာရော-ပန်းသည်သုမနသည်၊ အာဟ-ဆို၏။ မယာ-
 ငါသည်။ သတ္တာရံ-ဘုရားကို၊ နိမန္တိတော-ဆွမ်းဘိတ်အပ်၏။ အဇ္ဇ-ယနေ၊
 ပုပ္ဖဟိ-ပန်းတို့ဖြင့်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ ပုဗ္ဗိယာမိ-အံ့၊ တံ-သင်နှမ
 သည်၊ တာဓ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ကိဋ္ဌ-ငဲ့နေဦးလော့၊ ပရိဝေသနာယ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေး
 ရာ၌၊ သဟာယိကာ - အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ ဓမ္မ-တရားကို၊
 ဘုတ္တာ-နာ၍၊ အဝသေသာနိ-ပူဇော်ရာမှကြွင်းကုန်သော၊ ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို၊
 ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂမိဿသိ-သွားရလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ သာ-ထိုခုဇ္ဈတ္တ
 ရာသည်၊ သာဓုတိ-ကောင်းပြီဟု၊ အဓိဝါသေသိ-သည်းခံ၍နေလင့်၏။ သု
 မနာ-သုမနပန်းသည်သည်၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ-ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံဃံ-
 ရဟန်းသံဃာကို၊ ပရိဝိသိတွာ-ဆွမ်းလုပ်ကျွေး၍၊ အနုမောဒန ကရုဏတ္တာ
 ယ-ဆွမ်းအကျိုးကို ဟောစေခြင်းငှာ၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ အဂ္ဂဟေသိ-လှမ်း
 ယူ၏။ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ အနုမောဒန ဓမ္မဒေသနံ-ဝမ်းမြောက် စေ

ခြင်းငှာ တရားဟောခြင်းကို၊ အာရဘိ-အားထုတ်တော်မူ၏၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ-
 ခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ သတ္ထု-ဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားတော်ကို၊ သုဏန္တိယော-
 နာစဉ်ပင်လျှင်၊ သောဟာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ဝတိဋ္ဌဟိ-တည်
 ၏၊ သာ-ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ အညေသုဒိဝသေသု-တပါးသောနေတို့၌၊ စတ္တာ
 ရောကဟာပဏေ-လေးအသပြာတို့ကို၊ အတ္တနောဘာဂံ-မိမိ အစု အဘို့ကို၊
 ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ စတူဟိ-လေးအသပြာတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို ဂဟေတွာ-
 ဝယ်၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ၌၊ အဋ္ဌဟိပိ-ရှစ်အသပြာတို့ဖြင့်
 လည်း၊ ပုပ္ဖါနိ-ပန်းတို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂတာ-သွား၏၊ အထ-ထို
 အခါ၌၊ နံ-ထိုကျွန်မ ခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ သာမာဝတီ-သာမာဝဟိ မည်သော
 မိဖုရားကြီးသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အမ္မ-အမယ်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ အမှာကံ-
 ငါတို့အား၊ ရညာ-မင်းကြီးသည်၊ ဒွိဂုဏံ-နှစ်ဆဖြစ်သော၊ ပုပ္ဖမူလံ-ပန်း
 ဘိုးငွေကို၊ ဒိန္နကံ နုခေါ-ပေးအပ်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အယျေ-
 အရှင်မ၊ နောဒိန္နံ-ပေးသည်မဟုတ်၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ အထ-ထိုသို့
 မပေးဘဲလျက်၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊ ပုပ္ဖာနိ-ပန်းတို့သည်၊ ဗဟူနိ-
 များလေကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အညေသု ဒိဝသေသု-တပါး
 သောနေတို့၌၊ အဟံ-ကျွန်မသည်၊ စတ္တာရောကဟာပဏေ-ငွေလေးကျပ်
 တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ စတူဟိ-လေးကျပ်ငွေတို့ဖြင့်၊ ပုပ္ဖာနိ-ပန်းတို့ကို၊
 အာဟရာမိ-ဆောင်ယူ၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ကသ္မာ-အဘယ့်ကြောင့်၊
 အဇ္ဇ-ယနေ၊ နဂဏိံ-မယူသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဇာ-မြတ်
 စွာဘုရား၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတွာ-နာ၍၊ ဓမ္မဿ-တရားတော်
 ကို၊ အခိဂတတ္တာ-ရသောကြောင့်၊ နဂဏိံ-ယူခြင်းငှာ အလိုမရှိပြီ၊ ဣတိ-
 ဤသို့တင်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ ဟရေဒုဋ္ဌဒါသိ-ဟယ်
 ကျွန်မယုတ်၊ ဧဉ္ဇကံကာလံ-ဤမျှကာလတိုင်တိုင်၊ ကယာ-သင်သည်၊ ဂဟိတ
 ကဟာပဏေ-ယူသောအသပြာငွေတို့ကို၊ မေ-ငါ့အား၊ ဒေဟိတိ-ပေးလော့
 ဟု၊ အတဇ္ဇေတွာ-မခြိမ်းချောက်မူ၍၊ အပ္ပ-အမယ်၊ ဝာယာ-သင်အမိသည်၊
 ပိဝိတံ-သောက်အပ်သော၊ အမတံ-အမြိုက်အရသာကို၊ အမေဟိပိ-ငါတို့ကို
 လည်း၊ ပါယေဟိ-တိုက်ကျွေးပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသော်၊ တေန
 ဟိ-ထိုသို့ သောက်လိုတပြီးကား၊ ငါ-ငါ့ကို၊ နာယေဟိ-ရေချိုးပါစေလော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သောဋ္ဌသဟိ ဂန္ဓောဒက ဃဋ္ဌေဟိ-တဆဲ၊

ခြောက်လုံးသော နိဿယရေတို့ဖြင့်၊ နှာပေတွာ-ရေချိုးစေ၍၊ ဒွေမဋ္ဌသာဓု
 ကော-ပြေပြစ်သော ပုဆိုးနှစ်ထည်တို့ကို၊ ဒါပေသိ-ပေးစေ၏။ သာ-ထိုခုဇ္ဈတ္တ
 ရာသည်၊ ကေ-တသည်ကို၊ နိဝါသေတွာ-ဝတ်၍၊ ကေ-တသည်ကို၊ ပါရု
 ပေတွာ-ရုံ၍၊ အာသနံ-နေရာကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ ကေဗီဇနိံ-
 ဥဒေါင်းမြီးယပ်တခုကို၊ အာဟရာပေတွာ-ဆောင်စေ၍၊ အာသနေ-နေရာ၌၊
 နိသိဒိတွာ-နေ၍၊ စိတြဗီဇနိံ-ဆန်းကြယ်သော သားမြီးယပ်ကို၊ အာဒါယ-
 ကိုင်စွဲ၍၊ ပဉ္စမာတုဂါမသကာနိ-ငါးရာသောနန်းတွင်းသို့ကို၊ အာမန္တေတွာ-
 ခေါ်၍၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေသိတ နိယာမေနေဝ-ဟောတော်
 မူသော နည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေသိ-ဟော၏။ တဿာ-
 ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတွာ-နာ၍၊ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံ
 သောမိန်းမတို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌ
 ဟိံ-သု-ဟည်ကုန်၏။ သဗ္ဗာပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာ-ထိုငါးရာ
 သော မောင်းမတို့သည်၊ ခုဇ္ဈတ္တရံ-ခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ အမ္မ-အမိ၊
 အဇ္ဇတော ပဋ္ဌာယ-ယနေမှစ၍၊ တံ-အမယ်သည်၊ ကိလိဋ္ဌကမ္မံ-ညစ်နွမ်းခြင်း
 ရှိသော အစေအပါးအမှုကို၊ မာကရိ-မပြုလင့်၊ အမှာကံ-အကျွန်ုပ်တို့၏၊
 မာတုဋ္ဌာနေစ-အမိအရာ၌လည်းကောင်း၊ အာစရိယဋ္ဌာနေစ-ဆရာအရာ၌
 လည်းကောင်း၊ ဌတွာ-တည်၍၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂန္တာ-
 ၍၊ သတ္တာရာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဒေသိတံ-ဟောအပ်သော၊ ဓမ္မ-တရားတော်
 ကို၊ သုတွာ-နာခဲ့၍၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ကထေဟိ-ဟောပြောစေချင်၏။
 ဣတိဝေဒိံ-သု-ဤသို့ဆိုကုန်၏။ သာ-ထိုခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ တထာ-ထိုမိန်းမတို့
 ထိုတိုင်း၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ အာပရဘာဂေ-နောက်အဘို့၌၊ တိပိဋကဓရာ-
 ပိဋကသုံးပုံကို ဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၊ ဇာကာ-ဖြစ်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-
 ဟိုခုဇ္ဈတ္တရာကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ပမ-ငါ၏။ သာဝိ
 ကာနံ-တပည့်မဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသိကာနံ-ဥပါသိကာမအပေါင်းတို့တွင်၊
 ဗဟုဿုတာနံ-များသောအကြားအမြင်ရှိကုန်သော၊ ဓမ္မကထိကာနံ-တရား
 ဟော ဖြစ်ကုန်သော တပည့် ဒါယိကာမတို့ထက်၊ ယဒိဒံ ယာသော ခုဇ္ဈတ္တ
 ရာ-အကြင် ခုဇ္ဈတ္တရာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏။ ကေံသော ခုဇ္ဈတ္တရာ-ထိုခုဇ္ဈတ္တရာ
 သည်၊ အဂ္ဂံ အဂ္ဂါ-မြတ်၏။ ဣဟိ-ဤသို့၊ တေဒဂ္ဂေ-တေဒဂ်အရာ၌၊ ထပေ
 သိ-ထားတော်မူ၏။ တာပိခေါ ပဉ္စသကာ ဣတ္ထိယော-ထိုငါးရာသော သော

တာပန် မိန်းမတို့သည်လည်း၊ တံ-ထိုခဏ္ဍတ္တရာကို၊ ဧဝံ-သို့၊ အာဟံသု-ပြော
ဆိုကုန်၏၊ အမ္မ-အမိ၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဠကမာ-ဖူးမြင် လိုပါ
ကုန်သည်၊ အမှာ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တံ-ထိုဘုရားသခင်ကို၊ ဒဿဟိ-ပြပါလော့၊
တံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂန္ဓမာလာဒီဟိ-နံသာပန်း စသည်တို့ဖြင့်၊ ပူဇေဿာ
မ-ပူဇော်ပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ အယျေ-ရှင်မတို့၊ ရာဇကုလံနာမ-
မင်းအိမ်မည်သည်ကား၊ ဘာရိယံ-ငန်လေးသော အမှုရှိ၏၊ တုမေ-အရှင်မတို့
ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်၍၊ ဗဟိ-အပသို့၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်
ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အမ္မ-အမိ၊ နော-ကျွန်မတို့အား၊ မာနာသေဟိ-
ဘုရားကို ဖူးမြင်ရခြင်းမှမဖျက်ဆီးပါလင့်၊ အမှာကံ-ကျွန်မတို့အား၊ သတ္ထာရံ-
ဘုရားသခင်ကို၊ ဒဿထ-ပြပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ တေနဟိ-ထို
သို့ဆိုတပြီးကား၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊ ဝသနဂဗ္ဘာနံ-နေသောတိုက်ခန်းတို့၏၊
ဘိတ္တိသု-နံရံတို့၌၊ ယတ္တကေန-အကြင်အမှုဖြင့်၊ ဩလောကေတု-ဖူးမြင်ခြင်း
ငှာ သက္ကာ-တတ်ကောင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တတ္တကံ-ထိုမျှလောက်သော
အရပ်ကို၊ ဆိဒ္ဓ္ဓကတွာ-ပြုတင်းဖောက်၍၊ ဂန္ဓမာလံ-ပန်းနံသာကို၊ အာဟရာ
ပေတွာဝ-ဆောင်စေ၍လျှင်၊ တိဏ္ဍိသေဠိနံ-သူဌေးသုံးယောက်တို့၏၊ သရ
ဒ္ဓါရံ-အိမ်တံခါးသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ကြွတော်မူသော၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊
တေသု တေသု ဌာနေသု-ထိုထိုအရပ်တို့၌၊ ဌတွာ-ရပ်၍၊ ဩလောကေထ
စေ-ကြည့်၍ ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်လော့၊ ဟတ္ထေစ-လက်တို့ကိုလည်း၊ ပဿာ
ရေတွာ-ထိပ်ပေါ်၌ဖြန့်၍၊ ဝန္တထစေ-ရှိခိုးလည်းရှိခိုးကြကုန်လော့၊ ပူဇေ
ထစ-ပူဇော်လည်း ပူဇော်ကြကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တာ-ထိုနန်းတွင်း
သူတို့သည်၊ ဟထာ-ထိုခဏ္ဍတ္တရာဆိုတိုင်း၊ ကတွာ-ပြု၍၊ သတ္ထာရံ - ဘုရား
သခင်ကို၊ အာဂစ္ဆန္တု-ကျောင်းတော်မှ ကြွလာတော်မူစဉ်၎င်း၊ ဂစ္ဆန္တု-
ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွတော်မူစဉ်၎င်း၊ ဩလောကေတွာ - တစိမ့်စိမ့်ကြည့်
ကုန်လျက်၊ ဝန္တိ-သုစေဝ ရှိခိုးလည်း ရှိခိုးကြကုန်၏၊ ပူဇေသံစ-ပူဇော်လည်း
ပူဇော်ကြကုန်၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ မာဂဏ္ဍိယာ - မာဂဏ္ဍိသည်၊
အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပါသာဒ တလတော-နန်းပြာသာဒ်ကြမ်းပြင်မှ၊ နိက္ခမိတွာ-
ထွက်၍၊ စင်္ဂမမာနာ-စင်္ကြံသွားစဉ်၊ တာသံ-ထိုနန်းတွင်းသူတို့၏၊ ဝသနဌာ
နံ-နေရာအရပ်သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ ဂဗ္ဘေသု-တိုက်ခန်းတို့၌၊ ဆိဒ္ဓ္ဓံ-ပြုတင်း

ပေါက်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဣဒံ-ဤသို့ ဖောက်ခြင်းသည်၊ ကိ-အဘယ်
 အကြောင်းရှိသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေး၍၊ တဿာ-ထိုမာဂဏ္ဍီ၏၊
 သတ္တရိ-ဘုရားသခင်၌၊ အာသာတံဗဒ္ဓဘာဝံ-ရန်ငြိုးဖွဲ့သည်၏အဖြစ်ကို၊ အဇာ
 နန္ဒီဟိ-မသိကုန်သော၊ တာဟိ-ထိုမင်းသွီးတို့သည်၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်
 သည်၊ ဣမံနဂရံ-ဤကောသမ္ပိပြည်သို့၊ အာဂတော-ကြွတော်မူလာ၏၊ မယံ-
 ငါတို့သည်၊ ဧတ္ထ-ဤနန်းတော်၌၊ ဌက္ခာ-ရပ်၍၊ သတ္တာရိ-ဘုရားသခင်ကို၊
 ပဿာမစေဝ-ဖူးလည်းဖူးမြင်ကုန်၏၊ ပူဇေမာ-ပူဇော်လည်း၊ ပူဇော်ကုန်၏၊
 ဣတိဝုဓတ္တ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ သမဏော ဂေါတမော-ရဟန်းဂေါတမ
 သည်၊ ဣမံနဂရံ-ဤပြည်သို့၊ အာဂတောနာမ-ရောက်လာသည်ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ-
 ယခုအခါ၌၊ အဘာ ထိုရဟန်းဂေါတမအား၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုအပ်သော အမှုကို၊
 ဇာနိဿာမိ-သိရအံ့၊ ဣမာပိ-ဤမင်းသွီးတို့သည်လည်း၊ တဿ-ထိုရဟန်း
 ဂေါတမ၏၊ ဥပဋ္ဌာယိကာ-အလုပ်အကျွေး ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣမာသံပိ-ဤ
 သာမာဝတီအမှူးရှိသော ငါးရာသော မိန်းမတို့အားလည်း၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြုအပ်
 သောအမှုကို၊ ဇာနိဿာမိ-သိရအံ့၊ ဣတိစိန္တေတော-ဤသို့ကြံ၍၊ ဂန္ဓာ-၍၊
 ရဉ္စညာ-မင်းအား၊ အာရောဓေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်သော
 ပင်းကြီး၊ သာမာဝတီမိဿကာနံ-သာမာဝတီ၏အခြံအရံဖြစ်ကုန်သော မင်း
 သွီးတို့သည်၊ ဗဟိဒ္ဓါ-အပ၌ဖြစ်ကုန်သော ယောက်ျားကပါးကို၊ ပတ္ထနာ-
 တောင့်တခြင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ကတိပါဟေနေဝ-နှစ်ရက်သုံးရက်ဖြင့်သာ
 လျှင်၊ တေ-အရှင်မင်းကြီး၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ မာရိယန္တိ-သတ်ကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့ ကြားလျှောက်၏၊ ရာဇာ-ဥတေနမင်းကြီးသည်၊ ကာ-ထိုမင်းသွီး
 တို့သည်၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသောအမှုကို၊ နကဓိယန္တိ-မပြုကုန်လတ္တံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ နသဒ္ဓဟိ-မယုံကြည်၊ ပုနပျုနံ-အတန်တလဲလဲ၊ ဝုတ္တေပိ-တင်
 လျှောက်သော်လည်း၊ နသဒ္ဓဟိဓေ မယုံကြည်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ-ထို
 အခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဟိက္ခတ္တံ-သုံးကြိမ်၊ ဝုတ္တေပိ-ဆိုသော်လည်း၊
 အသဒ္ဓဟန္တိ-မယုံသော်၊ မေ-ငါ့အား၊ သဓဇနသဒ္ဓဟာဝိ - အကယ်၍ မယုံ
 ကြည်သည်ဖြစ်အံ့၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့၏၊ ဝသနဌာနံ-နေရာအရပ်သို့ ဂန္ဓာ-
 သွား၍၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဥပဓာရေဟိ-စူးစမ်းလော့၊ ဣတိ
 အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဂဗ္ဘေသု-တိုက်
 ခန်းတို့၌၊ ဆိဒ္ဓံ-အပေါက်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဣဒံ-ဤအပေါက်ကို၊ ကိ-

အဘယ်ကြောင့် ထားသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိက္ခာ - ဤသို့ မေးသောကြောင့်၊
 တသ္မိံ - ထိုအပေါက်ထားရာ၌၊ အတ္ထေ-အကြောင်းကို၊ အာရောစိတေ-ကြား
 လျှောက်သည်ရှိသော်၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့အား၊ အကုဇ္ဈိတော-အမျက်မထွက်
 မူ၍၊ ကိဉ္ဇိ-တစုံတခုသော စကားကို၊ အဝတောဝ-မဆိုမူ၍လျှင်၊ ဆိဒ္ဓါနိ-
 အပေါက်တို့ကို၊ ဝိဒဟာပေတွာ-ပိတ်စေ၍၊ သဗ္ဗဂဗ္ဘေသု - အလုံးစုံသော
 တိုက်ခန်းတို့၌၊ ဥဒ္ဓစ္ဆိဒ္ဓကဝါတပါနာနိ-မြင့်ရာ၌ဖောက်အပ်ကုန်သောလေသာ
 ပြုတင်းတို့ကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏၊ ဥဒ္ဓစ္ဆိဒ္ဓကဝါတပါနာနိ-အထက်၌ဖောက်
 အပ်ကုန်သော လေသာပြုတင်းတို့သည်၊ တသ္မိံ-ကာလေ-ထိုအခါ၌၊ ဥပ္ပန္နာ
 ကိရ-ဖြစ်ကုန်သတတ်၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့အား၊
 ကိဉ္ဇိ-တစုံတခုသောအမှုကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ အသက္ကုဏိတော-မတတ်နိုင်
 ၍၊ သမဏဿဂေါတမဿေဝ-ရဟန်း ဂေါတမအားသာလျှင်၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ပြု
 အပ်သောအမှုကို၊ ကရိဿာမိတိ-ပြုအံ့ဟူ၍၊ နာဂရာနံ-ပြည်သူပြည်သားတို့
 အား၊ လဉ္ဇံဒတွာ-တံစိုးပေး၍၊ အန္တောနဂရံ-ကောသမ္ပိ ပြည်တွင်းသို့၊ ပဝိ
 သိတွာ-ဝင်၍၊ ဝိစရန္တံ-ဆွမ်းခံသွားသော၊ သမဏံဂေါတမံ-ရဟန်းဂေါတမ
 ကို၊ ဒါသကမ္မကရပေ ခရိသေဟိ-ကျွန်အမှုလုပ်သောသူတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-ဘက္ခ၊
 အက္ခောသိတွာ-ဆဲရေး၍၊ ပရိဘာသိတွာ-ရေရွတ်ခြိမ်းမောင်း၍၊ ပလာပေ
 က-သွက်ပြေးစေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ လဉ္ဇံ-တံစိုးကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊
 (လဉ္ဇံဒတွာကား လိုက်သည်)၊ အာဏာပေသိ-စေခိုင်း၏၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကာ-
 မိစ္ဆာအယူရှိကုန်သော၊ တီသု ရတနေသု-ရတနာသုံးပါးတို့၌၊ အပ္ပသန္နာ-
 မကြည်ညိုကုန်သောသူတို့သည်၊ အန္တောနဂရံ-ပြည်တွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌံ-ဝင်တော်
 မူသော၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ အနုဗန္ဓိတွာ - အစဉ်အတိုင်း လိုက်၍၊
 စောရော-ခိုးသူသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဗာလော-မိုက်မဲသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊
 မုဠော-တွေဝေသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဩဠော-ကုလားအုဉ်သည်၊ အသိ-
 ဖြစ်၏၊ ဂေါဏော-နွားသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ ဂဒြဘော-မြဲသည်၊ အသိ-ဖြစ်
 ၍၊ နေရယံကော-ငရဲသူသတ္တဝါသည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ တိရစ္ဆာနဂတော-
 တိရစ္ဆာန်သည်၊ အသိ-ဖြစ်၏၊ တုယံ-သင်အား၊ သုဂ္ဂတိံ-ကောင်းသော
 အလားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တုယံ-သင်အား၊ ဒုဂ္ဂတိယေဝ-ဒုဂ္ဂတိ ဘဝကိုသာ
 လျှင်၊ ပါဠိကင်္ခါ-အလိုရှိအပ်၏၊ ဣတိခဝံ-ဤသို့၊ ဒသဟိအက္ခောသဝတ္ထု
 ဟိ-ဆယ်ပါးကုန်သော ဆဲရေးခြင်းအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ အက္ခောသန္တိ-ဆဲရေး

ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ-ရေရွတ်မောင်းမဲကုန်၏။ တံ-ထိုစကားကို။ သုတူ-
 ကြား၍။ အာယသ္မာအာနန္ဒော-အရှင်အာနန္ဒာသည်။ သတ္ထာရံ-ဘုရားသခင်
 ကို။ ဧတံ-ဤစကားကို။ အဝေါစ-လျှောက်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဣမေ
 နာဂရာ-ဤပြည်သူပြည်သားတို့သည်။ အမေ-ငါတို့ကို။ အက္ခောသန္တိ-ဆဲရေး
 ကုန်၏။ ပရိဘာသန္တိ - အဘန်တလဲလဲ ခြိမ်းခြောက်ကုန်၏။ ဣတော-ဤ
 ကောသမ္ပိပြည်မှ။ ညတ္ထ-တပါးသောအရပ်သို့။ ဂစ္ဆာမ-သွားကြပါကုန်
 အံ့။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ-ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကုဟိ-အဘယ်
 အရပ်သို့ သွားလေအံ့နည်း။ ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။
 အညံ-ကောသမ္ပိပြည်မှ တပါးသော။ နဂရံ-ပြည်သို့သွားလိုပါကုန်၏။ ဣတိ-
 ဤသို့လျှောက်၏။ အာနန္ဒ-ချစ်သားအာနန္ဒာ။ တတ္ထ-ထိုသင် သွားလိုသော
 ပြည်၌။ မနုဿေသု-လူတို့သည်။ အက္ခောသန္တေသု-ဆဲရေးပြန်သည် ရှိသော်၊
 ပုန-ဟုတ်။ ကတ္ထ-အဘယ်ပြည်သို့။ ဂမိဿာမ-သွားလိုကုန်အံ့နည်း။ ဣတိ-
 ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ တတောပိ-ထိုဆဲသူရှိရာအရပ်မှ
 လည်း။ အညံနဂရံ-တပါးပြည်သို့ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်
 ၏။ တတ္ထ-ထိုပြည်၌။ မနုဿေသု-လူတို့သည်။ အက္ခောသန္တေသု-ဆဲပြန်ကုန်
 သည်ရှိသော်။ ကုဟိ-အဘယ်အရပ်သို့။ ဂမိဿာမိ-သွားကြကုန်မည်နည်း။
 ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဟတောပိ-ထိုလူဆိုးလူသွမ်း
 ရှိရာမှလည်း။ အညံနဂရံ-ပြည်တပါးသို့ သွားပါကုန်အံ့။ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်၏။ အာနန္ဒ-ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ဧဝံ-ဤသို့။ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ။
 နဝဇ္ဇတိ-ပသင့်။ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌။ အဓိ
 ကရဏံ-အဓိကရုဏ်းသည်။ ဥပ္ပန္နံ-ဖြစ်၏။ တတ္ထေဝ-ထိုအရပ်၌ သာလျှင်။
 တသ္မိ-ထိုအဓိကရုဏ်းသည်။ ဣသန္တေ-ငြိမ်းပြီးသည်ရှိသော်။ အညတ္ထ-တပါး
 သောအရပ်သို့။ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ။ ဝဇ္ဇတိ-အပ်၏။ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ။ တေ-
 သင်အား။ ကေပန-အဘယ်သူတို့သည်လျှင်။ အက္ခောသန္တိ - ဆဲရေးကုန်
 သနည်း။ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား။ ဒါသကမ္ပ
 ကရေ-ကျန်အမှုလုပ်သော ယောက်ျားတို့ကို။ ဥပါဒါယ-အစပြု၍။ သဗ္ဗေ-
 အလုံးစုံသော သူတို့သည်။ အက္ခောသန္တိ - ဆဲရေးကုန်၏။ ဣတိ-ဤသို့
 လျှောက်၏။ အာနန္ဒ-အာနန္ဒာ။ အဟံ-ငါသည်။ သင်္ဂါမံ-စစ်ထိုးရာသို့။
 ဩတိဏ္ဏဟတ္ထိ သဒ္ဓိသော - သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးနှင့်တူ၏။ ဟိ-

ဆိုသင့်စွာ၊ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေအရပ်သို့၊ ဩတိဏ္ဏဟတ္ထိနော - သက်ဝင်သော ဆင်ပြောင်ကြီးအား၊ စတုဟိဒိသာဟိ-အရပ်လေးမျက်နှာတို့မှ၊ အာဂတေ သရေ - လာသောမြားတို့ကို၊ သဟိတုံ - သည်းခံခြင်းငှာ၊ ဘာရော-ဝန် သည်၊ ဟောတိယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ တထေဝ - ထိုအတူလျှင်၊ ဗဟုဟိ- များစွာကုန်သော၊ ဒုဿိလေဟိ - သိလမရှိသော သူတို့သည်၊ ကထိတက ထာနံ-ဆဲရေးမောင်းမဲ၍ဆိုသော စကားတို့ကို၊ သဟနံနာမ-သည်းခံခြင်း မည်သည်ကား၊ မယံ-ငါဘုရား၏၊ ဘာရော-ဝန်တည်း၊ ဣတိဝတ္ထာ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ အတ္တာနံ-ကိုယ်တော်မြတ်ကို၊ အာရဗ္ဘ - အကြောင်းပြု၍၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဒေသေန္တော-ဟောတော်မူလိုရကား၊ နာဂဝဂ္ဂေ-နာဂဝဂ်၌၊ ဣမာတိဿောဂါယာ-ဤသုံးဂါယာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

သင်္ဂါမေ-စစ်မြေပြင်၌၊ နာဂေါ-ဆင်ပြောင်သည်၊ စံပတော-လေးမှ၊ ပတိတံ-လွတ်၍ မိမိအပေါ်၌ ကျသော၊ သရံ-မြားကို၊ တိတိက္ခိဿန္တာ- သည်းခံချီသကဲ့သို့၊ အတိဝါကျံ-ရှစ်ပါးသော အနုရိယဝေါဟာရအစွမ်းဖြင့် ဖြစ်သော လွန်ကျူး၍ဆိုသောစကားကို၊ တိတိက္ခိဿံ-သည်းခံအံ့၊ ဟိ-ထို စကားသင့်စွာ၊ ဒုဿိလော-ညစ်နွမ်းဆိုးသွမ်းသော သဘောအားဖြင့် သိလ မရှိသော၊ ဇနော-လူအပေါင်းသည်၊ ဗဟု-များစွာ၏။

သမိတိ-လူအပေါင်း၏ အလယ်သို့၊ ဒန္တံ-ယဉ်ကျေးသော နွားမြင်းကို၊ နယန္တိ ဆောင်ကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်လည်း၊ ဒန္တံ-ယဉ်ကျေးသော ဆင်မြင်း ကို၊ အဘိရုဟတိ-စီးသွား၏၊ ယော-အကြင်သူသည်၊ ဟတိဝါကျံ-ဆဲဆို ရေရွတ်သောစကားကို၊ တိတိက္ခိတိ-သည်းခံ၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ မနုဿေ သု-လူတို့တွင်၊ လူတို့ထက်၊ ဒန္တော-ယဉ်ကျေး၏၊ သေဌော - အထူးသဖြင့် မြတ်၏။

အဿတရာဇ-အဿတိုရ်မြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ အာဇာနိယာ - အကြောင်းဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို သိကုန်သော၊ သိန္ဓဝါစ-သိန္ဓဝတိုင်း၌ ဖြစ်သော သိန္ဓောမြင်းတို့သည် လည်းကောင်း၊ ကုဉ္ဇရာ - ပြတ်ကုန်သော၊ မဟာနာဂါစ-ဆင်ပြောင်ကြီးတို့သည် လည်းကောင်း၊ ဒန္တော-ယဉ်ကျေးကုန် မှုကား၊ ဝရံ ဝရာ-မြတ်ကုန်၏၊ အတ္တဒန္တော-မဂ်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကိုဆုံးမပြီးသည် ဖြစ်၍ ယဉ်ကျေးသောသူသည်၊ တတော-ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အလုံးစုံသော သူတို့ထက်၊ ဝရံ-၏။

ဣတိ ဤသို့၊ ဓမ္မကထာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ သမ္ပတ္တ မဟာဇနဿ-
 ရောက်လာသော သူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသည်၊ အဟော
 သိ-ဖြစ်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဓမ္မ-တရားကို၊ ဒေသေတွာ-ဟောပြီး၍၊ အာနန္ဒ-
 အာနန္ဒာ၊ မာစိန္တယိ-မကြံလင့်၊ ဧတေ-ဤသူတို့သည်၊ သတ္တာဟ မတ္တမေဝ-
 ခုနစ်ရက်မျှသာလျှင်၊ အက္ခောသိဿန္တိ-ဆဲရေးကုန်လတ္တံ့၊ အဋ္ဌမေဒိဝဓသ-
 ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ ဘဝိဿန္တိ-ကုန်လတ္တံ့၊ ဟိ-
 ထိုစကားသင့်စွ၊ ဗုဒ္ဓါနံ-မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊ ဥပ္ပန္နံ-သော၊ အဓိကရဏံ-
 အဓိကရုဏ်းသည်၊ သတ္တာဟတော-ခုနစ်ရက်ထက်၊ ဥတ္တရိ-အလွန်၊ နဂစ္ဆတိ-
 မဖြစ်၊ မာဂဏှိယာ-သည်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ အက္ခောသပေဘွာ-
 ဆဲရေးစေ၍၊ ပလာပေတု-ပြေးစေခြင်းငှာ၊ အသက္ခောန္တိ-မတတ်နိုင်သည်
 ဖြစ်၍၊ ကိန္နုခေါ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိဿာမိ-ပြုရပါကုန်အံ့၊ ဣတိစိန္တေတွာ-
 ကြံ၍၊ ဣမာ-ဤမိန်းမတို့သည်၊ တေဿ-ဤရဟန်းဂေါတမ၏၊ ဥပက္ခမ္မ
 ဘူတာ-ထောက်ပံ့ခြင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်၏၊ တောသံပိ-ဤမိန်းမတို့အားလည်း၊
 ဗျသနံ-ပျက်စီးခြင်းကို၊ ကရိဿာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့
 သ၌၊ ရညော-မင်း၏၊ သုရာပါနဋ္ဌာနေ-သေသောက်ရာအရပ်၌၊ ဥပဋ္ဌာနံ-
 ဆည်းကပ်စားခြင်းကို၊ ကရေန္တိ-ပြုသည်ရှိသော်၊ စူဠပိတုသာသနံ-ဘထွေး
 အား သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏၊ မေ-ငါ့အား၊ အဋ္ဌမတကုက္ကု
 ဇေစ-ကြက်သေရှစ်ခုတို့ကိုလည်းကောင်း၊ အဋ္ဌသဇီဝ ကုက္ကုဇေစ-ကြက်ရှင်
 ရှစ်ခုတို့ကို လည်းကောင်း၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ကိရ-စင်စစ် မချွတ်မလွှဲ၊
 အာဂစ္ဆတု-လာစေချင်၏၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ သောပါဏမတ္တကေ-စောင်း
 တန်းအထက်၌၊ ဌတွာ-ရပ်၍၊ အာဂတဘာဝံ-လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ နိဝေ
 ဒေဟွာ-ကြား၍၊ ပဝိသတု-ဝင်လော့၊ ဣတိ ဝုတ္တေပိ-ဤသို့ ဆိုသော်လည်း၊
 အပဝိသိတွာ-မဝင်မူ၍၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ အဋ္ဌသဇီဝ ကုက္ကုဇေ-ကြက်ရှင်
 ရှစ်ခုတို့ကို၊ ပဟိဏတု-စေလိုက်ဦးလော့၊ ပစ္စာ-နောက်မှ၊ ဣတရေ-ကြက်
 သေရှစ်ခုတို့ကို၊ ပဟိဏတု-ပို့လာစေချင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ စေလွှတ်၏၊ စူဠ
 ပဋ္ဌာကဿစ-အလုပ်အကျွေးငယ်အားလည်း၊ မမ ဝစနံ-ငါ့စကားကို၊ ကရေ
 ယျာသိ-လိုက်နာလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ လဉ္စံ-တံဖိုးကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊
 မာဂဏှိယော-ဘထွေး စူဠမာဂဏှိသည်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ရညော-မင်း
 အား၊ နိဝေဒါပေဟွာ-ကြားစေ၍၊ ပဝိသတု-ဝင်လော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤ

သို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရညော-မင်း၏၊ အာပါနဘူမိ-သေသောက်ရာအရပ်သို့၊
 နပဝိသိဿာမိ-မဝင်အံ့၊ ဣတိအာဟ - ဤသို့ဆို၏၊ ဣတရာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊
 စူဠပဋ္ဌာကံ-အလုပ်အကျွေးငယ်ကို၊ တာတ-အမောင်ငါးသား၊ မမ-ငါ၏၊
 စူဠပိတု-ဘထွေး၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ဣတိပဟိဏိ-ဤသို့
 စေလွှတ်၏၊ သော-ထိုအလုပ်အကျွေးငယ်သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တေန-ထို
 ဘထွေးသည်၊ ဒိန္န-ပေးအပ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌသဇီဝကုက္ကုဋေ - ရှစ်ခုသော
 ကြက်ရှင်တို့ကို၊ အာနေတွာ-ဆောင်၍၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ပုရောဟိတေ
 န-ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားသည်၊ ပဏ္ဏာကာရေ-လက်ဆောင်ကို၊ ပဟိတော-စေ
 အပ်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ နော-ငါတို့အား၊ ဘဒ္ဒ
 ကော-ကောင်းသော၊ ဥတ္တရိဘင်္ဂါ-လက်သုပ် ဟင်းလျာသည်၊ ဥပ္ပန္နော
 ဝတ-ဖြစ်လာပေစွတကား၊ ကော-အဘယ်သူသည်၊ ပဗေယျနုခေါ-ချက်ပါ
 မည်နည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ မဟာရာဇ-
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ သာမာဝတီပမုခါ-သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
 သတာဣတ္ထိယော-ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်၊ နိကမ္ပိကာ-အမှုမရှိဘဲ၊ ဝိစရန္တိ-
 သွားလာလှည့်ပတ်၍ နေကုန်၏၊ တာသံ-ထိုမိန်းမတို့အား၊ ပေသေဟိ-စေ
 လွှတ်လော့၊ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ပစိတွာ-ချက်၍၊ အာဟရိဿန္တိ-ဆောင်
 ခဲ့ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊
 တာသံ ထိုမိန်းမတို့အား၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ အညဿ-တပါးသူ၏၊ ဟတ္ထေ-လက်
 ၌၊ အဒတွာ-မပေးမူ၍၊ သယမေဝ-ကိုယ်တိုင်သာလျှင်၊ မာရေတွာ-သတ်၍၊
 ပစန္နု-ချက်စေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပေသေတိကိရ-စေလွှတ်သတတ်၊
 စူဠပဋ္ဌာကော-အလုပ်အကျွေးငယ်သည်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု-
 ကောင်းပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့ဝန်ခံလျက်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တထာ-ထိုဆိုတိုင်း၊
 ဝတွာ-ပြောသည်ရှိသော်၊ တာဟိ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ မယံ-တို့သည်၊ ပါဏာ
 တိပါတံ-သူ့အသက် သတ်ခြင်းကို၊ နကရောမ - မပြုကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ပဋိက္ခိတ္တာ - ပယ်အပ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ တမတ္ထံ-ထို
 အကြောင်းကို၊ ရညော-အား၊ အာရေစေသိ-ကြားလျှောက်၏၊ မာဂဏ္ဍိ
 ယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဝေါတုမှာကံ-အရှင်
 မင်းကြီးတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌံ-သိမြင်ပြီလော၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ တာသံ-ထို
 မိန်းမတို့၏၊ ပါဏာတိပါတဿ-သူ့အသက်သတ်ခြင်းကို၊ ကရဏံဝါ-ပြုသည်

ကို၎င်း၊ အကရဏံဝါ-မပြုသည်ကို၎င်း၊ ဇာနိဿတိ-သိရလတ္တံ့၊ ဒေဝ-အရှင်
မင်းကြီး၊ သမဏဿ ဂေါတမဿ-ရဟန်းဂေါတမအား၊ ဣမံ-ဤကြက်ကို၊
ပစိတော-ချက်၍၊ ပေသေတု-ပို့သစေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝဒေဟိတိ-ဆို
လေလော့ဟု၊ အာဟ-တင်၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ တဿ-ထိုဆိုတိုင်း၊
ဝတုာ-ဆို၍၊ ပေသေသိ-ပို့စေ၏၊ ဣတရော-အလုပ်အကျွေးငယ်သည်၊ တေ-
ထိုကြက်ရှင် ရှစ်ခုတို့ကို၊ ဂဟေတုာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆန္တောဝိယ - သွားသကဲ့သို့၊
ဟုတုာ-ဖြစ်၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝေကုက္ကုဋေ-ထိုကြက်ရှင်တို့ကို၊ ပုရောဟိတဿ-
ပုရောဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ ဒတုာ-ပေး၍၊ မတကုက္ကုဋေ-ကြက်သေရှစ်ခုတို့ကို၊
တာသံ-ထိုမိန်းမတို့၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ နေတုာ-ဆောင်၍၊ ဣမေကုက္ကုဋေ-
ဋေ-ဤကြက်တို့ကို၊ ပစိတော-ချက်၍၊ သတ္တုသန္တိကံ-ဘုရား အထံဟောသို့၊
ပဟိဏထကိရ-ပို့လော့တဲ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ သာမိ-သခင်၊ တာ-
ထိုကြက်သေတို့ကို၊ အာဟရလော့၊ ဣဒံနာမ - ဤကြက်သေကို ချက်၍
ဘုရားအား လှူခြင်းမည်သည်ကား၊ အမှာကံ-ငါတို့၏ကိစ္စ-အပြစ်မရှိသော
ပြုဘွယ်ကိစ္စတည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပစ္စုဂ္ဂန္ဓာ-နေရာမှထ၍၊ ဂဏှိံသု-လှမ်းယူ
ကုန်၏၊ သော-ထိုစုဋ္ဌ၊ ပဋ္ဌာကလည်၊ ရညော-မင်း၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-
သွားသည်ရှိသော်၊ ကာတ-အမောင်၊ ကိံ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ
ပုဋ္ဌော-ဤသို့ မေးအပ်သည်ရှိသော်၊ သမဏဿ ဂေါတမဿာတိ-သမဏဿ
ဂေါတမဟူ၍၊ ဝုတ္တမတ္တေယေဝ-ဆိုကာမျဉ်းသာလျှင်၊ ပဋိမဂ္ဂံ-ခရီးရင်ဆိုင်၊
အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ ဂဏှိံသု-လှမ်းယူကုန်၏၊ ဣတိအာစိကံ-ဤသို့ကြား၏၊
မာဂဏှိယာ-မာဂဏှိသည်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ပဿ-ရှုဆင်ခြင်
ပါလော့၊ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ တုမ္ဘာဒိသာနံ-သင်ကဲ့သို့သော မင်းကြီးတို့
အား၊ နကရောန္တိ-မပြုကုန်၊ ဗဟိဒ္ဓါအပဖြစ်သော ယောက်ျားတပါးကို၊
တာသံ ထိုမိန်းမတို့၏၊ ပတ္တနာ-တောင့်ကခြင်းသည်၊ အတ္တိဟိ-ရှိ၏ဟူ၍၊
ဝုတ္တေ-ဆိုရာ၌၊ နသဒ္ဓဟသိ-ရှင်မင်းကြီးမယုံ၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-
မင်းကြီးသည်၊ တံ-ထိုမာဂဏှိ၏ကောင်းကို၊ သုတုာပိ-ကြား၍လည်း၊ အဓိဝါ
သေတုာ-သည်းခံ၍၊ တုဏှိယေဝ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-
ဖြစ်၏၊ မာဂဏှိယော-မာဂဏှိသည်၊ ကိံ နုခေါ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိဿာမိ-
ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိစိန္တေသိ-ဤသို့ကြံ၏၊ တဒါပန-ထိုအခါ၌ကား၊ ရာဇာ-
မင်းသည်၊ သာမာဝတိယာစ-သာမာဝတိမိဖုရားအားလည်းကောင်း၊ ဝါသုလ

ဒတ္တယာမဝါသုလဒတ္တ မိဖုရားအားလည်းကောင်း၊ မာဂဏ္ဍိယာမ-မာဂဏ္ဍိ
 မိဖုရားအားလည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဿန္တပိ-သုံးယောက်လည်း ဖြစ်
 ကုန်သော၊ ဝောသံ-ဤမိဖုရားကြီးတို့၏၊ ပါသာဒတလေ-ပြာသာဒ်အပြင်၌၊
 ဝါရေန ဝါရေန-အလှည့်အလည် စံတော်မူခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာဟသတ္တာဟံ-
 ခုနစ်ရက် ခုနစ်ရက်ကို၊ ဝီတိနာမေတိ-လွန်စေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထို
 မင်းကြီးကို၊ သေဝါ-နက်ဖြန်၎င်း၊ ပရသုဝေဝါ-သံဘက်၎င်း၊ သာမာဝတီ
 ယာ-သာမာဝတီမိဖုရား၏၊ ပါသာဒတလံ-နန်းပြာသာဒ်အပြင်သို့၊ ဂမိဿတိ
 တိ-သွားလေအံ့ဟု၊ ဥတုာ-သိ၍၊ မာဂဏ္ဍိယာ-သည်၊ စူဠပိတု-ဘထွေး
 ပုဏ္ဏားအား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ-၏၊ အဂဒေန-ဆေးဖြင့်၊
 ကိရ-စင်စစ်၊ ဒါဌာ-မြေစွယ်တို့ကို၊ ဓောဝိတုာ-ဆေး၍၊ ကေသပုံ-မြေတခု
 ကို၊ ပေသေတု-ပို့လာစေချင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့စေလွှတ်၏၊ သော-ထိုဘထွေး
 ပုဏ္ဏားသည်၊ တထာ-ထိုမာဂဏ္ဍိမှာတိုင်း၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်
 ၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဂမနဌာနံ-သွားရာအရပ်သို့၊ ဟတ္ထိ
 ကန္တဝီဏံ-ဆင်ချစ်စောင်းကို၊ အာဒါယယေဝ-ယူ၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-သွား
 ၏၊ တဿ-ထိုစောင်း၏၊ ပေါက္ခဓရေ-အခွက်၌၊ ကေဆိဒ္ဓံ-တခုသောအပေါက်
 သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ တေနဆိဒ္ဓေန-ထိုအပေါက်
 ဖြင့်၊ သပုံ-မြေကို၊ ပဝေသေတုာ-သွင်း၍၊ ဆိဒ္ဓံ-အပေါက်ကို၊ မာလာဂုဠေန-
 ပန်းကုံးဖြင့်၊ ထကေသိ-ပိတ်၏၊ သပ္ပေါ-မြေသည်၊ ဒွိဟတိဟံ-နှစ်ရက်သုံးရက်၊
 အန္တောဝိဏာယံမေဝ-စောင်း၏ အတွင်း၌သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ မာ
 ဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ ရညော-မင်းကြီး၏၊ ဂမနဒိဝသေ-သွားအံ့သောနေ့၌၊
 ဒေဝ-ရှင်မင်းကြီး၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ကတရဿိတ္ထိယာ-အဘယံမိဖုရား၏၊ ပါသာ
 ဒံ-ပြာသာဒ်သို့၊ ဂမိဿသိ-သွားအံ့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတုာ-ဤသို့မေးသည်ရှိသော်၊
 သာမာဝတီယာ-သာမာဝတီ၏ စံရာနန်းပြာသာဒ်သို့ ငါသွားအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေ-
 ဤသို့မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊
 အမနာပေါ-နှစ်လိုဘွယ်မရှိသော၊ သုပိနော-အိပ်မက်ကို၊ ဒိဌော-မြင်အပ်
 ၏၊ ထတ္ထ-ထိုသာမာဝတီ၏နေရာသို့၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ ဒေဝ-အရှင်မင်း
 ကြီး၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ဂစ္ဆမေဝ-ငါသွားတော်
 မူလိုသည်လျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့အမိန့်ရှိ၏၊ သာ-ထိုမာဂဏ္ဍိသည်၊ ယာဝ

တကိယံ-သုံးကြိမ်တိုင်အောင်၊ ဝါရေတွာ-တားမြစ်၍၊ ဧကံဇန္တု-ဤသို့
သွားလိုသည်ရှိသော်၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ တုမေဟိ-ရှင်မင်းကြီးတို့နှင့်၊
သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဂမိဿာမိ-လိုက်ပါအံ့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ နိဝတ္တိယမာနာ
ပိ-လိုက်၍ အကြောင်းမသင့်ဟု မြစ်ပါသော်လည်း၊ အနိဝတ္တိကာမပြန်
မလည်မူ၍၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ နဇာနာမိ - အကြောင်းကိုမသိ၊ ကိံ
ဘဝိဿသိ-အဘယ်သို့ဖြစ်လတ္တံ့နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ရညာ-နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-အယဝ-
တကွလျှင်၊ အဂမာသိ-သွားလေ၏၊ ရာဇာ-သည်၊ သာမာဝဟိဗိယကောဟိ-
သာမာဝတီလျှင် အကြီးအမှူးဖြစ်ကုန်သော နန်းတွင်းသူတို့သည်၊ ဒိန္နာနိ-
ပေးအပ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထုပုပ္ဖဂန္ဓာဘရဏာနိ-ပုဆိုးဝတ်လဲတော်၊ အနုမ္မာအထုံ
ပန်းနံသာ တန်းဆာတို့ကို၊ ဓာရေတွာ-ဆင်ယင်၍၊ သုဘောဇာနိ-စောင်းစွာ
အရသာရှိသော ဘောဇဉ်ကို၊ ဘုဉ္ဇိတွာ-၍၊ ဝိဏံ-စောင်းကို၊ ဥပဂါကာကေ-
ဦးခေါင်းရင်း၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ သယနေ-အိပ်ရာ၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-အိပ်၏၊ မာဂဏ္ဍိ
ယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ အပရာပရံ-ထိုမှဤမှ၊ ဝိစရန္တိဝိယ-သွားလာသကဲ့သို့
ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဝိဏာဆိဒ္ဓဘော-စောင်းအပေါက်မှ၊ ပုပ္ဖဂန္ဓ-ပန်းကိုးကို၊
အပနေသိ-ပယ်၏၊ သပ္ပေါ-မြေသည်၊ ဒွိဟတိဟံ-နှစ်ရက်သုံးရက်၊ နိရာဟာ
ရော-အစာမစားရ၍၊ တေနဆိဒ္ဓေန-ထိုအပေါက်ဖြင့်၊ နိက္ခမိယာ-ထွက်၍၊
ပဿသန္ဓော-ထွက်သက်လေ့ရှိ၍၊ ဖဏံကတွာ-ပါးပျဉ်းထောင်လျက်၊ သယန
ပိဇ္ဇေ-အိပ်ရာအပြင်၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ-လူး၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ တံ-ထိုမြေကို၊
ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဇီဇိ-စက်ဆုပ်ရွံ့ရှာဘွယ်
ရှိသော၊ သပ္ပေါ-မြေတည်း၊ ဣတိ-သို့၊ မဟာသဒ္ဓိံ-သည်းစွာသော အသံ
ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ရာဇာနဉ္စ-မင်းကြီးကိုလည်းကောင်း၊ တာသုဉ္စ-သို့မိန်းမတို့
အားလည်းကောင်း၊ အက္ခောသန္တိ-ဆဲရေးလျက်၊ အယံ အနုဇာသရာဇာ-
ဤ လွန်စွာမိုက်သောမင်းသည်၊ အလက္ခိကော-အမှတ်မမူ၊ မယံ-အံ့၊ ဝစနံ-
စကားကို၊ နသုဏာတိ-မနာ၊ နိဿိရိကာ-ဘုန်းကံနည်းကုန်ဘော၊ ခုဉ္ဇိနိတာ-
ဆိုနိုင်ခက်ကုန်သော၊ ဣမာပိ-ဤမိန်းမတို့သည်လည်း၊ ရညော-မင်းကြီး၏၊
သန္တိကာ-အထံမှ၊ ကိံ နာမနလဘန္တိ-အဘယ်ကိုမရကုန်ဘိသနည်း၊ ဂုမေ-သင်
တို့သည်၊ ဣမသ္မိံ-ဤမင်းကြီးသည်၊ မတေယာဝ-သေခဲ့သော်လျှင်၊ သုခံ-ချမ်း
သာစွာ၊ ဇီဝိဿထ-အသက်ရှည်ကုန်အံ့လော၊ ဇီဝန္တေ-အသက်ရှည်သည်ရှိ

သော်၊ ဗုက္ခံ၊ ဆင်းရဲငြိုငြင်စွာ၊ ဇီဝထ-အသက်မွေးရလေကုန်အံ့၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊
 မယာ-ငါသည်၊ ပါပသုပိနော-ယုတ်မာသောအိပ်မက်ကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏၊
 သာမာဝတီယာ-သာမာဝတီ၏၊ ပါသာဒံ-ပြာသာဒ်သို့၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊
 နဝဇ္ဇတိ-မသင့်၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါရေန္တိယာပိ-မြစ်သော်လည်း၊ မေ-၏၊ ဝစနံ
 သဒ္ဓေါ-စကားသံကို၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ တယာ-သည်၊ နသုတော-
 မနာယူ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ သပ္ပံ-မြေကို၊ ဒိသွာ-
 မြင်၍၊ မရဏာယတဇ္ဇိတော-သေဘေးမှ ကြောက်သောကြောင့်၊ ဝေရူပံနာမ-
 ဤသို့သဘောရှိသော အမှုကို၊ ဣမာ-ဤမိန်းမတို့သည်၊ ကရိဿန္တိ-ပြုကုန်
 မူကား၊ အဟောပါပါ-ဪမကောင်းလေစွ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣမာသံ-
 ဤမိန်းမတို့၏၊ ပါပဘာဝံ-မကောင်းသည်၏အဖြစ်ကို၊ အာစိက္ခန္တိယာပိ-
 ကြားသော်လည်း၊ ဣမိဿာ-ဤမာဂဏ္ဍီ၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ နသဒ္ဓဟိံ-ငါ
 မယုံ၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ အတ္တနော-၏၊ ဂဗ္ဘေသု-တိုက်တို့၌၊ ဆိဒ္ဓါနိ-အပေါက်
 တို့ကို၊ ဟေတု-ပြု၍၊ နိဗ္ဗိန္ဒာ-နေကုန်၏၊ ပုန-တဖန်၊ မယာ-ငါသည်၊ ပေသိ
 တေ-စေအပ်ကုန်သော၊ ကုက္ကုဋေ-ကြက်တို့ကို၊ ပဋိပဟိဏိံ-သု-ပယ်လိုက်ကုန်
 ၏၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ သယနေ-အိပ်ရာ၌၊ သပ္ပံ-မြေကို၊ ဝိဿဇ္ဇိံ-သု-လွှတ်ကုန်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ကောဓေန-အမျက်ထွက်ခြင်းဖြင့်၊ သမ္ပဇ္ဇလိတောဝိယ-အလုံ့
 ပြောင်ပြောင်တောက်သောမီးကဲ့သို့၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သာမာဝတီပိ-သာမာ
 ဝတီသည်လည်း၊ ပဉ္စန္ဒဏ္ဍိသတာနံ-ငါးရာသော မိန်းမတို့အား၊ ဩဝါဒံ-
 အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ အမ္မာ-ချစ်သွီးတို့၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အညံ-
 တပါးသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ နရိန္ဒေစ-ပြည့်ရှင်မင်း၌
 ၎င်း၊ ဒေဝိယာစ-မာဂဏ္ဍီမိဖုရား၌၎င်း၊ အတ္တနိစ-ကိုယ်၌၎င်း၊ သမမေဝ-
 အမျှသာလျှင်၊ စိတ္တံ-မေတ္တာစိတ်ကို၊ ပဝတ္တေထ-ဖြစ်စေကုန်လော့၊ ကဿစိ-
 တစုံတယောက်သော သူအား၊ ကောပံ-အမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ မာကရိတ္ထ-
 မပြုလင့်ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆုံးမ၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ သဟဿထာမံ-မိုလ်
 ခြေတထောင်အားရှိသော၊ သိင်္ဂဇနံ-ဆိတ်ချိုလေးကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊
 ဇိယံ-လေးညှို့ကို၊ ပေါထေတွာ-ဖြန့်၍၊ ဝိသပိတံ-အဆိပ်သောက်သော၊ ဝါ-
 အဆိပ်ဖြင့်လူးအပ်သော၊ သရံ-မြားကို၊ သန္တယိတွာ-တင်၍၊ သာမာဝတီ-
 သာမာဝတီကို၊ ပုရေကတွာ-ရှေ့ဦးပြု၍၊ သဗ္ဗာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာ-ထို

မိန်းမတို့ကို၊ ပဋိပါတိယာ-အစဉ်အတိုင်း၊ ထပေတွာ-နေစေ၍၊ သာမာဝတိ
ယာ-သာမာဝတိမိဖုရား၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ သရံ-မြားကို၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-လွှတ်၏၊
သောသရော-ထိုမြားသည်၊ မေတ္တာနုဘာဝေန-မေတ္တာ၏အာနုဘော်ဖြင့်၊ ပဋိ
နိဝတ္တိတွာ-ဟတန်ပြန်လည်၍၊ အာဂတမဂ္ဂါဘိမုခေါဝ-လာခဲ့သော ခရီးသို့
ရှေ့ရှုသလျှင်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ရညော-မင်း၏၊ ဟဒယံ-နှလုံးသို့၊ ပဝိ
သန္တောဝိယ-ဝင်သကဲ့သို့၊ အဋ္ဌာသံ-ဟည်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ စိန္တေသိ-၏၊
မယာ-သည်၊ ခိတ္တော-ပစ်အပ်သော၊ သရော-မြားသည်၊ သိလံပိ-တခဲနက်
သော ကျောက်တောင်ကိုလည်း၊ ဝိနိဝိဇ္ဇိတွာ-ထုတ်ချင်းထွင်း၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား
၏၊ အာကာသေ-ကောင်းကင်၌၊ ပဋိဗာဟနကဋ္ဌာနံ-တားမြစ်ရာအရပ်သည်၊
နတ္ထိ-မရှိ၊ အထစာန-ထိုသို့လျက်လည်း၊ သေသော-ဤမြားသည်၊ နိဝတ္တိ
တွာ-ပြန်လည်ဆုတ်နစ်၍၊ မမဟဒယာဘိမုခေါ-ငါ၏နှလုံးသို့ ရှေ့ရှု၊ ဇာ
တော-ဖြစ်ခဲ့၏၊ ဣတိ-သို့၊ သံဂ္ဂမာနုစိတ္တာ-ထိတ်လန့်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်
၍၊ နိဿတ္တော-သက္ကဝါမဟုတ်သော၊ နိဇ္ဇိဝေါ-အသက်မရှိသော၊ အယံဟိ
နာမသရောပိ-ဤမြားသည် လျက်လည်း၊ ဧတိဿာ-ဤသာမာဝတိ မိဖုရား
၏၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊ ဇာနာတိ-သိသေး၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ မနုဿာ
ဘူတောပိ-လူဖြစ်လျက်လည်း၊ နဇာနာမိ-သာမာဝတိ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို
မသိလေဘိတကား၊ ဣတိ-ဤသို့နှလုံးတားလျက်၊ သော-ထိုဥတေနမင်းသည်၊
ဓနံ-ဆိတ်ချိုလေးကို၊ ဆဇ္ဇေတွာ-စွန့်ပစ်၍၊ အဉ္စလံ-လက်အုပ်ကို၊ ပဂ္ဂယျာ-
ချီ၍၊ သာမာဝတိယာ-သာမာဝတိမိဖုရား၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ဥက္ကုဒ္ဓိ
ကံ-ဆောင်ကြောင့်၊ နိသီဒိတွာ-နေ၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါလာကို၊ အာဟ-
ဆို၏။

သမ္ပယုဒမိ-လုံမစောက် တွေဝေ၏၊ ပမုယုဒမိ-အပြားအားဖြင့် တွေခေ
၏၊ မေ-ငါ့အား၊ သဗ္ဗာဒိသာ-အလုံးစုံသော အရပ်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓန္တိ-တွေခေ
ကုန်၏၊ သာမာဝတိ-သာမာဝတိ ရှင်မိဖုရား၊ မံ-ငါ့ကို၊ တာယဿု-ကယ်ပါ
လော့၊ တုဉ္စ-ရှင်မိဖုရားသည်လျှင်၊ မေ-ငါ၏၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘဝ-
ဖြစ်ပါလော့၊ ဣတိ ဤသို့၊ အာဟ-၏။

သာ-ထိုသာမာဝတိသည်၊ တဿ-တိုမင်း၏၊ ဂစ္ဆံ-စကားကို၊ သုတွာ-
ကြား၍၊ ဒေဝ - အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊ မံ-ငါ့ကို၊ သရဏံ-

ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆ-ဆည်းကပ်လေသော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အဝတော-မဆိုမူ၍၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယံ-အကြင်ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ခြင်းသို့၊ ဂတာ-ရောက်၏၊ တံပိ-အရှင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ တမေဝ-ထိုဘုရားသဗ္ဗညုကိုသာလျှင်၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာဟိ-ဆည်းကပ်လေလော့။

ဣတိဣဒံ-ဤစကားကို၊ ဝတော-ဆို၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓသာဝိကာ-ဘုရားသခင်၏တပည့်မဖြစ်သော၊ သာမာဝတီ-သာမာဝတီမိဖုရားသည်၊ တံ-သင်မင်းကြီးသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ မာဂစ္ဆ-မဆည်းကပ်လင့်၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယံ-အကြင်ဘုရားသခင်ကို၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂတာ-သိအပ် မှတ်အပ် ဆည်းကပ်အပ်၏။ ။မဟာရာဇ မြတ်သောမင်းကြီး၊ သေသော-ဤဘုရားရှင်သည်၊ ဗုဒ္ဓေ-သစ္စာလေးပါးတရားကို သိတော်မူ၏၊ အနုတ္တရေ-အတုမရှိသော၊ သေသောဗုဒ္ဓေ-ဤမြတ်စွာဘုရားသည်၊ မေ-ငါ၏၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘဝ-ဖြစ်၏၊ တုဉ္စ-သင်မင်းကြီးသည်လည်း၊ တံဗုဒ္ဓံ-ကို၊ သရဏံ-ဟူ၍၊ ဂစ္ဆ-ဆည်းကပ်လေလော့၊ ဣတိအာဟ-ဆို၏။

ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အဟံ-ငါသည်၊ အတိရေကတရံ-အတိုင်းထက်အလွန်၊ ဘာယာမိ-ကြောက်လှ၏၊ ဣတိဝတော - ဤသို့ဆို၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

သာမာဝတီ-သာမာဝတီရှင်မိဖုရား၊ သေ-ဤ သင့်အား ပြစ်မှားမိသောကြောင့်၊ ဘိယျော-လွန်စွာ၊ ပမယာမိ-အပြားအားဖြင့် တွေဝေ၏၊ မေ-ငါ့အား၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဒိသာ-အရပ်မျက်နှာတို့သည်၊ မုယုန္တိ-တွေဝေကုန်၏၊ မံ-ငါ့ကို၊ တာယဿ-ကယ်ပါဦးလော့၊ တုဉ္စ-ရှင်မိဖုရားသည်သာလျှင်၊ မေ-ငါ၏၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဘဝ-ဖြစ်ပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမင်းကို၊ သာ-ထိုသာမာဝတီသည်၊ ပုရိမနယောနဝ-ရွှေနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပုန-တဖန်၊ ပဋိက္ခိပိတော - ပယ်သည်ရှိသော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ တုဉ္စ-သင်မိဖုရားကိုလည်း၊ သရဏံ-ဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-၏၊ သတ္ထာရဉ္စ-ဘုရားသခင်ကိုလည်း၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာဟူ၍၊ ဂစ္ဆာမိ-

ဆည်းကပ်၏။ လော-သင်အား၊ ဝရဉ္စ-ဆုကိုလည်း၊ ဒမ္မိ-ပေး၏။ ဣတိဝုတ္တေ-
 ဤသို့ဆိုပြီးသည်ရှိသော်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ၊
 ဝရော-ဆုကို၊ ဂဟိတော-ယူပါ၏။ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ သော-ထိုမင်းကြီး
 သည်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသခင်သို့၊ ဥပသကံမိတော-ကပ်၍၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်
 ခြင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-ရောက်၍၊ နိမန္တေတော-ဆွမ်းဘိတ်၍၊ ဘိက္ခုသံသဿ-ရဟန်း
 သံဃာအား၊ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ မဟာဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ဒတော-
 ပေး၍၊ သာမာဇတိ-သာမာဇတိကို၊ အာမန္တေတော-ခေါ်၍၊ ဥဋ္ဌေဟိ-ထ
 လော့၊ ငရံ-ဆုကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏။ မဟာရာဇ-
 မြတ်သောမင်းကြီး၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဟိရညာဒီဟိ-ရွှေငွေ အစရှိကုန်သော
 ဥစ္စာတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ မေ-ငါ့အား၊ ဣဒံပနဝရံ-ဤ
 ဆုကိုသာလျှင်၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ယထာ-အကြင်အခြင်းဖြင့်၊ သတ္တာ-ဘုရား
 သခင်သည်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ-ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဣဓ-ဤနန်းတော်သို့၊ အာဂစ္ဆတိ-ကြွလာ၏။ ဓမ္မ-တရားကို၊
 သုဏိဿာမ-နာရကုန်၏။ တထာ - ထိုအခြင်းဖြင့်၊ ကရောဟိ - ပြုလော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ဆို၏။ ရာဇာ-မင်းသည်၊ သတ္တာရံ-ဘုရားကို၊ ဝန္တိတော-ရှိခိုး၍၊
 ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပဉ္စဟိ ဘိက္ခုသတေဟိ - ငါးရာသော ရဟန်းတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိံ-တကွ၊ နိဗ္ဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ဣဓ-ဤနန်းတော်သို့၊ အာဂစ္ဆထ-ကြွလာပါ
 ကုန်လော့၊ သာမာဇတိမိဿကာ-သာမာဇတိအမှူးရှိသောမောင်းမတို့သည်၊
 ဓမ္မ-တရားကို၊ သုဏိဿာမ-နာပါကုန်အံ့၊ ဣတိဝဒန္တိ-ဤသို့ ဆိုကုန်၏။
 ဣတိအာဟ-လျှောက်၏။ မဟာရာဇ - မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဗုဒ္ဓါနံနာမ-
 ဘုရားတို့မည်သည်ကား၊ ဧကသ္မိံဌာနေ-တခုတည်းသော အရပ်၌၊ နိဗ္ဗဒ္ဓံ-
 မပြတ်၊ ဂန္တု-ကြွတော်မူခြင်းငှာ၊ နဝနူတိ-မအပ်၊ မဟာဇနော-လူအပေါင်း
 သည်၊ သတ္တာရံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဂမနတ္ထာယ-ကြွတော် မူလာစေခြင်း
 ငှာ၊ ပစ္စာသိသတိ-တောင့်တ၏။ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ နဝနူတိ-မအပ်၊ တေန
 ဟိ-ထိုသို့ဆိုတပြီးကား၊ ဘန္တေ - ဘုရား၊ ဧကံဘိက္ခု-ကို၊ အာဏာပေထ-
 စေတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ တောင်းပန်သည်ရှိသော်၊ သတ္တာ-
 ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ အာနန္ဒတ္ထေရံ - အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ အာဏာပေသိ-
 စေတော်မူ၏။ သော - ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်၊ ပဉ္စဘိက္ခုသဟာနိ - ငါးရာ

သော ရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ရာဇကုလံ-မင်းအိမ်
သို့၊ ဂစ္ဆတိ-ကြွ၏၊ တာပိဒေဝိယော-ထိုင်ငါးရာသော ကိုယ်လုပ်တော် မိန်းမ
တို့သည်လည်း၊ နိဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ထေရံ-ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကို၊ သပရိဝါရံ-
အခြံအရံနှင့်တကွ၊ ဘောဇေန္တိ-ဆွမ်းကျွေးကုန်၏၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သုဏန္တိ-
နာကုန်၏၊ တာ-ထိုင်ငါးရာသော ကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့
သ၌၊ ထေရဿ-အာနန္ဒာထေရ်၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သုတွာ-
နာ၍၊ ပသိဒိတွာ-ကြည်ညို၍၊ ပဉ္စဟိ ဥတ္တရာသင်္ဂသတေဟိ-ငါးရာကုန်သော
အပေတင် ပုဆိုးဖြူတို့ဖြင့်၊ ပူဇံ-ပူဇော်ခြင်းကို၊ အကံသု-ပြုကုန်၏၊ ဧကေ
ကော ဥတ္တရာသင်္ဂါ-ဝါရုတခုသော အပေတင် ပုဆိုးဖြူသည်၊ ပဉ္စသတာ
နိ ပဉ္စသတာနိ-ငါးရာငါးရာသောအသပြာတို့သည်၊ အဂ္ဂတိ-ထိုက်၏၊ တာ
သံ-ထိုကိုယ်လုပ်တော်မိဖုရားတို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဧကဝတ္ထံ-တထည်သော
အံပေတင်ပုဆိုးကိုမျှ၊ အဒိသ္မာ-မမြင်သောကြောင့်၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊
ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဟေဥတ္တရာသင်္ဂါ-ထိုအပေတင်ဖြစ်ကုန်သော ပုဆိုးတို့သည်၊
ကုဟိ-အဘယ်မှာ ရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ နော-တို့၏၊
အယျဿ-အရှင်အာနန္ဒာအား၊ ဒိန္နာ-လှူပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊
တေန-ထိုရှင်အာနန္ဒာသည်၊ သဗ္ဗေ-အလုံးစုံသော အပေတင်လွှမ်းပုဆိုးတို့ကို၊
ဂဟိတာနိ-အကုန်ပင် ယူလေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အာမ ဂဟိတာ
နိ-ဪ ယူသည်မှန်ပါကုန်၏ ဘုရား၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ရာဇာ-မင်း
သည်၊ ထေရံ-ရှင်အာနန္ဒာသို့၊ ဥပသင်္ဂမိတွာ-ကပ်၍၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ တာ
ဟိ-ထိုကိုယ်လုပ်တို့သည်၊ ဥဿရာသင်္ဂါနိ-အပေတင် ပုဆိုးတို့၏၊ ဒိန္နာဘာဝံ-
လှူသည်၏အဖြစ်ကို၊ ပုစ္ဆိတွာ-၍၊ တာဟိ-ထိုကိုယ်လုပ်တော်တို့သည်၊ ဒိန္နာ
ဘာဝဉ္စ-လှူသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ ထေရေန-အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊
ဂဟိတဘာဝဉ္စ-အလှူခံသည်၏အဖြစ်ကို၎င်း၊ သုဘွာ-ကြား၍၊ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ ဝတ္ထာနိ-သင်္ကန်းလျှာ ပုဆိုးတို့သည်၊ အတိဗဟူနိနနု-အလွန်မျှားကုန်
၏ မဟုတ်တုံလော၊ ဧတ္တကေဟိ-ဤမျှလောက်သော အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်၊ ကိ
ကရိဿထ-အဘယ်ပြုကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်
သောမင်းကြီး၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ပဟောနကာနိ-သင်္ကန်းချုပ်လောက်
ရုံသာ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝတ္ထာနိ-အဝတ်တို့ကို၊ ဂဏှိတွာ-ယူ၍၊ သေသာနိ-

ကြွင်းသော အဝတ်တို့ကို၊ ဗိဇ္ဇာစီဝရကာနံ-ရိန္ဒမံသော သင်္ကန်းရှိကုန်သော၊
 ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ ဒဿမိ-လူရ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ တေ-
 ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒတ္တနော-မိမိ၏၊ ဗိဇ္ဇာစီဝရနိ-ရှိနှင့်ပြီးသော သင်္ကန်း
 နှမ်းတို့ကို၊ ကိံကရိယန္တိ-အဘယ်သို့ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်
 ၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဗိဇ္ဇာစီဝရကာနံ - ရိန္ဒမံသည်ထက်
 ရိန္ဒမံသော သင်္ကန်းရှိကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ ဒဿန္တိ-ပေးရကုန်၏၊ ဣတိ-
 ဤသို့မိန့်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဒတ္တနော-၏၊ ဗိဇ္ဇာစီဝရနိ-
 အလွန်ဟောင်းနှမ်းသော သင်္ကန်းတို့ကို၊ ကိံကရိယန္တိ-အသို့ပြုကုန်သနည်း၊
 ဣတိ- ဤသို့ လျှောက်၏၊ ပဗ္ဗတ္ထရဏာနိ-အိပ်ရာခင်းချုပ်၍သုံးဆောင်ကုန်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ ပုရာဏပဗ္ဗတ္ထရဏာနိ-မိမိတွင် ရှေးကရှိနှင့်ပေ၊ အိပ်ရာ
 ခင်းတို့ကို၊ ကိံကရိယန္တိ-အဘယ်သို့ ပြုကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်
 ၏၊ ဘူမတ္ထရဏာနိ - မြေအခင်းတို့ကို၊ ကရိယန္တိ-ပြု၍ သုံးဆောင်ကုန်၏၊
 ဣတိ-ဤသို့ မိန့်၏၊ ပုရာဏဘူမတ္ထရဏာနိ-ရှေး၌ ရှိနှင့်ပြီးသော မြေအခင်း
 တို့ကို၊ ကိံကရိယန္တိ - အဘယ်သို့ ပြုလေကုန် သနည်း၊ ဣတိ - ဤသို့
 လျှောက်၏၊ ပါဒပုဉ္ဇနာနိ-ခြေသုတ် ကြိုးဝန်း ပြု၍ သုံးဆောင်ပါကုန်၏၊
 ဣတိ - ဤသို့ မိန့်၏၊ ပုရာဏပါဒ ပုဉ္ဇနာနိ - ရှေး မိမိတွင် ရှိနှင့်သော
 ခြေသုတ် ကြိုးဝန်းတို့ကို၊ ကိံ ကရိယန္တိ - အဘယ်သို့ ပြုလေကုန်သနည်း၊
 ဣတိ - ဤသို့ မေး၏၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ - အပိုင်း အပိုင်း၊ ကောဇ္ဇေတွာ-
 နုတ်နုတ်ခုတ်စင်း၍၊ မတ္တိကာယ-မြေညက်ဖြင့်၊ မဒ္ဒိတွာ-နယ်၍၊ ဘိတ္တိ-နံရံ
 အကောက်၊ လိမ္ပိယန္တိ-လိမ်းကျံကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား၊ တွေကာနိ-ဤမျှလောက်ကုန်သော၊ အယျာနံ-အရှင်ဘုရားတို့အား၊
 ဒိန္နာနိ-လူအပ်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့သည်၊ နနယန္တိ-မပျက်စီးကုန်၊ ဣတိ-
 ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ အာမ-ဪ
 မပျက်စီးသည်မှန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ပဿန္နော-
 ကြည်ညိုသည်ဖြစ်၍၊ အပရာနိပိ-ကပ 'လည်း ဖြစ်ပါကုန်သော၊ ပဉ္စဝတ္ထ
 သကာနိ-ငါးရာသော အဝတ်တို့ကို၊ အာဟရာပေတွာ-ဆောင်စေ၍၊ ထေ
 ရာယ-ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်၏၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ထပေသိ-၏၊ ထေရော-
 ရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည်၊ ပဉ္စသတုတ္တနိကာနိ-အသပြာ ငါးရာ ထိုက်ကုန်

သော၊ ဝတ္ထာနိ-သင်္ကန်းတို့ကို၊ သဟဿဘာဂေန-အဘို့တထောင်ဖြင့်၊ ပါဒ
 မူလေ-ခြေရင်း၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဒိန္နာနိ-လူအပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ
 သဟဿက္ခတ္တု-အကြိမ်ဟသိန်း၊ လဘိကိရ-ရသတတ်၊ သဟဿဂ္ဂနိကာနိ-
 အဘိုးတထောင်ထိုက်ကုန်သော သင်္ကန်းတို့ကို၊ သဟဿဘာဂေန-တထောင်
 အဘို့အားဖြင့်၊ ပါဒမူလေ-ခြေရင်း၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ ဒိန္နာနိ-လူအပ်
 ကုန်သည်ရှိသော်၊ သဟဿက္ခတ္တု-အကြိမ်တထောင်၊ လဘိကိရ-ရသတတ်၊
 သတသဟဿဂ္ဂနိကာနိ-အဘိုးတသိန်းထိုက်ကုန်သောသင်္ကန်းတို့ကို၊ သဟဿ
 ဘာဂေန-အဘို့တထောင်အားဖြင့်၊ ပါဒမူလေ-၌၊ ထပေတွာ-၍၊ ဒိန္နာနိ-
 သော်၊ သတက္ခတ္တု-အကြိမ်တရာ၊ လဘိကိရ-တတ်၊ ဧကံ-တထည်လည်း
 ကောင်း၊ ဒွေ-နှစ်ထည်လည်းကောင်း၊ တယော-သုံးထည် လည်းကောင်း၊
 စတ္တာရိ-လေးထည် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ-ငါးထည် လည်းကောင်း၊ ဒသ-
 ဆယ်ထည်လည်းကောင်း၊ ဣတိအာဒိနာနယေန-ဤသို့စသော နည်းဖြင့်၊
 လဒ္ဓါနိပန-ရသောသင်္ကန်းတို့၏ကား၊ ဂဏနာ-အရေအတွက် အပိုင်းအခြား
 သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တထာဂတေ-ငါတို့ ဘုရားသခင်သည်၊ ပရိနိဗ္ဗုတေ-ပရိ
 နိဗ္ဗာန်လွန်သည်ရှိသော်၊ ထေရော-ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ သကလဗ္ဗမ္ပဒိ
 ပံ-အလုံးစုံသော ဗ္ဗမ္ပဒိပါကျွန်းသို့၊ ဝိစရိတွာ-လှည့်ပတ်သွားလာ၍၊ သဗ္ဗ
 ဝိဟာရေသု-အလုံးစုံသောကျောင်းတို့၌၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့အား၊ အတ္တ
 နော-မိမိ၏၊ သန္တကာနေဝ-ဥစ္စာသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ ပတ္တစီဝရာနိ-သပိတ်
 သင်္ကန်းတို့ကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍီသည်၊ အဟံ-ငါသည်၊
 ယံ-အကြင်အမှုကို၊ ကရောမိ-ပြု၏၊ တံ-ထိုအမှုသည်၊ တထာ-ထိုငါအလိုရှိ
 တိုင်း၊ အဟုတွာ-မဖြစ်မှု၍လျှင်၊ အညထာဝ-ငါအလိုရှိသည်မှ တပါးသော
 အခြင်းအရာဖြင့်သာလျှင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကိံနုခေါ-
 အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိဿာမိ-ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံသည်ရှိ
 သော်၊ သောဥပါယော-ဤအကြောင်းသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 နှလုံးပိုက်၍၊ ရညော-မင်း၏၊ ဥယျာနကိဋ္ဌံ-ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆတိ-
 သွားလတ်သော်၊ စူဠပိတု-ဘထွေးပုဏ္ဏားအား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊
 ဂဟိကိ-စေလွှတ်၏၊ သာမာဝတိယာ-သာမာဝတိ၏၊ ပါသာဒံ - ပြာသာဒ်
 သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဒုဿကောဋ္ဌာဂါရာနိစ-ပုဆိုးကျီတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊

တေလကောဋ္ဌာဂါရာနိစ-ဆီတိုက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဝရာပေတွာ-ဖွင့်စေ
 ၍၊ ဒုဿာနိ-ပုဆိုးတို့ကို၊ တေလစဋ္ဌိသု-ဆီအိုးစရည်းတို့၌၊ တေမေတွာ-ဆွတ်၍၊
 ကမ္မေ-သည်တိုင်တို့ကို၊ ဝေဌေတွာ-ရစ်၍၊ သဗ္ဗာ-ကုန်သော၊ တာ-ထိုသာမာ
 ဝတီအမှူးရှိသော မိန်းမငါးရာတို့ကို၊ ကေတော-တပေါင်းတည်း၊ ကတွာ-
 နေစေ၍၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊ ပိဒဟိတွာ-ပိတ်၍၊ ဗဟိ-အပ၌၊ ယန္တကံ-ယန္တရား
 ကျည်ငယ်ကို၊ ဒတွာ-တပ်၍၊ ဒဏ္ဍိဒိပိကာဟိ-ဆီမီးတိုင်တို့ဖြင့်၊ ဂေဟေ-နန်း
 တော်၌၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဒဒမာနော-ရှုံ့ပြီးသည်ရှိသော်၊ ဩတရိတွာ-ဆင်း
 ၍၊ ဂစ္ဆတု-သွားလော့၊ ဣတိ-ဤသို့စေလွှတ်၏၊ သော-ထိုပုဏ္ဏားသည်၊ ပါ
 သာဒံ-ပြာသာဒ်သို့၊ အဘိရုယ-တက်၍၊ ကောဋ္ဌာဂါရာနိ-ပုဆိုးကျီတို့ကို၊
 ဝိဝရိတွာ-ဖွင့်ပြီး၍၊ ဝတ္ထာနိ-ပုဆိုးအဝတ်တို့ကို၊ တေလစဋ္ဌိသု-ဆီအိုးစရည်း
 တို့၌၊ တေမေတွာ-ဆွတ်၍၊ ကမ္မေ-သည်တိုင်တို့ကို၊ ဝေဌေတု-ရစ်ပတ်ခြင်း
 ဌာ၊ အာရတိ-အားထုတ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုပုဏ္ဏားကို၊ သာမာဝတီ
 ပမုခါ-သာမာဝတီ အမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသသာ ဣတ္ထိယော-ငါးရာကုန်
 သောမိန်းမတို့သည်၊ စူဠပိတု-ဘလွေးပုဏ္ဏား၊ တေ-ဤအမှုသည်၊ ကိ-
 အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-သို့၊ ဝေန္တိယော-ဆိုကုန်လျက်၊ ဥပသကံမိ-သု-ကပ်
 ကုန်၏၊ အမ္မာ-ချစ်သွီးတို့၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ ဒဋ္ဌိကမ္မတ္တာယ - မြဲမြံစွာ
 ခိုင်စေခြင်းငှာ၊ ဣမေကမ္မေ-ဤသည်တိုင်တို့ကို၊ တေလပိလောတိကာဟိ-
 ဆီသုတ်ပြီးသော ပုဆိုးနှမ်းတို့ဖြင့်၊ ဝေဌာပေသိ-ရစ်စေ၏၊ ရာဇနံ-တို့၏၊ ဂေ
 ဟေနာမ-နန်းတော်၌မည်သည်ကား၊ ဘုယုတ္တံ ဒုယုတ္တံ-သင့် မသင့်ကို၊ ဒုဇာ
 နံ-သိနိုင်ခဲ၏၊ မမသန္တိကေ-ငါ့အထံ၌၊ အမ္မာ-ချစ်သွီးတို့၊ ဟောထ-ဖြစ်ပါ
 ကုန်လော့၊ ဣတိ-သို့၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ အာဂတာ-လာကုန်သော၊ တာ-လှို
 ငါးရာသော မိန်းမတို့ကို၊ ဂဗ္ဘေ-တိုက်၌၊ ပဝေသေတွာ-သွင်း၍၊ ဒွါရာနိ-
 ထံခါးတို့ကို၊ ပိဒဟိတွာ-ပိတ်၍၊ ဗဟိ-၌၊ ယန္တကံ-ယန္တရား ကျည်ငယ်
 ကို၊ ဝါ-သော့ကို၊ ဒတွာ-ခတ်၍၊ အာဒိတော-အစမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊
 အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဒေန္တော - တိုက်ပြီးသည် ရှိသော်၊ ဩတရိ - ဆင်း၏၊
 သာမာဝတီ - သာမာဝတီသည်၊ တာသံ - ထိုမိန်းမတို့အား၊ ဩဝါဒံ-
 အဆုံးအမကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ အနမတဂ္ဂ-မသိအပ်သောအစရှိသော၊
 သံသာဓေ-သံသာရာ၌၊ ဝိစရန္တိနံ-ကျင်လည်ခြင်း ရှိကုန်သော၊ အမှာကံ-

ငါတို့အား၊ ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အဂ္ဂိနာ-မီးဖြင့်၊ ဈာယမာနာနံ-
လောင်ကုန်သောငါတို့၏၊ အတ္တဘာဝါနံ-ကိုယ်အဖြစ်တို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-
အပိုင်းအခြားကို၊ ဗုဒ္ဓဉာဏေနာပိ-ဘုရားဉာဏ်ဖြင့်လည်း၊ နသုကရော-ပြုခြင်း
ငှာမလွယ်၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့၊ ဟောထ-ဖြစ်ကုန်လော့၊ ဣဟိ-ဤသို့
ဆုံးမပေ၏၊ တာ-ထိုနန်းတွင်းသူငါးရာတို့သည်၊ ဂေဟေ - နန်းတော်ကို၊
ဈာယန္တေ-မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဝေဒနာပတ္တာပိ-ဝေဒနာသို့ ရောက်ကုန်
လျက်လည်း၊ ပရိဂ္ဂဟကမ္မဋ္ဌာနံ-ဝေဒနာကိုသိမ်းဆည်းရာသိမ်းဆည်းခကြောင်း
ဖြစ်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မနသိကရောန္တိယော-နှလုံးသွင်းကုန်သည်ရှိသော်၊
ကာစိ-အချို့သောမိန်းမတို့သည်၊ ဒုတိယဖလံ-သကဒါဂါမိဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-
ရောက်ကုန်၏၊ ကာစိ-အချို့သောမိန်းမတို့သည်၊ တတိယဖလံ-ဒဏှာဂါမိဖိုလ်
သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-ရောက်ကုန်၏၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ အထခေါ-။ပ။ကောအဘိ
သမ္ပရာယောတိ-ကောအဘိသမ္ပရာယောဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဆိုအပ်၏၊ အထခေါ-ထို
အခါ၌ သမ္ပဟုလာ-မျှားစွာကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ပစ္ဆာဘတ္တံ-
ဆွမ်းစားပြီးသောအခါ၌၊ ပိဏ္ဍပါတပဋိက္ကန္တာ-ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲကုန်ပြီးသည်
ရှိသော်၊ ဇယန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊
တေန-ထိုဘုရားရှိရာအရပ်သို့၊ ဥပသကံမိံ-သု-ကပ်ကုန်၏၊ ဥပသကံမိတော-
ကပ်ပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဘိဂါဒေတော - အလွန်ရှိသေစွာ
ရှိခိုးပြီး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသီဒိံ-သု-နေကုန်
၏၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ နိသီန္ဒာခေါ-နေကုန်ပြီး
သည်ရှိသော်၊ တေဘိက္ခု-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို
တေ-ဤစကားကို၊ အဝေါစုံ-နားတော်လျောက်ကုန်၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ ဣ
ဒါနိံ-ယခုအခါ၌၊ ရညော ဥတေနဿ-ဥတေနမင်းသည်၊ ဥယျာနဂတဿ-
ဥယျာဉ်သို့ သွားတော်မူစဉ်၊ အန္တေပုရိဒဗ္ဗံ-နန်းတော်ကိုမီးလောင်၍၊ သာ
မာဝတီပမုခါနိ-ကုန်သော၊ ပဉ္စဣတ္ထိသတာနိ-ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်၊
ကာလကံတာနိ-ကုန်၏၊ ဘန္တေ-ရား၊ တာသံ ဥပါသိကာနံ-ထိုဒါယိကာမတို့
၏၊ ဂတိ-လားရာကား၊ ကာ-အဘယ်နည်း၊ အဘိသမ္ပရာယော-တမလွန်ဘဝ
၌ လည်းလျောင်းရာသည်၊ ကော-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျောက်လား
ကြကုန်၏၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဧတ္ထ-ဤမီးလောင်၍ စုတိသေလွန်ရာ၌၊

သောတာပနာ-သောတာပန်ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါသိကာ-ဒါယိကာမတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ သကဒါဂါမိနိယော-သကဒါဂါမိမိန်းမတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ အနာဂါမိနိယော-အနာဂါမိတည် ဒါယိကာမတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ သဗ္ဗာ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တာ ဥပါသိကာယော-ထို ဒါယိကာမတို့သည်၊ နိပ္ပလာ-အကျိုးမရှိဘဲ၊ နကာလက်တာ-မစုတိကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏။ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ တေမတ္ထံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဝိဒိတော-သိတော်မူပြီး၍၊ တာယံ ဝေလာယံ-ထိုအခါ၌၊ ဣမံ ဥဒါနံ-ဤနှစ်သက်ဝမ်းမြောက်သော စကားကို ဥဒါနေသိ-မြှောက်တော်မူ၏။

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ လောကော-လူ့အပေါင်းသည်၊ မောဟသမ္ပန္နနော-မောဟဖြင့် အလွန်နှောင့်ယှက်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗုပေါ-ပာဏ်တယ်သကဲ့သို့၊ ဒိဿတိ-ထင်၏။ ဥပဓိဗန္ဓနော-ကိလေသာဟူသော အနှောင့်အယှက်ရှိသော၊ ဟမဿ-အပိဇ္ဇာဟူသော မှောင်ဖြင့်၊ ပရိဝါရိတော-ခြံရံအပ်သော၊ ဗာလော-လူမိုက်သည်၊ သဿတိဝိယ-မြဲသောသဘောကဲ့သို့၊ ခါယတိ-ထင်၏။ ပဿတော-ဉာဏ်ဖြင့်ရှုမြင်သောသူအား၊ ကိဉ္ဇနံ-ကိလေသာဟူသောကြောင့်ကြစိုးရိမ်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ။

ဣတိ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့သော စကားကိုလျှင်၊ ဝတော - မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံသာရဇဇေ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ဝိစရန္တာ-တပြောင်းပြန်ပြန် ကျင်လည် မျော့ပါးကုန်သော၊ သတ္တာ နာမ-သတ္တဝါတို့မည်သည်ကား၊ နိစ္စတာလံ-အခါဝပ်သိမ်း၊ အပ္ပမတ္တာ-မမှေ့မလျော့ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ပညတမ္ပေဝေ-ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို သာလျှင်၊ နကရောန္တိ-မပြုကုန်၊ ပမာဒိနော-မှေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ပါပကမ္မံပိ-မကောင်းမှုကိုလည်း၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဝဇ္ဇေ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ဝိစရန္တာ-ကျင်လည်ကုန်သော သူတို့သည်၊ သုခံပိ-သုခဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ ဒုက္ခံပိ-ဒုက္ခဝေဒနာကို လည်းကောင်း၊ အနုဘဝန္တိ-ခံစားရကုန်၏။ ဣတိ-သို့၊ ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ ဒေသေသိ-ဟောတော်မူ၏။ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ သာမဓဝတိယာ-သာမဓဝီ ပိဖုရား၏၊ ဂေဟံ-နန်းတော်ကို၊ ဈာယတိ ကိရ-မီးလောင်သတတ်၊ ဣတိ-ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဝေဂေ

န-လျင်စွာ၊ အာဂစ္ဆန္တောပိ-လာသော်လည်း၊ အဒဇေ-မီးမလောင်မီ၊ သမ္ပာ
ပုဏိတုံ-ရောက်စေခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ အာဂန္နာပန၊ ရောက်ပြီး၍
ကား၊ ဂေဟံ-နန်းတော်ကို၊ နိဗ္ဗာပေန္တော-မီးငြိမ်းစေလျက်၊ ဥပ္ပန္နဗလဝ
ဒေါမနဿော-အားကြီးစွာဖြစ်သော နှလုံးမသာယာခြင်းရှိ၍၊ အမစ္စဂဏ
ပရိဝုတော-အမတ်အပေါင်းခြံရံလျက်၊ နိဿိဒိတော-နေ၍၊ သာမာဝတီယာ-
သာမာဝတီမိဖုရား၏၊ ဂုဏေ - ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ အနုဿရန္တော-အစဉ်
အတိုင်း အောက်မေ့လျက်၊ ဣမံကမ္မံ-ဤအမှုသည်၊ ကဿနုခေါ-အဘယ်သူ
၏အမှုနည်း၊ ဣတိစိန္တေတွာ-၍၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ ကာရိတံ-ပြုအပ်
သော၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ ဘဝိဿတိတံ-ဖြစ်လတ္တံ့ဟု၊ ဥတွာ-ဆတ်ဆတ်သိ
၍၊ တာသေတွာ-ခြိမ်းခြောက်မောင်းမဲ၍၊ ပုစ္ဆိယမာနော-မေးအပ်သည်ရှိ
သော်၊ နကထေဿတိ-ဟုတ်တိုင်း မပြောဆိုလတ္တံ့၊ သဏိကံ-ဖြေးဖြေးသာ
သာ၊ ဥပါယေန-အကြောင်းဥပါယ်တံမျဉ်ဖြင့်၊ ပုစ္ဆိဿာမိတံ-မေးအံ့ဟူ၍၊
စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ အမစ္စေ-အမတ်တို့ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ အမ္ဘော-အိုအမတ်
အပေါင်းတို့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဣတော-ဤနေမှ၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ
ကြလုံ့လပြု၍၊ သမုဋ္ဌာယ-လွန်စွာထကြလုံ့လပြု၍၊ အာသံကိတ ပရိသံကိ
တောဝ-ရှံရှားခြင်းတလဲလဲသာလျှင်၊ ဟောမိ-၏၊ သာမာဝတီ-သာမာဝတီ
မိဖုရားသည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ မေ-ငါ၏၊ ဩတာရမေဝ-ပျက်စီးခြင်းကိုသာလျှင်၊
ဂဝေသတိ-ရှာ၏၊ ဣဒါနိပန-ယခုတမူကား၊ မေ-ငါ၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊
နိဗ္ဗုတံ-ငြိမ်းသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ သုခေနော-
ချမ်းသာခြင်းဖြင့်သာလျှင်၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ။ ။ (သယံထုံလည်းရှိ၏၊
အိပ်ခြင်းငှာပေးလေ) ။ ။ လဘိဿာမိ-ရအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဒေဝ-
အရှင်မင်းကြီး၊ တေ-အရှင်မင်းကြီးအား၊ ဣဒံကမ္မံ-ဤအမှုကို၊ ကေနနု
ခေါ-အဘယ်သူသည်သာလျှင်၊ ကတံ-ပြုအပ်သနည်း၊ ဣတိအာဟံသု-ဤသို့
ဆိုကုန်၏၊ မမ-ငါ့အား၊ သိနေဟေန-ချစ်သဖြင့်၊ ကေနစိ-တစုံတယောက်
သောသူသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို
လတ်သော်၊ မာဂဏ္ဍိယာပိ-မာဂဏ္ဍိသည်လည်း၊ သမိပေ-အနီး၌၊ ဌိတာ-နေ
လျက်၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ အညော-တပါးသော၊ ကောစိ-
တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿတိ-မတတ်နိုင်

လတ္တံ၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ မယာ-ကျန်မမာဂဏ္ဍီသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်၏၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ စူဠပိတရံ-ဘထွေးပုဏ္ဏားကို၊ အာဏာပေတွာ-စေခိုင်း၍၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တံ-ထိုမာဂဏ္ဍီကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ မယံ-ငါ၌၊ သိနေဟော-ချစ်သော၊ အညောတံ-တပါးသော၊ သတ္တောနာမ-သတ္တဝါမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပသန္နော-ကြည်ညိုသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏၊ တေ-သင့်အား၊ ဝရံ-ဆုကို၊ ဒမ္မိ-ပေးအံ့၊ အပ္ပနော-မိမိ၏၊ ဉာတိဂဏံ-ဆွေမျိုးပေါက်ဘော်အပေါင်းကို၊ ပက္ခောသာပေဟံ-ခေါ်စေလော့၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ မင်းမိန့်လတ်သော်၊ သာ-ထိုမာဂဏ္ဍီသည်၊ ဉာတကာနံ-ဆွေသားမျိုးသားတို့အား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ မေ-ငါ့အား၊ ပသန္နော-ကြည်ညို၍ ဝရံ-ဆုကို၊ ဒေတိ-ပေး၏၊ သီသံ-လျင်စွာ၊ အာဂစ္ဆန္တု-လာကြကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ စေလွှတ်၏၊ ရာဇာ-မင်းကြီးသည်၊ အာဂတာဂတာနံ-လာတိုင်း လာတိုင်း ကုန်သောသူတို့အား၊ မဟန္တံသက္ကာရံ-များစွာသော လာဘ်ပူဇော်သက္ကာကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏၊ တံ-ထိုသို့သောအခြင်းအရာကို၊ ဒိသ္မာ မြင်၍၊ တဿာ-ထိုမာဂဏ္ဍီ၏၊ အညာတကာပိ-အဆွေမဟော်သောသူတို့သည်လည်း၊ လန္တံ-တံစိုးလက်ဆောင်ကို၊ ဒေတွာ-ပေး၍၊ မယံ-တို့သည်၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍီ၏၊ ဉာတကာတိ-ဆွေသားမျိုးသားဟူ၍၊ အာဂစ္ဆိံ-သု-လာကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တေသဗ္ဗေ-ထိုအလုံးစုံသောသူတို့ကို၊ ဂါဟာပေတွာ-ဘမ်းယူစေ၍၊ ရာဇဂံဏေ-မင်းယင်ပြင်၌၊ နာဘိပ္ပမာဏေ-ချက်အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ အာဝါဠေ-ကွင်းတို့ကို၊ ခဏာပေတွာ-တူးစေ၍၊ တေသဗ္ဗေ-ထိုအလုံးစုံသော သူတို့ကို၊ တတ္ထ-ထိုကွင်း၌၊ နိသီဒါပေတွာ-နေစေ၍၊ ပံသုဟိ-မြေမှန်တို့ဖြင့်၊ ပူရေတွာ-ပြည့်စေ၍၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ပလာလေ-ကောက်ရိုးတို့ကို၊ ဝိကိရာပေတွာ-ဖြန့်ကြဲစေလျက်၊ အဂ္ဂိံဒါပေသိ-မီးကိုတိုက်စေ၏၊ စမ္ပဿ-အရေကို၊ ဒမ္မကာလေ-လောင်သောအခါ၌၊ အယနဂံလေန-သံ ထွန်သွားဖြင့်၊ ကုသာပေတွာ-ထွန်စေ၍၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍံ-အပိုင်းပိုင်း အတုံးတုံး၊ ဟိရာဟိရံ-အမျှင်မျှင် အစိတ်စိတ်၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍီ၏၊ သရီရတောပိ-ကိုယ်မှလည်း၊ တိခိဏေန-ထက်စွာသော၊ သတ္တေန - သန်လျက်ဖြင့်၊ သနဿနဋ္ဌာနေသု-တခဲနက်သော အသားစိုင်များရာ ထူရာ အရပ်တို့

၌၊ မံသံ-အသားကို၊ ဥပ္ပါဋ္ဌေတွာ-ထုတ်နုတ်၍၊ တေလကပါလံ - အိအိုးကင်းကို၊ ဥဒ္ဓန္တံ-ခနောက်သို့၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ပူဝေဝိယ-မှုံကြော်သကဲ့သို့၊ ပစာပေတွာ-ကြော်စေချက်စေ၍၊ တမေဝ - ထိုမာဂဏ္ဍိကိုပင်လျှင်၊ ခါဒါပေသိ-စားစေ၏၊ ဓမ္မသဘာယံ-တရားသဘင်၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေသုံ-ပြောဟောကြကုန်၏ အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့၊ ဝေရူပါယ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ သဒ္ဓါယ-သဒ္ဓါခြင်းရှိသော၊ ပသန္နာယ-ကြည်ညိုခြင်းရှိသော၊ ဥပါသိကာယ-ဒါယိကာမအား၊ ဝေရူပံ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ မရဏံ-သေခြင်းသည်၊ အနန္တဝိကံဝဟ-မလျှောက်ပတ်လေစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောပြောကုန်၏၊ သတ္ထာ-ဘုရားသခင်သည်၊ အာဂန္ဓာ-ကြွတော်မူလာ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ-ယခုငါလာဆဲအခါ၌၊ ကာယကထာယ-အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်၊ သန္တိသိန္နာ-စည်းဝေးကုန်သည်၊ အတ္တနု-ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣတိပုဗ္ဗိတွာ-ဤသို့မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဣမာယ နာမာတ်-ဤမည်သော စကားကြောင့် ပါတည်းဟု၊ ဝုတ္တေ-နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေ-ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သာမာဝတိပမုခါနံ-သာမာဝတိအမှူးရှိကုန်သော၊ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမအပေါင်းတို့၏၊ ဧတံမရဏံ-ဤသေရခြင်းသည်၊ အယုတ္တံ-မလျှောက်ပတ်ခြင်းသို့၊ သမ္ပတ္တံ-ရောက်ပေ၏၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတကမ္မဿပန-ပြုအပ်ပြီးသော ကံအားကား၊ ယုတ္တကမေဝ-လျှောက်ပတ်သည်ကိုသာလျှင်၊ တောဟိ-ဤငါးရာသော မိန်းမတို့သည်၊ လဒ္ဓံ-ရအပ်၏၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ကောကိ-ဤမိန်းမတို့သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ကိံ-အဘယ်အကုသိုလ်ကို၊ ကတံ-ပြုဘူးလေသနည်း၊ တံ-ထိုရှေးမကောင်းမှုကံကို၊ အာစိက္ခထ-ဟောကြားတော်မူပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ယဒစိတော-ကောင်းပန်သောကြောင့်၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

အတိတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသီဟံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ဗြဟ္မဒတ္တေ-ဗြဟ္မဒတ်မင်းသည်၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရောန္တေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ ရာဇဂေဟေ-မင်း၏နန်းတော်၌၊ နိဗ္ဗုဒ္ဓံ-ပြတ်၊ အဋ္ဌပစ္စေကပုဒ္ဓါ-

ရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါဘုရားတို့သည်။ ဘုဉ္ဇန္တိ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးတော် မူကုန်၏။ ပဉ္စသတာ ဣတ္ထိယော-ငါးရာကုန်သော မိန်းမတို့သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ-လုပ်ကျွေးကုန်၏။ တေသု-ထိုရှစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကွင်း၊ သတ္တပစ္စေကဗုဒ္ဓါ-ခုနစ်ဆူသော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဟိမဝန္တံ-ဟိမဝန္တာသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ပြန်ကြကုန်၏။ ဧကော-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတဆူသည်။ နဒီတီရေ-မြစ်ကမ်းနား၌၊ ဧကံ တိဏဂဟဏံ-တခုသောမြက်ချုံသည်။ အတ္ထိ-ရှိ၏။ တတ္ထ-ထိုမြက်ချုံ၌၊ ဈာနံ-ဈာန်ကို၊ သမာပဋ္ဌိတော-ဝင်စား၍၊ နိသီဒိ-နေတော်မူ၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ရာဇာ-မင်းသည်။ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေသု - အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်။ ဂတေသု-ကြွတော်မူကုန်သည်ရှိသော်၊ တာ ဣတ္ထိယော-ထိုငါးရာသော မိန်းမတို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ဥဒကကီဋ္ဌံ-ရေသဘင်ကစားခြင်းကို၊ ကိဋ္ဌိတုံ-ကစားခြင်းငှာ၊ ဂတော သွားတော်မူ၏။ တတ္ထ-ထိုရေသဘင်ကစားရာ၌၊ တာ ဣတ္ထိယော-ထိုမိန်းမတို့သည်။ ဒိဝသဘာဂံ-နေအဘို့ကို၊ ဥဒကေ-ရေ၌၊ ကိဋ္ဌိတော-ကစား၍၊ ဥတ္တရိတော-တက်၍၊ သီတပိဋ္ဌိတာ-အချမ်းဖြင့် နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့်၊ အဂ္ဂိဝိသိဗေတုကာမာ-မီးလုံခြင်းငှာ အလိုရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ အဂ္ဂိကရဏဋ္ဌာနံ-မီးဖိုရာအရပ်ကို၊ သြလောကေထ-ကြည့်ကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ အပရာပရံ-ထိုမှဤမှ၊ ဝိစရန္တိယော-သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်သည် ရှိသော်၊ တံတိဏဂဟနံ-ထို မြက်ချုံကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တိဏရာသီဘိသညာယ-မြက်ချုံဟူသော အမှတ်ဖြင့်၊ ပရိဝါရေတွာ-ခြံရံ၍၊ ဌိတာ-နေကုန်လျက်၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ အဒိသု-တိုက်ကုန်၏။ တိဏေသု-မြက်တို့သည်။ ဈာယိတွာ-လောင်၍၊ ပတန္တေသု-ပြာကျကုန်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ နဋ္ဌာ-ပျက်စီးခြင်းသည်၊ အမှာ-ဖြစ်ကုန်၏။ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ရညော-မင်း၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-ဆရာပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ဈာယိတိ-မီးတိုက်ခဲ့၏ဟု၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဥဟာ-၍၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ နာသေဿတိ-ဖျက်ဆီးလတ္တံ့၊ သုဒဇုံ-ကောင်းစွာ မီးလောင်အောင်၊ နံ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ ကရိဿာမာတိ-ပြုကုန်အံ့ဟူ၍၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံကုန်သော၊ တာဣတ္ထိယော - ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ဣတော စိတောစ-ထိုမှ ဤမှလည်း၊ ဒါရုနိ-ထင်းတို့ကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ တဿ-ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဒါရုရာသိ-ထင်းအစု

ကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏။ မဟာဒါရုရာသိ-ထင်းပုံထင်းစုကြီးသည်။ အဟော
သိ-ဖြစ်၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ယိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါကို၊ အာဠိဓမ္မက္ခာ-မီးတိုက်၍၊
ဣဒါနိ-ဟခုအခါ၌၊ ဈာယိဿတီတိ-အကြွင်းမဲ့ လောင်လတ္တံ့၊ ဟု၊ ပက္ခမိံသု-
ဖဲသွားကုန်၏။ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ အသဉ္ဇေတနိကာ-
စေတနာမရှိကုန်သည်။ ဟုတွာ-၍၊ ကမ္မုနာ-ကံဖြင့်၊ နဗဇ္ဈိံသု-ပြစ်မှား
ခြင်းသို့ မရောက်ကုန်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ သဉ္ဇေတနာယ
စေတနာရှိသော၊ ကမ္မုနာ-ကံဖြင့်၊ ဗဇ္ဈိံသု-ပြစ်မှားခြင်းသို့ ရောက် ကုန်၏။
ပစ္စေကဗုဒ္ဓိပန-ပစ္စေကဗုဒ္ဓါကိုကား၊ အန္တောသမာပတ္တိယံ - သမာပတ်၏
အတွင်း၌၊ သကဋ္ဌသဟဿဟိ-လှည်းဘဝောင်တို့ဖြင့်၊ ဒါရုနိ-ထင်းတို့ကို၊
အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ အာဠိဓမ္မန္တောပိ-မီးတိုက်ကုန်သော်လည်း၊ ဥသုမာ
ကာရ မတ္တံပိ-မီးငွေသင့်ခြင်းမျှကိုလည်း၊ ဂဟေတုံ-စွဲလောင်ခြင်းငှာ၊ န
သက္ကောဘိ-မတတ်နိုင်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သော-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊
သတ္တမေ ဒိဝသေ-ခုနစ်ရက်မြောက်နေ့၌၊ ဥဋ္ဌာယ-၍၊ ယထာသုခံ-ချမ်းသာ
စွာ၊ အဂမာသိ-ကြသွား၏။ တာ-ထိုမိန်းမတို့သည်၊ တဿကမ္မဿ - ထို
အကုသိုလ်ကံကို၊ ကာဘတ္တာ-ပြုဘူးသောကြောင့်၊ ဗဟူနိ-များစွာကုန်သော၊
ပဿသတသဟဿာနိ အနှစ်တသိန်းတိုင်တိုင်၊ နိရယေ-ငရဲ၌၊ ပစိတွာ-ကျက်
ပြီးခံပြီး၍၊ တဿာကမ္မဿ-ထိုအကုသိုလ်ကံ၏သာလျှင်၊ ဝိပါကာသေ
သေန-အကျိုးကြွင်းအားဖြင့်၊ အတ္တဘာဝသတေ-တရာသော ကိုယ်အဖြစ်
တိုင်တိုင်၊ ဣမိနာဝ နိယာမေန-ဤနည်းဖြင့်လျှင်၊ ဂေဟေ-အိမ်ကို၊ ဈာယ
မာနေ-မီးလောင်သည်ရှိသော်၊ ဈာယိံသု-ကျွမ်းကုန်၏။ ။ဣဒံ-ဤသည်
ကား၊ တောသံ-ဤမိန်းမတို့၏၊ ပုဗ္ဗကမ္မံ-ရှေးမကောင်းမှုကံတည်း၊ ဣတိ သို့၊
ဝေဒိတဗ္ဗံ-၏။

ဧဝံ-ဤသို့၊ ပုတ္တေ-မိန့်တော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခု - ရဟန်းတို့သည်၊
သတ္ထာရံ-ဘုရားသခင်ကို၊ ပဋိပုဏ္ဏိံသု-တတန်သျှောက်ကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ ခုဇ္ဈတ္တရာပန-ခုဇ္ဈတ္တရာသည်ကား၊ ကေနကဓမ္မန-အဘယ်မကောင်း
မှုကံကြောင့်၊ ခုဇ္ဈာဇာတာ-ကုန်းခြင်းကွဲခြင်း ဖြစ်လေသနည်း၊ ကေနကဓမ္မ
န-အဘယ်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ မဟာပညာ-ကြီးသောပညာရှိလေသနည်း၊
ကေနကဓမ္မန-အဘယ်ကောင်းမှုကံကြောင့်၊ သောဘာပတ္တိဖလံ-သောဘာ

ပတ္တိဖိုလ်ကို၊ အဓိဂတာ-ရလေသနည်း၊ ကေနကမ္မေန-အဘယ်မကောင်းမှုကံ
ကြောင့်၊ ပရေသံ-သူတပါးတို့၏၊ ပေသနကာရိကာ-အစေအပါးခံရသော
ကျွန်မသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးလျှောက်ကုန်၏၊
ဘိက္ခဝေ-တို့၊ တဿဝရညော-သိဗြဟ္မဒတ် မင်း၏လျှင်၊ ဗာရာဏသီယံ-
ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကရဏကာလေယေဝ-ပြုသောအခါ
၌သာလျှင်၊ ဧကော ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတဆူသည်၊ ထောက်-
အနည်းငယ်၊ ခုဇ္ဇဓာတုကော-ကုန်းသောသဘောရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်
၏၊ အလ-ထိုအခါ၌၊ ဧကော ဥပဋ္ဌာယိကာ ဣတ္ထိ အရှင် ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏
အလုပ်အကျွေးဖြစ်သော မင်းမိန်းမတယောက်သည်၊ ကမ္မလံ - ကမ္မလာကို၊
ပါရပိတော-ရှိ၍၊ ဘုဝဏ္ဏ ဘရဟ္မ-ရွှေခွက်ကို၊ ဂဟေတော-ယူ၍၊ အမှောက်-ငါ
တို့၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါသည်၊ ဝေဉ္ဇေဝေဉ္ဇေ-ဤသို့ဤသို့လျှင်၊
ဝိစရတိတိ- ကြွတော်မူ၏ဟု၊ ခုဇ္ဇာဟုတော-ကုန်းဟန်ကဲ့သို့ ဖြစ်စေလျက်၊
တဿ-ထိုရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၏၊ ဝိစရဏာကာရံ-ကြွတော်မူသော အခြင်းအရာ
ကို၊ ဒေသသိ-ပြ၏၊ တဿ-ထိုအကုသိုလ်ကံ၏၊ နိဿန္နေန-အကျိုးဆက်
အားဖြင့်၊ ခုဇ္ဇာ-ကုန်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏၊ တေပန ပစ္စေကဗုဒ္ဓေ-ထိုအရှင်
ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊ ပဌမဒိဝကေ-ရှေ့ဦးစွာနေ၌၊ ရာဇဂေဟေ-နန်းတော်၌၊ နိ
သီဒါပေတော - နေစေ၍၊ ပတ္တေ-သပိတ်တို့ကို၊ ဂါဟာပေတော - ယူစေ၍၊
ပါယာသဿ-နို့စာနာဖြင့်၊ ပူရေတော-ပြည့်စေ၍၊ ဒါပေသိ-လှူစေ၏၊ ဥဏှပါ
ယာသဿ-နို့စာနာပူဖြင့်၊ ပတ္တေ-သပိတ်သည်၊ ပူရေ-ပြည့်သည်ရှိသော်၊ ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓေါ-အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ ပရိဝတ္တေတော ပရိဝတ္တေတော-ပြန်လှန်၍ ပြန်
လှန်၍၊ ဂဏှန္တိ-ယူကုန်၏၊ သာဣဗ္ဗိ-ထိုမိန်းမသည်၊ တေ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ကို၊
တဿ-ထိုအခါသော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ကရောဇ္ဇေ-ပြုသည်တို့ကို၊ ဒိသော-
မြင်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ သန္တကာနိ-ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော၊ အဋ္ဌဒန္တလေယာ
နိ-ရှစ်ခုသောဆင်စွယ်လက်ကောက်တို့ကို၊ ဒတော-လှူ၍၊ ဣမ-ဤဆင်စွယ်
ကွင်းသပိတ်ခြေ၌၊ ယပေတော-ယားတော်မူ၍၊ ဂဏှထ-ခံယူတော် မူပါကုန်
လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ တေ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ တဿ-
ထိုကုသိုလ်လုပ် မိန်းမဆိုတိုင်း၊ ကတော-ပြု၍၊ တံ-ထိုဒါယိကာမကို၊ ဩလော
ကေတော-ကြည့်၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အမှောက်-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ ဧတေ

ဟိ-ဤလက်ကောက်ကွင်းတို့ဖြင့်၊ အတ္ထော-အလိုသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တုမ္မာ
ကညေဝ-အရှင်ဘုရားတို့အားသာလျှင်၊ တောနိ - ဤဆင်စွယ်လက်ကောက်
တို့ကို၊ ပရိစ္ဆတ္တာနိ-စွန့်အပ်ကုန်၏၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ဂစ္ဆထ-ကြွတော်မူပါကုန်
လော့၊ ဣတိအာဟ-လျှောက်၏၊ တေ-ထိုပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့သည်၊ နန္ဒမူလကပဗ္ဗာ
ရိ-နန္ဒမူလိဏ်ရှိရာစောင့်ဝှမ်းသို့၊ အဂမံသု-ကုန်၏၊ အဇ္ဇတနာပိ-ယနေ့ တိုင်
အောင်လည်း၊ တာနိဝလယာနိ-ထိုလက်ကောက်ကွင်း သပိတ်ခြေတို့သည်၊
အရောဂါနေဝ-မပျက်စီးကုန်သည်သာတည်း၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊ တဿ
ကမ္မဿ-ထိုသပိတ်ခြေလူသောကုသိုလ်ကံ၏၊ နိဿန္နေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဣဒါ
နိ-ယခုအခါ၌၊ တိပိဋ္ဌတိကရာ-ပိဋကသုံးပုံကိုဆောင်နိုင်ခြင်းသည်၎င်း၊ မဟာ
ပညာ-ပညာကြီးခြင်းသည်၎င်း၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနိ-ပစ္စေက
ဗုဒ္ဓါတို့အား၊ ကတဉ္စပဋ္ဌာနဿ-ပြုအပ်သော လုပ်ကျွေးခြင်း၏၊ နိဿန္နေန
ပန - အကျိုးဆက်ဖြင့်ကား၊ သောတာပတ္တိဖလံ - သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့၊
ပတ္တာ-ရောက်၏၊ ဣဒံ-လျှင်၊ အဿာ-ထိုခုဇွတ်တရ၏၊ ဗုဒ္ဓန္တရေ-ဘုရားနှစ်ဆူ
တို့၏ အကြား၌၊ ကမ္မံ-ပြုအပ်သောကံတည်း။

ကဿပသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ - ကဿပဘုရား၏၊ ကာလေပန - လက်ထက်၌
ကား၊ ဗာရာဏသီယံ-ဗာရာဏသီပြည်၌၊ သေဠိနော-သူဌေး၏၊ ကောဓိတာ-
သွီးတယောက်သည်၊ ဓမ္မေနကစ္ဆာယာယ-နေမွန်းလွဲအခါ၌၊ အာဒါသံ-
ကြေးမုံကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ အလင်္ကရေန္တိ-တန်း
ဆာဆင်လျက်၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုသူဌေးသွီးနှင့်၊
ဝိဿာသိကာ-အကျမ်းဝင်သော၊ ကောဓိဏာသဝါတိက္ခုနိ - ရဟန္တာမတဦး
သည်၊ တံ-ထိုသူဌေးသွီးကို၊ ဒဠု-ဖူးမြင်စေခြင်းငှာ၊ အဂမာသိ-ကြွတော် မူ
လာ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဘိက္ခုနိယောပိ-ရဟန်းမိန်းမတို့သည်၎င်း၊ ခိဏာ
သဝါပိ-ရဟန္တာတို့သည်၎င်း၊ သာယန္တသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဥပဋ္ဌာ
ကကုလာနိ-အလုပ်အကျွေးဒါယကာတို့ကို၊ ဒဠုကာမာ-ဖူးမြင် ဧကလုံ ကုန်
သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တသ္မိံ-ပနခဏ-ထိုခဏ၌၊ သေဠိဓိတာယ-သူဌေး
သွီး၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ကာစိ-တစုံတယောက်သော၊ ပေသနကာရိကာ-
အစေအပါးခံသူ ကျန်မသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ အယျေ-
အရှင်ကောင်း ရဟန္တာမ၊ ဝန္တာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ မေ-ငါ၏၊

တေပသဒဓနပေဋက-တပည့်ဟော်မ၏ ဤတန်းဆာပခြပ်ကို၊ ဂဟေတွာ-
 ယူ၍၊ ဒေထ-ပေးတော် မူလိုက်ပါကုန်လော့၊ ဣတိ အာဟ - ဤသို့ ဆို၏၊
 ဟေရိ-ရဟန္တာမသည်၊ စိန္တသိ-၏၊ အဿာ - ထိုသူဌေးသမီးသည်၊ ဣဒံ
 ဘဏ္ဍိကံ-ဤဟန်းဆာပခြပ်ကို၊ ဂဏိတွာ-ယူ၍၊ သစေနဒဿာမိ-အကယ်
 ၍ ငါမပေးချေသည်ဖြစ်အံ့၊ မယိ-ငါ၌၊ အာသာတံကတွာ-ရန်ငြိုးထား၍၊
 နိရယေ-ငရဲ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သစေပန ဒဿာမိ-အကယ်၍ ငါ
 ပေးသည်ဖြစ်အံ့၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊ ပေသန ကာရိကာ-အစေအပါး ခံရ
 သော ကျွန်မသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိသတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ နိရယသန္တာ
 ပနတော-ငရဲမီးပူသည်ထက်၊ ခေါ်ပန-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ပရဿ-သူတပါး၏၊
 ပေသနတာဝေါ-အစေအပါးခံရသောကျွန်မအဖြစ်သည့်လျှင်၊ ဇောလေဗျာ-
 မြတ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၍၊ သာ-ထိုရဟန္တာမသည်၊ အနုဒပံ-သနားခြင်း
 ကို၊ ပဋိစ္စ-စွဲ၍၊ တံ-ထိုတန်းဆာပခြပ်ကို ဂဟေတွာ-၍၊ တဿာ-ထိုယူဌေး
 သုံးအား၊ အဒါယိ-ပေးလိုက်၏၊ တဿာဓမ္မဿ-ထိုရဟန္တာမကို ခိုင်းသော
 ဇောသုလိ ခံ၏၊ နိဿန္တေန-အကျိုးဆက်ဖြင့်၊ ဇောသံ-သူတပါးတို့၏၊ ပေ
 သနကာရိကာ-အစေအပါး ကျွန်မသည်၊ ဇောဟာ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့
 ဘုရားမိန့်တော်မူ၏၊ အထ-ပိုနောင်မှ၊ ပုန-ဟုတ်၊ ကေဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဓမ္မသဘာဝံ-တရား သဘင်၌၊ ကထံ-စကားကို၊
 သမုဋ္ဌာပေတုံ-ပြောဟောကုန်၏၊ သာမာဝတိပမုခါ-သာမာဝတိ အပူ၌ရှိ
 ကုန်သော၊ ဝဇ္ဇသတာ ဣတ္ထိလော-ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်၊ ဂေယေ-
 နန်းတော်၌၊ အဂ္ဂိနာ-မီးဖြင့် ဖျာယ်သု-လောင်ကုန်၏၊ ပာဂဏ္ဍိဟာ-ဝေဂဏ္ဍိ
 ၏၊ ဉာတကာနံ-ဆွေသား မျိုးသားတို့ကို၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ပတောလဂ္ဂိ-
 ကောက်ရိုးမီးကို၊ ပတော-ပိုက်၍၊ အယနဂ်လေဟိ - သံထွန်သွားတို့ဖြင့်၊
 ဘိန္နာ-ခွဲကုန်၏၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိကို၊ ပက္ခယိတတေသေန-ကျိုက်
 ကျိုက်ဆူသော ဆီဖြင့်၊ ပက္ကာ-ကျပ်စေအပ်၏၊ ဧတ္ထ-ဤနှစ်ပါးသော ဖြစ်
 ငြင်း၌၊ ကေနခေါ-အဘယ်သူတို့သည်လျှင်၊ ဇိဝန္တိနာမ - အသက် ရှည်ခြင်း
 ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ကေ - အဘယ်သူတို့သည်၊ မဟာနာမ သေသည် ဖြစ်
 ကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏၊ သမ္ဘာ-ဘုရား သခင်သည်၊
 အာဂန္တဝါ ခြံတော်မူလာ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကေရဟိ -လာရ ငါလာဆဲ

၌၊ ကာယကထာယ-အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်၊ သန္တိသိန္နာ-အညီအညွတ် စည်းဝေကုန်သည်၊ အတ္တနု-ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ ဣဟိ ပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့မေးဟော် မူခြင်းကြောင့်၊ ဣမာယနာမာတိ-ဤမည်သော အကြောင်းဖြင့် စည်ပေး ပါကုန်သည် ဘုရားဟု၊ ဝုတ္တေန-နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ ယေကေစိ-အချို့ကုန်သော သူတို့သည်၊ ပမတ္တာ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ဝဿသတံ-အနှစ်တရာပတ်လုံး၊ ဇီဝန္တော ပိ-အသက် ရှည်ကုန်ငြားသော်လည်း၊ မတာယေဝနာပ-သေသောသူသာ လျင်မည်ကုန်၏၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ-မပေ့ မလျော့ကုန်၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မတာပိ-သေကုန်သော်လည်း၊ ဇီဝန္တယေဝ-အသက်ရှည် ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မာဂဏ္ဍိယာ-မာဂဏ္ဍိသည်၊ ဇီဝန္တပိ-အသက်ရှည်သော်လည်း၊ မတာယေဝနာမ-သေသည်သာလျှင်မည် ၏၊ သာမာဝတိပမုခါ-သာမာဝတီအမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စသတာဣတ္ထိယော- ငါးရာသောမိန်းမတို့သည်၊ မတာပိ-သေကုန်သော်လည်း၊ ဇီဝန္တယေဝနာမ- အသက်ရှည်သည်သာလျှင် မည်ကုန်၏၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အပ္ပမတ္တာ- ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သောသူတို့သည်၊ မရန္တိနာမ-သေသောသူ တို့မည်ကုန်သည်၊ နဟောန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ ဣဟိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမာ ဂါတာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၂၁၊ အပ္ပမာဒေါ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သော သူသည်၊ အမတံ-သေခြင်းကင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဒံ-ရောက်ကြောင်းသည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ပမာဒေါ-မေ့လျော့ခြင်းသည်၊ ဓမ္မုနော-သေခြင်း၏၊ ပဒံ-အကြောင်း သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ အပ္ပမတ္တာ မမေ့မလျော့ ကုန်၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မတာပိ-သော်လည်း၊ နမိယန္တိယဟာ-ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ ပမတ္တာ-မေ့လျော့ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ ဇီဝန္တပိ-အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း၊ မတာယထာ- သေကုန်သောသူတို့ကဲ့သို့၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။

၂၂၊ ဝေ-ဤသို့ မေ့လျော့သောသူ၏ ဝဋ်မှ ထွက်မြောက်ခြင်းမရှိ၊ မမေ့ မလျော့သောသူ၏ ဝဋ်မှ ကင်းခြင်းဟူ၍၊ ဝိသေသဟော-အထူးကားဖြင့်၊ ဥတွာ-သိကုန်၍၊ ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ အပ္ပမာဒမိ-အပ္ပမာဒတရား၌၊

ဖဏ္ဍိတာ-ထိုးထွင်း၍ သိကုန်၏။ တေ-တို့သည်၊ အပ္ပမာဒေ-၌၊ ပမောဒန္တိ-
လွန်စွာ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ အရိယာနံ-ဘုရားအစရှိကုန်သော သူတော်
ကောင်းတို့၏။ ဂေါစရေ-ကျက်စားရာအာရုံဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရား၊
လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါး၌၊ ရတာ-မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်
ကုန်၏။

၂၁၊ ဈာယိနော-အာရမ္မဏူပဈာန်၊ လက္ခဏူပဈာန်အားဖြင့် နှစ်ပါး
သော ဈာန်ရှိကုန်သော၊ သာတတိကာ-မပြတ်ဖြစ်စေအပ်သော ကိုယ်ဖြင့်
ပြုအပ်သော လုံ့လ၊ စိတ်ဖြင့်ပြုအပ်သော လုံ့လရှိကုန်သော၊ နိဗ္ဗံ-အမြဲ၊
ဒဠပရက္ကမာ-မြဲစွာပြုအပ်သော ဥဿာဟရှိကုန်သော၊ ယေဓီရာ-အကြင်
ပညာရှိတို့သည်၊ အတ္ထိသန္တိ-ကုန်၏၊ ယေဓီရာ-ထိုပညာရှိတို့သည်၊ ယော
ဂက္ခေမံ-ယောဂလေးပါး၏ ကုန်ရာကုန်ကြောင်းဖြစ်သော၊ အနုတ္တရံ-လော
ကုတ္တရာတရားတို့တွင်မြတ်သော၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဖုဿန္တိ-တွေ့ကုန်၏၊ ဣတိ-
ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ အပ္ပမာဒေါတိ အပ္ပမာဒေါ ဟူသည်ကား၊
မဟန္တံ-မြတ်သော၊ အတ္ထံ-အနက်ကို၊ ဒီပေတိ-ပြ၏၊ မဟန္တံ-သော၊ အတ္ထံ-
ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ တိဋ္ဌတိ-တည်၏၊ ဟိသစ္စံ-မှန်၏၊ သကလမ္ပိ-အလုံးစုံ
လည်းဖြစ်သော၊ တေပိဋ္ဌကံ-ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံဟုဆိုအပ်သော၊ ဗုဒ္ဓဝစနံ-ဘုရား
စကားတော်ကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်၍၊ ကထိယမာနံ-ဟောသည်ရှိသော်၊
အပ္ပမာဒပဒမေဝ-မမေ့မလျော့ ခြင်းသို့သာလျှင်၊ ဩတရတိ-သက်ဝင်၏၊
တေန-ထိုကြောင့်၊ သေယျတာပိ-လ။ မက္ခာယတိတိ-မက္ခာယတိဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-
ဟောအပ်ပြီ၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ယာနိယာနိစိ-အမှတ်မရှိကုန်သော၊ ဇဂံ
လာနံပါဏာနံ-သလုံးမြင်းခေါင်းဖြင့် သွားတတ်ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊
ပဒဇာတာနိ-ခြေရာတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တာနိသဗ္ဗာနိ-ထိုအလုံးစုံသော
ခြေရာတို့သည်၊ ဟတ္ထိပဒေ-ဆင်ခြေရာ၌၊ သမာစာနံ-ပေါင်းခြင်း စုဝေး
ခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ယဒိဒံ ယာနိပဒါနိ-အကြင် ခြေရာတို့သည်၊
သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေသံ-ထိုခြေရာတို့တွင်၊ မဟန္တတ္တေန-ကြီးသော အနက်
အားဖြင့်၊ ဟတ္ထိပဒေ-ဆင်ခြေရာကို အဂ္ဂံ-မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိသေယျ
ဇာ-ဆိုအပ်လက်သို့၊ ဝေမေဝခေါ-ဤအတူလျှင်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ယေ

ကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကုသလာဓမ္မာ-ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေသဗ္ဗေ-ထိုအလုံးစုံသော ကုသိုလ်တရားတို့သည်၊ အပ္ပမာဒမူလကာ-အပ္ပမာဒ တရားလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏၊ အပ္ပမာဒ သမောသရဏာ-အပ္ပမာဒသို့ စုဝေးခြင်း ပေါင်းခြင်းရှိကုန်၏၊ အပ္ပမာဒေါ - မမေ့မလျော့ခြင်းသတိတရားသည်၊ ဟောသံ ဓမ္မာနံ-ထိုတရားတို့တွင်၊ အဂ္ဂံ-မြတ်၏ဟူ၍၊ အက္ခာယတိ-ဆိုအပ်၏၊ သောပနာသ သောပနာသော ဓမ္မော-ဤတရားသည်၊ အတ္ထတော-အနက်အားဖြင့်၊ သတိယာ-သတိနှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသော နာမ-မကွေ့မကွာသည်မည်၏၊ ဧတံ-ဤအပ္ပမာဒဟူသည်၊ နိစ္စံ-အပြု၊ ဥပဋ္ဌိတာယ-ထင်သော၊ သတိယာစ-သတိ၏လျှင်၊ နာမံ-အမည်တည်း၊ အမတံ ပဒန္တိ-ပဒံဟူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ အမတံ-အမတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ဟိ-ထိုကောင်းသင့်စွာ၊ တံ နိဗ္ဗာနံ-ထိုနိဗ္ဗာန်သည်၊ အဘတတ္တာ-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းပရှိသောကြောင့်၊ နဇိယတိ-မအိုနိုင်သည်မည်၏၊ နမိယတိ-မသေနိုင်သည်မည်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ အမတန္တိ-အမတဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ ပဇ္ဇန္တိ-ရောက်တတ်ကုန်၏၊ ဣတိ ဣမိနာ-ဤဝစနုတ္တကြောင့်၊ ပဒံ-ပဒမည်၏၊ အမတံ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကား အနက်တည်း၊ အမတဿ-နိဗ္ဗာန်သို့၊ ပဒံ-ရောက်ကြောင်းတည်း၊ အမတံ ပဒံ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း၊ အမတဿ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဓိဂမ္မပါယော-ရခြင်း၏ အကြောင်းတည်း၊ ဣတိဝုတ္တံ ဝုတ္တော-ဤသို့ဆိုလိုသည်၊ ဟောသိ-၏၊ ပမာဒေါတိ-ပမာဒေါ ဟူသည်ကား၊ ပမေဇ္ဇနဘာဝေါ-မေ့လျော့သော အဖြစ်၊ မုဋ္ဌသစ္စသင်္ခါဟဿ-လွတ်သော သတိတု ဆိုအပ်သော၊ ဧတံ-ထိုပမာဒ ဟူသောအမည်သည်၊ သတိယာ ဝေါဿဂ္ဂဿ-သတိလွတ်သောသူ၏၊ နာမံ-အမည်တည်း၊ မစ္စုနောတိ-ဟူသည်ကား၊ မပုဏဿ-၏၊ ပဒန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ဥပါယောမဂ္ဂေါ - အကြောင်းတည်း၊ ဟိ-ထိုကောင်း သင့်စွာ၊ ပမတ္ထော-မေ့လျော့သောသူသည်၊ ဧတံ-ထိုသန္ဓေနေခြင်းကို၊ နာကိဝတ္တတိ-မလွန်နိုင်၊ ဧတော-ပဋိသန္ဓေနေခြင်းရှိသောသူသည်၊ ဇိယတိစေတ-အိုလည်းအို၏၊ မိယတိစ-သေလည်းသေ၏၊ ဣတိ - ထိုကြောင့်၊ ပမာဒေါ-မေ့လျော့သောသူသည်၊ မစ္စုနော-သေခြင်း၏၊ ပဒံနာမ - အကြောင်းမည်သည်၊ ဟောသိ-၏၊ ပရဏံ-သေခြင်းသို့၊ ဥပေတိ-ရောက်၏၊ အပ္ပမတ္တာ နိ-

ယန္တိတိ-ဟူသည်ကား၊ သဘိယာ-သဘိနှင့်၊ သမန္နာဂတာဟိ - ပြည့်စုံသည်
 သာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့ကုန်သော သူတို့သည်၊ နမီ
 ယန္တိ-မသေကုန်၊ အဇရာ-မအိုကုန်သည်၊ အမရာ-သေခြင်းကင်းကုန်သည်၊
 ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ နသလ္လက္ခေတ္တဗျာ မမှတ်အပ်ကုန်၊ ဟိသစ္စ-
 ၏၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ အဇရော-မအိုသော၊ အမရော-မသေသော၊
 သတ္တောနာမ-သတ္တဝါမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ပမတ္တဿပန-မေ့လျော့သော
 ဘုရားကား၊ ဝဋ္ဋနာမ-ဝဋ်၌ကျင်လည်ခြင်းမည်သည်၊ အပရိစ္ဆန္တံ-မပြတ်၊ အပ္ပ
 မတ္တဿ-မမေ့မလျော့သူ၏၊ ဝဋ္ဋပန-ဝဋ်၌ကျင်လည်ခြင်းသည်ကား၊ ပရိစ္ဆန္တံ-
 ပြတ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပမတ္တာ-မေ့လျော့သောသူတို့သည်၊ ဇာတိအာဒိ
 ဟိ-ပဋိသန္ဓေအစရှိသည်တို့မှ၊ အပရိမုတ္တတ္တာ - မလွှတ်နိုင် သောကြောင့်၊
 ဇိဝန္တာပိ-အသက်ရှည်ကုန်သော်လည်း၊ မဟာယေဝနာမ-သေသည်သာလျှင်
 မည်ကုန်၏၊ အပ္ပမတ္တာပန - မမေ့မလျော့သောသူတို့သည်ကား၊ အပ္ပမာဒ
 လက္ခဏံ-သတိမကင်းခြင်း လက္ခဏာကို၊ ဝဇေတွာ-ပွားစေ၍၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊
 မဂ္ဂဖလာဒိနိ-မဂ်ဖိုလ်စသည်တို့ကို၊ သန္တိကတ္တာ-မျက်မှောက်ပြု၍၊ ဒုတိယ
 ဟတိယ အတ္တဘာဝေသု-နှစ်ကြိမ်မြောက်သော ကိုယ်အဖြစ်၊ သုံးကြိမ်မြောက်
 သော ကိုယ်အဖြစ်တို့၌၊ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ-မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တေ-ထို
 သူတို့သည်၊ ဇိဝန္တာပိ-ရှင်ကုန်သော်၎င်း၊ မတာပိ-သေကုန်သော် လည်း
 ကောင်း၊ နမီယန္တိယေဝနာမ-မသေသည်သာလျှင် မည်ကုန်၏၊ ယောမတ္တာ
 လယာမတာဘိ-ဟူသည်ကား၊ ယေပနသတ္တာ - အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊
 ပမတ္တာ-သတိလွတ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ ပမာဒမရဏေန-သတိ
 ၏ သေခြင်းဖြင့်၊ မတတ္တာ-သေသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဟိ-ဥပမာဖြင့် ထင်
 စွာပြဦးအံ့၊ ဇိဝိတိန္ဒြိယုဉ္စေဒေန-အသက်၏ပြတ်ခြင်းဖြင့်၊ မတာ-သေသော
 သူတို့သည်၊ ဒါရုက္ခန္တုဗ္ဗိယာယယာ-သင်းတုံးနှင့်တူကုန်သကဲ့သို့၊ ဟထော-
 ထိုအတူလျှင်၊ အပကတဝိညာဏာ-ဝိညာဏ်မှကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဟိ-တို့ကောင်းသင့်စွာ၊ တေသံပိ-ထိုသူတို့အားလည်း၊ မတာနံဝိယ-
 သူငယ်တို့ကဲ့သို့၊ ဂဟဋ္ဌာနံ လူတို့အား၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ ဒဿာမ-
 ပေးကုန်အံ့၊ သီလံ-သီလကို၊ ရက္ခိယာမ-စောင့်ကုန်အံ့၊ ဥပေါသတကမ္မံ-
 ဥပုသ်တုံးသော အမှုကို၊ ကရိယာမ - ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကေ

စိတ္တံပိ-တခုသော - ကုသိုလ်စိတ် သည်လည်း၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ-မဖြစ်၊ ပဗ္ဗဇိတာနံ
 ပိ-ရဟန်းတို့ အားလည်း၊ အာစရိယုပဇ္ဈာယာဒိနံ-ဆရာဥပဇ္ဈာယ် စသည်
 တို့အား၊ ဝတ္ထာဒိနိ-ဝတ်ကြီး ဝတ်ငယ် စသည်တို့ကို၊ ပူရဿာမ-ဖြည့်
 ကုန်အံ့၊ ဓုတင်္ဂါနိ-ဓုတင်တို့ကို၊ သမာဒိယိဿာမ - ဆောက်တည် ကုန်အံ့၊
 ဘာဝနံ-ဘာဝနာကို၊ ဝဇေယျာမ-ပွားစေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဧကစိတ္တံပိ-
 တခုသောကုသိုလ်စိတ်သည်လည်း၊ နုဥပ္ပဇ္ဇတိ-မဖြစ်၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ မတေ
 န-သေသောသူနှင့်၊ တေ-ထိုအသက်ရှည်သော လူရဟန်းတို့သည်၊ နာနာ
 ကာရဏာဝ-ထူးသော အကြောင်းရှိကုန်သည်သာလျှင်၊ ကိံဟောန္တိ-အဘယ်
 မှာ ဖြစ်နိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ ယေပမတ္တာ။လ။မတာတိ-
 မတာဟူ၍၊ ဝုတ္တံ-ဟောအပ်ပြီ၊ ဧပိဝိသေသတော ဥ တွာတိ-ဟူသည်ကား၊
 ပမတ္တဿ-သတိလွတ်သောသူအား၊ ဝဇ္ဇတော-ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ နိဿရဏံ-ထွက်
 မြောက်ခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အပ္ပမတ္တဿ-မမေ့မလျော့သောသူအား၊ အတ္ထိ-
 ဝဋ်မှထွက်မြောက်ခြင်းရှိ၏၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့၊ ဝိသေသကောဝ - အထူးအား
 ဖြင့်သာလျှင်၊ ဇာနိတွာ-သိ၍၊ ဧတံဝိသေသံ-ဤအထူးကို၊ ဧကပန-အဘယ်
 သူတို့သည်လျှင်၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုငြားအံ့၊ အပ္ပမာဒမ္ပိ
 ပဏ္ဍိတာတိ-ဟူသည်ကား၊ မေဓာဝိနော-မိုးကြိုးစက်နှင့်တူသော ပညာရှိကုန်
 သော၊ သပ္ပညာ-အပြားအားဖြင့်သိခြင်းရှိကုန်သော၊ ယေ ပဏ္ဍိတာ အကြင်
 ပညာရှိတို့သည်၊ အတ္တနော-၏၊ အပ္ပမာဒေ-အပ္ပမာဒဘုရား၌၊ ဌတွာ-တည်
 ၍၊ အပ္ပမာဒံ-အပ္ပမာဒကရားကို၊ ဝဇေန္တိ-ပွားစေကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့
 သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝိသေသကာရဏံ-ထူးသောအကြောင်းကို၊ ဇာနန္တိ-သိကုန်
 ၍၊ အပ္ပမာဒေ ပမောဒန္တိတိ-ဟူသည်ကား၊ တေ-ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဧဝံ-
 ဤသို့၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ တသ္မိံအပ္ပမာဒေ - ထိုအပ္ပမာဒ
 ကရား၌၊ ပမောဒန္တိ-ဝမ်းမြောက်ကုန်၏၊ ပဟံသိတမုခါ-ရွှင်သော မျက်နှာ
 ရှိကုန်သည်၊ တုဋ္ဌပဟဋ္ဌာ-အလွန်နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ အရိယာနံ ဂေါရဓရေရတာတိ-ဟူသည်ကား၊ တေ-ဆိုသူတော်
 ကောင်းတို့သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အပ္ပမာဒေ-အပ္ပမာဒဘုရား၌၊ ပမောဒန္တိ-
 ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ တံအပ္ပမာဒံ - ထိုအပ္ပမာဒ ဟူသောသတိကို၊
 ဝဇေတွာ-ပွားစေ၍၊ အရိယာနံ ပုဒ္ဒ ပစ္စေကဗုဒ္ဓံ သာဝကာနံ-အရိယာဖြစ်

ကုန်သော ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ သာဝကတို့၏၊ ဂေါစရသင်္ခါတေ-ကျက်စား
ရာအာရုံဟု ဆိုအပ်သော၊ စတုသတိပဋ္ဌာနာဒိဘေဒေ-သတိပဋ္ဌာန် လေးပါး
စသည် အပြားရှိသော၊ သက္ကတိံသ ဗောဓိပက္ခိယ ဓမ္မေ စ-သုံးဆဲ့ခုနစ်ပါး
အပြားရှိသော ဗောဓိပက္ခိယတရား၌၎င်း၊ နဝဝိဓ လောကုတ္တရ ဓမ္မေစ-ကိုး
ပါးအပြားရှိသော လောကုတ္တရတရား၌၎င်း၊ ရတာ အဘိရတာ-အလွန်
မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း၊
တေ ဈာယိနောတိ-ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမတ္တာ - ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့
မလျော့ကုန်သော၊ တေပဏ္ဍိတာ-ထိုပညာရှိတို့သည်၊ အဋ္ဌသမာပတ္တိံ သင်္ခါ
တေန-ရှစ်ပါးအပြားရှိသော သမာပတ်ဟုဆိုအပ်သော၊ အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာ
နေန-အာရမ္မဏူပဈာန်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာမဂ္ဂ ဖလ သင်္ခါတေန-
ဝိပဿနာမဂ်ဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ လက္ခဏူပနိဇ္ဈာနေန-လက္ခဏူပဈာန်ဖြင့်
လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒုဝိဇ္ဇေပိ-နှစ်ပါးအပြားရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
ဈာနေန-ဈာန်ဖြင့်၊ ဈာယိနော-နိဝရဏတို့ကိုလောင်စေတတ်ကုန်သော၊ သာ
တတိကာတိ-ဟူသည်ကား၊ အဘိနိက္ခမနကာလဘေသာ-လွန်မြတ်သော တော
ထွက်တော်မူသောကာလမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ယာဝအရဟတ္တမဂ္ဂါ-အရဟတ္တမဂ်
ကိုရသည်တိုင်အောင်၊ သတတိ-အမြဲ၊ ပဝတ္တကာယိကစေတသိကဝီရိယာ-ကိုယ်
ဖြင့်ပြုအပ်သောလုံ့လ၊ စိတ်ဖြင့် ပြုအပ်သောလုံ့လရှိကုန်သော၊ နိစ္စဒဋ္ဌပရက္က
မာတိ-ဟူသည်ကား၊ ပုရိသ ကာမေန-ယောက်ျားတော်တကာတို့၏ အား
အစွမ်းဖြင့်၊ ပုရိသ ဝီရိယေန ပုရိသပရက္ကမေန-ယောက်ျားတို့၏ လုံ့လဖြင့်၊
ပတ္တဗ္ဗံ - ရောက်အပ်သော၊ ယံ-အကြင်အလိုသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထို
အလိုသို့၊ အပါပုဏိတော - မရောက်မူ၍၊ ဝီရိယဿ - ဝီရိယ၏၊ သဏ္ဌာနံ-
ကောင်းစွာတည်ခြင်းသည်၊ န ဘဝိဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေ
ဇ္ဇပေန-ဤသို့ သဘောရှိသော လုံ့လဖြင့်၊ အန္တရာ-အကြား၌၊ အနော
သက္ကိတော-မသုတ်မနစ် မလျော့မူ၍၊ နိစ္စံ-မြဲစွာ၊ ပဝတ္တေန-ဖြစ်သော၊ ဒဋ္ဌ
ပရက္ကမေန-မြဲမြံသောလုံ့လနှင့်၊ သမန္နာဂဘာ-ပြည့်စုံကုန်သော၊ ဖုသန္တိတိ
တ္ထေ-ဖုသန္တိဟူသော ဤပါဌ်၌၊ ဖုသနာ-တွေ့ခြင်း ရောက်ခြင်းတို့သည်၊
ဉာဏဖုသနာစ-ဉာဏ်ဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဝိပါကဖုသနာစ-အကျိုး
ဖြင့် ရောက်ခြင်းသည်၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒေ-နှစ်ပါးတို့တည်း၊ တတ္ထ-ထို

နှစ်ပါးတို့တွင်၊ စတ္တာရောမဂ္ဂါ-မဂ်လေးပါးတို့သည်၊ ဉာဏဖုသနာနာမ-
ဉာဏ်ဖြင့် ရောက်သည် မည်ကုန်၏၊ စတ္တာရိဖလာနိ-ဖိုလ်လေးပါးတို့သည်၊
ဝိပါကဖုသနာနာမ-အကျိုးဖြင့်ရောက်သည်မည်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုနှစ်ပါးတို့
တွင်၊ ဣဓ-ဤအရာ၌၊ ဝိပါကဖုသနာနာမ-အကျိုးဖြင့်ရောက်ခြင်းမည်သည်ကို၊
အဓိပ္ပေတာ-အလိုရှိအပ်၏၊ အရိယဖလေန-အရိယာဖိုလ်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်
ကို၊ သစ္စိကရောန္တာ - မျက်မှောက်ပြုကုန်လျက်၊ ဓိရာ ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိတို့
သည်၊ တာယဝိပါကဖုသနာယ-ထိုဖိုလ်လေးပါးသို့ ရောက်ခြင်းဖြင့်၊ ဖုသန္တိ-
ရောက်ကုန်၏၊ နိဗ္ဗာနံ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ သစ္စိကရောန္တိ - မျက်မှောက် ပြုကုန်၏၊
ယောဂက္ခေမံ အနုတ္တရန္တိ-ဟူသည်ကား၊ စတ္တာရော-လေးပါး ကုန်သော၊
ယေယောဂါ-အကြင်ကာမယောဂ စသည်တို့သည်၊ မဟာဇနံ-လူအပေါင်း
ကို၊ ဝဇ္ဇေ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲဝဲဩသဉ်၊ ဩသီဒါပေန္တိ-နစ်စေကုန်၏၊ တေဟိဝိ-
ထိုယောဂ လေးပါးတို့မှလည်း၊ ခေမံ နိဗ္ဗာယံ-နစ်မွန်းစေခြင်းတည်းဟူသော
ဘေးမရှိသော၊ သဗ္ဗေဟိ-အလုံးစုံကုန်သော၊ လောကီယလောကုတ္တရဓမ္မေ
ဟိ-လောကီ လောကုတ္တရာ တရားတို့တွင်၊ သေဋ္ဌတ္တာ-မြတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်၊ အနုတ္တရံ-အနုတ္တရမည်သော၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း။

ဒေသနာ ပရိယောသာနေ- ဒေသနာဟော်၏ အဆုံး၌၊ ဗဟူ-များစွာ
သော သူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော - သောတာပန် အစရှိသည်တို့
သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဒေသနာ-ဒေသနာတော်သည်၊ မဟာဇနဿ-
လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးနှင့်တကွ၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

သာမာဝတိယာဝတ္ထု-သည်၊ ပဌမံ-စွာ၊ ဣတိသမ္ဘော-ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၂-ကုမ္ဘိယောသကသေဋ္ဌိ ဝတ္ထု၊

သာမာဝတိဝတ္ထု၌ ဟောရာဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ကုမ္ဘိယောသကသေဋ္ဌိဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကို ပြုခြင်းငှာ “ဥဋ္ဌာနဝတောတိ” သည်ကို မိန့်အပ်၏။

ဥဋ္ဌာနဝတောတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ဥဋ္ဌာနဝတော စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဝေဠုဝနေ-ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူလျက်၊ ကုမ္ဘိယောသကံ-ကုမ္ဘိယောသကကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ရာဇဂဟနဂရသ္မိ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ရာဇဂဟသေဋ္ဌိနာ-ရာဇဂြိုဟ်သူဌေး၏၊ ဂေဟေ-ဒိမ်၌၊ အဟိဝါတရောဂေါ-ယဉ်အနာသည်၊ ဥပ္ပဋ္ဌိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မိ-လိုပဉ်အနာသည်၊ ဥပ္ပန္န-ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မက္ခိကာ-ယဉ်တို့ကို၊ အာဒိ-ကတော-အစပြု၍၊ ယာဝ ဂါဂေါ-နွားကျဲ ဟိုင်အောင်၊ ပဌမံ-ပျော်စွာ၊ တိရစ္ဆာနဂတာဝ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်လျှင်၊ မရန္တိ-သေကုန်၏၊ တတော-ထိုနောက်မှ၊ ဒါသကမ္ပကရာ-အမှုလုပ်ကျွန်တို့သည်၊ မရန္တိ-သေကုန်၏၊ သဗ္ဗပစ္စာ-အလုံးစုံတို့နောက်မှ၊ ဂေဟသာမိကာ-အိမ်ရှင်တို့သည်၊ မရန္တိ-သေကုန်၏၊ တသ္မာ-ယို့ကြောင့်၊ သောရောဂေါ-ထိုရောဂါသည်၊ သဗ္ဗပစ္စာ-အလုံးစုံတို့ နောက်မှ သေဋ္ဌိ စ-သူဌေးကိုလည်းကောင်း၊ သေဋ္ဌိဇာယဉ္ဇ-သူဌေးမယားကိုလည်းကောင်း၊ ဂဏှိ-စွဲ၏၊ တေ-ထိုသိုးခင်ပွန်းတို့သည်၊ ရောဂေန-ယဉ်အနာဖြင့်၊ ဖုဋ္ဌာ-တွေ့ကုန်သည်ရှိသော်၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပြိတံ-နေသော၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ သြလောကေတွာ-ကြည့်၍၊ အသုပ္ပဇဏ္ဍဟိ-ပြည်သော မျက်ရည်ရှိကုန်သော၊ နေတ္တေဟိ-မျက်စိတို့ဖြင့်၊ တံ-ထိုသားကို၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏၊ တာတချစ်သား၊ ဣမသ္မိ-ရောဂ-ဤယဉ်အနာသည်၊ ဥပ္ပန္န-ဖြစ်လတ်သည်ရှိသော်၊ ဘိတ္တိ-နံရံကို၊ ဘိန္နိတွာ-ဘောက်၍၊ ပလာတာဝ-ပြေးကုန်သောသူတို့သည်သာလျှင်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ လဘန္တိကိရ-ရကုန်သတတ်၊ တံ-သင်သည်၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ အနောလောကေတွာ-မကြည့်မူ၍၊ ပလာယိတွာ-ပြေး၍၊ ဇီဝန္တော-အသက်ရှည်သည်ရှိသော်၊ ပုန-တဖန်၊ အာဂန္တာ-၍၊ အသုကဋ္ဌာ-နေနာမ-ဤမည်သော အရပ်၌၊ စတ္တာလိသဓနကောဋ္ဌိယော-ကုဋေ လေးဆယ်သော ဥဋ္ဌာတို့ကို၊ နိဒဟိတွာ-မြုပ်၍၊ ထပိဟာ တားအပ်ကုန်၏၊ တံ-

ထိုဥစ္စာကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-ဘော်ထုတ်၍၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေယျာသိ-မွေး
ရစ်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ တေသံ-ထို
အမိအဘတို့၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ရုဒမာနော-ငိုကြွေး မြည်
တမ်းလျက်၊ မာတာပိတရော-မိဘတို့ကို၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ မရဏဘယဘိတော-
သေဘေးမှကြောက်သောကြောင့်၊ ဘိတ္တိ-နံရံကို၊ ဘိန္တိတွာ-ဘောက်၍၊
ပလာယိတွာ-ပြေး၍၊ ပဗ္ဗတဂဟနံ - တောင်ထိပ်သို့။ (ပစ္စန္ဓဂါမံ ဟူ၍
လည်းရှိ၏၊ ပစ္စန္ဓရစ်ရွာသို့ပေး)။ ။ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဒွါဒသဝဿာနိ - တဆဲ့
နှစ်နှစ်တို့တိုင်တိုင်၊ တတ္ထ-ထိုတောင်ထိပ်၌၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ ပစ္စာဂစ္ဆိ-ပြန်
လာ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသူဌေးသားကို၊ ဒဟရကာလေ-ငယ်သော
အခါ၌၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ပရုဇ္ဈကေသမဿုကာလေ-မုတ်ဆိတ်ဆံပင် ရှည်သော
အခါ၌၊ အာဂတတ္တာ-ရောက်လာသောကြောင့်၊ ကောစိ-တစုံတယောက်
သောသူသည်၊ နသဉ္ဇာနိ-မသိ၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ မာတာပိတူဟိ-
မိဘတို့သည်၊ ဒိန္နသညာဝသေန-ပေးအပ်သောအမှတ်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဓနဌာ
နံ-ဥစ္စာထားရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ နေဿ-ဥစ္စာ၏၊ အရောဂဘာဝံ-
မပျက်စီးသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ မံ-ငါ့ကို၊ ကောစိ-
တစုံတယောက်သောလူသည်၊ နသဉ္ဇာနာတိ-မသိ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဓနံ-
ဥစ္စာကို၊ ဥဒ္ဓရိတွာ-ဘော်ထုတ်၍၊ တံ-ထိုဥစ္စာကို၊ သစေဝလဉ္ဇိဿာမိ-အကယ်
၍ သုံးဆောင်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဧကေနဒုဂ္ဂတေန-သူဆင်းရဲတယောက်သည်၊ နိမိ-
ရွှေအိုးကို၊ ဥဒ္ဓရိကောတိ-ဘော်၏ဟု၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဂဟေတွာ-ဘမ်း၍၊ ဝိဟေ
ဌေယျု-ရိုက်ပုတ်ညှဉ်းဆဲကုန်ရာ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဘတိံ-ကတွာ-အစား
လုပ်၍၊ ယံနုဇီဝေယျံ-အကယ်၍ အသက်မွေးရမှုကား ကောင်းစွာ၊ ဣတိ-ဤ
သို့ကြံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ကေပိလောတိကံ-ညစ်နွမ်းသော ပုဆိုးဘလည်ကို၊
နိဝါသေတွာ-ငတ်၍၊ ဘတကေန-သူရင်းဌားဖြင့်၊ အတ္ထိကော-အလိုရှိသော၊
ကောစိ-တစုံတယောက်သောသူသည်၊ အတ္ထိဝိ-ရှိပါသလောဟု၊ ပစ္စန္ဓော-
မွေးလျက်၊ ဘတကဝီထိံ-အစားလုပ်သောသူသို့၏ သွားရာခရီးသို့၊ ပါပု
ဏိ-ရောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကုမ္ဘဿေသကကို၊ ဘတကာ-အခ
ဖြင့်ငှားလိုသောသူတို့သည်၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ကေကမ္ပံ-တခု
သောအမှုကို၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ သစေကရိဿာမိ-အကယ်၍ ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘတ္တ

ဝေတ္တနံ-ထမင်းရိက္ခာကို၊ တေ-သင်အား၊ ဒဿာမ-ပေးကုန်အံ့၊ ဣတိအာဟံ
သု-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ ကမ္မနာမ-အမှုမည်သည်ကား၊ ကိ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့မေးလတ်သော်၊ ပဗောဓနစောဒနကမ္မ-နီးကြားစေအောင် တိုက်တွန်း
နှိုးဆော်တတ်သော အမှုကို၊ သစ္စေဿဟတိ-အကယ်၍ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်အံ့၊
ပါတောဝ-စောစောကလျှင် ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ တာတာ-ချစ်သားတို့၊ ဥဋ္ဌဟထ-
ထကြကုန်လော့၊ သကဋ္ဌာနိ-လှည်းတို့ကို၊ သန္ဓယုထ-ပြင်ဆင်ကုန်လော့၊
ဂေါဇေ-နွားတို့ကို၊ ယောဇေထ-ကကုန်လော့၊ ဟတ္ထိအဿာနံ - သင်မြင်းတို့
ကို၊ တိဏတ္ထာယ-မြက်စားစေခြင်းငှာ၊ ဂမနဝေလာ-သွားချိန်တန်ပြီ၊ အမ္မာ-
မိခင်တို့၊ တုမေပိ-သင်တို့သည်လည်း၊ ဥဋ္ဌဟထ-ထကုန်လော့၊ ယာဂုံ-ယာဂု
ကို၊ ပစထ-ကျိုကုန်လော့၊ ဘတ္တံ-ထမင်းကို၊ ပစထ-ချက်ကြ ကုန်လော့၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိစရိတွာ-လှည့်ပတ်သွားလာ၍၊ အာရာစေဟိ-ကြားလော့၊
ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထိုသူဌေးသားသည်၊ သာဓုဘိ-ကောင်းပြီ
ဟု၊ သဗ္ဗဋ္ဌိစ္စိ-ဝန်ခံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုသူဌေးသားအား၊ ဝသနတ္ထာ
ယ-နေခြင်းငှာ၊ ဧကံသရံ-အိမ်တခုကို၊ အဒံသု-ပေးကုန်၏၊ သော-ထိုသူဌေး
သားသည်၊ ဒေဝသိကံ-နေတိုင်း၊ တံကမ္မံ-ထိုအမှုကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ ဧကဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ရာဇာဗိမ္ဗိသာရေ-ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီး
သည်၊ အဿ-ထိုကုမ္ဘဿသောသက၏၊ သဒ္ဓံ-အသံကို၊ အဿောသိ-ကြား၏၊
သောပနံ-ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်းသည်ကား၊ သဗ္ဗရဒည-အလုံးစုံသောသူတို့၏အသံ
ကိုသိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တသွာ-ထိုကြောင့်၊ သေ-ဤအသံသည်၊
မဟာဓနဿ-များသောဥစ္စာရှိသော၊ ပုရိသဿ-ယောက်ျား၏၊ သဒ္ဓေါတိ-
အသံတည်းဟု၊ အာဟ-ဆို၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုဗိမ္ဗိသာရမင်း၏၊
သန္တိဧက-အတံ၌၊ ဌိတာ-နေသော၊ ဧကော ပရိစာရိကာ-တယောက်သော
ကိုယ်လုပ်တော်မိန်းမသည်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ယံဝါ တံဝါ-ဟုတ်ဟုတ်ငြား
ငြားသောစကားကို၊ နကထေဿတိ-မဆိုလတ္တံ့၊ မယာ ငါသည်၊ ဣဒံ-ဤ
ယောက်ျားကို၊ ဉာတံ-သိခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတီတိ-သင့်၏ဟု စိန္တေတွာ-ကြံ၍၊ ဂစ္ဆ-
သွားချေ၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဧတံ-ဤယောက်ျားကို၊ ဇာနာဟိ-သိလော့၊ ဣတိ-
သို့၊ ဧကံပုရိသံ-မင်းချင်းတယောက်ကို၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏၊ သော-ထိုမင်း
ချင်းယောက်ျားသည်၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တံ-ထိုကုမ္ဘဿသော

သကကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ သော-ဤသူကား၊ ဘတကာနံ-
အခပေး၍ငှားကုန်သောသူတို့၏၊ ဘတိကာရကော-အစား လုပ်ဆောင်
သော၊ ကော ကပဏမနုဿော-အထီးကျန်သော ယောက်ျားတယောက်
တည်း၊ ဣတိ-သို့၊ အာရောစေသိ-ကြား၏၊ ရာဇာ-သည်၊ တဿ-ထိုမင်းချင်း
ယောက်ျား၏၊ ဝစနံ-စကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်၊ ဟုတွာ-
ဖြစ်၍၊ ဒုတိယဒိဝသေပိ-နှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ တတိယ
ဒိဝသေပိ-သုံးရက်မြောက်သော နေ့၌လည်းကောင်း၊ တဿ-ထိုသူဌေး
သား၏၊ သဒ္ဓိ-အသံကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ တထေဝ-ထိုရှေ့အတူသာလျှင်၊
အာဟ-ဆို၏၊ သာပိပရိစာရိကာ-ထိုကိုယ်လုပ်တော် မောင်းမသည်လည်း၊
တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်၊ စိန္တေတွာ-ကြံစည်၍၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊
ပေသေတွာ-စေ၍၊ သော-သည်၊ ကပဏမနုဿောတိ - အထီးကျန်သော
ယောက်ျားတည်းဟု၊ ဝုတ္တေ-ဆိုလတ်သော်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ရာဇာ-မင်း
သည်၊ သော-ဤသူကား၊ ကပဏမနုဿော-အထီးကျန်သော ယောက်ျား
တည်း၊ ဣတိဝစနံ-ဤသို့သောစကားကို၊ သုတွာပိ-ကြား၍လည်း၊ န သဒ္ဓိ
ဟတိ-မယုံကြည်၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ သေ-ဤအသံသည်၊ မဟာဓနဿ-
ဥစ္စာများသော၊ ပုရိသဿေဝ-ယောက်ျား၏ သာလျှင်၊ သဒ္ဓေါတိ-အသံ
တည်းဟု၊ ဝဒတိ-ဆို၏၊ ဣ-ဤမင်းကြီး ဆိုသော စကား၌၊ ကာရဏေန-
အကြောင်းသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့လုံးသွင်းလျက်၊ ယထာ
သဘာဝတော-သဘောအတိုင်း၊ တေ-ဤယောက်ျားကို၊ ဉာတု-သိခြင်း
ငှာ၊ ဝန္တတိဘိ-သင့်၏ဟု၊ သာ-ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမသည်၊ ရာဇာနံ-မင်းကြီး
ကို၊ အာဟ-လျှောက်ဆိုလေ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ အဟံ-ကျွန်မသည်၊
သဟဿံ-အသပြာတထောင်ကို၊ လဘာမာနာ-ရပါသည်ရှိသော်၊ ဓိတရံ-
သွီးကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တေခနံ-ဤဥစ္စာ အသပြာကို၊
ရာဇကုလံ-မင်းကြီးရွှေတိုက်တော်သို့၊ ပဝေသေဿာမိ - ကျွန်မသွင်းပါအံ့၊
ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တဿာ-ထို ကိုယ်လုပ် မိဖုရား
အား၊ သဟဿံ-အသပြာတထောင်ကို၊ ဒါပေသိ-ပေးစေ၏၊ သာ-ထို ကိုယ်
လုပ် မိဖုရားသည်၊ တံ-ထိုတထောင်သော အသပြာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊
ဓိတရံ-သွီးကို၊ ကေ မလိနဓာတုကံ ဝတ္ထံ-တခုသော ပန်းထဘီနှုမ်းကို၊ နိဝါ

သာပေတွာ-ဝတ်စေ၍၊ တာယ-ယုံသွီးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ ရာဇဂေဟတော-
 နန်းတော်မှာ၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ မဂ္ဂပဋိပန္နာဝိယ-ခရီးသွားအဟန်ကဲ့သို့၊ ဘတ
 ကဝီထိံ-သူရင်းငှားတို့၏ သွားရာ ခရီးသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကေသချံ-အိမ်
 တခုသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ အမ္မ-အိမ်ရှင် မယ်မင်း မောင်မင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့
 သည်၊ မဂ္ဂပဋိပန္နာ-ခရီးသွား ညွှန်သည်ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောဟဒ္ဓိဟံ-တရက်
 နှစ်ရက်မျှ၊ ဣဓ-ဤအိမ်၌၊ ဝိသမိတွာ-အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ဂမိဿာမသွား
 ပါကုန်အံ့၊ ဣတိဘာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ အမ္မ-ချစ်သွီး၊ သရမာနုဿကာနိ-အိမ်
 သူ အိမ်သားသို့သည်၊ ဗဟူနိ-မျှားစွာကုန်၏၊ ဣဓ-ဤအမယ်တို့အိမ်၌၊ ဝသိ
 ဟံ-နေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-လွန်လွန်မရှိ၊ ကုမ္ဘဿောသကဿ-ကုမ္ဘဿော
 သက၏၊ ဂေဟံ-အိမ်သည်၊ တုစ္ဆံ-လူနည်း၏၊ တတ္ထ-ထိုကုမ္ဘဿောသကအိမ်
 သို့၊ ဂစ္ဆထ-သွားလေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ သာ-ယုံနန်းတွင်းသူ
 မင်းကတော်သည်၊ တတ္ထ-ထိုကုမ္ဘဿောသကအိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွားလေ၍၊
 သာမိ-အရှင်၊ မယံ-ကျွန်မတို့သည်၊ မဂ္ဂပဋိပန္နကာ-ခရီးသွားညွှန်သည် ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ကောဟဒ္ဓိဟံ-တရက်နှစ်ရက်မျှ၊ ဣဓ-ဤအိမ်၌၊ ဝသိဿာမ-နေပါ
 လိုကုန်၏၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဟေန-ထိုကုမ္ဘဿောသက
 သည်၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်သလဲလဲ၊ ပဋိက္ခိတ္တာပိ-ပယ်ပါသော်လည်း၊ သာမိ-
 အိမ်ရှင်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ကေဒိဝသမတ္တံ-တရက်မျှ၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ ပါတောဝ-
 စောစောသာလျှင်၊ ဂမိဿာမ-သွားပါကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၍၊ နိက္ခမိ
 တံ-ထွက်ခြင်းငှာ၊ နန္တစိ-အလိုမရှိ၊ သာ-နန်းတွင်းသူသည်၊ တတ္ထေဝ-ထို
 ကုမ္ဘဿောသက အိမ်၌သာလျှင်၊ ဝသိတွာ-နေ၍၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်
 သောနေ၌၊ တဿ-ထိုကုမ္ဘဿောသက၏၊ အရညံဂမန ဝေလာယ-တောသို့
 သွားအံ့သောအခါ၌၊ သာမိ-အရှင်၊ တဝ-သင်၏၊ နိဝါပံ-ဂိုဏ္ဍာဆန်ကို၊
 ဒတွာ-ပေးခဲ့၍၊ ယာဟိ-သွားလေလော့၊ တေ-သင်၏၊ အာဟာရံ-ထမင်း
 ကို၊ ပစိဿာမိ-ချက်နှင့်ပါအံ့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆိုခြင်းကြောင့်၊ အမ္မ-
 အမိ၊ အလံ-မသင့်၊ အဟမေဝ - ကျွန်တော် ပင်လျှင်၊ ပစိတွာ-ချက်၍၊
 ဘုဉ္ဇိဿာမိ-စားပါအံ့၊ ဣတိဝတ္ထေ - ဤသို့ ဆိုလက်သော်၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်
 ဟလဲလဲ၊ နိဗန္ဓိတွာ-ဇွတ်တချွတ်ဆိုခြင်းကြောင့်၊ ဟေန-ထိုကုမ္ဘဿောသက
 သည်၊ ဒိန္နေ-ပေးသည်ရှိသော်၊ ဂဟိတမတ္တကယောဝ - ယူရုံမျှကိုသာလျှင်၊

ကတွာ-၍၊ အန္တရာပဏတော-ဈေးမှ၊ ဘာဇနာနိစော-အိုးတို့ကို၎င်း၊ ပရိသုဒ္ဓ
တဏှုလာဒီနိစ - အလွန်ဖြူစင်သောဆန်စသည်တို့ကို၎င်း၊ အာဟရာပေတွာ-
ဆောင်စေ၍၊ ရာဇကုလေ-နန်းတော်၌၊ ပစနနိယာမေန - ချက်သောနည်း
ဖြင့်၊ သုပရိသုဒ္ဓိ-အလွန်သန့်ရှင်းစွာ၊ ဩဒနဉ္စ-ထမင်းကို လည်းကောင်း၊
သာဒုရသာနိ-မြိန်မြတ်သော အရသာရှိကုန်သော၊ ဒွေတီဏိ သူပဗျဉ္ဇနာနိစ-
နှစ်လုံးသုံးလုံးကုန်သော ဟင်းလျာ အိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစိတွာ-ချက်
၍၊ အရညတော-တောမှ၊ အာဂတဿ-ရောက်လာသော၊ တဿ-ထိုကုမ္ဘ
ဿေဝသကအား၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုထမင်းကို၊
ဘုဉ္ဇိတွာ-စား၍၊ အဿ-ထိုကုမ္ဘဿေဝသက၏၊ မုဒုစိတ္တံ-စိတ်၏နူးညံ့ခြင်းသို့၊
အာပန္နံ - ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ - သိ၍၊ သာမိ - သခင်၊
မယံ - ငါတို့သည်၊ (အဿပုဒ် - ဥတွာပုဒ် - မယံပုဒ်တို့ကား ထည့်သည်၊)
ကိလန္တံ-ပင်ပန်းသည်၊ အမှ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ကောဟဒ္ဒိဟံ-တရက် နှစ်ရက်မျှ၊
ဣဓေဝ-ဤအိမ်၌သာလျှင်၊ ဟောမ-နေခြင်းငှာဖြစ်လိုကုန်၏၊ ဣတိအာဟ-
ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿေဝသကသည်၊ သာဓူကိ-ကောင်း၏ဟု၊ သမ္ပ
ဋ္ဌိစ္စိ-ဝန်ခံ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သာယံပိ-ညချမ်းအခါ၌ လည်းကောင်း၊
ပုနဒိဝသေပိ-မိုးသောက်သောနေ့၌လည်းကောင်း၊ မဓုရဘတ္တံ-မြိန်မြတ်သော
အရသာနှင့်ယှဉ်သောထမင်းကို၊ ပစိတွာ-ချက်၍၊ အဿ-ထိုကုမ္ဘဿေဝသက
အား၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုကုမ္ဘဿေဝသက၏၊ မုဒု
စိတ္တံ-နူးညံ့သော စိတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ ဥတွာ-သိ၍၊ သာမိ-သခင်၊
ကတိပါဟံ-နှစ်ရက်သုံးရက်၊ ဣဓေဝ-ဤအိမ်၌လျှင်၊ ဝသိဿာမ-နေပါကုန်
အံ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ ဝသမာနာ-နေသည်ရှိသော်၊ တိခိ
ဏေန-ထက်စွာသော၊ သတ္တေန-ဓားဖြင့်၊ တဿ-ထိုကုမ္ဘဿေဝသက၏၊ မဉ္ဇ
ဌာနံ-တည်ရာညောင်စောင်းကို၊ ဟေဌာအဋ္ဌနိယံ-အပေါင်အောက်၌၊ တဟံ
တဟံ-ထိုထိုအရပ်၌၊ ဆိန္ဒိ-ဖြတ်၏၊ မဉ္ဇော-ညောင်စောင်းသည်၊ တသ္မိံ-ထို
ကုမ္ဘဿေဝသကသည်၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ နိသိန္နမတ္တေ-နေကာမျှ ဖြစ်သော
အခါ၌၊ ဟေဌာ-အောက်သို့၊ ဩလမ္ပိ-ဘွဲ့လျားကျ၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿေဝ
သကသည်၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ အသံမဉ္ဇော-ဤညောင်စောင်းသည်၊
ဆိဇ္ဇိတွာ-ပြတ်၍၊ ဂတော-ကျသနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-အရှင်

သား၊ ဒဟရဒါရကေ-သုဇယံတို့ကို၊ ဝါရေတုံ-တားမြစ်- ဆီးတားခြင်းငှာ၊ နသက္ကောမ-ငါတို့မတတ်နိုင်ကုန်၊ ဧတ္ထဝ-ဤညောင်စောင်း၌လျှင်၊ သန္နိပတန္တိ-စည်းဝေး၍ ကစားကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ အမ္မ-အမိ၊ မေ-၏၊ ဣဒံဒုက္ခံ-ဤဆင်းရဲခြင်းသည်၊ တုဗ္ဗေ-သင်တို့ကို၊ နိဿယ-မိ၍၊ ဇာတံ-ဖြစ်၏၊ အဟံဟိ-ငါသည်လျှင်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ကတ္ထစိ-တစုံတခုသော အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တောမိ-သွားသော်လည်း၊ ဒွါရံ-တံခါးကို၊ ပိဒဟိတွာဝ-ပိတ်၍သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမိ-သွား၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ တာတ-ငါသား၊ ကိံ-ကရောမိ-အဘယ်သို့ပြုရအံ့နည်း၊ ဝါရေတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောမိ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဣမိနာဝ နိယာမေန-ဤသို့သော နည်းဖြင့်လျှင်၊ ဒွေကယောပိဝဒေသ-နှစ်ရက် သုံးရက်တို့ပတ်လုံး၊ ဆိန္ဒိတွာ - ဖြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝေန-ထိုကုမ္ဘသောသကသည်၊ (တေနကားထည့်ပုဒ်)၊ ဥဇ္ဈာယိတွာ-ကဲ့ရဲ့၍၊ ဝိယိတွာ-ရှုတ်၍၊ ဂုဏ္ဏမာနာပိ-မောင်းမဲ၍ ဆိုပါသော်လည်း၊ ဝဒထဝ-ထိုရှေ့အတူသာလျှင်၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ပုန-တဖန်၊ ကေဒွေရဇ္ဈကေ-တခုနှစ်ခုသောကြိုးတို့ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ သေသေ-ကြွင်းသောကြိုးတို့ကို၊ ဆိန္ဒိ-ဖြတ်တောက်၏၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ၌၊ တသ္မိံ-ထိုကုမ္ဘသောသကသည်၊ နိသိန္နမတ္တယေဝ-ထိုင်ကာမျှ၌သာလျှင်၊ သဗ္ဗဌာနံ-အလုံးစုံသောညောင်စောင်းသည်၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ပတိ-ကျ၏၊ သီသံ-ဦးခေါင်းသည်၊ ဇဏ္ဍကေဟိ-ပုဆစ်ဒူးတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္က၊ ကေတော-တက္ကနက်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘသောသကသည်၊ ဥဌာယ- ထ၍၊ ကိံ-ကရောမိ-အသို့ပြုပါရအံ့နည်း၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာမိ-သွားပါရအံ့နည်း၊ နိပ္ပဇ္ဇနမဉ္ဇသပိ-အိပ်သော ညောင်စောင်း၏လည်း၊ တုဗ္ဗေဟိ-သင်တို့သည်၊ အသာမိကောဝိယ-အရှင်မရှိဘဲသကဲ့သို့၊ ကတော-ပြုအပ်သည်၊ အမိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ တာတ - ငါသား၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကိံ-ကရောမိ-အသို့ပြုပါရအံ့နည်း၊ ပဋိဝိဿက ဒါရကေ-အကျွမ်းဝင်သောသုဇယံတို့ကို၊ ဝါရေတုံ-တားမြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောမိ-မတတ်နိုင်၊ ဟောတု-ထိုသို့မူလည်းဖြစ်စေ၊ မာစိန္တယိ-မကြံလင့်၊ ဣမာယနာမဝေလာယ-ဤမည်သောအခါ၌၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်သို့၊ ဂမိဿာသိ-သွားအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုပြီးသော်၊ မိတရံ-သို့ကို၊ အာမန္တေတွာ-

ခေါ်၍၊ အမ္မ-ငါ့သွီး၊ တဝ ဘာတိကဿ-သင့်မောင်၏၊ နိပ္ပဇ္ဇနောကာသံ-
 အိပ်ရာအခွင့်ကို၊ ကရောဟိ-ပြုလော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာ-
 ထိုသွီးသည်၊ ကေပဿေန-နံပါးတဘက်ဖြင့်၊ သယိတွာ-အိပ်၍၊ သာမိ-
 အရှင်၊ ဣမ-ဤအိပ်ရာသို့၊ အာဂစ္ဆထ-လာကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ ဣတရာပိ-အမိသည်လည်း၊ နံ-ထိုကုမ္ဘဿောသကကို၊ တာတ-ငါ
 သား၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ဘဂိနိယာ-နှမနှင့်၊ သဒ္ဓိ'-တကွ၊ နိပ္ပဇ္ဇ-အိပ်လေ
 လော့၊ ဣတိဝဒသိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿောသကသည်၊ တာယ-ထို
 သွီးနှင့်၊ သဒ္ဓိ'-တကွ၊ ကေမဉ္ဇေ-တခုတည်းသော ညောင်စောင်း၌၊ နိပ္ပဇ္ဇိ
 တွာ-အိပ်၍၊ တံဒိဝသညေဝ-ထိုနေ၌သာလျှင်၊ သန္ဓဝံ-ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊
 အကာသိ-ပြု၏၊ ကုမာရိကာ-သတို့သွီးသည်၊ ပရောဒိ-ငိုကြွေးမြည်တမ်း၏၊
 အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုသွီးကို၊ မာတာ-အမိသည်၊ အမ္မ-ငါ့သွီး၊ ကိ'-အဘယ်
 ကြောင့်၊ ရောဒသိ-ငိုကြွေးဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အမ္မ-အမိ၊ ဣဒံနာမ-
 ဤမည်သောအကြောင်းသည်၊ ဇာတံ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ပြောဆို၏၊ အမ္မ-
 ငါ့သွီး၊ ဟောတု-လိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ၊ ကိ'-အဘယ်သို့၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊
 သက္ကာ-တတ်ကောင်းအံ့နည်း၊ တယာပိ-သင်သည်လည်း၊ ကေဘတ္တာရံ-စား
 ရာ လင်တယောက်ကို၊ လဒ္ဓု-ငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-၏၊ ဣမိနာပိ-ဤကုမ္ဘဿောသက
 သည်လည်း၊ ကေ ပါဒ ပရိစာရိကံ - ခြေရင်း၌ လုပ်ကျွေးသော မိန်းမ
 တယောက်ကို၊ လဒ္ဓု-ရခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထို
 ကုမ္ဘဿောသကကို၊ ဇာမာတံရံ-သားမက်ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ပေ-ထိုသူတို့
 သည်၊ သမဂ္ဂါဝါသံ-အညီအညွှန်းနေခြင်းကို၊ ဝသိ'သု-နေကုန်၏၊ သာ-ထို
 နန်းတွင်းသူမသည်၊ ကတိပါဟစ္စယေန-နှစ်ရက် သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ ရညော-
 မင်းအား၊ သာသနံ-သကင်းစကားကို၊ ပေသေသိ-စေလွှတ်၏၊ ဘတကဝီထိ
 ယံ-သူရင်းငှားတို့၏ သွားရာ လမ်းခရီး၌၊ ဆဏံ - သဘင် ပွဲလမ်းကို၊
 ကရောန္တု-ပြုကြစေကုန်လော့၊ ယဿ-အကြင်သူ၏၊ ဓာရေ-အိမ်၌၊ ဆဏံ-
 ပွဲသဘင်ကို၊ နကရိဿဘိ-မပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ တဿ-ထိုသူအား၊ ဧတ္တကော
 နာမ ဒဏ္ဍော-ဤမျှလောက်သော ဒဏ်သင့်စေ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သောသနံ-
 ကြွေးကြော်ခြင်းကို၊ ကာရေတု - ပြုစေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ စေလွှတ်၏၊
 ရာဇာ-မင်းသည်၊ တထာ-ထိုဆိုတိုင်း၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏၊ အထ-ထိုအခါ

၌၊ နံ-ထိုကုမ္ဘဿောသကကို၊ သဿု-ယောက္ခမသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာတ-
 ငါသား၊ ဘောသက၊ ဘတကဝိတိယံ-သူရင်းငှားတို့၏ သွားရာခရီး၌၊ ရာဇာ-
 ဏာယ-မင်း၏ အာဏာဖြင့်၊ ဆဏော-ပွဲသဘင်ကို၊ ကတ္တဗ္ဗော-ပြုအပ်သည်၊
 ဇာတော-ဖြစ်၏၊ ကိံကရောမ - အသို့ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊
 အဗ္ဗ-အမိ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဘတိံကရောန္တောပိ - သူရင်းငှား ပြု၍လည်း၊
 ဇီဝိတုံ-အသက်မွေးခြင်းငှား၊ နသက္ကောမိ မတတ်နိုင်၊ ကိံကရိယာမိ-အဘယ်
 သို့ ပွဲခံရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏၊ တာတ-ငါသား၊ ဃရာဝါသံ-အိမ်
 ယာထောင်သော လူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တာနာမ-နေကုန်သော သူတို့မည်သည်
 ကား၊ ဣဏံပိ-မြီကိုလည်း၊ ဂဏန္တိ-ယူရကုန်၏၊ ရညော-မင်း၏၊ အာဏာ-
 အာဏာကို၊ အကာတုံ မပြုဘဲနေခြင်းငှား၊ နလတ္တံ-မရအပ်ကုန်၊ ဣဏ
 ကောနာမ-ယူပြီးသောမြီ မည်သည်ကား၊ ယေနကေနစိဥပါယောန-တစုံတခု
 သော အကြောင်းဖြင့်၊ မုစ္စိတုံ-လုတ်ခြင်းငှား၊ သက္ကာ - တတ်ကောင်း၏၊
 ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ကုတောစိ-တစုံဟယောက်သော သူ၏ ဘိမ်မွ၊ ဧကံဒေကဟာ
 ပဏေ-တသပြာ နှစ်သပြာတို့ကို၊ အာဟရ-ဆောင်ချေလော့၊ ဣတိအာဟ-
 ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿောသကသည်၊ ဥဇ္ဈာယန္တော - ကဲ့ရဲ့လျက်၊
 ဂန္ဓာ-သွား၍၊ စတ္တာလီသ ကောဋိဓနဋ္ဌာနတော - ကုဋေလေးဆယ် ဥစ္စာ
 ထားရာမှ၊ ဧကမေဝကဟာပဏံ-တသပြာကိုလျှင်၊ အာဟရိ - ဆောင်ခဲ့၏၊
 သာ-ထိုကိုယ်လုပ်မိန်းမသည်၊ တံ ကဟာပဏံ - ထို အသပြာကို၊ ရညော-
 မင်းအား၊ ပေသေတွာ-ပို့လေစေ၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဧကကဟာပဏေန-
 တသပြာဖြင့်၊ ဆဏံ-ပွဲသဘင်ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ပုန-တဘန်၊ ကတိပါဟစ္စ
 ယေန-နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်၊ တထေဝ - ထိုအတူလျှင်၊ သာသနံ-
 သတင်းစကားကို၊ ပဟိဏိ-စေလွှတ်၏၊ ပုန-တဘန်၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဘဏံ-
 ပွဲသဘင်ကို၊ ကရောန္တု-ပြုကုန်လော့၊ အကရောန္တာနံ-မပြုကုန်သော သူတို့
 အား၊ ဧတ္တကော ဒဏ္ဍောတိ-ဤမျှသော ဒဏ်သင့်စေဟူ၍၊ အာဏာပေသိ-
 စေလွှတ်၏၊ ပုနပိ-တဘန်လည်း၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿောသကသည်၊ တာဟ-
 ထိုနန်းတွင်းသူသည်၊ တထေဝ-ထိုရှေ့အတူသာလျှင်၊ တော-ဆို၍၊ နိပ္ပိဋ္ဌိယ
 မာနော-နှိပ်စက်အပ်သည်ရှိသော်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တယော ကဟာပဏေ-
 သုံးသပြာတို့ကို၊ အာဟရိ-ဆောင်၏၊ သာ-ထိုကိုယ်လုပ်မောင်းမသည်၊ တေပိ

ကဟာပဏေ-ထိုအသပြာတို့ကိုလည်း၊ ရညော-မင်းအား၊ ပေသေတွာ-ပို့လေ
စေ၍၊ ပုန-တဘန်၊ ကတိပါဟစ္စယေန-နှစ်ရက်သုံးရက်လွန်သဖြင့်၊ တထော-
ထိုရွှေအတူသာလျှင်၊ သာသနံ - သတင်းစကားကို၊ ပပိဏ်-စေလိုက်၏၊
ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ပုရိသေ-လူလင်ယောက်ျားတို့ကို၊ ဣမံ-ဤ ကုမ္ဘဿော
သကကို၊ ပက္ခောသပေတု-ခေါ်စေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ရာဇာနံ-ကို၊ ပေ
သေသိ-၏၊ ပုရိသာ-မင်းချင်းတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ကုမ္ဘဿောသကော
နာမ-ကုမ္ဘဿောသကမည်သော သူသည်၊ ကတရာ-အဘယ်မည်သော သူ
နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့မေးလတ်၍၊ ပရိယေသန္တာ-ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊
တံ-ထိုကုမ္ဘဿောသကကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ဘော-အချင်း၊ ဧဟိ-လာလှည့်၊
ရာဇာ-မင်းသည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ပက္ခောသတံ-ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣတိ အာဟံ
သု-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘဿောသကသည်၊ တိကော-ကြောက်သည်
ဖြစ်၍၊ မံ-ငါ့ကို၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဣတိ အာဒိနိ-ဤသို့
စသောစကားတို့ကို၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ ဂန္ဓာ-သွားခြင်းငှာ၊ နဣစ္ဆိ-အလိုမရှိ၊ အထ-
ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကုမ္ဘဿောသကကို၊ ဗလက္ခာရေန - အနိုင်အထက်ဖြင့်၊
ဟတ္တာဒိသု-လက်စသည်တို့၌၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်၍၊ ကဗုယိံသု - ဆွဲငင်ကုန်
၏၊ သာ ဣတ္ထိ-ထိုနန်းတွင်းသူမိန်းမသည်၊ တေ-ထိုမင်းလူလင်တို့က ဆွဲငင်
သည်တို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ အရေဒုဗ္ဗိနိတာ-ဟယ်မကောင်းသဖြင့် ဆောင်
အပ်ကုန်သော မင်းစေကျွန်တို့၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မမ-ငါ၏၊ ဇာပာကရံ-
သားမက်ကို၊ ဟတ္တာဒိသု-လက်စသည်တို့၌၊ ဂဟေတု-ဆွဲငင်ယူခြင်းငှာ၊ အန
နုစ္ဆဝိကာတိ-မလျှောက်ပတ်ကုန်ဟူ၍၊ တဇ္ဇေတွာ-ခြိမ်းမောင်းခြောက်လွန်
၍၊ တာတ-ငါ့သား၊ ဧဟိ-လာလှည့်၊ မာဘာယိ-မကြောက်လင့်၊ ရာဇာ
နံ-မင်းကြီးကို၊ ဒိသွာ-တွေ့မြင်သည်ရှိသော်၊ ဝါတွေ့မြင်ရသော အခါ၌၊
တဝ-၏၊ ဟတ္တာဒိဂါဟကာနံ-လက်စသည်တို့ကို ဆွဲငင်သောသူတို့၏၊ ဟတ္ထေ
ယောဇ-လက်တို့ကိုသာလျှင်၊ ဆိန္ဒာပေဿာမိ-မြတ်စေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့နှစ်သိမ့်
စေ၍၊ သာ-ထိုနန်းတွင်းသူသည်၊ မိတရံ-သွီးကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ ပုရ
တောဟုတွာ-ရွှေသွားဖြစ်၍၊ ရာဇဂေဟံ-နန်းတော်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊
ဝေသံ-အသွင်အဆင်း သဏ္ဌာန်ကို၊ ပရိဝတ္ထေတွာ-လဲလှယ်စေ၍၊ သဗ္ဗာ
လင်္ကာရပဋိမဏ္ဍိတာ-အလုံးစုံသော တန်းဆာဖြင့်တန်းဆာဆင်လျက်၊ ဧက

မန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ ဣတရေပိ-ကုမ္ဘ
 သောသကကိုလည်း၊ ပရိကမ္ပိတွာ-ဆွဲငင်စေ၍၊ အာနယံ သုယေဝ-ဆောင်
 ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဌိတံ-နေသော၊
 နံ-ထိုကုမ္ဘသောသကကို၊ ရုဇာ-မင်းသည်၊ အာဟ-မေးတော်မူ၏၊ တံ-
 သင်သည်၊ ကုမ္ဘသောသကနာမ-ကုမ္ဘသောသကမည်သော သူပင်လော၊
 ဣတိ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ-မင်းကြီး၊ အာမ-ဪ မှန်ပါ၏ဘုရား၊
 ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ကိံ-ကားကော-အဘယ်ကြောင့်၊ မဟာဓနံ - များစွာ
 သောဉာဏ်ကို၊ ဝလဉ္ဇေတွာ-သုံးဆောင်၍၊ နခါဒဘိ-မကားသောက်လေဘိ
 သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဘတံ-ကတွာ-အစား
 လုပ်ဆောင်၍၊ ဧဝန္တဿ-အသက်မွေးသော၊ မေ-ကျွန်တော်အား၊ မဟာဓနံ-
 များစွာသောဉာဏ်ကို၊ ကုတော-အဟယ်မှာရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့တင်သည်
 ရှိသော်၊ ဧဝံ-သို့၊ မာကရိ-မဆိုလင့်၊ ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အဓမ္မ-ငါတို့
 ကို၊ ဝဉ္ဇေသိ-လှည့်စားသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ န
 ဝဉ္ဇေမိ ကျွန်တော်လှည့်စား၊ မေ-ကျွန်တော်အား၊ ဓနံ-ဉာဏ်သည်၊ နတ္ထိ-
 မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ အထ-သို့အခါ၌၊ အဿ-သို့ ကုမ္ဘသောသကအား၊
 ရုဇာ-မင်းသည်၊ တေ ကဟာပဏေ-ထိုအသပြာတို့ကို၊ ဒဿတွာ-ထုတ်ပြ
 ၍၊ ဣမေ-ဤအသပြာတို့သည်၊ ကဿ-အဘယ်သူ၏၊ ကဟာပဏာ-အသပြာ
 တို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သော-ထိုကုမ္ဘသောသကသည်၊ သဉ္ဇာ
 နံတွာ-သိ၍၊ အဟော-အံ့ဘယ်ရှိစွ၊ ဗာလော မလိပ္ပာခြင်းသည်၊ အမှီ-ဖြစ်
 ချေပြီ၊ ကသံနုခေါ-အဘယ်သူသည်လျှင်၊ ဣမေ-ဤအသပြာတို့ကို၊ ရညော-
 မင်း၏၊ ဟတ္ထံ-လက်သို့၊ ဝတ္ထာ-ရောက်အောင်ပို့လကုန်သနည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ဣတောစိဟောစ-ထိုမှဤမှလည်း၊ ဩလောကေန္တော - ကြည့်သည်ရှိသော်၊
 တာဗေပိ-ထိုသားအမိနှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊ ပဋိမဇ္ဈိတ ပဿဓနာ-
 ဆင်ယင်ဝတ်စားသောကန်းဆာဖြင့်၊ ဝဗ္ဘဒ္ဓါရမ္မဓလ-တိုက်ကံခါးဝ၌ ဌိတာ-
 နေသည်တို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဣဒံကမ္ပံ-ဤအမှုသည်၊ ဘာရိယံဝတ-ပန်
 လေးလှ၏တကား၊ ဣတေဟိ-ဤမိန်းမတို့ကို၊ ရညော-မင်းသည်၊ ပဿာဇိ
 တာဟိ-စေခိုင်းတိုက်တွန်းခြင်းတို့သည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 စိန္တေသိ-၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုကုမ္ဘသောသကကို၊ ရုဇာ-မင်းသည်၊

ဘော-အိုအချင်း၊ ဝဒေဟိ-ဆိုလေဘု၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊
ကရောသိ-ပြုတိသနည်း၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊
မေ-ငါ၏၊ နိဿယော-မှီရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊
မာဒိသော-ငါကဲ့သို့သော၊ နိဿယော-မှီရာသည်၊ ဘင်တုံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နဝဒ္ဒ
တိ-မသင့်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဒေဝေ-သည်၊
မေ-ကျွန်တော်၏၊ အဝဿယော-မှီရာသည်၊ သစေဟောထ-အကယ်၍ ဖြစ်ပါ
ကုန်မူကား၊ ကလျာဏံ-ကောင်းသည်သာဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ဘော-
အိုအချင်း၊ ဟောမိ-ငါဖြစ်အံ့၊ တေ-သင်၏၊ ဓနံ-ကား၊ ကိတ္တု-အဘယ်မျှရှိ
သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ စတ္တာလိသဒကော
ဋ္ဌိယော-ကုဋေလေးဆယ်ရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့တင်၏၊ ကိ-အဘယ်အကြောင်းကို၊
လဒ္ဓု-ရခြင်းငှာ၊ ပနုတိ-သင့်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊
သကဋ္ဌာနိ-လည်းတို့ကို၊ လဒ္ဓု-ရခြင်းငှာသင့်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့တင်၏၊
ရာဇာ-သည်၊ အနေကသဟာနိ-အရာမကများကုန်သော၊ သကဋ္ဌာနိ-လည်းတို့
ကို၊ ယောဇာပေတွာ-ကစေ၍၊ ပဟိဏိတွာ-စေလိုက်၍၊ တံဓနံ-ထိုဥစ္စာကို၊
အာဟရာပေတွာ-ဆောင်စေ၍၊ ရာဇဂံဏေ-မင်းယင်ပြင်၌၊ ရာသိ-အစုကို၊ ကာ
ရာပေတွာ-ပြုစေ၍၊ ရာဇာဂဟဝါသိနော-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ နေကုန်သောသူတို့
ကို၊ သန္တိပါတေတွာ-စည်းဝေးစေ၍၊ ဣမသ္မိ-နဂရေ-ဤရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ကဿ
စိ-တစုံတယောက်သောသူအား၊ ဧတ္တကံ-ဤမျှလောက်သော၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊
အတ္ထိ-ရှိသလော၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့ မေးတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဒေဝ အရှင်
မင်းကြီး၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်သည်ရှိသော်၊ အဿ-ထို ကုမ္ဘ
ဿောသကအား၊ ကိ-ပန-အဘယ်သို့လျှင်၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ငနုတိ-
သင့်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သက္ကာရံ-
ပူဇော်ထိုက်၏၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ မာဒန္တန-များ
စွာသော၊ သက္ကာရေန-ပူဇော်သက္ကာဖြင့်၊ တံ-ထိုကုမ္ဘဿောသကကို၊ သေဋ္ဌိ
ဋ္ဌာနေ-သူဌေးအရာ၌၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ မီတရံ-သွီးကို၊ တဿေဝ-ထို
ကုမ္ဘဿောသကအားသာလျှင်၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ တေန-ထို ကုမ္ဘဿောသက
နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သတ္ထုသန္တိကံ - ဘုရားအထံတော်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊
ဝန္တိတွာ-ရှိခိုး၍၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဣမံ ပုရိသံ-ဤသူဌေးယောက်ျားကို၊

ပဿထ-ရှုတော်မူပါကုန်လော့၊ ဝေရူပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ မိတိမာ
 နာမ-တည်ကြည်ခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသော သူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ စတ္တာလီသ
 ကောဋ္ဌိဝိဘဝေါ-ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝသော စည်းစိမ် ချမ်းသာသည်၊
 ဟောန္တောပိ-ဖြစ်လျက်မူလည်း၊ ဥပ္ပိလာဝိတာကာချံဝါ-လျှပ်ပေါ်လော်လည်
 သော အခြင်းအရာကို၎င်း၊ အသ္မိမာနမတ္တံဝါ-ငါယောကျ်ားဟူသော မာန်
 မာနကို၎င်း၊ နကရောတိ-မပြု၊ ကပဏောဝိယ-အလီးကျန်သောယောကျ်ား
 ကဲ့သို့၊ ပိလောတိကံ-ပုဆိုးနှမ်းကို၊ နိဂါသေတွာ-ဝတ်၍၊ ဘတကဝိထိယံ-
 သူရင်းငှားတို့၏ သွားရာခရီး၌၊ ဘဘိံကတွာ-အစားပြု၍၊ ဇီဝန္တော-
 အသက်မွေး၏၊ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဣမိနာ နာမ ဥပါယေန-ဤမည်
 သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဉာတော-သိအပ်၏၊ ဇာနိတွာစပန-သိပြီး၍ကား၊
 ပက္ကော သာပေတွာ-ခေါ်ဝေါ်၍၊ သ ဓန ဘာဝံ-ဥစ္စာရှိသည်၏ အဖြစ်ကို၊
 ဘမ္မဋ္ဌိန္ဒာပေတွာ-ဝန်ခံ၍၊ တံခနံ-ထိုဥစ္စာကို၊ အာဟာရာပေတွာ-ဆောင်
 စေ၍၊ သေဋ္ဌိဋ္ဌာနေ-သူဌေးအရာ၌၊ ထပိတော-ထားအပ်၏၊ အဿစ-ထို
 ကုမ္ဘသောသကအားလည်း၊ မိတာ-သို့ကို၊ မယာ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိန္နာ-
 ပေးအပ်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယာစ-အကျွန်ုပ်သည်လျှင်၊ ဝေရူပေါ-
 ဤသို့ သဘောရှိသော၊ မိတိမာ-တည်ကြည်ခြင်းရှိသောသူကို၊ နဒိဋ္ဌ ပုဗ္ဗော-
 မမြင်စဘူး၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ တံ-စကားကို၊ သုတွာ-၍၊
 သတ္တာ-သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဇီဝန္တယ-အသက်မွေးသောသူ၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်
 ရှည်ခြင်းသည်၊ ဓမ္မိကံ-တရားနှင့်လျော်သော၊ ဇီဝိတံ နာမ-အသက်မွေးခြင်း
 မည်၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ စောရိကာဒိကမ္မံပန-ခိုးခြင်းစသော
 အမှုသည်ကား၊ ဣဓလောကေစေဝ - ဤပစ္စုပ္ပန်လောက၌ လည်းကောင်း၊
 ပရလောကေစ-တမလွန်လောက၌ လည်းကောင်း၊ ပိဋေတိ-နှိပ်စက် ညှဉ်း
 ဆဲတတ်၏၊ တတောနိဒါနံ-ထိုခိုးမှုစသော အကြောင်းကြောင့်၊ သုခံနာမ-
 ချမ်းသာခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ပုရိသဿ-ယောကျ်ား
 ၏၊ ဓနပါရိဇုညကာလေ-ဥစ္စာပြုန်းတီးသော အခါ၌၊ ကသိံဝါ-လယ်ထွန်
 ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အတိံဝါ-အယူ၍ အမှုလုပ်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
 ကတွာ-ပြု၍၊ ဇီဝိတဓမ္မေ-အသက်မွေးခြင်းသည် သာလျှင်၊ ဓမ္မံ-တရားနှင့်
 လျော်သော၊ ဇီဝိတံနာမ-အသက်မွေးခြင်းမည်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဧဝံ

ရူပဿ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ဝီရိယသမ္ပန္နဿ-လုံ့လနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သတိသမ္ပန္နဿ-သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ကာယဝါစာဟိ-ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့်၊ ပရိသုဒ္ဓကမ္မဿ-ဖြူစင်စွာ အမှုရှိသော၊ ပညာယ-ပညာဖြင့်၊ နိသမ္မကာရိနော-စူးစမ်းဆင်ခြင်၍ ပြုလေ့ရှိသော၊ ကာယာဒိဟိ-ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်၊ သညတဿ-လွန်ကျူးခြင်းကို ဆုံးမတတ်ထသော၊ ဓမ္မဇီဝိတံ - တရားနှင့်လျော်သော အသက်မွေးခြင်းကို၊ ဇီဝိန္တဿ-အသက်မွေးခြင်းရှိသော၊ သတိအဝိပ္ပါသေ-သတိမကင်းခြင်း၌၊ ဌိတဿ-တည်သောသူအား၊ ဣဿရိယံ-အစိုးရခြင်းသည်၊ ဝစုတိယေဝ-ပွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ ဝတော-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၂၄၊ မဟာရာဇ-မြတ်သောမင်းကြီး၊ ဥဋ္ဌာနဝတော-မပျင်းမရိ လုံ့လရှိသော၊ သတိမတောစ-သတိရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သုစိကမ္မဿစ-အပြစ်မရှိ စင်ကြယ်သော ကာယကံနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော၊ နိသမ္မကာရိနော စ-အလုံးစုံသောအမှုကိုပညာဖြင့်စူးစမ်း၍ ပြုလေ့ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သညတဿစ-ကိုယ်နှုတ်လုံးကို စောင့်စည်းလေ့ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ ဓမ္မဇီဝိနော-တရားနှင့်အညီ အသက်မွေးလေ့ရှိသော၊ အပ္ပမတ္တဿ-မမေ့ မလျော့သောသူအား၊ ယသော-ကျော်စောထင်ပေါ်ခြင်းသည်၊ အဘိဝစုတိ-အလွန်ပွားများ၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ဥဋ္ဌာနဝတောတိ-ဝတောဟူသည်ကား၊ ဥဋ္ဌာနဝီရိယဝန္တဿ-ထကြွလုံ့လရှိသော၊ သတိမတောတိ-ဟူသည်ကား၊ သတိသမ္ပန္နဿ-သတိနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သုစိကမ္မဿာတိ-ဟူသည်ကား၊ နိဒ္ဒေါသေဟိ-အပြစ်မရှိကုန်သော၊ နိရာပရာဓေဟိ-ပြစ်မှားခြင်း မရှိကုန်သော၊ ကာယကမ္မာဒိဟိ-ကာယကံစသည်တို့နှင့်၊ သမန္နာဂတဿ-သော၊ နိသမ္မကာရိနောတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝေဉ္ဇ-ဤသို့လျှင်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကရိဿာမိ-အံ့၊ ဣတိဝါ-ဤသို့လည်းကောင်း၊ ဣမသ္မိံကမ္မေ-ဤအမှုကို၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကတေ-ပြုသည်ရှိသော်၊ ဣဒံနာမ-ဤမည်သော အကျိုးသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိဧဝံ-ဤသို့၊ နိဒါနံ-အကြောင်းကို၊ သလ္လေက္ခေတွာ-မှတ်၍၊ ဧရာဂဘိကိစ္ဆနံဝိယ-ဆေးကုခြင်းကဲ့သို့၊ သဗ္ဗကမ္မာနိ-ခပ်သိမ်းသောအမှုတို့ကို၊ နိသာမေတွာ ဥပဓာရေတွာ-

ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍၊ ကရောန္တဿ-ပြုသော၊ သညတဿာတိ-ဟူသည်ကား၊ ကာယာဒိဟိ-ကိုယ်စသည်တို့ဖြင့်၊ သညတဿ နိစိတဿ-အကုသိုလ်ကို ဆည်းပူးခြင်းမရှိသော၊ ဓမ္မ ဇီဝိနောတိ-ဟူသည်ကား၊ အဂါရိကဿ-အိမ်ထောင်ခြင်းရှိသောသူအား၊ တုလာကုဋ္ဌာဒိနိ-ချိန်စဉ်းလဲခြင်းစသည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ကြည်၍၊ ကသိ ဂေါရက္ခာဒိဟိ-လယ်ထွန်ခြင်း နွားကျောင်းခြင်း စသည်တို့ဖြင့်၊ အနာဂါရိကဿ-အိမ်ယာထောင်ခြင်း မရှိသောသူအား၊ ဝေဇ္ဇေကမ္မဒုတ ကမ္မာဒိနိ-ဆေးကုခြင်း တမန်စေခြင်း အမှုစသည်တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေတွာ-ကြည်၍၊ ဓမ္မေန သမေန-တရားနှင့်ညီစွာ၊ ဘိက္ခာစရိယာယ-ဆွမ်းခံခြင်းဖြင့်၊ ဇီဝိတံ-အသက်ကို၊ ကပ္ပေန္တဿ-မွေးသော၊ အပ္ပမတ္တဿာတိ-ဟူသည်ကား၊ အဝိပ္ပဝုဋ္ဌသတိနော-မကင်းသော သတိဖြင့် နေလေ့ရှိသော သူအား၊ ယသောဘိဝုဒ္ဓတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဿရိယ ဘောဂ သမ္ပန္နသင်္ခါဟောစေတနာစိုးရခြင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း စည်းစိမ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းဟုဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ကိတ္တိဝဏ္ဏဘဏန သင်္ခါတောစ-ကျော်စောခြင်း ချီးမွမ်းခြင်းဟု ဆိုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော၊ ယသောစ-ကျော်စောခြင်းလည်း၊ အဘိဝုဒ္ဓတိ-ပွားများ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာ ပရိယောသာနေ - ဂါထာအဆုံး၌၊ ကုမ္ဘဿောသကော-ကုမ္ဘဿောသကသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ-သောတာပတ္တိဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်လေ၏။ အညေ-တပါးကုန်သော၊ ဗဟူပိ-များစွာသော သူတို့သည်လည်း၊ သောတာပတ္တိဖလာဒိနိ - သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ သမ္မာပုဏိံသု-ရောက်ကုန်၏။ ဧဝံ-ဤသို့၊ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

ဒုတိယံ-သော၊ ကုမ္ဘဿောသကဝတ္ထု-သည်၊

ဣတိ သမတ္တာ-ဤတွင် ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၃-စူဠပန္နကတ္ထေရ ဝတ္ထု

ကုမ္ဘသောသကဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အတ္ထဝဏ္ဏနာကိုပြုပြီး၍ စူဠပန္နကဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာကို ပြုခြင်းငှာ “ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိ” စသော ပါဠိကိုမိန့်အပ်၏။

ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ဥဋ္ဌာနေနပ္ပမာဒေန စသော ဤတရားဟောခြင်းကို သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဝေဠုဝနေ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ စူဠပန္နကတ္ထေရံ - စူဠပန္နကမထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဗ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။

ကိရ-ကြားဘူးသည်ကား၊ ရာဇဂဟေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဓနသေဠိကုလဿ-ဥစ္စာရှိသောသူဌေး၏၊ မိတာ-သွီးသည်၊ ဝယပတ္တကာလေ-အရွယ်သို့ ရောက်သောအခါ၌၊ မာတာပိတူဟိ-မိဘတို့သည်၊ သတ္တဘူမိကဿ-ဘုံခုနစ်ဆင့် ရှိသော၊ ပါသာဒဿ-ပြာသာဒ်၏၊ ဥပရိမတလေ-အထက်အပြင်၌၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ရက္ခိယမာနာ-စောင့်ရှောက်ကုန်သော်လည်း၊ ယောဗ္ဗနမဒမတ္တတာယ-အရွယ်၌ယစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပုရိသလောလာ - ယောက်ျား၌ လော်လည် လျှပ်ပေါ်ခြင်းရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဒါသေနဝ-ကျွန်နှင့်သာလျှင်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သန္ဓဝံ-ပေါင်းဘက် ယဉ်ပါး မှားယွင်းခြင်းကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ အညေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်လည်း၊ မေ-ငါ၏၊ ဣဒံ-ကမ္မံ-ဤလော်လည်မှုကို၊ ဇာနေယျု-သိကုန်ရာ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဘိတာ-ကြောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အာဟ-ဆို၏၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ ဣမသ္မိံ-ဌာနေ-ဤအရပ်၌၊ ဝသိတုံ-နေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ မေ-ငါ၏၊ မာတာပိတရော-အမိအဘတို့သည်၊ ဣမံဒေသံ-ဤအပြစ်ကို၊ သစေဇာနိဿန္တိ-အကယ်၍သိကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ မံ-ငါ့ကို၊ ခဏ္ဍာခဏ္ဍိကံ-အပိုင်းအပိုင်း၊ ကရိဿန္တိ-ခုတ်စဉ်း ကုန်လတ္တံ့၊ ဝိဒေသံ - အရပ်တပါးသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝသိဿာမ-နေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တေ-ယိုသွီးခင်ပွန်းနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဟတ္ထသာရံ-လက်၌ရှိသောဥစ္စာကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အဂ္ဂဒ္ဒါရေန-သူတပါးမထွက်မီ တံခါးဦးဖြင့်၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ ယတ္ထဝါ-အကြင်အရပ်၌ လည်းကောင်း၊ တတ္ထဝါ-ထိုအရပ်၌လည်းကောင်း၊ အညေဟိ-တပါးသောသူတို့သည်၊ အဇာနနဌာနံ-မသိရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝသိဿာမ-နေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝေဠုဘောပိ-သို့နှစ်ယောက်သော သူတို့သည်လည်း၊

အဂမံသု-သွားကုန်၏။ ကေသ္မိံ ဌာနေ-တခုသော အရပ်၌၊ ဝသန္တာနံ - ကုန်သော၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ သံဝါသံ - ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ အနွာယ-စွဲ၍၊ တဿာ-ထိုသူဌေးသွီး၏၊ ကုစ္ဆိယံ-ဝမ်း၌၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဌာသိ-တည်၏၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ဂဗ္ဘပရိပါကံ-ကိုယ်ဝန်ရင်းခြင်းကို၊ အာဂမ္မ-အကြောင်းပြု၍၊ တေန-ထိုယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အာမန္တေသိ-တိုင်ပင်၏၊ မေ-ငါ၏၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပရိဝါကံ-ရင်းခြင်းသို့၊ ဂတော-ရောက်၏၊ ဉာတိဗန္ဓုဝိရဟိတေ-မိဘပေါက်ဖော်မှကင်းသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊ ဂဗ္ဘဝုဌာနံနာမ-ကိုယ်ဝန် ချခြင်းမည်သည်ကား၊ ဥဘိန္တမ္ပိ-နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ အမှာကံ-ငါတို့အား၊ ဒုက္ခာဝဟံ-ဆင်းရဲ ပြိုင်ပြိုင်ခြင်းဖြင့် ရွက်ဆောင်ရ၏၊ ကုလဂေဟံ-မိဘအိမ်သို့သာလျှင်၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့တိုင်ပင်၏၊ သော-ထိုယောက်ျားသည်၊ အဟံ-ငါသည်၊ တတ္ထ-ထိုသူဌေးအိမ်သို့၊ သဇေဂမိဿာမိ-အကယ်၍ သွားသည်ဖြစ်အံ့၊ မေ-ငါ၏၊ ဇီဝိတံ-အသက်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘယေန-ကြောက်ခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ သေ-နက်ဖြန်၊ ဂစ္ဆာမ-သွားကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒိဝသေ-နေ့ရက်တို့ကို၊ အတိက္ကာမေသိ-လွန်စေ၏၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အယံ-ဤယောက်ျားသည်၊ ဗာလော-မိုက်၏၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဒေါသမဟန္တတာယ-အပြစ် အားကြီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂန္တု-သွားခြင်းငှာ၊ န ဥဿဟတိ-အားမထုတ်၊ မာတာ ပိတရောနာမ-မိဘတို့မည်သည်ကား၊ ကေန္တဟိတာဝ-စင်စစ် အစီးအပွားကို လိုသည်သာလျှင်တည်း၊ အယံ-ဤယောက်ျားသည်၊ ဂစ္ဆတု-သွားသည်မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မာဂါ-မသွားသည်မူလည်းဖြစ်စေ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ဂမိဿာမိတိ-သွားအံ့ဟူ၍၊ တသ္မိံ-ထိုယောက်ျားသည်၊ ဂေဟာ-အိမ်မှ၊ နိက္ခမန္တေ-အရပ်တပါးသို့ ထွက်သွားသည်ရှိသော်၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ပရိက္ခာရံ-အိမ်ထောင်ခမ်းနားကို၊ ပဋိသာမေတွာ-သိမိုး၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ကုလဂေဟံ-မိဘအိမ်သို့၊ ဂတဘာဝံ-သွားလေသည်၏အဖြစ်ကို၊ အနန္တရ ဂေဟာဂါသိနံ-အိမ်နီးချင်းတို့အား၊ အာရောစေတွာ-မှာထားခဲ့၍၊ မဂ္ဂံ-ခရီးကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ-သွား၏၊ သောပိ-ထိုခင်ပွန်းယောက်ျားသည်လည်း၊ သရံ-အိမ်သို့၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ တံ-ထိုသူဌေးသွီးကို၊ အဒိသွာ-မမြင်ခြင်းကြောင့်၊ ပဋိဝိဿကေ-အိမ်နီးချင်း

တို့ကို၊ ပုစ္ဆိတော-မေး၍၊ သာ-ထိုသူဌေးသွီးသည်၊ ကုလသရံ - မိဘအိမ်သို့၊
 ဂတာတိ-သွားလေပြီဟု၊ သုတော-၍၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ အနုဗန္ဓိတော-အစဉ်
 အတိုင်းလိုက်၍၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ သံပါပုဏ်-မှီလေ၏၊ တဿာပိ-
 ထိုသူဌေးသွီး၏လည်း၊ တတ္ထေဝ-ထိုခရီးအကြား၌သာလျှင်၊ ဂဗ္ဘဝုဋ္ဌာနံ-
 သားဖွားခြင်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သော-ကြေးပေါင် ယောက်ျား
 သည်၊ ဘဒ္ဒေ-ရှင်မ၊ ဣဒံ-ဤအကြောင်းသည်၊ ကိံ-အဘယ်နည်း၊ ဣတိ
 ပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်၊ မေ-ငါ့အား၊ ဧကောပုတ္တော - သား
 ကောင်းရတနာတယောက်ကို၊ ဇာတော-ဖွားမြင်ပြီ၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊
 ကိံကရိဿာမ-အဘယ်သို့ပြုရကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ယဿ-
 အကြင်သားငယ်၏၊ အတ္ထာယ-ဖွားမြင်ခြင်းအကျိုးငှာ၊ မယံ-ငါတို့သည်၊
 ကုလသရံ-မိဘအိမ်သို့၊ ဂစ္ဆေယျာမ-သွားကုန်၏၊ တံကမ္ပံ - ထိုအမှုသည်၊
 အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌ သာလျှင်၊ နိပ္ပန္နံ-ငြိမ်းပြီ၊ တတ္ထ - ထိုမိဘအိမ်သို့၊
 ဂန္ဓာ-၍၊ ကိံကရိဿာမ-အဘယ်အကျိုးနပ်ကုန်အံ့နည်း၊ နိဝတ္တိဿာမ-ပြန်
 လည်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒေပိ-သွီးမောင်နှံတို့သည်လည်း၊ ဧကစိတ္တာ-စိတ်
 တူကုန်သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဝတ္တိံ-သု-ပြန်ခဲ့ကုန်၏၊ တဿဒါရကဿစ-ထို
 သူငယ်၏လည်း၊ ပန္နော-လမ်းခရီး၌သာလျှင်၊ ဇာတတ္တာ-ဖွားသည်၏အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပန္နကောတိနာမံ-ပန္နကဟူသောအမည်ကို၊ ကရိံသု-ခေါ်ဝေါ်
 ကုန်၏၊ နစိရဿေဝ-မကြာမီလျှင်၊ အပရောပိ-တပါးလည်း ဖြစ်သော၊
 တဿာ-ထိုသူဌေးသွီး၏၊ ဂဗ္ဘော-ကိုယ်ဝန်သည်၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်၏၊ သဗ္ဗံ-
 အလုံးစုံကို၊ ပုရိမနယေနေဝ-ရှေ့နည်းအတူပင်လျှင်၊ ဝိတ္တာရေကဗ္ဗံ-ခွဲအပ်၏၊
 တဿပိဒါရကဿ-ထိုသူငယ်၏လည်း၊ ပန္နော-လမ်းခရီး၌၊ ဇာတတ္တာ-ဖွား
 မြင်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဌမဇာတဿ-ရှေ့ဦးစွာခရီး၌ ဖွားသောသူ၏၊
 မဟာပန္နကောတိနာမံ-မဟာပန္နကဟူသောအမည်ကို၊ ကတော-မှည့်၍၊ ဣတ
 ရဿ-နောက်မှဖွားမြင်သောသူ၏၊ နာမံ-ကို၊ စူဠပန္နကောတိ-စူဠပန္နကဟူ
 ၍၊ ကရိံသု-မှည့်ကုန်၏၊ တေဟိ-ထိုလင်မယားနှစ်ယောက်တို့သည်၊ ဒေပိ
 ဒါရကေ-နှစ်ယောက်သောသူငယ်တို့ကိုလည်း၊ ဂဟေတော-ခေါ်၍၊ အတ္တ
 နော-၏၊ ဝသနဋ္ဌာနမေဝ-နေရာ အရပ်သို့သာလျှင်၊ ဂတာ-သွားကုန်၏၊
 တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဝသန္တာနံ-နေကုန်သော၊ တေသံ-ထိုသူတို့တွင်၊ မဟာပန္န

ကဒါရကော-မဟာပန္နကသုဿယံ။ အညေဒါရကော-တပါးသော သုဿ
 တို့သည်။ စူဠပိတာ-ဘထွေး၊ မဟာပိတာ-ဘကြီး၊ ဣတိဝဒန္တ-ဤသို့ခေါ်
 ခေါ်ကြသည်တို့ကို၎င်း၊ အယျကော-အဘိုး၊ အယျိကာ-အဘွားမ၊ ဣတိ
 ဝဒန္တ-ဤသို့ဆိုသည်တို့ကို၎င်း၊ သုတွာ-ကြား၍၊ မာတရံ-အမိကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး
 ၏၊ အမ္မ-အမိ၊ အညေဒါရကော-တပါးသောသုဿတို့သည်။ အယျကော-
 အဘိုး၊ အယျိကာ-အဘွားမ၊ ဣတိပိ-ဤသို့၎င်း၊ မဟာပိတာ-ဘကြီး၊ စူဠ
 ပိတာ-ဘထွေး၊ ဣတိပိ-ဤသို့၎င်း၊ ဝဒန္တိ-ခေါ်ဝေါ်ကုန်၏၊ အမ္မ-အမိ၊
 အမှာကညေဝ-ငါတို့၏သာလျှင်၊ ဉာတကာ-ပေါက်ဖော်သားချင်းတို့သည်၊
 နုတ္တိ-မရှိကုန်သလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တာဘ-ငါ့သား၊ အမှာကံ-ငါ
 တို့၏၊ ဉာတကာ-မိဘပေါက်ဖော်တို့သည်၊ ဣတ္ထ-ဤတော့ရှာဇနပုဒ်၌၊ အာမ
 နုတ္တိ-ဪ မရှိသည်မှန်၏၊ ရာဇဂဟနဂမေ-ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ ဓနသေဠိနာမ-
 ပနသေဠိဟူသောသုဌေးသည်၊ တေ-သင်၏၊ အယျကော- အဘိုးတည်း၊
 တတ္ထ-ထိုရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ ဉာတကာ-ဆွေသားမျိုးသား
 တို့သည်၊ ဗဟု-များစွာရှိကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဆိုလတ်သော်၊ အမ္မ-
 အမိ၊ ကဿ-အဘယ့်ကြောင့်၊ တတ္ထ-ထိုမိဘနေရာရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌၊ နဂစ္ဆထ-
 မသွားဘဲနေကုန်ဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သာ-ထိုသုဌေးသွီး
 သည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ အဂမနကာရဏံ-မသွားခြင်း၏ အကြောင်းကို၊
 ပုတ္တဿ-သားအား၊ အကယေတွာ-မပြောခြင်းကြောင့်၊ ပုတ္တေသု-သားတို့
 သည်၊ ပုနပ္ပုနံ-အဘန်တလဲလဲ၊ ကထေန္တသု-မေးကုန်သည်ရှိသော်၊ သာမိ
 ကံ-လင်ယောက်ျားကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ဣမေဒါရကော-ဤသုဿတို့သည်၊
 ခိ-ငါ့ကို၊ အတိပိယ-အလွန်လျှင်၊ ကိလမေန္တိ-ပင်ပန်းစေကုန်၏၊ နော-ငါတို့
 ၏၊ မာတာပိတရော-မယ်တော်ခမည်းတော်တို့သည်၊ ဗိသ္ဿ-မြင်၍၊ မံသံ-
 အသားကို၊ ကိံခါဒိဿန္တိ-အဘယ်မှာစားကုန်အံ့နည်း၊ ဟေ-လာလှည့်၊ ဒါ
 ရကာနံ-သုဿနှစ်ယောက်တို့အား၊ အယျကကုလံ-အဘိုးနေရာ အိမ်ကို၊
 ဒဿေဿာမ-ပြကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဟံ-ငါသည်၊ သမ္ဗု
 ခါ-မျက်မှောက်၊ ဘဝိကံ-ဖြစ်ခြင်းငှာ၊ နသက္ခိဿာမိ-မတတ်နိုင်၊ တံပန-
 ဘင်ကိုကား၊ နယိဿာမိ-လိုက်ပို့အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ သာဓု-ကောင်းပြီ၊
 ယေနကေနစိ ဥပါယေန-အမှတ်မရှိသော အကြောင်းဖြင့်၊ ဒါရကာနံ-သု

ငယ်တို့ကို၊ အယျကကုလမေဝ-အဘိုးအိမ်ကိုသာလျှင်၊ ဒဠု-မြင်ခြင်းငှာ၊ ဝနု
 တိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒွေပိဇနာ-လင်မယား၊ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊
 ဒါရကေ-သူငယ်တို့ကို၊ အာဒါယ-ခေါ်၍၊ အနုပုဗ္ဗေန-အစဉ်သဖြင့်၊ ရာဇ
 ဂဟံ - ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သို့၊ ပတုာ-၍၊ နဂရဒ္ဓါရေ - မြို့တံခါး၌၊ ကေဿာ
 သာလာယ-တဆောင်သောစရပ်၌၊ ပဝိသိတုာ-ဝင်လေ၍၊ ဒါရကမာတာ-
 သူငယ်၏အမိသည်၊ ဒွေဒါရကေ - သူငယ်နှစ်ယောက်တို့ကို၊ ဂဟေတုာ-
 ခေါ်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ အာဂတဘာဝံ-လာသည်၏အဖြစ်ကို၊ မာတာ
 ပိတုနံ-မိဘတို့အား၊ အာရောစာပေသိ-ကြားလျှောက်စေ၏၊ တေသံ-ထို
 လူတို့၏၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ သုတုာ-ကြား၍၊ သံသာရေ-သံသရာ
 ၌၊ ဝိစရန္တာနံ-ကျင်လည်ကုန်သောသူတို့အား၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ နဘူတ
 ပုဗ္ဗောနာမ-မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဓီတာ-သိီးသည်၊ နဘူတ
 ပုဗ္ဗောနာမ-မဖြစ်ဘူးသောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ အမှာကံ-
 ငါတို့အား၊ မဟာပရာမိကာ-များသော ပြစ်မှားခြင်းရှိကုန်၏၊ တေဟိ-ထို
 သူတို့သည်၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ စက္ခုပတေ-မျက်မှောက်၌၊ ဌာတုံ-တည်နေ
 စေခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မဝတ်ကောင်း၊ ဧတ္တကံနာမ ဓနံ-ဤမျှလောက်သော
 ဥစ္စာကို၊ ဂဟေတုာ-ယူ၍၊ ဒွေပိဇနာ-သိီးခင်ပွန်း၊ နှစ်ယောက်တို့သည်လည်း၊
 ဖာသုကဌာနံ-ချမ်းသာရာအရပ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဇီဝန္တု-အသက်မွေးလေ
 ကုန်လော့၊ ဒါရကေပန-သူငယ်တို့ကိုကား၊ ဣဓေဝ-ဤငါတို့ နေရာအိမ်သို့
 လျှင်၊ ပေသေတု-ပို့လာစေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဒတုာ-ပေး၍၊
 ဒုတံ-တမန်ကို၊ ပါဟေသုံ-စေလွှတ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသိီးခင်ပွန်း၊ နှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ တေဟိ-ထိုမိဘတို့သည်၊ ပေသိတံ-ပေးလိုက်သော၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊
 ဂဟေတုာ-ယူ၍၊ ဒါရကေ-သူငယ်တို့ကို၊ အာဂဘာဒုတနုညေဝ-ရောက်လာ
 သော တမန်တို့၏သာလျှင်၊ ဟတ္ထေ-၌၊ ဒတုာ-ပေးလိုက်၍၊ ဟိဏိံ-သု-
 စေလွှတ်ကုန်၏၊ ဒါရကာ-သူငယ်တို့သည်၊ အယျကကုလေ-အဘိုးအိမ်၌၊
 ဝေုန္တိ-ကြီးကုန်၏၊ တေသု-ထိုမြေးနှစ်ယောက်တို့တွင်၊ စူဠပန္နကော-စူဠ
 ပန္နကသည်၊ အတိဒဟရော-အလွန်ငယ်သေး၏၊ မဟာပန္နကောပန-မဟာ
 ပန္နကသည်ကား၊ အယျကေန-အဘိုးနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ဒသဗလဿ-ဘုရား
 သခင်၏၊ ဓမ္မကထံ-တရားစကားကို၊ သောတုံ-နာမြင်ငှာ၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ နိဗ္ဗံ-

မြို့၊ သတ္တုသန္တိကံ-ဘုရားအထံသို့၊ ဂစ္ဆန္တဿ-သွားစဉ်၊ တဿ-ထိုမဟာပန္နက
 ၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာယ-ရဟန်းအဖြစ်၌၊ နမိ-ညွတ်၏၊ သော-ထို
 မဟာပန္နကသည်၊ အယျကံ-အဘိုးကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ မံ-ကျွန်တော်ကို၊
 သစေ အနုဇာနေယျာထ-အကယ်၍ ခွင့်ပြုကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ အဟံ-ကျွန်
 တော်သည်၊ ပဗ္ဗာဇေယျံ-ရဟန်းပြုလိုပါ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တာတ-ချစ်
 မြေး၊ ကိံ ငဒေသိ- အသို့ ဆိုသနည်း၊ သကလဿ လောကဿာပိ-အလုံး
 စုံသော လူအပေါင်းအားလည်း၊ မေ-ငါသည်၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရဟန်းပြုခြင်းကို၊ အာ၊
 ရိတော-မမြစ်အပ်၊ တာ-သင်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာ-ရဟန်းအဖြစ်သည်၊ ဘဒ္ဒကာ-
 ကောင်း၏၊ သစေသက္ကောသိ-အကယ်၍ တတ်နိုင်မှုကား၊ ပဗ္ဗဇာဟိ-ရဟန်း
 ပြုလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထိုမဟာပန္နကကို၊ သတ္တုသန္တိကံ-
 ဘုရားအထံတော်သို့၊ နေတွာ-ဆောင်ယူခဲ့သည်ရှိသော်၊ ဂဟပဘိ-သူဌေး
 ကြီး၊ ဒါရကော-သူငယ်ကို၊ တေ-သင်သူဌေးကြီးသည်၊ ကိံ လဒ္ဒေါ-အဘယ်
 က ရသနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ - ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဘန္တေ-အရှင်
 ဘုရား၊ အယံ-ဤသူငယ်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ အာမနတ္တာ-ဪ မြေး
 ဖြစ်ပါသည်ဘုရား၊ တုမ္မာကံ-အရှင်ဘုရားတို့၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ပဗ္ဗဒိတု
 ကာမော-ရဟန်းပြုလို၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏၊ သတ္တာ-ဘုရား
 ရှင်သည်၊ အညတရံ-အမှတ်မရှိသော၊ ပိဏ္ဍပါတ စာရိကံ-ပိဏ္ဍပါတ ဆောက်
 တည်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းကို၊ ဣဒံဒါရကံ-ဤသူငယ်ကို၊ ပဗ္ဗာဇေဟိ-ရဟန်း
 ပြုလေလော့၊ ဣတိ အာဏာပေသိ-ဤသို့ စေခိုင်းတော်မူ၏၊ ထေရော-
 မထေရ်သည်၊ တဿ-ထိုမဟာပန္နကအား၊ တစပဉ္စက ကမ္မဋ္ဌာနံ-တစပဉ္စက
 ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ အာစိက္ခိတွာ-ကြား၍၊ ပဗ္ဗာဇေသိ-ရှင်ပြု၏၊ သော၊ ထိုမဟာ
 ပန္နကသည်၊ ဗဟုဗုဒ္ဓဝစနံ-များစွာသော ဘုရားစကား တည်းဟူသော ပိဋ
 ကတ်သုံးပုံကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ-သင်၍၊ ပရိပုဏ္ဏာသော-အသက်နှစ်ဆယ်ပြည့်ပြီး
 သည်ရှိသော်၊ ဥပသမ္ပဒံ-ပဉ္စင်းအဖြစ်ကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ ယောနိသော မန
 သိကာရေန-အသင့်နှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကရောန္တော-
 လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏၊ သော-
 ထိုမဟာပန္နကသည်၊ ဈာနသုခေန-ဈာန်ချမ်းသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဖလ
 သုခေန-ဖိုလ်ချမ်းသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ ဝီတိနာမေန္တော-လွန်စေလျက်၊

စိန္တေသိ-ကြံ၏။ ဣဒံသုခံ-ဤချမ်းသာခြင်းကို၊ စူဠပန္နကဿ-စူဠပန္နကအား၊
ဒါတုံ-ပေးခြင်းငှာ၊ သက္ကာနုခေါ-တတ်နိုင်ကောင်းအံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့
ကြံ၏။ တတော-ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှ၊ အယျကသေဌိဿ-အဘိုး သူဌေး၏၊
သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝေအာဟ-ဤသို့ မိန့်ဆို၏၊ မဟာသေဌိ-
သူဌေးကြီး၊ သစေ အနုဇာနေယျာဏ-အကယ်၍ ခွင့်ပြုပါကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊
အဟံ-ငါသည်၊ စူဠပန္နကံ-စူဠပန္နကကို၊ ပဗ္ဗာဇေယျ-ရဟန်းပြုပါအံ့၊ ဣတိ
အာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ပဗ္ဗာဇေထ-ရဟန်းပြုပါကုန်လော့၊
ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ကိရ-အလွယ်သဖြင့် မြေးနှစ်ယောက်ကို ခွင့်ပေး
ခြင်းအကြောင်းကို ဆိုအံ့၊ သေဌိ-ရှင်သူဌေးသည်၊ သာသနော-သာသနာ
တော်၌၊ သုပသန္နောစ သုပသန္နတ္တာစ-အလွန်ကြည်ညိုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်
၎င်း၊ ဝေါ-ရှင်သူဌေးတို့၏၊ ဧတေ-ဤသူငယ်တို့သည်၊ ကတရဓိတာယ-
အဘယ်သို့၏၊ ပုတ္တာ-သားတို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုစ္ဆိယမာနောစ-မေးခွဲသော်
လျှင်၊ ပလာယဓိတာယ-အစေအပါး ကျွန်ယောက်ျားနှင့်ပြေးသော သို့၏၊
ပုတ္တာ-သားတို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝတ္တံ-ပြောဆိုခြင်းငှာ၊ လဇ္ဇတိ-ရှက်နိုး
၏၊ တသ္မာစ-ထိုကြောင့်လည်းကောင်း၊ သုခေနော-အလွယ်သဖြင့်လျှင်၊
တေသံ-ထိုသူငယ်တို့အား၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ-ရဟန်းအဖြစ်ကို၊ အနုဇာနိ-ခွင့်ပေး၏၊
ဧဝေရာ-မဟာပန္နကမထေရ်သည်၊ စူဠပန္နကံ-စူဠပန္နကကို၊ ပဗ္ဗာဇေတွာ-
ရဟန်းပြု၍၊ သီလေသု-သီလတို့၌၊ ပတိဋ္ဌာပေသိ-တည်ခစ၏၊ သောပိ-သို့
စူဠပန္နကသည်လည်း၊ ပဗ္ဗာဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ ဒန္ဓောဝ-ပညာနဲ့ သည့်သာ
လျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏။

ကောကနဒိ-ကောကနဒအမည်ရှိသော၊ ပဒ္ဒံ-သည်၊ ပါတော-နံနက်
အခါ၌၊ အဝီတဂန္ဓံ-အနံ့မကင်းသည်ဖြစ်၍၊ သုဂန္ဓံ-ကောင်းသောအနံ့ရှိလျက်၊
ဗုလ္လံ-ပွင့်ခြင်းသည်၊ သိယာယထာ-ကဲ့သို့၊ အန္တလိက္ခေ - ကောင်းကင်၌၊
ဝိရောစမာနံ-တင့်တယ်ခြင်းရှိသော၊ တပန္နံ-တောက်ပသော တန်းခိုးအာနု
ဘောရှိသော၊ အာဒိစ္စိဏ္ဍာ-နေမင်းကဲ့သို့၊ ဝိရောစမာနံ - တင့်တယ်ခြင်းရှိ
သော၊ အင်္ဂီရသံ-ဘုရားရှင်ကို၊ ပဿ-ရှုကြည့်ပါလော့။

ဣမံ ဧကံ ဂါထံ-ဤတဂါထာကို၊ စတုဟိ မာသေဟိ-လေးလတို့ဖြင့်၊ ဥဂ္ဂ
ကိုတုံ-သင်ခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ သော-သို့စူဠပန္နကသည်၊ ကဿပ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓကာလေ-ကဿပဘုရားသခင် လက်ထက်တော်၌၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-
ရဟန်းပြု၍၊ ပညဝါ-ပညာရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ အညတရဿ-အမှတ်မရှိ
သော၊ ဒန္တဘိက္ခုနော-ဉာဏ်လေးသောရဟန်း၏၊ ဥဒ္ဓေသ ကဟဏကာလေ-
ပါဠိတော်ကို သင်ယူသောအခါ၌၊ ပရိဟာသကေဠိ'-ပြက်ရယ်မှုကို၊ အကာ
သိကိရ-ပြုသတတ်၊ သောဘိက္ခု-ထိုအမှတ်မရှိသောရဟန်းသည်၊ တေန-ထို
စူဠပန္နက အလောင်းဖြစ်သော ရဟန်းသည်၊ ပရိဟာသေန-ပြက်ရယ်မှုဖြင့်
ကစားကျီစယ်ခြင်းကြောင့်၊ လဇ္ဇိတော-ရှက်ခြင်းရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဥဒ္ဓေသံပိ-
ပါဠိတော်ကိုလည်း၊ နေဝဂဏှိ-မသင်ဝံ၊ သဇ္ဈာယံပိ-ရွတ်အံ သရဇ္ဈာယ်ခြင်း
ကိုလည်း၊ နအကာသိ-မပြုဝံ၊ တေနကမ္ပေန-ထိုပြက်ရယ်မှုပြုသောအကုသိုလ်
ကံကြောင့်၊ အယံ-ဤစူဠပန္နကသည်၊ ပဗ္ဗဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍လျှင်၊ ဒန္တော-
ပညာနံ့သည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ ဂဟိတဂဟိတံ-သင်တိုင်း သင်တိုင်းသော၊
ပဒံ-အောက်အောက်ဖြစ်သော ပုဒံသည်၊ ဥပရူပရိပဒံ-အထက်အထက်ပုဒံ
ကို၊ ဥဂ္ဂဏန္တဿ-သင်သည်ရှိသော်၊ နဿတိ-ပျောက်၏၊ တဿ-ထိုစူဠပန္နက
၏၊ ဣမမေဝဂံ-ဤပဒံစသောဂါထာကို၊ ဂဟေတုံ-သင်ခြင်းငှာ၊ ဝါယ
မန္တဿ-လုံ့လပြုစဉ်၊ စတ္တာရောမာသာ-ဝါတွင်းလေးလတို့သည်၊ အတိက္ကန္တာ-
လွန်ကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုစူဠပန္နကကို၊ 'မဟာပန္နကော-မဟာ
ပန္နကသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ စူဠပန္နက-စူဠပန္နက၊ တံ-ငါ့ညီသည်၊ ဣမသ္မိ'
သာသနော-ဤဘုရားသာသနာတော်၌၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊ စတူဟိမာသေ
ဟိ-လေးလတို့ဖြင့် ကေဂါထံပိ-ဂါထာကပုဒ်ကိုမျှလည်း၊ ဂဟေတုံ-နှုတ်တက်
ချွေရအောင် သင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောသိ-မတတ်နိုင်၊ ပဗ္ဗဇိတကိစ္စပန-ရဟန်း
ကိစ္စကိုကား၊ ကထံ-အဘယ်အကြောင်းဖြင့်၊ မတ္တကံ-အပြီးသို့၊ ပါပေဿသိ-
ရောက်စေနိုင်အံ့နည်း၊ ဣတော-ဤနေရာကျောင်းမှ၊ နိက္ခမ-ထွက်လေလော့၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိဟာရာ-ကျောင်းမှ၊ နိကမ္ပိ-နှင်ထုတ်၏၊ စူဠပန္နကော-စူဠ
ပန္နကသည်၊ ဗုဒ္ဓသာသနော-ဘုရားသာသနာတော်၌၊ သိနေဟေန-ချစ်မြတ်
နိုးခြင်းကြောင့်၊ ဂိဟိဘာဝံ-လူ၏အဖြစ်ကို၊ နပဇ္ဇေတိ-မတောင့်တ၊ တသ္မိ'
စကာလေ-ထိုအခါ၌လည်း၊ မဟာပန္နကော-မဟာပန္နကသည်၊ ဘတ္တုဒ္ဓေ
သကော-ဆွမ်းညွှန်းအရာကိုသမ္ပုတိရသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ကောမာရ
ဘဇ္ဈော-အဘယမင်းသည် မွေးအပ်သော၊ ဇီဝကော-ဗိဝကသည်၊ ဗဟုမာလာ

ဂန္ဓ ဝိလေပနံ-မျှားစွာသော ပန်းနံသာ နံသာပျောင်းကို၊ အာဒါယ-ယူခဲ့၍၊
 အတ္တနော-မိမိ၏၊ အဗ္ဗဝနံ-သရက်ဥယျာဉ်သို့၊ အာဂန္ဓာ-လာ၍၊ သတ္တာရံ-
 ဘုရားသခင်ကို၊ ပူဇေတော-ပူဇော်၍၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ သုတော-နာကြားပြီး၍၊
 အာသနာ-နေရာမှ၊ ဥဌာယ-ထ၍၊ ဒသဗလံ-သဗ္ဗညုဘုရားကို၊ ဝန့်တော-
 ရှိခိုး၍၊ မဟာပန္နကံ-မဟာပန္နကသို့၊ ဥပသကံမိတော-ကပ်၍၊ ဘန္တေ-ရား၊
 သတ္ထုသန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ကိတ္တကာ-
 အဘယ်မျှရှိကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ပဉ္စမတ္တာနိဘိက္ခုသတာနိ-
 ငါးရာမျှလောက် ရဟန်းရှိကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်လတ်သော်၊ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ သေ့-နက်ဖြန်၊ ဗုဒ္ဓပမုခါနီး-ဘုရား အမှူးရှိကုန်သော၊ ပဉ္စ
 ဘိက္ခုသတာနိ-ငါးရာသောရဟန်းတို့ကို၊ အာဒါယ-ပင့်ခဲ့၍၊ အမှာကံ-တပည့်
 တော်တို့၏၊ နိဝေသနေ-အိမ်၌၊ ဘိက္ခံ-ဆွမ်းကို၊ ဂဏှထ-အလှူခံပါကုန်
 လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ ဥပသက-ဒါယကာ၊ စူဠပန္နကောနာမ-
 စူဠပန္နကမည်သော ရဟန်းသည်၊ ဒန္ဓော-ဉာဏ်လေး၏၊ အဝိရုဠိဓမ္မော-
 မစည်ပင် မပွားများနိုင်သော တရားရှိ၏၊ တံ-ထိုစူဠပန္နကကို၊ ထပေတော-
 ချန်ထားခဲ့၍၊ သေသာနံ-ကြွင်းကုန်သောရဟန်းတို့အား၊ နိမန္တနံ-ဒါယကာ
 ဘိတ်သည်ကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆာပေမိ-ဝန်ခံ၏၊ ဣတိ-သို့၊ ထေရော-မဟာပန္နက
 မထေရ်သည်၊ အာဟ-မိန့်၏၊ တံ-ထိုစကားကို၊ သုတော-ကြား၍၊ စူဠပန္နကော-
 စူဠပန္နကသည်၊ စိန္တေသိ-၏၊ ထေရော-မဟာပန္နက မထေရ်သည်၊ တွေ
 ကာနံ ဘိက္ခုနံ-ဤမျှလောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား၊ နိမန္တနံ-ပင့်ဘိတ်
 ခြင်းကို၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆန္တော-ဝန်ခံလျက်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ဗာဟိရကံ ကတော-ဘုရား သာ
 သနာမှ အပ်ပြု၍၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္ဆတိ-ဝန်ခံ၏၊ နိသံသယံ-ယုံမှားဘွယ်မရှိ၊ မယံ-ငါ၏၊
 ဘာတိကဿ-နောင်တော်၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ မယံ-ငါ၌၊ ဘိန္နံ-ပျက်သည်၊
 ကဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဣမိနာသာသနေန-
 ဤမြတ်စွာဘုရား၏ အဆုံးအမဖြင့်၊ ကိံ-အကျိုးမရှိပြီ၊ ဂိဟိ ဟုတော-လူ
 ထွက်၍၊ ဒါနာဒိနိ - အလှူ အစရှိကုန်သော၊ ပုညာနိ - ကောင်းမှု တို့ကို၊
 ကရောန္တော-ပြုလျက်၊ ဇီဝိဿာမိ-အသက်မွေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အောက်
 မေ့လျက်၊ သော-ထိုစူဠပန္နကသည်၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊ ပါ
 တောဝ-စောစောကလျှင်၊ ဝိဗ္ဘမိတုံ-လူထွက်ခြင်းငှာ၊ ပါယာသိ-သွားလေ

၏။ သတ္ထာ-ဘုရားသခင်သည်။ ပစ္စုသကာလေယောဝ-မိုးသောက်ထ အခါ၌ သာလျှင်၊ လောကံ-လူအပေါင်းကို၊ သြလော ကေန္တော-ကြည့်ရှုတော်မူသည် ရှိသော်၊ ဣမံ ကာရဏံ-ဤအကြောင်းကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ ပဌမတရံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ဂန္တော-ကြွတော်မူ၍၊ စူဠပန္နကဿ-စူဠပန္နက၏၊ အာဂမေန မဂ္ဂေန-လာသောခရီးဖြင့်၊ ဒွါရကောဌကေ-တံခါးမုတ်ဦး၌၊ စက်မန္တော-စင်္ကြံကြွတော်မူလျက်၊ တာဝအဌာသိ-နေတော်မူနှင့်၏၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ ဂစ္ဆန္တော-သွားလေသော်၊ သတ္ထာရံ-ဘုရားရှင်ကို၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ ဥပသကံ မိတ္တာ-ကပ်၍၊ ဝနိတော-ရှိခိုး၍၊ အဌာသိ-တည်လေ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုစူဠပန္နကကို၊ သတ္ထာ-ဘုရားရှင်သည်၊ စူဠပန္နက-စူဠပန္နက၊ တံ-သင်သည်၊ ဣမာယ ဝေလာယ-ဤစောစောကြီးအခါ၌၊ ကုဟိ ပန-အဘယ်အရပ်သို့လျှင်၊ ဂစ္ဆတိ-သွားမည်နည်း၊ ဣတိ-အာဟ၊ ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-ရား၊ မံ-တပည့်တော်ကို၊ ဘာကာ-နောင်တော် မဟာပန္နကသည်၊ နိကမ္ပိ-ကျောင်းမှနှင့်ထုတ်၏၊ တေန-ထို့ကြောင့်၊ အဟံ-တပည့်တော်သည်၊ ဝိဗ္ဗမိတုံ-လူသွက်ခြင်းငှာ၊ ဂစ္ဆာမိ-သွားပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ စူဠပန္နက-စူဠပန္နက၊ တဝ-သင်၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇာနာမ၊ ရဟန်းအဖြစ်မည်သည်၊ မမသန္တိကေ-ငါဘုရားအထံ၌၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဘာတရာ-အစ်ကိုသည်၊ နိကမ္ပိကော-နှင်ထုတ်အပ်သောသင်သည်၊ ကသ္မာ-ကြောင့်၊ မမသန္တိကံ-ငါဘုရားအထံသို့၊ နာဂစ္ဆိဿသိ-မလာဘဲနေဘိသနည်း၊ ဟေ-လာလှည့်၊ တေ-သင့်အား၊ ဂိဟိဘာဝေန-လူအဖြစ်ဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ မမသန္တိကေ-ငါဘုရားအထံ၌၊ ဘဝိဿသိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊ စက္ကင်္ဂိတတလေန-စက်တော်အပြင်ရှိသော၊ ပါဏိနာ-လက်ဖြင့်၊ တံ-ထိုစူဠပန္နကကို၊ သိသံ-ဦးခေါင်းကို၊ ပရာမသိတော-သုံးသပ်၍၊ အာဒါယ-ခေါ်တော်မူခဲ့၍၊ ဂန္တော-ကြွသွား၍၊ ဂန္ဓကုဋိပမုခေ-ဂန္ဓကုဋိအနီး၌၊ နိသိဒါပေတော-နေစေ၍၊ စူဠပန္နက-စူဠပန္နက၊ ပုရတ္တာသိမုခေါ၊ အရှေ့လောကဓာတ်သို့ ရှေ့ရှု၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဣမံ ပိလောဟိကံ - ဤ ပုဆိုးနှမ်းကို၊ ရဇော ဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ-ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏံဟူ၍၊ ပရိမဇ္ဇန္တော-သုံးသပ်လျက်၊ ဣဝေ-ဤအရပ်၌လျှင်၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့ မှာထားတော်မူ၍၊ ဣဒ္ဓိယာ-တန်းခိုးဖြင့်၊ အဘိသင်္ခတံ-ဘန်ဆင်းအပ်သော၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ဖြူစင်

စွာသော၊ ပိလောတိကံ-ပုဆိုးနှမ်းကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ကာလေ-ဆွမ်းဘုဉ်း
 ပေးချိန် ကာလကို၊ အာရောစိတေ-ကြားလျှောက်သည် ရှိမသ်၊ အိက္ခု
 သံဃ ပရိဝုတော-ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ဇီဝကဿ-ဇီဝက၏၊ ဂေဟံ-
 အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွတော်မူ၍၊ ပညတ္တာသနေ-ခင်းထားအပ်သော ဘုရားနေ
 ရာ၌၊ နိသီဒိ-နေတော်မူ၏၊ စူဠပန္နကောပိ-စူဠပန္နကသည်လည်း၊ သူရိယံ-
 နေကို၊ ဩလောကေန္ဓော-ကြည့်လျက်၊ တံ ပိလောတိကံ-ထိုပုဆိုးနှမ်းကို၊
 ရဇောဟရဏံ ရဇောဟရဏန္တိ-မြှူကိုဆောင်၏၊ မြှူကိုဆောင်၏ဟူ၍၊ ပရိ
 မဇ္ဇန္ဓော-သုံးသပ်လျက်၊ နိသီဒိ-နေ၏၊ တံ ပိလောတိက ခဏ္ဍံ-ထိုပုဆိုးပိုင်း
 သည်၊ တဿ-ထိုစူဠပန္နက၏၊ ပရိမဇ္ဇန္ဓဿ-သုံးသပ်စဉ်၊ ကိလိဋ္ဌံ-ညစ်နှမ်း
 သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ဣဒံ ပိလော
 တိကခဏ္ဍံ-ဤပုဆိုးပိုင်းသည်၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ဖြူစင်စွာ၏၊
 ဣမံပန အတ္တဘာဝံ-ဤအတ္တဘောကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ပုရိမပကတိံ-ရှေး
 သဘောကို၊ ဝိဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကိလိဋ္ဌံ-ညစ်နှမ်းခြင်းသည်၊ ဇာတံ-
 ဖြစ်၏၊ သင်္ခါရာ-ပြုပြင်ခြင်း သဘောရှိကုန်သော ဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်ကုန်သော
 သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာဝတ-မမြဲကုန်စွတကား၊ ဣတိ-သို့၊ ခယဝယံ-
 ကုန်ခြင်းပျက်ခြင်းကို၊ ဥပဋ္ဌပေန္ဓော-စူးစမ်းဆင်ခြင်လျက်၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿ
 နာကို၊ ဝဇေသိ-ပွားစေ၏၊ သက္ကာ-ဘုရားရှင်သည်၊ စူဠပန္နကဿ-စူဠပန္နက
 ၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ ဝိပဿနံ-ဝိပဿနာသို့၊ အာရဋ္ဌံ-တက်ပြီ၊ ဣတိ-သို့၊
 ဥတွာ-၍၊ စူဠပန္နက စူဠပန္နက၊ တံ-သင်သည်၊ ပိလောတိကခဏ္ဍာမာ-ပုဆိုး
 ပိုင်းသည်လျှင်၊ ကိလိဋ္ဌံ-ညစ်နှမ်းခြင်းကို၊ ရဇံ ရဇဘူတန္တိ-မြှူ မြေမှုန့်ကြောင့်
 ဖြစ်၏ဟု၊ သညံ-အမှတ်ကို၊ မာကရိ-မပြုလင့်၊ တေ-သင်၏၊ အဗ္ဘန္တရေပန-
 ကိုယ်တွင်း၌ကား၊ ရာဂ ရဇာဒယော-ရာဂဒေသော ကိလေသာမြို့တို့သည်၊
 အတ္ထိ-ရှိကုန်၏၊ တေ-ထိုကိလေသာမြို့တို့ကို၊ ဟရာဟိ-ပယ်လေလော့၊ ဣတိ
 ဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဩဘာသံ-ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတွာ-
 လွှတ်၍၊ ပုရတော-ရှေ့မှ၊ နိသိန္ဒောဝိယ-နေသကဲ့သို့၊ ပညာယမာနရူပေါ-
 သင်ရှားသောကိုယ်တော်သည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့
 ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

ရဇော-ရဇဟူသည်၊ ဣဂေါ-တပ်ခြင်းလောဘတည်း၊ ရေဏု-မြို့ကို၊ နှစ်
ပန ဝုစ္စတိ-မဆိုအပ်၊ ရဇောတိတေ-ဤရဇဟူသော အမည်သည်၊ ရာဂဿ-
ရာဂ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ တေရဇံ-ဤမြို့ကို၊ ဝိပုဇဟိတုာန-ပယ်၍၊
ယေ ဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏၊ တေဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဂတ
ရဇဿ-ကင်းသောမြို့ရှိသောဘုရား၏၊ သာသနေ-သာသနာတော်၌၊ အတ္ထိ
သန္တိ-ရှိကုန်၏။

ရဇော-ရဇဟူသည်၊ ဒေါသော-အမျက်လွက်ခြင်းတည်း၊ ရေဏုပန-မြို့
ကိုလျှင်၊ နှစ် ပန ဝုစ္စတိ-မဆိုအပ်၊ ရဇောတိတေ-ရဇဟူသော ဤအမည်
သည်၊ ဒေါသဿ-ဒေါသ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ တေရဇံ-ဤမြို့ကို၊
ဝိပုဇဟိတုာန-ပယ်၍၊ ယေဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ-ကုန်၏၊ တေ
ဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဂတရဇဿ-ကင်းသောမြို့ရှိသောဘုရား၏၊ သာသနေ-
သာသနာတော်၌၊ အတ္ထိသန္တိ-ရှိကုန်၏။

ဘိက္ခဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ရဇောပန-ရဇဟူသည်ကား၊ မောဟော-တွေဝေ
ခြင်းတည်း၊ ရေဏု-မြို့ကို၊ နှစ်ပန ဝုစ္စတိ-မဆိုအပ်၊ ရဇောတိတေ-ရဇဟူ
သော ဤအမည်သည်၊ ဝေဟဿ-ဝေဟ၏၊ အဓိဝစနံ-အမည်တည်း၊ တေ
ရဇံ-ဤမြို့ကို၊ ဝိပုဇဟိတုာန-ပယ်၍၊ ယေဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဟရန္တိ-ကုန်
၏၊ တေဘိက္ခဝေါ-တို့သည်၊ ဝိဂတရဇဿ-မြို့မရှိသောဘုရား၏၊ သာသနေ-
သာသနာတော်၌၊ အတ္ထိသန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဣတိ အဘာသိ-ဤသို့ ဟောတော်
မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနော-ဂါထာကို ဟော၍အပြီး၌၊ ဣဋ္ဌပန္နကော-ဣဋ္ဌ
ပန္နကသည်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ-ရဟန္တာ
အဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏၊ အဿ-ထိုဣဋ္ဌပန္နကအား၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ
ယေဝ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွသာလျှင်၊ တိဏိပိဋကနိ-ပိဋကတ် သုံးပုံတို့
သည်၊ ဖာဂမိ-သု-ရောက်လာကုန်၏၊ ကိရ-ကြားဘူးသည်ကား၊ သော-ထို
ဣဋ္ဌပန္နကသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ရာဇာဟုတွာ-မင်းဖြစ်၍၊ နဂရံ ပြည်ကို၊ ပဒကံ
ကံ-လကျာရစ်လှည့်သည်ကို၊ ကရောန္တော-ပြုသည်ရှိသော်၊ နလာဋ္ဌတော-
နဖူးမှာ၊ သေဒေ-ချေးသည်၊ မုစ္ဆန္တေ-ထွက်လာသော်၊ ပရိသုဒ္ဓေန-ဖြူစွာသော၊
သန္တကေန-မျက်နှာသုတ် ပွင့်ဖြင့်၊ နလာဋ္ဌန္တံ-နဖူးပြင်ကို၊ ပုဋ္ဌိ-သုတ်၏၊

သာဓုကော-မျက်နှာသုတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကိလိဋ္ဌော-ညစ်နွမ်းသည်၊ အဟောသိ-
 ဖြစ်၏၊ သော-ထိုမင်းသည်၊ ဣမံသရီရံ-ဤကိုယ်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဧဝရူ-
 ပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါ-ဖြူစင်စွာသော၊ သာဓုကော-မျက်-
 နှာသုတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပကတိ-ရှေ့သဘောကို၊ ဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ ကိလိဋ္ဌော-
 ညစ်နွမ်းခြင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်၏၊ သင်္ခါရာ-သင်္ခါရတရားတို့သည်၊ အနိစ္စာ-
 ဝတ-မမြဲကုန်စွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အနိစ္စသညံ-အနိစ္စသည်ကို၊ လဘိ-ရဘူး-
 ၏၊ တေနကာရဏေန-ထိုအကြောင်းကြောင့်၊ အဿ-ထိုစူဠပန္နကအား၊ ရဇော-
 ဟရဏမေဝ-ရဇောဟရဏကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လျှင်၊ ပစ္စယော-ယထောက်အပံ့-
 အားကြီးသော အကြောင်းသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်လေ၏၊ ကောမာရဘစ္စော-
 အဘယမင်းသည် မွေးအပ်သော၊ ဇီဝကောပိ-ဇီဝကသည်လည်း၊ ဒသ-
 ဗလဿ-မြတ်စွာဘုရားအား၊ ဒက္ခိဏောဒကံ-အလှူရေစက်ကို၊ ဥပနာမေ-
 သိ-ကပ်၏၊ သတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဇီဝက-ဇီဝက၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊
 ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အတ္ထိနနု-ရှိကုန်သေး၏မဟုတ်လော၊ ဣတိ-ဤသို့
 မိန့်ပြီးသော်၊ ဟတ္တေန-လက်ဖြင့်၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ပိဒဟိ-ပိတ်၏၊ ဘန္တေ-
 အရှင်ဘုရား၊ မဟာပန္နကော-မဟာပန္နကသည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု-
 ရဟန်းတို့သည်၊ နတ္ထိတိ-မရှိကုန်ပြီဟူ၍၊ အာဟနနု-ဆိုခဲ့၏ မဟုတ်လော၊
 သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ဇီဝက-ဇီဝက၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဣတိ-အာဟ-ဤသို့မိန့်၏၊
 ဇီဝကော-ဇီဝကသည်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ အမိန့်ရှိတပြီးကား၊ ဘဏေ-အချင်း-
 ယောက်ျား၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ ဘိက္ခုနံ-ရဟန်းတို့
 ၏၊ အတ္ထိဘာဝံဝါ-ရှိသည်၏ အဖြစ်ကိုလည်းကောင်း၊ နတ္ထိဘာဝံဝါ-မရှိ
 သည်၏အဖြစ်ကို လည်းကောင်း၊ တူညီဝ-သင်သည်သာလျှင်၊ ဇာနာဟိ-
 သိအောင်ပြုလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပုရိသံ-ယောက်ျားကို၊ ပေသေသိ-
 စေလွှတ်၏၊ တသ္မိံ-ခဏေ-ထိုခဏ၌၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ မသ္မိံ-
 ငါ၏၊ ဘာတိကော-နောင်တော်မထေရ်သည်၊ ဝိဟာရေ-ကျောင်း၌၊ ဘိက္ခု-
 တို့သည်၊ နတ္ထိ-ကုန်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆို၏၊ ဝိဟာရေ-၌၊ ဘိက္ခုနံ-
 ရဟန်းတို့၏၊ အတ္ထိဘာဝံ-ရှိသည်၏အဖြစ်ကို၊ အဿ-ထိုပင့်ခေါ်လာသော
 သူအား၊ ပကာသိဿာမိတိ-ပြအံ့ဟူ၍၊ သကလံ အမွှာနံ-အလုံးစုံသော
 သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ ဘိက္ခုနညေဝ-ရဟန်းတို့ဖြင့်သာလျှင်၊ ပူဇေသိ-ပြည့်စေ

၏။ ကေစွေ ဘိက္ခု-အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ စိဝရကမ္ပ-သင်္ကန်း
ချုပ်သောအမှုကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ ကေစွေ-အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့
သည်။ ရဇနကမ္ပ-သင်္ကန်းဆိုးခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ-ပြုကုန်၏။ ကေစွေ-
အချို့ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ သဗ္ဗာယံ-သရဗ္ဗာယံခြင်းအမှုကို၊ ကရောန္တိ-
ပြုကုန်၏။ ဧဝံ-ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အညမညံ-အချင်းချင်း၊ အသဒိသံ-
မတူသော၊ ဘိက္ခုသဟဿံ - ရဟန်းတထောင်ကို၊ မာပေသိ-ဘန်ဆင်း၏။
သောပုရိသော-ထိုစေလိုက်သော ယောကျ်ားသည်။ ဝိဟာရေ - ကျောင်း၌၊
ဗဟံ ဘိက္ခု-များစွာသော ရဟန်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ နိဝတ္တိတွာ-ပြန်လည်၍၊
အယျ-သခင်၊ သကလအဗ္ဗဝနံ-အလုံးစုံသော သရက်ဥယျာဉ်ကို၊ ဘိက္ခုဟိ-
ရဟန်းတို့ဖြင့်၊ ပရိပုဏ္ဏံ-ပြည့်၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ ဇီဝကဿ-ဇီဝကအား၊ အာ
ရောစေသိ-ကြား၏။ ထေရောပံ-မထေရ်သည်လည်း၊ ခေါ-စင်စစ်၊ တတ္ထေဝ-
ထိုအရပ်၌လျှင်။

စူဠပန္နကော - စူဠပန္နကသည်။ သဟဿက္ခတ္တံ - ရဟန်းတထောင်ကို၊
အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ နိမ္မိနိက္ခာနံ-ဘန်ဆင်း၍၊ ယာဝကာလပ္ပဝေသနာ-ဆွမ်း
ဘုဉ်းပေးဝင်သည်ကာလ တိုင်အောင်၊ ရဓမ္မ-နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော၊
အဗ္ဗဝနော-သရက်ဥယျာဉ်၌၊ နိသီဒိ-နေ၏။

အထ-ထိုအခါ၌၊ သတ္တာ - ဘုရားရှင်သည်၊ တံပုရိသံ-ထို အပင်လွတ်
သော ယောကျ်ားကို၊ အာဟ-မိန့်တော်မူ၏။ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္ဓာ-
သွား၍၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ စူဠပန္နကံနာမ-စူဠပန္နက မည်သော
ရဟန်းကို၊ ပက္ခောသတိ-ခေါ်တော်မူ၏။ ဣတိ-သို့၊ ဝဒေဟိ-ဆိုလေလော့၊
ဣတိ-ဤသို့မိန့်၏။ တေန-တိုယောကျ်ားသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တထာ-ထို
ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ ဝုက္ခေ-ခေါ်ရာ၌၊ အဟံ-ငါသည်၊ စူဠပန္နကော-
စူဠပန္နကတည်း၊ အဟံ-ငါသည်၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကတည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ မုခသဟဿံ-ခံတွင်း တထောင်သည်၊ ဥဋ္ဌဟိံ-သု-ထူးကုန်၏။ သော
ပုရိသော-ထိုယောကျ်ားသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဟန္တေ-ဘုရား၊ သဗ္ဗေပိ-
အလုံးစုံသော သူတို့သည်လည်း၊ စူဠပန္နကောယောနာမာကိရ - စူဠပန္နက
မည်ကုန်သတတ်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့လျှောက်၏။ ဘေနဟိ-သို့သို့ ဆိုတပြီး
ကား၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ယော-အကြင်ရဟန်းသည်၊ အဟံစူဠပန္နကောတိ-

ငါစူဠပန္နကတည်းဟု၊ ပဌမံ-ဈေဠိဦးစွာ၊ ဝဒတိ-ဆို၏၊ တံ-ထိုရဟန်းကို၊ ဟတ္ထေ-လက်၌၊ ဂဏှ-ကိုင်လော့၊ အဝသေသာ-ကြွင်းသော ရဟန်းတို့သည်၊ အန္တရဓာယိဿန္တိ-ကွယ်ပျောက်ကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ သော-ထိုယောက်ျားသည်၊ တထာ-ဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကာသိ-ပြု၏၊ တာဝဒေဝ-ထိုခဏ၌သာလျှင်၊ သဟဿမတ္တာ - တထောင်မျှလောက်ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-တို့သည်၊ အန္တရဓာယိံ-သု-ကွယ်ပျောက်ကုန်၏၊ ထေရောပိ-စူဠပန္နကမထေရ်သည်လည်း၊ တေန ပုရိသေန-ထိုယောက်ျားနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ အဂမာသိ-ကြသွား၏၊ သတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဘတ္တကိစ္စ ပရိယောသာနေ-ဆွမ်းဘုဉ်းပေးပြီးသောအခါ၌၊ ဇီဝကံ-ကို၊ အာမန္တေသိ-ခေါ်၍ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇီဝက-ဇီဝက၊ စူဠပန္နကဿ-၏၊ ပတ္တံ-သပိတ်ကို၊ ဂဏှာဟိ-ယူလော့၊ အသံ-ဤစူဠပန္နကသည်၊ တေ-သင့်အား၊ အနုမောဒနံ-တရားဟောခြင်းကို၊ ကရိဿတိ-ပြုတော်မူလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၏၊ ဇီဝကော-ဇီဝကသည်၊ တထာ-ထိုဘုရားမိန့်တော်မူတိုင်း၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ထေရော-စူဠပန္နက မထေရ်သည်၊ သီဟနာဒံ-ခြင်္သေ့သံကို၊ နဒန္တော-ဆိုလျက်၊ တရုဏသီဟောဝိယ-ခြင်္သေ့ငယ်ကဲ့သို့၊ တိဟိ ပိဋကေဟိ-ပိဋကတ်သုံးပုံတို့ဖြင့်၊ သခေါဘေတွာ-ချောက်ချား၍ အနုမောဒနံ-တရားဟောခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ သတ္တာ-သည်၊ အာသနာ-နေရာမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ ဘိက္ခုသံဃပရိဝုတော-ရဟန်းသံဃာအပေါင်း ခြံရံလျက်၊ ဝိဟာရံ-ကျောင်းသို့၊ ဂန္တာ-ကြ၍၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ဝတ္ထေ ဒဿိတေ-ဝတ်ကိုပြုပြီးသည်ရှိသော်၊ ဥဋ္ဌာယာသနာ-နေရာမှကြွတော်မူ၍၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိပမုခေ-ဂန္ဓကုဋ္ဌိအဦး၌၊ ဌတွာ-နေတော်မူ၍၊ ဘိက္ခုသံဃဿ-ရဟန်းသံဃာအပေါင်းအား၊ သုဂတောဝါဒံ-ဘုရားအဆုံးအမကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထေတွာ-ဟော၍၊ ဘိက္ခုသံဃံ-ရဟန်းသံဃာကို၊ ဥဿျာဇေတွာ - လွှတ်လိုက်၍၊ သုရဘိဂ္ဂဝါသိတံ - အလွန် မွေ့လျော်ဘွယ် ကောင်းသော အနံ့တို့ဖြင့် ထုံအပ်သော၊ ဂန္ဓကုဋ္ဌိံ-ဂန္ဓကုဋ္ဌိသို့၊ ပဓိသိတွာ-ဝင်တော်မူလတ်၍၊ ဒက္ခိဏေန ပဿေန-လကျောနံပါးဖြင့်၊ သီဟဓဿယျံ-မြတ်သောအိပ်ခြင်းသို့၊ ဝါ-ခြင်္သေ့မင်း၏အိပ်ခြင်းကဲ့သို့၊ ဥပဂတော-ရောက်တော်မူ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ သာယန္တသမယေ-ညချမ်းသောအခါ၌၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ ဣတော

စိတောစ-ထိုမှဤမှလည်း၊ သမောသရိတွာ-စုဝေးပေါင်းရုံး၍၊ ရတ္တကမ္မလ
သဏီ-ထုတ်တုတ်နီသော ကမ္မလာတင်းတိမ်ကို၊ ပရိက္ခိပန္နောဝိယ-ထက်
ဝန်းကျင်မှ ကာရံဘိသကဲ့သို့၊ နိသိဒိတွာ-နေ၍၊ သတ္ထုဂုဏကထံ-ဘုရားဂုဏ်
ကျေးဇူးနှင့် စပ်သောစကားကို၊ အာရဘိံသု-အားထုတ်၍ ပြောဟောကုန်
၏၊ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ မဟာပန္နကော-မဟာပန္နကသည်၊ စူဠပန္နကဿ-
စူဠပန္နက၏၊ အဇ္ဈာသယံ-အလိုကို၊ အဇာနန္တော-မသိခြင်းကြောင့်၊ စတူဟိ
မာသေဟိ-လေးလတို့ဖြင့်၊ ဧကံဂါထံ-တဂါထာကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ - သင်ယူစေ
ခြင်းငှာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ အယံ-ဤစူဠပန္နကသည်၊ ဒန္တော-ဉာဏ်
ထိုင်း၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၍၊ ဝိဟာရာ-ကျောင်းမှ၊ နိကမ္ဘိ-နှင်ထုတ်၏၊ သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓေါပန-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်ကား၊ အတ္တနော-ကိုယ်တော်၏၊ အနုတ္တရ
ဓမ္မတာယ-အတုမရှိသော သဘောရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ အဿ-ထိုစူဠ
ပန္နကအား၊ ဧကသ္မိံယေဝ အန္တရဘတ္တေ-ဆွမ်းမစားမီ တခုသော အကြား
ကာလ၌သာလျှင်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ-
ရဟန္တာအဖြစ်ကို၊ အဒါသိ-ပေးတော်မူပေ၏၊ တိဏိပိဋကနိ-ပိဋကတ်သုံးပုံ
တို့သည်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိယေဝ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွသာလျှင်၊ အာ
ဂတာနိ-နှုတ်တက် လာကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားရှင်တို့၏၊ ဗလံနာမ-အား
အစွမ်းမည်သည်ကား၊ အဟောမဟန္တံ-ဪကြီးမြတ်လှပေ၏၊ ဣတိ ဤသို့၊
ပြောဟောကြကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဘဂဝါ-ဘုန်းဟော်ကြီးသော မြတ်
စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မာဘာယံ-ဝါရားသဘင်၌၊ ဣမံ ကထာပဝတ္တိံ-ဤစကား
ပြောဟောခြင်းကို၊ ဥတွာ-သိတော်မူ၍၊ အဇ္ဇ-ယခုမယာ-ငါဘုရားသည်၊
ဂန္တု-သွားတော်မူခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိတိ-သင့်၏ဟု၊ ဗုဒ္ဓသေယျာယ-ဘုရား၏
ကျိန်းစက်ခြင်းမှ၊ ဥဋ္ဌာယ-ထတော်မူ၍၊ သုရတ္တပဋ္ဌံ-ကောင်းစွာ နီသော
အဆင်းရှိသော နှစ်ထပ်ချုပ်သောသင်းပိုင်ကို၊ နိဝါသေတွာ-ဝတ်တော်မူ၍၊
ဝိဇ္ဇုလတာဝိယ-လျှပ်စစ်နှယ်ကဲ့သို့သော၊ ကာယဗန္ဓနံ-ခါးပန်းကို၊ ဗန္ဓိတွာ-
ဖွဲ့၍၊ ရတ္တကမ္မလသဒိသံ-ကမ္မလာနီနှင့်တူသော၊ သုဂဟမဟာစီဝရံ-မြတ်စွာ
ဘုရား၏ မြတ်သောသင်္ကန်းကို၊ ပါရုပိတွာ-ရုံတော်မူ၍၊ သုရဘိဂန္ဓကုဋ္ဌိ
တော-မွေ့လျော်ဘွယ်ကောင်းသောအနံ့တို့ဖြင့်လှိုင်သော ဂန္ဓကုဋ္ဌိမှ၊ နိက္ခမ္မ-
ထွက်တော်မူ၍၊ မတ္တဝရဝါရဏောဝိယ-အမုန်ဟစ်သော ဆင်ပြောင်ကဲ့သို့၊

သီဟဝိဇ္ဇမ္ဘိတဝိလာသေန-ခြင်္သေ့မင်း၏ တင့်တယ်စံပယ်ခြင်းဖြင့်၊ အနန္တာ
ယ-အံ့ဩခြင်းငှာ အဆုံးမရှိသော၊ ဗုဒ္ဓလိဋ္ဌာယ-ဘုရား၏ တင့်တယ်စံပယ်
ခြင်းဖြင့်၊ ဓမ္မသဘာဝ-တရားသဘာဝသို့၊ ဂန္ဓာ-ကြွတော်မူ၍၊ အလင်္ကာတ မဏ္ဍပ
သာလာယ-တန်းဆာ ဆင်ယင်အပ်သော မဏ္ဍပ်သဘာဝရှိသော ညီမူခံရာ
စရပ်၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ သုပညတ္တဝရဗုဒ္ဓါသနံ-ကောင်းစွာ ခင်းထားအပ်
သော မြတ်သောဘုရားနေရာသို့၊ အဘိရုယ-တက်တော်မူ၍၊ ဆဗ္ဗဏ္ဏဗုဒ္ဓရံသိ
ယော-ခြောက်သွယ်သော ဘုရားရောင်ခြည်တော်တို့ကို၊ ဝိဿဇ္ဇန္တော-လွတ်
တော်မူလျက်၊ အဏ္ဏဝကုစ္ဆိံ ခေါ်ဘယမာနောဝိယ-သမုဒ္ဒရာအဝှမ်း၌ ချောက်
ချားခြင်းကဲ့သို့၊ ယုဂန္ဓရမတ္ထကေ-ယုဂန္ဓါရ်တောင်ထိပ်၌၊ ဗာလသုရိယောဝိ
ယ-ထွက်သစ်သောနေလုလင်ကဲ့သို့၊ အာသနမဇ္ဈေ-နေရာအလယ်၌၊ နိသီဒိ-
နေတော်မူ၏၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ အာဂတမတ္တေပန-လာ
ကာမျှဖြစ်သော်သာလျှင်၊ ဘိက္ခုသံဃော-ရဟန်းသံဃာသည်၊ ကထံ-စကား
ကို၊ ပစ္စိန္နိတော-ဖြတ်၍၊ တုဏှိ-ဆိတ်ဆိတ်နေသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သတ္တာ-
ဘုရားသခင်သည်၊ မုဒုကေန-နူးညံ့စွာသော၊ မေပ္ပူစိတ္တေန-မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊
ပရိသံ-ပရိသတ်ကို၊ ဩလောကေတော-ကြည့်တော်မူ၍၊ အယံပရိသာ-ဤ
ပရိသတ်သည်၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ သောဘတိ-တင့်တယ်၏၊ ဧကသပိ-
တယာဏ်သောရဟန်း၏လည်း၊ ဟတ္ထကုက္ကုစ္စံဝါ-လက်ဆော့ခြင်းသည်လည်း
ကောင်း၊ ပါဒ ကုက္ကုစ္စံဝါ-ခြေဆော့ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဥက္ကာသိတ
သဒ္ဓေါဝါ-ချောင်းညံ့သံသည် လည်းကောင်း၊ ခိပိတသဒ္ဓေါဝါ-ချေသော
အသံသည်လည်းကောင်း၊ နုတ္တိ-မရှိ၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
ဣမေ-ဤရဟန်းတို့သည်၊ ဗုဒ္ဓဂါရဝေန-ဘုရားကိုရှိသေခြင်းဖြင့်၊ သဂါရဝါ-
ရှိသေခြင်းရှိကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓဇေတဇေန-ဘုရား၏တန်းခိုးအာနုဘော်ဖြင့်၊ သဇ္ဇိတာ-
ခြိမ်းခြောက်အပ်ကုန်၏၊ မယိ-ငါ့ဘုရားသည်၊ အာယုကပ္ပံပိ-အာယုကပ်ပတ်
လုံးလည်း၊ အကထေတော-မဆိုမပြောမဟောမူ၍၊ နိသီန္တေ-နေသည်ရှိသော်၊
ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပေတော-ဖြစ်စေ၍၊ နကထေဿန္တိ-
မဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ကထာ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာပနဝတ္တံနာမ-ဖြစ်စေသော ဝတ်
မည်သည်ကို၊ မယာဝ-ငါ့ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ဇာနိတဗ္ဗံ-သိအပ်၏၊ အဟ
မေဝ-ငါ့ဘုရားသည်သာလျှင်၊ ပဌမံ-ရှေ့ဦးစွာ၊ ကထေဿာမိ-ဟောအံ့၊

ဣတိ-ဤသို့၊ မဓုရေန-သာယာစွာသော၊ ဗြဟ္မဿရေန-ဗြဟ္မာမင်း၏အသံနှင့် တူသော အသံတော်ဖြင့်၊ ဘိက္ခူ-ရဟန်းတို့ကို၊ အာမန္တေတွာ-ခေါ်တော် မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ-ယခုအခါ၌၊ ကာယ ကထာယ-အဘယ် မည်သော စကားဖြင့်၊ သန္တိသိန္နာ-အညီအညွတ် စည်းဝေးကုန်သည်၊ အတ္တနု- ဖြစ်ကုန်သနည်း၊ အန္တရာကထာ - ငါမလာမီအကြား၌ ဆိုအပ်သော၊ ဝိပူ ကတာ-အပြီးအဆုံးသို့ မရောက်သောစကားသည်၊ ကာစပနခေါ-အဘယ် စကားလျှင်နည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိတွာ-ဤသို့ မေးတော်မူသည်ရှိသော်၊ ဣမာယ နာမာတိ-ဤမည်သော အကြောင်းကြောင့် တည်းဟု၊ ဝုတ္တေ-နားတော် လျှောက်ရာ၌၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ ဣဒါ နေဝ-ယခုအခါ၌သာလျှင်၊ ဒန္ဓော-ပညာနဲ့ သည်၊ န-မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး ၌လည်း၊ ဒန္ဓောယေဝ-ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်တည်း၊ ကေဝလဉ္စ-အကြောင်း ဟပါးနှင့် မရောမထက် သက်သက်မူကား၊ အဿ-ထိုစူဠပန္နက၏၊ ဣဒါ နေဝ-ယခုသာလျှင် အဟံ-ငါဘုရားကို၊ အဝဿယော-မှီခိုကိုးကွယ်ရာသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေးအခါ၌လည်း၊ အဝဿ ယော-မှီခို ကိုးကွယ်ရာသည်၊ အငဟာသိယေဝ-ဖြစ်ဘူးသည်သာလျှင်တည်း၊ အဟံ-ငါဘုရားရှင်သည်၊ ပုဗ္ဗေဝ-ရှေး၌လျှင်၊ ဣမံ-ဤစူဠပန္နကကို၊ လော ကိယ ကုဋ္ဌမ္ဗဿ-လောကီဥစ္စာနှစ်၏၊ သာမိကံ-အရှင်ကို၊ အကာသိ-ပြု သည်ကား၊ န-မဟုတ်၊ ဣဒါနိပိ-ယခုအခါ၌လည်း၊ လောကုတ္တရ ကုဋ္ဌမ္ဗဿ- လောကုတ္တရာဥစ္စာနှစ်၏၊ သာမိကံ-အရှင်ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ဣတိဝတွာ- ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ တမတ္ထံ-ထိုအကြောင်းကို၊ ဝိတ္တာရတော-အကျယ်အား ဖြင့်၊ သောတုကာမမဟိ-နာလိုကုန်သော၊ ဘိက္ခူဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ အာ ယာစိတော-ရှေ့ရှုတောင်းပန်အပ်သော ဘုရားရှင်သည်၊ အတိတံ-လွန်လေ ပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အတိတေ - လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဗာရာဏသိ နဂရဝါသိ-ဗာရာဏသိပြည်၌ နေလေ့ရှိသော၊ ဧကော မာဏဝေါ-လူလင် တယောက်သည်၊ တက္ကသီလံ-တက္ကသိုလ်ပြည်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ သိပ္ပဂ္ဂဟ ဏတ္တာယ-အတတ်ပညာသင်ခြင်းငှာ၊ ဒိသာပါမောက္ခဿ- အာစရိယဿ- ဒိသာပါမောက္ခဆရာ၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ ဓမ္မန္တေဝါသိကော-ပညာရင်နှို

စို့သော တပြည့်ရင်းသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ပဉ္စန္ဒ မာဏဝကသတာနံ-ငါးရာ ကုန်သောလုလင်တို့၏၊ အန္တရေ-အတွင်း၌၊ အတိဝိယ-အလွန်လျှင်၊ အာစရိ ယဿ-ဆရာအား၊ ဥပကာရကော-ကျေးဇူးပြုသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ပါဒပရိ ကမ္မာဒိနိ-ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကိစ္စာနိ- အလုံးစုံသောကိစ္စတို့ကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ ခန္ဓတယပန-ဉာဏ်ထိုင်းသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ကား၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏှိတုံ-သင်ခြင်း ဌာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ အယံ-ဤလုလင် သည်၊ မမ-ငါ့အား၊ ဗဟုပကာရော-များသော ကျေးဇူးရှိ၏၊ နံ-ထိုလုလင် ကို၊ သိက္ခာပေဿာမိ-သင်စေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝါယမန္ဓောပိ-လုံ့လပြုပါ သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသောအတတ်ကို၊ သိက္ခာပေတုံ-သင်စေခြင်း ဌာ၊ နသက္ကောတိ-မတတ်နိုင်၊ သော-ထိုလုလင်သည်၊ စိရံ-ကြာမြင့်စွာ၊ ဝသိတော-နေ၍၊ ဧကဂါထံ - တဂါထာကိုမျှ၊ ဥဂ္ဂဏှိတုံ-သင်ခြင်းဌာ၊ အ သက္ကောန္ဓော-မတတ်နိုင်သည်ရှိသော်၊ ဥက္ကဏှိတော-ငြီးငွေ့သဖြင့် ဆန့်ကျင် ၍၊ ဂမိဿာမိတိ-မိဘထံသို့ ပြန်ပါအံ့ဟူ၍၊ အာစရိယံ-ဆရာကို၊ အာပုစ္ဆိ- ပန်ကြား၏၊ အာစရိယော-ဆရာသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ အယံ-ဤလုလင် သည်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဥပကာရကော-ကျေးဇူးကြီးလှစွာ၏၊ အဿ-လိုလုလင် ၏၊ ပဏှိတဘာဝံ-ပညာရှိသည်၏ အပြစ်ကို၊ ပစ္စာသိသာမိ-ငါတောင့်တ၏၊ ပန-ထိုသို့တတ်စေလိုသော်လည်း၊ ကာတုံ-ပညာဖြင့် ပြည့်စုံခြင်းကို ပြုခြင်း ဌာ၊ နသက္ကောမိ-မတတ်နိုင်၊ အဝဿံ-မချွတ်၊ မယာ-ငါသည်၊ ဣမဿ-ဤ လုလင်အား၊ ပစ္စုပကာရော-ကျေးဇူးတုံ့ကို၊ ကာဘဗ္ဗော - ဆတ်ဆတ် ပြု အပ်၏၊ ဧကဿ-တခုသော၊ မန္တံ-မန္တရားအတတ်ကို၊ ဗန္ဓိတော-ဖွဲ့၍၊ ဒဿာမိ- ပေးလိုက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံပြီး၍၊ သော-ထိုတက္ကသိုလ်ဆရာသည်၊ တံ-ထို တပည့်လုလင်ကို၊ အရညံ-တောသို့၊ နေတော-ခေါ်၍။ ။ သဇ္ဇေသိ သဇ္ဇေသိ၊ ကိံ ကာရဏာ သဇ္ဇေသိ၊ အဟံပိ တံဇာနာမိတိ-သဇ္ဇေသိလ။ ။ ဇာနာမိဟူ သော၊ ဣမံမန္တံ-ဤမန္တန်ကို၊ ဗန္ဓိတော-ဖွဲ့၍၊ ဥဂ္ဂဏှာပေန္ဓော-သင်စေသည်ရှိ သော်၊ အနေကသတက္ခတ္တု-အကြိမ်တရာမက များစွာလျှင်၊ ပရိဝက္ခေတော- အပြန်ပြန် အခေါက်များစွာအံ့၍၊ တေ-သင်အား၊ ပညာယတိ-ထင်ပြီ လော၊ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့မေး၍၊ အာမပညာယတိတိ-သြော် တတ်ပါပြီ

ဟု၊ ပုတ္တေ-ဆိုသည်ရှိသော်၊ ဒန္ဓာနာမ-ပညာနည်း၍ ညဏ်ထိုင်းသောသူ မည်သည်၊ ဝါယာမံကတွာ-လုံ့လပြု၍၊ ပဂုဏ်-လေ့လာစွာ၊ ကထံ-ပြုအပ်သော၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ နပလာယတံ-မမေ့မလျော့ မပျောက်မပျက်နိုင်၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ မဂ္ဂပရိဗ္ဗယံ-ခရီးစာရိက္ခာကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ဂစ္ဆ-သွားလေလော့၊ ဣမံမန္တံ-ဤမန္တန်ကို၊ နိဿယာယ-မှီ၍၊ ဇီဝိဿတံ-အသက်မွေးရလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အဿ-ထိုမန္တန်ကို၊ အပလာယနတ္ထာယ-မမေ့မလျော့စေခြင်းငှာ၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ သဇ္ဈာယံ-ရွတ်အံ့ သရဇ္ဈာယံခြင်းကို၊ ကရေယျာသိ-ပြုလေလော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-ထိုလူလင်ကို၊ ဥဿျာဇေသိ-လွှတ်လိုက်၏။ ။ (ပန္နန်အနက်ကား) ။ သန္ဓေသိ-ချုတ်ချယ်၏၊ သန္ဓေသိ-၏၊ ကိံ-ကာရဏာ ကြောင့်၊ သန္ဓေသိ-ဘိသနည်း၊ အဟံ ပိ-လည်း၊ တံ-ကာရဏံ-ကို၊ ဇာနသမိ-သိ၏။ ။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿ-ထိုလူလင်၏၊ မာတာ-အမိသည်၊ ဗာရာဏသီယံ ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ သမ္ပတ္တကာလေ-ရောက်သောအခါ၌၊ မေ-ငါ၏၊ ပုတ္တော-သားသည်၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ သိက္ခိတွာ-သင်၍၊ အာဂတောတိ-လာပြီဟူ၍၊ မဟာသက္ကာရသမ္မာနံ-များစွာသောပူဇော်ခြင်း မြတ်နိုးခြင်းကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ ကဒါ-ထိုအခါ၌၊ ဗာရာဏသီရာဇာ-ဗာရာဏသီမင်းသည်၊ မေ-ငါ့အား၊ ကာသကမ္မာဒိသု-ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုစသည်တို့၌၊ ကောစိဒေါသော-တစုံတခုသော အပြစ်သည်၊ အတ္တိနုခေါ-ရှိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ပစ္စဝေက္ခန္ဓော-ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ အတ္တနော မိမိအား၊ အနန္တစ္စဝိကံ-မလျောက်ပတ်သော၊ ကိဉ္စိကမ္မံ-တစုံတခုသောအမှုကို၊ အဒိသ္မာဝ-မမြင်မူ၍လျှင်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဝဇ္ဇိနာမ-အပြစ်မည်သည်၊ နပညာယတံ-မသိမမြင်နိုင်၊ ပဒရသံ-သူတပါးတို့၏၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို၊ ပညာယဟံ-သိမြင်နိုင်၏၊ နဂရံ-ပြည်သူ ပြည်သား အပေါင်းကို၊ ပရိဂဏိဿာမိ-စူးစမ်းမျှော်ရှုအံ့၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ သာယံ-ည၌အခါ၌၊ အညာတကဝေသေန-မလင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်၊ နက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ သာယမာသံ-ည၌စာထမင်းကို၊ ဘုဉ္စိတွာ-စား၍၊ နိသိန္နမနုဿာနံ-နေသောလူတို့၏၊ ကထာသလ္လောပေါနာမ-စကား ပြောဟောခြင်း မည်သည်၊ နာနပ္ပကာရကော-အသူးတူး အပြားပြားရှိသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ အဓမ္မေန-မတရားသဖြင့်၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ သစေ

ကာရေဿာမိ-အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ ပါပေန-ယုတ်မာစွာသော၊ အဓမ္မိ
 ကေန-တရားဆယ်ပါးကိုမစောင့်သော၊ ရညာ-မင်းသည်၊ ဒဏ္ဍဗလိအာဒိ
 ဟိ-ဒဏ်ပေးခြင်း၊ အခွန်ယူခြင်း၊ စသည်တို့ဖြင့်၊ ဟတမ္ဘာတိ-ဖျက်ဆီးအပ်၏
 ဟူ၍၊ ဝက္ခန္တိ-ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဓမ္မေန-တရားနှင့်ညီစွာ၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊
 သစေကာရေမိ-အကယ်၍ပြုသည်ဖြစ်အံ့၊ နော-ငါတို့၏၊ ရာဇာ-သည်၊ ဒီဃာ
 ယုကော-ရှည်သောအသက်ရှိသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိအာဒိ
 နိ-ဤသို့အစရှိသောစကားတို့ကို၊ ဝတုာ-ဆို၍၊ မမဂုဏံ - ငါ့ကျေးဇူးကို၊
 ကထေဿန္တိ-ဆိုကုန်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တေသံတေသံဂေဟာနံ-ထိုထိုအိမ်
 တို့၏၊ ဘိတ္တိအနုသာရေနေဝ-နံရံကို အစဉ်မှီသဖြင့်သာလျှင်၊ ဝိစရတိ-သွား
 လာလှည့်ပတ်၏၊ တသ္မိံခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ဥမဂံစောရာ-ဥမင်ဖြင့်ခိုးသော ခိုး
 သူတို့သည်၊ ဒိန္နံဂေဟာနံ-အိမ်နှစ်ခုတို့၏၊ အန္တရေ-အကြား၌၊ ဥမဂံ-ဥမင်
 ကို၊ ဘိန္ဒန္တိ-ဖောက်ကုန်၏၊ ဧကဥမဂေနေဝ - ဥမင်တခုဖြင့်သာလျှင်၊ ဒေ
 ဂေဟာနိ-ခုစ်ခုသောအိမ်တို့သို့၊ ပဝိသနတ္ထာယ-ဝင်ခြင်းငှာ၊ ဥမဂံ-ဥမင်ကို၊
 ခဏန္တိ-တူးကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တေ-ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊
 ဂေဟဆာယာယ-အိမ်ရိပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ တေသံ-ထိုခိုးသူတို့၏၊ ဥမဂံ-
 ဥမင်ကို၊ ဘိန္ဒိတုာ-ဖောက်၍၊ ဂေဟံ-အိမ်ကို၊ ပဝိသိတုာ-ဝင်၍၊ ဘဏ္ဍကံ-
 ဥစ္စာကို၊ ဩလောကိတကာလေ-ကြည့်သောအခါ၌၊ မာဏဝေါ-လုလင်
 သည်၊ ပဗုဇ္ဈိတုာ-နိုး၍၊ တံမန္တံ-ကို၊ သဇ္ဈာယန္တော-ရွတ်ဘတ်သရဇ္ဈာယ်
 လိုသည်ဖြစ်၍၊ ဃဇ္ဇေသိ ဃဇ္ဇေသိ ကိံကာရဏာ ဃဇ္ဇေသိ၊ အဟံပိ တံ
 ဇာနာမိတိ - ဇာနာမိဟူ၍၊ အာဟ-ဆို၏၊ တေ-ထိုခိုးသူတို့သည်၊ တံ-ထို
 မန္တန်ရွတ်သံကို၊ သုတုာ-ကြား၍၊ ဣမိနာ-ဤလုလင်သည်၊ အမှာကံ-ငါ
 တို့၏အမှုအရာကို၊ ဉာတကိရသိသည်ထင်၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ နော-
 ငါတို့ကို၊ နာသေဿတိ-ဖျက်ဆီးလတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နိဝတ္ထဝဏ္ဏာနိပိ-
 ကိုယ်တွင် ဝတ်သော ပုဆိုးတို့ကိုလည်း၊ ဆဇ္ဇေတုာ - စွန့်၍၊ ဘိတာ-
 ကြောက်လန့်တကြား၊ သမ္ပုဗ္ဗောနေနေဝ - မျက်နှာရွှေရူ မျက်နှာရွှေရူရာ
 အရပ်သို့သာလျှင်၊ ပလာယိံသု-ပြေးလေကုန်၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ပလာ
 ယန္တေ-ပြေးကုန်သော၊ တေ-ထိုခိုးသူတို့ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဣတရဿ-လု
 လင်၏၊ မန္တံ-ကို၊ သဇ္ဈာယနသဒ္ဓံ-သရဇ္ဈာယ်သံကို၊ သုတုာ-၍၊ ဂေဟညော-

လုလင်နေသောအိမ်ကိုလျှင်၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ-မှတ်သား၍၊ နဂရံ-ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းကို၊ ပရိဂဏိတွာ-စူးစမ်း၍၊ နိဝေသနံ-နန်းတော်သို့၊ ပါဝိသိ-ဝင်တော်မူ၏။ သောပန-ထိုမင်းသည်ကား၊ ရတ္တိယာ-ညဉ့်သည်၊ ဝိဘာတာယ-လင်းပြီးသည်ရှိသော်၊ ပါတောဝ-စောစောကလျှင်၊ ကေဥရိသံ-လုလင်တယောက်ကို၊ ပက္ခောသိတွာ-ခေါ်၍၊ ဘဏေ-အချင်း၊ ဂစ္ဆ-သွားချေ၊ အသုကဝီထိယံနာမ-ဤမည်သောခရီး၌၊ ယသ္မိံ-ဂေဟ-အကြင်အိမ်၌၊ ဥမင်္ဂေါ-ဥမင်ကို၊ ဘိန္နော-ဖောက်အပ်၏၊ တတ္ထ-ထိုအိမ်၌၊ တက္ကသိလတော-တက္ကသိုလ်ပြည်မှ၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ-သင်၍၊ အာဂတ မာဏဝေါ-ရောက်လာသော လုလင်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တံ-ထို လုလင်ကို၊ အာနဟိ-ဆောင်ယူချေလော့၊ ဣဟိ-ဤသို့ လေ့တတ်၏၊ သော-ထို မင်းချင်းလုလင်သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ရာဇာ-ပြည်ရှင်မင်းသည်၊ တံ-သင့်ကို၊ ပက္ခောသတိ-ခေါ်တော်မူ၏၊ ဣဟိဝတွာ-ဤသို့ဆို၍၊ မာဏဝံ-လုလင်ကို၊ အာနသိ-မင်းအာဏာဖြင့် ဆောင်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုလုလင်ကို၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ တာဘ-ငါ့သား၊ တံ-သင်သည်၊ တက္ကသိလတော-တက္ကသိုလ်ပြည်မှ၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ ဥဂ္ဂဏိတွာ-သင်ပြီး၍၊ အာဂတမာဏဝေါ-ရောက်လာသော လုလင်မဟုတ်လော၊ ဣဟိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ အာမ-ဪမှန်ပါသည်ဘုရား၊ ဣဟိ-ဤသို့လျှောက်လတ်သော်၊ အမှာဏံပိ-ငါတို့အားလည်း၊ တံသိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ ဒေဟိ-ပေးလော့၊ ဣဟိ-ဤသို့ ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သာဓု-ကောင်းပါပြီ၊ သမာနာသနေ-တူမျှသောနေရာ၌၊ နိသိဒ္ဓိတွာ-၍၊ ဂဏှာဟိ-သင်တော်မူလော့၊ ဣဟိ-ဤသို့တင်၏၊ ရာဇာပိ-မင်းသည်လည်း၊ တထာ-ထိုလုလင်ဆိုတိုင်း၊ ကတွာ-၍၊ မန္တံ ကို၊ ဂဟေတွာ-သင်၍၊ အယံ-ဤသည်ကား၊ တေ-သင်၏၊ အာစရိယ ဘာဂေါဘိ-ဆရာ၏ အဘို့တည်းဟု၊ သဟဿံ တထောင်သော ဥစ္စာကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ ဟဒါ-ထိုအခါ၌၊ သေနာပတိ-အမတ်စစ်သူကြီးသည်၊ ရညော-မင်း၏၊ ကပ္ပကံ-ဆေတ္တာသည်ကို၊ အာဟ-ဆို၏၊ ကဒါ-အဘယ်အခါ၌၊ ရညော-မင်း၏၊ မဿု-မုတ်ဆိတ်တော်ကို၊ ကရိဿသိ-ရိတ်ခြင်းကိုပြုအံ့နည်း၊ ဣဟိ-ဤသို့ မေး၏၊ သွေဝါ-နက်ဖြန်၎င်း၊ ပရသုဝေဝါ-သံဘက်၎င်း၊ မဿုကရိဿသိ-မုတ်ဆိတ်ပယ်ခြင်းကို ပြုလတ္တံ့။

ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏။ သော-ထိုစစ်သူကြီးသည်၊ တဿ-ထိုဆေတ္တာသည်
 အား၊ သဟဿံ-တထောင်သောဥစ္စာကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ နော-ငါတို့၏၊
 ကိစ္စံ-အမှုသည်၊ အတ္တိတိ-ရှိသည်ဖြစ်၏ဟု၊ ဝတွာ-ဆိုသော်၊ သာမိ-သခင်၊
 ကိ-အဘယ်အမှုနည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ဆိုသည်ရှိသော်၊ ရညော-၏၊ မဿုံ-
 မုတ်ဆိတ်ကို၊ ကရာဇန္ဓာဝိယ-ပယ်နုတ်လေဟန်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ခုရံ-
 သင်ဇုန်းကို၊ အတိဝိဟ-လွန်စွာထက်အောင်၊ ဗံသိတွာ-သွေး၍၊ ဂလနာဠိ-
 လည်ချောင်းကို၊ ဆိန္ဒ-ဖြတ်လော့၊ တံ-သင်သည်၊ သေနာပတိ-စစ်သူကြီး
 အရာကို၊ ဘဝိဿတိ-ရသည်ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ အဟံ-ငါသည်၊
 ရာဇာ-မင်းမူအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ သော-ထိုဆေတ္တာသည်သည်၊
 သာဓူတိ-ပြီဟု၊ သမ္ပုဋ္ဌိစ္စိတွာ-ဝန်ခံ၍၊ ရညော-မင်း၏၊ မဿုကရဏဒိဝသေ-
 မုတ်ဆိတ်ကို ပယ်သော နေ၌၊ ဂန္ဓောဒကဿဋ္ဌေန-နံသာဓရအိုးဖြင့်၊ မဿုံ-
 မုတ်ဆိတ်ကို၊ တေမေတွာ-ဆွတ်၍၊ ခုရံ-သင်ဇုန်းကို၊ ဗံသိတွာ-သွေး၍၊ နလာ
 ဋ္ဌန္ဓ-နဖူးပြင်၌၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ ခုရာ-သင်ဇုန်းသည်၊ ထောကံ-အဟန်
 ငယ်၊ ကုဏ္ဍဓာရာ - တုံးသေး၏၊ ဧကပ္ပဟာရေနဝ-ဝါချက်ခြင်းဖြင့် သာ
 လျှင်၊ ဂလနာဠိ-ရေမျိုကို၊ ဆိန္ဒတုံ-ဖြတ်ခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိဘိ-သင့်၏ဟု၊ ဗုဒ္ဓ-
 တဘန်၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်သောအရပ်၌၊ ဌတွာ-နေ၍၊ ခုရံ-သင်ဇုန်းကို၊ ဗံသိ-
 သွေး၏၊ တသ္မိံခဏေ-ထိုခဏ၌၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဒတ္တနာ-၏၊ မန္တံ-ကို၊
 သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သဇ္ဈာယံ-သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို၊ ကရာဇန္ဓာ-ပြုလို
 သည်ဖြစ်၍၊ သဇ္ဇေသိ သဇ္ဇေသိ၊ ကိံကာရဏာ သဇ္ဇေသိ၊ အဟံပိ တံ ဇာနာ
 မိကိံ-သဇ္ဇေသိ။ လ။ ဇာနာမိဟူ၍၊ အာဟ-မန္တန်ကိုရွတ်ဆို၏၊ နှာပိတဿ-
 ဆေတ္တာသည်၏၊ နလာဋ္ဌကော-နဖူးပြင်မှ၊ သေဒါ-ချွေးတို့သည်၊ မဗ္ဗိံသု-
 ယိံသွက်ကုန်၏၊ သော-ထိုဆေတ္တာသည်သည်၊ မမကာရကံ-ငါ့အကြောင်း
 ကို၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဇာနာတိ-သိချေပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တိဓတာ-ပြော
 လန့်တကြား၊ ခုရံ-သင်ဇုန်းကို၊ ဘူမိယံ-မြေ၌၊ ခိပိတွာ-ပစ်၍၊ ပါဒမူလ ခြေရင်း
 ၌၊ ဥရေန-ရင်ဖြင့်၊ နိပ္ပဠိ-ဝပ်၏၊ ရာဇာနာနာမ-မင်းတို့မည်သည်ကား၊
 ဆေကာ-လိမ္မာကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ပြစ်ကုန်၏၊ ဘေန-ထိုကြောင့်၊ တံ-ထို
 ဆေတ္တာသည်ကို၊ ဧဝံအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဟရေဒုဋ္ဌနှာပိက-ဟယ်ယုတ်မာလှ
 သော ဆေတ္တာသည်၊ ရာဇာ-သည်၊ ပံ-ငါ့ကို၊ နဇာနာတိ-မသိ၊ ဣတိ-ဤ

သို့၊ သညံ-အမှတ်ကို၊ ကရောဘိ-ပြုသလော၊ ဣတိ-သို့၊ သံတဇ္ဇေသိ-ခြံမ်း
 မောင်းတော်မူ၏၊ သော-ထိုဆေတ္တာသည်သည်၊ ဒေဝ - အရှင်မင်းကြီး၊
 မေ-ကျွန်တော်မျိုးအား၊ အဘယံ-ဘေးမဲ့ကို၊ ဝေဟိ-ပေးတော်မူပါလော့၊
 ဣတိ - ဤသို့လျှောက်၏၊ ဟောတု-ထိုသို့မူလည်း ဖြစ်စေ၊ မာဘာယံ-
 မကြောက်လင့်၊ ကဏ္ဍဟိ-ဟုတ်တိုင်းအစစ်ခံလော့၊ ဣတိ-ဤသို့မိန့်တော်မူ
 ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သေနာပတိ-စစ်သူကြီးသည်၊ သဟဿံ-တထောင်
 သောဥစ္စာကို၊ မေ-ကျွန်တော်အား၊ ဒေဝ-ရှ်၊ ရညော-မင်း၏၊ မဿုံ-
 မှတ်ဆိတ်ကို၊ ကရောန္ဓောဝိယ - ပြုပြင်ဟန်ဆောင်၍၊ ဂလနာဠိ - လည်
 ချောင်းကို၊ ဆိန္ဒ-ဖြတ်လော့၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယုဇာဟုတ္တာ-မင်းဖြစ်၍၊ တံ-
 ကို၊ သေနာပတိ - စစ်သူကြီးကို၊ ကရိယာမိ-ပြုအံ့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊
 ရာဇာ-မင်းသည်၊ အာစရိယံ-ဆရာကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဇိဝိတံ-အသက်ကို၊
 လဒ္ဓန္တိ-ရ၏ဟု၊ ဝိဇ္ဇေတွာ-ကြံ၍၊ သေနာပတိ - စစ်သူကြီးကို၊ ပက္ခောသာ
 ပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ အမ္ဘောသေနာပတိ-အိုစစ်သူကြီး၊ ဟယာ-သင်သည်၊
 မမသန္တိကာ ငါ့အထံမှ၊ ကံ နာမ-အဘယ်မည်သောဆုလာဘ်ကိုလျှင်၊ နလဒ္ဓိ-
 မရသနည်း၊ ဣဒါနိ-ယခုကစ၍၊ တံ-သင့်ကို၊ ဒဠိ-မြင်ခြင်းငှာ၊ နသက္ကော
 မိ-မတတ်နိုင်၊ မမရဠာ-ငါ၏တိုင်းနိုင်ငံမှ၊ နိက္ခမာဟိ-ထွက်သွားလေလော့၊
 ဣတိ-ဤသို့ အမိန့်ဟော်ပြန်လျက်၊ တံ-ထိုစစ်သူကြီးကို၊ ရဠာ-တိုင်းနိုင်ငံမှ၊
 ပဗ္ဗာဇေတွာ-နှင်ထုတ်၍၊ အာစရိယံ-ဆရာကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ
 ၍၊ အာစရိယာ-ဆရာ၊ တံ-ဆရာကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ မယာ-ငါသည်၊ ဇိဝိတံ-
 အသက်ကို၊ လဒ္ဓန္တိ-ရ၏ဟု၊ ဝတွာ-ဆို၍၊ မဟန္တံ-များစွာသော၊ သက္ကာရံ-
 ပူဇော်သက္ကာကို၊ ကရိတွာ-ပြု၍၊ ဟဿ-ထိုလူလင်အား၊ သေနာပတိဌာနံ-
 စစ်သူကြီးအရာကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ သော-ထိုလူလင်ဆရာသည်၊ တဒါ-ထို
 အခါ၌၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ အဟောသိ - ဖြစ်၏၊ ဒိသာပါ
 မောက္ခောအာစရိယော-ဒိသာပါမောက္ခဆရာသည်၊ သက္ကာ-ငါ့ဘုရားသည်၊
 အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဣဒံအတိတံ-ဤ လွန်လေပြီးသော
 အကြောင်းကို၊ အာဟရိတွာ-ဆောင်တော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းဘို့၊ ဝေ-
 ဤသို့၊ ပုဗ္ဗေပံ-ရှေးအခါ၌လည်း၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ ဒန္ဓော-
 ဉာဏ်လေးသည်သာလျှင်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တဒါပိ-ထိုအခါ၌လည်း၊

အဟံ-ငါသည်၊ အဿ-ထိုစူဠပန္နက၏၊ အဝဿယော - မှီခိုရာသည်၊ ဟုတွာ-
 ဖြစ်၍၊ တံ-ထိုစူဠပန္နကကို၊ လောကီယ ကုဋ္ဌုမ္မ-လောကီဥစ္စာနှစ်၌၊ ပတိဋ္ဌာ
 ပေသိ-တည်စေပြီ၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ပုန-တဖန်၊ ဧကဒိဝသံ-
 တနေ့သ၌၊ စူဠပန္နကဿ-စူဠပန္နက၏၊ အဝဿယော-မှီရာ တံကံသဘွယ်၊
 ဇာတော-ဖြစ်တော်မူသော၊ သတ္ထာ-ဘုရားရှင်သည်၊ အဟော-အံ့ဘွယ်ရှိလှ
 ၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကထာယ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌိတာယ-ပြောဟောသည်ရှိ
 သော်၊ စူဠသေဋ္ဌိဇာတကေ-စူဠသေဋ္ဌိဇာတ်၌၊ အတိတဝတ္ထု-အတိတ် ဖြစ်
 သောအကြောင်းကို၊ ကထေတွာ-ဟောတော်မူလို၍။

ဝိစက္ခဏော-အမြော်အမြင်ရှိသဖြင့်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော၊ မေဓာဝီ-ပညာ
 ရှိသောသူသည်၊ အပ္ပကေန-အနည်းငယ်သာဖြစ်သော၊ ပါဘတေနပိ-အရင်း
 ဥစ္စာဖြင့်လည်း၊ အတ္တာနံ-မိမိကိုယ်ကို၊ မဟာဘောဂသာမိ-မျှားစွာသော
 ဥစ္စာရှင်ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိ-ဖြစ်စေ၏၊ ကိံ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ ဟူမကား၊
 ဝိစက္ခဏော-သော၊ မေဓာဝီ-သည်၊ အဏုံ-အနည်းငယ်သော၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊
 သန္ဓမ္မံ-မှတ်သည်ရှိသော်၊ မဟန္တံ အဂ္ဂိက္ခန္ဓံ-မီးပုံကြီးကို၊ သမုဋ္ဌာပေတိယထာ-
 ဖြစ်စေသကဲ့သို့တည်း။

ဣတိ-ဤသို့၊ ဂါထံ-ဂါထာကို၊ ဝတွာ-ဟောပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊
 ဣဒါနေဝ-ယခုသာလျှင်၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဣမဿ-ဤ စူဠပန္နက၏၊
 အဝဿယော-မှီခိုရာသည်၊ ဇာတော-ဖြစ်သည်၊ န-မဟုတ်၊ ပုဗ္ဗေပိ-ရှေး၌လည်း၊
 အဝဿယော-မှီခိုရာသည်၊ အဟောသိယေဝ-ဖြစ်ဘူးသည် သာလျှင်တည်း၊
 ပုဗ္ဗေပန-ရှေး၌ကား၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊ ဣမံ-ဤစူဠပန္နကကို၊ လောကီယ
 ကုဋ္ဌုမ္မဿ-လောကီဥစ္စာနှစ်၏၊ သာမိကံ-အရှင်ကို၊ အကာသိ-ပြုဘူးပြီ၊ ဣဒါ
 နိ-ယခုအခါ၌၊ လောကုတ္တရကုဋ္ဌုမ္မဿ-လောကုတ္တရာ ဥစ္စာနှစ်၏၊ သာမိကံ-
 အရှင်ကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ တဒါပိ-ထိုအခါ၌လည်း စူဠန္ဓဝါသိကော-တပည့်
 ငယ်သည်၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နကသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ စူဠသေဋ္ဌိပန-
 စူဠသုဋ္ဌေးသည်ကား၊ အဟမေဝ-ငါဘုရားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-သို့၊
 ဇာတကံ-ဇာတ်ကို၊ သမေဓာနေသိ-ပေါင်းတော်မူ၏၊ ပုန-တဖန်၊ ဧက
 ဒိဝသံ-တနေ့သ၌၊ ဓမ္မသဘာယံ-တရားသဘင်၌၊ ကထံ-စကားကို၊ သမုဋ္ဌာ

ပေသုံ-ပြောဟောကုန်၏။ အာဝုသော-ငါ့ရှင်တို့၊ စူဠပန္နကော-စူဠပန္နက
သည်။ တေဟိ မာသေဟိ-လေးလတို့ဖြင့်၊ စတုပ္ပဒံ ဂါထံ-လေးပုဒ်ရှိသော
ဂါထာကို၊ ဂဟေတုံ-သင်ခြင်းငှာ၊ အသက္ကောန္တောပိ-မတတ်နိုင်သော်လည်း၊
ဝီရိယံ-လုံ့လကို၊ အနောဿဇ္ဇိတော-မစွန့်မချီလျှင်၊ အရဟတ္တေ-ရဟန္တာ
အဖြစ်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော - တည်၏။ ဣဒါနိ - ယခုအခါ၌၊ လောကုတ္တရဓမ္မ
ကုဋ္ဌုမ္မဿ-လောကုတ္တရာ တရား ဟူသော ဥစ္စာနှစ်၏။ သာမိကော-အရှင်
သည်။ ဇာပော-ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့ ပြောဟောကုန်၏။ သတ္ထာ-ဘုရား
ရှင်သည်။ အာဂန္တာ-လာတော်မူ၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ တေရဟိ-ယခုအခါ
၌၊ ကာယ ကတာယ-အဘယ်မည်သော စကားဖြင့်၊ သန္နိသိန္နာ-စည်းဝေး
ကုန်သည်။ အတ္ထနု-ပြစ်ကုန်သနည်း။ ဣတိပုစ္ဆိတော-ဤသို့ မေးတော်မူခြင်း
ကြောင့်၊ ဣမာယ နာမာတိ-ဤမည်သော စကားကြောင့်တည်းဟူ၊ ဝုတ္တေ-
နားတော်လျှောက်သည်ရှိသော်၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ မမသာသနေ-ငါ
ဘုရား သာသနာတော်၌၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော-အားထုတ်အပ်သော လုံ့လ ရှိ
သောသူသည်။ လောကုတ္တရဓမ္မဿ-လောကုတ္တရာတရား၏။ သာမိကော-အရှင်
သည်။ ဟောတိ ယေဝ-ဖြစ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိဝတော-ဤသို့မိန့်တော်
မူ၍၊ ဣမံ ဂါထံ-ကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၂၅။ ဥဋ္ဌာနေနစ-လုံ့လပြုခြင်းဖြင့်၎င်း၊ အပ္ပမာဒဒနစ-မမေ့မလျော့
ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ သံယမေနစ-စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ ဟူသော စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်
၎င်း၊ ဒမေနစ-ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဣမေဟိ ဓမ္မေဟိ-ဤလေးပါး
ကုန်သော တရားတို့နှင့်၊ သမန္တာဂတော-သော၊ မေဓာဝီ-ပညာရှိ သူတော်
ကောင်းသည်။ ယံ ဒီပံ-အကြင်အရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော ကျွန်းကို၊ ဩ
သော-ဩဃလေးပါးဟူသော ကိလေသာရေအယဉ်သည်။ နာဘိကီရတိ-
မလွှမ်းမိုး ဖျောက်ဆီးနိုင်၊ တံ ဒီပံ-ထိုအရဟတ္တဖိုလ် တည်းဟူသော မိမိမှီရာ
ကျွန်းကို၊ ကယိရာထ-ပြုကုန်ရာ၏။ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ကတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ ဒီပံ ကယိရာထာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဝီရိယသင်္ခါတေန-
လုံ့လပြုခြင်းဟုဆိုအပ်သော၊ ဥဋ္ဌာနေန-ထကြွ ကြောင့်ကြ ခြင်းဖြင့်၎င်း၊

သတိယာ-နှင့်၊ အဝိပ္ပဝါသာကာရသင်္ခါတေန-မက္ခေမက္ခာဖြစ်သောအခြင်း
 အရာဟု ဆိုအပ်သော၊ အပ္ပမာဒေန-မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၎င်း၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိ
 သီလ သင်္ခါတေန-လေးပါးသော ပါရိသုဒ္ဓိသီလဟု ဆိုအပ်သော၊ သံယမေ
 န-စောင့်စည်းခြင်းဖြင့်၎င်း၊ ဣန္ဒြိယဒမေန-ဣန္ဒြေကို ဆုံးမခြင်းဖြင့်၎င်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ ကာရဏဘူတေဟိ-အကြောင်းဖြစ်၍ ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေဟိ
 စတုဟိ ဓမ္မေဟိ-ဤလေးပါးသော တရားတို့ဖြင့်၊ ဓမ္မောဇပညာယ-တရားကို
 သိသော ပညာနှင့်၊ သမန္နာဂတော-ပြည့်စုံသော၊ မေဓာဝီ-ပညာရှိသော
 သူသည်၊ အတိဒုလ္လဘ ပတိဋ္ဌိတာယ-အလွန်ရခဲသည်၌ တည်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ အတိဂမ္ဘီရေ-အလွန်နက်နဲခြင်းရှိသော၊ ဣမသ္မံ သံသာရ သာဂရေ-
 ဤသံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပတိဋ္ဌာနဘူတံ-
 တည်ရာဖြစ်၍ ဖြစ်သော၊ အရဟတ္တဖလံ-အရဟတ္တဖိုလ်ဟုဆိုအပ်သော၊ ဒီပံ-
 ကျွန်းကို၊ ကယိရာထ ကရေယျ-ပြုရာ၏၊ ကာတံ-ပြုခြင်းငှာ၊ သက္ကုဏေယျ-
 တက်နိုင်ရာ၏၊ ဣတိအတ္တော-ဤကားအနက်တည်း၊ ကိဒိသံ-အဘယ်သို့ ပြု
 ရသနည်း ဟူမူကား၊ ယံ သြဗောနာဘိကီရတိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဟံ-အကြင်
 အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ စတုဗ္ဗိဓောပိ-လေးပါး အပြား ရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊
 ကိလေသဩဇော-ကိလေသာ ဟူသော သြဗသည်၊ အဘိကီရိတံ-လွှမ်းမိုး
 ခြင်းငှာ၊ ဝိဓံသေတံ-ဖျက်ဆီးခြင်းငှာ၊ နသက္ကာတိ-မတတ်နိုင်၊ ဟိ-ထိုစကား
 ဆိုသင့်စွာ၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ သြဗေန-သြဗဖြင့်၊ အဘိကီရိတံ-
 နှိပ်စက် ဘိစီးခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်နိုင်၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာအဆုံး၌၊ ဗဟု-များစွာသောသူတို့သည်၊
 သောတာပန္နာဒယော-သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ဒေသနာ-ဒေသနာသည်၊ သမ္ပတ္တပရိသာယ-ရောက်လာ
 သော ပရိသတ်အား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသည်၊ ဇာကာ-ဖြစ်၏။

တတိယံ-သော၊ စူဠပန္နကတ္ထေရဝတ္ထု-သည်၊

ဣတိသမတ္တော-ဤတွင် ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၄-ဗာလနက္ခတ္တသံသုဒ္ဓဝတ္ထု

ဝဋ္ဋပန္နကဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်လိုရကား “ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိ” ဝေဿကို မိန့်အပ်၏။

ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိတိ-ပမာဒမနုယုဉ္ဇန္တိစသော၊ ဣမံဓမ္မဒေသနံ ၊ ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော--နေတော်မူစဉ်၊ ဗာလနက္ခတ္တံ-ဗာလနက္ခတ်ကို၊ အာရပ္ပ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ကေသ္မိံ သမယေ-တပါးသောအခါ၌၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ဗာလနက္ခတ္တံနာမ-ဗာလနက္ခတ်မည်သည်ကို၊ သံသုဋ္ဌိကိရ-ကြေးကြော်သတတ်၊ တသ္မိံ နက္ခတ္တံ-ထိုနက္ခတ်၌၊ ဗာလာ ဒုဓမ္မမိနော-အလွန်မိုက်ကုန်သော၊ ဇနာ လူတို့သည်၊ ဆာရိကောယာစေတ-ပြာ-ဖြင့်၎င်း၊ ဂေါမယေနစ-နွားချေးဖြင့်၎င်း၊ သရီရံ-ကိုယ်ကို၊ မက္ခေဟော-လိမ်းကျံ၍၊ သတ္တာဟံ - ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ အသဗ္ဘံ-သုတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏စကားကို၊ ဘဏန္တံ-ဆိုကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ - သွားလာလှည့်ပတ်ကုန်၏၊ ကိဉ္စိ-အချို့သောသူတို့သည်၊ ဉာတိသုဟန္တံ-မိဘစသောဆွေမျိုးပေါက်ဘော် နှလုံးအကျမ်းဝင်သော သူကိုလည်းကောင်း၊ ပဗ္ဗဇိတံ ဂါ-ရဟန်းကိုလည်းကောင်း၊ ဒိသော-မြင်၍၊ လဇ္ဇန္တောနာမ-ရှက်သောသူမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဒွါရေဒွါရေ-တံခါးတိုင်း တံခါးတိုင်း၊ ဌတ္တာ-နေ၍၊ အသဗ္ဘာနိ-မသုတော်တို့၏စကားတို့ကို၊ ဘဏန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ မနုဿာ-လူတို့သည်၊ တေသံ-ထိုမလိမ္မာသူတို့၏၊ အသဗ္ဘံ-မသုတော်တို့၏ စကားသံကို၊ သောတုံ-နာခြင်းငှာ၊ အသဒက္ခာန္တော-ပတတ်နိုင်သည်ဖြစ်၍၊ ယထာဗလံ-အစွမ်းအားလျော်စွာ၊ အနုဝါ-အရွဲသောအသပြာကြေးငွေကို၎င်း၊ ပါဒံ-တပတ်သော ကြေးငွေကို၎င်း၊ ကဟာပဏံ-တကျပ်သောကြေးငွေကို၎င်း၊ ပေသေန္တိ-ပို့လေစေကုန်၏၊ တေသံ-ထိုသူတို့၏၊ ဒွါရေ-အိမ်တံခါး၌၊ လဒ္ဓံ-လဒ္ဓံ-ရတိုင်းရတိုင်းဘောကြေးငွေကို၊ ဂဟေတွာ-ခံယူ၍၊ ပက္ခမန္တိ-ဖဲသွားကုန်၏၊ တဒါပန-ထိုအခါ၌ကား၊ သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ ပဉ္စကောဋိတ္တော-ငါးကုဋေ အတိုင်းအရှည်ရှိကုန်သော၊ အရိယသာဝကာ - တို့သည်၊ ပသန္တိ-နေကုန်၏၊ ဟေ-ဘိုဘုရားသခင်၏ တပည့်တို့သည်၊ သတ္ထု-ဘုရားသခင်အား၊ သာသနံ-သတင်းစကားကို၊ ပေသယံ သု-စေလွှတ် လျှောက်

ထားကုန်၏။ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝါ-ဘုန်းကြီးသော ဘုရားရှင်သည်။ သတ္တာဟံ-ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုသံသေန-ရဟန်းသံဃာနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ နဂရံ-သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့၊ အပဝိသိတွာ-ဝင်တော်မမူဘဲ၊ ဝိဟာရေယေဝ-ကျောင်းတော်၌သာလျှင်၊ ဟောတု-သီတင်းသုံးနေတော်မူပါလော့၊ ဣတိ-ဤသို့စေလွှတ်ကုန်၏။ တဉ္စပနသတ္တာဟံ-ထိုခုနစ်ရက်ပတ်လုံး၊ ဘိက္ခုသံသေန-ရဟန်းသံဃာအား၊ ဝိဟာရေယေဝ-ကျောင်း၌သာလျှင်၊ ယာဂုဘတ္တာဒိနိ-ယာဂုဆွမ်းစသည်တို့ကို၊ သမ္မာဒေတွာ-ပြည့်စုံစေ၍၊ ပဟိဏိံသု - ပို့လေစေကုန်၏။ သယံပိ-မိမိတို့သည်လည်း၊ ဂေဟာ-အိမ်မှ၊ နနိက္ခမိံသု-မထွက်ကုန်၊ နက္ခတ္တေပန-နက္ခတ်သည်ကား၊ ပရိယောသိတေ-ပြီးသည်ရှိသော်၊ တေ-ထိုဒါယကာတို့သည်၊ အဋ္ဌမေဒိဝသေ - ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့၌၊ ဗုဒ္ဓပမုခံ-ဘုရားအမှူးရှိသော၊ ဘိက္ခုသံသံ-ကို၊ နိမန္တေတွာ- ဆွမ်းဘိတ်၍၊ နဂရံ-သို့၊ ပဝေသေတွာ-ဆွမ်းခံဝင်သွားစေ၍၊ မဟာဒါနံ-အလှူကြီးကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဓာ-နေကုန်လျက်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရားတို့၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့အား၊ အတိဒုက္ခေန-အလွန်ဆင်းရဲခြင်းဖြင့်၊ သတ္တဒိဝသာနိ-ခုနစ်ရက်တို့သည်၊ အဘိက္ကန္တာနိ-လွန်ကုန်၏။ ဗာလာနံ-မိစ္ဆာအယူဖြင့် မလိမ္မာကုန်သောသူတို့၏။ အသဗ္ဘာနိ-သူတော်ကောင်းနားနှင့် မတန်သောစကားတို့ကို၊ သုဏန္တာနံ-ကြားရကုန်သောအကျွန်ုပ်တို့၏၊ ကဏ္ဍာ-နားတို့သည်၊ ဘိဇ္ဇနာကာရပတ္တာ-ကဲ့အံ့သောအခြင်းအရာသို့ ရောက်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ ကောဝိ-တစုံတယောက်သောသူသည်၊ ကဿိ-တစုံတယောက်သောသူအား၊ နလဇ္ဇတိ-မရှက်၊ တေန-ထိုကြောင့်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်တို့သည်၊ တုမှာကံ-အရှင် ဘုရားတို့အား၊ အန္တောနဂရံ-သာဝတ္ထိပြည်တွင်းသို့၊ ပဝိသိတုံ - ဝင်စေခြင်းငှာ၊ နဒမ္မာ - မပေးရန်၊ မယံပိ-အကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း၊ ဂေဟတော-အိမ်မှ၊ နနိက္ခမိမ္မာ - မထွက်ဝံ့ကုန်၊ ဣတိ အာဟံသု - ဤသို့ လျှောက်ကုန်၏။ သတ္တာ - ဘုရားသခင်သည်၊ တေသံ-ထိုသီဟင်းသည်တို့၏၊ ကထံ-စကားကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဗာလာနံ ဒုဗ္ဗေဓာနံ - ပညာမရှိသော သူတို့၏၊ ကိရိယာနာမ - ယုတ်မာသော အမှုအရာ မည်သည်ကား၊ ဝေရူပါ-ဤသို့ သဘောရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ မေဓာပိ နော ပန-ပညာ ရှိ သော သူ တို့ မည် သည် ကား၊

နေသာရံဝိယ-မြတ်သော ဥစ္စာကိုကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒံ-မမေ့မလျော့၊ ရက္ခိတော-
စောင့်ရှောက်၍၊ အမတမဟာနိဗ္ဗာနသမ္ပတ္တိ-မြတ်သော အမြိုက် နိဗ္ဗာန်၏
ပြည့်စုံခြင်းသို့၊ ပါပုဏန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ ဣတိတော-ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊
ဣမာဂါထာ-ဤဂါထာတို့ကို၊ အဘာသိ-ဟောတော်မူ၏။

၂၆။ ဥပါသကာ-ဒါယကာတို့၊ ဗာလာ-ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ နှစ်ဖြာသော
ဘဝ၌ အကျိုးနှစ်ပါးကို မသိမမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍ မိုက်မဲတွေဝေကုန်သော၊
ဒုဗ္ဗေမိနော-ပညာမရှိကုန်သော၊ ဇနာ-လူတို့သည်၊ ပမာဒံ-ကုသိုလ်ကောင်း
မှု၌ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တိ - အားထုတ်ကုန်၏၊ မေဓာဝီ-ပညာရှိ
သောသူသည်၊ သေဋ္ဌံ-မြတ်သော၊ ဓနံ-ဥစ္စာကိုကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒဉ္စ-မမေ့
မလျော့ အောက်မေ့အပ်သော သတိကို သာလျှင်၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏။

၂၇။ တသ္မာ-လိုကြောင့်၊ ဥပါသကာ-ဒါယကာတို့၊ တုမေ့-သင်တို့သည်၊
ပမာဒံ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ မာအနုယုဉ္ဇေသ-မယှဉ်စေကုန်
လင့်၊ ကာမရတိသန္ဓဝံ-ဝတ္ထုကာမ ကိလေသာကာမတို့၌ နှစ်သက်မှုေ့လျော်
ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော တဏှာဟူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းကို၊ မာအနုယုဉ္ဇေ
သ-လုံ့လပြု၍ မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ဟိ-ထိုကားသင့်စွာ၊ အပ္ပမဒတ္တာ-ကုသိုလ်
ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့သော၊ ဈာယန္တော-နှစ်ပါးသောဈာန်ဖြင့် ဈာန်ရှိ
သော၊ ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပုလံ-ပြန့်ပြောသော၊ သုခံ-ချမ်းသာခြင်းသို့၊
ပပေါတိ-ရောက်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာတို့တွင်၊ ဗာလာတိ-ဗာလာဟူသည်ကား၊ ဗာလေန-
မလိမ္မာခြင်းနှင့်၊ သမန္နာဂတာ-ပြည့်စုံသောသူတို့သည်၊ ဣသောက ပရ
လောကတ္ထံ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘာ ဟမလွန်ဘဝ၌ ဖြစ်သော အကျိုး စီးပွားကို၊
အဇာနန္တာ-မသိကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဒုဗ္ဗေမိနောဟိ-ဒုဗ္ဗေမိနောဟူသည်ကား၊
နိပ္ပညာ-ပညာမရှိကုန်၊ တေ-ဟိုသူတို့သည်၊ ပမာဒေ-မေ့လျော့ခြင်း၌၊ အာဒိ
နဝံ-အပြစ်ကို၊ အာဿန္တာ-မမြင်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ပမာဒံ-မေ့မေ့ လျော့
လျော့နေခြင်းကို၊ အနုယုဉ္ဇန္တိ-အားထုတ်ကုန်၏၊ ပာက္ခန္တိ-ဖြစ်စေကုန်၏၊
ပမာဒေန-မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ ကာလံ-ကာလကို၊ ဝိတိ နာမေန္တိ-လွန်စေကုန်
၏၊ မေဓာဝီတိ-မေဓာဝီဟူသည်ကား၊ ဓမ္မောဇ ပညာယ-တရားကို သိသော
ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်၊ သမန္နာဂတာ ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတောပန-ပညာရှိသော သူသည်

ကား၊ ကုလဝံသာဂတံ-အနွယ်အဆက်မှလာသော၊ သေဋ္ဌံ-အထူးသဖြင့် ချီး
 မှမ်းအပ်သော၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သတ္တရတနဓနံဝိယ-ရတနာ ခုနစ်ပါးဟု
 ဆိုအပ်သော ဥစ္စာနှစ်ကဲ့သို့၊ အပ္ပမာဒံ-မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်
 ရှောက်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ ဥတ္တမံဓနံ-မြတ်သောဥစ္စာကို၊ နိဿာယ-
 မှီ၍၊ ကာမဂုဏ သမ္ပတ္တိံ-ကာမဂုဏ်၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ပါပုဏိဿာမ-ရောက်
 ကုန်အံ့၊ ပုဏ္ဏဒါရံ-သားမယားကို၊ ပေါသိဿာမ-မွေးကျွေးကုန်အံ့၊ ပရ
 လောက ဂမနမဂ္ဂံ-တမလွန်ဘဝသို့ သွားရာလမ်းခရီးကို၊ သောဓဿာမ-
 သုခသင်ကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဓနော-ဥစ္စာ၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးဆက်ကို၊
 ပဿန္တာ-မြင်ကုန်သော သူတို့သည်၊ တံ-ထိုဥစ္စာကို၊ ရက္ခန္တိယသာ-စောင့်
 ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံကသာ-ထိုအထူ၊ ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသောသူသည်လည်း၊
 အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့သည်ဖြစ်၍၊ ပဌမဈာနာဒိနိ-ပဌမဈာန် စသည်တို့
 ကို၊ ပဋိလဘိဿာမိ-ရအံ့၊ မဂ္ဂဖလာဒိနိ-မဂ်ဖိုလ် စသည်တို့သို့၊ ပါပုဏိဿာမိ-
 ရောက်ရအံ့၊ တိဿောဝိဇ္ဇာ-ဝိဇ္ဇာသုံးပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဆအဘိညာ-
 အဘိညာဉ်ခြောက်ပါးတို့ကို လည်းကောင်း၊ သမ္မာဒေဿာမိ-ပြည့်စုံစေအံ့၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ အပ္ပမာဒေ-သတိမကင်းခြင်း၌၊ အာနိသံသံ-အကျိုးဆက်ကို၊
 ပဿန္တာ-မြင်သည်ဖြစ်၍၊ ဓနံသေဋ္ဌာ-မြတ်သော ဥစ္စာကဲ့သို့သော၊ အပ္ပမာ
 ဒံ-အပ္ပမာဒတရားကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း၊
 မာပမာဒန္တိ-မာပမာဒံ ဟူသည်ကား၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ တုမေ့-သင်တို့
 သည်၊ ပမာဒံ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ မာအနုယုဉ္ဇထ-မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ ပမာ
 ဒေန-မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်၊ ကာလံ-ကာလကို၊ မာပီတိနာမယိတ္ထ-မလွန်စေကုန်
 လင့်၊ မာကာမရတိသန္ဓဝန္တိ-သန္ဓဝံဟူသည်ကား၊ ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာ
 မေသု-ဝတ္ထုကာမ ကိလေသကာမတို့၌၊ ရတိသင်္ခါတံ-မွေ့လျော်ပျော်ပါး
 ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော၊ တဏှာသန္ဓဝမ္ပိ-တဏှာဟူသော ပေါင်းဘော်ခြင်းကို
 လည်း၊ မာအနုယုဉ္ဇထ-မဖြစ်စေကုန်လင့်၊ မာဝိန္ဒထ-မရစေကုန်လင့်၊ မာ
 ပဋိလဘိတ္ထ-တရနိမရစေကုန်လင့်၊ အပ္ပမတ္တော ဟိဝိ-ဟူသည်ကား၊ ဥပဋ္ဌိတ
 သတိ-သတိ၏ တင်ခြင်းတည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ တာယ-ထိုသတိ၏ ထင်
 ခြင်းဖြင့်၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့သော၊ ဈာယဒန္တာ-နှစ်ပါးသော ဈာန်
 ဖြင့် ဈာန်ရှိသော၊ ပုဂ္ဂလော-ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိပုလံ ဥဋ္ဌာရံ-ပြန်ပြောသော၊

နိဗ္ဗာနသုခံ-နိဗ္ဗာန်ဟူသောချမ်းသာခြင်းသို့၊ ပါပုဏာတိ-ရောက်၏။ ဣတိ-
ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာကို ဟောသောအဆုံး၌၊ ဗဟု - များစွာ
ကုန်သောသုတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော-သောတာပန် အစရှိသည်တို့
သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏။ မာဘဇနဿ-လူအပေါင်းအား၊ သတ္တိကာ-
အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ-တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

စတုတ္ထံ-သော၊ ဗာလနက္ခတ္တသံသုဋ္ဌဝတ္ထု-သည်၊

ဣတိသမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၅-မဟာကဿပတ္ထေရဝတ္ထ၊

ဗာလနက္ခတ္တဝတ္ထ၌ ဟောရာဖြစ်သောဂါထာတို့၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ရှင်မဟာကဿပ
ဝတ္ထ၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာတို့၏အနက်ကို ဖွင့်လိုက်ကား “ပမာဒံအပ္ပမာဒေန”
ဝသည်ကို မိန့်အပ်၏။

ပမာဒံ အပ္ပမာဒေနာတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ပမာဒံ အပ္ပမာဒေန စသော
ဤတရားဒေသနာကို၊ သတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်း
တော်၌၊ ပိဟရန္တော-လျက်၊ မဟာကဿပတ္ထေရံ-ရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို၊
အာရဗ္ဘ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏။ ဟိ-ထိုကားသင့်စွ၊
ကေသုံ ဒိဝသေ-ကခုသောနေ၌၊ ထေဇရာ-ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်သည်၊
ပိပ္ပလိဂုဟာယံ-ညောင်ကြတ်ပင် ရောက်ရာလိုက်၌၊ ပိဟရန္တော-နေသည်ရှိ
သော်၊ ဣဒေဝဟေ-ဤတို့ဟုပြည်၌၊ ပိဏ္ဍာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ စရိတွာ-သွား
၍၊ ပဏ္ဍာဘတ္တံ-နေလွှဲသောအခါ၌၊ ပိဏ္ဍပပါဟပဋိက္ကန္တော-ဆွမ်းခံရွာမှ ဖဲပြီး
သည်ရှိသော်၊ အာလောကံ-အာလောကကသိုဏ်းကို၊ ဝဇေတွာ-ပွားစ၍၊
ဥဒကပထဂိပဗ္ဗတာဒိဟုစ-ရေ ဖြေ တောင် အစရှိသော အရပ်တို့၌လည်း၊
ပမတ္ထေ-မေ့လျော့၍နေကုန်သော၊ သတ္တမ-သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
အပ္ပမတ္ထေ-သတိမကင်းကုန်သော၊ သတ္တမ-သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
စဂနကေ-စုတေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တမ-သတ္တဝါတို့ကို လည်းကောင်း၊
ဥပပဇ္ဇနကေ-ပဋိသန္ဓေနေဆဲ ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တမ-သတ္တဝါတို့ကို လည်း

ကောင်း၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-ဒိဗ္ဗစက္ခုအဘိညာဉ်ဖြင့်၊ သြလောကေန္ဓော-ကြည့်လျက်၊ နိဿိဒိ-နေတော်မူ၏။ သတ္တာ-ဘုရား သဗ္ဗညုသည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ နိဿိန္ဒကောဝ-နေတော်မူလျက်လျှင်၊ ကေနနု ခေါ် ဝိဟာရေန-အဘယ်သို့သောနေခြင်းဖြင့်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၊ မမပုတ္တော-ငါ သားတော်ဖြစ်သော၊ ကဿပေါ-ကဿပသည်၊ ဝိဟရတိ-နေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဒိဗ္ဗေနစက္ခုနာ - နတ်မျက်စိနှင့် တူသော အဘိညာဉ်ဖြင့်၊ ဥပဓာရေန္ဓော-စူးစမ်းတော်မူသည်ရှိသော်၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ စုတူပပါတံ-စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းကို၊ သြလောကေန္ဓော-ကြည့်လျက်၊ ဝိဟရတိ ဟိ-နေ၏ဟူ၍၊ ဥတုာ-သိ၍၊ သတ္တာနံ-သတ္တဝါတို့၏၊ စုတူပပါတောနာမ-စုတေခြင်း ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓဉာဏေနာပိ-ဘုရားဉာဏ်တော်ဖြင့်လည်း၊ အပရိစ္ဆိန္ဓော-မပိုင်းခြားနိုင်၊ မာတုကုစ္ဆိယံ-အမိငမ်း၌၊ ပဋိသန္ဓိ-ပဋိသန္ဓေကို၊ ဂဟေတွာ-စွဲယူ၍၊ မာတာပိဟရော-မိဘတို့ကို၊ အဇာနာပေတွာ-မသိစေမူ၍လျှင်၊ စဝနကသတ္တာနံ-စုတေခြင်းရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့၏၊ ပရိစ္ဆေဒေါ-အပိုင်းအခြားကို၊ ကာတုံ ပြုခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့ကို၊ ဇာနိတုံ-သိခြင်းငှာ၊ တဝ-သင်၏၊ အဝိသယော-အဆုမဟုတ်၊ ကဿပ-ငါ့သားကဿပ၊ အပ္ပမတ္တကော-ဘာသာ၌ မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊ တဝ သင်၏၊ ဝိသယော-အရာတည်း၊ သဗ္ဗသောပန-အခြင်းခပ်သိမ်းအားဖြင့်ကား၊ စဝန္ဓစ-စုတေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို၎င်း၊ ဥပပဇ္ဇန္တစ-ပဋိသန္ဓေနေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို၎င်း၊ ဇာတုံ-သိခြင်းငှာ၊ ပဿိတုံ-မြင်ခြင်းငှာ၊ ဗုဒ္ဓါနမေဝ၊ ဘုရားတို့၏သာလျှင်၊ ဝိသယော-အရာတည်း၊ ဣတိ ဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဩဘာသံ-ကိုယ်တော်ရောင်ကို၊ ဖရိတွာ-နွဲ့စေ၍၊ သမ္ပုဓေ-မျက်မှောက်၌၊ နိဿိန္ဒောဝိယ-နေတော်မူသကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဣမံဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

ပဏ္ဍိကော - ပညာရှိသောသူသည်၊ ယဒါ - အကြင်အခါ၌၊ အပ္ပမာဒေန-မမေ့မလျော့ခြင်းဟူသော အပ္ပမာဒဖြင့်၊ ပမာဒံ - မေ့လျော့ခြင်းကို၊ နုဒတိ-ပယ်ထုတ်၏၊ တဒါ-ထိုအခါ၌၊ ပညာပါသာဒံ - ပညာဟူသော ပြာသာဒ်သို့၊ အာရုယျ-၍၊ အသောကော - စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍၊ သောကိနိ - စိုးရိမ်ခြင်းရှိသော၊ ပဇံ-သတ္တဝါကို၊ အဝေက္ခဘိ-ရှု၏၊ ယထာ-

အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတဌော-တောင်ထိပ်၌တည်သောသူသည်၊ ဘူမဌေ-မြေအပြင်၌နေသောသူတို့ကို၊ အဝေက္ခတိဣဝ-ရှုသကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ မိရော-ပညာရှိသည်၊ ဗာလေ-သူမိုက်တို့ကို၊ အဝေက္ခတိ-ရှု၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ နုဒတိဘိ-နုဒတိဟူသည်ကား၊ ပေါက္ခရဏိ-ရေကန်သို့၊ ပဝိသန္တိ-ဝင်လာသော၊ နဝေါဒကံ-ရေသစ်သည်၊ ပုရာဏောဒကံ-ရေဟောင်းကို၊ ခေါဘေတော-ချောက်ချား၍၊ တဿ-ထိုရေဟောင်း၏၊ သြကာသံ-တည်ရာအခွင့်ကို၊ အဒတော-မပေးမူ၍၊ အတ္တနော မတ္ထက မတ္ထကေန-မိမိ၏ ထိပ်ထက်ခြင်း၊ ပလာယန္တိ-ပြေးသောရေကို၊ နုဒတိ နိဟရတိ-ယထာနာမ-ပယ်ထုတ်သကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ-ဤအတူကျင့်၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသောသူသည်၊ အပ္ပမာဒလက္ခဏံ-အပ္ပမာဒလက္ခဏာကို၊ ဗြူဟန္တော-ပွားစေလျက်၊ ပမာဒဿ-မေ့လျော့ခြင်း၏၊ သြကာသံ-အခွင့်ကို၊ အဒတော-မပေးမူ၍၊ ယဒါ-အကြင်အခါ၌၊ အပ္ပမာဒဝေဂေန-သတိမကင်းခြင်း အဟန့်ဖြင့်၊ တံ-ထိုမေ့လျော့ခြင်းကို၊ နုဒတိ နိဟရတိ-ပယ်ထုတ်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ ဘောပနုဒပမာဒဒါ-ထိုပယ်အပ်သော ပမာဒရှိသောသူသည်၊ နိဿေဏိယာ-ထန်းကျင့်လှေကားဖြင့်၊ ပါသာဒံ-သို့၊ အာရုယျဝိယ-တက်သကဲ့သို့၊ ဒေစ္စဂ္ဂတတ္ထေန-အလွန် တက်တတ်သော အနက်ကြောင့်၊ ပရိသုဒ္ဓံ-ဖြူစင်စွာသော၊ ဒိဗ္ဗစက္ခုသင်္ခါတံ-ဒိဗ္ဗစက္ခုဟု ဆိုအပ်သော၊ ပညာပါသာဒံ-ပညာ ပြာသာဒံသို့၊ တဿ-ပို ပညာပါသာဒအား၊ အနုစ္စဝိကံ-လျောက်ပတ်သော၊ ပဋိပဒံ-အကျင့်ကို၊ ပူရေနန္တော-ဖြည့်လျက်၊ ဟာယ ပဋိပဒါယ-ထိုအကျင့်ဖြင့်၊ အာရုယျ-တက်၍၊ ပဟိနသောကသလ္လတာယ-ပယ်အပ်ပြီးသော သောကသလ္လရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ အသောကော-စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသောသူသည်၊ အပ္ပဟိန သောကသလ္လတာယ-မပယ်အပ်သော သောကရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သောကိနိ-စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ ဗျာပါရရှိသော၊ စဝမာနဉ္စေဝ - စုတေဆဲလည်းဖြစ်သော၊ ဥပဇ္ဇမာနဉ္စ-ပဋိသန္ဓေနေဆဲလည်း ဖြစ်သော၊ ပဇံ သလ္လနိကာယံ-သတ္တဝါအပေါင်းကို၊ ဒိဗ္ဗေန စက္ခုနာ-ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်၊ အဝေက္ခတိပဿတိ-၏၊ ကိ-ဥပမာ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ပဗ္ဗတဌော ပဗ္ဗတမုဒုနိဋ္ဌိတော-တောင်ထိပ်၌ နေသော သူသည်၊ ဘူမဌေ ဘူမိယံဋ္ဌိတေ-မြေ

အပြင်၌ နေသောသူတို့ကို၊ ဥပရိပါသာဒေ-ပြာသာဒ်ထက်၌၊ ဌိတောဝါပန-
နေသောသူသည်ကား၊ ပါသာဒပရိဝေဏေ-ပြာသာဒ်ပရိဝုဏ်၌၊ ဌိတေ-နေ
သော သူတို့ကို၊ အဓိဇ္ဈေန-ငြိငြင်ခြင်း မရှိသဖြင့်၊ အဝေက္ခတိ ယထာ-မြင်
သကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ မီရော-ပညာရှိသော၊ သောပိ ပဏ္ဍိတော မဟာ
ခိဏာသဝေါ-ထိုပဏ္ဍိတဟု ဆိုအပ်သော ရဟန္တာအရှင်မြတ်သည်လည်း၊ အ
သမုစ္ဆိန္န ဝဇ္ဇဗီဇေ -- မပြတ်အပ်သေးသော ဝဋ်ဟူသော မျိုးစေ့ရှိကုန်သော၊
ဗာလေ-ဗာလသာလျှင် ဖြစ်ကုန်သော၊ စဝန္တေစ-စုတဆဲသတ္တဝါတို့ကို၎င်း၊
ဥပပဇ္ဇန္တေစ-ပဋိသန္ဓေနေဆဲ သတ္တဝါတို့ကို၎င်း၊ အဝေက္ခတိ-ရှု၏၊ ဣတိ-ဤ
ကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာကိုဟောသောအဆုံး၌၊ ဗဟု-များစွာ
ကုန်သော သူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိ ဖလာဒိနိ-သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်
တို့ကို၊ သစ္စကရိ သု-မျက်မှောက်ပြုကုန်၏။

ပဉ္စမံ-သော၊ မဟာကဿပတ္ထေရာဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိ သမတ္တော-ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၆-ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယက ဝတ္ထု

ရှင်မဟာကဿပဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုကပါ
ဒွေသဟာယကဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ
“အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု” စသည်ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ - အပ္ပမတ္တော ပမတ္တေသု
စသော ဤဒေသနာကို၊ သတ္တာ-သည်၊ ဇေတဝနေ-၌၊ ပိတရန္တော-နေကော်
မူသည်ရှိသော်၊ သဟာယကေ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဒွေဘိက္ခု-နှစ်ဦး
သောရဟန်းတို့ကို၊ အာရပ္ပ-အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ဟောကော်မူ၏၊
ကိရ-ငြိစစ် ထိုစကားသည် မှန်၏၊ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည် သတ္ထုသန္တိကေ-
ဘုရားအထံတော်၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ဂဟေက္ခာ-ယူ၍၊ အာရညက
ဝိဟာရံ-တောကျောင်းသို့၊ ပဝိသိ သု-ဝင်ကုန်၏၊ တေသု-ထိုနှစ်ပါးသော
ရဟန်းတို့တွင်၊ ဧကော-ရဟန်းတပါးသည်၊ ကာသသေဝ-စောစောကလျင်၊

ဒါရူနိ-ထင်းတို့ကို၊ အာဟရိတော-ယူဆောင် ထမ်းပိုး၍၊ အင်္ဂါရကပလ္လံ-မီး
မယ်ဖျူးကို၊ သဇ္ဇေတော-စီရင်၍၊ ဒဟရသာမဏေရေဟိ-သာမဏေ ငယ်တို့
နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တကွ၊ သလ္လပေန္တော-တအိုးအိုးစကားပြောလျက်၊ ပဌမယာမေ-
ပဌမယာမိ၌၊ ဝိသိဗ္ဗမာနာဝ-မီးလုံလျက်လျှင်၊ နိသီဒတိ-၏၊ ဧကော-
ရဟန်းတပါးသည်၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့၊ သမဏဓမ္မ-ရဟန်းတရားကို၊
သရောန္တော-ပြုလျက်၊ ဣတဓိ-မီးလုံ၍၊ သောရဟန်းကို၊ ဩဝဒတိ-ဆုံးမ
၏၊ အာဝုဓသာ-ငါ့ရှင်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မာကရိ-မပြုလင့်၊ ဟိ-ထိုကားသင့်စွ၊
ပမတ္တဿ-မေ့လျော့သောသူအား၊ စတ္တာရောအပါယာ-အပါယ်လေးဘုံတို့
သည်၊ သကသရသဒိသာ-မိမိနေရာအိမ်နှင့်တူကုန်၏၊ ဗုဒ္ဓါနာမ - ဘုရားတို့
မည်သည်ကား၊ သာဠေယျေန-စဉ်းလဲစဉ်းစားပြု၍နေခြင်းဖြင့်၊ အာရောမေ
တုံ-နှစ်ဘက်စခြင်းငှာ၊ နသက္ကာ-မတတ်ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆုံးမ၏၊
သော-ထိုရဟန်းသည်၊ တဿ-လုံသူဟောကောင်း၏၊ ဩဝါဒံ-ဆုံးမသော
စကားကို၊ နသုဏာတိ-မနာပေဟူ၊ ဣတရော-လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်၊
အယံ-ဤရဟန်းကား၊ နဝေနက္ခမော-ဆိုခြင်းငှာမခံ၊ ဣတိ - ယိုကြောင့်၊
တံ-ထိုပျင်းရိသောရဟန်းကို၊ အဘော မဆိုမူ၍၊ အပ္ပမတ္တော-မမေ့မလျော့
ဘဲလျှင်၊ သမဏဓမ္မ-ရဟန်းတရားကို၊ အကာသိ-ပြု၏၊ အလသဇ္ဈေရောပိ-
ပျင်းရိသောရဟန်းသည်လည်း၊ ပဌပယာမေ-ပဌမယာမိ၌၊ ဝိသိဗ္ဗေတော-
မီးလုံ၍၊ ဣကရဿ-ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းသောရဟန်း၏၊ စက်မိတော-စကြံသွား
၍၊ ဂစ္ဆံ-တိုက်တွင်းသို့၊ ပဝိဋ္ဌကာလေ-ဝင်ပြီးသောအခါ၌၊ ပဝိသိတော-၍၊
ပဟာကုသိတ-အပျင်းကြီးသောရဟန်း၊ တံ-သင်သည်၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-လျောင်း
၍၊ လယနုတ္ထာယ-အိပ်ခြင်းငှာ၊ အရညံ-တောသို့၊ ပဝိဇ္ဇော-ဝင်သည်၊ အသိ-
ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓါနံ-ဘုရားသင်တို့၏၊ သန္တိကေ-အသံ၌၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊
ဂဟတော-ယူ၍၊ ဥဋ္ဌာယ-စောစောကြီးကတ၍၊ သမဏဓမ္မ-ရဟန်းတရားကို၊
ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ပဇ္ဇာနိ-သင့်သည်မဟုတ်လော၊ ဣတိတော-ဤသို့ဆို
၍၊ အတ္တဇော-မိမိ၏၊ ဝုဿနဋ္ဌာနံ-နေရာအရပ်သို့၊ ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ
တော-လျောင်း၍၊ ဣတိ-အိပ်၏၊ ဣတရောပိ-လုံ့လရှိသော ရဟန်းသည်
လည်း၊ ပဌမယာမေ-ညဉ့်ဦးယာမိ၌၊ စက်မိတော-စကြံသွား၍၊ မဇ္ဈိမယာမေ-
လန်ကောင်ယာမိ၌၊ ဝိသိတော-အပင်အပန်းဖြေ၍၊ ပဋိမယာမေ-မိုးသောက်

ယာမိ၌၊ ပစ္စုဋ္ဌာယ-ထ၍၊ သမဏဓမ္မ-ရဟန်းတရားကို၊ ကရေတိ-ပြု၏။
သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့၊ ဝိဟရန္တော-
နေသည်ရှိသော်၊ နစိရဿေဝ-မကြာမြင့်မီလျှင်၊ သဟာသိသမ္ဘိဒါဟိ - ပဋိ
သမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်ပြီ၊ ဣတ
ဧရာ - ပျင်းရိသော ရဟန်းသည်၊ ပမာဒေနော - မေ့လျော့ခြင်းဖြင့်လျှင်၊
ကာလံ-အခါကို၊ ဝီတိနာမေသိ-လွန်စေ၏။ တေ-ထိုရဟန်းတို့သည်၊ ဝုတ္တ
ဝဿာ-ဝါကျွတ်ပြီးကုန်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထု-ဘုရားရှင်၏၊ သန္တိကံ-အထံ
သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ သတ္တာရံ-ဘုရားသဗ္ဗညုကို၊ ပနိတော-ရှိခိုး၍၊ ကေမန္တံ-
တင့်အပ်လျှောက်ပတ်စွာ၊ နိသီဒိံသု-နေကုန်၏။ သတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊
တေဟိ-ထိုရဟန်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ ပဋိသန္တာရံ-စကား ပြောဟောခြင်း
ကို၊ ကတော-ပြုပြီး၍၊ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ ကစွိ-အသိနည်း၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့
မလျော့၊ သမဏဓမ္မ-ရဟန်းတရားကို၊ ကရိတ္ထု-ပြုရကုန်၏လော၊ ကစွိ-အသိ
နည်း၊ ဝေါ-သင်တို့၏၊ ပဗ္ဗဇ္ဇိတကိစ္စ-ရဟန်းကိစ္စသည်၊ မတ္တကံ-အပြီးအဆုံး
သို့၊ ပတ္တံ-ရောက်ပြီလော၊ ဣတိပုစ္ဆံ-ဤသို့မေးတော်မူ၏၊ ပမတ္တာ-သတိ
လွတ်ခြင်းရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ အာဟ-လျှောက်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်
ဘုရား၊ တေဿ-ဤရဟန်း၏၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့ခြင်းသည်၊ ကုတော-
အဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ ဂတကာလတော-ကိုယ်တော်မြတ်အထံက သွားသော
အခါမှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိတော-အိပ်၍၊ နိဒ္ဒါယန္တော-ငိုက်မည်းလျက်
သာလျှင်၊ ကာလံ-အခါကို၊ ဝီတိနာမေသိ-လွန်စေ၏။ ဣတိ ဤသို့လျှောက်
လတ်သော်၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ တံပန-သင်သည်ကား၊ ကံ-အဘယ်သို့ပြု၍ နေ
သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးတော်မူ၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ အဟံ-ကပည့်
တော်သည်၊ ကာလဿေဝ-စောစောကြီးကလျှင်၊ ဒါရူနိ-ယင်းတို့ကို၊ အာဟ
ရိတော-သည်ပိုးဆောင်ရွက်၍၊ အင်္ဂါရကပလ္လံ-မီးလှံရာ အိုးကင်းကြီးငယ်ကို၊
သဇ္ဇေတော-စီရင်၍၊ ပဌမယာမေ-ညဉ့်ဦးယာမံ ပတ်လုံး၊ ဝိသိဇ္ဇေန္တော-
မီးလှံလျက်၊ နိသီဒိတော-၍၊ အနိဒ္ဒါယန္တော-မအိပ်မူ၍လျှင်၊ ကာလံ-
ကာလကို၊ ဝီတိနာမေသိ-လွန်စေပြီ၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏။ အထ-
ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမီးလှံသောရဟန်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသခင်သည်၊ တံ-
သင်သည်၊ ပမတ္တာ-ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ မေ့ကြီးမေ့သည်ဖြစ်၍၊ ကာလံ-

ကာလကို၊ ဝီတိနာမေတွာ - လွန်စေလျက်၊ အပ္ပမတ္တော - မမေ့မလျော့သည်၊ အမှီတိ-ဖြစ်၏ဟု၊ ဝဒသိ-တကယ်ကောင်းဟန် သင်ဆိုဘိ၏၊ အပ္ပမတ္တံ ပန-မမေ့မလျော့ခြင်းကိုကား၊ ပမတ္တံ-မေ့လျော့သည်ကို၊ ကရောသိ-သင်အဘယ်ကြောင့် ပြုလေဘိသနည်း၊ တံ-သင်သည်၊ မမပုတ္တဿ-ငါ့ သားကောင်းရတနာ အနုဇာတဩရသာ၏၊ သန္တိကေ-၌၊ ဇဝဗ္ဗိန္ဒော-အားပြတ်ပြီးသော၊ ဒုဗ္ဗလဿောဝိယ မြင်းပိန်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဧသပန-ဤငါ့သားတော် ပဏ္ဍိကသည်ကား၊ တဝ-သင်၏၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ သီလဇဝဿောဝိယ-လျင်သော အားကြီးသောမြင်းကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိတော-ဤသို့မိန့်ဟောမှု၍၊ ဣမဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အဝဟ-ဟောတော်မူ၏။

၂၉၊ ဘိက္ခဝေ-တို့၊ အပ္ပမတ္တော-အပ္ပမာဒတရားနှင့် ပြည့်စုံသောသူသည်၊ ပမဒပ္ပယု-သဘိလွတ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ဟိတော-စွန့်၍၊ ယာတိ-သွား၏၊ ဗဟုဇာဂရော-နိုးချုပ်ခြင်းများသောသူသည်၊ သုတ္တေသု အိပ်ပျော်သောသူတို့ကို၊ ဟိတော-၍၊ ယာတိ-၏၊ ယထာ-ဥပမာအဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ အဗလဿံ-အားနည်းလှသောမြင်းကြုံမြင်းပိန်ကို၊ သီလဿော-လျင်စွာ သွားနိုင်သော သိန္ဓော အသာတိုရုံ မြင်းသည်၊ ဟိတော-စွန့်၍၊ ယာတိ ဣဝ-လွန်စွာသွားသကဲ့သို့၊ တထာ-ထိုအတူ၊ သုမေဓသော-ကောင်းမြတ်သော ပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗာလေ-တို့ကို၊ ဟိတော-စွန့်၍၊ ယာတိ-၏။

တတ္ထ-ယိုဂါထာ၌၊ အပ္ပမတ္တောဘိ-ဟူသည်ကား၊ သဘိဝေပုလ္လပတ္တတာယ-သတိပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အပ္ပမာဒသမ္ပန္နော-အပ္ပမာဒနှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိဇာဘဝေါ-ရဟန္တာသည်၊ ပမဒတ္တသုဘိ-ဟူသည်ကား၊ သဘိဝေါဿဂ္ဂေ-သဘိလွတ်ခြင်း၌၊ ဌိတေသု-တည်ကုန်သော၊ သုတ္တေသု-သတ္တဝါတို့ကို၊ သုတ္တေဘိ-ဟူသည်ကား၊ သဘိဇာဂရာဘာဝေန-သတိဟူသော နိုးခြင်း ရှိသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ သဗ္ဗိရိယာပထေသု-အလုံးစုံသော ဣရိယာပုသ်တို့၌၊ နိဒ္ဒါယန္တေသု-စိတ်ချ၍ပျော်ပျော် အိပ်ကုန်သော သူတို့ကို၊ ဗဟုဇာဂရာဘိ-ဟူသည်ကား၊ ဗဟုဇန္တ-များစွာသော၊ သတိဝေပုလ္လေ-သတိ၏ ပြန့်ပြောခြင်းသို့ ရောက်သော ဇာဂရိယေ-နိုးချုပ်ခြင်း၌၊ ဌိတော-တည်သောသူသည်၊ အဗလဿံဂါဟိ-ကား၊ ကုဏ္ဍပဒါဒိတ္ထံသောခြေရှိသော၊ ဆိန္ဒုဇဝံ-ပြုတ်ပြီးသောအားရှိသော၊ ဒုဗ္ဗလဿံ-အားနည်းသော

မြင်းကြုံ မြင်းပိန်ကို၊ သိဃဇဝေဂါလျှင်ခြင်းအားနှင့်ပြည့်စုံသော၊ သိန္ဓဝဇာနီ
ယောဝိယ-သိန္ဓော အာဇာနည်မြင်းကဲ့သို့၊ သုမေဓသောတိ-ဟူသည်ကား၊
ဥတ္တမပညော-မြတ်သောပညာရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တထာရူပံ-ထိုသို့ပျင်းရိ
ခြင်းသဘောရှိသော၊ ပုဂ္ဂလံ-ပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ အာဂမေနပိ-အာဂုံဖြင့်၎င်း၊ အဓိဂမေ
နပိ-အဓိဂမဖြင့်၎င်း၊ ဟိတုာ-စွန့်၍၊ ယာတိ-သွား၏၊ ဟိ-စွ၊ မန္တပညသ္မိ-
ဉာဏ်ထိုင်းဉာဏ်ထုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံသုတ္တံ-တခုသောပါဠိကို၊ ဂဟေတု-
သင်ခြင်းငှါ၊ ဝါယမန္တောယေဝ-လုံ့လပြုစဉ်လျှင်၊ သုမေဓသော-ပညာနှင့်
ပြည့်စုံသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဧကံဝဂ္ဂံ-တခုခုသော ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၏ ဝဂ်ကို၊
ဂဏှာတိ-အလွယ်တကူသင်ယူနိုင်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ တာဝ-ရှေ့ဦးစွာ၊ အာဂမေန-
အာဂုံဖြင့်၊ ဟိတုာ-စွန့်၍၊ ယာတိ-သွား၏၊ မန္တပညောပန-ဉာဏ်ထိုင်း ဉာဏ်ထုံ
သောသူသည်ကား၊ ရတ္တိဌာန ဒိဝါဌာနာနိ-ညဉ့်သန့်စရာ နေ့သန့်စရာအရပ်
တို့ကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝါယမန္တောယေဝ-လုံ့လပြုစဉ်လျှင်၊ ကမ္မဌာနံ-
ကမ္မဌာန်းကို၊ ဥဂ္ဂဟေတုာ-သင်၍၊ သဇ္ဈာယန္တောယေဝ-ရှုတ်အံသရဇ္ဈာယ်၍
သာလျှင်၊ ဧဝံ-သို့၊ သုမေဓသော-ပညာနှင့်ပြည့်စုံသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ပုဗ္ဗဘာဂေ
ပိ-ရှေ့အဘို့၌လည်း၊ ပရေန-သူတပါးသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ရတ္တိဌာနံဝါ-
ညဉ့်သန့်စရာအရပ်သို့၎င်း၊ ဒိဝါဌာနံဝါ-နေ့သန့်စရာအရပ်သို့၎င်း၊ ပဝိသိတုာ-
ဝင်၍၊ ကမ္မဌာနံ-ကို၊ သမ္မသန္တော-သုံးသပ်သည်ရှိသော်၊ သဗ္ဗကိလေသေ-
အလုံးစုံသော ကိလေသာတို့ကို၊ ခေပေတုာ-ကုန်စေ၍၊ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ-
ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို၊ ဟတ္ထဂတေ-လက်သို့ ရောက်သည်
တို့ကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ အဓိဂမေန-အဓိဂမအားဖြင့်၊ ဟိတုာ-စွန့်
၍၊ ယာတိ-သွား၏၊ ဝဇ္ဇေပန-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ကား၊ တံ-ထိုပျင်းရိသောသူ
ကို၊ ဟိတုာ-စွန့်၍၊ ဆဇ္ဈတုာ-ချန်ထားပစ်ခဲ့၍၊ ဝဇ္ဇတော-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ
မှ၊ နိဿရန္တော-ထွက်မြောက်၍၊ ယာတိယေဝ-လွတ်လွတ်မငဲ့ကွက်ဘဲနိဗ္ဗာန်
ဟူသော ခရီးမသို့ သွားသည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤကား အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ-ဂါထာကို ဟောပြီးသောအဆုံး၌၊ ဗဟူ-များ
စွာကုန်သောသူတို့သည်၊ သောတာပတ္တိဖလဒီနိ-သောတာပတ္တိဖိုလ် စသည်
တို့သို့၊ ပါပုဏိံ-သု-ရောက်ကုန်၏။

ဆဋ္ဌံ-သော၊ ပမတ္တာပမတ္တဒွေသဟာယကဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိသမတ္တော-ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၇-မဃဝတ္ထု

ဒေသဟာယကဝတ္ထု၌ ဟောကြောင်းဖြစ်သော ဂါထာ၏ အနက်ကိုဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ မဃဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်လို၍ “အပ္ပမာဒေန မဃဝါ” စသည် ကို မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒေန မဃဝါတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-အပ္ပမာဒေန မဃဝါ စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ - မြတ်စွာဘုရားရှင်သည်၊ ဝေသာလိယံ-ဝေသာလီပြည်ကို၊ ဥပနိဿာယ-အမှီပြု၍၊ ကုဋ္ဌာဂါရသလ္လာယံ-ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကို အတွင်းထား၍ ဆောက်အပ်သော ဝမ်းဘဲတောင်သဏ္ဌာန် လည်၍ မိုးအပ်သောပြာသာဒ်၌၊ ဝိဟရန္တော-နေတော်မူစဉ်၊ သက္ကံဒေဝရာဇာနံ-သိကြားနတ်မင်းကို၊ ဒဿရဗ္ဗ-၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဝေသာလိယံ-ဝေသာလီပြည်၌၊ မဟာလိနာမ-မဟာလိအမည်ရှိသော၊ လိစ္ဆဝိ-သည်၊ ဝသတိကိရ-သတတ်၊ သော-ထိုလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ တထာဂတဿ-ဘုရားသဗ္ဗညု၏၊ သက္ကပဉ္စသုတ္တန္တဒေသနံ-သက္ကပဉ္စ သုတ္တန် ဒေသနာတော်ကို၊ သုတုာ-ကြားနာရ၍၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-သည်၊ သက္ကသမ္ဗတ္တိံ - သိကြားမင်း၏ စည်းစိမ်ကို၊ မဟတိံ ကတုာ-အကြီးပြု၍၊ ကထေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဒိဿာ-မြင်၍တည်း၊ ကထေသိနုခေါ - ဟောလေသလော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ အဒိဿာ - မမြင်မူ၍တည်း၊ ကထေသိနုခေါ - ဟောလေသလော၊ သက္ကံ-သိကြားမင်းကို၊ ဇာနာတိနုခေါ-သိလေသလော၊ ဥဒါဟု-ထိုသို့မဟုတ်မူကား၊ နော-မသိသလော၊ ဣတိ-ဤသို့၊ နံ - ထိုဘုရားရှင်ကို၊ ပုစ္ဆိဿာမိ-မေးအံ့၊ ဣတိစိန္တေတုာ-ဤသို့ကြံ၍၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ မဟာလိလိစ္ဆဝိ-မဟာလိမည်သောလိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ယေန-အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ-ဘုရားသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေန-ထိုဘုရားရှိရာသို့၊ ဥပသင်္ကမိ-ကပ်၏၊ ဥပသင်္ကမိတုာ-ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားရှင်ကို၊ အဘိဝါဒေတုာ-ရှိခိုး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိဒိ-နေ၏၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌၊ နိသိန္ဒောခေါ-နေပြီးသော၊ မဟာလိလိစ္ဆဝိ-မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝိမင်းသည်၊ ဘဂဝန္တံ-ဘုရားရှင်ကို၊ ဧတံ-ဤစကားကို၊ အဝေါစ-လျှောက်၏၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဘဂဝတာ-ရှင်ပင်ဘုရားသည်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြားကို၊ ဒိဋ္ဌောနုခေါ-မြင်တော်မူသလော၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်လတ်သော်၊ မဟာလိ-

မဟာလိလုလင်၊ သက္ကောဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်တို့၏အရှင်ဖြစ်သော သိကြား
မင်းကို၊ မေ-ငါသည်၊ ခေါ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့
မိန့်တော်မူ၏၊ ဘန္တေ-ဘုရား၊ သောဟိ သက္ကပတိရူပကော-ထိုသိကြား၏
ရုပ်ပုံသည်၊ နနုဘဝိဿတိ-အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ သက္ကော
ဒေဝါနမိန္ဒော-သိကြားမင်းကို၊ ဒုဒ္ဒသောဟိ-မြင်နိုင်ခဲ့သည်သာလျှင်တည်း၊
ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ မဟာလိ-မဟာလိလုလင်၊ အဟံ-ငါဘုရားသည်၊
သက္ကဉ္စ-သိကြားကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ-သိတော်မူ၏၊ သက္ကကရဏေ-သိကြား
အဖြစ်ကို ပြုတတ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေစ-တရားတို့ကိုလည်း၊ ပဇာနာမိ-သိ
တော်မူ၏၊ ယေသဉ္စ ဓမ္မာနံ-အကြင်တရားတို့ကို၊ သမာဒိန္နတ္တာ-ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ သက္ကတ္တံ-
သိကြားအဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-ရအပ်ကုန်၏၊ တဉ္စ-ထိုအဖြစ်ကိုလည်း၊ ပဇာ
နာမိ-သိတော်မူ၏၊ မဟာလိ-မဟာလိမင်းသား၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်တို့ကို
အစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ မနုဿဘူတော
သမာနော-လူဖြစ်၍ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ မသောနာမ မာဏဝေါ-မသမည်သော
လုလင်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ မဃဝါတိ-မဃဝဟူ၍၊
ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ မဟာလိ-မဟာလိမင်းသား၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်တို့ကို
အစိုးရသော၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတော
သမာနော-လူဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေး၌၊ ဒါနံ-အလှူကို၊ အဒါသိ-လှူပြီ၊
တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပုရိန္ဒဒေါတိ-ပုရိန္ဒဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ မဟာလိ-
မဟာလိမည်သော ဒါယကာ၊ ဒေဝါနမိန္ဒော - နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊
သက္ကော-သည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿ ဘူတော သမာနော - လူဖြစ်
လျက်မူလည်း၊ သက္ကစ္စံ-ရိုသေစွာ၊ ဒါနံ - အလှူကို၊ အဒါသိ - ပေးလှူပြီ၊
တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သက္ကောတိ-သက္ကဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ မဟာလိ-
မဟာလိအမည်ရှိသောမင်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-နတ်တို့ကို အစိုးရသော၊ သက္ကော-
သိကြားမင်းသည်၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတော သမာနော-လူဖြစ်
စဉ်၊ အာဝသထံ - ဧည့်သည်တို့၏ နေရာစရပ်ကို၊ အဒါသိ - ပေးလှူခဲ့ပြီ၊
တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဝါသဝေါတိ-ဝါသဝဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏၊ မဟာလိ-
မဟာလိမည်သောမင်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒောသက္ကော - နတ်တို့ကို အစိုးရသော
သိကြားမင်းသည်၊ သဟဿံပိ-တထောင်လည်း ဖြစ်သော၊ အတ္ထံ-အနက်

ကို၊ မုဟုတ္တေန-တခဏဖြင့်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၍သိနိုင်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သဟဿနေတ္တောတိ-သဟဿနေတ္တဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ-မဟာလိအမည်ရှိသောမင်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ-နတ်တို့၏ အရှင်ဖြစ်သော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏။ ပဇာပတိ-မိဖုရားကြီးသည်၊ အသုရကညာ-အသုရာ၏သွီးဖြစ်သော၊ သုဇာတာနာမ-သုဇာတာအမည်ရှိ၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ သုဇမ္ပတိတိ-သုဇံပတိဟူ၍လည်း၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ-မဟာလိအမည်ရှိသော အလှူရှင်၊ ဒေဝါနမိန္ဒော-သော၊ သက္ကော-သည်၊ ဒေဝါနံ တာဝတိံသာနံ-တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊ ဣဿရိယာဓိပစ္စံ-အစိုးရခြင်းရှိသော၊ ရဇ္ဇံ-မင်းအဖြစ်ကို၊ ကာရေသိ-ပြုစေ၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒောတိ-ဒေဝါနမိန္ဒဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ-ဆိုအပ်၏။ မဟာလိ-မဟာလိ အမည်ရှိသောမင်း၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿသက္ကဿ-သိကြားနတ်မင်း၏၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတဿ မနုဿဘူတေ-လူဖြစ်စဉ်အခါ၌၊ သတ္တဝတ္တပဒါနိ-ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ သမတ္တာနိ-စွမ်းနိုင် ကုန်သလောက်၊ သမာဒိန္နာ-ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏။ ယေသံ-အကြင် ခုနစ်ပါးသောတရားတို့ကို၊ သမာဒိန္နတ္တာ-ကောင်းစွာ ဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော-သိကြားသည်၊ သက္ကတ္တံ-သိကြားအဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-ရအပ်၏။ သတ္တဝတ္တပဒါနိ-ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့သည်၊ ကတမာနိ-အဘယ်တို့နည်း ဟူမူကား၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ မာတာပေတ္တိဘရေ-မိဘကိုလုပ်ကျွေးတမူ မွေးမြူအပ်သည်၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ ကုလေဇေဋ္ဌာပစာယိ-မိကြီးဘကြီး အဘိုးအဘွား စသောသူတို့ကို ရိုသေလေးမြတ်စွာ ပြုအပ်သည်၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ သဏ္ဍာဝါစော-နှူးညံ့သိမ်မွေ့စွာ ပြေပြစ် ချောမောသော စကားရှိသည်၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ အပိသုဏ္ဍဝါစော-နှစ်ဘက်သောသူတို့၏ အကြား၌ လှသွား ကဲ့သို့ ကြမ်းထမ်းထော်လော်သော စကားကို ဆိုလျက် ကုန်းတိုက်ချောပစ်သော စကားကို မဆိုသည်၊ အဿံ-၏။ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ ဝိဂတမလမစ္ဆေရေန-ဝန်တိုခြင်းအညစ်အကြေးမှကင်းသော၊ စေတသာ-စိတ်ဖြင့်၊ အဂါရံ-အိမ်ယာထောင်သောလူ၏ဘောင်၌၊ အဇ္ဈာဝသေယျံ-နေရာ၏။ မုတ္တစာဂေါစ-လွတ်လွတ်စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပယတပါဏိ-စွန့်ကြဲပေးကမ်း

လူဒါန်းခြင်းတည်းဟူသော ဖြန့်သောလက်ဝါးရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝါ-
ဆေးပြီးသောလက်ဝါးကဲ့သို့ ဖြူစင်သောသီလသီတင်း ရှိသည်လည်းကောင်း၊
ဝေါဿဂ္ဂရတော-ပေးကမ်းစွန့်ကြဲရာ၌မေ့လျော့သောစိတ်နှလုံးရှိသည်လည်း
ကောင်း၊ ယာစယောဂေါ-တောင်းလာသောခရီးသွားဧည့်သည်အထီးကျန်
အနာထဖြစ်သောသူတို့နှင့်မကင်းမူ၍ စွန့်ကြဲခြင်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒါန
သံဝိဘာဂရတော-ရွှေတွင်ခူး၍ ရောက်လာသော မိမိတို့စားရာထမင်းမှ ခွဲ
ခြမ်းဝေဘန်၍ ပေးလှူခြင်း၌မေ့လျော့သော နှလုံးရှိသည်လည်းကောင်း၊
အဿံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊ သစ္စဝါစော-မှန်ကန် ဖြောင့်
မတ်သော စကားရှိသည်၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ယာဝဇီဝံ-အသက်ထက်ဆုံး၊
အကောဓနော-အမျက်ထွက်ခြင်းမရှိသည်၊ အဿံ-ဖြစ်ရာ၏၊ မေ-ငါ့အား၊
ကောဓော-အမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ သဗေပိ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ-အကယ်၍ဖြစ်ငြား
အံ့၊ ခိပ္ပမေဝ-လျင်စွာသာလျှင်၊ နံ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းကို၊ ပဋိဝိနောဒေ
ယံ-ဖျောက်ရာ၏၊ မဟာလိ-မဟာလိမည်သောမင်းသား၊ ဣတိ-ဤသို့အစ
ရှိသည်ဖြင့်၊ ဒေဝါနမိန္ဒဿ-နတ်တို့ကိုအစိုးရသော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း
အား၊ ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ မနုဿဘူတဿ-လူဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ဣမာနိ သတ္တ
ဝတ္တပဒါနိ-ဤခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ သမတ္တာနိ-စွမ်းနိုင်ကုန်
သလောက်၊ သမာဒိန္နာနိ-ကောင်းစွာဆောက်တည်အပ်ကုန်သည်၊ အဟေသု-
ဖြစ်ကုန်၏၊ ယေသံ-အကြင်ခုနစ်ပါးသော အကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ သမာဒိန္နတ္တာ-
ကောင်းစွာဆောက်တည်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ သက္ကော-သိကြားမင်း
သည်၊ သက္ကတ္တံ-သိကြားအဖြစ်ကို၊ အဇ္ဈဂါ-ရအပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဟော
တော်မူ၏။

မာတာပေတ္တိဘရံ-မိဘတို့ကို မွေးမြူထားသော၊ ကုလေဇဋ္ဌာပစာယံ
နံ-ဆွေမျိုးအကြီးဖြစ်သော အဘိုးအဘွား ဘထွေးဘကြီး အရီး သားချင်း
စသော သူတို့အား အရိုအသေပြုလေ့ရှိသော၊ သဏံ သခိလသမ္ဘာသံ-
နူးညံ့သိမ်မွေ့ ပြေပြစ်သော စကားကို ဆိုလေ့ရှိသော၊ ပေသုဏောယပ္ပ
ဟာယိနံ-ချောပစ်ကုန်းတိုက်သော စကားကို ပယ်လေ့ရှိသော၊ မစ္ဆေရ
ဝိနယေ-ဝန်တိုခြင်းကိုပယ်ဖျောက်ခြင်း၌၊ ယုတ္တံ-ယှဉ်ထားသော၊ သစ္စံ-အမှန်
ကိုဆိုလေ့ရှိသော၊ ကောဓာဘိဘုံ-အမျက်ထွက်ခြင်းကို နှိပ်စက်ထားသော၊
ဇန္တု-ဇန္တုဟုဆိုအပ်သော၊ ယံ နရံ-အကြင်သူသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဝေ-စင်စစ်၊

တံနရံ-ထိုကျင့်ဝတ်နှင့်ပြည့်စုံသောသူကို၊ ဒေဝါ တာဝတိံသာ-တာဝတိံသာ
 နတ်တို့သည်၊ သပ္ပရိသော ဣတိ-သူတော်ကောင်းဟူ၍၊ အာဟု-ကုန်ပြီ။

မဟာလိ-မဟာလိ အမည်ရှိသော မင်းသား၊ ဣဒံ-ဤ ခုနစ်ပါးသော
 ကျင့်ဝတ်ကို၊ သက္ကေန - သိကြားမင်းသည်၊ မဿမာဏဝ ကာလေ - မဿ
 လုလင်ဖြစ်သောအခါ၌၊ ကတကမ္မံ-ပြုအပ်သောအမှုတည်း၊ ဣတိဝတုာ-
 ဤသို့မိန့်တော်မူပြီး၍၊ ပုန-တဖန်၊ တေန-ထိုမဟာလိ အမည်ရှိသော
 လိစ္ဆဝီမင်းသားသည်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မဿမာဏဝေါ-မဿလုလင်
 သည်၊ ကထံ-အဘယ်သို့၊ ပဋိပဇ္ဇိ-ကျင့်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တဿ-
 ထိုမဿလုလင်၏၊ ပဋိပတ္တိံ-အကျင့်ကို၊ ဝိတ္တာရတော-အကျယ်အားဖြင့်၊
 သောတုကာမေန-နာလိုသော မဟာလိမင်းသားသည်၊ ပုဋ္ဌော-မေးအပ်
 သည်ရှိသော်၊ တေနဟိ-ထိုသို့ သင်မေးတပြီးကား၊ သုဏောဟိ-နာလော၊
 ဣတိဝတုာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသောအကြောင်းကို၊ အာ
 ဟရိ-ဆောင်တော်မူ၏၊ အတိတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ မဂဓရဋ္ဌေ-
 မဂဓရာဇ်တိုင်း၌၊ မစလဂါမေ-မစလရွာ၌၊ မသောနာမ မာဏဝေါ-မဿ
 အမည်ရှိသော လုလင်သည်၊ ဂါမကမ္မကရဏဋ္ဌာနံ-ရွာသူရွာသားတို့၏ အမှု
 လုပ်သောင်ရာအရပ်သို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ဌိတဋ္ဌာနံ-နေ
 ရာအရပ်ကို၊ ပါဒန္တေန-ခြေဖျားဖြင့်၊ ပံသု-မြေမှုန့်ကို၊ ဝိယူဟိတုာ-ယက်
 ၍၊ ရမဏိယံ-နှလုံးမွေ့လျော်ရာရှိသည်ကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊
 အပရော-တယောက်သောသူသည်၊ တံ-ထိုမဿလုလင်ကို၊ ဗာဟုနာ-လက်
 ရုံးဖြင့်၊ ပဟရိတုာ-ပုတ်ခတ်၍၊ တတော-ထိုအရပ်မှ၊ အပနေတုာ-ပယ်၍၊
 သယံ-မိမိသည်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ သော-ထိုမဿလုလင်
 သည်၊ တဿပိ-ထိုသူအားလည်း၊ အကုဇ္ဈိတုာဝ-အမျက်မထွက်မူ၍လျှင်၊
 အညံ ဌာနံ-တပါးသောအရပ်ကို၊ ရမဏိယံ-နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသည်
 ကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ဌိတော-နေ၏၊ ဟတောပိ-ထိုအရပ်မှလည်း၊ နံ-ထို
 မဿလုလင်ကို၊ အညော-တပါးသောသူသည်၊ အာဂန္တာ-လာ၍၊ ဗာဟုနာ-
 လက်ရုံးဖြင့်၊ ပဟရိတုာ-တုန်း၍၊ အာနေတုာ-ရှား၍၊ သယံ-မိမိသည်၊
 အဋ္ဌာသိ-နေ၏၊ သော-ထိုမဿလုလင်သည်၊ တဿပိ-ထိုသူအားလည်း၊
 အကုဇ္ဈိတုာဝ-စိတ်မဆိုးမူ၍သာလျှင်၊ အညံ ဌာနံ-တပါးအရပ်ကို၊ ရမဏိ
 ယံ-နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိအောင်၊ ကတုာ-ပြု၍၊ ဌိတော-နေ၏၊ ဣတိဝေ-

ဤသို့၊ ဂေဟတော-အိမ်မှ၊ နိက္ခန္ဓာ နိက္ခန္ဓာ-ထွက်လာထွက်လာကုန်သော၊
 ပုရိသာ-ယောက်ျားတို့သည်၊ ဗာဟုနာ-လက်ရုံးဖြင့်၊ ပဟရိတွာ-ပုတ်ခတ်
 ၍၊ ဌိတဌိတဌာနတော-နေလေရာ နေလေရာအရပ်မှ၊ အပနေသုံ-တွန်းထိုး
 ကုန်၏၊ သော-ထိုမသလုလင်သည်၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊
 ဧတေ-ဤသူတို့သည်၊ သုခိတာ-ချမ်းသာစွာ နေရကုန်သည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်
 ကုန်ပြီ၊ ဣမိနာကမ္မေန-ဤအမှုသည်၊ မယံ-ငါအား၊ သုခဒါယကေန-
 ချမ်းသာခြင်းကိုပေးတတ်သော၊ ပုညကမ္မေန-ကောင်းမှုကံသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-
 ဖြစ်ရာ၏၊ ဣတိစိန္တေတွာ-ဤသို့ကြံ၍၊ ပုနဒိဝသေ-မိုးသောက်သောနေ့၌၊
 ကုဒါလံ-ပေါက်တူးကို၊ အာဒါယ-ယူ၍၊ ခလမဏ္ဍလမတ္တဌာနံ-ကောက်
 နယ်တလင်းမျှလောက်သော အရပ်ကို၊ ရမဏီယံ-နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ် ရှိ
 အောင်၊ အကာသိ-ပြု၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်၊ ဂန္ဓာ-သွား
 ၍၊ တထေဝ-ထိုရှေးနည်းတူသာလျှင်၊ အဋ္ဌသု-နေကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ
 ၌၊ နေသံ-ထိုလူတို့အား၊ သီတသမယေ-ဆောင်းကာလ၌၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊
 ကတွာ-ထည့်၍၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ရမဏီယံ ဌာနံ
 နာမ-နှလုံးမွေ့လျော်ရာအရပ်မည်သည်ကို၊ သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းသောသူတို့
 အား၊ ပိယံ-ချစ်မြတ်နိုးအပ်၏၊ ကဿစိ - တစုံတယောက်သော သူအား၊
 အပ္ပိယံ-မချစ်သောသူ မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတော ပဌာယ-ဤနေ့မှစ၍၊
 မယာ-ငါသည်၊ မဂ္ဂံ-ခရီးကို၊ သမံ-ညီညွတ်စွာ၊ ကရောဇ္ဇေန-ပြုခြင်းဖြင့်၊
 ဝိစရိတံ-လှည့်ပတ်သွားလာခြင်းငှာ၊ ဝနုတီတိ-သင့်၏ဟူ၍၊ စိန္တေတွာ-ကြံ
 ၍၊ ပါတောဝ-စောစောကြီးကလျှင်၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်၍၊ မဂ္ဂံ-ခရီးကို၊
 သမံ-ညီညွတ်စွာ၊ ကရောဇ္ဇေန-ပြုလျက်၊ ဆိန္ဒိတွာ-ဖြတ်၍၊ ဟရိတဗ္ဗယုတ္တကာ-
 သည်ပိုးထမ်းရွက်၍ ယူဆောင်အပ်သည်နှင့်ယှဉ်ကုန်သော၊ ရုက္ခသာခါ-သစ်
 ခက်တို့ကို၊ ဟရဇ္ဇော-ဆောင်ယူထမ်းပိုးလျက်၊ ဝိစရတိ-သွားလာ၏၊ အထ-
 ထိုအခါ၌၊ နံ-ထိုမသလုလင်ကို၊ အပရော-တယောက်သောသူသည် ဒိသွာ-မြင်
 ၍၊ သမ္ပ-အချင်း၊ ကိ-အဘယ်ကို၊ ကရောသိ-ပြုသနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊
 သမ္ပ-သူငယ်ချင်း၊ မယံ-ငါ၏၊ သဂ္ဂဂါမိတံ မဂ္ဂံ-နတ်ပြည်သို့ သွားကြောင်းဖြစ်
 သောလမ်းခရီးကိုပြု၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ တေနဟိ-ထိုသို့နတ်ရွာခရီးကိုပြုဟု
 ပြီးကား၊ အဟံပိ- ငါသည်လည်း၊ တေ-၏၊ သဟာယော-အညီအညွှာ ဆောင်
 ရွက်ဘော်သူငယ်ချင်းသည်၊ ဟောမိ-ဖြစ်ချင်၏၊ ဣတိအာဟ-ဆို၏၊ သမ္ပ-

သုဇယံချင်း၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လော့၊ မဂ္ဂေါနာမ - ခရီးမည်သည်ကို၊ ဗဟုနံ-
 များစွာသောသူတို့သည်၊ မနာပေါ-နှစ်လိုအပ်၏၊ သုဗဟုလော-များသော
 ချမ်းသာခြင်းရှိ၏၊ ဣတိ-သို့၊ တတောပဋ္ဌာယ-ထိုအခါမှစ၍၊ ဒေဇနာ-နှစ်
 ယောက်သောသူတို့သည်၊ အဟေသုံ-အညီအညွတ်ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့
 ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ တထေဝ-ထိုအတူသာလျှင်၊ ပုစ္ဆိတောစ-မေး၍၎င်း၊ သုတော
 စ-ကြား၍၎င်း၊ အပရောပိ-တယောက်သောသူသည်လည်း၊ တေသံ-ထိုသူ
 တို့၏၊ သဘာဓယာ-ညီဘော် ညာဘော် အဆွေခင်ပွန်းသည်၊ ဇာတော-၏၊
 ဧဝံ-ဤအတူ၊ အပရောပိအပရောပိ-တယောက်သည်လည်းကောင်း၊ တယောက်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့ အစရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်
 ကုန်သော၊ တေတ္ထိံသဇနာ-သုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့သည်၊ ဇာတာ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ဟေသဗ္ဗေပိ-ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့သည်လည်း၊ ကုဒါ
 လာဒိဟတ္တာ-ပေါက်တူး တူးချင်းသည်ကိုလက်စွဲကုန်လျက်၊ မဂ္ဂံ-လမ်းခရီး
 ကို၊ သမံ-ညီညွတ်စွာ၊ ကရေန္တာ-သုခ်သင်ကုန်လျက်၊ ကေဓယာဇန ဒွိယော
 ဇနမတ္တဋ္ဌာနံ-တယူဇနာ နှစ်ယူဇနာ မျှလောက်သောအရပ်သို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွား
 ကုန်၏၊ ဂါမဘောဇကော-ရွာစားမင်းသည်၊ တေ-ထိုလူတို့ကို၊ ဒိသွာ-မြင်
 ၍၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ဣမေမနုဿာ-ဤလူတို့သည်၊ အယောဂေ-မယှဉ်သင့်
 သည်တို့ကို၊ ယုတ္တာ-လုံ့လပြု၍ ယှဉ်ကုန်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ သဗ္ဗေပိ-
 အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ အရညတော-တောမှ၊
 မစ္ဆမံသာဒိနိဝါ-ငါးအမဲစသည်တို့ကိုလည်း၊ အာဟရေယျု-ဆောင်ကုန်ရာ
 ၏၊ သုရံဝါ-သေကိုမူလည်း၊ ကတော-ပြု၍၊ ပိဝေယျု-သောက်ကုန်ရာ၏၊
 အညံ-တပါးသော၊ တာဒိသံ-ထိုသို့ သဘောရှိသော၊ ကမ္မံဝါ-အမှုကိုလည်း၊
 ကရေယျု-ပြုကုန်ရာ၏၊ အဟံပိ-ငါသည်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုကို၊ လဗ္ဗေယျံ-
 ရရာ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ အထ-ထိုသို့ကြံပြီးသည်မှနောက်၌၊ နေ-ထို သုံး
 ကျိပ်သုံးယောက်သော သူတို့ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ - ခေါ်စေ၍၊ ကိံ-
 အဘယ်အမှုကို၊ ကရေန္တာ-ပြုကုန်လျက်၊ ဝိစရထ-သွားလာ လှည့်ပတ်ကုန်
 သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-ရွာစားမင်း၊ သဂ္ဂမဂ္ဂံ-နတ်ရွာလမ်း
 ခရီးကို ပြုပါကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ဃရာဝါသံ - အိမ်ယာထောင်
 လောလူ၏ဘောင်၌၊ ဝသန္တောနာမ-နေသောသူမည်သည်ကား၊ ဧဝံ-ဤသို့
 ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ နဝဒ္ဒတိ-မသင့်၊ အရညတော-တောအုပ်မှ၊ မစ္ဆမံသာဒိ

နိ-ငါးအမဲ စသည်တို့ကို၊ အာဟရိတုံဝါ-ဆောင်ခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ သုရ-
 သေကို၊ ကတော-ပြု၍၊ ပါတုံဝါ-သောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ နာ
 နာပွကာရကေစ-အထူးထူးအပြားပြားလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ကမ္မန္တေ-အမှု
 တို့ကို၊ ကာတုံဝါ-ပြုခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝနုတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုသတ်
 သော်၊ တေ-ထိုသုံးကျိပ် သုံးယောက်သော လူတို့သည်၊ ကဏ-ထိုရွာစား
 သူကြီး၏၊ စေနံ-စကားကို၊ ပဋိက္ခိပံ-သု-ပယ်ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤအတူ၊ ပုနပျုနံ-
 အတန်တလဲလဲ၊ ဝုစ္စမာနောပိ-ဆိုသော်လည်း၊ ပဋိက္ခိပိ-သုလေဝ-အကြောင်း
 မဟုတ်ဟု ပယ်ကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ သော-ထိုရွာစားပင်သည်၊ ကုဇ္ဈိ
 တော-၍၊ နေ-ထိုလူတို့ကို၊ နာသေဿာမိ ဖျက်ဆီးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံပြီး
 သော်၊ ရညော-မင်း၏၊ သန္တိကံ-သို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ စောရေ-
 တို့ကို၊ ဝုပ္ပန္နန္တေ-အစွဲသည်တို့ကို၊ ပဿာမိ မြင်ပါ၏ဘုရား၊ ဣတိဝတော-
 ဤသို့လျှောက်ခြင်းကြောင့်၊ ဂစ္ဆ-ချေ၊ တေ-ထိုသူတို့ကို၊ ဂဟေတော-ဘမ်း
 ယူ၍၊ အာနေဟိ-ဆောင်ခဲ့လော့၊ ဣတိဝုက္ခေ-ဤသို့ ဆိုသော်လည်း၊ တဿ-
 ထိုမင်းအမိန့်ရှိတိုင်း၊ ကတော-ပြု၍၊ ရညော-မင်းအံ့၊ အာပသိ-ဆက်၏၊
 ရာဇာ-မင်းသည်၊ ဂရိမံသိတောဝ-မစူးစမ်း မဆင်ခြင်မူ၍ သေပျင်း၊ ဟတ္ထိနာ-
 ဆင်ဖြင့်၊ မဒ္ဒါပေထ-နင်းစေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ အာဇာပေသိ-စေ
 လွှတ်၏၊ မဿာ-မသလုလင်သည်၊ ဝေသာနံ-ကြွင်းသောလူတို့ကို၊ သြာဂါ
 ဒံ-အဆုံးအမကို၊ အာဒါသိ-၏၊ အမ္ဘာ-သုဿချင်းတို့၊ အမတ္တံ-ပွားစေအပ်
 သော၊ မေတ္တာစိတ်ကို၊ ထပေတော-ထား၍၊ အမှာကံ-ငါ့ဘိုးအား၊ အညော-
 ကပါးသော၊ အာဇာပေသိ-ကိုးကွယ်ရာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ တုမေ-သင်တို့
 သည်၊ ဟတ္ထစိ-တစုံတယောက်သော သူ၌၊ ကောပံ-အချက်ထွက်ခြင်းကို၊
 ကတော-မပြုမူ၍၊ ရညော-မင်း၌၎င်း၊ ဂါမကောအနောမ - ရွာသူကြီး၌
 ၎င်း၊ မဒ္ဒနာတ္ထိနိဝ - ငါတို့ကို နင်းလတ္တံ့သော ဆင်၌၎င်း၊ အပ္ပနိမ-
 မိမိ ကိုယ်၌၎င်း၊ မေတ္တာစိတ္တေန - မေတ္တာစိတ်ဖြင့်၊ သမေတောဝ - တူမျှ
 သော စိတ်ရှိကုန် နည်လျှင်၊ ဟောသ-ဖြစ် ကုန်လော့၊ ဣတိ ဤသို့ ဆုံးမ
 ပေ၏၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊ ကဿာ-သေလုလင် ဆိုတိုင်း၊ ဝေရီသု-ပြုကုန်
 ၏၊ အသ-ထိုအခါ၌၊ နေသံ-ထိုလူတို့၏၊ မေတ္တာနုကာမေန-မေတ္တာအာနု
 ဘော်ဖြင့်၊ ဟတ္ထိ-ဆင်သည်၊ ဥပသကံမိဝံပိ-ကပ်ခြင်းငှာလည်း၊ နဝိသကံ-
 မဝံရာဇာ-သ ဤဟမတ္တံ-ဆိုအကြောင်းကို၊ သုတော-ကြား၍၊ ဟာမနုဿ-

လူများတို့ကို၊ ဒိသွာ-၍၊ မဒ္ဒိတုံ-နင်းခြင်းငှာ၊ နဝိသဟိဿတိ-မချဉ်းဝံသည်
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဂစ္ဆ-သွားလေကုန်၊ နေ-ထိုလူတို့ကို၊ ကိလဉ္ဇေန-ဖျာဖြင့်၊
 ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးအုပ်၍၊ မဒ္ဒါပေထ-နင်းစေကုန်လော့၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့
 ဆို၏၊ တေ-ထိုသူတို့ကို၊ ကိလဉ္ဇေန-ဖျာဖြင့်၊ ပဋိစ္ဆာဒေတွာ-ဖုံးလွှမ်း၍၊ မဒ္ဒိ
 တုံ-နင်းစေခြင်းငှာ၊ ပေသိယမာနာပိ-စေအပ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ ဟတ္ထိ
 ပိ-ဆင်သည်လည်း၊ ဒုရတောဝ-ဝေးရာ အရပ်သို့သာလျှင်၊ ပဋိက္ကမိ-ဖဲလေ
 ၏၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ တံပဝတ္ထိ-ထိုဒေကြောင်းကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ ဧတ္ထ-
 ဤသို့ဆင်မနင်းရာ၌၊ ကာရဏေန-ဒေကြောင်းသည်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊
 ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီးသော်၊ တေ-ထိုသူတို့ကို၊ ပက္ခောသပေတွာ-ခေါ်စေ
 ၍၊ ကာတာ-တို့၊ မံ-ငါ့ကို၊ နိဿာယ-မိ၍၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ ကိ-
 အဘယ် လိုအပ်သော အရာကို၊ နလဘထ-မရကုန်သနည်း၊ ဣတိပုစ္ဆံ-ဤသို့
 မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဧတံ-ဤအကြောင်းသည်၊ ကိံနာမ-အဘယ်
 နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တုမေဟိ-သင်တို့သည်၊ ဝဂ္ဂဗန္ဓန္တေန-အစု
 အပေါင်းဖွဲ့သဖြင့်၊ စောရာဟုတွာ-ခိုးသူဖြစ်ကုန်၍၊ အရညေ-တော၌၊ ဝိရေထ
 ကံရ-သွားကုန်သတတ်၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ကော-
 အဘယ်သူသည်၊ ဧဝံအာဟ-ဤသို့ဆိုသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ကာတာ-
 ငါသားတို့၊ ဂါမဘောဇကော-ရွာသူကြီးဆို၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊
 ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ မယံ-ကျွန်တော်တို့သည်၊ နစောရာ-ခိုးသူမဟုတ်ကုန်၊
 မယံပန-ကျွန်တော်တို့သည်ကား၊ အတ္တနော-၏၊ သဂ္ဂမဂ္ဂံ-နတ်ရွာလမ်း
 ခရီးကို၊ သောဓန္တော-သုခသင်ကုန်လျက်၊ ဣဒဉ္စိဒဉ္စ-ဤမည် ဤမည်သော
 အမှုကိုသာလျှင်၊ ကပရာမ-ပြုကုန်၏၊ ဂါမဘောဇကော-ရွာသူကြီးသည်၊
 အမေ-ကျွန်တော်တို့ကို၊ အကုသလ ကိရိယာယ-အကုသိုလ် ဖြစ်အံ့သော
 အမှုအရာဖြင့်၊ နိယောဇေတွာ-တိုက်တွန်း နှိုးဆော်၍၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊
 ဝစနံ-စကားကို၊ အကရာဓန္တံ-မလိုက်နာသည်ရှိသော်၊ ကုဇ္ဈိတွာ အမျက်
 ထွက်၍၊ နာသေတုကာမော-ဖျက်ဆီးလိုကောင်း၊ ဧဝံအာဟ-ဤသို့ ရှင်မင်း
 ကြီးကို လှည့်စား၍တင်၏၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်၏၊ ကာတာ-ငါသားတို့၊
 အဟံ-ဤဆင်သည်၊ တိရစ္ဆာနော-တိရစ္ဆာန် ဖြစ်လျက်၊ တုမှာကံ-သင်တို့၏၊
 ဂုဏေ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ မနုဿဘူတော-
 လူဖြစ်ပါလျက်၊ ဇာနိတုံ-ကျေးဇူးကိုသိခြင်းငှာ၊ နာသက္ခိ-မတတ်နိုင်၊ မေ-

ငါ၏ ပြစ်မှားခြင်းကို၊ ခမာပေထ-သည်းခံပါကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့
 တောင်းပန်ခြင်းဖြင့်၊ ဝေဇ္ဇပန-ဤသို့သော စကားကိုလျှင်၊ ဝတုာ-ဆို၍၊
 သပုတ္တဒါရိ-သားမယားနှင့်တကွ၊ ဂါမဘောဇကံ-ကို၊ တေသံ-ထိုသုံးကျိပ်
 သုံးယောက်သောသူတို့အား၊ ဒါသတ္ထာယ-ကျွန်ပြု၍ စေစားစေခြင်းငှာ၊
 အဒါသိ-ပေး၏၊ ဟတ္ထိမ္မိ-ဆင်ကိုလည်း၊ တေသံ-ထိုလူလင်တို့၏၊ အာရော
 ဟနိယံ-စီးနင်းစရာကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ ဟဉ္ဇဂါမံ-ထိုရွာကို
 လည်း၊ ယဇာသုခံ-အလိုရှိတိုင်း၊ ပရိဘောဂံ-ရွာဘေးကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊
 အဒါသိ-ပေး၏၊ တေ-ထိုလူလင်တို့သည်၊ ဣဓေ-ဤပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဤလော
 က၌ပင်လျှင်၊ နော-ငါတို့၏၊ ကတပုညဿာနိသံသော-ပြုအပ်သောကုသိုလ်
 ၏အကျိုးဆက်ကို၊ ဒိဋ္ဌော-မြင်အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဘိယျောသောမတ္တာ
 ယ-အတိုင်းထက်အလွန်၊ ပသန္နမာနသာဟုတုာ-ကြည်ညိုသော စိတ်ရှိကုန်
 သည် ဖြစ်၍၊ တံဟတ္ထိံ-ထိုဆင်ကို၊ ဝါရေန ဝါရေန-အလှည့်အလှည့်ဖြင့်၊
 အဘိရုယ-စီး၍၊ ဂစ္ဆန္တုာ-သွားကုန်လျက်၊ မန္တယိံ-သု-တိုင်ပင်ကုန်၏၊ ဣဒါနိ-
 ယခုအခါ၌၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ အဘိရေကတရံ-အတိုင်းထက်လွန်စွာ၊
 ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကာတဗ္ဗံ-၏၊ ကိံ-အဘယ်ကောင်းမှုကို၊ ကရောမ-ပြုရ
 ပါကုန်အံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ တိုင်ပင်ပြီးသော်၊ စတုမဟာပထေ-ခရီးလေးခု
 ဆုံရာ၌၊ သာလံ-ကို၊ ကတုာ-ပြု၍၊ မဟာဇနဿ-လူအပေါင်း၏၊ ပိဿမန
 သာလံ-အပန်းဖြေရာ စရပ်ကို၊ ကရိဿာမ-ပြုကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုကုန်
 လျက်၊ တေ-ထိုလူတို့သည်၊ ဝခုကိံ-လက်သမားကို၊ ပက္ခောသာပေက္ခာ-
 ခေါ်စေ၍၊ သာလံ-စရပ်ကို၊ ပဌပေသုံ-ကည်ထား ဆောက်လုပ်စေကုန်၏၊
 မာတုဂါမေသုပန-မာတုဂါမဘိဉ္ဇကား၊ ဝိရတ္တဆန္ဒတာယ-တပ်ခြင်းကင်းသော
 ဆန္ဒရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ တဿာသာလာယ-ထိုစရပ်၌၊ ပတ္ထိံ-သာဓု
 ခေါ်ခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ကုသိုလ်အဘို့ကို၊ မာတုဂါမာနံ-မာတုဂါမ
 ဟို့အား၊ နာဒံသု-မပေးကုန်၊ မဿပန-မသလုလင်၏ကား၊ ဂေဟေ-အိမ်၌၊
 သုနန္ဒာ-သုနန္ဒာအမည်ရှိသောမယား၎င်း၊ သုစိတ္တာ-သုစိတ္တာ အမည်ရှိသော
 မယား၎င်း၊ သုဓမ္မာ-သုဓမ္မာအမည်ရှိသော မယား၎င်း၊ သုဇာတာ-သုဇာ
 တာအမည်ရှိသော မယား၎င်း၊ ဣတိ-ဤသို့တေသော-ဤလေးယောက်ကုန်သော၊
 ဣတ္ထိယော-တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တာသု-ထိုလေးယောက်သော
 မိန်းမတို့တွင်၊ သုဓမ္မာ-သုဓမ္မာမည်သောမိန်းမသည်၊ ဝခုကိံနာ-လက်သမား

နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ ဘေတောဟုတော-တူသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဘာတိက-
မောင်တော်၊ ဇ္ဇမိသာသလသယ-ဤစရပ်၌၊ မံ-ကျန်မကို၊ ဇေဋ္ဌိကံ-အကြီး
အရာကို၊ ကရောဟိ-ပြုစေချင်၏၊ ဣဘိဝတော-၍၊ လဉ္စ-တံစိုးကို၊ အဒါသိ-
၏၊ သော-ထိုလက်သမားသည်၊ သာဓုတိ-ကောင်းပြီဟူ၍၊ သမ္ပဋိဝိတော-
ဝန်ခံ၍၊ ပဌမဓေဝ-ရှေ့ဦးကလျင်၊ ကဏ္ဍိကတ္ထာယ-ထုပ်ကာအလို့ငှာ၊ ရုက္ခ-
သစ်ကို၊ သုပ္ပေယျော-ခြောက်သွေ့စေ၍၊ တစ္ဆေတော-ညီညွတ် ချောမော
စွာရွေလျက်၊ ဝိဇ္ဈိဘူ-ထွင်း၍၊ ကဏ္ဍိကံ-အမှန်းအချက်ကို၊ နိဋ္ဌာပေတော-
ပြီးစေ၍၊ အဟံသာလာ-ဤစရပ်သည်၊ သုဓမ္မာနုဗ္ဗ-သုဓမ္မာမည်၏၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ အက္ခယော-အမှည့်စာတို့ကို၊ ဆိန္ဒိဟူ-ရေး၍၊ ဝတ္ထေန-ပုဆိုးဖြင့်၊
ပလိဝေဌေတော-၍၊ ယပေသိ-ထား၏၊ အတ-ထိုကခါ၌၊ သာလံ-စရပ်ကို၊
နိဋ္ဌာပေတော-အပြီးတယ်ပြီးစေ၍၊ ကဏ္ဍိကာရောဟန ဒိဝသေ-အထွတ်တင်
သောနေ၌၊ သာ-သော၊ အရှင်ဘုရားတို့၊ အဟံသာရဏိယံ-ဟရသော ပြုတယ်ကိုစွ
ကို၊ နသရိမှ-အသောက်မေ့မိကုန်၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ ဘော-အချင်း
မိသုကာ၊ ကိန္နရာ-အဘယ်အမှုကြင်းသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ မေးသည်ရှိ
သော်၊ ကဏ္ဍိကံ-ထုပ်ကာအထွတ်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ ဟောဟု-
ထိုသို့မူလည်းဖြစ်၏၊ အာဟရိသာဗမ-သောင်ချေကုန်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို၏၊
ဣဒါနိ-ဟရအခါ၌၊ ဆိန္ဒရုက္ခေန-ပေါက်အပ်ဖြတ်အပ်သောသစ်ဖြင့်၊ ကာဟု-
ပြုခြင်းငှာ၊ နာမတ္ထော-မတတ်ကောင်းပုဗ္ဗေယဝ-ရှေ့ဦးစွာကလျင်၊ ဆိန္ဒိဟူ-
ဖြတ်၍၊ တစ္ဆေတော-အချောတိုက်၍၊ ဝိဇ္ဈိဘူ-ထွင်း၍၊ ထပ်ကကဏ္ဍိကာ-
ထားအပ်သောအထွတ်တို့ကို၊ လဉ္စ-ခြင်းငှာ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ထို
ကြောင့်၊ ဣဒါနိ-ဟရအခါ၌၊ ကိန္ကာကဗ္ဗ-အဘယ်သို့ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-
ဤသို့ဆို၏၊ ဟာသမိ-အစုံဘယောက်သောသူ၏၊ ဂေဟ-အိမ်၌၊ နိဋ္ဌာပေ
တော-ပြီးစေ၍၊ ယပိဟာ-ထားအပ်သော၊ ဝိက္ခယမိ-ကကဏ္ဍိကာ-ရောင်းအပ်
သောအထွတ်လည်း၊ ယစေအတ္ထိ-အကယ်၍ရှိသည်ဖြစ်အံ့၊ ဘာ-ထိုအထွတ်
ကို၊ ပရိယေသိတဗ္ဗ-အဘိုးဘွားအောင်ရှာ၍၊ ပယ်အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို
လတ်သော်၊ ဟော-ဆိုသူသို့သည်၊ ပရိယေသန္တော ရှာကုန်သည်ရှိသော်၊ သုဓမ္မာ
ယ-သုဓမ္မာသေ့ပုဂ္ဂိုလ်သမီးမ၏၊ ဂေဟ-အိမ်၌၊ ဒိသော-မြင်၍၊ သဟဿံ-
အသပြောဟောတတ်၍လေတတ်သော၊ မူလေန-ဘေးရှိဖြင့်၊ ဒဟူပိ-ပေး၍
လည်း၊ နုလက်ကု-မကုကုန်၊ သာလာယပဋ္ဌိကံ-စရပ် အညွှန်းအဘို့ကို၊ သစေ

ကရောသ-အကယ်၍ ပေးဝေကုန်သည်ဖြစ်အံ့၊ ဒဿမိ-ကျွန်မကအလှအရာ
 ဝင်ပါအံ့၊ ဣတိဝုတ္တေပန-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ မယံပန-ငါ့ဘို့ သည်ကား၊
 မာတုဂါမာနံ-မိန်းမတို့အား၊ ပတ္တိ-အလှအဘို့ကို၊ နဒမ္မာတိ-မပေးလိုကုန်
 ဟူ၍၊ အာဟံသု-ဆိုကုန်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ နေ-ထိုစရပ်တကာတို့ကို၊ ဝစု
 ကိ-လက်သမားသည်၊ အာဟ-ဆို၏၊ အယျာ-စရပ်တကာတို့၊ တုမေ-သင်
 တို့သည်၊ ကိံကထေထ-အကယ်သို့ဆိုကုန်ဘိသနည်း၊ ဗြဟ္မလောကံ-ဗြဟ္မာ
 ပြည်ကို၊ ထပေတွာ-ထား၍၊ အညံ-တပါးသော၊ မာတုဂါမရဟိတဌာနံ
 နာမ-မိန်းမနှင့်ကင်းသော အရပ်မည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ကဏ္ဍိကံ-အထွတ်ကို၊
 ဂဏှထ-ယူကုန်လော့၊ ဝေသန္တေ-ဤသို့ယူကုန်သည်ရှိသော်၊ အမှာကံ-တို့၏၊
 ကမ္မံ-အမှုသည်၊ နိဋ္ဌံ-ပြီးခြင်းသို့၊ ဂမိဿတိ-ရောက်လက်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆို
 လတ်သော်၊ တေ - ထိုစရပ်တကာတို့သည်၊ သာဓူတိ - ကောင်းပြီဟူ၍၊
 ကဏ္ဍိကံ-အထွတ်ကို၊ ဂဟေတွာ - ယူ၍၊ သာလံ-စရပ်ကို၊ နိဋ္ဌာပေတွာ-
 ပြီးစေ၍၊ တိဘေ-သုံးဘို့တို့ကို၊ ဝိဘဇိံသု-ခွဲငင်ကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ-ဧကဌာ
 သေ-တဘို့သောစရပ်၌၊ ဣဿရာနံ - အစိုးရမင်းတို့၏၊ ဝသနဌာနံ-နေရာ
 အရပ်ကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ-တဘို့၌၊ ဒုဂ္ဂတာနံ-သူဆင်းရဲတို့၏၊
 ဝသနဌာနံ-နေရာအရပ်ကို၊ ကရိံသု-ကုန်၏၊ ဧကသ္မိံ-တဘို့၌၊ ဂိဿာနာနံ-
 သူနာတို့၏၊ ဝသနဌာနံ-နေရာကို၊ ကရိံသု-၏၊ တေတ္ထိံသဇနာ-သုံးကျိပ်
 သုံးယောက်သော သူတို့သည်၊ တေတ္ထိံသဗလကာနိ - သုံးဆွဲ သုံးခုသော
 ပျဉ်ချပ်တို့ကို၊ ပညာပေတွာ-ခင်းစေ၍၊ ပာတ္တိကံ-ဆင်သော၊ သညံ-အမှုကို
 ကို၊ အဒံသု-ကုန်၏၊ အာဂန္တုကော-ခရီးသွားညွှတ်သည်သက်၊ အာဂန္တု-
 လော၍၊ ယာဂ-အကြင်စရပ်တကာ၏၊ အတ္တတဗလကော - ခင်းစပ်သော
 ပျဉ်ချပ်၌၊ နိဿိဒဟိ-နေ၏၊ တံ-ထိုနေသောညွှတ်သည်ကို၊ ဂဟေတွာ-ခေါ်
 ၍၊ ဖလကသာမိကဿဝ - ပျဉ်ချပ်ရှင်ဖြစ်သော စရပ်တကာ၏သာယျင်၊
 ဂေဟေ-အိမ်၌၊ ပတိဋ္ဌာပေဟိ-တည်စေလော့၊ တဿ-ထိုညွှတ်သည်ခရီးသွား
 အား၊ သဗ္ဗာနိ-ပပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဒံ ရိ-ဗုဒ္ဓိပဋိကပ္ပခါဒနိယံ-ဘော
 ဇနိယံ သယနာနိ-ခြေလက်ဆုပ်နယ်ခြင်း၊ ချေးတွန်းခြင်း၊ ခဲတုတ်သောဥဉ်
 အိပ်ရာတို့သည်၊ ဖလကသာမိကဿဝ-ပျဉ်ချပ်ရှင်၏ သာယျင်၊ သာဓရော -
 ဝန်သည်၊ ဂမိဿတိ ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣဟိ-ဤသို့မှားခဲ့ပြီးသော်၊ ပာတ္တိံ ဆင်
 သည်၊ အာဂတာဂတံ-လာတိုင်းလာတိုင်းသော ညွှတ်သည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-

နာမောင်းဖြင့် ဆွဲငင်၍၊ ဖလကသာမိကဿေဝ-ပျဉ်ချပ်ရှင် စရပ်တကာ၏
 သာလျှင်၊ သရံ-အိမ်သို့၊ နေတိ-ပို့လေ၏၊ သော-ထိုအိမ်ရှင် စရပ်တကာ
 သည်၊ တဿ-ထိုခရီးသွားအား၊ တံဒိဝသံ-ထိုနေ့၌၊ ကတ္တဗ္ဗံ-ခြေသုတ်ခြင်း
 စသော အလုံးစုံသော အမှုကို၊ ကရေတိ-ပြု၏၊ မသော-မသလုလင်သည်၊
 သာလာယ-စရပ်၏၊ အဝိဒ္ဓုရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ကောဝိဋ္ဌာရရက္ခံ-
 ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကို၊ ရောပေတွာ-စိုက်၍၊ တဿ-ထိုပင်လယ်ကသစ်ပင်၏၊
 မူလ-အနီးအပါး၌၊ ပါသာဏဖလကံ-ကျောက်ဖျာကို၊ အတ္ထရိ-ခင်း၏၊
 သာလံ စရပ်သို့၊ ပဝိဋ္ဌပဝိဋ္ဌာ-ဝင်လာဝင်လာ ကုန်သော၊ ဇနာ-လူတို့သည်၊
 ကဏ္ဍိကံ-အတွက်ကို၊ သြလောကေတွာ - မော်၍ကြည့်လျက်၊ အက္ခရာနိ-
 ကမည်းစာတို့ကို၊ ဝါစေတွာ-ဖတ်၍၊ သော သာလာ-ဤစရပ်သည်၊ သုဓမ္မာ
 နာမ-သုဓမ္မာမည်၏၊ ဣတိဝဒန္တိ-ဤသို့ဆိုကုန်၏၊ တေတ္ထိံသဇနာနံ-သုံး
 ကျိပ်သုံးယောက်သောသူတို့၏၊ နာမံ-အမည်သည်၊ နပညာယတိ-မထင်ရှား၊
 ဘုနန္ဒာ-သုနန္ဒာမည်သောမယားသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ ဣမေ ဤယောက်ျား
 တို့သည်၊ သာလံ-စရပ်ကို၊ ကရေန္တာ-ပြုကုန်သည်ရှိသော်၊ အမေဟိ-ငါတို့
 ကို၊ အပတ္တိကာ-အဘို့မပိုင်နိုင်တော့တို့ကို၊ ကရိံသု-ပြုကုန်၏၊ သုဓမ္မာပန-
 သုဓမ္မာသည်ကား၊ အတ္တဇနာ-မိမိ၏၊ ဗျတ္တဘာယ-လိမ္မာသည်၏၊ အဖြစ်
 ကြောင့်၊ ပတ္တိကာ-ရအပ်သော အဘို့ရှိသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏၊ မယာပိ-ငါ
 သည်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော အမှုကို၊ ကာဟံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်
 ၏၊ ကိံနုခေါ-အဘယ်သို့လျှင်၊ ကရိယာမိ-ပြုရအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံ
 ၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုသုနန္ဒာမည်သော မိန်းမအား၊ ဧတံ-ဤ
 အကြံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊ သာလံ-စရပ်သို့၊ အာဂတာ ဂတာနံ-ရောက်
 လာ ရောက်လာသော သူတို့၏၊ ပိဝနပါနီယဉ္ဇေဝ-မစားရကို၎င်း၊ နာ
 နောဒကဉ္စ-ချိုးရော့၎င်း၊ လဇ္ဈံ-ရပြိုင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ပေါက္ခရဏိံ-
 ငရကန်ကို၊ ခဏာပေယာမိ-တူးစေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီးသော်၊ သာ-ထို
 သုနန္ဒာသည်၊ ပေါက္ခရဏိံ-ငရကန်ကို၊ ကာရေသိ ၏၊ သုစိတ္တာ-သုစိတ္တာ
 မည်သော ယောအားသည်၊ စိန္တေသိ-ကြံ၏၊ သုဓမ္မာ-သုဓမ္မာသည်၊ ကဏ္ဍိကာ
 ဟုတုဟံကို၊ ဒိန္ဒာ-လူလေပြီ၊ သုနန္ဒာယ-သုနန္ဒာသည်၊ ပေါက္ခရဏိံ-လေး
 တောင်ကန်ကို၊ ကာရိတာ-ပြုစုလေပြီ၊ မယာပိ-ငါသည်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံ
 တခုကို၊ ကာဟံ-ပြုခြင်းငှာ၊ ဝဇ္ဇတိ-သင့်၏၊ ကိံနုခေါ - အဘယ်အရာကို၊

ကရိယာမိ-ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံ၏၊ အထ-ထိုသို့ ကြံပြီးသည်မှ
 နောက်၌၊ အဿာ-ထိုသုစိတ္တာ၏၊ ဧတံ-ဤအကြံသည်၊ အဟောသိ ဖြစ်၏၊
 သာလံ စရပ်သို့၊ အာဂတာဂတေဟိ-လာကုန်လာကုန်သော သူတို့သည်၊ ပါ
 နိယံ-ရေကို၊ ပိဝိတော-သောက်၍၊ နုတော-ရေချိုး၍၊ ဂမနကာလေပိ-သွား
 သောအခါ၌လည်း၊ မာလံ-ပန်းကို၊ ပိလန္နိတော-ပန်ဆင်၍၊ ဂန္တု-သွားခြင်း
 ဌာ၊ ဝန္တတိ-သင့်၏၊ ပုပ္ဖာရာမံ-ပန်းဥယျာဉ်ကို၊ ကာရာပေဿာမိ စိုက်ပျိုး
 စေအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ကြံပြီးသော်၊ သာ-ထိုသုစိတ္တာသည်၊ ရမဏီယံ-နှလုံးမွေ့
 လျော်ဘွယ်ရှိသော၊ ပုပ္ဖာရာမံ-ပန်းအာရာမကို၊ ကာရေသိ စိုက်စေ၏၊ ယေ
 ဘုယျေန-မျှားသောအားဖြင့်၊ တသ္မိံ အာရာမေ-ထိုပန်းအာရာမ၌၊ အသု
 ကောနာမ ပုပ္ဖုပဂ ဖလ္လပဂရုက္ခော-အပွင့် အသီးကို ဆောင်သော ဤမည်
 သော သစ်ပင်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုစရာသည်၊ နာဟောသိ-
 မဖြစ်၊ သုဇာတာပန-သုဇာတာသည်ကား၊ အဟံ-ငါသည်၊ မဃဿ-မဃ
 လုလင်၏၊ မာတုလ ဓိတာစေဝ-ဦးရီးသွီးလည်းဖြစ်၏၊ ပါဒပရိစာရိကာစ-
 ခြေရင်းအလုပ်အကျွေးလည်းဖြစ်၏၊ ဧတေန-ဤမဃလုလင်သည်၊ ကတံ-
 ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ မယုမေဝ-ငါသည်ပင်လျှင်၊ ကတံ-ပြုသည်
 မည်၏၊ မယာ-ငါသည်၊ ကတံ-ပြုအပ်သော၊ ကမ္မံ-အမှုသည်၊ ဧတေသဝ-
 ဤမဃလုလင်သည်ပင်လျှင်၊ ကတံ-ပြုသည်မည်၏၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိန္တေတော-
 ကြံ၍၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုကို၊ အကတော-မပြုမူ၍၊ အတ္တဘာဝမေဝ-မိမိကိုယ်ကို
 လျှင်၊ မဏ္ဍယမာနာ-တန်းဆာဆင်လျက်၊ ကာလံ-အချိန်ကာလကို၊ ဝိတိ
 နာပေသိ-လွန်စေ၏၊ မသောပိ-မသလုလင်သည်လည်း၊ မာတာပိတုဥပဋ္ဌာနံ-
 အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေးခြင်းလည်းကောင်း၊ ကုလေဇေဋ္ဌာပဓာယနကမ္မံ-
 အဘိုးအဘွား စသော ဆွေကြီး မျိုးကြီးတို့ကို အရိအသေပြုခြင်း လည်း
 ကောင်း၊ သစ္စဝါစံ အမှန်ကိုဆိုခြင်းလည်းကောင်း၊ အဖရုသဝါစံ-ကြမ်းကမ်း
 သော စကားမရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ အပိသုဏဝါစံ-ချောပစ်သော စကား
 မရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ မစ္ဆေရဝိနယံ-ဝန်တိုသောစိတ်ကို ဖျောက်ခြင်းလည်း
 ကောင်း၊ အကောဓနံ-အမျက်မထွက်ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊
 ဣမာနိသတ္တဝတ္ထပဒါနိ-ဤခုနစ်ပါးသောအကျင့်ဝတ်တို့ကို၊ ပူရေတွာ-ပြည့်
 စေ၍၊ ဝိဟရတိ-နေ၏။ ။ (ဂါထာ အနက်ကား ရွှေအတိုင်း ယောဇနာ
 လေ) ။ ။ ဧဝံ-ဤသို့၊ ပသံသိယဘာဝံ-ချီးမွမ်းအပ်သော အာ

ပဇ္ဇိတော-ရောက်၍၊ ဇိဝိတပရိယောသာနေ-အသက်အဆုံး၌၊ တာဝတိံသ
ဘဝနေ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ သက္ကော ဒေဝရာဇာ-သိကြားနတ်မင်း
သည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ တေတ္ထိံသမဟာယကာမိ-သုံးကျိပ်
သုံးယောက်ကုန်သော အဆွေခင်ပွန်းတို့သည်လည်း၊ ဟေတ္ထဝ-ထိုတာဝတိံ
သာနတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိံသု-ဖြစ်ကြ ကုန်၏၊ ဓမ္မကိ-လက်သွားသည်၊
ဝိသုကမ္မဒေဝပုတ္တော-ဝိသုကြုံနတ်သားသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်လေ
၏၊ ဘဒါ-ထိုအခါ၌၊ တာဝတိံသဘဝနေ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌၊ အသု
ရာ-အသုရာတို့သည်၊ ဝသန္တိ-နေကုန်၏၊ တေ-ထိုသုံးကျိပ်သုံးယောက်သော
သူတို့သည်၊ အဘိနဝဒေဝပုတ္တော-အသစ်ဖြစ်သော နတ်သားတို့သည်၊ နိဗ္ဗတ္တော-
ဖြစ်ကုန်၏၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ ဒိဗ္ဗပါနံ-နတ်၌ဖြစ်သောအဖျော်ကို၊ သဗ္ဗယံ
သုစီရင်ကုန်၏၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တနော-မိမိ၏၊ ပရိသာယ-
ပရိသတ်၌၊ ကမ္မစိ-ကမ္မတယောက်သောသူအား၊ အပိဝနတ္ထာယ-မသောက်
စေခြင်းငှာ၊ သညံ-အမှတ်ကို၊ အဒယိ-ပေး၏၊ အသုရာ-အသုရာနတ်
သားတို့သည်၊ ပိဝိတော-သောက်ခြင်းကြောင့်၊ ပမဇ္ဇိံသု-သတ်ကုန်၏၊ သက္ကော-
သိကြားမင်းသည်၊ ဣမေကိ-ဤသူတို့နှင့်၊ သာမာရုဇေယနံ-ဆက်သွယ်သော၊
မုဇ္ဇေန-တာဝတိံသာနတ်မင်းစည်းစိမ်ဖြင့်၊ ကိ-အဘယ်အကျိုး ရှိအံ့နည်း၊
ဣတိ-ဤသို့၊ ပရိသာယ-မိမိပရိသတ်အား၊ သညံ-အမှတ်ကို၊ ဒတော-ပေး၍၊
တေ-ထိုအသုရာနတ်သားတို့ကို၊ ပါဒေသု-ခြေတို့၌၊ ဂါဟာတော-ဆွဲငင်
သော၊ မဟာသမုဒ္ဒေ-မဟာသမုဒ္ဒရာ၌၊ ခိပါဒပသိ-ပစ်ချစေ၏၊ တေ-ထို
အသုရာနတ်သားတို့သည်၊ အဝံသိ ၃-ဦးခေါင်းစောက်သို့၊ သမုဒ္ဒေ-သမုဒ္ဒ
ရာ၌၊ ပတိံသု-ကျကုန်၏၊ ဝေဿဗ္ဗိ-အသုရာနတ်သားတို့
၏၊ ပုညာနုဘာဓေန-တေ-အသုရာနတ်သားတို့ဖြင့်၊ သိနုဂ္ဂု-သိခြင်းမိုရ်၊ ဘာဝ
မင်း၏၊ ဟေတ္ထိမတသလ-အသုရာနတ်သားတို့ဖြင့်၊ အသုရုဒိ-အသုရာမ-အသုရာပြည်
မည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံဖြစ်၏၊ စိတ္တဝါညဗိနု-စိတ္တဝါညဗိနုသော သမ္ဘင်
တင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံ-ဖြစ်၏၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ အသုရာဘဝ-အသုရာ
တို့နှင့် စစ်ပြိုင်ရာ၌ကား၊ အသုရုသု-အသုရာနတ်တို့သည်၊ ပရာဒိတသု-
ရှုံးကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒသသမာဓနာကထာယ-ယူဇနာ တသောင်းရှိသော၊
တာဝတိံသဒေဝနဂရိနာမ-တာဝတိံသာနတ်ပြည်မည်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိံ-ဖြစ်၏၊
တဿ နဂရဿ-ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၏၊ ပါမိန ပစ္ဆိမဒ္ဒါရာနံ-အရှေ့

တံခါး အနောက်တံခါးတို့၏၊ အန္တရာ-ဟကြားသည်၊ ဒသယောဇနသဟဿံ-
ယူဇနာတသောင်းရှိသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဒက္ခိဏတ္တရဒွါရာနံ-တောင်
တံခါး မြောက်တံခါးတို့၏၊ တထာ-ထိုအတူ ယူဇနာတသောင်း ကွာလှမ်း
သည်ဖြစ်၏၊ တံခေါ်ပန နဂရံ-ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်သည်၊ ဒွါရသဟဿ
ယုတ္တံ-တံခါးတထောင်နှင့်ယှဉ်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ အာရာမပေါက္ခ
ရဏိပဋိမဏ္ဍိတံ- ဥဿျာဉ်ရေကန်တို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်၏၊ တဿ-ထို
တာဝတိံသာနတ်ပြည်၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်၌၊ သာလာယနိဿန္ဓန-စရပ်
ဆောက်၍လူခဲဘူးသော ကောင်းမှုစေတနာ၏ အာနိသင် အကျိုးဆက်
ကြောင့်၊ တိယောဇနသတုဗ္ဗေဓော-ယူဇနာသုံးရာ အစောက်မြင့်ကုန်သော၊
ဓဇေဟိ-တမ်းခွန်တို့ဖြင့်၊ ပဋိမဏ္ဍိတော-တန်းဆာဆင်အပ်သော၊ သတ္တယော
ဇနသတုဗ္ဗေဓော-ယူဇနာခုနစ်ရာ အစောက်ရှိသော၊ ဝေဇယန္တောနာမ ပါ
သာဒေါ-ဝေဇယန္တာအမည်ရှိသော ဘုံပြာသာဒ်သည်၊ ဥဂ္ဂုဉ္စိ-ပေါက်၏၊
သုဝဏ္ဏယဋ္ဌိသု-ရွှေဖြင့်ပြီးသော တမ်းခွန်တိုင်အရိုးတို့၌၊ မဏိဓဇာ-ပတ္တမြား
တမ်းခွန်တို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဏိယဋ္ဌိသု-ပတ္တမြားအရိုးသာလျှင်
ဖြစ်ကုန်သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌၊ သုဝဏ္ဏဓဇာ-ရွှေတမ်းခွန်တို့သည်၊ အဟေ
သု-ဖြစ်ကုန်၏၊ ပဝါဠယဋ္ဌိသု-သန္တာလျှင်ဖြစ်ကုန်သောတမ်းခွန်တိုင်တို့၌၊ မုတ္တ
ဓဇာ-ပုလဲတမ်းခွန်တို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ မုတ္တယဋ္ဌိသု-ပုလဲသာလျှင်
ဖြစ်သော တမ်းခွန်တိုင်တို့၌၊ ပဝါဠဓဇာ-သန္တာတမ်းခွန်တို့သည်၊ အဟေသု-
ဖြစ်ကုန်၏၊ သတ္တရတနမယာသု ယဋ္ဌိသု-ရတနာခုနစ်ပါးသာလျှင် ပြီးကုန်
သော တန်းခွန်တိုင်တို့၌၊ သတ္တရတနဓဇာ-ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးသော တမ်း
ခွန်တို့သည်၊ အဟေသု-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဇ္ဈေ-ပြာသာဒ်၏အလယ်၌၊ ဌိဟော-
စိုက်ထားအပ်သော၊ ဓဇော တမ်းခွန်သည်၊ တိယောဇနသတုဗ္ဗေဓော-ယူဇနာ
သုံးရာမြင့်သည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-သို့၊ ဓဇေန-တမ်းခွန်နှင့်၊ သဟ-တကွ
စိုက်၍၊ သာလာယနိဿန္ဓန-စရပ်ဆောက်လူခဲဘူးသော ကုသိုလ် အကျိုး
ဆက်ကြောင့်၊ ယောဇနသဟဿုဗ္ဗေဓော-ယူဇနာတထောင်မြင့်သော၊ ပါ
သာဒေါ-ဝေဇယန္တာဘုံပြာသာဒ်သည်၊ သတ္တရတနမယာသု-ရတနာခုနစ်ပါး
ဖြင့်ပြီးသည်၊ ဟုတ္တာ-ဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ကောဝိဋ္ဌာရဇ္ဈက္ခယနိဿန္ဓန-
ပင်လယ်ကသစ်ပင်ကိုစိုက်၍ လူခဲဘူးသော အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ သန္တာ-
ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ တိယောဇနသတပရိမဏ္ဍလော-ယူဇနာသုံးရာ အဝန်းရှိ

သော၊ ပါရိဆတ္တကော-ပင်လယ်ကသစ်ပင်သည်။ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ ပါသာဏ
 ဖလကဿ နိဗ္ဗာဓန္ဓန-ကျောက်ဖျာကို ကသစ်ပင်ရင်း၌ ခင်းထား၍ လှူခဲ့ဘူး
 သော ကုသိုလ်စေတနာ၏အကျိုးဆက်ကြောင့်၊ ပါရိဆတ္တကမူလေ-ပင်လယ်
 ကသစ်ပင်၏ အနီးအပါး၌၊ ဒိဿတော-အလျားအားဖြင့်၊ သဠိယောဇနာ-
 ယူဇနာခြောက်ဆယ်ရှိသော၊ ပုထုလတော-အနံအားဖြင့်၊ ပဏ္ဏာသယော
 ဇနာ-ယူဇနာငါးဆယ်ရှိသော၊ ဗဟလတော-အထူအားဖြင့်၊ ပဉ္စသယော
 ဇနာ-တဆဲ့ငါးယူဇနာရှိသော၊ ဇယသုမနရတ္တကမ္မလဂဏ္ဌာ-လယ်ခေါင်ရန်း
 ပန်း အဆင်း၊ ကမ္မလာနိ အဆင်းကဲ့သို့ တွတ်တွတ်နီသော အဆင်းရှိသော၊
 ပဏ္ဍုကမ္မလသိလာ-ပဏ္ဍုကမ္မလာမည်သော ကျောက်နေရာသည်။ နိဗ္ဗတ္တိ-
 ဖြစ်၏။ တတ္ထ-တို့ပဏ္ဍုကမ္မလာကျောက်နေရာ၌၊ နိသိန္နကာလေ-နေသော
 အခါ၌၊ ဥပခုကာယော-ကိုယ်တဝက်သည်၊ ပဝိသတိ-နစ်၏။ ဥဠိတကာလေ-
 ထသောအခါ၌၊ ဥိနိ-နစ်သောနေရာသည်၊ ပရိပူရတိ-ပြည့်၏။ ဟတ္ထိ-ဆင်
 သည်၊ ရောဂဏောနာမ-ရောဂဏ်အမည်ရှိသော၊ ဒေဝပုတ္တောဟုတွာ-နတ်
 သားဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏။ ဟိ-ထိုကားသင့်စွ၊ ဒေဝလောကသ္မိ-နတ်ပြည်
 ၌၊ ဟိရုဏ္ဏာနဂတာ-တိရုဏ္ဏာန်တို့သည်၊ နဟောန္တိ-ရှိသည်မဖြစ်ကုန်၊ တသ္မာ-
 ထိုကြောင့်၊ သော-ထိုရောဂဏ်နတ်သည်၊ ဥယျာနကိဋ္ဌာယ-သိကြားမင်း
 သည် ဥယျာဉ်ကစားခြင်းငှာ၊ နိက္ခမနကာလေ-ထွက်သောအခါ၌၊ အတ္တ
 ဘာဝ-မိမိကိုယ်အဖြစ်ကို၊ ဝိဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ ဒိဿခုယောဇနသတိကော-ယူ
 ဇနာ တရာ့ငါးဆယ်ရှိသော၊ ရောဂဏောနာမဟတ္ထိ-ရောဂဏ်အမည်ရှိသော
 ဆင်သည်၊ အဟောသိ-၏။ သော-ထိုရောဂဏ်ဆင်သည်၊ တေတ္ထိ-သဇနာနံ-
 သုံးကျိပ်သုံးယောဇနသောသူတို့၏ စီးစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ အဝဓန္ဓန-အလုံး
 အားဖြင့်၊ တိဂါဝုယသဇနပမာဏေ-နှစ်ဂါဝုတ်သုံးဂါဝုတ် အတိုင်း
 အရှည်ရှိကုန်သော၊ တေတ္ထိ-သဇနမ္မေ-သုံးဆဲ့သုံးလုံးသော ဦးကင်းတို့ကို၊
 မာပေသိ-ဖန်ဆင်း၏။ သဗ္ဗေသိ-အလုံးစုံသောသူတို့၏၊ မဇ္ဈေ-၌၊ သက္ကဿ-
 သိကြားနတ်မင်း၏၊ အတ္ထာယ-နေကော်မူခြင်းငှာ၊ သုဒဿနနာမ-သုဒဿန
 အမည်ရှိသော၊ တိ-သဇနာဇနိကံ-ယူဇနာသုံးဆယ်ရှိသော၊ ကုမ္ဘိ-ဦးကင်း
 ကို၊ မာပေသိ-ဖန်ဆင်း၏။ တဿ-ထိုဦးကင်း၏၊ ဥပရိ-အထက်၌၊ ဒွါဒသ
 ယောဇနိကော-တဆဲ့နှစ်ယူဇနာ ရှိသော၊ ရုတနမဏ္ဍပေါ-ရတနာ မဏ္ဍပ်
 သည်၊ ဟောတိ - ဖြစ်၏။ တတ္ထ - ထိုဦးကင်းတို့၌၊ အန္တရန္တရာ-အကြား

အကြား၌၊ သတ္တရတနမယာ-ရတနာခုနစ်ပါးဖြင့်ပြီးကုန်သော၊ ယောဇနဗ္ဗေ
 ဓာ-တယူဇနာဖြင့်ကုန်သော၊ ဓဇာ-တမ်းခွန်တို့သည်၊ ဥဌဟန္တိ-ပေါက်ကုန်
 ၏၊ ပရိယန္တေ-အစွန့်၌၊ ကိံ-ကဏိကဇာလံ-ရွှေချူကွန်ရက်ကို၊ ဩလမ္ပတိ-တွဲ
 ရရွဲဆွဲ၏၊ မန္ဒဝါ-တေရိတဿ-ညင်းညင်းသောလေဖြင့်၊ ခတ်အပ်သော၊ ယဿ-
 အကြင်ရွှေချူကွန်ရက်၏၊ ပဉ္စဂီကတူရိယသဒ္ဓသံမိသော-အင်္ဂါ ငါးပါးရှိ
 သော တူရိယာအသံနှင့်ရောနှောခြင်းရှိသော၊ ဒိဗ္ဗဂီတသဒ္ဓေါဝိယ-နတ်တို့၏
 သီချင်းသံကဲ့သို့သော၊ ရဝေါ-အသံသည်၊ နိစ္ဆရတံ-ထွက်၏၊ မဏ္ဍပမဇ္ဈေ-
 မဏ္ဍပ်အလယ်၌၊ သက္ကဿ-သိကြားရှင်နတ်မင်း၏၊ အတ္ထာယ-စံစား၍ နေ
 တော်မူစေခြင်းငှာ၊ ယောဇနိကော - တယူဇနာတိုင်တိုင် ရှိသော၊ မဏိ
 ပလ္လင်္ကော-ပတ္တမြားပလ္လင်ကို၊ ပညတ္တော-ခင်းအပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊
 တတ္ထ-လိုပတ္တမြားရတနာပလ္လင်၌၊ သက္ကော-သိကြား နတ်မင်းသည်၊ နိသီ
 ဒတိ-နေတော်မူ၏၊ တေတ္ထိံ-သကုမ္ဘာနံ-သုံးဆူသုံးလုံးသော ဦးကင်းတို့တွင်၊
 ဧကေကကုမ္ဘေ-တခုတခုသောဦးကင်း၌၊ သတ္တ သတ္တ ဒန္တေ-ခုနစ်ခု ခုနစ်ခု
 သော အစွယ်တို့ကို၊ မာပေသိ-ဖန်ဆင်း၏၊ တေသု-ထိုခုနစ်ခု ခုနစ်ခုသော
 အစွယ်တို့တွင်၊ ဧကေကော - တခုတခုသော အစွယ်သည်၊ ပဏ္ဏာသ
 ယောဇနာယာမော-ယူဇနာ ငါးဆယ်အလျားရှိ၏၊ ဧကေကသ္မိံ ဒန္တေ-
 တခုတခုသော အစွယ်၌၊ သတ္တ သတ္တ ပေါက္ခရဏိယော-ခုနစ်ခု ခုနစ်ခု
 သော ရေကန်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ကုန်၏၊ ဧကေကာယ ပေါက္ခရဏိယာ-
 တခုတခုသော ရေကန်၌၊ သတ္တ သတ္တ ပဒုမိနိ ဂစ္ဆာနံ- ခုနစ်ရုံ ခုနစ်ရုံ
 သော ကြာပဒုမာ တို့သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကသ္မိံ ဂစ္ဆေ-
 တခုတခုသော ပဒုမာကြာရုံ၌၊ သတ္တ သတ္တ ပပ္ပာနိ-ခုနစ်ပွင့် ခုနစ်ပွင့်ကုန်
 သော ကြာပွင့်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကဿ ပပ္ပဿ တခုတခု
 သော ပဒုမာ ကြာပွင့်၏၊ သတ္တသတ္တပတ္တာနိ-ခုနစ်ခု ခုနစ်ခု ကုန်သော ပွင့်
 ချပ်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧကေကသ္မိံ ပဉ္စေ-တခုတခုသော ပွင့်ချပ်
 ၌၊ သတ္တသတ္တ ဒေဝဓိတရော-ခုနစ်ယောက် ခုနစ်ယောက်ကုန်သော နတ်သွီး
 တို့သည်၊ နစ္စန္တိ-ကကြကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သမန္တာ-တက်ဝန်းကျယ်မှ၊ ပဏ္ဏာ
 သယောဇနေ ဌာနေ-ငါးဆယ်ယူဇနာရှိသောအရပ်၌၊ ဟတ္ထိ ဒန္တေသုယေဝ-
 ဆင်စွယ်တို့၌သာလျှင်၊ နဋသမဇ္ဇော-ကချေသဘင်တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်
 ကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မဟန္တိ-ကြီးကျယ်ပြန့်ပြောသော၊ ယသံ-စည်းစိမ် ချမ်း

သာကို၊ အနုဘဝန္တော-ခံစားလျက်၊ သက္ကော ဒေဝရာဇာ-သိကြား နတ်
မင်းသည်၊ ဝိစရတိ-လှည့်ပတ်သွားလာတော်မူ၏၊ သုဓမ္မာပိ-သုဓမ္မာသည်
လည်း၊ ကာလင်္ကတော-သေခြင်းကိုပြု၍၊ တတ္ထေဝ၊ ထိုတာဝတိံသာနတ်
ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-၏၊ သုဓမ္မာနာမ-သုဓမ္မာအမည်ရှိသော၊ တဿာ-
ထိုနတ်မိဖုရား၏၊ နဝယောဇနသတိကာ-ယူဇနာကိုးရာရှိသော၊ ဒေဝသဘာ-
နတ်သဘင်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုနတ်သဘင်ထက်၊ ရမဏီယံတရံ-
လွန်စွာနှလုံးမွေ့လျော်ကွယ်ရှိသော၊ အညံ ဌာနံနာမ-တပါးသောအရပ်
မည်သည်၊ ကိရ-စင်စစ်အားဖြင့်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ မာသဿ-လ၏၊ အဋ္ဌမေ ဒိဝသေ-
ရှစ်ရက်မြောက်သော နေ၌၊ ဓမ္မသဝနံ-တရားနာခြင်းသည်၊ ဝာတ္ထေဝ-ထို
သုဓမ္မာ နတ်သဘင်၌သာလျှင်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ယာဝဇ္ဇတနာ-ယနေ့ထက်
တိုင်အောင်၊ ရမဏီယံ ဌာနံ-မွေ့လျော်ကွယ်ရှိသော အရပ်ကို၊ ဒိသွာ-မြင်
သည်ရှိသော်၊ သုဓမ္မာ ဒေဝသဘာ ဝိယ-သုဓမ္မာနတ်သဘင်ကဲ့သို့ဖြစ်၏၊ ဣတိ-
ဤသို့သောစကားကို၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကြကုန်၏၊ နန္ဒာပိ-နန္ဒာသည်လည်း၊ ကာ
လင်္ကတော-သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဂန္ဓာ-၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုတာဝတိံသာနတ်ပြည်၌
သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ဟဿာ-ထိုနန္ဒာမိဖုရား၏၊ ပဉ္စယောဇနသတိကာ-
ယူဇနာငါးရာရှိသော၊ နန္ဒာနာမ-နန္ဒာအမည်ရှိသော၊ ပေါက္ခရဏီ ရေကန်
သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ စိတ္တာပိ-စိတ္တာမည်သော မိန်းမသည်လည်း၊ ကာ
လင်္ကတော-သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တတ္ထေဝ-ထိုတာဝတိံသာ နတ်
ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ တဿာပိ-ထိုစိတ္တာမည်သော နတ်မိဖုရား
၏လည်း၊ ပဉ္စယောဇန သတိကာ ယူဇနာ ငါးရာရှိသော၊ စိတ္တလတာဝနံနာမ-
စိတ္တလတာဝ အမည်ရှိသော ဥယျာဉ်သည်၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ယတ္ထ-အကြင်
ဥယျာဉ်၌၊ ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗနိမိတ္တေ-နှလုံးမသာစရာဖြစ်သော ပုဗ္ဗနိမိတ်ရှိကုန်သော၊
ဒေဝပုဗ္ဗတ္တ-နတ်သားတို့ကို၊ နေတွာ-ဆောင်၍၊ မောဒယမာနာ-ဝမ်းမြောက်
စေကုန်လျက်၊ ဝိစရန္တိ-သွားလာကုန်၏၊ သုဇာတာပန-သုဇာတာသည်
ကား၊ ကာလင်္ကတော-သေခြင်းကိုပြု၍၊ ဧကိဿာ ဂိရိကန္တရာယ-တခုသော
တောင်ချောက်ကြား၌၊ ဧကာ ဗကသကုဏိကာ - ဗျိုင်းမငယ် တခုသည်၊
ဟုတွာ-၍၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အတ္တနော-၏၊ ပါရိ
စရိကာ - အလုပ်အကျွေးမိန်းမတို့ကို၊ သြလောဝကန္တော - ကြည့်ရှုသည်ရှိ
သော်၊ သုဓမ္မာ-သုဓမ္မာမည်သော မယားသည်၊ ဣဇေဝ-ဤတာဝတိံသာ

နတ်ပြည်၌သာလျှင်၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လာ၏၊ နန္ဒာစ-နန္ဒာမည်သော မယားသည်လည်းကောင်း၊ စိတ္တာစ-စိတ္တာမည်သော မယားသည်လည်းကောင်း၊ တထာ-ထိုအတူဖြစ်လာ၏၊ သုဇာတာ-သုဇာတာမည်သော မယားကြီးသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်အရပ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တာနုခေါ်-ဖြစ်ရှာလေသနည်း၊ ဣတိ စိန္တန္တော-ဤသို့ကြံသည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုသုဇာတာကို၊ တတ္ထ-ထိုတောင်ချောက်ကြား၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဗျိုင်းမငယ်ဖြစ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ မြင်၍၊ အဟောဗာလာ-ဪမယားသုဇာတာသည် မလိမ္မာလေစွ၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ ပုညံ-တာဝတိံ သာ၌ ဖြစ်ကြောင်းကောင်းမှုကို၊ အကတွာ-မပြုလေခြင်းကြောင့်၊ တိရစ္ဆာန ယောနိယံ-တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော ဗျိုင်းမငယ်အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တာ-ဖြစ်လေ၏၊ ဣဒါနိ ပန-ဤ ယခုအခါ၌ကား၊ တံ-ထိုသုဇာတာဖြစ်ဘူးသောဗျိုင်းမငယ်ကို၊ ပုညံ-ကောင်းမှုကို၊ ကာရေတွာ-၍၊ ဣဓ-ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့၊ အာနေတု-ဆောင်ခြင်း၌၊ ဝနုတိ-၏၊ ဣတိ-ဤသို့ကြံပြီးသော်၊ အတ္တဘာဝံ-သိကြား၏အဖြစ်ကို၊ ဝိဇဟိတွာ-စွန့်၍၊ အညာတကဝေသေန - မထင်ရှားသောသူ၏အသွင်ဖြင့်၊ တဿာ-ထိုဗျိုင်းမငယ်၏၊ သန္တိကံ-အထံသို့၊ ဂန္တာ-သွား၍၊ ကိံ-အဘယ်အမှုကို၊ ကရောန္တိ-ပြုလျက်၊ ဣဓ-ဤတောင်ကြားမြစ်၌၊ ဝိစရတိ-သွားလာသနည်း၊ ဣတိ ပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ သာမိ-အရှင်၊ တံ-ဘင်သည်၊ ကော ပန-အဘယ်သူမည်သနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ တေ-သင်၏၊ သာမိကော-မစလရှာမှာနေသောအခါ လင်ဖြစ်ဘူးသော၊ မသော-မသလုလင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၏၊ သာမိ-အရှင်သား၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာ၊ နိဗ္ဗတ္တောသိ-ဖြစ်လေသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ အဟံ-ငါသည်၊ တာဝတိံ သဒေဝလောကေ-တာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်သည်၊ အမ္ပိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဝမ်းကွဲစရာပြောပြီးသော်၊ တဝ-သင်၏၊ သဟာယိကာနံ ပန-ချစ်ကျွမ်းဝင်ကုန်သော ညီအစ်မသုံးယောက်တို့၏ကား၊ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ-ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဇာနာသိ-သိပါ၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ အကျွမ်းတဝင်မေး၏၊ သာမိ-အရှင်၊ နဇာနာမိ-ကျွန်မ မသိပါသေး၊ ဣတိ-ဤသို့ပြော၏၊ တာပိ-ထိုရှင်မ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်တို့သည်လည်း၊ မမေ့-ငါသိကြားမင်း၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ-အထံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တော-ဖြစ်လာကုန်၏၊ တာ သဟာယိကာ-ထိုသူငယ်ချင်း ညီအစ်မသုံးယောက်တို့ကို၊ ပဿိဿသိ-မြင်ချင်၏လော၊ ဣတိ-ဤသို့ မေး၏၊ အဟံ-ကျွန်မသည်၊ ကထံ-အဘယ် အကြောင်းဖြင့်၊

တတ္ထ-ထိုဒေ-ရှင်နေရာ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့၊ ဂမိဿာမိ-ပျံသွားပါရအံ့
 နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ အဟံ-ငါ
 သည်၊ တံ-သင့်ကို၊ နေဿာမိ-ဆောင်ယူအံ့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့ဆို၍၊ တံ-
 ထိုဗျိုင်းမယ်ကို၊ ဟတ္ထတလေ-လက်ဝါးအပြင်၌၊ ဌတော-နားစေ၍၊ ဒေဝ
 လောကံ-နတ်ပြည်သို့၊ နေတော-ဆောင်ယူခဲ့၍၊ နန္ဒာယ ပေါက္ခရဏိယာ-
 နန္ဒာမည်သော ရေကန်တော်၏၊ တီရေ-ကမ်းနား၌၊ ဝိဿဇေတော-လွှတ်
 ၍၊ ဣတရာသံ တိဏ္ဍိ-သုံးယောက်ကုန်သောနတ်မိဖုရားကြီးတို့အား၊ အာရော
 စေသိ-ကြား၏၊ တုမ္ဘာကံ-ရှင်မတို့၏၊ သဟာယိကံ-မေတ္တာထုံဘူးသော၊ သု
 ဇာတံ-သုဇာတာမည်သော အစ်မကို၊ ပဿိဿထ-သနားခမန်း ကြည့်စမ်း
 ကြပါချေကုန်လော့၊ ဣတိ-ဤသို့အမိန့်ရှိ၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ သာ-
 ထိုသုဇာတာသည်၊ ကုဟိံ-အဘယ်မှာရှိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့လျှောက်ကုန်
 ၍၊ နန္ဒာယ ပေါက္ခရဏိယာ-နန္ဒာမည်သော ရေကန်၏၊ တီရေ-ကမ်းနား
 ၌၊ ဌိတာ-ရှိလေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လတ်သော်၊ တာ တိဿောပိ-ထိုသုံး
 ယောက်သော နတ်မိဖုရားတို့သည်လည်း၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊ အယျာယ-ရှင်မ
 သုဇာတာ၏၊ ရူပံ-အဆင်းသဏ္ဌာန်သည်၊ အဟော-အံ့ဘွယ်ရှိလှ၏၊ အတ္တ
 ဘာဝံ-မိမိကိုယ်ကို၊ မဏ္ဍနဿ-တန်းဆာဆင်ခြင်း၏၊ ဖလံ-အကျိုးဆက်
 သည်၊ အဟော-အံ့ဘွယ်ရှိ၏၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုဗျိုင်းမ၏၊
 တုဏ္ဏံ-နှုတ်သီးကို၊ ပဿထ-ကြည့်ပါကုန်လော့၊ ပါဒေ-ခြေတို့ကို၊ ပဿထ-
 မြင်ပါကုန်စမ်း၊ ဇသံ-မြေသလုံးရိုးတို့ကို၊ ပဿထ-ရှုပါကုန်လော့၊ အဿာ-
 ထိုဗျိုင်းမ၏၊ အတ္တဘာဝေါ-အလုံးစုံဖြူသော ကိုယ်အဖြစ်သည်၊ သောဘဟံ
 ဝတ-ကင့်တယ်ပါလေစွတကား၊ ဣတိ-ဤသို့ ကဲ့ရဲ့ ရှုတ်ချလျက်၊ ကေဠိံ
 ကတော-ပြက်ရယ်ပြု၍၊ ပတ္တမိံ-သု-ဖဲသွားကုန်၏၊ ပုန-တဖန်၊ သက္ကော-
 သိကြားမင်းသည်၊ တဿာ-ထိုဗျိုင်းမ၏၊ သန္တိကံ-အတံသို့၊ ဂန္ဒာ-သွား၍၊
 တေ-သင်၏၊ သဟာယိကော-သုဇာတ်ချင်း ဖြစ်ကုန်သော ညီမတို့ကို၊ ဒိဋ္ဌာ-
 မြင်လိုက်၏လော့၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မေး၍၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်လိုက်၏၊ မံ-ကို၊
 ဥပ္ပဇေတော-ငမ်းနည်းစရာ ပြက်ရယ်မှုကိုပြု၍၊ ဂတာ-သွားကုန်၏၊ မံ-ကျန်
 ကို၊ တဒတ္ထဝ-ထိုတောင်ကြားကိုသာလျှင်၊ နေဟံ-ပို့လိုက်ပါလော့၊ ဣတိ
 ဝုဇတ္တ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ တံ-ထိုဗျိုင်းမကို၊ ဣတ္ထေဝ-ထိုဟောင်မြောင်
 ချောက်ကြား မြစ်သို့သာလျှင်၊ နေတော-ယူဆောင်၍၊ ဥဒကေ - ရေ၌၊

ဝိဿဇ္ဇေတွာ-လွှက်၍၊ တေ-သင်၏၊ တာသံ-ထိုညီမ မိဖုရား သုံးပါးတို့၏၊ သမ္ပတ္တိ-စည်းစိမ်ချမ်းသာကို၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်ခဲ့၏လော၊ ဣတိပုစ္ဆိ-ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ဒိဋ္ဌာ-မြင်ရသည်မှန်ပေ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလက်သော်၊ တယာပိ-သင်သည်လည်း၊ တတ္ထ-ထိုတာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌၊ နိဗ္ဗတ္တ နုပါ ယံ-ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကောင်းမှုကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊ ငနုဘိ-သင့်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်လက်သော်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ကိ-အဘယ် ကောင်းမှုကို၊ ကရောမိ-ပြုရပါအံ့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ မယာ-ငါသည်၊ ဒိန္န-ပေးအပ်သော၊ ဩဝါဒံ-အဆုံးအမကို၊ ရက္ခိဿသိ-စောင့်နိုင် အံ့လော၊ ဣတိ-ဤသို့မေးလက်သော်၊ ဒေဝ-အရှင်မင်းကြီး၊ ရက္ခိဿာမိ- ကြိုးစား၍စောင့်ပါအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ လျှောက်၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ- ထိုမျှိုင်းမအား၊ ပဉ္စသီလာနိ ငါးပါးသောသီလတို့ကို၊ ဒတွာ-ပေး၍၊ အပ္ပ မတ္တာ-မမေ့မလျော့၊ ရက္ခာဟိ-သတိပြု၍ စောင့်ရစ်လော့၊ ဣတိဝတ္တာ-ဤသို့ မှာထား၍၊ ပက္ကမိ-ဖဲလေ၏၊ သာ-ထိုမျှိုင်းမသည်၊ ပာတောပဋ္ဌာယ-ထို အခါမှစ၍၊ သယံ မတမစ္ဆကေယေဝ - အလိုလိုသာ သေသော ငါးတို့ကို သာလျှင်၊ ဝရိယေသိတွာ-ရှာမှီး၍၊ ခါဒတိ-စား၏၊ သက္ကော-သိကြားမင်း သည်၊ ကတိပါဟစ္စယေန-နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်၊ တဿာ-ထိုမျှိုင်းမ ကို၊ ဝိမံသာနတ္ထာယ-စူးစမ်းခြင်းငှာ၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ ဝါလုကပိဋ္ဌေ-သဲသောင် ပြင်၌၊ မတမစ္ဆကောဝိယ-ငါးသေ အဟန်ကဲ့သို့၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ- အိပ်၏၊ သာ-ထိုမျှိုင်းမသည်၊ ဒိဿာ-မြင်၍၊ မတမစ္ဆကောတိသညာယာ- ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ အဂ္ဂဟေသိ-ငင်ဆွဲ၏၊ မစ္ဆော-ငါးသည်၊ ဂိလန ကာလေ-မျိုကာနီး၌၊ နဂုံဋ္ဌံ-အမြီးဖျားကို၊ စာလေသိ-လှုပ်၏၊ သာ-ထို မျှိုင်းမသည်၊ သဇီဝ မစ္ဆကောတိ-အသက်ရှင်သောငါးဟူ၍၊ ဥဒကေ-ရေ၌ ဝိဿဇ္ဇေသိ-လွှတ်၏၊ သော-ထိုသိကြားမင်းသည်၊ ထောက်-မတန်ငယ်ကာ လကို၊ ဝိတိနာမေတွာ-လွန်စေ၍၊ ပုန-တဖန်၊ တဿာ-ထိုမျှိုင်းမ၏၊ ပုရ တော-ရွှေမှ၊ ဥတ္တာနော-ပက်လက်၊ ဟုတွာ-သေလေဟန်ဖန်ဆင်း၍၊ နိပ္ပဇ္ဇိ- မျော၏၊ ပုန-တဖန်၊ သာ-ထိုမျှိုင်းမသည်၊ မတမစ္ဆကောတိ သညာယာ- ငါးသေဟူသောအမှတ်ဖြင့်၊ ဂဟေတွာ-တမ်း၍၊ ဂိလနကာလေ-မျိုကာနီး ၌၊ အဂ္ဂနဂုံဋ္ဌံ-အမြီးဖျားကို၊ စာလေသိ-လှုပ်၏၊ တံ-ထိုလှုပ်သည်ကို၊ ဒိဿာ- မြင်၍၊ သဇီဝမစ္ဆကောတိ-ငါးရှင်ပေတကားဟု၊ ဝိဿဇ္ဇေသိ-ချမ်းသာစွာသွား

လေလော့ဟု လွှတ်၏။ ဧဝံ-ဤသို့။ တိက္ခတ္တု-သုံးကြိမ်၊ ဝိမံသိတော-စူးစမ်း
 ၍၊ သာဓုကံ-ကောင်းစွာ၊ သီလံ-သီလကို၊ ရက္ခတိ-စောင့်ပေး၏။ ဣတိ-ဤသို့
 ဆိုပြီးသော်၊ အတ္တနံ-သိကြားမင်း၏ အဖြစ်ကို၊ ဇာနာပေတွာ-သိစေ၍၊
 အဟံ-ငါသည်၊ တဝ-သင်၏၊ သီလံ-သီလကို၊ ဝိမံသနတ္ထာယ-စူးစမ်းခြင်း
 ဌာ၊ အာဂတော-လာ၏၊ သာဓုကံ-ကောင်းစွာ၊ သီလံ-သီလကို၊ ရက္ခသိ-
 မကျိုးမပေါက် စောင့်ပါပေ၏။ ဧဝံ-ဤသို့၊ ရက္ခမာနာ-စောင့်သည်ရှိသော်၊
 နစိရဿဝ-မကြာမြင့်မီလျှင်၊ မမသန္တိကေ-ငါ့အထံ၌၊ နိဗ္ဗတ္တိဿတိ-ဖြစ်
 လတ္တံ့၊ အပ္ပမတ္တာ-မမေ့မလျော့၊ ဟောဟိ-ဖြစ်လေလော့၊ ဣတိတော-ဤ
 သို့သေချာစွာမှာ၍၊ ပက္ခမိ-မဲ့ခဲ့၏၊ သာပန-ထိုဗျိုင်းမသည်ကား၊ တဒတာ
 ပဌာယ-ထိုအခါမှာ၍၊ သယံ မတမစ္ဆံ-အလိုလိုသာသေသောငါးကို၊ လဘ
 တံ-ရသည်မူလည်းရှိ၏၊ နဝါ-မရသည်လည်း ရှိ၏၊ အသဿမာနာ-မရ
 သည်ရှိဘော်၊ ကတံပဟစ္စယေန-နှစ်ရက်သုံးရက် လွန်သဖြင့်သာလျှင်၊
 သုဿိတော-အသွေးအသားခန်းခြောက်၍၊ ကာလကံတွာ-သေခြင်းကိုပြု၍၊
 တဿ သီလဿ-ထိုသီလ၏၊ ဗလေန-အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဗာရာဏသိယံ-
 ဗာရာဏသီပြည်၌၊ ကုမ္ဘကာရဿ-အိုးထိန်းသည်၏၊ မိတာဟုတွာ-သွီးဖြစ်၍၊
 နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ အယ-ထိုအခါ၌၊ အဿာ-ထိုအိုးထိန်းသည်သွီး၏၊ ပန္နရသ
 သောဌသဝဿုဒ္ဓမိကကာလေ-တဆဲ့ငါးနှစ်ရှယ် တဆဲ့ ခြောက်နှစ်ရှယ်ရှိ
 သောအခါ၌၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ သာ-ထိုသုဇာတာဖြစ်ဘူးသော
 ဗျိုင်းမသည်၊ ကုဟိနုခေါ-အဘယ်ပြည်အဘယ်ရပ်ရွာ၌၊ နိဗ္ဗတ္တာဟိ-ဖြစ်
 ရှာလေသနည်းဟု၊ အာဝဇ္ဇေန္တော-ဆင်ခြင်သည် ရှိသော်၊ ဒိဗ္ဗာ-မြင်၍၊
 ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မယာ-ငါသိကြားမင်းသည်၊ တတ္ထ-ထိုအိုးထိန်းသည်
 သွီးနေရာအိမ်သို့၊ ဂန္တု-သွားခြင်းဌာ၊ ဝဇ္ဇတီတိ-သင့်၏ဟု၊ ဌောလုကဝဇ္ဇော
 န-လခွါးသီး အရောင်အဆင်း ပမာဏဖြင့်၊ ပညာယမာနေဟိ-ထင်ကုန်
 သော၊ သတ္တဟိ ရတနေဟိ-ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့်၊ ယာနကံ-လှည်းရထား
 ကို၊ ပူရေတွာ-ပြေည့်တင်၍၊ တံယာနကံ-ထိုလှည်းရထားကို၊ ပါဇေန္တော-
 နှင်လျက်၊ ဗာရာဏသိ-ဗာရာဏသီပြည်သို့၊ ပဝိသိတော-ဝင်၍၊ အမ္မဘာဘာ-
 အမိအမောင်တို့၊ ဌောလုကာနိ-သခွါးသီးတို့ကို၊ ဂဏှသ ဂဏှထာတိ-ဝယ်
 လိုက်ကြပါ၊ ဝယ်လိုက်ကြပါကုန်လော့ဟု၊ ဥဋ္ဌာသေန္တော-ကြွေးကြော်
 လျက်၊ ဝီထိယံ-ဈေးလမ်းမသို့၊ ပဋိပဋိ-သွား၏၊ မုဂ္ဂမာသာဒိနိ-ပဲနောက်

ပဲလွန်းစသည်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ယူ၍၊ အာဂတေ-လာကုန်သည် ရှိသော်၊
 မူလေနပန-အဘိုးအားဖြင့်ကား၊ နဒေမိ-မပေးမရောင်းလို၊ ဣတိဝတွာ-ဤ
 သို့ဆိုသောကြောင့်၊ ကထံ-အဘယ်သို့သော အကြောင်းဖြင့်၊ ဒဒါသိ-ပေး
 မည်နည်း၊ ဣတိဝုတ္တေ-ဤသို့ ဈေးဝယ်သူတို့က မေးသည်ရှိသော်၊ သီလရက္ခိ
 ကာယ-သီလကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းလေ့ရှိသော၊ ဣတ္ထိယာ-သီတင်း
 သည်မိန်းမအား၊ ဒမ္မိ-ပေးအံ့၊ ဣဘိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊ သာမိ-သခွါးသီး
 ရှင်ဖြစ်သော၊ တာတ-ဘခင်၊ သီလံနာမ-သီလ မည်သည်ကား၊ ကိဒိသံ-
 အဘယ်သို့ သဘောရှိသနည်း၊ ကာဠှကံ-မည်းနက်လေသလော၊ ဥဒါဟု-
 ထိုသို့မဟုတ်မှုကား၊ နီလာဒိဇ္ဈန္တံ-အညိုအစရှိသော အဆင်းပင် ဖြစ်ပါ
 လေသလော၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ သီလံ-သီလသည်၊
 ဤဒိသန္တိပိ-ဤသို့ သဘောရှိသည် ဟူ၍မျှကိုလည်း၊ နဇာနာထ-မသိကြ
 ကုန်၊ ကိမေဝ-အဘယ်အကြောင်းဖြင့်လျှင်၊ နံ-ထိုသီလကို၊ ရက္ခိယထ-
 စောင့်နိုင်ကုန်အံ့နည်း၊ သီလံ-သီလကို၊ ရက္ခိကာယ-စောင့်သော၊ ဣတ္ထိ
 ဟာ-အား၊ ဒဿာမိ-ပေးအံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ ဆိုလတ်သော်၊ သာမိ-အရှင်၊
 သော-ဤ သခွါးသီးကို၊ ကုမ္ဘကာရဿ - အိုးထိန်းသည်၏၊ ဓိတာ-သမီး
 သည်၊ သီလံ-ကို၊ ရက္ခာမိ-စောင့်အံ့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဝိစရတိ ဆိတ်ငြိမ်ရာ
 အရပ်သို့ သွား၏၊ ဧတိဿာ - ဤမိန်းမအား၊ ဒေဟိ - ပေးပါချေလော့၊
 ဣတိဝတွာ - ဤသို့ဆိုသောအခါ၌၊ သာပိ-ထိုအိုးထိန်းသည် သွီးသည်လည်း၊
 နံ-ထိုသခွါးသီးလည်းသွားကို၊ တေနဟိ-ထိုသို့တပြီးကား၊ သာမိ-သခွါး
 လည်းရှင်၊ မယံ-ငါ့အား၊ ဒေဟိ-ပေးခဲ့လော့၊ ဣဘိအာဟ-ဤသို့ဆို၏၊
 တံ-ချစ်သွီးသည်၊ ကာ-အဘယ်အကျင့်ရှိသည်၊ အသိ-ဖြစ်သနည်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့မေး၏၊ အဟံ-ကျွန်မသည်၊ အဝိဇဟိတ ပဉ္စသီလာ-မစွန့်အပ်သော
 ငါးပါးသီလရှိ၏၊ ဣတိ-ဤသို့ မှန်တိုင်းပြော၏၊ မယာ-ငါ့အဘသည်၊
 တုယုမေဝ-သင့်ဘို့သာလျှင်၊ တာနိ-ထိုသခွါးသီးတို့ကို၊ အာနိတာနိ-တိုက်ယူ
 ခဲ့ကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ ယာနကံ-လည်းကို၊ ပါဇေဇန္တာ-ပောင်း၍၊
 အဿာ-ထိုသီလသည် အိုးထိန်းသွီး၏၊ ဗရံ-အိမ်သို့၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ အညေ
 ဟိ-တပါးသောသူတို့သည်၊ အနာဟရိယံ-မလှမယက်နိုင်အောင်၊ ကတွာ-
 ပြု၍၊ ဧဋ္ဌာလုကဝဇ္ဇေန-သခွါးသီး အသွင်သဏ္ဌာန်ဖြင့်၊ ဒေဝဒတ္တိယံ-သိကြား

နတ်မင်းသည် ပေးအပ်သော၊ ခန့်-ဥစ္စာကို၊ ဒဏ္ဍာ-ပေးခဲ့၍၊ အတ္တနာ-မိမိ၏ သိကြားအဖြစ်ကို၊ ဇာနည်ပေတွာ-သိစေ၍၊ ဣဒံ-ဤသမ္ပါးသီးသည်ကား၊ တေ-သင်ချစ်သွီး၏၊ ဇီဝိတဝုတ္တိယာ-အသက်မွေးခြင်းငှါ၊ ခန့်-ဥစ္စာတည်း၊ ပဉ္စသီလနိ-ပဉ္စသီလတို့ကို၊ အဓဏ္ဍာနိ-အကျိုးမပျက်သည်တို့ကို၊ ကတွာ-ပြု၍၊ ရက္ခာဟိ-စောင့်ရှုစေလော့၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့ အသေအချာမှာ၍၊ ပက္ကမိ-၏၊ ဘာပိ-ထိုအိုးထိန်းသည် သွီးသည်လည်း၊ တတော-ထို ကိုယ်အဖြစ်မှ၊ ဓဝိတွာ-စုတေခဲ့၍၊ အသုရဘာနေ-အသုရာပြည်၌၊ အသုရဇေဋ္ဌကဿ-အသုရာပြည်ရှင်မင်း၏၊ ဓိတာ-သွီးသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ သက္ကဿ-အရှင်သိကြား၏၊ ဝေရိသရေ-ရန်သူကြီးအိမ်၌၊ နိဗ္ဗတ္တိ-ဖြစ်၏၊ ဒွိသုပန အတ္တဘာနေသု-ဗျိုင်းပင်ယ်ဖြစ်သောဘဝ၊ အိုးထိန်းသွီးဖြစ်သောဘဝတို့၌၊ သိလက-သီလကို၊ ရက္ခိတတ္တာ-စေတနာနှင့် စောင့်ဘူးသောကြောင့်၊ အဘိဂ္ဂုပ-အလွန် အဆင်းလှသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ သုဝဏ္ဏရက္ခာ-ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိ၏၊ အသာဓာရဏာယ-သူကပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံခြင်း မရှိသော၊ ဂ္ဂုပသိရိယာ-အဆင်း၏ အသရေနှင့်၊ သမန္နာဂတာ-ပြည့်စုံ၏၊ ဝေပစိတ္တိယသုရိန္ဒော-ဝေပစိတ္တိအမည်ရှိသော အသုရာပြည်ရှင်မင်းသည်၊ အာဂတာဂတာနံ-လာတိုင်းလာသိုင်း ကုန်သော အသုရာတို့ကို၊ အာဟာဆို၏၊ တုမေ-သင်တို့သည်၊ မမဓိတု-ငါ့သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကာ-ထိုက်တန်လျောက်ပတ်သည်၊ န ဟောက-မပြစ်ကုန်၊ ဣဟိ-ဤသို့ဆိုလျက်၊ တံ-ထိုအသုရာမင်းသွီးကို၊ ကဿစိ-တစုံတယောက်သော သူအား၊ အဒတွာ-မပေးစားမူ၍၊ မမဓိတာ-ငါ့သွီးသည်၊ အတ္တနာဝ-မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင်၊ အတ္တနော-မိမိအား၊ အနုစ္စဝိကံ-ထိုက်တန်သော၊ သာမိကံ-လင်ကို၊ ဂဟဿကံ-ယူလတ္တံ့၊ ဣတိ-သို့၊ အသုရဗလံ-အသုရာဗိုလ်ပါအပေါင်းကို၊ သန္နိပါတာပေတွာ-စည်းပေးစေ၍၊ တုယံ-ချစ်သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကံ-ထိုက်တန်သော၊ သာမိကံ-လင်ကို၊ ဂဏှ-ရှာဘောစုံစမ်းလေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ကဿာ-ထိုသွီး၏၊ ဟဏ္ဏေ-လက်၌၊ ပုပ္ဖဒါမံ-ပန်းကုံးကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တသ္မိခဏေ-ထိုခဏ၌၊ သက္ကော-သိကြားသည်၊ တဿာ-ထိုသုဇာတာ၏၊ နိဗ္ဗတ္တဌာနံ-ဖြစ်ရာအရပ်ကို၊ ဩလောကန္တော-ကြည့်သည်ရှိသော်၊ တံ ပဝတ္ထိံ-ဟိုအသုရာသွီးဖြစ်ကြောင်းကို၊ ဥ တွာ-သိ၍၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ မယာ-

ငါသည်၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊ တံ-ထိုသုဇာတာမင်းသွီးကို၊ အာနေတုံ-ယူခြင်း
 ၄၊ ဝနုတံ-သင့်၏၊ ဣတံ-ဤသို့ကြံပြီးသော်၊ မဟလ္လက အသုရဝဏ္ဏံ-အသုရာ
 အဘိုးကြီး၏ အသွင်အဟန်ကို၊ နိမ္မိတိ-ဘန်ဆင်း၍၊ ဂန္ဓာ-သွား၍၊
 ပရိသာပရိယန္တ-ပရိသတ်တို့၏ အစွန့်၌၊ အဋ္ဌာသိ-တည်၏၊ သာပိ-ထို
 မင်းသွီးသည်လည်း၊ ဣတောစိတောစ-ထိုမှဤမှလျှင်၊ ဩလောကေန္တိ-
 ကြည့်သည်ရှိသော်၊ ပုဗ္ဗသန္တိဝါသဝသေန-ရှေးဘဝ၌ အတူတကွမေတ္တာအဟုန်
 ထုံခဲ့ဘူးသည်၏အစွမ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပန္နပေမေန-ဖြစ်သောချစ်ခြင်းဖြင့်၊ မဟော
 သေနဝ-အဟုန်ကြီးဖြင့်စီးသော မြစ်ရေကဲ့သို့၊ အဇ္ဈောတ္ထဋ္ဌ ဟဒယာ-
 လွှမ်းမိုးဘိစီးသော နှလုံးရှိသည်၊ ဟုတွာ-ဖြစ်၍၊ ဧသော-ဤအသုရာအဘိုးအို
 သည်၊ မေ-ငါ၏၊ သာမိကောတံ-လင်မှန်၏ဟု၊ တဿ-ထိုအသုရာအဘိုးအို
 ၏၊ ဥပရိ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပုပ္ဖဒါမံ-ပန်းကုံးကို၊ ခိပိ-ပစ်ချ၏၊ အသုရာ-
 အသုရာတို့သည်၊ အမှားကံ-ငါတို့၏၊ ရာဇာ-ပြည့်ရှင်မင်းသည်၊ ဧတ္တကံ
 ကာလံ-ဤမျှကာလတိုင်တိုင်၊ ဧတု-သွီးနှင့်၊ အနုစ္စဝိကံ-ထိုက်တန်သော
 သားမက်ကို၊ အလဘိတွာ-မရမူ၍၊ ဣဒါနိ-ယခုမှ၊ လဘိ-ရလေပြီ၊ အဿ-
 ထိုငါတို့ပြည့်ရှင်မင်း၏၊ ဧတု-သွီးအား၊ ပိတာမဟတော - အဘိုးလောက်
 ကြီးသော၊ အယမေဝ မဟလ္လကော-ဤသူအို အသက်ကြီးသည်၊ အဟော
 အနုစ္စဝိကော-ဪလျောက်ပတ်ထိုက်တန်လေစွ၊ ဣတံ-ဤသို့ပြန်ရယ်မူ
 စကားကို ဆိုကုန်လျက်၊ လဇ္ဇမာနာ-ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အပက္ကမိ-သု-
 မဲကုန်၏၊ သက္ကောပိ-သိကြားမင်း သည်လည်း၊ တံ-ထို သုဇာတာကို၊
 ဟတ္ထေ-လက်တို့ကို၊ ဂဟေတွာ-ကိုင်ဆွဲ၍၊ အဟံ-ငါသည်၊ သက္ကော-တာ
 ဝတိ-သင်္ကေတကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသည်၊ အသ္မိ-ဖြစ်၏၊ ဣတံ-ဤသို့
 ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ၊ နဒိတွာ-ကြွေးကြော်စကားဖြင့် ကြုံးဝါးလျက်၊
 အာကာသံ-ကောင်းကင်သို့၊ ပက္ခန္တိ-ပျံသွား၏၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၊
 ဇရသက္ကေန-သိကြားအိုကြီးသည်၊ ပဉ္စိတမ္ဘာ-ငါတို့ကို လှည့်စားခဲ့လေပြီ၊
 ဣတံ-ဤသို့ နှလုံးမသာရှိလျက်၊ တံ-ထိုသိကြားကို၊ အနုပန္နိ-သု-အခိုလိုက်
 ကုန်၏၊ မာတလိသင်္ဂါဟကော-သင်္ဂြိုဟ်ခြင်းကိုပြုတတ်သော မာတလိသည်၊
 ဝေဇယန္တရထံ-ဝေဇယန္တာနတ်ရထားကို၊ အာဟရိတွာ-သောင်ယူခဲ့၍၊ အန္တ
 ရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ အဋ္ဌာသိ-စောင့်၍မျှော်လျက် နေနှင့်၏၊ သက္ကော-

ရှင်သိကြားသည်။ တံ-ထိုသုဇာဟာနတ်သွီးကို၊ တတ္ထ-ထိုဝေဇယန္တာရတား၌၊ အာရောပေတွာ-တင်၍၊ ဒေဝနဂရာဘိမုခေါ-တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရွှေ့ရှု၊ ပါယာသိ-ပျော်ပျော်ပါးပါး သွားလေ၏။ အထ-ထိုအခါ၌၊ အသ-ထိုသိကြားနတ်မင်း၏၊ သိဗ္ဗလိဝနံ-လက်ပံတောသို့၊ သဗ္ဗတ္တကာလေ-ရောက်သောအခါ၌၊ ရတသဒ္ဓံ-ရထားသံကို၊ သုတွာ-၍၊ ဘိတာ-ကြောက်လန့်ကုန်သော၊ ဂရုဠပေါဟကာ-ဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့သည်၊ ဝိရဝိံသု-ကုန်၏၊ တေသံ-ထိုဂဠုန်ငှက်ငယ်တို့၏၊ သဒ္ဓံ-ကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ သက္ကော-သိကြားနတ်မင်းသည်၊ မာတလိံ-မာတလိနတ်သားကို၊ ပုစ္ဆိ-မေး၏၊ ဝိရဝန္တာ-မြည်ကုန်သော၊ ဧတေ-ဤသူတို့သည်၊ ကေ-အဘယ်သူတို့နည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ဒေဝ-ငါတို့သနင်း သိကြားမင်း၊ ဂရုဠပေါဟကာ-ဂဠုန်ငယ်တို့တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့တင်လတ်သော်၊ ကိံကာရဏာ-အဘယ်ကြောင့် မြည်တမ်းကုန်ဟိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏၊ ရတသဒ္ဓံ-ကျွန်တော်တို့ ရထားသံကို၊ သုတွာ-ကြား၍၊ မရဏဘယေန-သေချိမ့်မည်လောဟု ကြောက်ကြသောကြောင့်၊ ဝိရဝန္တာ-မြည်တမ်းကုန်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ မင်္ဂေ-ငါတယောက်ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ ဧတ္ထကောဇနော-ဤမျှလောက်သော သူအပေါင်းသည်၊ ရထဝေဂေန-ရထားမြည်သံအဟုန်ဖြင့်၊ ဝိစုဏ္ဏိတော-မှုန့်မှုန့်ညက်ညက်၊ မာနသိ-မပျက်စီးပါစေလင့်၊ ရထံ-ရထားကို၊ နိဝတ္တေဟိ-နစ်စေဦးလော့၊ ဣတိ-ဤသို့ဆိုလတ်သော်၊ သောပိ-ထိုမာတလိ နတ်သားသည်လည်း၊ သိန္နဝသဟသံ-သိန္ဓောမြင်းတယောင်ကို၊ ဒဏ္ဍကသညံ-နှင်တံအမှတ်ကို၊ ဒာဠာ-၍၊ ရထံ-ရထားကို၊ နိဝတ္တေသိ-နစ်စေ၏၊ တံ-ထိုသို့နစ်သည်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ အသုရာ-တို့သည်၊ ဇရသက္ကော-သိကြား အဘိုးအိုသည်၊ အသုရပုရတော-အသုရာပြည်မှ၊ ပဋ္ဌာယ-စ၍၊ ပလာယန္တော-ပြေးပါလျက်၊ ဣဒါနိ-ယခုအခါ၌၊ ရထံ-ရထားကို၊ နိဝတ္တေသိ-နစ်စေ၏၊ အဒ္ဓါ-မချွတ်၊ ဟေန-ထိုသိကြားအိုသည်၊ ဥပတ္တမ္ဘော-အထောက်အပံ့ကို၊ လဒ္ဓေါ-ရသည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ထိုကြောင့်၊ နိဝတ္တေတွာ-ပြန်လည်ခဲ့၍၊ အာဂမနမဂ္ဂေနေဝ-လာသော ခရီးဖြင့်သာလျှင်၊ အသုရပုရံ-အသုရာပြည်သို့၊ ပဝိသိတွာ-၍၊ ပုန-တဖန်၊ သိသံ-ဦးခေါင်းကို၊ နဥက္ခိပိံသု-မော်၍ကြည့်ကုန်၊ သက္ကောပိ-သိကြားမင်းသည်လည်း၊ အသုရကညံ-အသုရာ

မင်းသွီးဖြစ်သော၊ သုဇိ-သုဇာတာကို၊ ဒေဝနဂရံ-တာဝတိံ သာနတ်ပြည်သို့၊
 နေတွာ-ခေါ်ခဲ၍၊ အစုတေယျာနံ အစ္ဆရာကောဋီနံ-နှစ်ကုဋေငါးသန်းကုန်
 သောနတ်သွီးတို့ယက်၊ ဇေဋ္ဌကဋ္ဌာနေ-အကြီးအရာ၌၊ ထပေသိ-ထား၏၊
 သာ-ထိုသုဇာတာသည်၊ သက္ကံ-သိကြားမင်းကို၊ ဝရံ-မြတ်သောဆုကို၊ ယာစိ-
 တောင်း၏၊ မဟာရာဇ-မြတ်သော အရှင်သိကြားမင်း၊ မမ-ကျွန်မ၏၊ ဣမ
 သို့-ဒေဝလောကေ-ဤတာဝတိံ သာနတ်ပြည်၌၊ မာတာပိတရောဝါ-မိဘတို့
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘာတိက ဘဂိနိယောဝါ-အစ်မညီမမောင်ရင်းတို့သည်
 လည်းကောင်း၊ နတ္ထိ-မရှိကုန်၊ ယတ္ထယတ္ထ-အကြင်အကြင်အရပ်သို့၊ ဂစ္ဆသိ-
 သွားလေအံ့၊ တတ္ထတတ္ထ-ထိုထိုအရပ်သို့၊ မံ-ကျွန်မကို၊ ဂဟေတွာဝ-ခေါ်၍
 သာလျှင်၊ ဂစ္ဆေယျာသိ-သွားစေချင်ပါ၏၊ ဣတံ-ဤသို့သောဆုကိုတောင်း
 ၏၊ သော-ထိုသိကြားနတ်မင်းသည်၊ သာဓူတိ-ကောင်းပြီဟု၊ တဿာ-
 ထိုသုဇာတာအား၊ ပဋိညံ-ပန်ခံခြင်းကို၊ အဒါသိ-ပေး၏၊ တတောပဋ္ဌာ
 ယ-ထိုအခါမှစ၍၊ စိတ္တပါဠလိယာ-သခွတ်ပင်သည်၊ ပုပ္ဖိတဿ-ပွင့်သည့်ရှိ
 သော၊ အမှာကံ-ငါတို့၏၊ နိဗ္ဗတ္တဋ္ဌာနေ-ပဋိသန္ဓေနေရာဖြစ်သော၊ ဒိဗ္ဗပါရိဆတ္တ
 ကဿ-နတ်ပြည်၌ဖြစ်သော ပင်လယ်ကသစ်ပင်၏၊ ပုပ္ဖနကာလောတံ-ပွင့်သော
 အခါတည်းဟု၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၊ ယုဒ္ဓတ္တာယ-စစ်ထိုးခြင်းငှာ၊ သဂ္ဂံ-
 နတ်ပြည်သို့၊ အဘိရုဟန္တံ-တက်လာကုန်၏၊ သစ္စော-သိကြားမင်းသည်၊
 ဟေဋ္ဌာသမုဒ္ဒေ - သမုဒ္ဒရာအောက်၌၊ နာဂါနံ-နဂါးတို့အား၊ အာရက္ခံ-
 အစောင့်အရှောက်ကို၊ အဒါသိ-ခန့်ထား၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ သုပဏ္ဏာ
 နံ-ဂဠုန်တို့ကို၊ အဒါသိ-ခန့်ထား၏၊ တတော-ထိုနောင်မှ၊ ကုမ္ဘဏ္ဍာနံ-
 ကုမ္ဘဏ်တို့ကို၊ အဒါသိ-အစောင့်ခန့်ထား၏၊ တတော-ထိုမှအလက်အာလိနံ
 ၌၊ ယက္ခာနံ-ဘီလူးတို့ကို၊ အဒါသိ-အစောင့်ခန့်ထား၏၊ တတော-ထိုနောင်
 မှ အထက်အာလိနံ၌၊ စတုန္တံ မဟာရာဇိကာနံ-စတုမဟာရာဇ် နတ်မင်းကြီး
 လေးယောက်တို့ကို၊ အဒါသိ-၏၊ သဗ္ဗု-ဗိပန-အလုံးစုံသော သူတို့၏
 အထက်၌ကား၊ ဥပဒ္ဒဝနိဝါရုဏတ္တာယ-ဟေး ဥပဒ္ဒဝေါတို့ကို တားမြစ်စေ
 ခြင်းငှာ၊ ဒေဝနဂရံ ဒွါရေသု-တာဝတိံ သာနတ်ပြည် တံခါးတို့၌၊ ဝဇီရဟတ္ထံ-
 ဝဇီရစိန်လက်နက်ကို ကိုင်စွဲဟန်ရှိသော၊ ဣန္ဒပဋိမံ-သိကြားမင်း၏ အရပ်
 သဏ္ဌာန်ကို၊ ထပေသိ-ထား၏၊ အသုရာ-အသုရာတို့သည်၊ နာဂါဒယော-

နဂါးစသည်တို့ကို၊ ဇိနိတော-အောင်ခဲ့ပြီး၍၊ အာဂတာပိ-လာကုန်သော်လည်း၊ ဣန္ဒပဋိမံ-သိကြားမင်း၏ ရုပ်သဏ္ဌာန်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ နိက္ခန္ဓောတိ-ထွက်တော်မူလာ၏ဟု၊ ပလာယန္တိ-ပြေးသွားကုန်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ မဟာလိ-မဟာလိမည်သောလိစ္ဆဝီမင်းသား၊ မဃမာဏဝေါ-မဃလုလင်သည်၊ အပ္ပမာဒ ပဋိပဒံ-မမေ့မလျော့သောအကျင့်ကို၊ ပဋိပဇ္ဇိ-ကျင့်ဆောင်၏၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သေသော-ဤမဃလုလင်သည်၊ အပ္ပမတ္တောပေန-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မမေ့မလျော့ဘဲသာလျှင်၊ ဝေရူပံ-ဤသို့ သဘောရှိသော၊ ဣဿရိယံ-အစိုးရသော သိကြားမင်း၏ အဖြစ်သို့၊ ပတော-ရောက်၍၊ ဒွိသု ဒေဝလောကေသု-နတ်ပြည်နှစ်ထပ်တို့၌၊ ရဇ္ဇံ-ကို၊ ကာရေသိ-ပြု၏၊ သေအပ္ပမာဒေါနာမ-ဤအပ္ပမာဒ တရားမည်သည်ကို၊ ဗုဒ္ဓါဒိဟိ-ဘုရားစသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသတ္တော-ချီးမွမ်းအပ်၏၊ ဟိ-ထိုစကား သင့်စွာ၊ အပ္ပမာဒံ-မမေ့မလျော့ခြင်းကို၊ နိဿယ-မှီ၍၊ သဗ္ဗေသံပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဝိသေသာနံ-အကျိုးထူးရှိ ကုန်သော၊ လောကီယလောကုတ္တရာနံ-လောကီလောကုတ္တရာစီးပွားတို့ကို၊ အဓိဂမော-ရသည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိဝတော-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣမဂါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၃၀၊ မဟာလိ-မဟာလိမည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသား၊ မဃဝေါ-မဃလုလင်သည်၊ အပ္ပမာဒေန-မမေ့မလျော့ခြင်းဖြင့်၊ ဒေဝါနံ-စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့ထက်၊ သေဋ္ဌတံ-အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့၊ ဂတော-ရောက်၏၊ အပ္ပမာဒံ-အပ္ပမာဒ တရားကို၊ ပသံသန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊ ပမာဒေါ-ကုသိုလ်ကောင်းမှု၌ မေ့လျော့ခြင်းကို၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဂရဟိတော-ကဲ့ရဲ့ပြစ်တင်အပ်၏၊ ဣတိ-ဤသို့ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ အပ္ပမာဒေနာတိ-ဟူသည်ကား၊ မစလဂါမေ-မစလရွာ၌၊ ဘူမိ ပဒေသေ-မြေပြင်၌၊ သောခနံ-သုခိသင်ခြင်းကို၊ အာဒိ-ကတော-အစပြု၍၊ ကတေန-ပြုအပ်သော၊ အပ္ပမာဒေန-သတိမကင်းခြင်းကြောင့်၊ မဃဝါတိ-ဟူသည်ကား၊ ဣဒါနိ-ယခုတိုင်အောင်၊ မဃဝါတိ ပညာတော-မဃဟုခေါ်ဝေါ်သမုတ်အပ်သော၊ မဃမာဏဝေါ-မဃလုလင်သည်၊ ဒွိန္ဒု ဒေဝလောကာနံ-နှစ်ထပ်သော နတ်ပြည်တို့၏၊ ရာဇဘာဝေန-မင်းအဖြစ်ဖြင့်၊

ဒေဝါနံ-နတ်တို့ဘွင်၊ နတ်တို့ထက်၊ သေဌ်-အမြတ်အကြီးအဖြစ်သို့၊ ဂတော-
 ၏၊ ပသံသန္တိတိ-ဟူသည်ကား၊ ဗုဒ္ဓါဒယော ပဏ္ဍိတာ-ဘုရားစသော ပညာရှိ
 တို့သည်၊ အပ္ပမာဒမေဝ-မမေ့မလျော့သော သူကိုသာလျှင်၊ ထောမေန္တိ
 ဝဏ္ဏယန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊ ကိံ-ကာရဏာ-အဘယ်ကြောင့်နည်း ဟူမူကား၊
 သဗ္ဗေသံ-အလုံးစုံကုန်သော၊ ဝိသေသာနံ-အရာအထူးရှိကုန်သော၊ လောကီ
 ယ လောကုတ္တရာနံ-လောကီလောကုတ္တရာကျေးဇူးတို့ကို၊ ပဋိလာဘ ကာရဏ
 တာယ-ရကြောင်းဖြစ်သောကြောင့်တည်း၊ ပမာဒေါ ဂရဟိတော သဒါတိ-
 ဟူသည်ကား၊ ပမာဒေါပန-မေ့လျော့သောသူကိုကား၊ တေဟိ အရိယေဟိ-
 ကိုဘုရားအစရှိသော ပညာရှိတို့သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ဂရဟိတော နိန္ဒိတော-ကဲ့ရဲ့
 ပြစ်တင်အပ်၏၊ ကိံ-ကာရဏာ-အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ သဗ္ဗဝိပတ္တိနံ-
 အလုံးစုံသော ပျက်စီးခြင်းတို့၏၊ မူလဘာဝတော-အကြောင်းရင်းဖြစ်သော
 ကြောင့်တည်း၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ မနုဿဒေါကဂ္ဂံ-သူဆင်းရဲ၏အဖြစ်
 သည်လည်းကောင်း၊ အပါယူပပတ္တိံ ဝါ-အပါယ်ဘုံသို့ ရောက်ခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗာ-အလုံးစုံတို့သည်၊ ပမာဒမူလကာယေဝ-မေ့လျော့
 ခြင်းလျှင် အကြောင်းရင်း ရှိကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤကား
 အနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာနေ - ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ မဟာလိလိစ္ဆဝီ-မလာလိ
 မည်သော လိစ္ဆဝီမင်းသားသည်၊ သောတာပတ္တိဖလေ - သောတာပတ္တိ
 ဖိုလ်၌၊ ပတိဋ္ဌဟိ-တည်၏၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ သမ္ပတ္တပရိယာပံ-
 ရောက်လာသော ပရိသတ်တို့သည်လည်း၊ သောတာပန္နာ ဒယော-သော
 တာပန် အစရှိသည်တို့သည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်ကုန်၏။

သတ္တမံ-သော၊ မသဝတ္ထု-မသဝတ္ထုသည်၊
 ဣတိသမတ္တော-ဤတွင်ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၈-အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု

မယဝတ္ထု၌ ဟောရာ ဂါထာ၏ အနက်ကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ အညတရဘိက္ခု ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “အပ္ပမာဒရတော” ဝေဿနိ မိန့်တော်မူ၏။

အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခုတိ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ - အပ္ပမာဒရတော ဘိက္ခု စသော ဤတရားဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရန္တော - နေတော်မူလျက်၊ အညတရဘိက္ခု-အမှတ်မရှိသော ရဟန်းကို၊ အာရဗ္ဘ - အကြောင်းပြု၍၊ ကထေသိ - ၏၊ ကိရ - စင်စစ်အားဖြင့်၊ သောဘိက္ခု - ထိုရဟန်းသည်၊ သတ္ထုသန္တိကေ-ဘုရားအထံတော်၌၊ ယာဝ အရဟတ္တ ကမ္မဋ္ဌာနံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရအံ့သည် တိုင်အောင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေတွာ-ဟောစေ၍၊ အရညံ-တောကျောင်းသို့၊ ပဝိသိတွာ-ဝင်၍၊ သန္ဓေန္တော-စေ့ဆော်သည်ရှိသော်၊ ဝါယံ မန္တော-လုံ့လပြုသည်ရှိသော်၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်ကို၊ ပတ္တု-ရောက်စေခြင်းငှာ-နာသက္ခိ မတတ်နိုင်၊ သော-ထိုရဟန်းသည်၊ ဝိသေသေတွာ-အထူးပြု၍၊ ကမ္မဋ္ဌာနံ-ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ ကထာပေဿာမိတိ-ဟောစေအံ့ဟူ၍၊ တတော-ထိုတောရကျောင်းမှ၊ နိက္ခမိတွာ-ထွက်ခဲ့၍၊ သတ္ထုသန္တိကံ-ဘုရားအထံတော်သို့၊ အာဂစ္ဆန္တော-ပြန်လာသည်ရှိသော်၊ အန္တရာမဂ္ဂေ-ခရီးအကြား၌၊ မဟန္တာ-ကြီးသော၊ ဒါဝဂ္ဂိ-တောမီးကို၊ ဥဋ္ဌိတံ-ထသည်ကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ဧကံ မုဏ္ဍပဗ္ဗတမတ္ထကံ - မြက်မပေါက်သော တောင်ထိပ်သို့၊ အဘိရယု-တက်၍၊ နိသိန္နော-နေသည်ရှိသော်၊ အရညံ-တောကို၊ ဒဟမာနံ-လောင်သော၊ အဂ္ဂိ-မီးကို၊ ဒိသ္မာ မြင်၍၊ အာရမ္မဏံ-မီးတောက်ဟူသော အာရုံကို၊ ဂဏှိ-ယူ၏၊ အယံအဂ္ဂိ - ဤတောမီးသည်၊ မဟန္တာနိစ-ကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာနိစ-ငယ်ငယ် သေးသေးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါဒါနာနိ-လောင်စာထင်းတို့ကို၊ ဒဟန္တော-အကြွင်းမဲ့လောင်လျက်၊ ဂစ္ဆတိယထာ-သွားသကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ-ထိုအတူ၊ အရိယမဂ္ဂဉာဏဂ္ဂိနာပိ-အရိယမဂ်ဉာဏ် တည်းဟူသော မီးသည်လည်း၊ မဟန္တာနိစ-များသည်လည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာနိစ-နည်းသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ-သံယောဇနံ ကြီးထုံးတို့ကို၊ ဒဟန္တေန-လောင်သဖြင့်၊ ဂန္တဗ္ဗံ-သွားအပ်သည်၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ ဣတိ-ဤသို့ အာရံယူ၏၊ သတ္တာ-

ဘုရားသခင်သည်၊ ဂန္ဓကုဋိယံ-၌၊ နိသိန္ဓောဝ-နေတော်မူစဉ်လျှင်၊ တဿ-
ထိုရဟန်း၏၊ စိတ္တာစာရံ-စိတ်၏ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဥတု-သိ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊
ဝေမေတံ-ဤကဲ့သို့ သင်အောက်မေ့သည်နှင့် အတူလျှင်၊ မဟန္တာနိပိ-ကြီး
သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ခုဒ္ဒကာနိပိ-ငယ်သည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဥပါ
ဒါနာနိဝိယ-လောင်စာထင်း သစ်သားတို့ကဲ့သို့၊ ဣမေသံ သတ္တာနံ-ဤသတ္တ
ဝါတို့၏၊ အဗ္ဘန္တရေ-ကိုယ်တွင်း၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနာနိ-ဖြစ်ကုန်သော၊ အဏုတ္တလာ
နိ-အငယ်အကြီးဖြစ်ကုန်သော၊ သံယောဇနာနိ-သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဉာဏဂ္ဂိ
နာ-အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်၊ ဈာပေတော-အကြွင်းမဲ့ အကုန်လောင်စေ၍၊
အဘဗ္ဗုပ္ပတ္တိကာနိ-တဘန်ဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်တို့ကို၊ ကာတု-ပြုခြင်းငှာ၊
ဂစ္ဆတိ-သင့်၏၊ ဣတိ ဝတု-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ သြဘာသံ-ကိုယ်တော်
ရောင်ကို၊ ဝိဿဇ္ဇေတော-လွှတ်၍၊ တဿဘိက္ခုနော-ထိုရဟန်း၏၊ အဘိ
မုခေါဝိယ-ရှေ့ရှုမျက်မှောက်ကဲ့သို့၊ ပညာယမာနော-ထင်စေတော်မူလျက်၊
ဣမံသြဘာသဂါထံ-ဤသြဘာသဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်မူ၏။

၃၁၊ အပ္ပမာဒရတော-အပ္ပမာဒတရား၌ အလွန်မေ့လျော့ခြင်းရှိသော၊
ပမာဒေ-မေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယဒဿိဝါ-ဘေးအားဖြင့် ရှုမြင်လေ့ရှိသော၊
ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ အဏုတ္တလံ-အငယ်အကြီးဖြစ်သော မီးစာကို၊ ဒဟံ
ဒဟန္တော-လောင်လျက်၊ အဂ္ဂိ-တောမီးသည်၊ ဂစ္ဆတိဣဝ-သွားသကဲ့သို့၊
အဏု-နည်းသည်လည်းဖြစ်သော၊ ထူလံ - များသည်လည်း ဖြစ်သော၊ သံ
ယောဇနံ-သံယောဇဉ်ကို၊ ဒဟံ ဒဟန္တော-အကြွင်းမရှိ တိတိကုန်အောင်
လောင်စေသည်ဖြစ်၍၊ ဂစ္ဆတိ-သွား၏၊ ဣတိ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ အပ္ပမာဒရတောတိ-ဟူသည်ကား၊ အပ္ပမာဒေန-
သတိမကင်းခြင်းဖြင့်၊ ရတော အဘိရတော-အလွန်မေ့လျော့ခြင်းရှိသော၊
အပ္ပမာဒေန-အပ္ပမာဒတရားဖြင့်၊ ဝီတိနာမေန္တော-လွန်ခြင်းရှိသော၊ ဣတိ
အတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း၊ ပမာဒေဘယဒဿိဝါတိ-ဒဿိဟူသည်ကား၊
နိရယူပပတ္တိံ-ငရဲ၌ဖြစ်ခြင်းကို၊ အာဒိံကတော-အစပြု၍၊ ပမာဒေဘယံ-မေ့
လျော့ခြင်း၌ဖြစ်သောဘေးကို၊ ပဿန္တော-ရှုလျက်၊ ဥပပတ္တိနံ-ငရဲသို့ရောက်
ကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ တာသံဝါ-ထိုအကုသိုလ်တရားတို့၏လည်း၊ မူလတ္တာ-
အရင်းဖြစ်သောကြောင့်၊ ပမာဒံ-မေ့လျော့ခြင်းကို၊ ဘယတော-ဘေးအား

ဖြင့်၊ ပဿန္တော-ရှုလျက်၊ သံယောဇနန္တိ-ဟူသည်ကား၊ ငနုဒုက္ခေန-ဝဋ်ဆင်းရဲနှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တကွ၊ သံယောဇနံ ဗန္ဓနံ-သံယောဇဉ်ဟူသောအဖွဲ့ကို၊ ဝဇ္ဇေ-သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌၊ ဩသီဒါပနသမတ္ထံ-နစ်စေခြင်းငှာစွမ်းနိုင်သော၊ ဒသဝိမ သံယောဇနံ-ဆယ်ပါးသောသံယောဇဉ်ကို၊ အဏုထူလန္တိ-ဟူသည်ကား၊ မဟန္တဉ္စ-ကြီးသောတောကို၎င်း၊ ခုဒ္ဒကဉ္စ-ငယ်သောတောကို၎င်း၊ ဒဟံ အဂ္ဂိဝဂစ္ဆတိတိ-ဟူသည်ကား၊ အယံအဂ္ဂိ-ဤမီးသည်၊ မဟန္တဉ္စ-ကြီးသည်လည်းဖြစ်သော၊ ခုဒ္ဒကဉ္စ-ငယ်သည်လည်းဖြစ်သော၊ တေဉ္စပါဒါနံ-ထိုလောင်စာထင်းကို၊ ဒဟန္တော - တောက်လောင်လျက်၊ ဂစ္ဆတိယထာ-သွားသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ - ဤအတူလျှင်၊ အပ္ပမာဒရတော - မမေ့မလျော့ခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ခြင်းရှိသော၊ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ အပ္ပမာဒါဓိဂတေန-အပ္ပမာဒဖြင့် ကောင်းစွာရအပ်သော၊ ဉာဏဂ္ဂိနာ-အရိယမဂ်ဟူသောမီးဖြင့်၊ တေ သံယောဇနံ ဤသံယောဇဉ်ဟူသော ကြိုးအဖွဲ့ကို၊ ဒဟန္တော-လောင်စေလျက်၊ အာဗုပ္ပတ္တိကံ-တဘန်ဖြစ်ခြင်းငှာ မထိုက်သည်ကို၊ ကရောန္တော-ပြုလျက်၊ ဂစ္ဆတိ-၏၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောဇာနေ-ဂါထာကို ဟောတော်မူသောအဆုံး၌၊ ဘိက္ခု-သည်၊ ယထာနိသိန္ဓောဝ-ထိုင်၍ နေလျက်ပင်လျှင်၊ သဗ္ဗသံယောဇနာနိ-အလုံးစုံသော သံယောဇဉ်တို့ကို၊ ဈာပေတွာ-လောင်စေ၍၊ သဟာဒ္ဓိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့်တကွ၊ အရဟတ္တံ-အရဟတ္တဖိုလ်သို့၊ ပတွာ-ရောက်၍၊ အာကာသေန-ကောင်းကင်ခရီးဖြင့်၊ အာဂန္တော-ဘုရားရှိရာလာခဲ့၍၊ တထာဂတဿ-ကိုယ်တော်မြတ်၏၊ သုဝဏ္ဏဝဏ္ဏံ-သိင်္ဂီနိဂ္ဂဟဗျူရစ်ရွှေစင် အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော၊ သရီရံ-ကိုယ်တော်၏ တင့်တယ်ခြင်းကို၊ ထောမေတွာ-ထောမနာ၍၊ ဝဏ္ဏေတွာ-ချီးမွမ်း၍၊ ဂန္ဓမာနောဝ-ရှိခိုးပြီး၍သာလျှင်၊ ပဏ္ဏမိ-ဖဲသွားလေ၏။

အဋ္ဌမံ-သော၊ အညတရ ဘိက္ခုဝတ္ထု-သည်၊

ဣတိ သမတ္ထော-ပြီးပြီ။

၂-အပ္ပမာဒဝဂ္ဂ၊ ၉-နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရဝတ္ထု

အညတရဘိက္ခုဝတ္ထု၌ ဟောရာဂါထာကို ဖွင့်ပြီး၍ ယခုအခါ နိဂမဝါသီတိဿမထေရ်
ဝတ္ထု၌ ဟောရာဖြစ်သော ဂါထာ၏အနက်ကို ဖွင့်ခြင်းငှာ “အပ္ပမာဒရတော” စသည်ကို
မိန့်အပ်၏။

အပ္ပမာဒရတောတိ ဣမံဓမ္မဒေသနံ-အပ္ပမာဒရတော စသော ဤတရား
ဟောခြင်းကို၊ သတ္တာ-ဘုရားသဗ္ဗညုသည်၊ ဇေတဝနေ-၌၊ ဝိဟရန္တော-
လျက်၊ နိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရံ - နိဂမဝါသီ တိဿမထေရ်ကို၊ အာရဗ္ဘ-၍၊
ကတေသိ-ဟောတော်မူ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ သာဝတ္ထိတော-သာဝတ္ထိ
ပြည်မှ၊ အဝိဒ္ဓရေ-မနီးမဝေးသောအရပ်၌၊ ဧကသ္မိ-နိဂမဝါဒေ-ကခုသော
နိဂုံရွာ၌၊ ဇာတသံဝဇ္ဇော-သဘောအားဖြင့်ကြီးသော၊ ဧကောကုလပုတ္တော-
အမျိုးသားတယောက်သည်၊ သတ္ထုသာသနေ-ဘုရားသာသနာဟော်၌၊ ပဗ္ဗ
ဇိတွာ-ရဟန်းပြု၍၊ လဒ္ဓုပသမ္ပဒါ-ပညွှင်းအဖြစ်ကိုရသော၊ နိဂမဝါသီတိဿ
တ္ထေရောနာမ-နိဂမဝါသီတိဿအမည်ရှိသော မထေရ်သည်၊ အပ္ပိစ္ဆော-အလို
နည်း၏၊ သန္တုဋ္ဌော-ရောင့်ရဲလွယ်၏၊ ပဓိဝိတ္တော-ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌မို့၊ လျော်ခြင်း
ရှိ၏၊ အာရဒ္ဓဝီရိယော-အားထုတ်အပ်သော လုံ့လရှိ၏၊ ဣဘိ-ဤသို့သော
ဂုဏ်ကျေးဇူးဖြင့်၊ ပညာယတိ-ထင်ရှားကျော်စော၏၊ သော-ထိုနိဂမဝါသီ
တိဿမထေရ်သည်၊ နိဗ္ဗဒ္ဓံ-မပြတ်၊ ဉာတိဂါမေယေဝ-မိဘပေါက်ဘော် ရှိရာ
ရွာ၌သာလျှင်၊ ပိဏ္ဏာယ-ဆွမ်းအလို့ငှာ၊ ဝိစရတိ-သွား၏၊ အနာထပိဏ္ဏိကာဒိ
သု-အနာထပိဏ္ဏ သူဌေးစသောသူတို့သည်၊ မဟာဒါနာဒိ-အလှူကြီးတို့ကို၊
ကရောန္တေသုပိ - ပေးလှူကုန်သော်၎င်း၊ ပသေနဒိကောသလေ - ပသေနဒိ
ကောသလမင်းသည်၊ အသဒိသဒါနံ - အသဒိသအလှူကို၊ ကရောန္တေပိ-
လှူသော်၎င်း၊ သာဝတ္ထိ-သာဝတ္ထိပြည်သို့၊ နာဂတ္ထတိ-မသွား၊ အပဒရ-
ကုန်သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းတို့သည်၊ အယံနိဂမဝါသီတိဿတ္ထေရော-ဤနိဂမ
ဝါသီတိဿမထေရ်သည်၊ ဥဋ္ဌာယ-ထ၍၊ သမုဋ္ဌာယ-လွန်စွာ လုံ့လပြု၍၊
ဉာတိသံသဋ္ဌော-အဆွေအမျိုးနှင့်ရောနှောခြင်း ဆက်ဆံခြင်း ရှိသည်ဖြစ်၍၊
ဝိဟရတိ-နေ၏၊ အနာထပိဏ္ဏိကာဒိသု-အနာထပိဏ္ဏသူဌေးစသော သူတို့
သည်၊ မဟာဒါနာဒိ-အလှူကြီး စသည်တို့ကို၊ ကရောန္တေသုပိ-ကုန်သော်
လည်း၊ ပသေနဒိကောသလေ-ပသေနဒိကောသလမင်းသည်၊ အသဒိသဒါနံ-
အသဒိသအလှူကို၊ ကရောန္တေပိ-ပေးလှူသော်လည်း၊ နေဝအာဂတ္တတိ-မလာ၊

ဣတိ-ဤသို့၊ ကထံ-ကို၊ သမုဋ္ဌာပေတွာ-ဖြစ်စေ၍၊ သတ္ထု-ဘုရားသခင်အား၊ အာရောစယိံ-သု-ကုန်၏၊ သတ္ထာ-ဘုရားရှင်သည်၊ တံ-ထိုနိဂမဝါသီ တိဿ မထေရ်ကို၊ ပက္ခောသာပေတွာ-ခေါ်စေ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ တံ-သင်သည်၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ ကရောသိကိရ-ပြု၏ဟူသည်၊ သစ္စံ-မှန်၏လော၊ ဣတိ ပုစ္ဆိတွာ-သော်၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဉာတိသံသဂ္ဂေါ-အဆွေအမျိုးတို့နှင့် ရောနှောဆက်ဆံခြင်းသည်၊ နတ္ထိ-မရှိပါ၊ အဟံ-ဘုရားတပည့်တော်သည်၊ ဧတေ မနုဿေ-ဤဆွေမျိုး ပေါက်ဘော်ဖြစ်သော လူတို့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍၊ အဇ္ဈောဟရဏီယမတ္တံ-မျှလောက်ရုံမျှသော၊ အာဟာရံ-အစာအာဟာရကို၊ လဘာမိ-ရပါ၏၊ လူခေါ်-ကြမ်းသည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ပဏီတောဝါ-မွန်မြတ်သည်မူလည်း ဖြစ်သော၊ ယာပနမဓတ္တ-မျှတလောက်ကာမျှဖြစ်သော၊ အာဟာရံ-ဆွမ်းအာဟာရကို၊ လဒ္ဒေ-ရသည်ရှိသော်၊ ပုန-တဖန်၊ အာဟာရပရိယေသနေန-ဆွမ်းကို ရှာမှီးခြင်းဖြင့်၊ ကိံ-အဘယ်အကျိုးရှိအံ့နည်း၊ ဣတိပေ-ဤသို့ နှလုံးသွင်း၍သာလျှင်၊ နဂစ္ဆာမိ-မသွားပါ၊ ဘန္တေ-အရှင်ဘုရား၊ ဉာတိဟိပန-အဆွေအမျိုးတို့နှင့် ကား၊ မေ-ငါ၏၊ သံသဂ္ဂေါနာမ-ရောနှော ဆက်ဆံခြင်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣဘိဥဓတ္တ-ဤသို့လျှောက်သည်ရှိသော်၊ သတ္ထာ-ဘုရားသခင်သည်၊ ပကတိယာပိ-သဘောအားဖြင့်လည်း၊ တဿ-ထိုရဟန်း၏၊ အဇ္ဈာဿံ-မြတ်သောအလိုကို၊ ဇာနန္တော-သိတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ သာဓုသာဓု-ကောင်းစွာ ကောင်းစွာ၊ ဣတိ-ဤသို့ မိန့်တော်မူလျက်၊ တဿ-ထိုရဟန်းအား၊ သာဓုကာရံ-ကောင်းချီးကို၊ ဒဟာ-ပေးတော်မူ၍၊ ဘိက္ခု-ရဟန်း၊ ဧတံပန-ဤအမှုအကျင့်သည်ကား၊ အနတ္တရိယံခေါ်-အံ့ဘယ်မရှိသေး၊ ယံတံ-အကြင်သင်သည်၊ မာဒိသံ-ငါကဲ့သို့သော၊ အာစရိယံ-အရာကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ အပ္ပိစ္ဆော-အလိုနည်းသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ အယံ-ဤရဟန်းသည်၊ အပ္ပိစ္ဆတာနာမ-အလိုနည်းခြင်း မည်သည်ကား၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ တန္တိ-အစဉ်အလာတည်း၊ မမ-ငါဘုရား၏၊ ပဝေဏီ-အစဉ်အဆက်တည်း၊ ဣတိဝတွာ-ဤသို့မိန့်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဘိက္ခုဟိ-ရဟန်းတို့သည်၊ ယာစိတော-တောင်းပန်အပ်သည်ရှိသော်၊ အတိတံ-လွန်လေပြီးသော အကြောင်းကို၊ အာဟာရိ-ဆောင်တော်မူ၏။

အတီတေ-လွန်လေပြီးသောအခါ၌၊ ဟိမဝန္တေ-ဟိမဝန္တာ၌၊ ဂင်္ဂါတီရေ-
ဂင်္ဂါမြစ်နား၌၊ ဧကသ္မိံ ဥဒုမ္မရဝနေ-တခုသော ရေသဖန်းပင်တော၌၊ အနေ
က သဟဿာသုဝါ-အထောင်မကသော ကျေးငှက်တို့သည်လည်း၊ သေသု-
နေကုန်၏။ တတြပိ-ထိုကျေးငှက်တို့တွင်လည်း၊ ဧကောသုဂရာဇာ-ကျေးမင်း
တခုသည်၊ အတ္တနော-၏။ နိဝါသနရုက္ခဿ-နေသောသစ်ပင်၏၊ ဖလေသု-
အသီးတို့သည်၊ ခိဏေသု-တုံးခွဲကုန်သည်ရှိသော်၊ ဣမ-ဤသစ်ပင်၌၊ အကံ
ရော-အညွန့်သည်လည်းကောင်း၊ ပတ္တဝါ-အရွက်သည်လည်းကောင်း၊ တစံ
ဝါ-အခေါက်သည် လည်းကောင်း၊ ယံ ယဒေဝ-အကြင်အကြင် သို့သော
အကာ အစရှိသည်သည်၊ အဝသိဋ္ဌံ-ကြွင်းသည်၊ ဟောတိ-၏၊ တံတံ-ထိုထို
အကာအစရှိသည်ကို၊ ခါဒိတုာ-စား၍၊ ဂင်္ဂါယ-ဂင်္ဂါ၌၊ ပါနိယံ-ရေကို၊
ပိဝိတုာ-သောက်၍၊ ပရမပ္ပိစ္ဆော-အလွန် အလို့နည်းသည်၊ သန္တုဋ္ဌော-
ရောင့်ရဲလွယ်သည်၊ ဟုတုာ-၍၊ အညတ္တ-တပါးသော အရပ်သို့၊ နဂစ္ဆတိ-
မသွား၊ တဿ-ထိုကျေးမင်း၏၊ အပ္ပိစ္ဆသန္တုဋ္ဌဘာဝဂုဏေန-အလို့နည်းခြင်း
ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်း အစရှိသောဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့်၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း
၏၊ ဘဝနံ-နေရာကျောက်ဖျာသည်၊ ကမ္မိ-တုန်လှုပ်၏၊ သက္ကော-သိကြား
မင်းသည်၊ အာဝဇ္ဇမာနော-ဆင်ခြင်သည်ရှိသော်၊ တံ-ထိုအကြောင်းကို၊
ဒိသ္မာ-မြင်၍၊ တဿ-ထိုကျေးမင်းကို၊ ဝိမံသနတ္ထံ စုံစမ်းအံ့သောငှာ၊ အတ္တ
နော-၏၊ အာနုဘာဝေန-အာနုဘော်ဖြင့်၊ တံရက္ခံ-ယိုသဖန်းပင်ကို၊ သုက္ခာ
ပေသိ-ခြောက်စေ၏၊ ရုက္ခော-သစ်ပင်သည်၊ ခါဏုမတ္တော-အငုတ်မျှသာ
ကျန်သည်၊ ဟုတုာ-၍၊ ဆိဒ္ဓါဝဆိဒ္ဓေါ-အပြတ်ပြတ် အထွင်းထွင်းသာ
လျှင်၊ ဟုတုာ-ဖြစ်၍၊ ဝါတေ-လေသည်၊ ပဟရန္တေ-ခတ်သည်ရှိသော်၊
အာကောဋ္ဌိတောပိယ သဒ္ဓံ-လက်ဖြင့် ခေါက်အပ်သော အသံကဲ့သို့၊ နိစ္ဆ
ရန္တော-မြည်လျက်၊ အဋ္ဌာသိ-တည်၏၊ တဿ-ထိုရေသဖန်းပင်၏၊ ဆိဒ္ဓေဟိ-
အပေါက်တို့မှ၊ စုဏ္ဏာနိ-အမှုန်တို့သည်၊ နိက္ခမန္တိ-ထွက်ကုန်၏၊ သုဝရာဇာ-
သည်၊ တာနိ-ထိုအမှုန်တို့ကို၊ ခါဒိတုာ-စား၍၊ ဂင်္ဂါယ-ဂင်္ဂါ၌၊ ပါနိယံ-ရေ
ကို၊ ပိဝိတုာ-၍၊ အညတ္တ-တပါးသော အရပ်သို့၊ အနာဂန္တာ-မသွားမူ၍၊
ဝါတာတပံ-လေနေပူတံလှုပ်ကို၊ အဂဏေတုာ-မရေဟွက်မူ၍၊ ဥဒုမ္မရခါဏု
မတ္တကေ-ရေသဖန်းပင်ငုတ်ထက်၌၊ နိသိဒတိ-နေ၏၊ သက္ကော-သိကြားမင်း

သည်၊ တဿ-ထိုကျေးမင်း၏၊ ပရမပိစ္ဆဘာဝံ-လွန်စွာ အလို့နည်းသည်၏ အဖြစ်ကို၊ ဥတု-သိ၍၊ မိတ္တဓမ္မဂုဏ်-အဆွေခင်ပွန်းတို့၌ ကျင့်ရာသော ကျေးဇူးကို၊ ကထာပေတု-ဟောစေ၍၊ ဒဿ-ထိုကျေးမင်းအား၊ ဝရံ-ဆုကို၊ ဒတု-ပေး၍၊ ဥဒုဗ္ဗရံ-ရေသဖန်းပင်ကို၊ အမတဖလံ-ချိုမြိန်သော အရသာရှိသော အသီးကို၊ ကတု-ပြု၍၊ အာဂမိဿာမိတိ-လာအံ့ဟူ၍၊ ဧကော ဟံသရာဇာ-ဟင်္သာမင်းကခုသည်၊ ဟတု-ဖြစ်၍၊ အသုရကညံ-အသုရာ၏ သွီးဖြစ်သော၊ သုဇံ-သုဇာတာကို၊ ပုရဟော-ရှေ့သွား၊ ကတု-ပြု၍၊ ဥဒုဗ္ဗရ ဝရံ-ရေသဖန်းပင်တောသို့၊ ဂန္ဓာ-၍၊ အဝိဒုရေ-မနီးမဝေးသော အရပ်၌၊ ဧကဿ ရုက္ခဿ-သစ်ပင်တခု၏၊ ဆာယာယ-အရိပ်၌၊ နိသိဒိတု-နေ၍၊ တေန-ထိုကျေးမင်းနှင့်၊ အဓိ-တကွ၊ ကထေဂန္ဓာ-စကားပြောဟောလိုသည် ဖြစ်၍၊ ဣဂေါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဆို၏။

သုဝရာဇ-ကျေးမင်း၊ ဟရိတပတ္တာ-စိမ်းသောအရွက် ရှိကုန်သော၊ ရုက္ခာ-သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ အနေကဖလာ-များသော အသီး ရှိကုန်သော၊ ဗဟု-များစွာ ကုန်သော၊ ဒုမာ-သစ်ပင်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်၊ ကောဠာဒပ-အငုတ်မျှသာ ဖြစ်သော၊ အနုသုဒက္ခ-ရေသဖန်းပင်ခြောက်၌၊ သုဿ-ကျေးမင်း၏၊ မနော-စိတ်သည်၊ နိရတော-မွေ့လျော်လေဘိသနည်း၊ ဣတိ-ဤသို့မေး၏။

သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ သုဝဇာတကံ-ကို၊ ဒသနိပါတေ-ဒသကနိပါတ်၌၊ အာဂတ နယောနေဝ-လာသောနည်းဖြင့်သာလျှင်၊ ပိတ္တာရေတဗ္ဗံ-ချဲ့အပ်၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွ၊ အဠုပ္ပတ္တိယေဝ-အဠုပ္ပတ္တိသည်သာလျှင်၊ တတ္ထစ-ထိုဒသကနိပါတ်၌၎င်း၊ ဣစေ-ဤဓမ္မပဒ၌၎င်း၊ နာနာ-လူး၏၊ သေသံ-ကြွင်းစကားသည်၊ တာဒိသမေဝ-ထိုဒသကနိပါတ်နှင့်တူသည်သာတည်း။ ။ သုတ္တာ-ဘုရားရှင်သည်၊ ဣမံ ဓမ္မဒေသနံ-ဤတရားဒေသနာကို၊ အာဟရိတု-ဆောင်သော်မူ၍၊ ဟဒါ-ထိုအခါ၌၊ သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ ဟာနန္ဒော-ဘာနန္ဒာသည်၊ အဟောသိ-ဖြစ်လာ၏၊ သုဝရာဇာ-ကျေးမင်းသည်၊ အဟပေဝ-ငါဘုရားသည် သာလျှင်တည်း၊ ဣတိဝတု - ဤသို့ မိန့်တော်မူ၍၊

ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သော အပ္ပိစ္ဆတနာမ-ဤအလိုနည်းခြင်း
မည်သည်ကား၊ မမတန္တိ - ငါ၏အစဉ်အလာတည်း၊ မမပဇေဏီ - ငါ၏
အဆက်တည်း၊ မမပုတ္တဿ-ငါ့သားဖြစ်သော၊ နိဂမဝါသိနော-နိဂုံရွာ၌
နေလေ့ရှိသော၊ တိဿဿ-တိဿ၏၊ မာဒိသံ-ငါကဲ့သို့သော၊ အာစရိယံ-
ဆရာကို၊ လဘိတွာ-ရ၍၊ အပ္ပိစ္ဆတာ-အလိုနည်းသောအဖြစ်ကို၊ အနုစ္စရိ
ယာ-မအံ့ဩလောက်၊ ဘိက္ခုနာနာမ-ရဟန်းမည်သည်ကား၊ နိဂမဝါသိ
တိဿေနဝိယ-နိဂမဝါသိ တိဿ ရဟန်းကဲ့သို့သာလျှင်၊ အပ္ပိစ္ဆေန-အလိုနည်း
ခြင်းဖြင့်၊ ဘဝိတဗ္ဗံ-ဖြစ်ရာ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်စွာ၊ ဧဝေပေါ-ဤသို့သဘောရှိ
သော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ သမထဝိပဿနာဓမ္မဟိဝါ - သမထဝိပဿနာ
တရားတို့မှ လည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဖလဟိဝါ-မဂ်ဖိုလ်တို့မှလည်းကောင်း၊ ပရိ
ဟာနာယ-ယုတ်ခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊ အညဒတ္တု-စင်စစ်သော်ကား၊
နိဗ္ဗာနဿေဝ-နိဗ္ဗာန်၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ-အနီး၌၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိ
ဝတ္တာ-ဤသို့မိန့်တော်မူ၍၊ ဣဝေါထံ-ဤဂါထာကို၊ အာဟ-ဟောတော်
မူ၏။

၃၂၊ အပ္ပမာဒရတော-မမေ့မလျော့ခြင်း၌ အလွန်မေ့လျော့ နှစ်သက်
ခြင်းရှိသော၊ ပမာဒေ-မေ့လျော့ခြင်း၌၊ ဘယ ဝ သိဝါ-ကြောက်ဘွယ် လန့်
ဘွယ်သော ဘေးအားဖြင့် ရှုလေ့ရှိသော၊ ဘိက္ခု-ရဟန်းသည်၊ ပရိဟာနာ
ယ-သမထ ဝိပဿနာ မဂ်ဖိုလ်ဓမ္မတို့မှ ယုတ်ခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊
နိဗ္ဗာနဿေဝ-နှစ်ပါးသော နိဗ္ဗာနဓာတ်၏သာလျှင်၊ သန္တိကေ- အနီး၌၊
ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ ဣတိအာဟ-ဤသို့ ဟောတော်မူ၏။

တတ္ထ-ထိုဂါထာ၌၊ အဘဗ္ဗော ပရိဟာနာယာတိ-ဟူသည်ကား၊ ဧ
ဝေပေါ-ဤသို့သဘောရှိသော၊ သောဘိက္ခု-ထိုရဟန်းသည်၊ သမထ ဝိပဿနာ
ဓမ္မဟိဝါ-သမထဝိပဿနာဓမ္မတို့မှလည်းကောင်း၊ မဂ္ဂဖလဟိဝါ-မဂ်ဖိုလ်
တို့မှလည်းကောင်း၊ ပရိဟာနာယ-ဆုတ်ယုတ်ခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-မထိုက်၊ ပတ္တေဟိ-
ရောက်ကုန်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့မှ၊ နာပိပရိဟာယာတိ-မယုတ်၊ အပတ္တာ
နိ-မရောက်ကုန်သေးသောကုသိုလ်တရားတို့သို့၊ န န ပါပုဏာတိ-ရောက်၏၊

နိဗ္ဗာနဿဝသန္တိကေတိ-ဟူသည်ကား၊ ကိလေသပရိနိဗ္ဗာနဿာပိ-ကိလေသ ပရိနိဗ္ဗာန်၏၎င်း၊ အနုပါဒါ ပရိနိဗ္ဗာနဿာပိ-အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်၏၎င်း၊ သန္တိကေယော-အနီး၌သာလျှင်၊ ဣတိအတ္ထော-ဤကားအနက်တည်း။

ဂါထာပရိယောသာန-ဂါထာ၏အဆုံး၌၊ နိဂမဝါသိ တိဿတ္ထေရော- နိဂမဝါသိ တိဿမထေရ်သည်၊ သဟပဋိသမ္ဘိဒါဟိ-ပဋိသမ္ဘိဒါတို့နှင့် တကွ၊ အရဟတ္တံ-ရဟန္တာအဖြစ်သို့၊ ပါပုဏိ-ရောက်၏၊ အညေပိ-ဘာပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗဟု - များစွာသောသူတို့သည်၊ သောတာပန္နာဒယော-သောတာပန် အစရှိသည်တို့သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်၏၊ မဟာဇနဿ လူအပေါင်း အား၊ သာတ္ထိကာ-အကျိုးရှိသော၊ ဓမ္မဒေသနာ - တရားဟောခြင်းသည်၊ ဇာတာ-ဖြစ်၏။

နဝမံ-ကိုးခုပြောက်သော၊ နိဂမဂါသိတိဿတ္ထေရဝတ္ထု-သည်၊
ဣတိဿမတ္ထော-ဤတွင် ပြီးပြီ။

အပ္ပမာဒဝဂ္ဂဝဏ္ဏနာ-အပ္ပမာဒဝဂ်အတွင်းသည်၊ နိဋ္ဌိတော- ပြီးပြီ၊
ဒုတိယော-သော၊ ဝဂ္ဂေါ-သည်၊ နိဋ္ဌိတော-ပြီးပြီ။

ဓမ္မပဒအဋ္ဌကထာနိဿယ ပထမတွဲ ပြီး၏။

—

